

תנ"ך עברי מודרני
Modern Hebrew Bible

Provided by:

bible4u2lvhacg4b3to2e2veqpwrc2c3tjf2wuuzqiz332vlwmr4xbad.onion
bible4u.net
bible4u.i2p
bible4u.bit

Contact:

contact@bible4u.net

Public Domain

Everyone is permitted to copy, modify and distribute copies of this document for free as long as it's Biblical content remains unchanged.

תוכן העניינים

ג	תוכן העניינים
ה	I הברית הישנה
ז	א בְּרֵאשִׁית
כה	ב שְׁמוֹת
לט	ג וַיִּקְרָא
מט	ד בְּמִדְבַּר
סג	ה דְּבָרִים
עה	ו יְהוֹשֻׁעַ
פה	ז שְׁפָטִים
צה	ח רוֹת
צז	ט 1 שְׁמוּאֵל
קט	י 2 שְׁמוּאֵל
קיט	יא 1 מְלָכִים
קלא	יב 2 מְלָכִים
קמג	יג 1 דְּבָרֵי הַיָּמִים
קנג	יד 2 דְּבָרֵי הַיָּמִים
קסה	טו עֲזָרָא
קסט	טז נַחְמִיָּה
קעה	יז אֶסְתֵּר
קעט	יח אִיּוֹב
קפז	יט תְּהִלִּים
רה	כ מְשָׁלִי
ריא	כא קִהְלֹת

רטו	כב שיר השירים
ריז	כג ישעיהו
רלג	כד ירמיהו
רנא	כה איכה
רנג	כו יחזקאל
רסט	כז דניאל
רעה	כח הושע
רעט	כט יואל
רפא	ל עמוס
רפג	לא עבדיה
רפה	לב יונה
רפו	לג מיכה
רפט	לד נחום
רצא	לה חבקוק
רצג	לו צפניה
רצה	לז חגי
רצז	לח זכריה
שא	לט מלאכי
שג	II עדות חדשה
שה	מ מתיו
שיז	מא סנט מארק
שכה	מב הבשורה הקדושה על-פי לוקס
שלט	מג ג'ון
שמט	מד מעשי השליחים
שסג	מה אגרת פולוס השליח אל-הרומיים
שסט	מו אגרת פולוס הראשונה אל-הקורנתיים
שעה	מז אגרת פולוס השנייה אל-הקורנתיים
שעט	מח אגרת פולוס השליח אל-הגלטיים
שפא	מט אגרת פולוס השליח אל-האפסיים

ה

שפג

נ אגרת פולוס השליח אל-הפליפיים

שפה

נא אגרת פולוס השליח אל-הקולסים

שפז

נב 1 סלונים

שפט

נג 2 סלונים

שצא

נד 1 טימותי

שצג

נה 2 טימותי

שצה

נו אגרת פולוס אל-טיטוס

שצז

נז אגרת פולוס אל-פילימון

שצט

נח אגרת אל-העברים

תג

נט אגרת יעקב

תה

ס האגרת הראשונה לפטרוס השליח

תז

סא האגרת השנית לפטרוס השליח

תט

סב האגרת הראשונה ליוחנן השליח

תיא

סג האגרת השנית ליוחנן השליח

תיג

סד האגרת השלישית ליוחנן השליח

תטו

סה אגרת יהודה

תיז

סו חזון יוחנן

חלק I

הברית הישנה

בראשית

ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב: וזהב הארץ הוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: ויניח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: וזמעך הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויאמר יהוה אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: ויביט יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: ויטע כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: והיהו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ויתאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: וימפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון: ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם תגרת: וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר יהוה אלהים האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ויאביבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך: ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך

אבראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים: והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: ויאברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינה וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויאברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: ויאברא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: ואלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: ויכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה:

על הארץ ונראתה הקשת בענן: ¹⁰ וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר: ¹¹ והיה הקשת בענן וראייתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ: ¹² ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: ¹³ והיה בני נח היצאים מן התבה שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנען: ¹⁴ ושלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ: ¹⁵ ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: ¹⁶ ויושת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: ¹⁷ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: ¹⁸ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: ¹⁹ וייקץ נח מיניו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: ²⁰ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ²¹ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: ²² ויפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו: ²³ ויחיו נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: ²⁴ ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת:

¹ ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול: ² בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: ³ ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: ⁴ ובני יון אלישה ותרשיש כתיס ודדניס: ⁵ ומאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם: ⁶ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ⁷ ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן: ⁸ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: ⁹ והוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: ¹⁰ ויהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער: ¹¹ מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח: ¹² ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: ¹³ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: ¹⁴ ואת פתריסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: ¹⁵ וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת: ¹⁶ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי: ¹⁷ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: ¹⁸ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני: ¹⁹ ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע: ²⁰ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם: ²¹ ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: ²² בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: ²³ ובני ארם עוז וחול וגתר ומש: ²⁴ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: ²⁵ ולעבר ילד שני בניו שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: ²⁶ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: ²⁷ ואת הדורם ואת אוול ואת דקלה: ²⁸ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: ²⁹ ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: ³⁰ ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: ³¹ ואלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם: ³² ואלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:

¹ ויאוייה כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ² ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: ³ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר: ⁴ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ: ⁵ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם: ⁶ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: ⁷ אהבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ⁸ ויפיץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר: ⁹ ועל כן קרא שמה בבל כי שם בבל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ: ¹⁰ אלה תולדות שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול: ¹¹ ויחיו שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בניו ובנות: ¹² וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח: ¹³ ויחיו ארפכשד אחרי הולידו את שלח

ושלשת נשי בניו אתם אל התבה: ¹⁴ והמה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: ¹⁵ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים: ¹⁶ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: ¹⁷ והיה המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרים מעל הארץ: ¹⁸ והיגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: ¹⁹ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים: ²⁰ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: ²¹ והיגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: ²² וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: ²³ ונימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה: ²⁴ והיגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום:

¹ ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: ² ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים: ³ וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: ⁴ ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: ⁵ והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: ⁶ והיה מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: ⁷ וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: ⁸ וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: ⁹ ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה: ¹⁰ ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה: ¹¹ ויתבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפייה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: ¹² ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: ¹³ והיה באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: ¹⁴ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: ¹⁵ וידיבר אלהים אל נח לאמר: ¹⁶ ויצא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: ¹⁷ כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: ¹⁸ ויציא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: ¹⁹ וכל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה: ²⁰ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח: ²¹ ויירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אספ לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אספ עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי: ²² ועד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו:

¹ ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: ² וזמוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו: ³ וכל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: ⁴ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: ⁵ ויאך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: ⁶ וישפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: ⁷ ואתם פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו בה: ⁸ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: ⁹ ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: ¹⁰ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: ¹¹ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: ¹² ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם: ¹³ ואת קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: ¹⁴ והיה בענני ענן

צער: "ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: "אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם: "ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: "ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה: "כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתגנה ולזרעך עד עולם: "ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: "קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתגנה: "ויהוה אמר אל אברם וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה:

יז ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים: "עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צער: "כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח: "שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו: "ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים: "ואת החרי בהררם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר: "וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר: "ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: "את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה: "ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו: "ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו: "ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: "ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר הם בעלי ברית אברם: "וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו לידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן: "ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכס וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק: "וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם: "ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך: "ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן אל עליון: "ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: "ברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל: "ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך: "ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: "כי אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשירתי את אברם: "בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם:

טו ואחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרד הרבה מאד: "ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך עירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: "ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי: "והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: "ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: "והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: "ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה: "ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: "ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוול: "ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר: "ויירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם: "ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו: "ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: "וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כי יצאו ברכש גדול: "ואתה

שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות: "ושלח חי שלשים שנה וילד את עבר: "ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות: "ויחי עבר ארבע ושלשים שנה וילד את פלג: "ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות: "ויחי פלג שלשים שנה וילד את רעו: "ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה וילד בנים ובנות: "ויחי רעו שתיים ושלשים שנה וילד את שרוג: "ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה וילד בנים ובנות: "ויחי שרוג שלשים שנה וילד את נחור: "ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ובנות: "ויחי נחור תשע ועשרים שנה וילד את תרח: "ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה וילד בנים ובנות: "ויחי תרח שבעים שנה וילד את אברם את נחור ואת הרן: "ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט: "כיומת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: "כיוקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה: "ותהי שרי עקרה אין לה ולד: "כיוקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: "ויהוה ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן:

יב ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: "יאהשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: "ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: "וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: "ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: "ויעבר אברם בארץ עד מקום שכס עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: "וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתה את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: "ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: "ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה: "ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ: "ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את: "והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: "אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתת נפשי בגללך: "ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד: "וייראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה: "ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים: "וייגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם: "וייקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא: "ולמה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: "ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו:

יג ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה: "ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: "וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: "וגם ללוט המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: "וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים: "ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: "ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ: "ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו: "הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאלה: "וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה

בתבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: ^{טו}ודור רביעי ישוּבו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה: ^{טז}ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגורים האלה: ^{טז}ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת: ^{טז}את הקיני ואת הקניזי ואת הקדמני: ^{טז}זאת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים: ^{טז}זאת האמרי ואת הכנעני ואת הגרשי ואת היבּוסי:

יח וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום: ^{יח}וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ^{יח}ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: ^{יח}ויקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ^{יח}ואקחה פת לחם וסעדו לכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: ^{יח}וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות: ^{יח}ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: ^{יח}ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ^{יח}ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: ^{יח}ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: ^{יח}ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ^{יח}ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ודני זקן: ^{יח}ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: ^{יח}היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: ^{יח}ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת: ^{יח}ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: ^{יח}ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ^{יח}ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ: ^{יח}כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: ^{יח}ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ^{יח}אורדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: ^{יח}ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ^{יח}ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: ^{יח}אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: ^{יח}חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ^{יח}ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: ^{יח}ויען אברהם ויאמר הנה נא הוואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: ^{יח}אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: ^{יח}ויספ עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: ^{יח}ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: ^{יח}ויאמר הנה נא הוואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: ^{יח}ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: ^{יח}ויילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו:

יז ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: ^{יז}ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במדמדמד: ^{יז}ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: ^{יז}אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: ^{יז}ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך: ^{יז}והפרתי אתך במדמד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממוך יצאו: ^{יז}והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך: ^{יז}ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגרף את כל ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי להם לאלהים: ^{יז}ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם: ^{יז}זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר: ^{יז}ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם: ^{יז}ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא: ^{יז}המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והייתה בריתי בבשרכם לברית עולם: ^{יז}וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר: ^{יז}ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: ^{יז}וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: ^{יז}ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד: ^{יז}ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יהיה לפניך: ^{יז}ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחרי: ^{יז}ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במדמד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול: ^{יז}זאת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: ^{יז}ויוכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: ^{יז}ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כסף כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: ^{יז}ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: ^{יז}וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה

יח וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום: ^{יח}וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ^{יח}ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: ^{יח}ויקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ^{יח}ואקחה פת לחם וסעדו לכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: ^{יח}וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות: ^{יח}ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: ^{יח}ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ^{יח}ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: ^{יח}ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: ^{יח}ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ^{יח}ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ודני זקן: ^{יח}ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: ^{יח}היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: ^{יח}ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת: ^{יח}ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: ^{יח}ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ^{יח}ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ: ^{יח}כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: ^{יח}ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ^{יח}אורדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: ^{יח}ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ^{יח}ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: ^{יח}אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: ^{יח}חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ^{יח}ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: ^{יח}ויען אברהם ויאמר הנה נא הוואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: ^{יח}אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: ^{יח}ויספ עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: ^{יח}ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: ^{יח}ויאמר הנה נא הוואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: ^{יח}ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: ^{יח}ויילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו:

יט וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום: ^{יט}וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ^{יט}ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: ^{יט}ויקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ^{יט}ואקחה פת לחם וסעדו לכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: ^{יט}וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות: ^{יט}ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: ^{יט}ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ^{יט}ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: ^{יט}ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: ^{יט}ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: ^{יט}ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ודני זקן: ^{יט}ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: ^{יט}היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: ^{יט}ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת: ^{יט}ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: ^{יט}ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ^{יט}ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ: ^{יט}כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: ^{יט}ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ^{יט}אורדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: ^{יט}ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ^{יט}ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: ^{יט}אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: ^{יט}חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ^{יט}ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: ^{יט}ויען אברהם ויאמר הנה נא הוואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: ^{יט}אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: ^{יט}ויספ עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: ^{יט}ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: ^{יט}ויאמר הנה נא הוואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: ^{יט}ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: ^{יט}ויילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו:

לו את שרה אשתו: ¹⁰ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: ¹¹ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחידך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל נכחת: ¹²ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו: ¹³וכי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

כא ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ¹⁴זוהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים: ¹⁵ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: ¹⁶וימל אברהם את יצחק בנו בן שמת ימים כאשר צוה אתו אלהים: ¹⁷ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: ¹⁸ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: ¹⁹ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בני שרה כי ילדתי בן לזקני: ²⁰ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק: ²¹ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: ²²ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: ²³וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: ²⁴ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: ²⁵וגם את בן האמה לגוי אשימו כי זרעך הוא: ²⁶וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע: ²⁷ויכולו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים: ²⁸ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך: ²⁹וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: ³⁰קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימו: ³¹ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער: ³²ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: ³³וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים: ³⁴ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: ³⁵ויעתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחשד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה: ³⁶ויאמר אברהם אנכי אשבע: ³⁷והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גולו עבדי אבימלך: ³⁸ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ³⁹ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ⁴⁰ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדה: ⁴¹ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה: ⁴²ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת: ⁴³ועל כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: ⁴⁴ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: ⁴⁵והיטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ⁴⁶ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

כב ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ¹ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: ²וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ³ביום השלישי וישא אברהם את עינו וירא את המקום מרחק: ⁴ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ⁵ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ⁶ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השם לעלה: ⁷ויאמר אברהם אלהים יראה לו השם לעלה בני וילכו

לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ⁸והוא האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: ⁹ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום: ¹⁰כי משחתיים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: ¹¹והוצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו: ¹²ויכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר: ¹³ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר: ¹⁴ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה: ¹⁵ויאמר לוט אלהים אל נא אדני: ¹⁶הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי: ¹⁷הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: ¹⁸ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת: ¹⁹במהרה המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: ²⁰השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: ²¹ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים: ²²ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה: ²³ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח: ²⁴וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה: ²⁵וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן: ²⁶ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט: ²⁷ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו: ²⁸ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו וקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ: ²⁹לככה נשקה את אבינו ויין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ³⁰ותשקין את אביהן ויין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה: ³¹ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו ויין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: ³²ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן ויין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה: ³³ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: ³⁴ותולד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: ³⁵והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום:

כג ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר: ¹ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי היא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: ²ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל: ³ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג: ⁴הלא הוא אמר לי אחתי היא והיא גם היא אמרה אחי היא בתם לבבי ובנקיזי כפי עשיתי זאת: ⁵ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה: ⁶ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך: ⁷וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: ⁸ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: ⁹ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: ¹⁰ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי: ¹¹וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה: ¹²ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא: ¹³ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב

שניהם יחדו: ^טויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: ^יוישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ^{יא}ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני: ^{יב}ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: ^{יג}וישא אברהם את עינו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ^{יד}ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ^{טו}ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ^{טז}ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: ^{יז}כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו: ^{יח}והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: ^{יט}וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: ^כויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בניס לנחור אחיך: ^{כא}את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם: ^{כב}ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל: ^{כג}ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: ^{כד}ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה:

כגויהויה חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ^אותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: ^בויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: ^גיגר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ^דויענו בני חת את אברהם לאמר לו: ^השמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממד מקבר מתך: ^וויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: ^זוידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: ^חויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר: ^טועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: ^יאלא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתה לעיני בני עמי נתתה לך קבר מתך: ^{יא}וישתחו אברהם לפני עם הארץ: ^{יב}וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: ^{יג}ויען עפרון את אברהם לאמר לו: ^{יד}אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: ^{טו}וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: ^{טז}ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: ^{יז}לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: ^{יח}ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: ^{יט}ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת:

כדואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל: ^אויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: ^בואשבעני ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבן: ^גכי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ^דויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: ^הויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה: ^ויהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ^זואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את

שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורת: וישב יצחק בגר: וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: ויצו יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: ויגדל האיש וילך הלון וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: ויכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: ויעל משם באר שבע: וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרבתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה וישם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר: ויאבימלך הלך אליו מגרר ואחותו מרעהו ופיכל שר צבאו: ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך: ויאם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעונך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: ואישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה: ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי: ויהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה:

כז ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא כלך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה: וזעשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכה לפני יהוה לפני מותי: ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך: ולך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו: ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק: ואולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ויתאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי: וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: וזתקה רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: וזאת ערת גדיי העזים הלבשה על ידיו ועל חלקת צואריו: וותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויביא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידו בעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק אל

אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: ויאמרו נקרא לנו נשאלה את פיה: ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך: וישלחו את רבקה אחתם ואת מנתקה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו: וזתקם רבקה ונערתיה ותרכבה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך: ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: ויצא יצחק לשווח בשדה לפנות ערב וישא עינו וירא והנה גמלים באים: וזתשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: וזתאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס: ויסיפר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה: ויביאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו:

כח ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: וזתלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח: ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים ולאמים: ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם: ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא: השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה ומשא: וזתלד ותימא יטור נפיש וקדמה: ואלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל: ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: וזתלד יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: וזתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעיד יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: וזתלד לו יצחק אחיו וידו אחוזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: וזתלד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: וזתלד יעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:

כט ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: ויעקב אשר

מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: ^ט ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשנה: ^י וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש: ^{כא} וישבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: ^{כב} והאבן הזאת אשר שמתני מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

כט וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ^ב וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: ^ג ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: ^ד ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ^ה ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ^ו ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ^ז ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: ^ח ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: ^ט ועודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: ^י ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: ^{יא} וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבד: ^{יב} ויגיד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: ^{יג} ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה: ^{יד} ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: ^{טו} ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתי חנם הגידה לי מה משכרתך: ^{טז} וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: ^{יז} ויעני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: ^{יח} ויהיאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ^{יט} ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: ^כ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים והיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: ^{כא} ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ^{כב} ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: ^{כג} ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: ^{כד} ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: ^{כה} ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ^{כו} ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: ^{כז} ומלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: ^{כח} ויעש יעקב כן ומלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ^{כט} ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: ^ל ויבא גם אל רחל ויהיאהב גם את רחל ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: ^{לא} וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ^{לב} ויתהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי: ^{לג} ויתהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: ^{לד} ויתהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם יהוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: ^{לה} ויתהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:

ל ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: ^ב ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: ^ג ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה: ^ד ויתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ^ה ויתהר בלהה ותלד ליעקב בן: ^ו ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: ^ז ויתהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: ^ח ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ^ט ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: ^י ותלד זלפה שפחת

בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: ^{כא} ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא: ^{כב} ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו: ^{כג} ולא הכירו כי היו ידיו כידיו עשו אחיו שערת ויברכהו: ^{כד} ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: ^{כה} ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: ^{כו} ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני: ^{כז} ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: ^{כח} ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: ^{כט} ועבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכך ברוך: ^ל ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב והיה אך יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מציד: ^{לא} ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך: ^{לב} ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ^{לג} ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: ^{לד} כשמע עשו את דברי אביו ויעצק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: ^{לה} ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: ^{לו} ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח בכרתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה: ^{לז} ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכותי ולכה אפוא מה אעשה בני: ^{לח} ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבד: ^{לט} ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: ^מ ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך: ^{מא} וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי: ^{מב} ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: ^{מג} ונתתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: ^{מד} וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: ^{מה} ועד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: ^{מו} ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

כח ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: ^ב וקום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: ^ג ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים: ^ד ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: ^ה וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: ^ו וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: ^ז וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: ^ח וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: ^ט וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה: ^י ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ^{יא} ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: ^{יב} ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: ^{יג} והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: ^{יד} והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך: ^{טו} והנה אנכי עמך ושמתך בכל אשר תלך והשבתך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: ^{טז} ויניק יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ^{יז} ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: ^{יח} וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם

ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: ¹⁰הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו: ¹¹כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: ¹²ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: ¹³וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפקד ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: ¹⁴ולבן הלך לגזו את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: ¹⁵ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: ¹⁶ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד: ¹⁷ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: ¹⁸ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד: ¹⁹ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: ²⁰וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד: ²¹ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשבויות חרב: ²²למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור: ²³ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו: ²⁴ויש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: ²⁵ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי: ²⁶ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרת פן תגזול את בנותיך מעמי: ²⁷בעם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם: ²⁸ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ²⁹לדורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא: ³⁰ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: ³¹ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי: ³²כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיד ויוכיחו בין שנינו: ³³היה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: ³⁴טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי בתקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: ³⁵הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: ³⁶יה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים: ³⁷לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש: ³⁸ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: ³⁹ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: ⁴⁰ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ⁴¹ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: ⁴²ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ⁴³ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד: ⁴⁴והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: ⁴⁵אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: ⁴⁶ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: ⁴⁷עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: ⁴⁸אלהי אברהם ואלהי ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: ⁴⁹ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: ⁵⁰וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו:

לב ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ¹ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: ²וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער שדה אדום: ³ויצו אתם לאמר כה תאמרו לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: ⁴הייה לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן

לאה ליעקב בן: ⁵ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד: ⁶ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ⁷ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר: ⁸וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך: ⁹ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: ¹⁰ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא: ¹¹וישמע אלהים אל לאה ותלד ליעקב בן חמישי: ¹²ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: ¹³ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: ¹⁴ותאמר לאה וזדני אלהים אתי ובד טוב הפעם יזלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולון: ¹⁵ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה: ¹⁶ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: ¹⁷ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: ¹⁸ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: ¹⁹ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי: ²⁰תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: ²¹ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך: ²²ויאמר נקבה שרכך עלי ואתנה: ²³ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: ²⁴כי מעט אשר היה לך לפני ויפרך לרב ויברך יהוה אתך לדרגתי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: ²⁵ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר: ²⁶אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חוס בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: ²⁷ויענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחוס בכשבים גנוב הוא אתי: ²⁸ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: ²⁹והיוסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל חוס בכשבים ויתן ביד בניו: ³⁰וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת: ³¹ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולזו וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות: ³²ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות: ³³ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים: ³⁴והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חוס בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן: ³⁵והיה בכל יחס הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות: ³⁶ובהעטיפי הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב: ³⁷ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

לא וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: ¹וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: ²ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: ³וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: ⁴ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמול שלשם ואלהי אבי היה עמדי: ⁵ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן: ⁶ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי: ⁷אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: ⁸ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: ⁹ויהי בעת יחס הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים: ¹⁰ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: ¹¹ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: ¹²אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: ¹³ותען רחל ולא

לד ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: ^זיירא אתה שכס בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ^זותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער: ^זויאמר שכס אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: ^זויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: ^זויצא חמור אבי שכס אל יעקב לדבר אתו: ^זובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: ^זוידבר חמור אתם לאמר שכס בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: ^זוהתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: ^זואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחוזו בה: ^זויאמר שכס אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: ^זהרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה: ^זויענו בני יעקב את שכס ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם: ^זויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: ^זואך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר: ^זונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: ^זואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: ^זוהייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכס בן חמור: ^זולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: ^זויבא חמור ושכס בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: ^זהאנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניכם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם: ^זואך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים: ^זמקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: ^זוהשמעו אל חמור ואל שכס בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: ^זוהיה ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר: ^זואת חמור ואת שכס בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכס ויצאו: ^זובני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: ^זאת צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ^זואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית: ^זויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישי בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: ^זויאמרו הכוזנה יעשה את אחותנו:

לד ויבא חמור ויבא שכס אל יעקב וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניכם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם: ^זואך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים: ^זמקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: ^זוהשמעו אל חמור ואל שכס בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: ^זוהיה ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר: ^זואת חמור ואת שכס בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכס ויצאו: ^זובני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: ^זאת צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ^זואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית: ^זויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישי בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: ^זויאמרו הכוזנה יעשה את אחותנו:

לד ויבא חמור ויבא שכס אל יעקב וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניכם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם: ^זואך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים: ^זמקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: ^זוהשמעו אל חמור ואל שכס בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: ^זוהיה ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר: ^זואת חמור ואת שכס בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכס ויצאו: ^זובני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: ^זאת צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: ^זואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית: ^זויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישי בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: ^זויאמרו הכוזנה יעשה את אחותנו:

בעיניך: ^זוישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו: ^זויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: ^זויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: ^זויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: ^זקטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: ^זהצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנים: ^זואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: ^זוילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: ^זועים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: ^זוגמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים וערים עשרה: ^זויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני רוח תשימו בין עדר ובין עדר: ^זויוצו את הראשון לאמר כי יגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפיך: ^זואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ^זויוצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו: ^זואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני: ^זותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: ^זויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ^זויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: ^זותיר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: ^זוהירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ^זויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ^זויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: ^זויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: ^זוישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ^זויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: ^זויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: ^זלעל כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה:

לד וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: ^זוישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת יוסף אחרנים: ^זוהוא עבר לפניכם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: ^זוירץ עשו לקראתו ויחבקוהו ויפל על צווארו וישקוהו ויבכו: ^זוישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: ^זותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: ^זותגש גם לאה וילדיה וישתחו ויבכו ויאמר נגש יוסף ורחל וישתחו: ^זויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: ^זויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: ^זויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני: ^זאקח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: ^זויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: ^זויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: ^זויעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה: ^זויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: ^זוישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: ^זויעקב נסע סכתו ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: ^זויבא יעקב שלם עיר שכס אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר: ^זויקח את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכס במאה קשיטה: ^זויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחוזתם הוא עשו אבי אדום:

ל וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען; ²אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: ³וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: ⁴ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ⁵ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ⁶ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: ⁷והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי: ⁸ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתי ועל דבריו: ⁹ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ¹⁰ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: ¹¹ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר: ¹²ויילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם: ¹³ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ¹⁴ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: ¹⁵וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: ¹⁶ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים: ¹⁷ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן: ¹⁸ויראו אתו מרחק ובטרים יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ¹⁹ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא: ²⁰ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתי: ²¹וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ²²ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: ²³כיוהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ²⁴ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים: ²⁵ויישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה: ²⁶ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: ²⁷לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ²⁸ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: ²⁹וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: ³⁰וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ³¹ויקחהו את כתנת יוסף וישחטו שער עזים ויטבלו את הכתנת בדם: ³²וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: ³³וייכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ³⁴ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ³⁵וייקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: ³⁶והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:

לח ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: ¹כירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ²ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: ³ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אוגן: ⁴ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ⁵ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: ⁶ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: ⁷ויאמר יהודה לאוגן בא אל אשת אחיך ויבס אתה והקם זרע לאחיך: ⁸ויודע אוגן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: ⁹וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו: ¹⁰ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל

¹¹ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: ¹²ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: ¹³ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המלדת אל תיראי כי גם זה לך בן: ¹⁴ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: ¹⁵ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: ¹⁶ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום: ¹⁷כאיוסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: ¹⁸ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: ¹⁹בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון: ²⁰בני רחל יוסף ובנימין: ²¹ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ²²ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ²³ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: ²⁴כיוהיו ימי יצחק מאת שנה ושנים שנה: ²⁵ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:

לו ואלה תלדות עשו הוא אדום: ¹עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ²זאת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: ³ותלד עדה לעשו את אליפו ובשמת ילדה את רעואל: ⁴ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: ⁵ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: ⁶כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: ⁷וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ⁸ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: ⁹אלה שמות בני עשו אליפו בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ¹⁰כיוהיו בני אליפו תימן אומר צפו וגעתם וקנו: ¹¹ותמע היתה פילגש לאליפו בן עשו ותלד לאליפו את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ¹²ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומוזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ¹³ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח: ¹⁴אלה אלופי בני עשו בני אליפו בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנו: ¹⁵אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפו בארץ אדום אלה בני עדה: ¹⁶ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: ¹⁷ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: ¹⁸אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: ¹⁹אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושוכל וצבעון וענה: ²⁰ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ²¹כיוהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע: ²²ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ²³ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו: ²⁴ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה: ²⁵ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: ²⁶אלה בני אצר בלהה וזעון ועקן: ²⁷אלה בני דישן עוף וארן: ²⁸אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: ²⁹אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר: ³⁰ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך לבני ישראל: ³¹וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: ³²וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: ³³וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: ³⁴וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: ³⁵וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: ³⁶וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: ³⁷וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: ³⁸וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: ³⁹ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת: ⁴⁰אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פיגן: ⁴¹אלוף קנו אלוף תימן אלוף מבצר: ⁴²אלוף מגדיאל

מויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: ^זויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ^חויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: ^טויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: ^יויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: ^{יא}ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: ^{יב}וישאל את סריס פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: ^{יג}ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: ^{יד}ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: ^{טו}ובגפן שלשה שריגים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: ^{טז}ויכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: ^{יז}ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: ^{יח}בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: ^{יט}כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: ^ככי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: ^{כא}וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ^{כב}ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אבל אתם מן הסל מעל ראשי: ^{כג}ויוען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: ^{כד}בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: ^{כה}ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: ^{כו}וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: ^{כז}ואת שר האפים חלה כאשר פתר להם יוסף: ^{כח}ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו:

שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: ^{כט}ויירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזוי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ^לויגד לתמר לאמר הנה חמיד עלה תמנתה לגו צאנו: ^{לא}ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: ^{לב}ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ^{לג}ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ^{לד}ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ^{לה}ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ^{לו}ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלכש בגדי אלמנותה: ^{לז}וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: ^{לח}וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: ^{לח}וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: ^{לח}ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבזו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ^{לח}ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: ^{לח}והיא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ^{לח}ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יספ עוד לדעתה: ^{לח}ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ^{לח}ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה: ^{לח}ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: ^{לח}ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח:

לט

לט ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: ^אויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: ^בוירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: ^גוימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: ^דויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: ^הויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה: ^וויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: ^זוימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידי: ^חואיננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים: ^טויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ^יויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ^{יא}ותתפשטה בגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס החוצה: ^{יב}ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה: ^{יג}ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ^{יד}ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: ^{טו}ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: ^{טז}ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ^{יז}ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: ^{יח}ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ^{יט}ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: ^כויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר: ^{כא}ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: ^{כב}אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח:

מא ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: ^אוהנה מן היאר עלת שבע פרות ובריא את בשר ותרעינה באחו: ^בוהנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: ^גותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאות וייקץ פרעה: ^דווישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: ^הוהנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: ^וותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: ^זויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה: ^חוידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום: ^טפרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: ^יונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ^{יא}זיש אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: ^{יב}ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: ^{יג}וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצוהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: ^{יד}ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: ^{טו}ויוען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: ^{טז}וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר: ^{יז}והנה מן היאר עלת שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע: ^{יח}ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות: ^{יט}ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: ^כוארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאות וטבות: ^{כא}והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופת קדים צמחות אחריהם: ^{כב}ותבלען השבלים הדקת את שבע השבלים הטבות ואמר אל חרטמים

ואין מגיד לי: ⁷⁷ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: ⁷⁸שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ⁷⁹ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב: ⁸⁰הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: ⁸¹הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: ⁸²וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: ⁸³ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד: ⁸⁴ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו: ⁸⁵ויעתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים: ⁸⁶ויעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: ⁸⁷והיוקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: ⁸⁸והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: ⁸⁹ויויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ⁹⁰והואמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ⁹¹והואמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך: ⁹²אתה תהיה על ביתי ועל פיד ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: ⁹³והואמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: ⁹⁴ויוסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו: ⁹⁵ויורכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים: ⁹⁶והואמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: ⁹⁷והיוקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ⁹⁸ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ⁹⁹והתעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: ¹⁰⁰והיוקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביביתה נתן בתוכה: ¹⁰¹ויוצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: ¹⁰²ויליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: ¹⁰³והיוקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: ¹⁰⁴והוא שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: ¹⁰⁵והתכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: ¹⁰⁶והתחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: ¹⁰⁷והתרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה לחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: ¹⁰⁸והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: ¹⁰⁹ויוכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

מגו והרעב כבד בארץ: ¹¹⁰ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: ¹¹¹והואמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ¹¹²אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ¹¹³והוא אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ¹¹⁴והואמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח: ¹¹⁵והואמר שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: ¹¹⁶והואמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: ¹¹⁷אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחסטאתי לך כל הימים: ¹¹⁸כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: ¹¹⁹והואמר אלהים ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכלים והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: ¹²⁰וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא: ¹²¹וזאת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש: ¹²²ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ¹²³ויוקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: ¹²⁴והוא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ¹²⁵ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: ¹²⁶והוא יוסף אתם את בנימין ויאמר על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל

מב וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ¹²⁷והואמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: ¹²⁸וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ¹²⁹וזאת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון: ¹³⁰והוא בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: ¹³¹ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחו לו אפים ארצה: ¹³²וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ¹³³והוא יוסף את אחיו והם לא הכירו: ¹³⁴ויוזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם לראות: ¹³⁵אדני ועבדיך באו לשבר אכל: ¹³⁶כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: ¹³⁷והואמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: ¹³⁸והואמר שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ¹³⁹והואמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי

כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: לְכִי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחסאתי לאבי כל הימים: ⁷⁷ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו: לְכִי אִיךְ אַעֲלֶה אֶל אֲבִי וְהַנְּעָר אֵינְנו אִתִּי פֶן אַרְאֶה בָרַע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת אֲבִי:

מה ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: ⁷⁸זיתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: ⁷⁹זיאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ⁸⁰זיאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי וישבו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכתם אתי מצרימה: ⁸¹ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: ⁸²כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: ⁸³זישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: ⁸⁴ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמיני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: ⁸⁵מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: ⁸⁶זישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: ⁸⁷זוכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: ⁸⁸זיהנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם: ⁸⁹זהגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ⁹⁰זיפיל על צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: ⁹¹זינישק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: ⁹²זוהקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטיב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ⁹³זיאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען: ⁹⁴זוקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: ⁹⁵זואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ⁹⁶זיעינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ⁹⁷זיעישו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: ⁹⁸זלכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת: ⁹⁹זולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך: ¹⁰⁰זישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגו בדרך: ¹⁰¹זיעילו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: ¹⁰²זיגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: ¹⁰³זידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: ¹⁰⁴זיאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:

מז ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ¹⁰⁵זיאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ¹⁰⁶זיאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: ¹⁰⁷זאנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ¹⁰⁸זייעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ¹⁰⁹זייקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו: ¹¹⁰זבני ובני ובני ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ¹¹¹זואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: ¹¹²זובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וזמרי: ¹¹³זובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאל בן הכנענית: ¹¹⁴זובני לוי גרשון קהת ומררי: ¹¹⁵זובני יהודה ער ואונן ושלח ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: ¹¹⁶זובני יששכר תולע ופוא ויוב ושמרון: ¹¹⁷זובני זבולון סרד ואלון ויחאלאל: ¹¹⁸זאלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: ¹¹⁹זובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי

עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ¹²⁰זויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ¹²¹זיאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: ¹²²זיהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: ¹²³זכספו אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו: ¹²⁴זיאמר שלום לכם אל תיראו אלהים ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתים כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון: ¹²⁵זיבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: ¹²⁶זיזיכנו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: ¹²⁷זיבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה: ¹²⁸זוישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי: ¹²⁹זיאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו: ¹³⁰זישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: ¹³¹זימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: ¹³²זיירחץ פניו ויוצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: ¹³³זישמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: ¹³⁴זישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: ¹³⁵זישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:

מד ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: ¹³⁶זאת גביעי גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: ¹³⁷זהבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם: ¹³⁸זהם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה: ¹³⁹זהלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: ¹⁴⁰זישגם וידבר אלהם את הדברים האלה: ¹⁴¹זיאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: ¹⁴²זהן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: ¹⁴³זאשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: ¹⁴⁴זיאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: ¹⁴⁵זימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: ¹⁴⁶זיחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביעי באמתחת בנימן: ¹⁴⁷זייקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה: ¹⁴⁸זיבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ¹⁴⁹זיאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני: ¹⁵⁰זיאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביעי בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: ¹⁵¹זישגו אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוד כפרעה: ¹⁵²זאדני שאל את עבדיך לאמר היש לכם אב או אח: ¹⁵³זנאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ¹⁵⁴זיאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ¹⁵⁵זנאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו ומת: ¹⁵⁶זיאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: ¹⁵⁷זיהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: ¹⁵⁸זיאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: ¹⁵⁹זנאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחיו הקטן איננו אתנו: ¹⁶⁰זיאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: ¹⁶¹זישא האחד מאתי ואמר אך טרף וטרף ולא ראיתיו עד הנה: ¹⁶²זולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: ¹⁶³זועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו נתנו ונפשו קשורה בנפשו: ¹⁶⁴זאוהי כראותו

נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: ²¹וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: ²²ויושב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויחזו בה ויפרו וירבו מאד: ²³ויוחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ²⁴ויקרא ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ריכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ²⁵ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ²⁶ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה:

מח ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: ¹זיגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ²ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלזו בארץ כנען ויברך אתי: ³ויאמר אלי הנני מפרך והרביכת ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריתך אחזת עולם: ⁴ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ⁵ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ⁶ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: ⁷וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: ⁸ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: ⁹ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ¹⁰ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: ¹¹זיוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: ¹²ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: ¹³וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: ¹⁴ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפני אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: ¹⁵המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: ¹⁶וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: ¹⁷ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: ¹⁸וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ¹⁹זיברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: ²⁰ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם: ²¹ואני נתתי לך שכס אחד על אחיך אשר לקחתני מיד האמרי בחרבי ובקשתני:

מט ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: ¹הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: ²ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: ³פחזו כמים אל תותר כי עליית משכבי אביך אז חללת יצועי עליה: ⁴השמעו ולויו אחים כלי חמס מכרתיהם: ⁵בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ⁶ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: ⁷היהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ושתחו לך בני אביך: ⁸גור אריה יהודה מטרף בני עליית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: ⁹לא יסור שבט מיהודה ומחקה מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים: ¹⁰אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סוטה: ¹¹חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב: ¹²זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: ¹³יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים: ¹⁴זירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: ¹⁵זן דיין עמו כאחד שבטי ישראל: ¹⁶יהי זן נחש

וארודי ואראלי: ¹⁷ובני אשר ימנה וישוה וישווי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל: ¹⁸אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: ¹⁹ובני רחל אשת יעקב וינסף ובנימין: ²⁰זיולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים: ²¹ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד: ²²אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ²³ובני דן חשים: ²⁴ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: ²⁵אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: ²⁶וכל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש: ²⁷ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ²⁸וזאת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ²⁹ויאמר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: ³⁰ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חיי: ³¹ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: ³²ההאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרים וכל אשר להם הביאו: ³³והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ³⁴ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן:

מז ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרים וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ¹ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ²ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ³ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ⁴ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך: ⁵ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי: ⁶ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ⁷ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייד: ⁸ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם: ⁹ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: ¹⁰ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ¹¹וילכלל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: ¹²ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: ¹³וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה: ¹⁴ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ¹⁵ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: ¹⁶ויוביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים ויהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא: ¹⁷ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו: ¹⁸ולמה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ¹⁹זייקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: ²⁰וזאת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: ²¹רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: ²²ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה: ²³והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ²⁴ויואמרו החיתנו

עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור: ^ול'ישועתך קויתי יהוה: ^זגד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: ^חמאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: ^טנפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: ^יבן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: ^{יא}וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: ^{יב}ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: ^{יג}מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: ^{יד}ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: ^{טו}בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: ^{טז}כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם: ^{יז}ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: ^{יח}במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי לאחזת קבר: ^{יט}לאשמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: ^כבמקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: ^{כא}ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו:

לויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: ^{כב}ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחננו את אביו ויחננו הרפאים את ישראל: ^{כג}וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החננים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: ^{כד}ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: ^{כה}אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ^{כו}ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך: ^{כז}ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: ^{כח}וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפס וצאנם ובקדם עזבו בארץ גשן: ^{כט}ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבוד מאד: ^לויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבוד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: ^{לא}וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבוד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: ^{לב}דיעשו בניו לו כן כאשר צום: ^{לג}וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא: ^{לד}וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: ^{לה}ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: ^{לו}ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: ^{לז}כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברים אליו: ^{לח}וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ^{לח}ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ^{לט}ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם רב: ^מואעתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם: ^{מא}וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: ^{מא}וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ^{מב}ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: ^{מג}וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: ^{מד}וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחננו אתו ויישם בארון במצרים:

מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: ^אויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: ^בויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: ^גותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ^דויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: ^הוישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ^ווירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים:

^אומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: ^בוירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: ^גויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: ^דוירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה ויאמר הנני: ^הויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: ^וויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: ^זויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשו כי ידעתי את מכאביו: ^חוארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסים: ^טועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ^יועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים: ^{יא}ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים: ^{יב}ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה: ^{יג}ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים: ^{יד}ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה אלהי אבותיכם שלחני אליכם: ^{טו}ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם זה זכרי לדר דר: ^{טז}לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהים יהוה אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים: ^{יז}ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסים אל ארץ זבת חלב ודבש: ^{יח}וישמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ^{יט}ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: ^כושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבם ואחרי כן ישלח אתכם: ^{כא}ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם: ^{כב}וישאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמת על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים:

^אואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ^בראובן שמעון לוי ויהודה: ^גיששכר זבולן ובנימן: ^דדן ונפתלי גד ואשר: ^היהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: ^ווימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: ^זובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: ^חויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ^טויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: ^יהבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: ^{יא}וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: ^{יב}וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן ירץ ויקצו מפני בני ישראל: ^{יג}ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: ^{יד}וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: ^{טו}ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ^{טז}ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה: ^{יז}ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים: ^{יח}ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים: ^{יט}ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו: ^כויטיב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ^{כא}ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים: ^{כב}ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון:

^אבילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ^בותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ^גולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר: ^דותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: ^הותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: ^וותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ^זותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד: ^חותאמר לה בת פרעה לכה ואתך ותקרא את אש הילד: ^טותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקתו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: ^יויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה והיה לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתתו: ^{יא}ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: ^{יב}ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול: ^{יג}ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: ^{יד}ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: ^{טו}וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר: ^{טז}ולכחן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן: ^{יז}ויבאו הרעים ויגרשו ויקם משה וישען וישק את צאנם: ^{יח}ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: ^{יט}ותאמרן איש

מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום: ^טויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: ^יתבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחסאת עמך: ^{יא}ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: ^{יב}ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו: ^{יג}ויארו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו: ^{יד}ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: ^{טו}ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו: ^{טז}וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: ^{יז}ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך:

אויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: ^{יח}ידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: ^{יט}ארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: ^כוגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: ^{כא}וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי: ^{כב}לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם ממצרים ואתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: ^{כג}ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם ממצרים ואתם סבלתם מצרים: ^{כד}והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: ^{כה}וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה: ^{כו}ידבר יהוה אל משה לאמר: ^{כז}בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: ^{כח}וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים: ^{כט}וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצו את בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: ^לאלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלווא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן: ^{לא}ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאוול בן הכנענית אלה משפחת שמעון: ^{לב}ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלישים ומאת שנה: ^{לג}בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם: ^{לד}ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלישים ומאת שנה: ^{לה}ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: ^{לו}ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלישים ומאת שנה: ^{לז}ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: ^{לח}ובני עזיאל מישראל ואלצפן וסתר: ^{לט}ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ^לובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי: ^{לא}ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: ^{לב}הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: ^{לג}הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: ^{לד}וייהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: ^{לה}וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: ^{לז}ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה:

אויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: ^אאתה תדבר את כל אשר אצוץ ואהרן אחיך ידבר אל פרעה וישלח את בני ישראל מארצו: ^בואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: ^גולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: ^דוידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את

א ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: ^אויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה: ^בויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה והי לנחש וינס משה מפניו: ^גויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו והי למטה בכפו: ^דלמען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ^הויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג: ^וויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: ^זוהיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: ^חוהיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת: ^טויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי: ^יויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: ^{יא}ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר: ^{יב}ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח: ^{יג}ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו: ^{יד}ודברת אליו ושמעת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: ^{טו}ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: ^{טז}ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת: ^{יז}ויילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ^{יח}ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: ^{יט}ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו: ^כויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמת בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: ^{כא}ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: ^{כב}ויאמר אליך שלח את בני יעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך: ^{כג}וייהי בדרך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש המיתו: ^{כד}והתקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: ^{כה}ויורף ממנו אז אמרה חתן דמים למוולת: ^{כו}ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה ויילך ויפגשוהו בהר האלהים וישק לו: ^{כז}ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו: ^{כח}ויילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל: ^{כט}וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם: ^לויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו:

א וזאחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: ^אויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ^בויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: ^גויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ^דויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ^הויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: ^ולא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: ^זואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: ^חותכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: ^טויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן: ^יאתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אני נגרע מעבדתכם דבר: ^{יא}ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: ^{יב}והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן: ^{יג}ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר

כי אני יהוה בקרב הארץ: ²²ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה: ²³ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה וביתו עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: ²⁴ויקרא פרעה אל משה ולאחרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ²⁵ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסבלנו: ²⁶ידרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: ²⁷ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי: ²⁸ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יספ פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: ²⁹ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ³⁰ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: ³¹ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם:

ט ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: ¹כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בס: ²הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמורים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: ³והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: ⁴וישמ יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: ⁵ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד: ⁶וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: ⁷ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: ⁸והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: ⁹ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה וזרקו אתו משה השמימה והיה שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: ¹⁰ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטום ובכל מצרים: ¹¹ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהים כאשר דבר יהוה אל משה: ¹²ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: ¹³כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: ¹⁴כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ: ¹⁵ואולם בעבור זאת העמדתך בעמך לבלתי שלחם: ¹⁶הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמוהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: ¹⁷ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו: ¹⁸הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ¹⁹ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: ²⁰ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך על השמים והיה ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: ²¹ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: ²²ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמוהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: ²³היך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר: ²⁴רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד: ²⁵וישלח פרעה ויקרא למשה ולאחרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: ²⁶העתירו אל יהוה ורוב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספן לעמד: ²⁷ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ: ²⁸לואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: ²⁹והפשטה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשטה גבעל: ³⁰והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: ³¹ויצא משה מעם פרעה את

בני ישראל מתוכם: ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: וימשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברים אל פרעה: ¹ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ²כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין: ³ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו והיה לתנין: ⁴ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: ⁵וישליכו איש מטהו והיו לתנינים ויבלע מטה אהרן את מטתם: ⁶ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהים כאשר דבר יהוה: ⁷ויאמר יהוה אל משה לב פרעה מאן לשלח העם: ⁸ולך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך: ⁹ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: ¹⁰כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם: ¹¹והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר: ¹²ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ירך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם והיה דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: ¹³ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה וידך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם: ¹⁴והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר והיה הדם בכל ארץ מצרים: ¹⁵ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהים כאשר דבר יהוה: ¹⁶ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת: ¹⁷ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות ממימי היאר: ¹⁸והימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר:

י ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: ¹ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים: ²וישרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורך ובמשארותיך: ³ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים: ⁴ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ירך במטך על הנהרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים: ⁵ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים: ⁶ויעשו כן חרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים: ⁷ויקרא פרעה למשה ולאחרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה: ⁸ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה: ⁹ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו: ¹⁰ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה: ¹¹ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה: ¹²ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות: ¹³ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ: ¹⁴ויאמר פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהים כאשר דבר יהוה: ¹⁵ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים: ¹⁶ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנס באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים: ¹⁷ויעשו כן חרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנס באדם ובבהמה: ¹⁸ויאמרו חרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהים כאשר דבר יהוה: ¹⁹ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: ²⁰כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה: ²¹והפילתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע

תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: "יורדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: "ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: "ומשה ואהרן עשו את כל המפתיים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

יב ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: "החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: "דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: "ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה: "שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: "והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: "ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: "ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלו: "אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: "ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו: "וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים ועליכם ברגליכם ומקלכם בידיכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: "ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: "והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: "והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדורתכם חקת עולם תחגו: "ושבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי: "וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: "ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדורתכם חקת עולם: "בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: "ושבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: "כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: "ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח: "ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והוגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: "ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: "ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: "והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: "והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: "ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: "ויילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: "ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: "ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: "ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: "גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: "ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: "לדו שא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרת בשמלתם על שכמם: "לדובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: "ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלו

העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה: "דוירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לכו הוא ועבדיו: "ותחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:

יג ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו: "ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתים במ וידעתם כי אני יהוה: "ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדני: "כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך: "וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: "ומלאו בתיך ואת כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתך ואבות אבתך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: "ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: "וישוב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: "ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו: "ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: "אלא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: "ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: "ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה: "ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: "ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: "וימרה פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: "ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: "וייצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: "ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: "ותחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: "ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: "ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: "כלא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו ליהוה שלשת ימים ולכל בני ישראל היה איש במושבתם: "ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: "ויאמר משה גם אתה נתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: "וגם מקננו ילך עמנו לא תשא רסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה: "ותחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: "ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תספ ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: "ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך:

יד ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש גרש אתכם מזה: "דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב: "ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: "ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: "וימת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחיים וכל בכור בהמה: "והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף: "ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען

וינצלו את מצרים: ^לויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: ^מוגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ^נויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ^וומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: ^זמיהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה יהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: ^חליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: ^טויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: ^יוכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: ^{יא}תושב ושכיר לא יאכל בו: ^{יב}בית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו: ^{יג}כל עדת ישראל יעשו אתו: ^{יד}וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: ^{טו}תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: ^{טז}יעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: ^{יז}מיהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם:

יגידבר יהוה אל משה לאמר: ^אקדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ^בויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: ^גהיום אתם יצאים בחדש האביב: ^דוהיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבנסי אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: ^השבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה: ^ומצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: ^זוהגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: ^חוהיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים: ^טושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: ^יוהיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה לך: ^{יא}והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: ^{יב}וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: ^{יג}והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ^{יד}ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: ^{טו}והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים: ^{טז}ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה: ^{יז}ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: ^{יח}ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: ^{יט}ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר: ^כויהוה הלך לפניו יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: ^{כא}כלא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם:

ידידבר יהוה אל משה לאמר: ^אדבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים: ^בויאמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: ^גוחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: ^דויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ^הויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: ^וויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו: ^זויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: ^חויירדפו מצרים אחריהם וישגו

ברפידים ואין מים לשתת העם: ²¹זירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה: ²²ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא: ²³ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: ²⁴ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: ²⁵הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: ²⁶ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין: ²⁷ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים: ²⁸ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים ביד: ²⁹ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: ³⁰אז היה כאשר ידים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: ³¹בידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: ³²ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: ³³ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמתה את זכר עמלק מתחת השמים: ³⁴ויובן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ³⁵ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר:

יח וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: ¹ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: ²ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ³ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: ⁴ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: ⁵ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ⁶ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה: ⁷ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: ⁸ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ⁹ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: ¹⁰עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ¹¹ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: ¹²וייהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: ¹³וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: ¹⁴ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: ¹⁵כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתני את חקי האלהים ואת תורתיו: ¹⁶ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: ¹⁷נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: ¹⁸עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: ¹⁹והזהרתה אתה את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו: ²⁰כי יאתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ²¹ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: ²²אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום: ²³וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ²⁴ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ²⁵ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: ²⁶וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסוהו: ²⁷ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ²⁸ויבאו אילמה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:

יז ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ²וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ³ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהלה הזו ברעב: ⁴ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא: ⁵וזהיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ⁶ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ⁷ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלוננו עלינו: ⁸ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ⁹ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ¹⁰ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: ¹¹ויידבר יהוה אל משה לאמר: ¹²שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ¹³ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ¹⁴ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ: ¹⁵ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: ¹⁶וזה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: ¹⁷ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: ¹⁸וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ¹⁹ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ²⁰ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ²¹וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: ²²ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ²³ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר: ²⁴ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ²⁵ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאוהו בשדה: ²⁶ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ²⁷ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ²⁸ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורת: ²⁹וראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: ³⁰וישבתו העם ביום השביעי: ³¹ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפית בדבש: ³²ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ³³ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: ³⁴וכאשר צוה יהוה אל משה ויניח אתו אהרן לפני העדת למשמרת: ³⁵והבני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: ³⁶והעמר עשרית האיפה הוא:

יח ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו

אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך: ^כואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתה גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ^{כא}ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:

כאואלה המשפטים אשר תשים לפניכם: ^{כב}כי תקנה עבד עברי ששנים יעבד ובשבעת יציא לחפשי חנם: ^{כג}אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: ^{כד}אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ^{כה}ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא יצא חפשי: ^{כו}והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: ^{כז}וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: ^{כח}אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ^{כט}ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: ^לאם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: ^{לא}ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: ^{לב}מכה איש ומת מות יומת: ^{לג}ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתו לך מקום אשר ינוס שמה: ^{לד}וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ^{לה}ומכה אביו ואמו מות יומת: ^{לו}וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ^{לז}ומקלל אביו ואמו מות יומת: ^{לח}וכי יריב אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: ^{לט}אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: ^לוכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: ^{לא}אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: ^{לב}וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענוש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: ^{לג}ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: ^{לד}עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: ^{לה}כחיה תחת כחיה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: ^{לז}וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ^{לח}ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: ^לוכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ^{לא}ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: ^{לב}אם כפר יושט עליו ונתן פדיו נפשו ככל אשר יושט עליו: ^{לג}אז בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: ^{לד}אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: ^{לה}וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: ^{לז}בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו: ^{לח}היכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון: ^לואם נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו:

כבכי יגנב איש שור או שוה וטבח או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השוה: ^{כג}אם במחירת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: ^{כד}אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: ^{כה}אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שוה חיים שנים ישלם: ^{כו}כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: ^{כז}כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה: ^{כח}כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: ^כאם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: ^{לא}על כל דבר פשע על שור על חמור על שוה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו: ^{לב}כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שוה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: ^{לג}שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ^{לד}ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: ^{לה}אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם: ^{לו}וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם: ^{לז}אם

טבחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ^כויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ^{כא}זמשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: ^{כב}אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ^{כג}ויעתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: ^{כד}ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ^{כה}ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה: ^{כו}ויענו כל העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: ^{כז}ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה: ^{כח}ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: ^כוהיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: ^{לא}והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: ^{לב}לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יהיה במשך היבל המה יעלו בהר: ^{לג}וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם: ^{לד}ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ^{לה}ויהי ביום השלישי בהית הבקר והיה קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ^{לז}ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: ^{לח}והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ^לויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול: ^{לא}ויירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: ^{לב}ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: ^{לג}וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: ^{לד}ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ^{לה}ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בס: ^{לז}וירד משה אל העם ויאמר אלהם:

כוידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: ^{כא}אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: ^{כב}לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: ^{כג}לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: ^{כד}לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ^{כה}ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: ^{כו}לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: ^{כז}וזכור את יום השבת לקדשו: ^{כח}ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ^כויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: ^{לא}כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בס וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו: ^{לב}כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ^{לג}לא תרצח: ^{לד}לא תנאף: ^{לה}ולא תגנב: ^{לו}לא תענה ברעך עד שקר: ^{לז}לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך: ^{לח}וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ^לויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ^{לא}ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ^{לב}ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: ^{לג}ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: ^{לד}לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: ^{לה}מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום

נעשה: ^אויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: ^בוישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: ^גויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: ^דויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ^הויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ^וויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים זקנים ישראל: ^זויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ^חואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: ^טויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם: ^יויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ^{יא}ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם: ^{יב}ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר: ^{יג}וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ^{יד}וימרה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ^{טו}ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר והיה משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

כווידבר יהוה אל משה לאמר: ^אדבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: ^בזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ^גותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ^דוערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: ^השמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: ^ואבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: ^זועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ^חככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: ^טועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ^יוצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ^{יא}וצפית לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ^{יב}ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: ^{יג}והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם: ^{יד}בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ^{טו}ונתת אל הארון את העדת אשר אתן אליך: ^{טז}ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ^{יז}ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: ^{יח}ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו: ^{יט}והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ^כונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדת אשר אתן אליך: ^{כא}ונעודתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ^{כב}ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ^{כג}וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ^{כד}ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: ^{כה}ולעמט המסגרת תהיי הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: ^{כו}ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא במ את השלחן: ^{כז}ועשית קערתי וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: ^{כח}ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: ^{כט}ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: ^לויששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: ^{לא}ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה: ^{לב}ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: ^{לג}ויכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים

בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: ^אוכי יתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: ^באם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמחר הבתולת: ^גומכשפה לא תחיה: ^דוכל שכב עם בהמה מות יומת: ^הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: ^ואוגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: ^זוכל אלמנה ויתום לא תענון: ^חאם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: ^טוזכרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: ^יאם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימוך עליו נשך: ^{יא}אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: ^{יב}כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: ^{יג}אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: ^{יד}מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי: ^{טו}כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ^{טז}ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו:

כגלא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס: ^אלא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת: ^בודל לא תהדר בריבו: ^גכי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו: ^דכי תראה חמור שואך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: ^הלא תטה משפט אבינך בריבו: ^ומדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ^זוישחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: ^חוגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ^טושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ^יוהשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ^{יא}ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר: ^{יב}ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: ^{יג}שלש רגלים תחג לי בשנה: ^{יד}את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: ^{טו}וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסוף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: ^{טז}שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה: ^{יז}לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ^{יח}ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ^{יט}הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנת: ^כהשמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: ^{כא}כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרת את צרריך: ^{כב}כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבסי והכחתי: ^{כג}לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: ^{כד}ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרת מחלה מקרבך: ^{כה}לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימך אמלא: ^{כו}את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף: ^{כז}וישלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: ^{כח}לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: ^{כט}מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ^לושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יבשי הארץ וגרשתמו מפניך: ^{לא}לא תכרת להם ולאליהיהם ברית: ^{לב}לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש:

כדואל משה אמר עלה אל יהוה ואתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: ^אונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: ^בויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה

ומולגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת: ¹ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ²ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ³ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: ⁴והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות המזבח בשאת אתו: ⁵נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: ⁶ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת: ⁷ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: ⁸וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: ⁹ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: ¹⁰ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: ¹¹וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹²ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹³ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: ¹⁴כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: ¹⁵אורך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: ¹⁶לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדותיו וכל יתדת החצר נחשת: ¹⁷ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: ¹⁸באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:

כח ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ²ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: ³ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: ⁴ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: ⁵וזהם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש: ⁶ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: ⁷שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר: ⁸וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ⁹ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ¹⁰ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הגותרים על האבן השנית כתולדתם: ¹¹מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם: ¹²ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן: ¹³ועשית משבצת זהב: ¹⁴ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבת על המשבצת: ¹⁵ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: ¹⁶רבוע יהיה כפול זרת ארכו זרת רחבו: ¹⁷ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: ¹⁸והטור השני נפך ספיר ויהלם: ¹⁹והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: ²⁰והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: ²¹והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שטים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט: ²²ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ²³ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן: ²⁴ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעות אל קצות החשן: ²⁵ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו: ²⁶ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: ²⁷ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד: ²⁸וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל

היצאים מן המנרה: ¹כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ²ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: ³והמלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ⁴וכבר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: ⁵וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר:

כו ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ²אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: ³חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה: ⁴ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: ⁵חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה: ⁶ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: ⁷ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: ⁸אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ⁹וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: ¹⁰ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצונה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת השנית: ¹¹ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד: ¹²וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן: ¹³והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: ¹⁴ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ¹⁵ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: ¹⁶ועשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: ¹⁷שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: ¹⁸ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ¹⁹וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים קרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו: ²⁰ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: ²¹וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ²²ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ²³ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: ²⁴ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו: ²⁵והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ²⁶ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד: ²⁷וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: ²⁸והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה: ²⁹ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב: ³⁰והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ³¹ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים: ³²ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: ³³ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: ³⁴ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: ³⁵ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: ³⁶ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ³⁷ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת:

כז ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו: ²ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: ³ועשית סירתיו לדשנו ועיניו ומזרקתיו

כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה: ²²ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו ולבניו אחריו למשחה בהם ולמלא במם את ידם: ²³שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש: ²⁴ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש: ²⁵ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: ²⁶ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: ²⁷ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא: ²⁸ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צוית אתה שבעת ימים תמלא ידם: ²⁹ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחסאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: ³⁰ושבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: ³¹וזהו אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: ³²את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ³³ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד: ³⁴ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה: ³⁵בעלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: ³⁶ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: ³⁷וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו ואת בניו אקדש לכהן לי: ³⁸ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: ³⁹ויודעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם:

ל ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: ²אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו: ³וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: ⁴ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה: ⁵ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב: ⁶ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: ⁷והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ⁸ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם: ⁹לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: ¹⁰וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מזם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה: ¹¹וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹²כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: ¹³זיה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: ¹⁴כל העבר על הפקדים מן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: ¹⁵והעשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם: ¹⁶ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: ¹⁷וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁸ועשית כיוור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ¹⁹ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: ²⁰כבבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: ²¹ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם: ²²וידבר יהוה אל משה לאמר: ²³ואתה קח לך בשמים ראש מר דרוור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים: ²⁴וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית היין: ²⁵ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה: ²⁶ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת: ²⁷ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת: ²⁸ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת בנו: ²⁹וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש: ³⁰ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: ³¹ואיאל בני ישראל תדבר לאמר שמן

האפוד: ³²ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד: ³³ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: ³⁴ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת: ³⁵והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע: ³⁶ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: ³⁷פעמץ זהב ורמון פעמץ זהב ורמון על שולי המעיל סביב: ³⁸והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: ³⁹ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: ⁴⁰ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: ⁴¹והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: ⁴²ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם: ⁴³ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: ⁴⁴והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי: ⁴⁵ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו: ⁴⁶והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו:

כט וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימים: ²ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיני מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם: ³ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילים: ⁴ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: ⁵ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפוד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד: ⁶ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת: ⁷ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו: ⁸ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת: ⁹וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: ¹⁰והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר: ¹¹ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: ¹²ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח: ¹³ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה: ¹⁴ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: ¹⁵ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ¹⁶ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב: ¹⁷ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: ¹⁸והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא: ¹⁹ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ²⁰ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך און אהרן ועל תנוך און בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב: ²¹ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אהרן ואת החלב והאיליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא: ²²וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיני אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: ²³ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: ²⁴ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה: ²⁵ולקחת את החזה מאל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: ²⁶וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: ²⁷והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל

כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ^זויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ^חויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: ^טויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ^יויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ^{יא}ויאמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: ^{יב}ויאמר משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ^{יג}ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ^{יד}ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: ^{טו}ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש: ^{טז}ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ^{יז}ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: ^{יח}וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ^{יט}ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ^כויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ^{כא}ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ^{כב}ויהי יום ההוא את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

לויאמר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ^אוישלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסים: ^באל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך: ^גוישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: ^דויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ^הויאמר בני ישראל את עדים מהר חורב: ^וויאמר יהוה אל משה ונסה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: ^זוהיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה: ^חוהיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: ^טוראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: ^יויאמר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל: ^{יא}ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני: ^{יב}ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ^{יג}ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ^{יד}ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה: ^{טו}ויבמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה: ^{טז}ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ^{יז}ויאמר הראני נא את כבודך: ^{יח}ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחסתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ^{יט}ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: ^כויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: ^{כא}והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: ^{כב}והסרת את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו:

לדויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת: ^אוהיה

משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם: ^בלעל בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: ^גויאיש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: ^דויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ^הויעשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ^וושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ^זוהקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: ^חויאיש אשר יעשה כמהו להריח בה ונכרת מעמיו:

לאויאמר יהוה אל משה לאמר: ^אראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: ^בואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובעדע ובכל מלאכה: ^גלחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ^דובחרשת אבן למלאות ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה: ^הואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך: ^ואת אהל מועד ואת הארץ לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל: ^זואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת: ^חואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: ^טואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ^יואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו: ^{יא}ויאמר יהוה אל משה לאמר: ^{יב}ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ^{יג}ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ^{יד}ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: ^{טו}וישמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ^{טז}ביני ובין בני ישראל אות לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ^{יז}ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לוחות העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:

לבויאמר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ^אוישלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסים: ^באל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך: ^גוישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: ^דויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ^הויאמר בני ישראל את עדים מהר חורב: ^וויאמר יהוה אל משה ונסה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: ^זוהיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה: ^חוהיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: ^טוראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: ^יויאמר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל: ^{יא}ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני: ^{יב}ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ^{יג}ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ^{יד}ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה: ^{טו}ויבמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה: ^{טז}ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ^{יז}ויאמר הראני נא את כבודך: ^{יח}ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחסתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ^{יט}ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: ^כויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: ^{כא}והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: ^{כב}והסרת את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו:

⁷¹ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ⁷²ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: ⁷³את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו: ⁷⁴את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר: ⁷⁵את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם: ⁷⁶את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ⁷⁷ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: ⁷⁸ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבודתו ולבגדי הקדש: ⁷⁹ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכזמו כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: ⁸⁰ויכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו: ⁸¹כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבודה הביאו: ⁸²ויכל אשה חכמת לב בידיה טוו וביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: ⁸³ויכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים: ⁸⁴והנשאים הביאו את אבני השם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן: ⁸⁵ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: ⁸⁶כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: ⁸⁷ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: ⁸⁸לוימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ⁸⁹ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת: ⁹⁰ויבחרשת אבן למלאכת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ⁹¹ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: ⁹²למלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת:

לועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ²ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: ³ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבודת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: ⁴ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים: ⁵ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבודה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: ⁶ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: ⁷והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: ⁸וייעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: ⁹ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעה: ¹⁰ויחבר את חמש היריעה אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת: ¹¹וייעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: ¹²חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: ¹³וייעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעה אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: ¹⁴וייעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם: ¹⁵ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ¹⁶ויחבר את חמש היריעה לבד ואת שש היריעה לבד: ¹⁷וייעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית: ¹⁸וייעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד: ¹⁹וייעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ²⁰וייעש את הקרשים למשכן

נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ¹ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ²ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: ³ויירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ⁴ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון אך אפים רב חסד ואמת: ⁵נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: ⁶וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ⁷ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעונו ולחטאתו ונחלתנו: ⁸ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך: ⁹שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפריז והחוי והיבوسی: ¹⁰השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: ¹¹כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשירי תכרתון: ¹²כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: ¹³פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזכו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ¹⁴ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: ¹⁵אלהי מסכה לא תעשה לך: ¹⁶את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: ¹⁷כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ¹⁸ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: ¹⁹אישת ימים תעבד וביום השביעי תשב בתחריש ובקציר תשב: ²⁰וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: ²¹שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל: ²²כי אורישי גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: ²³ללא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ²⁴ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ²⁵ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ²⁶ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: ²⁷ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: ²⁸לירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו: ²⁹ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהם: ³⁰לויאחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני: ³¹לויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ³²לדבבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: ³³ליראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו:

להזיקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם: ¹ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבת ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: ²לא תבערו אש בכל משבתים ביום השבת: ³ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: ⁴קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: ⁵ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ⁶וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: ⁷ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: ⁸ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן: ⁹וכל חכם לב בכס יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: ¹⁰את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו: ¹¹את הארון ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך: ¹²את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים:

לח ויעש את מזבח העולה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלוש אמות קמתו: ² ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת: ³ ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המולגת ואת המחנת כל כליו עשה נחשת: ⁴ ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו: ⁵ ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים: ⁶ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: ⁷ ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו: ⁸ ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד: ⁹ ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה: ¹⁰ ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: ¹¹ וילפאת צפון מאה באמה ועמודיהם עשרים וחשקיהם כסף: ¹² ועמודיהם עשרים וחשקיהם כסף: ¹³ וילפאת ים קלעים חמשים באמה ועמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים וחשקיהם כסף: ¹⁴ וילפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: ¹⁵ וקלעים חמש עשרה אמה אל הכתף ועמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹⁶ וילכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹⁷ וכל קלעי החצר סביב שש משזר: ¹⁸ והואדנים לעמדים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: ¹⁹ ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר: ²⁰ ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: ²¹ וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת: ²² אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן: ²³ ובצאלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה: ²⁴ ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובבש: ²⁵ כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלושים שקל בשקל הקדש: ²⁶ וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבועים שקל בשקל הקדש: ²⁷ ובקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים: ²⁸ ויהיה מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: ²⁹ ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבועים עשה וויים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: ³⁰ ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ³¹ ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: ³² ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב:

לט ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: ² ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ³ וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב: ⁴ כתפת עשו לו חברת על שני קצוותו חבר: ⁵ וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה: ⁶ ויעשו את אבני שהם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל: ⁷ וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: ⁸ ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ⁹ רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול: ¹⁰ וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: ¹¹ והטור השני נפך ספיר ויהלם: ¹² והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: ¹³ והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאתם:

עצי שטים עמדים: ¹⁴ קעש אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: ¹⁵ כשת ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ¹⁶ ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: ¹⁷ ווארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ¹⁸ וילצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: ¹⁹ ווארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ²⁰ וילרכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: ²¹ ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: ²² והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת: ²³ והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: ²⁴ ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: ²⁵ וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי המשכן לירכתים ימה: ²⁶ ויעש את הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה: ²⁷ ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחים ויצף את הבריחים זהב: ²⁸ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים: ²⁹ ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף: ³⁰ ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ³¹ והואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת:

לז ויעש בצלאל את הארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ² ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: ³ ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית: ⁴ ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ⁵ ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון: ⁶ ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ⁷ ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: ⁸ כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצוות: ⁹ ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים: ¹⁰ ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ¹¹ ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ¹² ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ¹³ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: ¹⁴ ולעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ¹⁵ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: ¹⁶ ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערותיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: ¹⁷ ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו: ¹⁸ ויששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: ¹⁹ ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה: ²⁰ ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: ²¹ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים ממנה: ²² כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ²³ ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ²⁴ ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה: ²⁵ ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו: ²⁶ ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ²⁷ ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתי על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם: ²⁸ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ²⁹ ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקם:

ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה: ^{כא}ויבא את הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה: ^{כב}ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת: ^{כג}ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ^{כד}וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: ^{כה}ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ^{כו}וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: ^{כז}ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה: ^{כח}וישם את מסך הפתח למשכן: ^{כט}ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה: ^לוישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרצחה: ^{לא}ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: ^{לב}בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה: ^{לג}ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: ^{לד}ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ^{לה}ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: ^{לו}ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ^{לז}ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו: ^{לח}כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

^טוהאבנים על שמת בני ישראל הנה שתים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט: ^יויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ^{יא}ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן: ^{יב}ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן: ^{יג}ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו: ^{יד}ויעשו שתי טבעת זהב וישומו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: ^{טו}ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד: ^{טז}אירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יוח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה: ^{יז}ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: ^{יח}ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: ^{יט}ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר: ^כויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים: ^{כא}ופעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה: ^{כב}ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ^{כג}ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר: ^{כד}ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה: ^{כה}ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: ^{כו}ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ^{כז}ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: ^{כח}ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו: ^{כט}ואת מכסה עורת האילים המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך: ^לאת ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת: ^{לא}את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים: ^{לב}את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור: ^{לג}ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: ^{לד}את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו: ^{לה}את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: ^{לו}את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ^{לז}ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה: ^{לח}וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה:

מוידבר יהוה אל משה לאמר: ^אביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד: ^בוישמת שם את ארון העדות וסכת על הארץ את הפרכת: ^גוהבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה: ^דונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת וישמת את מסך הפתח למשכן: ^הונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד: ^וונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים: ^זוישמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר: ^חולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש: ^טומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים: ^יומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו: ^{יא}והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: ^{יב}והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי: ^{יג}ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת: ^{יד}ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם לדרתם: ^{טו}ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה: ^{טז}ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן: ^{יז}ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו: ^{יח}ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ^{יט}ויקח ויתן את העדת אל הארץ וישם את הבדים על הארץ

וִיקָרָא

מועד זורקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: ¹והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ²ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: ³והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה: ⁴ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: ⁵אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: ⁶וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד זורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: ⁷והקריב מזבח סביב: ⁸והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ⁹ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: ¹⁰והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: ¹¹ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: ¹²וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד זורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: ¹³והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ¹⁴ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: ¹⁵והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: ¹⁶חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

ד וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: ²אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת: ³והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: ⁴ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: ⁵וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש: ⁶ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ⁷ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ⁸ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: ⁹כאשר יורם משור זבח השלמים והקטיר הכהן על מזבח העלה: ¹⁰ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: ¹¹והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ושרף: ¹²ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: ¹³ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: ¹⁴וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה: ¹⁵והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: ¹⁶וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: ¹⁷ויזמן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ¹⁸ואת כל חלבו ירים

אוֹיִקְרָא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: ¹דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכס קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: ²אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: ³וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ⁴ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: ⁵והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ⁶ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: ⁷וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: ⁸וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: ⁹ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: ¹⁰ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ¹¹ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: ¹²והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: ¹³ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו: ¹⁴והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: ¹⁵והסיר את מראתו ונצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: ¹⁶ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה:

ב ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: ¹והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: ²והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ³וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: ⁴ואם מנחה על המחבת קרבנד סלת בלולה בשמן מצה תהיה: ⁵פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: ⁶ואם מנחת מרחשת קרבנד סלת בשמן תעשה: ⁷והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח: ⁸והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: ⁹והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ¹⁰כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: ¹¹קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח: ¹²ויכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשביית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנד תקריב מלח: ¹³ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריד: ¹⁴ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: ¹⁵והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה:

ג ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: ¹וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל

ממנו והקטיר המזבחה: יעשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: ^{כא} והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: ^{כב} אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: ^{כג} יאודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעייר עזים וזכר תמים: ^{כד} וסמך ידו על ראש השעייר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא: ^{כה} ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: ^{כו} ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: ^{כז} ויאם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: ^{כח} יאודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא: ^{כט} וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: ^ל ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ^{לא} ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: ^{לב} ויאם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: ^{לג} וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: ^{לד} ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ^{לה} ואת כל חלבה יסיר כאשר יסור חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

א ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: ^א יא נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: ^ב יא כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: ^ג יא נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: ^ד והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: ^ה והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: ^ו יאם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: ^ז והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממוול ערפו ולא יבדיל: ^ח והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצא אל יסוד המזבח חטאת הוא: ^ט ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: ^י ויאם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא: ^{יא} והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: ^{יב} וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: ^{יג} וידבר יהוה אל משה לאמר: ^{יד} נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם: ^{טו} ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ^{טז} ויאם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: ^{טז} והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: ^{טז} ואשם הוא אשם אשם ליהוה:

א וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: ^א במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: ^ב ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב: ^ג ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: ^ד והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: ^ה וכל זכר כבהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: ^ו כחטאת כאשר תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: ^ז והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: ^ח וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: ^ט וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: ^י וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: ^{יא} אם על תודה יקריבו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן: ^{יב} ועל חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו: ^{יג} והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה: ^{יד} ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ^{טו} ויאם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: ^{טז} והנותר מבשר הזבח ביום השלישי לא ירצה באש ישרף: ^{יז} ויאם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ^{יח} והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: ^{יט} והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ^כ ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת

א וידבר יהוה אל משה לאמר: ^א נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: ^ב יא מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: ^ג והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק

את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה: ²²ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ²³ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה: ²⁴ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח וזי על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו: ²⁵ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו: ²⁶והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ²⁷ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאות ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם: ²⁸כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם: ²⁹ותפתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי: ³⁰ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה:

ט ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ¹זיארם אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: ²ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכשב בני שנה תמימים לעלה: ³ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ⁴ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ⁵ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: ⁶ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ⁷ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ⁸ויקרב בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: ⁹ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה: ¹⁰ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: ¹¹וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקוהו על המזבח סביב: ¹²ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: ¹³וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: ¹⁴ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטוהו ויחטאוהו כראשון: ¹⁵ויקרב את העלה ויעשה כמשפט: ¹⁶ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר: ¹⁷וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקוהו על המזבח סביב: ¹⁸ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד: ¹⁹וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: ²⁰ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: ²¹וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים: ²²ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם: ²³ותצא אש מפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם:

י ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: ²ותצא אש מפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: ³ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן: ⁴ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה: ⁵ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: ⁶ויאמר משה אל אהרן ולא לעזור ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה: ⁷ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: ⁸ויודבר יהוה אל אהרן לאמר: ⁹וישכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם: ¹⁰ולהבדיל בין

אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ¹¹ויודבר יהוה אל משה לאמר: ¹²ידבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: ¹³וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלוהו: ¹⁴כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: ¹⁵ויכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: ¹⁶כי כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ¹⁷ויודבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁸ידבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ¹⁹לדיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה ויביאו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: ²⁰והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ²¹ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: ²²המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: ²³כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: ²⁴ואת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: ²⁵אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם: ²⁶ואת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים: ²⁷אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

יא וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹קח את אהרן ואת בניו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ²ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: ³ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד: ⁴ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: ⁵ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים: ⁶ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: ⁷וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: ⁸וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה: ⁹ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם: ¹⁰ויזי ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: ¹¹ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ¹²ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה: ¹³ויוגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת: ¹⁴וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר עליו: ¹⁵ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה: ¹⁶ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה: ¹⁷ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ¹⁸וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ¹⁹ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר: ²⁰ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה: ²¹ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ²²וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ²³ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אונם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ²⁴ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין: ²⁵וימסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין: ²⁶ויתן

ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב:²⁶ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב:²⁷ וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל:²⁸ כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם:²⁹ אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם:³⁰ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ:³¹ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני:³² וזאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ:³³ ולהבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:

י וידבר יהוה אל משה לאמר: ידבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא:¹ ובימים השמיני ימול בשר ערלתו:² ושלישים יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה:³ וזאם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה:⁴ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן:⁵ והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה:⁶ וזאם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה:

י וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: יאדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים:¹ ויראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו:² וזאם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים:³ ויראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית:⁴ ויראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר:⁵ וזאם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן:⁶ ויראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא:⁷ נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן:⁸ ויראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת:⁹ צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא:¹⁰ וזאם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן:¹¹ ויראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא:¹² ובימים הראות בו בשר חי יטמא:¹³ ויראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא:¹⁴ או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן:¹⁵ ויראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא:¹⁶ ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא:¹⁷ והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן:¹⁸ ויראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרוח:¹⁹ וזאם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים:²⁰ וזאם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא:²¹ וזאם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן:²² או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה:²³ ויראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרוח וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא:²⁴ וזאם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים:²⁵ ויראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה

הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור:²⁶ וילהורת את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה:²⁷ וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא:²⁸ וזאת חזוה התנופה קדש כי חקך וחקך בניך הוא מאשי יהוה כי בן צויתי:²⁹ וזאת חזוה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור וביניך ובנתיך אתך כי חקך וחקך בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל:³⁰ ושוק התרומה וחזוה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה:³¹ וזאת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר:³² מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה:³³ הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי:³⁴ וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה:³⁵ וישמע משה וייטב בעיניו:

יא וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם:¹ דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ:² כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו:³ אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפרס טמא הוא לכם:⁴ וזאת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפרס טמא הוא לכם:⁵ וזאת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפרסה טמא הוא לכם:⁶ וזאת החזיר כי מפרס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם:⁷ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם:⁸ ואת זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו:⁹ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם:¹⁰ וישקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו:¹¹ כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם:¹² וזאת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה:¹³ וזאת הדאה ואת האיה למינה:¹⁴ ואת כל ערב למינה:¹⁵ וזאת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו:¹⁶ ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף:¹⁷ וזאת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם:¹⁸ וזאת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף:¹⁹ כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם:²⁰ אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ:²¹ ואת אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו:²² ויכול שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם:²³ וזאת תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב:²⁴ וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב:²⁵ לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא:²⁶ ויכול הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב:²⁷ והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם:²⁸ וזוה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו:²⁹ וזאת הנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת:³⁰ ואלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב:³¹ וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר:³² ויכול כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו:³³ ומכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא:³⁴ ויכול אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם:³⁵ ויך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא:³⁶ ויכי יפל מנבלתם על כל זרע זרע אשר יזרע טהור הוא:³⁷ ויכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם:³⁸ ויכי

ועור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא: ¹²ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא: ¹³ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן: ¹⁴וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא: ¹⁵וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים: ¹⁶וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור: ¹⁷והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית: ¹⁸וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו אינו עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר: ¹⁹ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו: ²⁰וראה הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא: ²¹ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: ²²ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת לבנת: ²³וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת לבנת לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא: ²⁴ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא: ²⁵ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא: ²⁶וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרכת הוא בקרחתו או בגבחתו: ²⁷וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר: ²⁸ואיש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו: ²⁹והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא: ³⁰כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו: ³¹והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים: ³²או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור: ³³והיה הנגע ירקק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן: ³⁴וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים: ³⁵וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא: ³⁶ושורף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף: ³⁷ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור: ³⁸וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית: ³⁹וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו: ⁴⁰ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב: ⁴¹ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרכת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע: ⁴²והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבסו וסר מהם הנגע וכבסו שנית וטהר: ⁴³וצאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו:

יד וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹וצאת תורה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן: ²ויציא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: ³וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: ⁴וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: ⁵את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: ⁶והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה: ⁷וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: ⁸והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו וראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר: ⁹וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה

ולבית: ¹¹ולשאת ולספחות ולבהרת: ¹²להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת:

ושחט את פר החטאת אשר לו: ¹³ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ¹⁴ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: ¹⁵ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ¹⁶ויושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: ¹⁷וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: ¹⁸וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: ¹⁹ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: ²⁰והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: ²¹וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: ²²וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: ²³ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: ²⁴ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: ²⁵ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: ²⁶וזאת חלב החטאת יקטיר המזבחה: ²⁷והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: ²⁸וזאת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש ויציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם: ²⁹והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה: ³⁰והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: ³¹כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: ³²אישבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם: ³³וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש: ³⁴וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח וכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: ³⁵והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

יוידבר יהוה אל משה לאמר: ¹דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: ²איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: ³וזאל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: ⁴הלמען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאים ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם: ⁵וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ⁶ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם: ⁷ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח: ⁸וזאל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: ⁹ואיש איש מבית ישראל ומן הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה: ¹⁰כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: ¹¹על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם: ¹²ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר: ¹³כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכלו יכרת: ¹⁴וכל נפש אשר

טווידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ¹דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו וזבו טמא הוא: ²וזאת תהיה טמאתו בזו בו רר בשרו את זו בו או החתים בשרו מזו בו טמאתו הוא: ³כל המשכב אשר ישכב עליו הזב וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא: ⁴ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ⁵והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ⁶והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ⁷וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ⁸וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא: ⁹וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ¹⁰וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ¹¹וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים: ¹²וכי יטהר הזב מזו בו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: ¹³וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: ¹⁴ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזו בו: ¹⁵ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: ¹⁶וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב: ¹⁷ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב: ¹⁸ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב: ¹⁹וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא: ²⁰וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ²¹וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ²²וזאם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב: ²³וזאם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא: ²⁴ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא: ²⁵כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: ²⁶וכל הנגע בס יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: ²⁷וזאם טהרה מזו בו וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: ²⁸וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד: ²⁹ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזו בו טמאתה: ³⁰והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם: ³¹וזאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה: ³²והזדה בנדתה והזב את זו בו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה:

טזוידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנות לפני יהוה וימתו: ¹ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: ²וזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: ³כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: ⁴וימאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: ⁵והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: ⁶ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ⁷ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: ⁸והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: ⁹והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: ¹⁰והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו

אשר חטא: ²¹זכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתם את פרוי שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ²²ובשנה הרביעית יהיה כל פרוי קדש הלולים ליהוה: ²³ובשנה החמישית תאכלו את פרוי להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: ²⁴לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: ²⁵לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנד: ²⁶והשרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קקעק לא תתנו בכס אני יהוה: ²⁷אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: ²⁸את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: ²⁹אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: ³⁰מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: ³¹זכי יגור אתך גר בארצכם לא תזנו אתו: ³²כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: ³³לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמטרה: ³⁴מאזני צדק אבני צדק אפית צדק והן צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ³⁵ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה:

יודבר יהוה אל משה לאמר: ¹ואל בני ישראל תאמר איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן: ²ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: ³ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו: ⁴ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם: ⁵והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו: ⁶והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: ⁷ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: ⁸כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: ⁹ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: ¹⁰ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בס: ¹¹ואיש אשר ישכב את אשת אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בס: ¹²ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בס: ¹³ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם: ¹⁴ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו: ¹⁵ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בס: ¹⁶ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא: ¹⁷ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: ¹⁸וערות אחות אבין ואחות אבין לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו: ¹⁹ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו עריריים ימתו: ²⁰ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה עריריים יהיו: ²¹ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: ²²ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בס: ²³ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: ²⁴והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטהמ לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: ²⁵והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: ²⁶ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בס:

כאויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרתם אלהם לנפש לא יטמא בעמיו: ¹כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו

תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר: ²ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו:

יודבר יהוה אל משה לאמר: ¹דבר אל בני ישראל ואמרתם אלהם אני יהוה אלהיכם: ²כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתייהם לא תלכו: ³את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ⁴ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: ⁵איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ⁶ערוה אבין וערות אבין לא תגלה אבין לא תגלה ערותה: ⁷ערוה אשת אבין לא תגלה ערות אבין הוא: ⁸ערוה אחותך בת אבין או בת אבין מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותה: ⁹ערוה בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותה כי ערותך נה: ¹⁰ערוה בת אשת אבין מולדת אבין הוא: ¹¹ערוה אחות אבין לא תגלה כי שאר אבין הוא: ¹²ערוה אחי אבין לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא: ¹³ערוה כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה: ¹⁴ערוה אשת אחיך לא תגלה ערות אבין לא תגלה ערותה: ¹⁵ערוה אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: ¹⁶ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ¹⁷ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: ¹⁸ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: ¹⁹וימזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: ²⁰ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: ²¹ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: ²²אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: ²³ותטמאו הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיבה: ²⁴ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם: ²⁵כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמאו הארץ: ²⁶ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: ²⁷כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם: ²⁸ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

יודבר יהוה אל משה לאמר: ¹דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרתם אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: ²איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: ³אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: ⁴זכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחו: ⁵ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף: ⁶ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ⁷ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ⁸ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט: ⁹וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: ¹⁰לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ¹¹ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: ¹²לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: ¹³לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: ¹⁴לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: ¹⁵ולא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: ¹⁶לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: ¹⁷לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: ¹⁸את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך: ¹⁹ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: ²⁰ואהביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם: ²¹ובכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו

אחד: כ^ט וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו: ל^י ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה: כ^{יא} ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: ל^ב ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם: ל^ג המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה:

כג וידבר יהוה אל משה לאמר: כ^א דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ג^א ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתים: ג^ב אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים: ג^ג בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: ג^ד ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: ג^ה ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: ג^ו והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: ג^ז וידבר יהוה אל משה לאמר: ד^א דבר אל בני ישראל ואמרת אלהים כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: ג^ב והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: ג^ג ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה: ג^ד ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: ג^ה ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאתם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורותיכם בכל משבתים: ג^ו וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה: ג^ז עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: ג^ח ממושבתים תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה: ג^ט והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה: ג^י ועשיתם שיער עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: ג^{יא} והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: ג^{יב} וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתים לדורותיכם: ג^{יג} ובקצרתם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: ג^{יד} וידבר יהוה אל משה לאמר: ג^{טו} דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: ג^{טז} כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: ג^{יז} וידבר יהוה אל משה לאמר: ג^{יח} אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשיתם והקרבתם אשה ליהוה: ג^{יט} וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: ג^כ כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: ג^{כא} וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש הוא מקרב עמה: ג^{כב} כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדורותיכם בכל משבתים: ג^{כג} שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשיתם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: ג^{כד} וידבר יהוה אל משה לאמר: ג^{כה} דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה: ג^{כז} ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: ג^{כח} ושבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו: ג^{כט} אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: ג^ל מלבד שבת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: ג^{לא} אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ג^{לב} ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים:

ולבתו ולאחיו: ג^{לג} ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: ג^{לד} לא יטמא בעל בעמיו להחלו: ג^{לה} לא יקרח קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: ג^{לז} קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבים והיו קדש: ג^{לח} אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: ג^{לח} וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: ג^{לח} ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף: ג^{לח} והכהן הגדול מאחיו אשר יצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם: ג^{לח} ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ג^{לח} וזמן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נור שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: ג^{לח} והוא אשה בבתוליה יקח: ג^{לח} אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: ג^{לח} ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: ג^{לח} וידבר יהוה אל משה לאמר: ג^{לח} דבר אל אהרן לאמר איש אשר בו מום לא יקרב אלהיו: ג^{לח} כי כל איש אשר בו מום לא יקרב אלהים או פסח או חרס או שרוע: ג^{לח} או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: ג^{לח} או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: ג^{לח} כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: ג^{לח} ולחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל: ג^{לח} אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: ג^{לח} וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

כד וידבר יהוה אל משה לאמר: כ^א דבר אל אהרן ואל בניו ויגורו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: כ^ב אמר אלהים לדורותיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: כ^ג איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: כ^ד או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: כ^ה נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: כ^ו ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: כ^ז ונבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: כ^ח ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם: כ^ט וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: כ^י וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: כ^{יא} ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה זרוע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: כ^{יב} ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש: כ^{יג} ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה: כ^{יד} והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: כ^ט וידבר יהוה אל משה לאמר: כ^ט דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהים איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה: כ^ט ולרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: כ^ט כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: כ^ט ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו: כ^ט ועורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה: כ^ט וישור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: כ^ט ומעודך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: כ^ט ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בס לא ירצו לכם: כ^ט וידבר יהוה אל משה לאמר: כ^ט ישור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: כ^ט וישור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום

לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: ⁷⁷ ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: ⁷⁸ כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: ⁷⁹ ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: ⁸⁰ וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזתו: ⁸¹ ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחוזתו: ⁸² ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: ⁸³ ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תממה וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל: ⁸⁴ ואתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: ⁸⁵ וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים: ⁸⁶ ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: ⁸⁷ וזושה מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם: ⁸⁸ ויכוי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: ⁸⁹ ואל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: ⁹⁰ ואת כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך: ⁹¹ ואני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: ⁹² ויכוי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: ⁹³ כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: ⁹⁴ ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבתיו ישוב: ⁹⁵ כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: ⁹⁶ ואל תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: ⁹⁷ וועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתכם מהם תקנו עבד ואמה: ⁹⁸ וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחוזת: ⁹⁹ וההתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחוזת לעולם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: ¹⁰⁰ ויכוי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: ¹⁰¹ אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: ¹⁰² או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: ¹⁰³ וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: ¹⁰⁴ ואם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מספך מקנתו: ¹⁰⁵ ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו: ¹⁰⁶ כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: ¹⁰⁷ ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: ¹⁰⁸ כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:

כולא תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: ¹ את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: ² אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ³ ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרוי: ⁴ והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ⁵ ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: ⁶ ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ⁷ ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ⁸ ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: ⁹ ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: ¹⁰ ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם: ¹¹ והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: ¹² אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות: ¹³ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: ¹⁴ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: ¹⁵ ואף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעכם ואכלהו איביכם: ¹⁶ ונתתי פני בכס ונגפתם לפני איביכם ורדו בכס

¹⁷ ואתם חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: ¹⁸ בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת: ¹⁹ למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: ²⁰ וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל:

כידבר יהוה אל משה לאמר: ¹ צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלת נר תמיד: ² מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: ³ על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד: ⁴ ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: ⁵ ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: ⁶ ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: ⁷ ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: ⁸ והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: ⁹ ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ¹⁰ ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן: ¹¹ ויניחיהו במשמר לפרש להם על פי יהוה: ¹² וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹³ הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה: ¹⁴ ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ¹⁵ ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: ¹⁶ ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: ¹⁷ וימכה נפש בהמה ישלמה נפש תחת נפש: ¹⁸ ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: ¹⁹ שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: ²⁰ וימכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת: ²¹ משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: ²² וידבר משה אל בני ישראל ויציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

כוידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: ¹ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: ² שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: ³ ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: ⁴ את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי גזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: ⁵ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ⁶ ולבהמתך ולחיה אשר בארץ תהיה כל תבואתה לאכל: ⁷ וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנה: ⁸ והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: ⁹ וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרוך בארץ לכל ישיבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשבו: ¹⁰ ויובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה: ¹¹ כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: ¹² בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזתו: ¹³ ויכוי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: ¹⁴ במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: ¹⁵ לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ¹⁶ ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ¹⁷ וועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: ¹⁸ ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: ¹⁹ וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: ²⁰ וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים: ²¹ וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: ²² והארץ

חמר שערים בחמשים שקל כסף: "אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום: "ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת היבל ונגרע מערכך: "ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשיית כסף ערכך עליו וקם לו: "ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: "איהיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו: "ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה: "וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: "בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ: "וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל: "אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא: "ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך: "אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה: "כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת: "וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: "ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשתו יסף עליו: "וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה: "לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל: "אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני:

שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: "ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם: "ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה: "ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פרוי: "ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: "והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעטיה אתכם ונשמו דרכיכם: "ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: "והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: "והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב: "בשבברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבועו: "ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: "והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: "ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו: "והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלולכם וגעלה נפשי אתכם: "ונתתי את עריכם חרבה והשמתי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם: "והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה: "ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: "ואז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: "להכל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: "והנשארים בכם והבאתי מרד בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף: "וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם: "ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: "והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו: "והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי: "אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם: "וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ איכר: "והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם: "ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: "וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להית להם לאלהים אני יהוה: "אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:

כוידבר יהוה אל משה לאמר: "דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה: "והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: "ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל: "ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: "ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף: "ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: "ואם מן השנה מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: "ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: "לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: "ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן: "והעריך אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה: "ואם גאל יגאלנה ויסף חמשתו על ערכך: "ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום: "ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמשיית כסף ערכך עליו והיה לו: "ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע

עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: ¹⁰ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים: ¹¹והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: ¹²וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹³אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: ¹⁴זאתה הפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו וסביב למשכן יחנו: ¹⁵ובנסע המשכן יורידו את הלויים ובחנת המשכן יקימו את הלויים והזר הקרב יומת: ¹⁶יחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: ¹⁷והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: ¹⁸ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

בוידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ¹איש על דגלו באת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו: ²והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: ³וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: ⁴והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער: ⁵וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: ⁶מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אליאב בן חלן: ⁷וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: ⁸וכל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: ⁹דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: ¹⁰וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: ¹¹והחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: ¹²וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות: ¹³ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל: ¹⁴וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: ¹⁵וכל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: ¹⁶ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם: ¹⁷דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: ¹⁸וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ¹⁹ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: ²⁰וצבאו ופקדיהם שנים ושלושים אלף ומאתים: ²¹ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבדין בן גדעני: ²²וצבאו ופקדיהם חמשה ושלושים אלף וארבע מאות: ²³כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמת אלפים ומאה לצבאתם ושלושים יסעו: ²⁴דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: ²⁵וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות: ²⁶והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: ²⁷וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: ²⁸ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: ²⁹וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: ³⁰כל הפקדים למחנה דן ושבעה אלף ושש מאות: ³¹כל הפקדים למחנה דן ושבעה אלף ושש מאות: ³²ואלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל משה: ³³ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על בית אבתיו:

אוידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: ¹שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: ²מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ³ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: ⁴ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור: ⁵ולשמעון שלמיאל בן צורישי: ⁶וליהודה נחשון בן עמינדב: ⁷וליששכר נתנאל בן צוער: ⁸ולזבולון אליאב בן חלן: ⁹לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור: ¹⁰לבנימין אבדין בן גדעני: ¹¹לדן אחיעזר בן עמישדי: ¹²לאשר פגעיאל בן עכרן: ¹³לגד אליסף בן דעואל: ¹⁴לנפתלי אחירע בן עינן: ¹⁵ואלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: ¹⁶ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ¹⁷ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: ¹⁸כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: ¹⁹ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²⁰פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: ²¹לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²²פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות: ²³לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²⁴פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: ²⁵לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²⁶פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: ²⁷לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²⁸לבני זבולון תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²⁹לבני יוסף לאפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³⁰פקדיהם למטה אפרים תשעה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: ³¹לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³²פקדיהם למטה מנשה חמשה וארבעים אלף ושלושים אלף ומאתים: ³³לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³⁴פקדיהם למטה בנימין חמשה וארבעים אלף ושלושים אלף ומאתים: ³⁵לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³⁶פקדיהם למטה בנימין חמשה וארבעים אלף ושלושים אלף ומאתים: ³⁷לבני זבולון תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³⁸פקדיהם למטה דן חמשה וארבעים אלף ושלושים אלף וארבע מאות: ³⁹לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ⁴⁰פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: ⁴¹לבני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ⁴²פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: ⁴³ואלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: ⁴⁴ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן

ולבית אבתם: ^ממבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: ^מויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמונים: ^מעל פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה:

ויהוה ירהוה אל משה לאמר: ^צצו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: ^זזכור עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחו ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: ^זועשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: ^זוידבר יהוה אל משה לאמר: ^זדבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: ^זוהתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: ^זואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו: ^זוכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה: ^זואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה: ^זוידבר יהוה אל משה לאמר: ^זדבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: ^זושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה: ^זועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: ^זוהביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: ^זוהקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: ^זולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: ^זוהעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאריים: ^זוהשיבע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאריים האלה: ^זואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך: ^זוהשיבע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: ^זובאו המים המאריים האלה במעיד לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן: ^זזכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים: ^זוהשקה את האשה את מי המרים המאריים ובאו בה המים המאריים למרים: ^זולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: ^זוקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: ^זוהשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאריים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: ^זואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע: ^זואת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: ^זאו איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: ^זונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה:

ויהוה ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: ^זויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים: ^זויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: ^זויאמר יהוה אל משה לאמר: ^זיקח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: ^זויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: ^זאת שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ^זואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ^זולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עלהם בכתף ישאו: ^זויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח: ^זויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח: ^זויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: ^זוקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ^זכף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ^זפר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ^זשעיר עזים אחד לחטאת: ^זולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב: ^זביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: ^זהקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ^זכף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ^זפר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ^זשעיר עזים אחד לחטאת: ^זולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: ^זביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: ^זהקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ^זכף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ^זפר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ^זשעיר עזים אחד לחטאת: ^זולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן: ^זביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: ^זהקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם

ולבית אבתם: ^ממבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: ^מויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמונים: ^מעל פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ^צצו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: ^זזכור עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחו ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: ^זועשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: ^זוידבר יהוה אל משה לאמר: ^זדבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: ^זוהתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: ^זואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו: ^זוכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה: ^זואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה: ^זוידבר יהוה אל משה לאמר: ^זדבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: ^זושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה: ^זועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: ^זוהביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: ^זוהקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: ^זולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: ^זוהעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאריים: ^זוהשיבע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאריים האלה: ^זואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך: ^זוהשיבע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: ^זובאו המים המאריים האלה במעיד לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן: ^זזכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים: ^זוהשקה את האשה את מי המרים המאריים ובאו בה המים המאריים למרים: ^זולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: ^זוקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים: ^זוהשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאריים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: ^זואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע: ^זואת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: ^זאו איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: ^זונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ^זדבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה: ^זמיין ושכר זיור חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: ^זכל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: ^זכל ימי נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: ^זכל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא: ^זלאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: ^זכל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: ^זוכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו:

מלאות קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: ²⁹כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: ³⁰וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו: ³¹ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארץ העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ²דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ³ייעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: ⁴זוה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה: ⁵ידבר יהוה אל משה לאמר: ⁶קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: ⁷זכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו: ⁸ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: ⁹והקרב את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: ¹⁰והקרב את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים: ¹¹והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: ¹²והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים: ¹³והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה: ¹⁴והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים: ¹⁵ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: ¹⁶כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: ¹⁷כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: ¹⁸ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל: ¹⁹ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: ²⁰ייעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני ישראל: ²¹אויחטטאו הלויים וכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: ²²ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם: ²³ידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁴זאת אשר ללויים מבין חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: ²⁵ומבין חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: ²⁶וישרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם:

טידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ¹ייעשו בני ישראל את הפסח במועדו: ²בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו: ³ידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ⁴ייעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: ⁵ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ⁶ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל: ⁷ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: ⁸וידבר יהוה אל משה לאמר: ⁹דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: ¹⁰בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלו: ¹¹בלא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: ¹²ויהאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא

מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ¹³כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ¹⁴פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ¹⁵ושעיר עזים אחד לחטאת: ¹⁶ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: ¹⁷ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי: ¹⁸וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ¹⁹כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ²⁰פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ²¹ושעיר עזים אחד לחטאת: ²²ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: ²³ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל: ²⁴וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ²⁵כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ²⁶פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ²⁷ושעיר עזים אחד לחטאת: ²⁸ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: ²⁹ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: ³⁰וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ³¹כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ³²פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ³³ושעיר עזים אחד לחטאת: ³⁴ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור: ³⁵ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבידן בן גדעני: ³⁶וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ³⁷כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ³⁸פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ³⁹ושעיר עזים אחד לחטאת: ⁴⁰ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעני: ⁴¹ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: ⁴²וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ⁴³כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ⁴⁴פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ⁴⁵ושעיר עזים אחד לחטאת: ⁴⁶ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: ⁴⁷ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: ⁴⁸וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ⁴⁹כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ⁵⁰פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ⁵¹ושעיר עזים אחד לחטאת: ⁵²ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן: ⁵³ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: ⁵⁴וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: ⁵⁵כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: ⁵⁶פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: ⁵⁷ושעיר עזים אחד לחטאת: ⁵⁸ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן: ⁵⁹זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתיים עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתיים עשרה: ⁶⁰שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: ⁶¹כפות זהב שתיים עשרה

הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח: וישטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן: וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו: וישמע משה את העם בכה למשפחתו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: והאנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו: ומאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה: ולא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני: וואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי: ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך: וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשא אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך: וואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: ולא יום אחד תאכלו ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: ועד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: והצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם: ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא: ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל: וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: ויורץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה: וישמע יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלום: ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם: ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל: וישמעו נסע מאת יהוה ויגו שלום מן הים וישש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ: ויהי יום כה כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחנה ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: והבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד: ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאים: והמקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות:

יב ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה: והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו: ולא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: ופה אל פה אדבר בו ומראה בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: ויחר אף יהוה בס וילך: והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלו ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת: ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: ואל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: ויאמר יהוה

מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא: וזכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחוקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: וזכר יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה: ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל: והעל פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו: ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו: ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו: וזכר ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: והעל פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה:

יג וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות: ויתקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד: ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: ויתקעתם תרועה ונסעו המחנות החגים קדמה: ויתקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החגים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תרעו: ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדרכים: וזכר תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצוצרות וזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו בראשונה על פי יהוה ביד משה: ויסעו דגל מחנה בני יהודה בראשונה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ויעל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן זווער: ויעל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון: והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: ונסעו דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליעזר בן שדיאור: ויעל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: ויעל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקיימו את המשכן עד באם: ונסעו דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: ויעל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור: ויעל צבא מטה בני בנימין אבידן בן גדעוני: ונסעו דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי: ויעל צבא מטה בני אשר פנעיאל בן עכרן: ויעל צבא מטה בני נפתלי אחיער בן עינן: והאלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו: ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך: ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים: והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: ויענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה: והיה בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: ויבנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל:

יד ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בס אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בס אש יהוה: והאספסוף אשר בקרבו התאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: וזכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את

הזה מקרבנו: ¹⁷ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה וענך עמד עליהם ובעמד ענך אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: ¹⁸והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: ¹⁹מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: ²⁰ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: ²¹יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקח עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: ²²סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: ²³ויאמר יהוה סלחתי כדברך: ²⁴ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: ²⁵ככי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: ²⁶אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה: ²⁷ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתי אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: ²⁸והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף: ²⁹ויודבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ³⁰לעד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: ³¹אמר אלהים חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באוני כן אעשה לכם: ³²במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבין עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: ³³אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ³⁴אויטפכם אשר אמרתם לכו יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה: ³⁵ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: ³⁶ויבניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: ³⁷במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: ³⁸חי אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: ³⁹והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילונו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: ⁴⁰וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה: ⁴¹ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ: ⁴²ויודבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: ⁴³וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: ⁴⁴ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח: ⁴⁵אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: ⁴⁶ככי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: ⁴⁷ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: ⁴⁸והיירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכוס ויכתום עד החרמה:

אל משה ואביה ירק בניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: ¹⁰ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים: ¹¹ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן:

יויודבר יהוה אל משה לאמר: ¹שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: ²וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה: ³ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור: ⁴למטה שמעון שפט בן חורי: ⁵למטה יהודה כלב בן יפנה: ⁶למטה יששכר יגאל בן יוסף: ⁷למטה אפרים הושע בן נון: ⁸למטה בנימין פלטי בן רפוא: ⁹למטה זבולן גדיאל בן סודי: ¹⁰למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי: ¹¹למטה דן עמיאל בן גמלי: ¹²למטה אשר שתור בן מיכאל: ¹³למטה נפתלי נחבי בן פסי: ¹⁴למטה גד גאואל בן מכי: ¹⁵אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: ¹⁶וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהים עליו זה בנגב ועליתם את ההר: ¹⁷וראייתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב: ¹⁸ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: ¹⁹ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: ²⁰ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת: ²¹ויעלו בנגב ויבאו עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: ²²ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: ²³למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל: ²⁴ווישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: ²⁵ויילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אותם דבר ואת כל העדה ויראו את פרי הארץ: ²⁶ויאמרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה: ²⁷אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם: ²⁸ועמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן: ²⁹ויהי כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: ³⁰והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: ³¹ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: ³²וישם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:

טוויודבר יהוה אל משה לאמר: ¹דבר אל בני ישראל ואמרת אלהים כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: ²ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן: ³והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול ברביעית ההין שמן: ⁴ויזין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לבבש האחד: ⁵או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין: ⁶ויזין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה: ⁷וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה: ⁸והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין: ⁹ויזין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה: ¹⁰ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים: ¹¹כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: ¹²כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה: ¹³וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: ¹⁴הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: ¹⁵ותורה אחת ומשפט אחד

יד ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא: ¹ויולנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהים כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: ²ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה: ³ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ⁴ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל: ⁵ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: ⁶ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: ⁷אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש: ⁸אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם: ⁹ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל: ¹⁰ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבנו: ¹¹אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: ¹²ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם

אתם כרגע: ²²ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: ²³וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁴דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירים: ²⁵ויקם משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחריו זקני ישראל: ²⁶וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: ²⁷ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירים מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ²⁸ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: ²⁹אם כמות כל האדם ימתן אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: ³⁰ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: ³¹לא יהיה ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם: ³²ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: ³³ויירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: ³⁴וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ: ³⁵ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: ³⁶וידבר יהוה אל משה לאמר: ³⁷יאמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו: ³⁸את מחתות החטאים האלה בנפשם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבים לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ³⁹ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעם צפוי למזבח: ⁴⁰זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: ⁴¹ויילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה: ⁴²וייהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: ⁴³ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד: ⁴⁴וידבר יהוה אל משה לאמר: ⁴⁵הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם: ⁴⁶ויאמר משה אל אהרן קח את המחתת ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: ⁴⁷ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם: ⁴⁸ויועמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: ⁴⁹וייהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: ⁵⁰וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

¹וידבר יהוה אל משה לאמר: ²דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו: ³זאת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: ⁴והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: ⁵והיה האיש אשר אבחר בו מטהו ויפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם: ⁶וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: ⁷וינח משה את המטת לפני יהוה באהל העדת: ⁸וייהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים: ⁹ויצא משה את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטתו: ¹⁰ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: ¹¹ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה: ¹²ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו: ¹³כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע:

¹⁴ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ויתן אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: ¹⁵וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני

יהיה לכם ולגר הגר אתכם: ¹⁶וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁷דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: ¹⁸והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: ¹⁹ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: ²⁰מראשית ערסתכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: ²¹כיוי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה: ²²את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם: ²³והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת: ²⁴וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם: ²⁵ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: ²⁶ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת: ²⁷וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: ²⁸והאזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: ²⁹והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: ³⁰כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: ³¹ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: ³²ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: ³³ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו: ³⁴ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה: ³⁵ויציאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה: ³⁶ויאמר יהוה אל משה לאמר: ³⁷דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: ³⁸ויהיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: ³⁹למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: ⁴⁰אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

¹ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירים בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ²ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם: ³ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה: ⁴וישמע משה ויפל על פניו: ⁵וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: ⁶זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: ⁷זתנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: ⁸ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: ⁹המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם: ¹⁰ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה: ¹¹אלכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלוננו עליו: ¹²וישלח משה לקרא לדתן ולאבירים בני אליאב ויאמרו לא נעלה: ¹³המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר: ¹⁴אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ונתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: ¹⁵ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: ¹⁶ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: ¹⁷ויקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו: ¹⁸ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ¹⁹ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה: ²⁰וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ²¹הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה

עולם: "הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: "הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: "כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: "זאת התורה האדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: "וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: "וכל אשר יגע על פני השדה בחלל הרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: "ולקוח לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: "ולקוח אוזוב וטבל במים איש טהור והזהר על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: "וזהו הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וטמא ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: "יאישי אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: "ואוהיתה להם לחקת עולם ומוזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: "וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת טמא עד הערב:

כויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: "ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: "זירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: "ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: "ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות: "ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: "וידיבר יהוה אל משה לאמר: "קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעיירם: "ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: "ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: "ויירם משה את ידו ויך את הסלע במטתו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעיירם: "ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: "המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בס: "וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: "ויירדו אבתינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו: "ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: "נעברה נא בארץ לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך: "ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך: "ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה: "ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה: "כוימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו: "כויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר: "כויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר: "כדיאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: "כקח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: "כיהפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: "כיועש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה: "כיופשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: "כוייראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל:

כאוישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: "כידבר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן

אהל העדת: "ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם: "ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: "ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: "ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: "זאתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמביית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת: "כידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: "כזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: "בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך: "כזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו: "ככל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים: "כבכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: "ככל חרם בישראל לך יהיה: "וכל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: "כופדויו מבן חדש תפדה בערך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: "כאך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: "כובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: "ככל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: "כויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: "כולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: "כולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: "כיעבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתים ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: "ככי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: "כדידיבר יהוה אל משה לאמר: "כויאל הלויים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: "כונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: "ככן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: "כמכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו: "כואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב: "כואכלתם אתו בכל מקום אתם ובייתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד: "כולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו:

יטכדידיבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: "כזאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: "כזאתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: "כולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזהר אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: "כיושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: "כולקח הכהן עץ ארו וזוהב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: "כוכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: "כיושרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: "כואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: "כוכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת

תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם: ¹וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה: ²ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: ³וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: ⁴וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: ⁵ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם: ⁶ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוח וראה אתו וחי: ⁷ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: ⁸ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: ⁹ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש: ¹⁰משם נסעו ויחנו בנחל זרד: ¹¹משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי: ¹²על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון: ¹³ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: ¹⁴ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: ¹⁵אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: ¹⁶באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: ¹⁷וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: ¹⁸ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימין: ¹⁹כאישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי לאמר: ²⁰אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך: ²¹ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל: ²²ויכהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ²³ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה: ²⁴כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון: ²⁵ועל כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: ²⁶כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון: ²⁷אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון: ²⁸ונירם אבד חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מידבא: ²⁹ויישב ישראל בארץ האמרי: ³⁰וישלח משה להגל את יעזר וילכדו בנתיה וירש את האמרי אשר שם: ³¹ויפגו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ³²ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ³³והיכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד וירשו את ארצו:

כג ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ¹ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: ²ויאמר בלעם לבלק התייצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: ³ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: ⁴וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ⁵וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: ⁶וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: ⁷מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: ⁸כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: ⁹מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו: ¹⁰ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת ברך: ¹¹ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: ¹²ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ¹³ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: ¹⁴ויאמר אל בלק התייצב כה על עלתך ואנכי אקרה

קצה העם:

כד ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: ¹זירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ²זיגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ³ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחנו הקהל את כל סביבתינו כלחך השזור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: ⁴וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ⁵ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: ⁶וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ⁷ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבת אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ⁸ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ⁹ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי: ¹⁰הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: ¹¹ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא:

בקנאותי: ²¹לכן אמר הנני נתן לך את בריתי שלום: ²²והיה לך ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: ²³ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני: ²⁴ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: ²⁵וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁶יצרור את המדינים והכיתם אותם: ²⁷כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור:

כויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: ¹שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל: ²וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: ³מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים: ⁴ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: ⁵לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: ⁶אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלושים: ⁷ובני פלוא אליאב: ⁸ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה: ⁹ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס: ¹⁰ובני קרח לא מתו: ¹¹בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכני: ¹²לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי: ¹³אלה משפחת השמעוני שנים ועשרים אלף ומאתים: ¹⁴ובני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני: ¹⁵ולאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי: ¹⁶ולארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: ¹⁷אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ¹⁸ובני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: ¹⁹ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: ²⁰ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי: ²¹אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות: ²²ובני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפנה משפחת הפוני: ²³ולישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני: ²⁴אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלוש מאות: ²⁵ובני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאל: ²⁶אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: ²⁷ובני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: ²⁸ובני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: ²⁹אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי: ³⁰ולאשריאל משפחת האשריאל ושכם משפחת השכמי: ³¹ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: ³²וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: ³³אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות: ³⁴אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני: ³⁵ולואלה בני שותלח לערן משפחת הערני: ³⁶אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלושים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: ³⁷ובני בנימין למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי: ³⁸ולשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: ³⁹ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי: ⁴⁰אלה בני בנימין למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות: ⁴¹אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: ⁴²וכל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: ⁴³ובני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה ליטוי משפחת היטוי לבריעה משפחת הבריעי: ⁴⁴ולבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: ⁴⁵ושם בת אשר שרח: ⁴⁶אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: ⁴⁷ובני נפתלי

כה: ¹ויוקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ²וויבא אליו והגנו נצב על עלתו ושירי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: ³ווישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: ⁴ולא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: ⁵הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: ⁶אלא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: ⁷אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו: ⁸כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: ⁹הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: ¹⁰וויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו: ¹¹ויוען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: ¹²וויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: ¹³כחיקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן: ¹⁴וויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ¹⁵ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח:

כוירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו: ¹וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: ²וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: ³נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: ⁴מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: ⁵כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: ⁶זיל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו: ⁷אל מוציא ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: ⁸כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכך ברוך וארריך ארור: ⁹ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ¹⁰ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד כאבדך והנה מנעך יהוה מכבוד: ¹¹וויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: ¹²אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר: ¹³ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: ¹⁴ווישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: ¹⁵נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: ¹⁶אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: ¹⁷והיה אדום ירשה והיה ירשה שיעיר איביו וישראל עשה חיל: ¹⁸וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: ¹⁹וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: ²⁰וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: ²¹כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך: ²²ווישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל: ²³וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד: ²⁴וויקם בלעם וילך וישב למקומו וגם בלק הלך לדרכו:

כווישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב: ¹ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחו לאלהיהן: ²ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: ³וויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל: ⁴וויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: ⁵והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד: ⁶וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: ⁷ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקק את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: ⁸ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: ⁹וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁰פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל

בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: ^ווביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: ^זעלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: ^חובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ^טושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ^יועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח ליהוה: ^{יא}ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ^{יב}ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו: ^{יג}ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: ^{יד}ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: ^{טו}וביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: ^{טז}והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: ^{יז}ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: ^{יח}ועשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: ^{יט}ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: ^כמלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה: ^{כא}כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו: ^{כב}וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: ^{כג}וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעת ימים מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: ^{כד}והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: ^{כה}ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: ^{כו}ועשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: ^{כז}ושעיר עזים אחד לכפר עליכם: ^{כח}מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם:

כט ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: ^אועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ^בומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: ^גועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: ^דושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם: ^המלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: ^וובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו: ^זוהקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם: ^חומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד: ^טועשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: ^יושעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ^{יא}ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים: ^{יב}והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו: ^{יג}ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים: ^{יד}ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: ^{טו}ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: ^{טז}וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ^{יז}ומנחתם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ^{יח}ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ^{יט}וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ^כומנחתם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ^{כא}ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ^{כב}וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה

למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: ^אליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: ^באלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: ^גאלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלושים: ^דוידבר יהוה אל משה לאמר: ^הלאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: ^ולרוב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: ^זואך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו: ^חועל פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ^טואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: ^יאלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החבני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם: ^{יא}ושם אשת עמרם ויכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם: ^{יב}ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ^{יג}וימת נדב ואביהוא בהקריבים אש זרה לפני יהוה: ^{יד}ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: ^{טו}אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו: ^{טז}ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: ^{יז}כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון:

כז ותקרבה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת

מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: ^אותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: ^באבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו: ^גלמה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: ^דויקרב משה את משפטן לפני יהוה: ^הויאמר יהוה אל משה לאמר: ^וכן בנות צלפחד דברת נתן נתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: ^זואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות וכן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: ^חואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: ^טואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: ^יואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: ^{יא}ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: ^{יב}וראיתה אתה ונאספת אל עמך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: ^{יג}כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: ^{יד}וידבר משה אל יהוה לאמר: ^{טו}ויפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה: ^{טז}אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה: ^{יז}ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: ^{יח}והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתו אתו לעיניהם: ^{יט}ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: ^כולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו והוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: ^{כא}ויעש משה כאשר צוה יהוה ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ^{כב}ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה:

כח

וידבר יהוה אל משה לאמר: ^אצו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ^בואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: ^גאת הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ^דועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין: ^העלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: ^וונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ^זואת הכבש השני תעשה

וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: ¹⁷ וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: ¹⁸ ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביתכם: ¹⁹ וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו: ²⁰ ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: ²¹ אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת: ²² כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: ²³ וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה: ²⁴ ויאמר יהוה אל משה לאמר: ²⁵ ושא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: ²⁶ וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היציאים לצבא ובין כל העדה: ²⁷ והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היציאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן: ²⁸ וממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: ²⁹ וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה: ³⁰ ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ³¹ ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבועים אלף וחמשת אלפים: ³² ונבקר שנים ושבועים אלף: ³³ וחמרים אחד וששים אלף: ³⁴ ונפשו אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף: ³⁵ ויהי המחצה חלק היציאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבועת אלפים וחמש מאות: ³⁶ ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבועים: ³⁷ והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבועים: ³⁸ וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: ³⁹ ונפשו אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש: ⁴⁰ ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ⁴¹ וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: ⁴² ויהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבועת אלפים וחמש מאות: ⁴³ ובקר ששה ושלשים אלף: ⁴⁴ וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: ⁴⁵ ונפשו אדם ששה עשר אלף: ⁴⁶ ויוקח משה ממחצת בני ישראל את האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ⁴⁷ ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: ⁴⁸ ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: ⁴⁹ ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעה וצמיד טבעת עגיל וכזמו לכפר על נפשתינו לפני יהוה: ⁵⁰ ויוקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה: ⁵¹ ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: ⁵² ואנשי הצבא בזו איש לו: ⁵³ ויוקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה:

לב ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: ¹ ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: ² גטורות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבס ונבו ובען: ³ הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: ⁴ ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן: ⁵ ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיתם יבאו למלחמה ואתם תשבנו פה: ⁶ ולמה תנאו את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה: ⁷ כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ: ⁸ וייעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה: ⁹ ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: ¹⁰ אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי: ¹¹ בלתי

עשר תמימים: ¹² ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ¹³ וישעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ¹⁴ וביום הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ¹⁵ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ¹⁶ וישעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ¹⁷ וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: ¹⁸ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ¹⁹ וישעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ²⁰ ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: ²¹ והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ²² ומנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: ²³ וישעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ²⁴ אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מגדריכם ונדבתים לעלתיכם ולמנחתים ולנסכיהם ולשלמיכם: ²⁵ ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה:

ל וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: ¹ איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה: ² ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: ³ ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ⁴ ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה: ⁵ ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה: ⁶ ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו: ⁷ ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה: ⁸ ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה: ⁹ ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה: ¹⁰ ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום: ¹¹ ואם הפר יפר אתם אישה ויהוה יסלח לה: ¹² כל נדר וכל שבועת אסר לענת נפש אישה יקימו ואישה יפרנו: ¹³ ואם החרש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לה ביום שמעו: ¹⁴ ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה: ¹⁵ אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה:

לא וידבר יהוה אל משה לאמר: ¹ נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך: ² וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין: ³ אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: ⁴ וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא: ⁵ וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצרות התרועה בידו: ⁶ ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר: ⁷ ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: ⁸ וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזו: ⁹ ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: ¹⁰ ויוקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: ¹¹ ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו: ¹² ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: ¹³ ויוקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: ¹⁴ ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה: ¹⁵ והנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: ¹⁶ ועתה הרגו כל זכר בטף

במתקה: ^כויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: ^לויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: ^כויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: ^זויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: ^לויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה: ^זויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: ^לויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר: ^לויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש: ^לויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: ^לוייעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: ^זואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר: ^זוישמע הכנעני מלך ערד והוא יושב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: ^מויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: ^מויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: ^מויסעו מפונן ויחנו באבת: ^מויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: ^מויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד: ^מויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה: ^מויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: ^מויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו: ^מויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב: ^זידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: ^כידבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: ^כוהורשתם את כל ישיבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו: ^לוהורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה: ^לוהתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתים לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבותיכם תנחלו: ^לואם לא תורישו את ישיבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצינים בצדיכם וצרו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה: ^לוהיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם:

לד וידבר יהוה אל משה לאמר: ^כצו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתי: ^זהיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה: ^זונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: ^זונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: ^זוגבול ים והיה לכם היס הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים: ^זוזה יהיה לכם גבול צפון מן היס הגדול תתאו לכם הר ההר: ^למהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: ^זויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון: ^זוהתאיתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: ^כוירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה: ^זוירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתי סביב: ^זויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: ^זכי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: ^זוישני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה: ^זוידבר יהוה אל משה לאמר: ^לאלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון: ^לונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ: ^זואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: ^זולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד: ^כולמטה בנימין אלידד בן כסלון: ^כולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי: ^כולמטה יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד: ^כולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: ^כולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנץ: ^כולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עוזן: ^כולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: ^כולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד: ^כאלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען:

לד וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: ^כצו את בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים

כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה: ^זויהר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה: ^זוהנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל: ^כוי תשוב מאחריו יוסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה: ^זויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו: ^זואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישיבי הארץ: ^ללא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: ^ככי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: ^זויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה: ^כועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו: ^כונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: ^כואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: ^כובנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו: ^כויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: ^כוטפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד: ^כועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: ^כויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל: ^כויאמר משה אליהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה: ^זואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען: ^כוייענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה: ^כונחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן: ^כוייתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: ^כויובנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער: ^כויאזאת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה: ^לויאזאת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: ^כויובנו ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים: ^כויאזאת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו: ^כויילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה: ^כויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: ^כויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר: ^כונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו:

לג ואלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: ^כויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: ^זויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: ^זומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ^זויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: ^זויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: ^זויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ^כויסעו מפני החירת ויעברו בתוך היס המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ^כויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם: ^זויסעו מאילם ויחנו על ים סוף: ^כויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: ^כויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה: ^זויסעו מדפקה ויחנו באלוש: ^זויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא היה שם מים לעם לשתות: ^כויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני: ^כויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה: ^זויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת: ^כויסעו מחצרת ויחנו ברתמה: ^כויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ: ^כויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: ^כויסעו מלבנה ויחנו ברסה: ^כויסעו מרסה ויחנו בקהלתה: ^כויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר: ^כויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה: ^כויסעו מחרדה ויחנו במקהלת: ^כויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: ^כויסעו מתחת ויחנו בתרח: ^כויסעו מתרח ויחנו

ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים: "ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן: "אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

סביבתיהם תתנו ללוים: "והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: "ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב: "ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: "ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר: "כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן: "והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים: "וידבר יהוה אל משה לאמר: "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: "והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה: "והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט: "והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם: "את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: "ולבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה: "וואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא יומת הרצח: "ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא יומת הרצח: "ואם בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא יומת הרצח: "ואם גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו: "ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת: "ואם באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו: "ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה: "ואם בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: "ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה: "והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש: "ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: "ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם: "כִּי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו: "והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבותיכם: "כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: "ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: "ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: "ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: "ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:

לו ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: "ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו: "והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: "ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: "ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: "זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים: "ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל: "וכל בת ירשת נחלה ממשות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו: "ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו ממות בני ישראל: "כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: "ותהיינה מחלה תרצה וחגלה

דְּבָרִים

הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: ^ליזולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: ^{לז}גם בי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם: ^{לח}יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל: ^{לט}וטפכם אשר אמרתם לבזי יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: ^לזאתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ^{לא}ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: ^{לב}ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: ^{לג}זאדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: ^{לד}ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: ^{לה}ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם: ^{לו}ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם:

בונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: ^{לב}ויאמר יהוה אלי לאמר: ^{לז}רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה: ^{לח}זאת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד: ^לאל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: ^{לא}אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם: ^{לב}כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: ^{לג}ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: ^{לד}ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה: ^{לה}האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים: ^{לו}רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים: ^{לז}ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשו וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם: ^{לח}עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: ^לוהימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: ^{לא}וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם: ^{לב}ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: ^{לג}וידבר יהוה אלי לאמר: ^{לד}אתה עבר היום את גבול מואב את ער: ^{לה}וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתה ירשה: ^{לז}ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמוזים: ^{לח}עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם: ^לכאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה: ^{לא}והעמים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם: ^{לב}קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה:

אאלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב: ^באחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע: ^גויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהים: ^דאחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי: ^הבעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר: ^ויהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: ^זפנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת: ^חראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ^טואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: ^ייהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: ^{יא}יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: ^{יב}איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: ^{יג}הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ^{יד}ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ^{טו}ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושרים לשבטיכם: ^{טז}ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: ^{יז}לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי: ^{יח}ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון: ^{יט}ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: ^כואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ^{כא}ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתך לך אל תירא ואל תחת: ^{כב}ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: ^{כג}וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: ^{כד}ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה: ^{כה}ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ^{כו}ולא אבייתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם: ^{כז}ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: ^{כח}אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: ^{כט}ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם: ^ליהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: ^{לא}ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה: ^{לב}ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם: ^{לג}ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: ^{לד}וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: ^{לה}אם יראה איש באנשים האלה הדור

אותם את הארץ אשר תראה: ²²ונשב בניא מול בית פעור:

ד ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: ²³לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרונו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: ²⁴יעיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ²⁵ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: ²⁶ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ²⁷ישמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון וגוי הגדול הזה: ²⁸כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: ²⁹ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: ³⁰רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיידך והודעתם לבניך ולבני בניך: ³¹יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: ³²ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: ³³ויידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: ³⁴ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים: ³⁵ואת צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ³⁶וינשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: ³⁷ופן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: ³⁸תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: ³⁹תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: ⁴⁰ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: ⁴¹ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: ⁴²וייהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: ⁴³כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת: ⁴⁴השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוץ יהוה אלהיך: ⁴⁵כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: ⁴⁶כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: ⁴⁷העידתי בכס היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון: ⁴⁸והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ⁴⁹ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ⁵⁰ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: ⁵¹לצור לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבתי עד יהוה אלהיך ושמעת בקל: ⁵²כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: ⁵³כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: ⁵⁴השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: ⁵⁵ואו הנסה אלהים לבוא לקחת לך גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: ⁵⁶האתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: ⁵⁷מן השמים השמיעך את

היהוים הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגו וחלו מפניך: ⁵⁸ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיוחן מלך חשבון דברי שלום לאמר: ⁵⁹אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול: ⁶⁰כאכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: ⁶¹כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ⁶²ולא אבה סיוחן מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה: ⁶³אויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיוחן ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו: ⁶⁴לויצא סיוחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה: ⁶⁵ליתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונדך אתו ואת בנו ואת כל עמו: ⁶⁶ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד: ⁶⁷הרק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו: ⁶⁸למערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: ⁶⁹רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו:

לונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ²ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשיתי לו כאשר עשית לסיוחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ³ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השאיר לו שריד: ⁴ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן: ⁵כל אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים ובריה לבד מערי הפריז הרבה מאד: ⁶ונחרם אותם כאשר עשינו לסיוחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף: ⁷וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: ⁸וינקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון: ⁹צדידים יקראו וחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר: ¹⁰כל ערי המישור וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: ¹¹כי רק עוג מלך הבשן נשאר מתיר הרפאים הנה ערשו ערש בזול הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש: ¹²ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי: ¹³ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: ¹⁴ויאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה: ¹⁵ולמכיר נתתי את הגלעד: ¹⁶ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבול ועד יבק הנחל גבול בני עמון: ¹⁷והערבה והירדן וגבול מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה: ¹⁸וזאצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: ¹⁹רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: ²⁰עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: ²¹ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר עבר שמה: ²²לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: ²³ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: ²⁴אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: ²⁵אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: ²⁶ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: ²⁷עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: ²⁸כיצו את יהושוע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא יניחיל

ובבהמתך: ¹⁰והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: ¹¹ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: ¹²כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: ¹³לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: ¹⁴המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: ¹⁵וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך במעט מעט עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך: ¹⁶לא תערך מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: ¹⁷בנושל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה: ¹⁸ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם: ¹⁹ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: ²⁰פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ²¹ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקך תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא:

ח כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם: ¹זוהרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא: ²זיענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתך למען הודעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: ³שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: ⁴זיעדת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסוך: ⁵ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: ⁶כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ⁷ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ⁸ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ⁹ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: ¹⁰השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום: ¹¹פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: ¹²ובקרד וצאנך ירביץ וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ¹³ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: ¹⁴המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: ¹⁵המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ¹⁶ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: ¹⁷זוהרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתך כיום הזה: ¹⁸והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחווית להם העדתי בכס היום כי אבד תאבדון: ¹⁹כגוים אשר יהוה מאביד מפניהם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם:

¹בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: ²ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון: ³זאעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי: ⁴זיכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: ⁵זאפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: ⁶ובני ישראל נסעו מבארתי בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהו אלעזר בנו תחתיו: ⁷משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים: ⁸בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה: ⁹על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: ¹⁰ואנכי עמדת בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך: ¹¹זויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם: ¹²זועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: ¹³לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוה היום לטוב לך: ¹⁴הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: ¹⁵ורק באבתך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם

ט שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת בשמים: ¹עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: ²זידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: ³אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: ⁴לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב: ⁵זידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה: ⁶זכר אל תשכח את אשר

יאלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: ²אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ³ונתצתם את מזבחתם ושבחתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמש מן המקום ההוא: ⁴לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: ⁵כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: ⁶והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם: ⁷ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: ⁸לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: ⁹כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ¹⁰ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: ¹¹והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: ¹²ושמתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: ¹³השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה: ¹⁴כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה: ¹⁵רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: ¹⁶רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: ¹⁷לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: ¹⁸כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמתם לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: ¹⁹השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על אדמתך: ²⁰כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: ²¹כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: ²²אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: ²³רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: ²⁴לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: ²⁵לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחרים כי תעשה הישר בעיני יהוה: ²⁶רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: ²⁷ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם וזבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: ²⁸שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבניך אחרים עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: ²⁹כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: ³⁰השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמים מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: ³¹לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שונא עשו לאלהיהם כי גם את בנייהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: ³²את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו:

יכי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ²זבוא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: ³לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: ⁴אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון:

בכם מכל העמים כיום הזה: ⁵ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: ⁶כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: ⁷עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: ⁸וואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ⁹את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבוע: ¹⁰הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך: ¹¹בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב:

יאואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: ²ידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה: ³זאת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ⁴ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: ⁵ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ⁶ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אלהיהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: ⁷כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה: ⁸ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוה היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ⁹ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: ¹⁰כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: ¹¹והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: ¹²ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: ¹³והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ¹⁴ונתתני מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ¹⁵ונתתני עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: ¹⁶השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: ¹⁷וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ¹⁸ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ¹⁹ולמדתם אתם את בניכם לדבר בס בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: ²⁰וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: ²¹למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: ²²כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: ²³והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: ²⁴כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: ²⁵לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ²⁶ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: ²⁷את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: ²⁸והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ²⁹והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גזרים ואת הקללה על הר עיבל: ³⁰הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלזני מרה: ³¹כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ³²וישמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: ^אאת הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: ^אאפס כי לא יהיה בך אביון כי ברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: ^ברק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום: ^גכי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: ^דכי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: ^הכי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: ^והשמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: ^זנתון נתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: ^חכי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוה לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביוןך בארץ: ^טכי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: ^יוכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: ^{יא}העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך נתן לו: ^{יב}וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוה את הדבר הזה היום: ^{יג}והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך: ^{יד}ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: ^{טו}לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: ^{טז}כל הבכור אשר יולד בבקר ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך: ^{יז}לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: ^{יח}וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: ^{יט}בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: ^כרק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים:

טז שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: ^אוזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: ^בלא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיידך: ^גולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: ^דלא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: ^הכי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: ^וובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ^זששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: ^חשבעה שבעת תספר לך מהחל חרמם בקמה תחל לספר שבעה שבעות: ^טועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר נתן כאשר יברכך יהוה אלהיך: ^יושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ^{יא}וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: ^{יב}חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ^{יג}ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: ^{יד}שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אד שמח: ^{טו}שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: ^{טז}איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: ^{יז}שפטים ושטרים נתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: ^{יח}לא תטה משפט לא תכיר פנים

^יוהנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהים המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: ^בכי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתך: ^גמאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: ^דלא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: ^הכי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ^ווסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: ^זוכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: ^חכי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: ^טיצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישיבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ^יודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: ^{יא}והכה תכה את ישיבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: ^{יב}ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ^{יג}ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתך: ^{יד}כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך:

יז בניס אתם ליהוה אלהים לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: ^אכי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: ^בלא תאכל כל תועבה: ^גזאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים: ^דאיל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר: ^הוכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: ^ואך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: ^זואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מברשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: ^חאת זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: ^טוכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: ^יכל צפור טהרה תאכלו: ^{יא}זוה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: ^{יב}והראה ואת האיה והדיה למינה: ^{יג}ואת כל ערב למינו: ^{יד}ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו: ^{טו}את הכוס ואת הינשוף והתנשמת: ^{טז}והקאת ואת הרחמה ואת השלך: ^{יז}והחסידיה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: ^{יח}וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: ^{יט}כל עוף טהור תאכלו: ^כלא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ^{כא}עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ^{כב}ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: ^{כג}וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך: ^{כד}ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ^{כה}ונתתה הכסף בכל אשר תאווה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: ^{כז}והלוי אשר בשעריך לא תעזבו כי אין לו חלק ונחלה עמך: ^{כח}מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: ^{כט}ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה:

יח מקץ שבע שנים תעשה שמטה: ^אזוה דבר השמטה שמוט כל בעל

י"נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: וזהו האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: ואך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: כ"ז וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: כ"א אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו:

י"ט כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: כ"שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: כ"תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח: כ"ז וה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנה לו מתמל שלשם: כ"ז ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרון לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי: כ"פ ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחס לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנה הוא לו מתמול שלשום: כ"על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: כ"ז ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כ"ז כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: כ"ז ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: כ"ז וכי יהיה איש שנה לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האלה: כ"ז ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: כ"ז לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישאל וטוב לך: כ"ז לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: כ"ז לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כ"ז כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: כ"ז ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: כ"ז ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: כ"ז ועשייתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: כ"ז והנשואים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: כ"ז ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל:

כ כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: כ"ז והיה קרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: כ"ז ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כ"ז יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: כ"ז ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: כ"ז ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: כ"ז ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: כ"ז ויוספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: כ"ז והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כ"ז כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: כ"ז והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: כ"ז ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: כ"ז ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: כ"ז רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: כ"ז וכן תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאד אשר

ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: כ"ז צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: כ"ז לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: כ"ז ולא תקים לך מצבה אשר שנה יהוה אלהיך:

כ"א לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: כ"ז כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: כ"ז ילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתו: כ"ז והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: כ"ז והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו: כ"ז על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: כ"ז יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כ"ז כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: כ"ז ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: כ"ז ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: כ"ז על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: כ"ז והאיש אשר יעשה בזדון בלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישאל: כ"ז וכל העם ישמעו ויראו ולא יידון עוד: כ"ז כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: כ"ז שושם עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: כ"ז ורק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: כ"ז ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: כ"ז והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: כ"ז והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: כ"ז בלתי רום לבבו מאחיו ובלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל:

כ"ב לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: כ"ז ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: כ"ז וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: כ"ז ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כ"ז כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים: כ"ז וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: כ"ז ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: כ"ז חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כ"ז כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: כ"ז לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: כ"ז ויחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כ"ז כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך: כ"ז תמים תהיה עם יהוה אלהיך: כ"ז כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מענגים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: כ"ז נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: כ"ז וככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: כ"ז ואמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו:

רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים:¹⁰ ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה:¹¹ ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה:¹² והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר:¹³ ולקחו זקני העיר את האיש ויסרו אותו:¹⁴ וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו:¹⁵ ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער:¹⁶ והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך:¹⁷ כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל:¹⁸ כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה:¹⁹ והוצאתם את שניהם אל שער העיר והוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך:²⁰ והואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו:²¹ ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה:²² כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה:²³ כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו:²⁴ ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל לשלחה כל ימיו:²⁵ ללא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו:

כג לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה: ללא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: ללא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: לעל דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך: ללא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: ללא תדרש שלמם וטבתם כל ימך לעולם: ללא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו: לבנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע: כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ: וייתד תהיה לך על אונך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבט וכסית את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: ללא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו: ועמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: ללא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: ללא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם: ללא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אבל נשך כל דבר אשר ישך: ללנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא: כי תחזק לנדר לא יהיה בך חטא: כי תמוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיו: כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן: כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמט לא תניף על קמת רעך:

כד כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: וישנאה האיש האחרון וכתב לה ספר

לא מערי הגוים האלה הנה: כי מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרים החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסים כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחסאתם ליהוה אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדה עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה:

כא כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: וינשו הכהנים בני לוי כי בס בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו: כי כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ואתה תבער את הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שבי: וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה: והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר: כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער מקמו: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו וזולל וסבא: ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ: ללא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:

כב לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: והואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: ללא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקס תקים עמו: ללא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: לשלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו: ללא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: ללא תחרש בשור ובחמר יחדו: ללא תלבש שעטנו צמר ופשתים יחדו: כי גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה: ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם

ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: 'וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: 'ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: 'ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים: 'ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: 'ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: 'ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: 'וכי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: 'ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: 'לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: 'השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: 'היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: 'את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי ולשמע בקול: 'ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: 'ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה ליתלה ולשמע ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר:

בזו יצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: 'זוהיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות ושדת אתם בשיד: 'וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך: 'והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשיד: 'ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: 'אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: 'וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: 'וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: 'וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: 'ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום: 'ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: 'אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: 'ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: 'וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: 'ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: 'ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: 'ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן: 'ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן: 'ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן: 'ארור שוכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: 'ארור שוכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: 'ארור שוכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: 'ארור שוכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן: 'ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: 'ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: 'ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן:

בח ויהיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ: 'ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: 'ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: 'ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך

כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: 'לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 'כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: 'לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל: 'כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: 'השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות: 'זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: 'כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: 'בחוק תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבט החוצה: 'ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו: 'השב תשיב לו את העבט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: 'לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיק או מגרד אשר בארצך בשעריך: 'ובימו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: 'לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: 'לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: 'וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: 'וכי תקצר קצריך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: 'כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה: 'כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולאלמנה יהיה: 'וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:

כה כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטו והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע: 'זוהיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: 'ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך: 'לא תחסם שור בדישו: 'כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: 'והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: 'ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי: 'וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: 'ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: 'ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: 'כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו: 'וקצתה את כפה לא תחוס עינך: 'לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה: 'לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה: 'אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימיהם על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 'כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול: 'זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: 'אשר קרד בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריו ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: 'והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

כו והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: 'ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמנת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 'ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: 'ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: 'וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה

אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שערך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: ¹¹ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך: ¹²האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: ¹³מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שערך: ¹⁴הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרד תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: ¹⁵ובשלייתה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשערך: ¹⁶אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: ¹⁷והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: ¹⁸והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: ¹⁹אם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: ²⁰ונשארתי במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: ²¹והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: ²²והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך עץ ואבן: ²³ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון ועינים ודאבון נפש: ²⁴והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיידך: ²⁵ובבקר תאמר מי יתר ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה: ²⁶והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיבך לעבדים ולשפחות ואין קנה:

כט אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב: ¹ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ²המסות הגדלת אשר ראו עיניך האת והמפתים הגדלים ההם: ³ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: ⁴ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: ⁵לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתייתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ⁶ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכסם: ⁷ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ⁸ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשו: ⁹אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: ¹⁰טפכם נשיכם וגרד אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך: ¹¹לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: ¹²למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: ¹³ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: ¹⁴כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: ¹⁵כי אתם ידעתם את אשר ישנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ¹⁶ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: ¹⁷פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: ¹⁸והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: ¹⁹לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: ²⁰והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: ²¹ואמר הדור האחרון בניכם

ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: ¹ברוך טנאך ומשארתיך: ²ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: ³יתן יהוה את איבך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך: ⁴יצו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: ⁵ויקמך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: ⁶וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך: ⁷והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת לך: ⁸ויפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה: ⁹ונתנת יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות: ¹⁰ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: ¹¹והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך: ¹²ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: ¹³ארור טנאך ומשארתיך: ¹⁴ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: ¹⁵ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: ¹⁶ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגעת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: ¹⁷איבך יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: ¹⁸כיככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפון עד אבדך: ¹⁹והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל: ²⁰יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך: ²¹יתנך יהוה נגף לפני איבך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזועה לכל ממלכות הארץ: ²²והייתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: ²³כיככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא: ²⁴כיככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: ²⁵והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: ²⁶אשה תארש ואיש אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: ²⁷שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיבך ואין לך מושיע: ²⁸בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אלהים כל היום ואין לאל ידך: ²⁹פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוף כל הימים: ³⁰והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה: ³¹כיככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: ³²וילך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: ³³והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה: ³⁴זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: ³⁵כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת: ³⁶זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: ³⁷בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: ³⁸בכל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: ³⁹הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: ⁴⁰הוא ילך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: ⁴¹ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך: ⁴²והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם: ⁴³תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ⁴⁴ועבדת את איבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערים ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך: ⁴⁵ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: ⁴⁶גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן: ⁴⁷ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו אתך: ⁴⁸ויהצר לך בכל שערך עד רדת חמתך הגבהות והבצרות אשר

שנת השמטה בחג הסכות: "בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: ²⁷הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ²⁸ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ²⁹ויואמר יהוה אל משה הן קרבו ימיד למוות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: ³⁰וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ³¹ויואמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: ³²וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאאו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: ³³ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ³⁴ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: ³⁵כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותי וזבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפר את בריתי: ³⁶והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ³⁷ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: ³⁸ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ³⁹ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ⁴⁰ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: ⁴¹ללקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בד לעד: ⁴²כי אנכי ידעתי את מריד ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי: ⁴³הקהילו אלי את כל קני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בס את השמים ואת הארץ: ⁴⁴כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: ⁴⁵לדבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:

לב האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: ¹יערף כמטר לקחי תול כטל אמרתי כשערים עלי דשא וכרביבים עלי עשב: ²כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: ³הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: ⁴השחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: ⁵ה' ליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך: ⁶זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך וזקניך ויאמרו לך: ⁷הנהחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: ⁸כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ⁹ימצאוהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: ¹⁰כנשר יעיר קנו על גזוליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: ¹¹יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: ¹²ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: ¹³חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר: ¹⁴וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו: ¹⁵ויקנאוהו בזרים בתועבת יכעיסוהו: ¹⁶ויבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם: ¹⁷יצור ילדך תשי ותשכח אל מחללך: ¹⁸וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו: ¹⁹ויואמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בניס לא אמן בס: ²⁰הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם: ²¹כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט

אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: ²²גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ²³ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ²⁴וואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: ²⁵וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ²⁶ויוחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: ²⁷ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: ²⁸הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

ל והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ¹ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך: ²ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: ³אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: ⁴והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: ⁵ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייד: ⁶ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך: ⁷ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: ⁸והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוב עליך לטוב כאשר שש על אבתיך: ⁹כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: ¹⁰כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא: ¹¹לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: ¹²ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: ¹³כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו: ¹⁴וראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: ¹⁵אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורביית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: ¹⁶ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשחתוית לאלהים אחרים ועבדתם: ¹⁷הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשתה: ¹⁸העידתי בכס היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: ¹⁹לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייד וארץ ימיד לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם:

לא וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ¹ויואמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: ²יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ³ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ⁴ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: ⁵חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: ⁶ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם: ⁷ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ⁸ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל קני ישראל: ⁹ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד

ברכת יהוה ים ודרום ירשה: ²⁷ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: ²⁸ברזל ונחשת מנעליך וכימך דבאך: ²⁹אין כאל ישרון רכב שמים בעורך ובגאותו שחקים: ³⁰מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: ³¹וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמו יערפו טל: ³²אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עורך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במותימו תדרך:

לד ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן: ¹זאת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון: ²זאת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער: ³ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר: ⁴וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: ⁵ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: ⁶ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה: ⁷ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: ⁸ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה: ⁹ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: ¹⁰לכלל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ¹¹ולכלל היד החזקה ולכלל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

מוסדי הרים: ¹²אספה עלימו רעות חצי אכלה בס: ¹³מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בס עם חמת זחלי עפר: ¹⁴מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה: ¹⁵אמרתי אפאיהם אשבייתה מאנוש זכרם: ¹⁶ולולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת: ¹⁷כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: ¹⁸כלו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: ¹⁹איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם: ²⁰כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: ²¹כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו: ²²חמת תנינם יינם וראש פתנים אכור: ²³הלא הוא כמס עמדי חתם באוצרתי: ²⁴הלי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו: ²⁵כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועוזב: ²⁶ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: ²⁷אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: ²⁸ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: ²⁹כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעולם: ³⁰אם שנותי ברק חרבי ותאחזו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: ³¹אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושיביה מראש פרעות אויב: ³²הרגינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ³³ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ³⁴הויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ³⁵ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: ³⁶כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: ³⁷ויודבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: ³⁸עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: ³⁹זמת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: ⁴⁰על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל: ⁴¹כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

לג וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ¹ויאמר יהוה מסיני בא זורח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבתת קדש מימינו אש דת למו: ²אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך: ³תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ⁴ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: ⁵יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר: ⁶זאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: ⁷וללוי אמר תמיד ואודיך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה: ⁸האמר לאביו ולאמו לא ראתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: ⁹ויורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: ¹⁰ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחן מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומו: ¹¹לבינימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתיפיו שכן: ¹²וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: ¹³וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: ¹⁴ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם: ¹⁵וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: ¹⁶בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: ¹⁷ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך: ¹⁸עמים הר יקראו שם יבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: ¹⁹ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: ²⁰וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל: ²¹ולדן אמר דן גור אריה יונק מן הבשן: ²²ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא

יהושע

ממעל ועל הארץ מתחת: ³זועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: ⁴זהחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצללתם את נפשתינו ממות: ⁵ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: ⁶ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת: ⁷ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם: ⁸ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: ⁹הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה: ¹⁰והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו: ¹¹ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו: ¹²ותאמר כדברכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון: ¹³וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: ¹⁴וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם: ¹⁵ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישיבי הארץ מפנינו:

גוישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו: ²זיהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה: ³זיצו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: ⁴אך רחוק יהיה ביניכם ובינו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום: ⁵ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: ⁶ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ⁷ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעו כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך: ⁸ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: ⁹ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: ¹⁰ויאמר יהושע בזאת תדעו כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרשני והאמרי והיבוסים: ¹¹הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: ¹²זועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט: ¹³זיהיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתו המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: ¹⁴זיהיה בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: ¹⁵וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר: ¹⁶זיעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו

אזיהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר: ²משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: ³כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה: ⁴מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: ⁵הלא יתיצב איש לפניך כל ימי חייד כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: ⁶חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: ⁷רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: ⁸הלא ימוש ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: ⁹הלא צויתך חזק ואמץ אל תערך ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: ¹⁰זיצו יהושע את שטרי העם לאמר: ¹¹עברו בקרב המחנה וצו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: ¹²זולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: ¹³זיכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: ¹⁴זנשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: ¹⁵ועד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: ¹⁶זזיענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך: ¹⁷ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה: ¹⁸ככל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוו יומת רק חזק ואמץ:

בוישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה וזנה ושמה רחב וישכבו שמה: ²זיאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: ³זישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו: ⁴ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה: ⁵זיהיה השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: ⁶זיהיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג: ⁷זהאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: ⁸זיהמה טרם ישכבו והיא עלתה עליהם על הגג: ⁹ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישיבי הארץ מפניכם: ¹⁰כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר חרמתם אותם: ¹¹זישמעו וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים

באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ¹ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: ²ויואמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו: ³ויואמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן:

א ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ⁴ויואמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל: ⁵וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ⁶ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: ⁷והיה במשך בקרן היובל בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: ⁸ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות ויובלים לפני ארון יהוה: ⁹ויואמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה: ¹⁰ויהי כאמר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם: ¹¹והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקעו בשופרות: ¹²ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם: ¹³ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: ¹⁴וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: ¹⁵ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הולך ותקעו בשופרות: ¹⁶ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים: ¹⁷ויהי ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים: ¹⁸ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר: ¹⁹והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי תחבאתה את המלאכים אשר שלחנו: ²⁰ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו: ²¹וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: ²²זירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר: ²³ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: ²⁴ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: ²⁵ויבאו הנערים המרגלים ויציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל: ²⁶והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: ²⁷ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי תחביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו: ²⁸וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה: ²⁹ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ:

א וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: ¹וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי: ²וישבו אל יהושע ויאמרו

נגד יריחו: ³ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן:

א ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: ¹קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט: ²וצו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שטים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה: ³ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: ⁴ויואמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל: ⁵למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: ⁶ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: ⁷ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון ויניחום שם: ⁸ושטים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה: ⁹והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו: ¹⁰ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם: ¹¹ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: ¹²כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: ¹³ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: ¹⁴ויואמר יהוה אל יהושע לאמר: ¹⁵צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן: ¹⁶ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן: ¹⁷ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מן הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו: ¹⁸והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: ¹⁹ואת שטים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל: ²⁰ויואמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה: ²¹והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה: ²²אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: ²³למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים:

א ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה בס עוד רוח מפני בני ישראל: ²בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: ³ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות: ⁴וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: ⁵כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: ⁶כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ⁷ואת בניכם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך: ⁸ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם: ⁹ויואמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה: ¹⁰ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו: ¹¹ויואכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה: ¹²וישבת המן ממחרת

ואלו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תגיע שמה את כל העם כי מעט המה: ¹ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: ²ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב העם ויהי למים: ³ויקרק יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: ⁴ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: ⁵כי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו: ⁶וישמעו הכנעני וכל ישרי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול: ⁷ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: ⁸אחטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: ⁹ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: ¹⁰קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד הסירכתם החרם מקרבכם: ¹¹ונוקבתם בבקר לשבטיכם והיה השבת אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: ¹²והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: ¹³וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: ¹⁴ויקרב את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי: ¹⁵ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה: ¹⁶ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני: ¹⁷ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: ¹⁸ואראה בשלל אדרת שגער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: ¹⁹וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: ²⁰ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: ²¹ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: ²²ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: ²³ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה:

ט ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפריז החוי והיבסי: ²ביתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד: ³וישיבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: ⁴ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים: ⁵ונועלות בלות ומטלאות בגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: ⁶וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתנו לנו ברית: ⁷ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית: ⁸ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהים יהושע מי אתם ומאין תבאו: ⁹ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: ¹⁰ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות: ¹¹ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישרי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתנו לנו ברית: ¹²זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: ¹³ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד: ¹⁴ויקחו האנשים מצידם ואת

אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תגיע שמה את כל העם כי מעט המה: ¹ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: ²ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב העם ויהי למים: ³ויקרק יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: ⁴ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: ⁵כי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו: ⁶וישמעו הכנעני וכל ישרי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול: ⁷ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: ⁸אחטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: ⁹ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: ¹⁰קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד הסירכתם החרם מקרבכם: ¹¹ונוקבתם בבקר לשבטיכם והיה השבת אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: ¹²והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: ¹³וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: ¹⁴ויקרב את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי: ¹⁵ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה: ¹⁶ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני: ¹⁷ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: ¹⁸ואראה בשלל אדרת שגער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: ¹⁹וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: ²⁰ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: ²¹ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: ²²ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: ²³ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה:

י ויהי כשמע אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו: ²ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך ארב לעיר מאחריה: ³ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: ⁴ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים: ⁵וואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ⁶ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ⁷ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם: ⁸והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: ⁹וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העם: ¹⁰וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי: ¹¹ויכל העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין העי: ¹²ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל

האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכו אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישומו את רגליהם על צואריהם: ²² ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם: ²³ ויכס יהושע אחרי כן וימתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב: ²⁴ ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדולות על פי המערה עד עצם היום הזה: ²⁵ וזאת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: ²⁶ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: ²⁷ ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: ²⁸ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה: ²⁹ ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: ³⁰ ואז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד: ³¹ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: ³² ויילכדוה ביום ההוא ויכהו לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש: ³³ ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלנה חברונה וילחמו עליה: ³⁴ ויילכדוה ויכהו לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: ³⁵ וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה: ³⁶ ויילכדוה ואת כל עריה ויכס לפי חרב ויחרמו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: ³⁷ ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ³⁸ ויכס יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון: ³⁹ וזאת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: ⁴⁰ וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה:

יא ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: ² ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים: ³ הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבסי בהר והחתי תחת חרמון בארץ המצפה: ⁴ ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד: ⁵ והיועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל: ⁶ ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש: ⁷ ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם ויפלו בהם: ⁸ ויתנם יהוה ביד ישראל ויכסם וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכסם עד בלתי השאיר להם שריד: ⁹ ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש: ¹⁰ וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפניו היא ראש כל הממלכות האלה: ¹¹ ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש: ¹² וזאת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכס לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: ¹³ רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה שרף יהושע: ¹⁴ וכל שלל הערים האלה והבהמה בזו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה: ¹⁵ וכאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה: ¹⁶ ויוקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל

פי יהוה לא שאלו: ¹⁷ ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: ¹⁸ ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישיבים: ¹⁹ ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים: ²⁰ ולא הכוס בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים: ²¹ ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: ²² וזאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: ²³ ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים: ²⁴ ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישיבים: ²⁵ ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי: ²⁶ ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישיבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: ²⁷ ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: ²⁸ ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: ²⁹ ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:

יב ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרמה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישיבי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם: ² וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים: ³ וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר: ⁴ עלו אלי ועזרוי ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל: ⁵ ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה: ⁶ וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרונו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישיבי ההר: ⁷ ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: ⁸ ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתם לא יעמד איש מהם בפניך: ⁹ ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל: ¹⁰ ויהם יהוה לפני ישראל ויכס מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכהם עד עזקה ועד מקדה: ¹¹ ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: ¹² ואז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון: ¹³ וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים: ¹⁴ ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל: ¹⁵ וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: ¹⁶ ויונסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה: ¹⁷ ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה: ¹⁸ ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרים: ¹⁹ וזאתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם: ²⁰ יהיה ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד עד תמסם והשרידיים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר: ²¹ וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשונו: ²² ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה: ²³ ויעשו כן ויצאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון: ²⁴ ויהי כהוציאים את המלכים

ושפלתה: "מן ההר החלק העולה שעיר ועד בעל גב בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכס וימיתם: ¹⁷ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: ¹⁸לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישיבי גבעון את הכל לקחו במלחמה: ¹⁹כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: ²⁰כיובא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם יהושע: ²¹לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו: ²²ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה:

יב ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה: ²סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון: ³הערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה: ⁴וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי: ⁵ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי וחי הגלעד גבול סיחון מלך חשבון: ⁶משה עבד יהוה ובני ישראל הכוס ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה: ⁷ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גב בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם: ⁸בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפריזי החוי והיבוסים: ⁹מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: ¹⁰מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד: ¹¹מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: ¹²מלך עגלון אחד מלך גזר אחד: ¹³מלך דבר אחד מלך גדר אחד: ¹⁴מלך חרמה אחד מלך ערד אחד: ¹⁵מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד: ¹⁶מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד: ¹⁷מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: ¹⁸מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: ¹⁹מלך מדון אחד מלך חצור אחד: ²⁰מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד: ²¹מלך תענך אחד מלך מגדו אחד: ²²מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד: ²³מלך דור לנפת דור אחד מלך גוים לגלגל אחד: ²⁴מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד:

יג ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: ²זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הגשורי: ³מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים: ⁴מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי: ⁵והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבעל גב תחת הר חרמון עד לבוא חמת: ⁶כל ישיבי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורישים מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתך: ⁷ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: ⁸עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה: ⁹מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון: ¹⁰וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון: ¹¹והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה: ¹²כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכס משה וירשם: ¹³ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה: ¹⁴רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: ¹⁵ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם: ¹⁶ויהי להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על מידבא: ¹⁷חשבון

יד ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל: ²בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה: ³כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללוים לא נתן נחלה בתוכם: ⁴כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקנינם: ⁵כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ: ⁶ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש ברנע: ⁷בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי: ⁸ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי: ⁹וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי: ¹⁰ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה: ¹¹אעודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא: ¹²ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדולות בצרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה: ¹³ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה: ¹⁴על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: ¹⁵וישם חברון לפנים קריית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה:

טו ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן: ²ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה נגבה: ³ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה: ⁴ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב: ⁵וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן: ⁶ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן: ⁷ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל: ⁸ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסים מנגב היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר בקצה עמק רפאים

ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם: וילצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: ויתקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן: ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן: כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים: ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם והלך הגבול אל הימין אל ישיבי עין תפוח: ולמנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים: וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה: נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח: ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישיבי דאר ובנותיה וישיבי עין דר ובנותיה וישיבי תענך ובנותיה וישיבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת: וילא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת: ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו: וידיברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה: ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אין לך הר אפרים: ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל: ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: כי הרי יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא:

יח ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: וייתרו לבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים: ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם: אהבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון: ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה: וייקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לנו והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: ויילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבו לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה: וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם: וייעל גורל מטה בני בנימין למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און: ויעבר משם הגבול לזוה אל כתף לזוה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון: ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים: ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח: וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבوسی נגבה וירד עין רגל: ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן ראובן: ויעבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה: ויעבר הגבול אל כתף בית חגלה צפונה והיה תצאתיו הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב: ויהירדן יגבל אתו לפאת קדמה

צפונה: ותאר הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה: וייצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: ויגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם: וילכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חברון: וירש משם כלב את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק: וייעל משם אל ישיבי דבר ושם דבר לפני קרית ספר: ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתה לו את עכסה בתי לאשה: ויילכדה עתניאל בן קנו אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה: ויהי בבואה ותסיתו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתה ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: וזאת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם: ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור: וקיינה ודימונה ועדעדה: וקדש וחצור ויתנן: וזיף וטלם ובעלות: ויחצור חדתה וקריות חצרון היא חצור: ואמם ושמע ומולדה: וחצור גדה וחשמון ובית פלט: וחצור שועל ובאר שבע ובזויתיה: ובעלה ועיים ועצם: ואלתולד וכסיל וחרמה: וצוקל ומדמנה וסנסנה: ולבלאית ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע וחצריהן: ולבשפלה אשתאול וצרעה ואשנה: ולזונו ועין גנים תפוח והעינים: וירמות ועדלם שוכה ועזקה: ולשערים ועדייתם והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן: ולצנן וחדשה ומגדל גד: ולדלען והמצפה ויקתאל: ולכיש ובצקת ועגלון: ויכבון ולחמס וכתליש: ומגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה וחצריהן: ולבלנה ועתר ועשן: ומיפתח ואשנה ונציב: ומקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן: ומקרון ובנותיה וחצריה: ומקרון וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן: ומאשדוד ובנותיה וחצריה עזה ובנותיה וחצריה עד נחל מצרים והים הגבול וגבול: ומיזבה שמיר ויתיר ושוכה: ומודנה וקרית סנה היא דבר: ויענב ואשתמה ועינים: ומגשן וחלן וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן: ומארב ורומה ואשען: ומינים ובית תפוח ואפקה: ומחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע וחצריהן: ומעון כרמל וזיף ויוטה: ומיזרעאל ויקדעם וזונו: ומקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן: ומחלחול בית צור וגדור: ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: ומקרת בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתים וחצריהן: וממדבר בית הערבה מדין וסככה: ומנהבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן: ומזאת היבוס יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוס את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:

יט ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל: ויצא מבית אל לזוה ועבר אל גבול הארכי עטרות: וירד ימה אל גבול היפלט עד גבול בית חורן תחתון ועד גזר והיו תצאתו ימה: וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים: ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון: ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה: וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן: ומתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם: והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן: ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד:

יז ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן: ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם

נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם: 'ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר והיא את דבריו ואספו את העיר אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם: 'וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שגא הוא לו מתמול שלשום: 'וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם: 'ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה: 'ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה: 'אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה:

כא ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל: 'וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו: 'ויתנו בני ישראל ללויים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן: 'ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעוני וממטה בנימין בגורל ערים שלש עשרה: 'ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר: 'ולבני גרשון ממשפחות מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש עשרה: 'לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולון ערים שתיים עשרה: 'ויתנו בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל: 'ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם: 'ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל ראשונה: 'ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת מגרשה סביביתה: 'ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו: 'ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה: 'ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת מגרשה: 'ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה: 'ואת עין ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה: 'וממטה בנימין את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה: 'ואת ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע: 'וכל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן: 'ולמשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: 'ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה: 'ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע: 'וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את גבתון ואת מגרשה: 'את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע: 'וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים שתיים: 'וכל ערי הגרשני למשפחות בני קהת הנותרים: 'ולבני גרשון ממשפחת הלויים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שתיים: 'וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה: 'ואת ירמות ואת מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים ארבע: 'וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה: 'ואת חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע: 'וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש: 'וכל ערי הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן: 'ולמשפחות בני מררי הלויים הנותרים מאת מטה זבולון את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה: 'ואת דמנה ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע: 'וממטה ראובן את בצר ואת מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה: 'ואת קדמות ואת מגרשה ואת

זאת נחלת בני בנימין לגבולתיה סביב למשפחתם: 'והיו הערים למטה בני בנימין למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק קציץ: 'ובית הערבה וצמרים ובית אל: 'והערים והפרה ועפרה: 'וכפר העמני והעפני וגבע ערים שתיים עשרה וחצריהן: 'וגבעון והרמה ובארות: 'והמצפה והכפירה והמצפה: 'ויורקם וירפאל ותראלה: 'ווצלע האלף והיבסי היא ירושלם גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימין למשפחתם:

יט ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה: 'ויהי להם נחלתם באר שבע ושבע ומולדה: 'וחצר שועל ובלה ועצם: 'ואלתולד ובתול וחרמה: 'וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה: 'ובית לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה וחצריהן: 'עין רמון ועטר ועשן ערים ארבע וחצריהן: 'וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם: 'ומחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם: 'ויעל הגורל השלישי לבני זבולון למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריד: 'ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם: 'ושב משריד קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע: 'ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קציץ ויצא רמון המתאר הנעה: 'ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל: 'וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שתיים עשרה וחצריהן: 'ואת נחלת בני זבולון למשפחותם הערים האלה וחצריהן: 'ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: 'ויהי גבולם זירעאלה והכסולת ושונם: 'וחפריים ושיאן ואנחרת: 'והרביית וקשיון ואבץ: 'ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ: 'ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן: 'ואת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהן: 'ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם: 'ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף: 'ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת: 'וישב מזרח השמש בית דגן ופגע בזבולון ובגי יפתח אל צפונה בית העמק ונעאל ויצא אל כבול משמאל: 'ויעברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: 'ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חסה ויהיו תצאתיו הימה מחבל אכזיבה: 'ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהן: 'ואת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן: 'לבני נפתלי יצא הגורל השישי לבני נפתלי למשפחתם: 'ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו הירדן: 'וישב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבולון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרח השמש: 'ויערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת: 'וואדמה והרמה וחצור: 'ויקדש ואדרעי ועין חצור: 'והיראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן: 'ואת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן: 'למטה בני דן למשפחתם יצא הגורל השביעי: 'ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: 'ושעלבין ואילון ויתלה: 'ואילון ותמנתה ועקרון: 'ואלתקה וגבתון ובעלת: 'ויהי ובני ברק וגת רמון: 'ומי הירקון והרקון עם הגבול מול יפו: 'ויצא גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: 'ואת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן: 'ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם: 'יעל פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה: 'אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ:

כ וידבר יהוה אל יהושע לאמר: 'דבר אל בני ישראל לאמר נתנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: 'לנוס שמה רוצח מכה

לבנינו אין לכם חלק ביהוה: ²⁷ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם: ²⁸חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: ²⁹וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה ויטב בעיניהם: ³⁰ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה: ³¹וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר: ³²וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד יושבים בה: ³³ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים:

כג. ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: ¹ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהים אני זקנתי באתי בימים: ²ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: ³ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש: ⁴ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: ⁵וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאול: ⁶לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם: ⁷כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: ⁸ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה: ⁹איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: ¹⁰ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם: ¹¹כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם: ¹²ידעו דעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: ¹³והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם כל הדבר באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד: ¹⁴והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: ¹⁵בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם:

כד. ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: ¹ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים: ²ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולף אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק: ³ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: ⁴ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם: ⁵ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף: ⁶ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים: ⁷ואביאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן

מיפעת ואת מגרשה ערים ארבע: ⁸וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה: ⁹ואת חשבון ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע: ¹⁰כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלויים והיה גורלם ערים שתיים עשרה: ¹¹כל ערי הלויים בתוך אחוזת בני ישראל ערים ארבעים ושמונה ומגרשיהן: ¹²בתיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה סביבתייה כן לכל הערים האלה: ¹³וגינתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה: ¹⁴וינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: ¹⁵ולא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא:

כב. ויקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: ¹ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם: ²לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם: ³ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחוזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן: ⁴רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ⁵ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם: ⁶ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם: ⁷ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובוזה ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם: ⁸וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחוזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה: ⁹ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה: ¹⁰וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל: ¹¹וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: ¹²וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן: ¹³ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: ¹⁴ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: ¹⁵וכה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באליה ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: ¹⁶המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה והיה הנגף בעדת יהוה: ¹⁷ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: ¹⁸ואך אם טמאה ארץ אחוזתכם עברו לכם אל ארץ אחוזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנותכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו: ¹⁹הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: ²⁰ויזענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל: ²¹אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: ²²לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: ²³ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל: ²⁴וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה: ²⁵ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: ²⁶כי עד הוא בינינו וביניכם ובין דרותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר

וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם: ^טויקם בלך בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: 'ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: 'ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרששי החוי והיבוס ואתן אותם בידכם: 'ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: 'וואתן לכם ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבנו בהם כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים: 'ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: ^יואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה: ^יויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים: 'כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדולות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: ^יויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: ^יויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם: ^ככי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם: ^כויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: ^כויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: ^כועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: ^כויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע: ^כויזכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם: ^כויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: ^כויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהיכם: ^כוישלח יהושע את העם איש לנחלתו: ^כויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: ^לויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש: ^לויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל: ^לוואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה: ^לויאלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים:

אזיהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו

אל הכנעני בתחלה להלחם בו: ^בזיאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: ^גזיאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: ^דזיעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכוס בבזק עשרת אלפים איש: ^הזימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי: ^וזינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו: ^זזיאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם: ^חזיילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש: ^טזאחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני וישב ההר והנגב והשפלה: ^יזילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפני קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי: ^{יא}זילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפני קרית ספר: ^{יב}זיאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה: ^{יג}זיילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: ^{יד}זיהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: ^{טו}ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עליית ואת גלת תחתית: ^{טז}זובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: ^{יז}זילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני וישב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: ^{יח}זיילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: ^{יט}זיהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את ישבי העמק כי רכב ברזל להם: ^כזיתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משם את שלשה בני הענק: ^{כא}זאת היבוסים ישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבוסים את בני בנימן בירושלם עד היום הזה: ^{כב}זיעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם: ^{כג}זייתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לזו: ^{כד}זיראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד: ^{כה}זיראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: ^{כו}זילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה: ^{כז}זולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה וזאל הכנעני לשבת בארץ הזאת: ^{כח}זיהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו: ^{כט}זואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר: ^לזובולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס: ^{לא}אשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב: ^{לב}זישב האשרי בקרב הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו: ^{לג}נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני יושבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס: ^{לד}זיילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק: ^{לה}זייואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס: ^{לו}זגבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע

ומעלה:

בזיעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם: ^בזאתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם: ^גזגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש: ^דזיהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: ^הזיקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה: ^וזישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ: ^זזיעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: ^חזימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: ^טזיקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש: ^יזגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל: ^{יא}זזיעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים: ^{יב}זזיעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה: ^{יג}זזיעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: ^{יד}זיחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם: ^{טו}זבכל אשר יצאו יד יהוה היתה בס לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: ^{טז}זויקם יהוה שפטים וישיעים מיד שסייהם: ^{יז}זגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: ^{יח}זוכי הקים יהוה להם שפטים והיה עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקהים: ^{יט}זוהיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה: ^כזיחר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי: ^{כא}זגם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת: ^{כב}זלמען נסות בס את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת בס כאשר שמרו אבותם אם לא: ^{כג}זינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע:

גזואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בס את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען: ^אזק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום: ^בזחמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידי והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: ^גזיהיו לנסות בס את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: ^דזובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסים: ^הזיקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: ^וזיעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות: ^זזיחר אף יהוה בישראל

לא נשאר עד אחד: "וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני: "ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: "ויואמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו: "ויואמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת אין: "ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: "בהנהגה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: "ויוכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל: "ותלך יד בני ישראל הלך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען:

הותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר: ²בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: ³שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל: ⁴יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים: ⁵הרים נולו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל: ⁶בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: ⁷חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: ⁸יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל: ⁹לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה: ¹⁰רכבי אתנות צחרות ישיבי על מדין והלכי על דרך שיחו: ¹¹מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה יצדקת פרזונו בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה: ¹²עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבב שביך בן אבינעם: ¹³אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים: ¹⁴מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממין מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר: ¹⁵יושרי ביששכר עם דברה ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים חקקי לב: ¹⁶למה ישבת בין המשפתים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי לב: ¹⁷גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון: ¹⁸זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה: ¹⁹באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו: ²⁰מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא: ²¹נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז: ²²אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו: ²³אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארו ישיבה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים: ²⁴תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך: ²⁵מיים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה: ²⁶יידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו: ²⁷בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד: ²⁸בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו: ²⁹חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה: ³⁰הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל: ³¹כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:

וועשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים: ¹ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות: ²והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו: ³ויחננו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: ⁴כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: ⁵ויידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה:

וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים: ⁶ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו: ⁷ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: ⁸ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז: ⁹ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה: ¹⁰ויואסף ויזעקו בני ישראל את עגלון מלך מואב עשרה שנה: ¹¹ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר די ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב: ¹²ויועש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו: ¹³ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד: ¹⁴ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה: ¹⁵והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו: ¹⁶ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: ¹⁷וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו: ¹⁸ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה: ¹⁹ויוצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: ²⁰והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה: ²¹ויהי ויעל עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת: ²²ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה: ²³ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם: ²⁴ויואמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר: ²⁵ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: ²⁶ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: ²⁷ואחוריו היה שמגר בן ענת ויד את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל:

זויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: ¹וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: ²ויזעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: ³ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא: ⁴והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ⁵ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון: ⁶ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך: ⁷ויואמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך: ⁸ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: ⁹ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: ¹⁰ואחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אלון בצענים אשר את קדש: ¹¹ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור: ¹²ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון: ¹³ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו: ¹⁴ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: ¹⁵ויברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב

ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין: וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: ויצא אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם: ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדין: ויורא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתנו בכף מדין: ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתך: ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד: ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי: הלא נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: ויגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש: ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלו ואת המרק שפוך ויעש כן: וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: ויורא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים: ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות: ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העזרי: ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת: ויבנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת: ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה: וישיכמו אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי: ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה ויבשרו ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה: ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתן את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו: ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו וימת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתן את מזבחו: ויבקר אליו ביום ההוא וירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתן את מזבחו: ויכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק זרעאל: וזרוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו: והמלאכים שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם: ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע בידי את ישראל כאשר דברת: ליהנה אנכי מציג את גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת: ליהיה כן וישכם ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה מלוא הספל מים: ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל: ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ היה טל:

ויושכם וירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק: ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו:

ויואמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך: ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות: ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים: ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקומו: ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת בעמק: ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתו בידך: ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה: וישמעתי מה ידברו ואחר תחזקנה ידך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה: ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב: ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל: ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה: ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין: ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הכדים: ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשו: ויתקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון: ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם: ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים וביד ימינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון: וייעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה וירעו ויניסו: ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת: ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין: ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן: והילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן:

ויושכם וירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק: ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו:

וישמח גם הוא בכס: ²ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך: ³וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: ⁴וישר אבימלך על ישראל שלש שנים: ⁵וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך: ⁶לבווא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו: ⁷וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: ⁸ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם: ⁹ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך: ¹⁰ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: ¹¹ומי יתן את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה: ¹²וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו: ¹³וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את העיר עליך: ¹⁴ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה: ¹⁵והיה בבקר כורח השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך: ¹⁶ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארבו על שכם ארבעה ראשים: ¹⁷ויצא געל בן עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן המארב: ¹⁸וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים: ¹⁹ויספך עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים: ²⁰ויאמר אליו זבל איה אפוא פידך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה בו צא נא עתה והלחם בו: ²¹ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך: ²²ויירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער: ²³וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם: ²⁴ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך: ²⁵ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכס: ²⁶וזאבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכס: ²⁷ויאבימלך נלחם בעיר כל היום והוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתן את העיר וזרעה מלח: ²⁸וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית: ²⁹ויגדו לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם: ³⁰ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשית מהרו עשו כמוני: ³¹מטיכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף איש ואשה: ³²וילך אבימלך אל תבן ויחן בתבן וילכדה: ³³ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל: ³⁴ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש: ³⁵ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו: ³⁶ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת: ³⁷וייראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקומו: ³⁸וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו: ³⁹והיא כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל:

¹ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים: ²וישפט את ישראל עשרים ושלוש שנה וימת ויקבר בשמיר: ³ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתיים שנה: ⁴ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים ושלושים עירים להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ

וכל המחנה החריד: ⁵וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס: ⁶וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש: ⁷ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם: ⁸ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: ⁹והוא מגדל פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר: ¹⁰ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך: ¹¹ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם: ¹²ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: ¹³ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם: ¹⁴ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בנך כי הושעתנו מיד מדין: ¹⁵ויאמר אלהים גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם: ¹⁶ויאמר אלהים גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: ¹⁷ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו: ¹⁸ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם: ¹⁹ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש: ²⁰ויכונע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון: ²¹ויילך ירבעל בן יואש וישב בביתו: ²²ולגדעון היו שבעים בני יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו: ²³ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך: ²⁴ויהי גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי: ²⁵ויהי כאשר מת גדעון וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים: ²⁶ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב: ²⁷ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל:

¹וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר: ²דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני: ³וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: ⁴ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו: ⁵ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: ⁶ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם: ⁷ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים: ⁸הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו: ⁹ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: ¹⁰ויאמרו העצים לתאנה לזית את מלכי עלינו: ¹¹ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים: ¹²ויאמרו העצים לגפן לזית את מלכי עלינו: ¹³ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: ¹⁴ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך עלינו: ¹⁵ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון: ¹⁶ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו: ¹⁷אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין: ¹⁸והאתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא: ¹⁹ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך

לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: ^{כז}ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו: ^{כח}ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון: ^{כט}וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון נתן את בני עמון בידי: ^לאיהיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשווי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתו עולה: ^{לא}ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו: ^{לב}ויכס מערוער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל: ^{לד}ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת: ^{לה}ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי ואת היית בעברי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב: ^{לו}ותאמר אליו אבי פצית את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיו אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון: ^{לז}ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי: ^{לח}ויהאמר לך וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים: ^{לט}ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל: ^ממימים מימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה:

יבויעצק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש: ^אויהאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם: ^בואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליכם אלי היום הזה להלחם בי: ^גויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: ^דוילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא: ^הויהאמר לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: ^ווישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: ^זוישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם: ^חויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים: ^טוימת אבצן ויקבר בבית לחם: ^יוישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים: ^{יא}וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבול: ^{יב}וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעתוני: ^{יג}ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים ערים וישפט את ישראל שמנה שנים: ^{יד}וימת עבדון בן הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי:

יזויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: ^אויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: ^בוירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: ^גזעתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא: ^דכי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים: ^הותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי: ^וויהאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו: ^זויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד: ^חוישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה

הגלעד: ^טוימת יאיר ויקבר בקמון: ^יויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו: ^{יא}ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון: ^{יב}וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד: ^{יג}ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד: ^{יד}ויועקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים: ^{טו}ויהאמר אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים: ^{טז}וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם: ^{יז}ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם: ^{יח}ולכו וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם: ^{יט}ויהאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה: ^כויוסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל: ^{כא}ויעקבו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה: ^{כב}ויהאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישיבי גלעד:

יאויהאמר הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח: ^אותולד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה: ^בויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: ^גויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל: ^דויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב: ^הויהאמר ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: ^וויהאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: ^זויהאמר זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישיבי גלעד: ^חויהאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: ^טויהאמר זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן נעשה: ^יוילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה: ^{יא}וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי: ^{יב}ויהאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתה בשלום: ^{יג}ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון: ^{יד}ויהאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: ^{טו}כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה: ^{טז}וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: ^{יז}וילך במדבר ויבא את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנון בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב: ^{יח}וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי: ^{יט}ולא האמין סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנון ביהצה וילחם עם ישראל: ^כויהתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויכוס וירש ישראל את כל ארץ האמרי וישב הארץ ההיא: ^{כא}וירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן: ^{כב}ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: ^{כג}הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש: ^{כד}ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם: ^{כה}ובשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא: ^{כז}ואנכי

כי עשה אני עמם רעה: ⁷וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך: ⁸ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית: ⁹ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש: ¹⁰ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחדל: ¹¹ויוך אותם שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם: ¹²ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי: ¹³ויאמרו איש יהודה למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: ¹⁴וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם: ¹⁵ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם: ¹⁶ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע: ¹⁷הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבתיים אשר על זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: ¹⁸ויצמא לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש: ¹⁹ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמתים בלחי החמור הכיתי אלף איש: ²⁰ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: ²¹ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים: ²²ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: ²³כישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה:

טז וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה: ¹לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנהו: ²וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריה וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון: ³ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה: ⁴ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף: ⁵ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך: ⁶ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם: ⁷ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם: ⁸והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריוח אש ולא נודע כחו: ⁹ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה נא לי במה תאסר: ¹⁰ויאמר אליה אם אסור יאסרוני בעבתיים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם: ¹¹ותקח דלילה עבתיים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתי כחוט: ¹²ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם תארגני את שבע מחלפות ראשי עם המסכת: ¹³ותתקע בידך ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע את היתד הארג ואת המסכת: ¹⁴ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי במה כחך גדול: ¹⁵ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות: ¹⁶ויוגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל האדם: ¹⁷ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם: ¹⁸ותישנהו על ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו: ¹⁹ותאמר פלשתים

אין עמה: ¹ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי: ²ויקם וילך מנחו אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני: ³ויאמר מנחו עתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער ומעשהו: ⁴ויאמר מלאך יהוה אל מנחו מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר: ⁵ומכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר: ⁶ויאמר מנחו אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: ⁷ויאמר מלאך יהוה אל מנחו אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנחו כי מלאך יהוה הוא: ⁸ויאמר מנחו אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דברך וכבדנך: ⁹ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: ¹⁰ויקח מנחו את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנחו ואשתו ראים: ¹¹ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנחו ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: ¹²ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנחו ואל אשתו אז ידע מנחו כי מלאך יהוה הוא: ¹³ויאמר מנחו אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: ¹⁴ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת: ¹⁵ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: ¹⁶והתחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל:

יז וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים: ¹ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: ²ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני: ³ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: ⁴וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו: ⁵ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: ⁶וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: ⁷ויישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגוית האריה ודבש: ⁸וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש: ⁹וירד אביהו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים: ¹⁰ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: ¹¹ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים: ¹²ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: ¹³ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים: ¹⁴ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא: ¹⁵ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתי החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד: ¹⁶ותבך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה: ¹⁷ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: ¹⁸ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגדי החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו: ¹⁹ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו:

יח ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא: ¹ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנה שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה: ²ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים

כלי מלחמה: ²⁷זיעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים: ²⁸ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה: ²⁹ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו: ³⁰ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום: ³¹וישש מאות איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן: ³²ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער וישש מאות האיש החגור כלי המלחמה: ³³והאלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים: ³⁴ויאמרו לו החרש שים ירך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל: ³⁵וייטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם: ³⁶וייפנו וילכו וישימו את הסף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם: ³⁷והמה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן: ³⁸ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת: ³⁹ויאמר את אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך: ⁴⁰ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: ⁴¹וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב אל ביתו: ⁴²והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש: ⁴³ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: ⁴⁴ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשונה: ⁴⁵ויקיימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ: ⁴⁶וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה:

יט ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה: ²ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים: ³ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאיהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: ⁴ויוחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: ⁵ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ולכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לך פת לחם ואחר תלכו: ⁶וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין ויטב לך: ⁷ויקם האיש ולכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם: ⁸וישכם בבקר ביום החמישי ולכת ויאמר אבי הנערה סעד נא ללבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם: ⁹ויקם האיש ולכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא הנה חנות היום לין פה וייטב ללבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך: ¹⁰ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: ¹¹הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוס הזאת ונלן בה: ¹²ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה: ¹³ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה: ¹⁴ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן: ¹⁵ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון: ¹⁶והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני: ¹⁷וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחוב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא: ¹⁸ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהודה אני הלך ואין איש

עליך שמשון ויקך משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהיה סר מעליו: ¹⁹כאויאחזוהו פלשתים וינקרו את עינו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים והיה טוחן בבית האסירים: ²⁰ויחל שער ראשו לצמח כאשר גלח: ²¹ויסרני פלשתים נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו: ²²ויראו אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את חללינו: ²³ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים: ²⁴ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה אותי והימשיני את העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם: ²⁵והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: ²⁶ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים: ²⁷ויולפת שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו: ²⁸ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו והיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו: ²⁹כאויורדו אחיו וכל בית אביה וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה:

י ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו: ²ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי אליה וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: ³וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: ⁴וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: ⁵והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו והיה לו לכהן: ⁶בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה: ⁷ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם: ⁸וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו: ⁹ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא: ¹⁰ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי: ¹¹ויואל הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו: ¹²וימלא מיכה את יד הלוי והיה לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה: ¹³ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן:

יא ובימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה: ²וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם: ³המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך פה: ⁴ויאמר אלהם כזה וזכה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן: ⁵ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה: ⁶ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה: ⁷וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה וישבת לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש עצר ורחקים המה מצדנים ודבר אין להם עם אדם: ⁸ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם: ⁹ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ: ¹⁰כבאכם תבאו אל עם בטח והארץ רחבת ידיים כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ: ¹¹ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור

ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם: ^{כז}ויפניחם בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימין אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו בידך: ^{כח}וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב: ^{כט}ויעלו בני ישראל אל בני בנימין ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם: ^לואיצאו בני בנימין לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל: ^{לא}ויאמרו בני בנימין נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן העיר אל המסלות: ^{לב}וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקומו ממערה גבע: ^{לג}ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה: ^{לד}והיוגף יהוה את בנימין לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימין ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב: ^{לה}ויוראו בני בנימין כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימין כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה: ^{לו}והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב וידך את כל העיר לפי חרב: ^{לז}והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר: ^{לח}ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימין החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגוף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה: ^{לט}והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימין אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה: ^מואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימין כי ראה כי נגעה עליו הרעה: ^{מא}ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: ^{מב}וכתרו את בנימין הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש: ^{מג}ויפלו מבנימין שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: ^{מד}ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללוהו במסלות חמשת אלפים איש וידיקו אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש: ^{מה}ויהי כל הנפלים מבנימין עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל: ^{מו}ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: ^{מז}ואיש ישראל שבו אל בני בנימין ויכוס לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש:

כא ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימין לאשה: ^{כא}ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול: ^{כב}ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: ^{כג}ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: ^{כד}ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: ^{כה}וינחמו בני ישראל אל בנימין אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל: ^{כו}מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים: ^{כז}ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיבשי גלעד אל הקהל: ^{כח}ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי יבש גלעד: ^{כט}וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצאו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף: ^לוזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו: ^{לא}וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען: ^{לב}וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימין אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: ^{לג}וישוב בנימין בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: ^{לד}והעם נחם לבנימין כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל: ^{לה}ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימין אשה: ^{לו}ויאמרו ירשת פליטה לבנימין ולא ימחה שבט מישראל: ^{לז}ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן

מאסף אותי הביתה: ^טוגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר: ^יויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלך: ^{יא}ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: ^{יב}המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בלעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו: ^{יג}ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהים אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת: ^{יד}הנה בתי הבתולה ופילגשה אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: ^{טו}ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר: ^{טז}ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר איונה שם עד האור: ^{טז}ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף: ^{טז}ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקומו: ^{טז}ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: ^{טז}והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עזו ודברו:

כב ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה: ^{כב}ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: ^{כב}וישמעו בני בנימין כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: ^{כב}ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימין באתי אני ופילגשי לזון: ^{כב}ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: ^{כב}ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: ^{כב}הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: ^{כב}ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: ^{כב}ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל: ^{כב}ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימין ככל הנבלה אשר עשה בישראל: ^{כב}ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים: ^{כב}וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימין לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: ^{כב}ועתה תנו את האנשים בני בלעל אשר נגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו בנימין לשמע בקול אחיהם בני ישראל: ^{כב}ויאספו בני בנימין מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל: ^{כב}ויתפקדו בני בנימין ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מיבשי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: ^{כב}מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא: ^{כב}ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימין ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה: ^{כב}ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימין ויאמר יהוה יהודה בתחלה: ^{כב}ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה: ^{כב}ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימין ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הגבעה: ^{כב}ואיצאו בני בנימין מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה: ^{כב}ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון: ^{כב}ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסיף לגשת למלחמה עם בני בנימין אחי ויאמר יהוה עלו אליו: ^{כב}ויקרבו בני ישראל אל בני בנימין ביום השני: ^{כב}ויצא בנימין לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב: ^{כב}ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: ^{כב}וישאלו בני ישראל

אשה לבנימן: ^יוִיֹאמְרוּ הִנֵּה חֵג יְהוָה בְּשָׁלוֹ מִיָּמִים יְמִימָה אֲשֶׁר מִצְפוֹנָה לְבֵית אֵל מְזֻרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ לְמִסְלָה הָעֶלְיָה מִבֵּית אֵל שְׁכֵמָה וּמִגֵּב לְלִבְנוֹה: ^{יא}וִיֹצֵאוּ אֶת בְּנֵי בְנִימָן לֵאמֹר לְכוּ וְאַרְבַּתְּם בְּכַרְמִים: ^{יב}וִירְאִיתֶם וְהִנֵּה אִם יִצְאוּ בָנוֹת שִׁילֹו לְחֹול בְּמַחְלוֹת וַיִּצְאֶתֶם מִן הַכְּרָמִים וְחִטְפַּתֶּם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבָּנוֹת שִׁילֹו וְהִלַּכְתֶּם אַרְץ בְּנִימָן: ^{יג}וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ אֲבוֹתֶם אוֹ אַחֵיהֶם לְרֹב אֵלֵינוּ וְאָמְרָנוּ אֵלֵיהֶם חֲנוּנוֹ אֹתָם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשְׁתּוֹ בְּמַלְחָמָה כִּי לֹא אַתֶּם נִתַּתֶּם לָהֶם כַּעַת תֹּאשְׁמוּ: ^{יד}וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי בְנִימָן וַיִּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן הַמַּחְלוֹת אֲשֶׁר גָּזְלוּ וַיֵּלְכוּ וַיֵּשׁוּבוּ אֶל נַחְלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת הָעָרִים וַיֵּשְׁבוּ בָהֶם: ^{טו}וַיִּתְּהֻלְכוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַהִיא אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּצְאוּ מִשָּׁם אִישׁ לְנַחְלָתוֹ: ^{טז}בְּיָמֵים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הִישָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה:

אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום: ²⁷ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו: ²⁸ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: ²⁹ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: ³⁰ותקם ללקט ויצו את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: ³¹וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה: ³²ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים: ³³ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: ³⁴ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: ³⁵ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: ³⁶ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי: ³⁷ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותי ולא יפגעו בך בשדה אחר: ³⁸ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה:

גותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: ²זעתי הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותי הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה: ³זרחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: ⁴ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתי ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין: ⁵ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה: ⁶ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה: ⁷ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתי ותשכב: ⁸ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתי: ⁹ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה: ¹⁰ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר: ¹¹זעתי בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את: ¹²זעתי כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: ¹³ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר: ¹⁴ותשכב מרגלתו עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן: ¹⁵ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחז בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר: ¹⁶ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש: ¹⁷ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמותך: ¹⁸ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום:

ד ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני ויסר וישב: ²זיקח עשרה אנשים מזקני העיר

אויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: ²וישם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם: ³וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה: ⁴וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: ⁵וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה: ⁶ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם: ⁷ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: ⁸ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי: ⁹יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: ¹⁰ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך: ¹¹ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: ¹²שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: ¹³הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה: ¹⁴ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: ¹⁵ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך: ¹⁶ותאמר רות אל תפגעי בי לעזובך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי: ¹⁷באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך: ¹⁸ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: ¹⁹ותלכנה שתיים עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: ²⁰ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד: ²¹אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי: ²²ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

בולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: ²ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי: ³ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: ⁴והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה: ⁵ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת: ⁶ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדה מואב: ⁷ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט: ⁸ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערתי: ⁹ועיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צייתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושית מאשר ישאבון הנערים: ¹⁰ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: ¹¹ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי

ויאמר שבו פה וישבו: ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: ⁷ואני אמרתי אגלה אונך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך לגאול ואנכי אחרוך ויאמר אנכי אגאל: ⁸ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים שם המת על נחלתו: ⁹ויאמר הגאל לא אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל: ¹⁰וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: ¹¹ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו: ¹²ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלוך מיד נעמי: ¹³וגם את רות המואביה אשת מחלוך קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: ¹⁴ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם: ¹⁵זיהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת: ¹⁶ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן: ¹⁷ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: ¹⁸והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים: ¹⁹ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת: ²⁰ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד: ²¹ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון: ²²וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב: ²³ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה: ²⁴ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד: ²⁵ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד:

1 שְׁמוּאֵל

כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: ⁹רגלי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש: יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידיו אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו: ¹⁰וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן: ¹¹ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה: ¹²ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו: ¹³והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שם בשלה: ¹⁴וגם בטרם יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי: ¹⁵וויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב וקח לך כאשר תאווה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה: ¹⁶ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה: ¹⁷ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד: ¹⁸ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים: ¹⁹וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקמו: ²⁰כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה: ²¹ויעלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשו בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: ²²וויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: ²³אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: ²⁴אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם: ²⁵והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים: ²⁶וויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: ²⁷והבחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשרי בני ישראל: ²⁸למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממני להבריאתכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי: ²⁹לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו: ³⁰הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: ³¹והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים: ³²וואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים: ³³וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם: ³⁴והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובנתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים: ³⁵ויהיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם:

¹והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ²ויהיה ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות: ³ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר

אויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי: ⁴ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: ⁵ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: ⁶ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: ⁷ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה: ⁸וכעסותה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: ⁹וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה בן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ¹⁰וויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים: ¹¹ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה: ¹²והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: ¹³ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו: ¹⁴והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה: ¹⁵וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: ¹⁶וויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינד מעליך: ¹⁷ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה: ¹⁸אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה: ¹⁹ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו: ²⁰ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד: ²¹וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה: ²²ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: ²³ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו: ²⁴וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם: ²⁵וויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו: ²⁶ותעלה עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער: ²⁷וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי: ²⁸ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה: ²⁹אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו: ³⁰וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה:

¹ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך: ²אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו: ³אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות: ⁴קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל: ⁵שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: ⁶יהוה ממת ומחיה מוריד שאול ויעל: ⁷יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרום: ⁸מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא

חמיה ואישה: ²²ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים:

הופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודה: ¹ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויצגו אתו אצל דגון: ²וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו: ³וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן רק דגון נשאר עליו: ⁴ועל כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה: ⁵ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמש ויד אתם בעפלים את אשדוד ואת גבוליה: ⁶זיראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: ⁷וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: ⁸ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויד את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים: ⁹וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי: ¹⁰וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם: ¹¹והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים:

ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: ¹ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו: ²זיאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו ריקם כי השב תשיבו לו אם תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם: ³זיאמרו מה האשם אשר נשיבו לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם: ⁴ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: ⁵ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו: ⁶זעתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה: ⁷ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אם תשימו בארגו מצדו ושלחתם אתו והלך: ⁸וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו: ⁹זיעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם כלו בבית: ¹⁰זיישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגו ואת עכברי הזהב ואת צלמי סחריהם: ¹¹זוישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא סרו ימין ושמאלו וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש: ¹²ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות: ¹³והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה: ¹⁴והלויים הורידו את ארון יהוה ואת הארגו אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה: ¹⁵וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא: ¹⁶זואלה סחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשר ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד: ¹⁷זיעכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמשי: ¹⁸זויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויד בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה: ¹⁹זיאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה

שם ארון אלהים: ¹זיקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני: ²זירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שוב וילך וישכב: ³זיוסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שוב: ⁴זשמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: ⁵זיוסף יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: ⁶זיאמר עלי לשמואל לך שוב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: ⁷זיבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: ⁸זיאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלילה שתי אזניו: ⁹זביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה: ¹⁰זוהגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בס: ¹¹זולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם: ¹²זוישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד את המראה אל עלי: ¹³זויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: ¹⁴זיאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך: ¹⁵זויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיניו יעשה: ¹⁶זויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה: ¹⁷זידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: ¹⁸זיוסף יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה:

זיהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק: ¹זיערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש: ²זיבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו: ³זישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס: ⁴זיהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה ויעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: ⁵זישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה: ⁶זיראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: ⁷זאוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר: ⁸זתחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: ⁹זילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: ¹⁰זוארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס: ¹¹זירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו: ¹²זיבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר: ¹³זישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: ¹⁴זועלי בן תשעים ושמונה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות: ¹⁵זיאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני: ¹⁶זיען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה: ¹⁷זיהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה: ¹⁸זוכלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלך ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה: ¹⁹זוכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה: ²⁰זיתקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלך ארון האלהים ואל

בן איש ימיני גבור חיל: ¹לולו היה בן ושמו שאל בחרו וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם: ²ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאל ויאמר קיש אל שאל בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנות: ³ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו: ⁴המה באו בארץ צוף ושאל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו: ⁵ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה: ⁶ויאמר שאל לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו: ⁷ויספ הנער לענות את שאל ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את דרכנו: ⁸לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה: ⁹ויאמר שאל לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים: ¹⁰המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: ¹¹ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: ¹²כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך היבב אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו: ¹³ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה: ¹⁴ויהוה גלה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאל לאמר: ¹⁵כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי: ¹⁶ושמואל ראה את שאל ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי: ¹⁷ויגש שאל את שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הראה: ¹⁸ויען שמואל את שאל ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך: ¹⁹ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים אל תשם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך: ²⁰ויען שאל ויאמר הלוא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימין ולמה דברת אלי כדבר הזה: ²¹ויקח שמואל את שאל ואת נערו ויביאם לשכתה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלישים איש: ²²ויאמר שמואל לטבח תנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמד: ²³וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאל ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאל עם שמואל ביום ההוא: ²⁴ויורדו מהבמה העיר וידבר עם שאל על הגג: ²⁵ויושכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאל הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם שאל ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: ²⁶המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאל אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את דבר אלהים:

¹ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלוא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד: ²בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימין בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני: ³וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל יין: ⁴ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם: ⁵אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל נביאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים: ⁶וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר: ⁷והיה כי תבאנה האתנות האלה לך עשה לך אשר תמצא ידך כי האלהים עמד: ⁸וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד

ואל מי יעלה מעלינו: ⁹כאישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם:

¹⁰ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה: ¹¹זיהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה: ¹²זיאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוככם והעשתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים: ¹³וסיירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרות ויעבדו את יהוה לבדו: ¹⁴ויהאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה: ¹⁵ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה: ¹⁶זישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים: ¹⁷ויהאמר בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: ¹⁸ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה וזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה: ¹⁹זיהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל: ²⁰ויעצו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר: ²¹זייקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה: ²²זיכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל: ²³ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד גת ואת גבול הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי: ²⁴ויושפט שמואל את ישראל כל ימי חייו: ²⁵והולך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה וישפט את ישראל את כל המקומות האלה: ²⁶ותחשבתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה:

¹זיהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל: ²זיהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע: ³ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבעע ויקחו שחד ויטו משפט: ⁴זיתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה: ⁵ויהאמר אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים: ⁶וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה: ⁷זיאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמר אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם: ⁸ככל המעשים אשר עשו מיום העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבוני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך: ⁹ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: ¹⁰ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך: ¹¹זיאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושרי לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו: ¹²ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו: ¹³זואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: ¹⁴זואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו: ¹⁵זוזרעים וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו: ¹⁶זואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו: ¹⁷צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים: ¹⁸זועקתם ביום ההוא מלפני מלכם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא: ¹⁹זיאמנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו: ²⁰זיהינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו: ²¹זישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה: ²²זיאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו:

¹זיהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיק

ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה: ויאמר אליהם עד יהוה בכס ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: וכאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה: וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בהם: ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך: וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח: ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלכם: ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: ואם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכס ובאבותיכם: וגם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: והלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא וירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל: ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך: ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: ואל תסורו כי אחרי היתה אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה: וכי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם: וגם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה: ואך יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם: וזאם הרע תרעו גם אתם גם מלכם תספו:

יגבן שנה שאל שמואל במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: ויבחר לו שאל שלשת אלפים מישראל והיו עם שאל אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו: ויוד יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאל תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים: וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאל את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאל הגלגל: ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות: ויעברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאל עודנו בגלגל וכל העם חרדו אחריו: ויחיל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: ויאמר שאל הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאל לקראתו לברכו: ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאל כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים ממכש: ויאמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: ויאמר שמואל אל שאל נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם: ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוך יהוה: ויוקם שמואל ויעל מן הגלגל גבעת בנימין ויפקד שאל את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: וישאל ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימין

בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה: והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא: ויבאו שם הגבעתה והנה חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: ויהי כל יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאל בנביאים: וייען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאל בנביאים: ויכול מהתנבות ויבא הבמה: ויאמר דוד שאל אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל: ויאמר דוד שאל הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל: ויאמר שאל אל דודו הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל: ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפה: ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם: וזאת היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיהם: ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאל בן קיש ויבקשהו ולא נמצא: וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: ויירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה: ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך: ויידבר שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו: וגם שאל הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם: וזבני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש:

יאועל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך: ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין ושמתיה חרפה על כל ישראל: ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: ויבאו המלאכים גבעת שאל וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: והנה שאל בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאל מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יביש: ותצלח רוח אלהים על שאל בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאל ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד: ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרן לאיש יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו: ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם: ויהי ממחרת וישם שאל את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בהם שנים יחד: ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאל ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: ויאמר שאל לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל: ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: ויילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאל לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאל וכל אנשי ישראל עד מאד:

יבויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה: והנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם:

אבן גדולה: ⁷⁷ ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם: ⁷⁸ ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה: ⁷⁹ ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים: ⁸⁰ וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התננם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: ⁸¹ ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום: ⁸² וכי חי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם: ⁸³ ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה: ⁸⁴ ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו: ⁸⁵ ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן: ⁸⁶ ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי מה עשית ויגד לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר בידי מעט דבש הנני אמות: ⁸⁷ ויאמר שאול כה יעשה אלהים וכה יוסף כי מות תמות יונתן: ⁸⁸ ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת: ⁸⁹ ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם: ⁹⁰ ושאול לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע: ⁹¹ ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד שסוה: ⁹² ויהיו בני שאול יונתן וישו ומלכי שוע ושם שתי בנותיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל: ⁹³ ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעק ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול: ⁹⁴ ויקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל: ⁹⁵ ונתהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו:

טו ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה: ¹ כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים: ² עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור: ³ וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה: ⁴ ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל: ⁵ ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשית חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: ⁶ ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים: ⁷ ויחפש את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב: ⁸ ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החריםם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החרים: ⁹ ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: ¹⁰ ונחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה: ¹¹ וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: ¹² ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה: ¹³ ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באוני וקול הבקר אשר אנכי שמע: ¹⁴ ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו: ¹⁵ ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר: ¹⁶ ויאמר שמואל הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל: ¹⁷ וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם: ¹⁸ ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה: ¹⁹ ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אגג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי: ²⁰ ויקח העם מהשלל צאן

ופלשתים חנו במכמש: ¹ ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל: ² והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על גי הצבעים המדברה: ³ ויחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: ⁴ ויירדו כל ישראל הפלשתים ללוטוש איש את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו: ⁵ והיתה הפצירה פים למחרשת ולאטים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן: ⁶ ויהיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו: ⁷ ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש:

יד ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולאביו לא הגיד: ¹ ושאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: ² ואחיה בן אחטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן: ³ ויבין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: ⁴ והשן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול גבע: ⁵ ויאמר יונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט: ⁶ ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך: ⁷ ויאמר יונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם: ⁸ אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: ⁹ ואם כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו האות: ¹⁰ ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו שם: ¹¹ וייענו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל: ¹² ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחרי ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: ¹³ ונתהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחצי מענה צמד שדה: ¹⁴ ונתהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב והמשחית חרדו גם המה ותרגזו הארץ ותהי לחרדת אלהים: ¹⁵ ויוראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם: ¹⁶ ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: ¹⁷ ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל: ¹⁸ ויהי עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלך ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך: ¹⁹ ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד: ²⁰ והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן: ²¹ וככל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: ²² ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית און: ²³ ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם: ²⁴ וככל הארץ באו ביער ויהי דבש על פני השדה: ²⁵ ויבא העם אל היער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה: ²⁶ ויונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה עיניו: ²⁷ ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם: ²⁸ ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה: ²⁹ אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים: ³⁰ ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד: ³¹ ויעש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם על הדם: ³² ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בגדתם גלו אלי היום

ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחשת: 'ומצחת נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: 'וחץ חניתו כמנור ארגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה הלך לפניו: 'ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו לכם איש ויירד אלי: 'אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו: 'ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחד: 'וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד: 'ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה בניו והאיש בימי שאול זקן בא באנשים: 'ויילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה: 'ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול: 'ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן אביו בית לחם: 'וייגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום: 'ויאמר ישי לדוד בנו קח נא לאחיך איתת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה לאחיך: 'ואת עשרת חרצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערבתם תקח: 'ושאול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים: 'וישכם דוד בבקר ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל המערכה והרעו במלחמה: 'ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה: 'וייטש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום: 'והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת ממערות פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע דוד: 'וכל איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו ויראו מאד: 'ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל: 'ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלו והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: 'ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: 'וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדונך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת: 'ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלא דבר הוא: 'ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון: 'וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקחחו: 'ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה: 'ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנערי: 'ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובה הארי ואת הדוב ונשא שה מהעדר: 'ויצאתי אחריו והכתינו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתינו והמיתנו: 'וגם את הארי גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים: 'ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך ויהוה יהיה עמך: 'לחילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון: 'לויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו: 'ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי: 'ויילך הפלשתי הלך וקרר אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו: 'וייבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמני עם יפה מראה: 'ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו: 'ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה: 'ויאמר דוד אל הפלשתי

ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל: 'ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות זבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: 'כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך: 'ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דברך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: 'ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה: 'ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל: 'וייבט שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע: 'ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך: 'ויגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם: 'ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד קני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחית ליהוה אלהיך: 'ויישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה: 'ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר המות: 'ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל: 'ויילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול: 'ולא יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויהוה נחם כי המליך את שאול על ישראל:

טז ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך: 'ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי: 'וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך: 'ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו קני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: 'ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח: 'וייהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו: 'ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב: 'ויקרא ישי אל אבינדב ויעברוהו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: 'ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה: 'ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שאול אל ישי לא בחר יהוה באלה: 'ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה: 'וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא: 'ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו ויבך אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה: 'ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהוה: 'ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך: 'ויאמר נא אדננו עבדיך לפניך יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: 'ויאמר שאול אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי: 'ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונגון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: 'וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנג אשר בצאן: 'ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול: 'ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כלים: 'וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני: 'ויהיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה:

יז ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים: 'ושאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים: 'ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והגיא ביניהם: 'ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות וזרת: 'ויכובע נחשת על

לאשה: ^כוירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו: ^כוויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים: ^לויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד:

יוידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד: ^כויגד יונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: ^זואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך: ^זוידבר יונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד: ^זוישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם: ^זוישמע שאול בקול יונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת: ^זוירא יונתן לדוד ויגד לו יונתן את כל הדברים האלה ויבא יונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום: ^זותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו: ^זותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו וישב ותניתו בידו ודוד מנגן ביד: ^זויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: ^זוישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת: ^זותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט: ^זותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד: ^זוישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא: ^זוישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו: ^זויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו: ^זויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך: ^זודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרממה ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בננות: ^זויגד לשאול לאמר הנה דוד בננות ברמה: ^זוישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה: ^כויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה: ^כוילך גם הוא הרממה ויבא עד בור הגדול אשר בשכנו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בננות ברמה: ^כוילך שם אל נות ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלך ויתנבא עד באו בננות ברמה: ^כוויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערס כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאים:

כויברח דוד מננות ברמה ויבא ויאמר לפני יונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי: ^כויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת: ^כוישבע עוד דוד ויאמר ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: ^כויאמר יונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך: ^כויאמר דוד אל יונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתי ונסתרת בשדה עד הערב השלישית: ^כאם פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרויך בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה: ^כאם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה הרעה מעמו: ^כועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה תביאני: ^כויאמר יונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך: ^כויאמר דוד אל יונתן מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה: ^כויאמר יונתן אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם השדה: ^כויאמר יונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את

אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת: ^כהיום הזה יסגרך בידו והכיתך והסרת את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל: ^כוידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידנו: ^כויהוה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי: ^כווישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה: ^כויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתו וחרב אין ביד דוד: ^כוירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וימתתה ויכרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו: ^כוויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון: ^כווישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישסו את מחניהם: ^כויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת כליו שם באהלו: ^כוכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי: ^כוויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם: ^כויכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו: ^כוויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי:

יחויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יונתן נקשרה בנפש דוד ויאבחו יונתן כנפשו: ^כויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: ^כויכרת יונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו: ^כויתפשט יונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: ^כוויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול וישיכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול: ^כויהי בבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים: ^כותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו ודוד ברבבתיו: ^כויהי חרש לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה: ^כויהי שאול עון את דוד מהיום ההוא והלאה: ^כויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום כיום והחנית ביד שאול: ^כוויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים: ^כוירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר: ^כוויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם: ^כויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו: ^כוירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו: ^כוכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניו: ^כוויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים: ^כוויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך: ^כויהי בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: ^כותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו: ^כוויאמר שאול אתנה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תחתן בי היום: ^כוויצו שאול את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך: ^כוידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה: ^כוויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד: ^כוויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים: ^כוויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים: ^כוויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיים וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו

תקח לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי: ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא אל אחיש מלך גת: ^כ ויאמרו עבדי אחיש אליו הלווא זה דוד מלך הארץ הלווא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו: ^כ וישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אחיש מלך גת: ^כ וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל בידם ויתו על דלתות השער ויורד רירו אל זקנו: ^כ ויאמר אחיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי: ^כ חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתי:

כב וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה: ^כ ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: ^כ וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים: ^כ וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה: ^כ ויאמר גד הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: ^כ וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאלו יושב בגבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו: ^כ ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות: ^כ כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אזני ברכת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום הזה: ^כ ויען דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אחטוב: ^כ וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: ^כ וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלך: ^כ ויאמר שאול שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדני: ^כ ויאמר אל שאול למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושאלו לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה: ^כ ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך: ^כ והיום החלתי לשאול לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול: ^כ ויאמר המלך מות אחימלך אתה וכל בית אביך: ^כ ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה: ^כ ויאמר המלך לדויג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד: ^כ וזאת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב: ^כ וימלט בן אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד: ^כ ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה: ^כ ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי שם דויג האדמי כי הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל נפש בית אביך: ^כ וישב איתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי:

כג ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות: ^כ וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה: ^כ ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי נלך קעילה אל מערכות פלשתים: ^כ ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך: ^כ וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישיבי קעילה: ^כ ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו: ^כ ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידו כי נסגר לבוא בעיר דלתים ובריח: ^כ וישמע שאול את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו: ^כ וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל

אבי כעת מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגלית את אזנך: ^כ כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה עליך וגלית את אזנך ושלחתך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי: ^כ ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות: ^כ ולא תכרת את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת יהוה את אבי דוד איש מעל פני האדמה: ^כ ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד אבי דוד: ^כ ויוסף יהונתן להשיב את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו: ^כ ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך: ^כ וישלשית תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל: ^כ ואני שלשית החצים צדה אורה לשלח לי למטרה: ^כ והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה: ^כ וזאם כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה: ^כ ויהדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד עולם: ^כ ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך על הלחם לאכול: ^כ וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד: ^כ ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור: ^כ ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם: ^כ ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם: ^כ ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך: ^כ ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלווא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך: ^כ כי כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא: ^כ ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: ^כ ויטיל שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד: ^כ ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו: ^כ ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: ^כ ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו: ^כ ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלווא החצי ממך והלאה: ^כ ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו: ^כ והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר: ^כ ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר: ^כ הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל: ^כ ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן בא העיר:

כד ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך: ^כ ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים וידעתי אל מקום פלגי אלמוני: ^כ ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא: ^כ ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה: ^כ ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי: ^כ ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו: ^כ וישם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול: ^כ ויאמר דוד לאחימלך ואין יש פה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוץ: ^כ ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם אתה

הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל: ²²ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי: ²³וישבע דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה:

כר וזימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן: ²ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואסף עזים והיה בגזו את צאנו בכרמל: ³ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו: ⁴וישמע דוד במדבר כי גזו נבל את צאנו: ⁵וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום: ⁶ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: ⁷ועתה שמעתי כי גזוים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל: ⁸שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד: ⁹ויבאו נערי דוד ויברו אל נבל ככל הדברים האלה בשם דוד וינוחו: ¹⁰וען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: ¹¹ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגוזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה: ¹²ויהפכו נערי דוד לדרכם ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: ¹³ויאמר דוד לאנשיו חגרו חרב את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגרו גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על הכלים: ¹⁴ולאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדניו ויעט בהם: ¹⁵והואנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה: ¹⁶חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הוצא: ¹⁷ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה אל אדניו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו: ¹⁸ותמהר אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים: ¹⁹ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולא ישיה נבל לא הגידה: ²⁰והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם: ²¹ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה: ²²כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משתי בקיר: ²³ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ: ²⁴ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני העון ותדבר נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך: ²⁵אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר שלחת: ²⁶ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל אדני רעה: ²⁷ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני: ²⁸שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימך: ²⁹ויקם אדם לרדףך ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע: ³⁰והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוץ לנגיד על ישראל: ³¹ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך: ³²ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי: ³³וזברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי: ³⁴ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתי בקיר: ³⁵ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: ³⁶ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד

אביתר הכהן הגישה האפוד: ¹ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי: ²היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד: ³ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר יהוה יסגרו: ⁴ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת: ⁵וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול כל הימים ולא נתנו אלהים בידו: ⁶וירא דוד כי יצא שאול לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה: ⁷ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד בחרשה ויחזק את ידו באלהים: ⁸ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן: ⁹ויוכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו: ¹⁰ועלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון: ¹¹ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך: ¹²ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: ¹³לכנו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא: ¹⁴וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה: ¹⁵ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון: ¹⁶וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון: ¹⁷וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאל אנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם: ¹⁸ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ: ¹⁹וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות: ²⁰ועל דוד משם וישב במצדות עין גדי:

כז ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי: ¹ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים: ²ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים: ³ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט: ⁴ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול: ⁵ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא: ⁶וישסע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאל קם מהמערה וילך בדרך: ⁷ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחרי ויקד דוד אפים ארצה וישתחו: ⁸ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך: ⁹הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא: ¹⁰ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה: ¹¹ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה בך: ¹²כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך: ¹³אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: ¹⁴והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטני מידך: ¹⁵ויהי ככלות דוד לזיבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך: ¹⁶ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה: ¹⁷וזאת הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני: ¹⁸וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי: ¹⁹ועתה

אל אכיש בן מעוך מלך גת: ¹⁷וישב דוד עם אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם הזורעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית: ¹⁸ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא יוסף עוד לבקשו: ¹⁹ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך: ²⁰וייתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה: ²¹וייהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: ²²ויועל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשורי והגרזי והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים: ²³והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש: ²⁴ויאמר אכיש אל פשתם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני: ²⁵ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא גת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים: ²⁶ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם:

כח ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך: ²ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשימך כל הימים: ³ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו ושאלו הסיר האבות ואת הידענים מהארץ: ⁴ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע: ⁵ויירא שאול את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: ⁶וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם בנביאים: ⁷ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור: ⁸ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך: ⁹ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני: ¹⁰וישב לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרד עון בדבר הזה: ¹¹ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי: ¹²ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול: ¹³ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ: ¹⁴ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו: ¹⁵ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא עני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה: ¹⁶ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך: ¹⁷ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעד לדוד: ¹⁸כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה: ¹⁹וייתן יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים: ²⁰וימהר שאול ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה: ²¹ותבוא האשה אל שאול ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי: ²²ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול ויהי בך כח כי תלך בדרך: ²³ויאמן ויאמר לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה: ²⁴ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפהו מצות: ²⁵ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא:

כט ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר

מאד ולא הגידה לו דבר קטן וגדול עד אור הבקר: ¹וייהי בבקר בצאת היין מנבל ותגד לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן: ²וייהי כעשרת הימים ויגף יהוה את נבל וימת: ³וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה: ⁴ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה: ⁵ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: ⁶ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על החמור וחמש נערותיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאשה: ⁷ותאמר אחינעם לקח דוד מירעאל ותהיין גם שתיהן לו לנשים: ⁸ותשאל נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים:

ל ויבאו הזפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן: ¹זיקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף: ²ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימן על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה: ³וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל נכון: ⁴זיקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאל שכב במעגל והעם חנים סביבתו: ⁵ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: ⁶ויבא דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו: ⁷ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: ⁸ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתוהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה: ⁹ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: ¹⁰חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו: ¹¹זיקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: ¹²ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביניהם: ¹³זיקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך: ¹⁴ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך: ¹⁵ולא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו: ¹⁶זיכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: ¹⁷ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה: ¹⁸ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים: ¹⁹ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים: ²⁰ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד: ²¹זיען דוד ויאמר הנה החנית המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה: ²²זיהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתן יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה: ²³והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה: ²⁴זיאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאל שב למקומו:

לא ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבקשני עוד בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו: ¹זיקם דוד ויעבר הוא ושש מאות איש אשר עמו

לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה: ^כולאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר: ^{כא}ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע: ^{כב}ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני: ^{כג}ולאשר בחרמה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתך: ^{כד}ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו:

לא ופּלשתיים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבוע: ^אוידבקו פלשתים את שאול ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול: ^בותכבד המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים: ^גויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: ^דוירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו: ^הוימת שאול ושלושת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו: ^וויראו אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן: ^זויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת שלושת בניו נפלים בהר הגלבוע: ^חויכרתו את ראשו ויפשיטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת העם: ^טוישמו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו בחומת בית שן: ^יוישמעו אליו ישבי יביש גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול: ^{יא}ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם שם: ^{יב}ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים:

ביזרעאל: ^{יג}וסרני פלשתים עברים למאות ולא לפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש: ^{יד}ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: ^{טו}ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האישי וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו הלוא בראשי האנשים הם: ^{טז}הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו: ^{יז}ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה: ^{יח}ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים: ^{יט}ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך: ^כויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה: ^{כא}ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו: ^{כב}וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו וזרעאל:

ל ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש: ^אוישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם: ^בויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו: ^גוישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות: ^דוישתי נשי דוד נשבו אחינעם הזורעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ^הותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו: ^וויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפד ויגש אביתר את האפד אל דוד: ^זוישא אל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תציל: ^חוילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והגותרים עמדו: ^טוירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור: ^יוימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים: ^{יא}ויתנו לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: ^{יב}ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה: ^{יג}אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש: ^{יד}ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם תסגרני ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה: ^{טו}וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים ושתיים וחגנים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה: ^{טז}ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו: ^{יז}ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד: ^{יח}ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד: ^{יט}ויקח דוד את כל הצאן והבקר ונהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: ^כויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם וישאל להם לשלום: ^{כא}ויען כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו: ^{כב}ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו: ^{כג}ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הכלים יחדו יחלקו: ^{כד}ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה: ^{כה}ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה

ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: ^וויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: ^זכי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיני ואחזה בו ואהרגו בצקלג אשר לתני לו בשרה: ^חאף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערת אתכם מן הארץ: ^טויעז דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:

א ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: ^בגם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל: ^גויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל: ^דבן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: ^הבחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושש שנה על כל ישראל ויהודה: ^ווילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי וישב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה: ^זוילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: ^חויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויעז בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית: ^טוישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה: ^יוילך דוד הלך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: ^{יא}וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד: ^{יב}וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: ^{יג}ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות: ^{יד}ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה: ^{טו}ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: ^{טז}ואלישמע ואלידע ואליפלט: ^{יז}וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה: ^{יח}ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: ^{יט}וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך: ^כויבא דוד בבעל פרצים ויכס שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים: ^{כא}ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו: ^{כב}ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: ^{כג}וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים: ^{כד}יהיה בשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: ^{כה}ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד באך גזר:

א ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף: ^בויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: ^גוירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאחו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה: ^דוישאחו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: ^הוידוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: ^וויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחזו בו כי שמטו הבקר: ^זאיחר אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים: ^חויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: ^טוירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: ^יולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי: ^{יא}וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי

לו: ^אלהעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מזן ועד באר שבע: ^בולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו אתו: ^גוישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמד להסב אליך את כל ישראל: ^דויואמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות את פני: ^הוישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים: ^ווישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוש: ^זוילך אתה אישה הלך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: ^חודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם: ^טועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם: ^יוידבר גם אבנר באזני בנימין וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן: ^{יא}ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה: ^{יב}ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאוו נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום: ^{יג}והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: ^{יד}ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום: ^{טו}ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשיתה הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלך: ^{טז}וידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה עשה: ^{יז}ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: ^{יח}וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשה אל אחיו: ^{יט}וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר: ^כויחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצער ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: ^{כא}ליואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה: ^{כב}ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחרגו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: ^{כג}ויקברו את אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם: ^{כד}ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: ^{כה}וידך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו כנפול לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו: ^{כז}ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה: ^{כח}ויכל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב: ^{כט}וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר: ^לויאמר המלך אל עבדיו הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל: ^{לא}וואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו:

א וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו: ^בוישני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן: ^גויבחרו הבארתיים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה: ^דוליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מירעאל ותשאחו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח וישמו מפיבשת: ^הוילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: ^ווהנה באו עד תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: ^זויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה: ^חויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה

ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת: ^כועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם:

ח ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים: ^כויך את מואב וימדדם בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: ^כויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר: ^כויילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: ^כויתבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש: ^כוישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך: ^כויקח דוד את שלטי הוהב אשר היו אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלים: ^כומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: ^כוישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר: ^כוישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעי היה הדדעזר ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת: ^כאגם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש: ^כמארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה: ^כוישע דוד שם בשבו מהכותו את ארם בגיא מלח שמונה עשר אלף: ^כוישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך: ^כוימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: ^כויזבא בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר: ^כוצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושריה סופר: ^כובניהו בן הוידע והכרתי והפלתו ובני דוד כהנים היו:

ט ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: ^כולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך: ^כויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים: ^כויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: ^כוישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: ^כויבא מפבישת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפבישת ויאמר הנה עבדך: ^כויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד: ^כוישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני: ^כויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לכן אדניך: ^כועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לכן אדניך לחם ואכלו ומפבישת בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים: ^כויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפבישת אכל על שלחני כאחד מבני המלך: ^כולמפבישת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפבישת: ^כומפבישת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו:

י ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו: ^כויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון: ^כויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם המכבד דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקור את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך: ^כויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם: ^כויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם: ^כויראו בני עמון

שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: ^כויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: ^כויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: ^כודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: ^כודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: ^כויהיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפז ומכרכר לפני יהוה ותבו לו בלבה: ^כויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: ^כויוכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: ^כויוחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו: ^כוישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: ^כאויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה: ^כונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: ^כולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה:

יא ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו: ^כויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארוים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: ^כויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: ^כויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר: ^כלך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי: ^ככי לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: ^כובכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארוים: ^כועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הגוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל: ^כואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: ^כושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגו עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה: ^כאלמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: ^ככי ימלאו ימך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחרך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו: ^כהוא יבנה בית לשמי וכנגתי את כסא ממלכתו עד עולם: ^כאני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: ^כויוסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך: ^כונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: ^כככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד: ^כויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלם: ^כותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: ^כומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה: ^כבעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך: ^כעל כן גדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו: ^כוימי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: ^כותכונן לך את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ^כועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת: ^כויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: ^ככי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליה את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת: ^כועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודברך יהיו אמת

דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה:

י וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: ¹לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: ²ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת: ³ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקריו לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ⁴ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת: ⁵ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: ⁶ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: ⁷ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה: ⁸מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיני את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון: ⁹ועתה לא תסור חרב מבידתך עד עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: ¹⁰כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מבידתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת: ¹¹כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש: ¹²ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות: ¹³אפס כי נאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות: ¹⁴וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש: ¹⁵ויבקש דוד את האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובה ולן ושכב ארצה: ¹⁶ויקמו זקניו ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם: ¹⁷ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: ¹⁸ויאמר דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת: ¹⁹ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל: ²⁰ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם: ²¹ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד: ²²ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי: ²³וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו: ²⁴וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה: ²⁵וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה: ²⁶וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים: ²⁷ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה: ²⁸ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה: ²⁹ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ³⁰ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלכן וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלים:

י ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאבהבא אמנון בן דוד: ¹ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה: ²ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד: ³ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלום אחי אני אהב: ⁴ויאמר לו יונדב שכב על משכבך והתחל ובה אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה: ⁵וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראתו

כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: ¹וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים: ²ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה: ³ויאמר יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם: ⁴ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון: ⁵ויאמר ארם תחזק ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: ⁶וחזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו: ⁷ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו: ⁸ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבשי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלים: ⁹ויאמר ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד: ¹⁰וישלח הודעור ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הודעור לפניו: ¹¹ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: ¹²וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבאו הכה וימת שם: ¹³ויאראו כל המלכים עבדי הודעור כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל ויעבדו ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון:

יא ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישתחו את בני עמון ויצרו על רבה דוד וישב בירושלים: ¹ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: ²וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי: ³וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה: ⁴ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: ⁵וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד: ⁶ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: ⁷ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך: ⁸וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו: ⁹ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך: ¹⁰ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישיבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיך וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה: ¹¹ויאמר דוד אל אוריה שב בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלים ביום ההוא וממחרת: ¹²ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד: ¹³ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה: ¹⁴ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת: ¹⁵ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם: ¹⁶ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: ¹⁷וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה: ¹⁸ויצו את המלאך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: ¹⁹ויהי אם תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם הלא ידעתם את אשר ירו מעל החומה: ²⁰כי הכה את אבימלך בן ירבשת הלא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: ²¹וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב: ²²ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח השער: ²³ויאראו המוראים אל עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת: ²⁴ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחזקה: ²⁵ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה: ²⁶ויעבר האבל וישלח

ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלכב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: ^ווישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה: ^זותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלכב לעיניו ותבשל את הלבבות: ^חותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו: ^טויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה: ^יותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי: ^{יא}ותאמר לו אל אחי אל תעני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת: ^{יב}ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך: ^{יג}ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה: ^{יד}וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי: ^{טו}ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה: ^{טז}ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: ^{יז}ועליה כתנת פסים כי כן תלכשן בנות המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה: ^{יח}ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה: ^{יט}ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי חרירישי אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה: ^כוהמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד: ^{כא}ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחתו: ^{כב}ויהי לשנתים ימים ויהיו גזוים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך: ^{כג}ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזוים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך: ^{כד}ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו: ^{כה}ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך: ^{כו}ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך: ^{כז}ויצו אבשלום את נערו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביני ואמרתיו אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל: ^{כח}ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו: ^{כט}ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד: ^לאויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעו בגדים: ^{לא}ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שימה מיום ענתו את תמר אחתו: ^{לב}ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת: ^{לג}ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר: ^{לד}ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה: ^{לה}ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד: ^{לו}ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים: ^{לז}ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים: ^{לח}ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת:

טו ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו: ^אוהשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך: ^בויאמר אליו אבשלום ראה בדרך טובים ונכחים ושמע אין לך מאת המלך: ^גויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו: ^דוהיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו: ^הויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: ^וויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון: ^זכי נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה: ^חויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: ^טוישלח אבשלום

ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלכב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: ^ווישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה: ^זותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלכב לעיניו ותבשל את הלבבות: ^חותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו: ^טויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה: ^יותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי: ^{יא}ותאמר לו אל אחי אל תעני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת: ^{יב}ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך: ^{יג}ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה: ^{יד}וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי: ^{טו}ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה: ^{טז}ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: ^{יז}ועליה כתנת פסים כי כן תלכשן בנות המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה: ^{יח}ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה: ^{יט}ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי חרירישי אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה: ^כוהמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד: ^{כא}ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחתו: ^{כב}ויהי לשנתים ימים ויהיו גזוים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך: ^{כג}ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזוים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך: ^{כד}ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו: ^{כה}ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך: ^{כו}ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך: ^{כז}ויצו אבשלום את נערו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביני ואמרתיו אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל: ^{כח}ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו: ^{כט}ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד: ^לאויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעו בגדים: ^{לא}ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שימה מיום ענתו את תמר אחתו: ^{לב}ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת: ^{לג}ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר: ^{לד}ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה: ^{לה}ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד: ^{לו}ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים: ^{לז}ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים: ^{לח}ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת:

יד וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום: ^אוישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת: ^בויבאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפה: ^גותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך: ^דויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי: ^הולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו: ^ווהנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני

מדוע עשיתה כן: "ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה: "אולי יראה יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה: "וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר: "ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם: "ויאבשלום וכל העם איש ישראל באו ירושלים ואחיתפל אתו: "ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך: "ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך למה לא הלכת את רעך: "ויאמר חושי אל אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא אהיה ואתו אשב: "והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדת לפני אביך כן אהיה לפניך: "ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה: "ויאמר אחיתפל אל אבשלום בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך: "ויוטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל: "ויעצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלהים כן כל עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלום:

י ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה: "ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתו אתו וגם כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו: "ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום: "ויישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל זקני ישראל: "ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא: "ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר: "ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת: "ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם: "והנה עתה הוא נחבא באחת הפחתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר אחרי אבשלום: "והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו: "וכי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מוז ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב: "ובאנו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד: "ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור: "ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה: "ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כוזאת וכוזאת יעץ אחיתפל את אבשלום ואת זקני ישראל וכוזאת וכוזאת יעצתי אני: "ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלך הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו: "ויהונתן ואחיעזר עמדים בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: "ויירא אתם נער ויגד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם: "ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר: "ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחיעזר ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלים: "ואיה אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל: "ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן: "ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו: "ודוד בא מחנימה ואבשלום עבר את

מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון: "ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלים קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר: "וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום: "ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום: "ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלים קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח עלינו את הרעה והכה העיר לפי חרב: "ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך: "ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית: "ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: "והכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות איש אשר באו ברגלו מגת עברים על פני המלך: "ויאמר המלך אל אתי הגתי למה תלך גם אתה אתנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך: "תמול בואך והיום אנועך עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד ואמת: "ויען אתי את המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר היה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך: "ויאמר דוד אל אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתי וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו: "וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם עברים על פני דרך את המדבר: "והנה גם צדוק וכל הלויים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לבעבור מן העיר: "ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת נהו: "ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כאשר טוב בעיניו: "ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחיעזר בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם: "בראו אנכי מתמהמה בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי: "וישב צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלים וישבו שם: "ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה: "ואודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יהוה: "ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו: "ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא: "ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל: "והלווא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים: "והנה שם עמם שני בניהם אחיעזר לצדוק ויהונתן לאביתר ושולחם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו: "ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבא ירושלים:

טז ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין: "ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות היעף במדבר: "ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלים כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: "ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחוויתי אמצא חן בעיניך אדני המלך: "ויבא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמעו שמעי בן גרא יצא ויצא ומקלל: "ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו ומשמאלו: "וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל: "השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה: "ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשו: "ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר

עליך: ⁷¹ ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה: ⁷² ויורגו המלך ויעל על עליית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתך אבשלום בני בני:

י ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום: ⁷³ ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמעו העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו: ⁷⁴ ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: ⁷⁵ והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני: ⁷⁶ ויביא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך: ⁷⁷ לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך: ⁷⁸ ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש את הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה: ⁷⁹ ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהלו: ⁸⁰ ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום: ⁸¹ ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך: ⁸² והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: ⁸³ ואחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך: ⁸⁴ ולעמשא תמרו הלווא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב: ⁸⁵ ויוט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך: ⁸⁶ וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן: ⁸⁷ וימיהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד: ⁸⁸ ואלף איש עמו מבנימין וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך: ⁸⁹ וועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעיניו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: ⁹⁰ ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו: ⁹¹ כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך: ⁹² ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה: ⁹³ ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל: ⁹⁴ ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך: ⁹⁵ ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום: ⁹⁶ והיה כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפבשת: ⁹⁷ ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך: ⁹⁸ ויורגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך: ⁹⁹ כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך: ¹⁰⁰ ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה: ¹⁰¹ ויאמר מפבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו: ¹⁰² ויברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן: ¹⁰³ ויברזלי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש גדול הוא מאד: ¹⁰⁴ ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: ¹⁰⁵ ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם: ¹⁰⁶ ויבן שמנים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע אם

הירדן הוא וכל איש ישראל עמו: ¹⁰⁷ ואת עמשא שם אבשלם תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגל בת נחש אחות צרויה אם יואב: ¹⁰⁸ ויוחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד: ¹⁰⁹ והיה כבוא דוד מחנימה ושבי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים: ¹¹⁰ ומשכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי: ¹¹¹ ויבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר:

י ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות: ¹¹² וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם: ¹¹³ ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר: ¹¹⁴ ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: ¹¹⁵ ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים על דבר אבשלום: ¹¹⁶ ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים: ¹¹⁷ וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף: ¹¹⁸ ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא: ¹¹⁹ ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר: ¹²⁰ וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלם תלוי באלה: ¹²¹ ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראיתי ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף ויחגרה אחת: ¹²² ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזינונו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלום: ¹²³ או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד: ¹²⁴ ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה: ¹²⁵ ויסיבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתו: ¹²⁶ ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי חשך יואב את העם: ¹²⁷ ויקחו את אבשלום וישליכו אתו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו: ¹²⁸ ואבשלם לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלם עד היום הזה: ¹²⁹ ואחיעמץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו: ¹³⁰ ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על בן המלך מת: ¹³¹ ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתו וישתחו כושי ליואב וירץ: ¹³² ויסיף עוד אחיעמץ בן צדוק ויאמר אל יואב והי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת: ¹³³ והיה מה ארוץ ויאמר לו רוצ וירץ אחיעמץ דרך הככר ויעבר את הכושי: ¹³⁴ ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו: ¹³⁵ והיקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוח וקרב: ¹³⁶ וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר: ¹³⁷ ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחיעמץ בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא: ¹³⁸ והיקרא אחיעמץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך: ¹³⁹ ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחיעמץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה: ¹⁴⁰ ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: ¹⁴¹ והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים

כא ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבעונים: ¹זיקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה: ²זיאמר דוד אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה: ³זיאמרו לו הגבעונים אין לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: ⁴זיאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל: ⁵ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן: ⁶זיחמל המלך על מפישת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול: ⁷זיקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברולי המחלת: ⁸זייתנם ביד הגבעונים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר שערים: ⁹ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה: ¹⁰זיגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול: ¹¹זיולך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן אשר תלוש שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: ¹²זייעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: ¹³זיקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן: ¹⁴זיתהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד: ¹⁵זישיבו בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד: ¹⁶זיעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: ¹⁷זיהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את סף אשר בילדי הרפה: ¹⁸זיתהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים: ¹⁹זיתהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה: ²⁰זיחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד: ²¹זאת ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

כב וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול: ¹זיאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי: ²אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני: ³זמהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: ⁴זכי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני: ⁵זחבלי שאול סבני קדמני מקשי מות: ⁶זבצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו: ⁷זתגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגו ויתגעשו כי חרה לו: ⁸זעלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ⁹זויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: ¹⁰זזירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח: ¹¹זזיזת חשך סביבתי סכות חשרת מים עבי שחקים: ¹²זמנגה נגדו בערו גחלי אש: ¹³זירעם מן שמים יהוה ועליו יתן קולו: ¹⁴זזישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם: ¹⁵זזיראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו: ¹⁶זישלח ממרום יקחני ימשיני ממים רבים: ¹⁷זזיעלני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: ¹⁸זזיקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי: ¹⁹זזיצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי: ²⁰זזיגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: ²¹זכי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: ²²זכי כל משפטו לנגדי וחקתי לא אסור ממנה: ²³זזאהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: ²⁴זזישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: ²⁵זעם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם: ²⁶זעם נבר תתבר ועם עקש תתפל: ²⁷זזאת עם עני תושיע ועיניך על רמים

יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך: ¹זכמעט יעבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת: ²זישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך: ³זזיאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך: ⁴זזיעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו: ⁵זזיעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעבירו את המלך וגם חצי עם ישראל: ⁶זזיהנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו: ⁷זזיען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו: ⁸זזיען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בודד אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל:

כג ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בידך ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל: ¹זיעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבוק במלכם מן הירדן ועד ירושלים: ²זיבא דוד אל ביתו ירושלים ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהינה צרות עד יום מתן אלמנות חיות: ³זיאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: ⁴זיולך עמשא להזעיק את יהודה ויחר מן המועד אשר יעדו: ⁵זיאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל עיננו: ⁶זיצאו אחריי אנשי יואב והכרתי והפלתני וכל הגברים ויצאו מירושלים לרדף אחרי שבע בן בכרי: ⁷זהם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מוד לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל: ⁸זיאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחזי יד ימיך יואב בזקן עמשא לנשק לו: ⁹זעמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי: ¹⁰זזיאיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב: ¹¹זעמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד: ¹²זכאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי: ¹³זזיעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלהו ויבאו אף אחריו: ¹⁴זזיבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה: ¹⁵זזתקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך: ¹⁶זזיקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: ¹⁷זזתאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו: ¹⁸זזאנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: ¹⁹זזיען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית: ²⁰זלא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בודד תנו אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: ²¹זזתבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלים אל המלך: ²²זזיזואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכרי ועל הפלתי: ²³זזואדרם על המס והיושפט בן אחילוד המזכיר: ²⁴זזזשיא ספר וצדוק ואביתר כהנים: ²⁵זזגם עירא היארי היה כהן לדוד:

כד ויוסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: ² ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם: ³ ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה: ⁴ ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל: ⁵ וייעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר: ⁶ ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון: ⁷ ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע: ⁸ ויישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום ירושלים: ⁹ ויותן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש: ¹⁰ ויד לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד: ¹¹ ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גד הנביא חזה דוד לאמר: ¹² הלוד ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך: ¹³ ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר: ¹⁴ ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם אל אפלה: ¹⁵ ויותן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש: ¹⁶ ויושלח ידו המלאך ירושלים לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה היבסי: ¹⁷ ויאמר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי: ¹⁸ ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי: ¹⁹ ויעל דוד כדבר גד כאשר צוה יהוה: ²⁰ ויישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: ²¹ ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: ²² ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיני ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: ²³ הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך: ²⁴ ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים: ²⁵ ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

תשפיל: ²⁶ כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי: ²⁷ כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג שור: ²⁸ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: ²⁹ כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: ³⁰ האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו: ³¹ משהו רגליו כאילות ועל במותי יעמדני: ³² המלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי: ³³ וותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני: ³⁴ לתרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: ³⁵ הארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם: ³⁶ ויאכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: ³⁷ וזוטרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: ³⁸ ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: ³⁹ מבישעו ואין משיעו אל יהוה ולא ענם: ⁴⁰ ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם ארקעם: ⁴¹ ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני: ⁴² בני נכר יתכחשו לי לשמוע און ישמעו לי: ⁴³ בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: ⁴⁴ תחי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי: ⁴⁵ האל הגתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: ⁴⁶ ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממי מאיש חמסים תצילני: ⁴⁷ על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר: ⁴⁸ מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולורעו עד עולם:

כז ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: ² רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: ³ אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: ⁴ זכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ: ⁵ כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח: ⁶ ובליעל כקוץ מנד כלהם כי לא ביד יקחו: ⁷ ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת: ⁸ אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמי ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחד: ⁹ ואחרו אלעזר בן דדי בן אחתי בשלשה גברים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: ¹⁰ הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט: ¹¹ ואחריו שמא בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: ¹² ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: ¹³ ויורדו שלשים מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים: ¹⁴ ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם: ¹⁵ ויתאוו דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשער: ¹⁶ ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליהוה: ¹⁷ ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים: ¹⁸ ויאבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה: ¹⁹ מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד השלשה לא בא: ²⁰ ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את האריה בתוך הבאר ביום השלג: ²¹ והוא הכה את איש מצרי אשר מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגול את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: ²² אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלשה הגברים: ²³ מן השלשים נכבד ואל השלשה לא בא וישמהו דוד אל משמעתו: ²⁴ עשה אל אחי יואב בשלשים אלחנן בן דדו בית לחם: ²⁵ השמה החרדי אליקא החרדי: ²⁶ חלץ הפלטי עירא בן עקש התקועי: ²⁷ אביעזר הענתתי מבני החשתי: ²⁸ צלמון האחתי מהרי הנטפתי: ²⁹ חלב בן בענה הנטפתי אתי בן ריבי מגבעת בני בנימן: ³⁰ בניהו פרעתי הדי מנחלי געש: ³¹ אבי עלבון הערבתי עזמות הברחמי: ³² אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן: ³³ השמה ההררי אחיאם בן שרר האררי: ³⁴ אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלני: ³⁵ חצרו הכרמלי פערי הארבי: ³⁶ יוגאל בן נתן מצבה בני הגדי: ³⁷ צלק העמני נחרי הבארתי נשאי כלי יואב בן צריה: ³⁸ עירא היתרי גרב היתרי: ³⁹ אוריה החתי כל שלשים ושבעה:

1 מְלָכִים

להיות נגיד על ישראל ועל יהודה: ¹⁷ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמון בן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: ¹⁸כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד: ¹⁹וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון: ²⁰ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה: ²¹ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם: ²²וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה: ²³ועודנו מדבר והנה יונתן בן אבייתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: ²⁴ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המלך את שלמה: ²⁵וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך: ²⁶וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: ²⁷וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: ²⁸וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב: ²⁹וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות: ³⁰ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו: ³¹ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: ³²ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחוז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב: ³³ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת: ³⁴וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך:

בויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר: ¹אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש: ²ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרךכו לשמר חקתי ומצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: ³למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: ⁴וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: ⁵ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל: ⁶ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: ⁷והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתני מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב: ⁸ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאל: ⁹וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד: ¹⁰והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנים: ¹¹ושלמה ישב על כסא

ואהמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו: ¹²ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך: ¹³ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: ¹⁴והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: ¹⁵ואדניהו בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ¹⁶ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: ¹⁷ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אבייתר הכהן ויעזרו אחרי אדניהו: ¹⁸וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו: ¹⁹ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: ²⁰ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: ²¹ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע: ²²ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה: ²³לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו: ²⁴הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך: ²⁵ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך: ²⁶ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך: ²⁷ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: ²⁸ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: ²⁹ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ³⁰ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: ³¹והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים: ³²והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא: ³³ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה: ³⁴ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי: ³⁵כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: ³⁶ולא אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: ³⁷אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: ³⁸ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: ³⁹וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: ⁴⁰לכי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה: ⁴¹ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: ⁴²ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך: ⁴³ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון: ⁴⁴ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה: ⁴⁵ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי

ומקטיר: "וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא: "בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: "ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישיב על כסאו כיום הזה: "ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא: "ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב: "ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה: "וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: "ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט: "הנה עשית כדברייך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחרייך לא יקום כמוך: "וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימך: "ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך והארכת את ימך: "ויקץ שלמה והנה חלום יובוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו: "ואז תבאנה שתיים נשים זנות אל המלך ותעמדה לפניו: "ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד ואלד עמה בבית: "ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית: "וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: "יתקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבה בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי: "ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: "ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: "ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: "ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך: "ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת: "ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתוהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו: "ויזען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתוהו היא אמו: "וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט:

ד ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: "ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן: "אליהררף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר: "ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים: "ועזריהו בן נתן על הנצבים וזבד בן נתן כהן רעה המלך: "ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס: "ולשלמה שנים עשר נציבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לכלכל: "ואלה שמותם בן חור בהר אפרים: "בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן: "בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: "בן אבינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה לו לאשה: "בענא בן אחילוד תענד ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: "בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריה נחשת: "אחינדב בן עדא מחנימה: "אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה: "בענא בן חושי באשר ובעלות: "יהושפט בן פרוח ביששכר: "שמעי בן אלא בבנימן: "גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: "יהודה וישראל רבים כחול אשר על היס לרב אכלים ושתיים ושמיים: "אישלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו: "בניהו לחם שלמה ליום אחד שלשים כר

דוד אביו ותכן מלכתו מאד: "ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום: "ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר: "ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו: "ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר: "ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה: "ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך: "ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו: "ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך: "ותאמר יתן את אבישג השונמית לאדניהו אחיך לאשה: "ויזען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדניהו ושאלו לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה: "וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה: "ועתה חי יהוה אשר הכיני ויושיבני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו: "וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת: "ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי: "ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה: "והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח: "ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו: "ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני: "ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי: "והושיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: "וושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה: "ויזעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתוהו ויקבר בביתו במדבר: "והיות המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: "וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה: "ויהיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך: "ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים: "ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת: "ויקם שמעי ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת: "מאיגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גת וישב: "וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: "ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך: "ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך: "והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם: "ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה:

ה ויחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב: "רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: "ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח

קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים: ^אויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: ^בהבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך: ^גושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל: ^דויבן שלמה את הבית ויכלהו: ^הויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים: ^וויבן את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: ^זוארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: ^חוארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה: ^טודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון ברית יהוה: ^יולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז: ^{יא}ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב: ^{יב}ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב: ^{יג}ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: ^{יד}וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו: ^{טו}ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: ^{טז}קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: ^{יז}ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף: ^{יח}ויצף את הכרובים זהב: ^{יט}ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון: ^כואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון: ^{כא}ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמשית: ^{כב}ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמרות את זהב: ^{כג}וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רביעית: ^{כד}ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים: ^{כה}ויקלע כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב מישר על המחקק: ^{כו}ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים: ^{כז}בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: ^{כח}ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים:

ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו: ^אויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים: ^בוספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר חטור: ^גושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים: ^דויכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים: ^הואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם: ^וואולם הכסא אשר ישפט שם אולם המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד הקרקע: ^זוביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: ^חכל אלה אבנים יקרת כמדת גזית מגררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד הטפחות ומחוץ עד החצר הגדולה: ^טומיסד אבנים יקרות אבנים גדולות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: ^יומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז: ^{יא}וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאם הבית: ^{יב}וישלה המלך שלמה ויקח את חירם מצר: ^{יג}בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: ^{יד}ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתיים עשרה אמה יסב את העמוד השני: ^{טו}ושתי כרתת עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכרתת האחת וחמש

סלת ושישים כר קמח: ^אועשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לכד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: ^בכי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלוש היה לו מכל עבריו מסביב: ^גוהישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע כל ימי שלמה: ^דויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים: ^הוכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: ^ווהשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו: ^זויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים: ^חותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: ^טוייחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב: ^יוידיבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף: ^{יא}וידיבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים: ^{יב}ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו:

והישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים: ^אוישלח שלמה אל חירם לאמר: ^באתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו: ^גועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: ^דוהנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתידך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: ^הועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדנים: ^וויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה: ^זוישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים: ^חועבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתי שם ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי: ^טויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל חפצו: ^יוישלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה: ^{יא}ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: ^{יב}ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש: ^{יג}וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על המס: ^{יד}ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר: ^{טו}ולכד משרי הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים במלאכה: ^{טז}ויוצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: ^{יז}ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:

ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: ^אוהבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: ^בוהאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: ^גויעש לבית חלוני שקפים אטמים: ^דויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: ^ההיצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית: ^ווהבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו: ^זפתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים: ^חויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים: ^טויבן את היצוע על כל הבית חמש אמות

דוד היא ציון: ¹זיקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי: ²ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: ³זיעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים: ⁴והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: ⁵ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: ⁶כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: ⁷ויוארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: ⁸זאין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: ⁹ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה: ¹⁰ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: ¹¹זאז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: ¹²בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: ¹³זייסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: ¹⁴זויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר: ¹⁵מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל: ¹⁶זויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ¹⁷זויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: ¹⁸זרק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלציד הוא יבנה הבית לשמי: ¹⁹זיקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ²⁰זיאשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציא אתם מארץ מצרים: ²¹זזיעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים: ²²זזיאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם: ²³זאשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפידך ובידך מלאת כיום הזה: ²⁴זזיעתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: ²⁵זזיעתה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי: ²⁶זכי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלולך אף כי הבית הזה אשר בניתי: ²⁷זזיעתה אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: ²⁸זזיעתה עיניך פתחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: ²⁹זושמעת אל תחנת עבדך ועמדך ישראל אשר יתפלל אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת: ³⁰זזאת אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלהי האלתו ובא אלה לפני מזבחה בבית הזה: ³¹זזאתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: ³²זבהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושב אלך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה: ³³זזאתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם: ³⁴זזבהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישוּבוּ כי תענם: ³⁵זזאתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: ³⁶זזיעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה: ³⁷זזכל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: ³⁸זזאתה תשמע השמים מכוּן שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם: ³⁹זלמען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר

אמות קומת הכתרת השנית: ¹זשבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: ²זזיעש את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית: ³זוכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: ⁴זוכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה והרמונים מאתם טורים סביב על הכתרת השנית: ⁵זזאיקם את העמדים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: ⁶זזעל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים: ⁷זזיעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב: ⁸זזפקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו: ⁹זזעמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: ¹⁰זזעביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים בת יכיל: ¹¹זזיעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה: ¹²זזזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: ¹³זזעל המסגרות אשר בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד: ¹⁴זזארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת להם מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות: ¹⁵זזאופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות: ¹⁶זזארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה: ¹⁷זזמעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק: ¹⁸זזארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה: ¹⁹זזזבראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה: ²⁰זזיפתח על הלחת ידתיה ועל ומסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמען איש וליות סביב: ²¹זזכזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה: ²²זזזיעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על המכנה האחת לעשר המכנות: ²³זזזיותן את המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב: ²⁴זזיעש חירום את הכירות ואת היעיים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: ²⁵זזעמדים שנים וגלת הכתרת אשר על ראש העמדים שתיים והשבכות שתיים לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על ראש העמודים: ²⁶זזזאת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים רמנים ארבע מאות לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על פני העמודים: ²⁷זזזאת המכנות עשר ואת הכירת עשרה על המכנות: ²⁸זזזאת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים: ²⁹זזזאת הסירות ואת היעיים ואת המזרקות ואת כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט: ³⁰זזבכר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן: ³¹זזזינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: ³²זזזיעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: ³³זזזאת המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב: ³⁴זזיהספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחנות זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלת הבית להיכל זהב: ³⁵זזזתשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה:

ח אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר

על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו להם ויעבדו על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת: ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: ¹⁸חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובוהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל: ¹⁹ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו: ²⁰ויאמר מה הערים האלה אשר נתת לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: ²¹וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב: ²²וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוך ואת חומת ירושלים ואת חצר ואת מגדו ואת גור: ²³ופרעה מלך מצרים עלה וילכד את גור וישרפה באש ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויהנה שלחים לבתו אשת שלמה: ²⁴ויובן שלמה את גור ואת בית חרן תחתון: ²⁵ואת בעלת ואת תמר במדבר בארץ: ²⁶ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: ²⁷כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוי אשר לא מבני ישראל המה: ²⁸בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה: ²⁹ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו: ³⁰אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים במלאכה: ³¹אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה אז בנה את המלוך: ³²והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את הבית: ³³ואני עשה המלך שלמה בעציו גבר אשר את אלות על שפת ים סוף בארץ אדום: ³⁴וישלח חירם באני את עבדיו אנשי ידעי הים עם עבדי שלמה: ³⁵ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה:

¹ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: ²ותבא ירושלמה בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה: ³ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה: ⁴ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה: ⁵וימאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלכשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח: ⁶ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך: ⁷ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי וטראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי: ⁸אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך: ⁹יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה: ¹⁰ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: ¹¹וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה: ¹²ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה: ¹³והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: ¹⁴ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב: ¹⁵ולבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ: ¹⁶ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת: ¹⁷וישלש מאות מגנים זהב שחוט שלשת מגנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: ¹⁸ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז: ¹⁹שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל

נתתה לאבתינו: ²⁰וגם אל הנכרי אשר לא מעמד ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: ²¹כי ישמעון את שמך הגדול ואת ירך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה: ²²אתה תשמע השמים מכוון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמדך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי: ²³כי יצא עמד למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך: ²⁴ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: ²⁵כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת במ ונתתם לפני אויב ושבוים שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה: ²⁶והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעוינו רשענו: ²⁷ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בנית לשמך: ²⁸ושמעת השמים מכוון שבתך את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: ²⁹וסלחת לעמדך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמים: ³⁰כי עמד ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל: ³¹להיות עיניך פתוחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמדך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך: ³²כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבתינו ממצרים אדני יהוה: ³³ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים: ³⁴ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר: ³⁵ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דבר הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: ³⁶יהי יהוה אלהינו עמו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבונו ואל יטשנו: ³⁷להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו: ³⁸ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: ³⁹למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: ⁴⁰והיה ללבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה: ⁴¹והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: ⁴²ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל: ⁴³ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: ⁴⁴ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: ⁴⁵ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך ויילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

¹ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות: ²וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון: ³ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנונך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בניתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: ⁴ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך חקי ומשפטי תשמר: ⁵והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: ⁶אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: ⁷והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים: ⁸והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: ⁹ואמרו

עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: ²⁷ ויהשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: ²⁸ יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכב אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: ²⁹ ולא אקח את כל הממלכה מידי כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: ³⁰ ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: ³¹ ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: ³² ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאוו נפשך והיית מלך על ישראל: ³³ והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובנית לך בית נאמן כאשר בנית לדוד ונתתי לך את ישראל: ³⁴ ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים: ³⁵ ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים והיה במצרים עד מות שלמה: ³⁶ ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלא הם כתבים על ספר דברי שלמה: ³⁷ והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: ³⁸ וישיב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

יב ויולך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו: ¹ ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: ² וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: ³ אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: ⁴ ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם: ⁵ ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר: ⁶ וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: ⁷ ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו ויעץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו: ⁸ ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: ⁹ וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי: ¹⁰ ויעתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: ¹¹ ויבאו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: ¹² ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו: ¹³ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: ¹⁴ ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט: ¹⁵ ויורא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו: ¹⁶ ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: ¹⁷ וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם: ¹⁸ ויפושעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: ¹⁹ ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו: ²⁰ ויבאו רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: ²¹ ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר: ²² אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר: ²³ כה אמר יהוה לא תעלו

הידות: ²⁴ ושנים עשר אריים עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות: ²⁵ וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: ²⁶ ככי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים: ²⁷ ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: ²⁸ וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו: ²⁹ והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: ³⁰ ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: ³¹ ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: ³² והמוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקוה מקוה במחיר: ³³ ותועלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו:

יא והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית: ¹ מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכס אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: ² ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו: ³ ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: ⁴ וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: ⁵ ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: ⁶ אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון: ⁷ וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: ⁸ ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: ⁹ וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה: ¹⁰ ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: ¹¹ אך בימך לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנג אקרענה: ¹² רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנג למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: ¹³ ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום: ¹⁴ ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום: ¹⁵ וכי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום: ¹⁶ ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן: ¹⁷ ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: ¹⁸ וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה: ¹⁹ ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו תחפניס בתוך בית פרעה והיה גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה: ²⁰ והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלך אל ארצי: ²¹ ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנג מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני: ²² ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך צובה אדניו: ²³ ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: ²⁴ ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם: ²⁵ וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: ²⁶ וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו: ²⁷ והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף: ²⁸ ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: ²⁹ ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: ³⁰ ויאמר לירבעם קח לך

וימתוהו כדבר יהוה אשר דבר לו: ²¹וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו: ²²ויילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר את החמור: ²³וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו: ²⁴וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי: ²⁵ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותיו הניחו את עצמותי: ²⁶לכי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון: ²⁷אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות: ²⁸ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה:

יד בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם: ¹ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: ²ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבקב דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנו: ³ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו: ⁴ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: ⁵ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: ⁶לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימותיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: ⁷ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני: ⁸ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך: ⁹לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתיך בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלגל עד תמו: ¹⁰המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: ¹¹וזאת קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד: ¹²ויספדו לו כל ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: ¹³והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה: ¹⁴והכה יהוה את ישראל כאשר יגוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה: ¹⁵ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל: ¹⁶ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת: ¹⁷ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא: ¹⁸ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ¹⁹והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו: ²⁰ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: ²¹ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו: ²²ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן: ²³וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ²⁴ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך מצרים על ירושלם: ²⁵ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה: ²⁶ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: ²⁷ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים: ²⁸ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:

ולא תלחמון עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה: ²⁹ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל: ³⁰ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: ³¹אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל רחבעם מלך יהודה: ³²ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ³³וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בן: ³⁴ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן: ³⁵ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי: ³⁶ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה: ³⁷ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש בדא מלבד ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר:

יג והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר: ¹ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד ואשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: ²וינתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו: ³ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: ⁴והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: ⁵ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב ידי המלך אליו ותהי כבראשנה: ⁶וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת: ⁷ויאמר איש האלהים אל המלך אם נתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה: ⁸וכי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: ⁹וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל: ¹⁰ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרם לאביהם: ¹¹וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה: ¹²ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו: ¹³ויילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני: ¹⁴ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: ¹⁵ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה: ¹⁶כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה: ¹⁷ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו: ¹⁸ווישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: ¹⁹ויהי הם יושבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו: ²⁰ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוך יהוה אלהיך: ²¹ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתך: ²²ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו: ²³וילך וימצאוהו אריה בדרך וימיתוהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: ²⁴והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה: ²⁵וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו

עם אבתיו ויקבר בתרצה ומלך אלה בנו תחתיו: 'וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו: 'בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה שנתים: 'ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שנה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה: 'ויבא זמרי ויכהו וימיתוהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 'אויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו: 'ווישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא: 'אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 'ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 'בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על גבתון אשר לפלשתים: 'וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה: 'ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה: 'ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו את בית מלך באש וימת: 'ועל חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל: 'ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 'כאז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: 'בזיחוק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני ומלך עמרי: 'בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתיים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים: 'ויוקן את ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון: 'ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו: 'וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 'ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 'כוישכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון ומלך אחאב בנו תחתיו: 'כאחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמונה שנה לאסא מלך יהודה ומלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתיים שנה: 'לועש אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו: 'כאויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו: 'כיוקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון: 'כיעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: 'כדימיו בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירם בכרו יסדה ובשגיב צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון:

יז ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי: 'כיהי דבר יהוה אליו לאמר: 'לך מזה ופניתי לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן: 'זהיה מהנחל תשתנה ואת הערבים צייתי לכלכלך שם: 'וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן: 'והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה: 'ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ: 'ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 'קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צייתי שם אשה אלמנה לכלכלך: 'ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה: 'ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך: 'ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי

ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: 'כוישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית ומלך אבם בנו תחתיו:

יח ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבם על יהודה: 'שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: 'וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: 'כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: 'אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: 'ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: 'ויתר דברי אבם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבם ובין ירבעם: 'כוישכב אבם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד ומלך אסא בנו תחתיו: 'ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה: 'וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: 'כיעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: 'כיעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו: 'וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרף בנחל קדרון: 'והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: 'כויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים: 'ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 'ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה: 'כויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: 'ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 'כישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי: 'כאיהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה: 'כזהמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עצייה אשר בנה בעשא ויבן בס המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה: 'כזיתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו: 'כוישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו ומלך יהושפט בנו תחתיו: 'כזונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שתיים לאסא מלך יהודה ומלך על ישראל שנתים: 'כיעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל: 'כויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתון: 'כזימתו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 'כזיהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילוני: 'על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל ככעסו אשר הכעיס את יהוה אלהי ישראל: 'כזיתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 'כזומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 'כבשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה: 'כיעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל:

יט ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר: 'כיען אשר הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם: 'הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט: 'המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים: 'ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 'כוישכב בעשא

ולבני ואכלנהו ומתנו: ¹⁷ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם עגה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה: ¹⁸כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על פני האדמה: ¹⁹ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים: ²⁰וכד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו: ²¹ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה: ²²ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני: ²³ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטתו: ²⁴ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: ²⁵וייתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו: ²⁶ביושמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי: ²⁷ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: ²⁸ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיך אמת:

יח ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה: ²ויולך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון: ³ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה ירא את יהוה מאד: ⁴ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיו מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים: ⁵ויאמר אחאב אל עבדיו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה: ⁶ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיו הלך בדרך אחד לבדו: ⁷ויהי עבדיו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: ⁸ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו: ⁹ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: ¹⁰הי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה: ¹¹ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו: ¹²והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי: ¹³הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחאב מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: ¹⁴ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: ¹⁵ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדת לפני כי היום אראה אליו: ¹⁶ויולך עבדיו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו: ¹⁷ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל: ¹⁸ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים: ¹⁹ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: ²⁰וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנבאים אל הר הכרמל: ²¹ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר: ²²ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש: ²³וייתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחחו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים: ²⁴וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר: ²⁵ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו: ²⁶ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: ²⁷ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים

הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ: ²⁸ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם: ²⁹ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: ³⁰ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס: ³¹ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך: ³²ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח: ³³ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים: ³⁴ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: ³⁵ויילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים: ³⁶ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה: ³⁷וענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית: ³⁸ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה: ³⁹וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: ⁴⁰ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשו ויורדו אליהו אל נחל קישון וישחטם שם: ⁴¹ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם: ⁴²ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו: ⁴³ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים: ⁴⁴ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם: ⁴⁵ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה: ⁴⁶וייד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה:

אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו: ^לויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו: ^מוימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע: ^נוילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו: ^סויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול: ^טויהי עבדך עשה הנה והנה והוא אינו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת: ^יוימהר ויסר את האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנביאים הוא: ^{יא}ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו: ^{יב}וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונוה:

כא ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות הזורעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון: ^אוידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה: ^בויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך: ^גויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות הזורעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם: ^דותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם: ^הוידבר אליה כי אדבר אל נבות הזורעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי: ^וותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את כרם נבות הזורעאלי: ^זותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות: ^חותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: ^טוהושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת: ^יויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: ^{יא}קראו צום והשיבו את נבות בראש העם: ^{יב}ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת: ^{יג}וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: ^{יד}ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות הזורעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי אין נבות חי כי מת: ^{טו}ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות הזורעאלי לרשתו: ^{טז}ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: ^{יז}קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו: ^{יח}ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה: ^{יט}ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתני יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה: ^כהנני מבי אליך רעה ובערתי אחרך והכרתי לאחאב משתי בקיר ועצור ועזוב בישראל: ^{כא}ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל: ^{כב}וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל זורעאל: ^{כג}המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: ^{כד}רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו: ^{כה}ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ^{כו}ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: ^{כז}ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: ^{כח}הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו:

ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך: ^{כט}וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:

כב ובן הדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה: ^אוישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה: ^בויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם: ^גויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי: ^דוישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן: ^הכי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו: ^וויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: ^זויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה: ^חויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר: ^טוישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשו לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי: ^יויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלל חגר כמפתח: ^{יא}ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו ושימו על העיר: ^{יב}והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה: ^{יג}ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה: ^{יד}ויפקד את נערי שרי המדינות והיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים: ^{טו}ויצאו בצהרים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עור אתו: ^{טז}ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון: ^{יז}ויאמר אם לשלום יצאו תפשו חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו: ^{יח}ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם: ^{יט}ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים: ^כויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה: ^{כא}ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך: ^{כב}ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהים הרים אלהים על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם: ^{כג}וזאת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושים פחות תחתיהם: ^{כד}וזאת תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן: ^{כה}ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: ^{כו}ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלא את הארץ: ^{כז}ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה: ^{כח}ויוחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד: ^{כט}וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדד נס ויבא אל העיר חדר בחדר: ^לויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך: ^{לא}ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא: ^{לב}והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו על המרכבה: ^{לג}ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו: ^{לד}והאיש

ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי: ^מוילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ^מוירושלם יהושפט עם מלך ישראל: ^מויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ^מויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ: ^מומלך אין באדום נצב מלך: ^מויהושפט עשר אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי נשברה אניות בעציון גבר: ^מאז אמר אחזיהו בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט: ^מוישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו: ^מאחזיהו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים: ^מויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ^מויעבד את הבעל וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו:

כב וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: ^כיהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל: ^כויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: ^כויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ^כויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה: ^כויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך: ^כויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: ^כויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: ^כויקרא מלך ישראל אל סרים אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה: ^כומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישיבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: ^כויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברול ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלתם: ^כוכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך: ^כוהמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך כדבר אחד מהם ודברת טוב: ^כויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר: ^כויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך: ^כויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה: ^כויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום: ^כויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע: ^כויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו: ^כויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה: ^כוייצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: ^כויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: ^כויעתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאך אלה ויהוה דבר עליך רעה: ^כויוגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך: ^כויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה: ^כויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך: ^כואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום: ^כויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: ^כויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד: ^כויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה: ^כוימלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו: ^כויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויצעק יהושפט: ^כויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישבו מאחריו: ^כואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידך והוציאני מן המחנה כי החליתי: ^כויתעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב: ^כויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו: ^כוימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון: ^כויושטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר: ^כויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ^כוישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו: ^כויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: ^כויהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו

2 מְלָכִים

ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: ¹⁰ ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי: ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה: ¹¹ ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים: ¹² ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: ¹³ וזירס את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן: ¹⁴ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע: ¹⁵ ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה: ¹⁶ ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל לכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה וישלכוהו באחד ההרים או באחת הגיאות ויאמר לא תשלחו: ¹⁷ ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאוהו: ¹⁸ וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא אמרתי אליכם אל תלכו: ¹⁹ ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת: ²⁰ ויאמר קחו לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: ²¹ ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת: ²² וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ²³ וייעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: ²⁴ ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתיים דבים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: ²⁵ ויילך משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון:

א ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים עשרה שנה: ¹ ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו: ² ורק בחטאות ירבעם בן נבט אשר חטתה את ישראל דבק לא סר ממנה: ³ וימשע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: ⁴ ויהיה כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל: ⁵ ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל: ⁶ וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ⁷ ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: ⁸ ויילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם: ⁹ ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ¹⁰ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו: ¹¹ ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: ¹² ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ¹³ ויאמר אלישע חי יהוה

אויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: ¹⁴ ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: ¹⁵ ומלאך יהוה דבר אל אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון: ¹⁶ ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה: ¹⁷ וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם: ¹⁸ ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: ¹⁹ וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה: ²⁰ ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור ואזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא: ²¹ וישלח אליו שר חמשים וחמשי ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה: ²² ויענה אליו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשי: ²³ וישב וישלח אליו שר חמשים אחר וחמשי ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה: ²⁴ ויען אליה וידבר אליה אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשי: ²⁵ וישב וישלח שר חמשים שלשים וחמשי ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך: ²⁶ והנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך: ²⁷ וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקס וירד אותו אל המלך: ²⁸ וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות: ²⁹ וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שתיים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: ³⁰ ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:

ב ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל: ¹ ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל: ² ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: ³ ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו: ⁴ ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: ⁵ ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם: ⁶ וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן: ⁷ ויקח אליהו את אדרתו

בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תענונו ושמת משענתך על פני הנער: ¹ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה: ²וגחזי עבר לפניו וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער: ³ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו: ⁴ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה: ⁵ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עינו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: ⁶ויישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עינו: ⁷ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בנד: ⁸ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: ⁹ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישיבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: ¹⁰ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו: ¹¹ויצקו לאנשים לאכול והיה כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: ¹²ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: ¹³ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ¹⁴ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: ¹⁵ויתן לפניו ויאכלו ויתרו כדבר יהוה:

א ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: ¹ויארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: ²ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: ³ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: ⁴ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: ⁵ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ⁶ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי: ⁷ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל: ⁸ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע: ⁹וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: ¹⁰ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהי והנפץ ידו אל המקום ואסף המצרע: ¹¹הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: ¹²ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר: ¹³וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר: ¹⁴ויישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך: ¹⁵ויאמר חי יהוה אשר עמדת לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן: ¹⁶ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פריים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה זבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: ¹⁷ולדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחוייתי בית רמון בהשתחוייתי בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה: ¹⁸ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ: ¹⁹ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: ²⁰ויורדף גיחזי אחריו נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: ²¹ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר

צבאות אשר עמדת לפניו כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך: ¹ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה: ²ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים: ³כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתייתם אתם ומקניכם ובהמתכם: ⁴ויוקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם: ⁵ויהי כעיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים: ⁶ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים: ⁷וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם במ ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול: ⁸וישכימו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם: ⁹ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב: ¹⁰ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו בה והכות את מואב: ¹¹והערים יחרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב תפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה: ¹²וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להביקיע אל מלך אדום ולא יכלו: ¹³ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ:

א ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: ¹ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לךי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: ²ויאמר לךי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנכי כלים רקים אל תמעטי: ³ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: ⁴ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא מיצקת: ⁵ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: ⁶ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לךי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר: ⁷ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם: ⁸ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: ⁹נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: ¹⁰ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה: ¹¹ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: ¹²ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: ¹³ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: ¹⁴ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: ¹⁵ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבכת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך: ¹⁶ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: ¹⁷ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: ¹⁸ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: ¹⁹וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: ²⁰ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: ²¹ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה: ²²ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: ²³ותחשב האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך: ²⁴ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה השונמית הלז: ²⁵עתה רוץ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: ²⁶ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: ²⁷ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: ²⁸ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי

אִימָר אֱלִישֶׁע שְׁמַעוּ דְבַר יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה כַּעַת מַחֵר סָאָה סִלְתָּ בְשֶׁקֶל וְסַאֲתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל בְּשֶׁעַר שְׁמֶרֶן: ¹זִיעֵן הַשְּׁלִישִׁי אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ נִשְׁעַן עַל יָדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אַרְבֹּת בְּשָׁמַיִם הִיְהִיָּה הַדְּבַר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַנֶּכֶה רָאָה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל: ²זִאֲרַבְעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מִצְרַעִים פָּתַח הַשְּׁעָר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבֵי פֶה עַד מַתָּנוּ: ³אָם אֲמַרְנוּ נְבוֹא הָעִיר וְהָרַעַב בְּעִיר וּמַתָּנוּ שָׁם וְאִם יִשְׁבְּנוּ פֶה וּמַתָּנוּ וְעַתָּה לָכֵן וּנְפֹלָה אֶל מַחְנֵה אָרֶם אִם יַחֲזִינוּ נַחִיָּה וְאִם יִמִּיתֵנוּ וּמַתָּנוּ: ⁴זִיְקוּמוּ בְּנֹשֶׁף לְבוֹא אֶל מַחְנֵה אָרֶם וַיְבֹאוּ עַד קִצֵּה מַחְנֵה אָרֶם וְהִנֵּה אִין שָׁם אִישׁ: ⁵זִאֲדָנִי הַשְּׁמִיעַ אֶת מַחְנֵה אָרֶם קוֹל רֹכֵב קוֹל סוֹס קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אַחֲיוֹ הִנֵּה שָׂכַר עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת מַלְכֵי הַחַתִּים וְאֶת מַלְכֵי מִצְרַיִם לְבוֹא עָלֵינוּ: ⁶זִיְקוּמוּ וַיִּנְסוּ בְּנֹשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת אֱהֻלֵיָם וְאֶת סוֹסֵיהֶם וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחְנֵה כַּאֲשֶׁר הָיָה וַיִּנְסוּ אֶל נַפְשָׁם: ⁷זִיְבֹאוּ הַמִּצְרַעִים הָאֵלֶּה עַד קִצֵּה הַמַּחְנֵה וַיְבֹאוּ אֶל אֶהֱל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבַגְדִים וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וַיִּשְׁבּוּ וַיְבֹאוּ אֶל אֶהֱל אַחֵר וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ: ⁸זִיְאֲמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ לֹא כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם בְּשֵׁרָה הוּא וְאֲנַחְנוּ מַחֲשִׂים וְחִכְיָנוּ עַד אֹרֶן הַבְּקָר וּמִצְאָנוּ עוֹוֹן וְעַתָּה לָכֵן וְנִבְאָה וְנִגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ: ⁹זִיְבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל שְׁעַר הָעִיר וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל מַחְנֵה אָרֶם וְהִנֵּה אִין שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם הַסּוֹס אֲסוּר וְהַחֲמוֹר אֲסוּר וְאֱהֻלִים כַּאֲשֶׁר הֵמָּה: ¹⁰זִיְקִרָא הַשְּׁעָרִים וַיִּגִּידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה: ¹¹זִיְקִים הַמֶּלֶךְ לִילָה וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדָּיו אֲגִידָה נָא לָכֵן אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ אָרֶם יְדַעוּ כִּי רַעֲבִים אֲנַחְנוּ וַיִּצְאוּ מִן הַמַּחְנֵה לְהַחֲבִיבָהּ בַּהֲשָׁדָה לֵאמֹר כִּי יִצְאוּ מִן הָעִיר וְנִתְפַשֵּׁם חַיִּים וְאֵל הָעִיר נָבֵא: ¹²זִיְעֵן אֶחָד מֵעַבְדָּיו וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ נָא חֲמֹשֶׁה מִן הַסּוֹסִים הַנִּשְׂאָרִים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בָּהּ וְנִשְׁלַחָה וְנִרְאָה: ¹³זִיְיָקְחוּ שְׁנֵי רֹכֵב סוֹסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיִם מַחְנֵה אָרֶם לֵאמֹר לָכוּ וּרְאוּ: ¹⁴זִיְיָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד הִירְדָן וְהִנֵּה כָל הַדֶּרֶךְ מִלֵּאָה בְּגָדִים וְכֹלִים אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ אָרֶם בַּהַחֲפֹז וַיִּשְׁבּוּ הַמִּלְאָכִים וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ: ¹⁵זִיְיָצֵא הָעַם וַיְבִיזוּ אֶת מַחְנֵה אָרֶם וַיְהִי סָאָה סִלְתָּ בְשֶׁקֶל וְסַאֲתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל כַּדָּבָר יְהוָה: ¹⁶זִיְהִי הַמֶּלֶךְ הַפְּקִיד אֶת הַשְּׁלִישִׁי אֲשֶׁר נִשְׁעַן עַל יָדוֹ עַל הַשְּׁעָר וַיִּרְמְסֵהוּ הָעַם בְּשֶׁעַר וַיִּמָּת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרַדְתָּ הַמֶּלֶךְ אֲלֵיוֹ: ¹⁷זִיְהִי כַּדָּבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סַאֲתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל וְסָאָה סִלְתָּ בְשֶׁקֶל יְהִיָּה כַּעַת מַחֵר בְּשֶׁעַר שְׁמֶרֶן: ¹⁸זִיְעֵן הַשְּׁלִישִׁי אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אַרְבֹּת בְּשָׁמַיִם הִיְהִיָּה כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאָה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל: ¹⁹זִיְהִי לֹא כֵן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ הָעַם בְּשֶׁעַר וַיִּמָּת:

ח וְאֱלִישֶׁע דִּבֶּר אֶל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הָחִיָּה אֶת בְּנֵהּ לֵאמֹר קוּמִי וּלְכִי אִתִּי וּבֵיתְךָ וְגוֹרֵי בְּאֲשֶׁר תִּגְוִרִי כִּי קָרָא יְהוָה לְרַעַב וְגַם בָּא אֶל הָאָרֶץ שֶׁבַע שָׁנִים: ²זִיְתַקֵּם הָאִשָּׁה וְתַעֲשֶׂה כַּדָּבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְתִלְךְ הִיא וּבֵיתָהּ וְתִגֵּר בְּאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים שֶׁבַע שָׁנִים: ³זִיְהִי מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים וְתִשָּׁב הָאִשָּׁה מֵאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְתִצֵּא לְצַעֵק אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל בֵּיתָהּ וְאֵל שְׁדָה: ⁴זִיְהִי מִדְּבַר אֶל גַּחְזֵי נַעַר אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר סִפְרָה נָא לִי אֶת כָּל הַגְּדֻלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלִישֶׁע: ⁵זִיְהִי הוּא מִסְפֵּר לַמֶּלֶךְ אֶת אֲשֶׁר הָחִיָּה אֶת הַמֵּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הָחִיָּה אֶת בְּנֵהּ צַעֲקָתָה אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָהּ וְעַל שְׁדָה וַיֹּאמֶר גַּחְזֵי אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה בְּנֵהּ אֲשֶׁר הָחִיָּה אֱלִישֶׁע: ⁶זִיְשָׂאֵל הַמֶּלֶךְ לְאִשָּׁה וְתִסְפֵּר לֹא וַיִּתֵּן לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר הִשִּׁיב אֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֶת כָּל תְּבוּאוֹת הַשְּׁדָה מִיּוֹם עֲזָבָהּ אֶת הָאָרֶץ וְעַד עַתָּה: ⁷זִיְבֹא אֱלִישֶׁע דְּמַשֵּׁק וּבֵן הַדָּד מֶלֶךְ אָרֶם חֵלָה וַיִּגְדּוּ לֹא לֵאמֹר בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים עַד הִנֵּה: ⁸זִיְאֲמֹר הַמֶּלֶךְ אֶל חֻזַּהֲאֵל קַח בִּידֶךָ מִנְחָה וְלֶךְ לְקִרְאָתָה אִישׁ הָאֱלֹהִים וּדְרַשְׁתָּ אֶת יְהוָה מֵאוֹתוֹ לֵאמֹר הָאֲחִיָּה מַחְלִי זֶה: ⁹זִיְיָלֶךְ חֻזַּאֵל לְקִרְאָתוֹ וַיִּקַּח מִנְחָה בִּידוֹ וְכָל טוֹב דְּמַשֵּׁק מִשָּׂא אַרְבַּעִים גָּמַל וַיְבֹא וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי וַיֹּאמֶר בֶּן בֶּן הַדָּד מֶלֶךְ אָרֶם שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר הָאֲחִיָּה מַחְלִי זֶה: ¹⁰זִיְאֲמֹר אֲלֵיוֹ אֱלִישֶׁע לֶךְ אֲמַר לֹא חִיָּה תַחִיָּה וְהָרָאנִי יְהוָה כִּי מוֹת יָמוּת: ¹¹זִיְיַעֲמַד אֶת פְּנֵי וַיִּשֶׁם עַד בֶּשׂ וַיִּבֶךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים: ¹²זִיְאֲמֹר חֻזַּאֵל מְדוּעַ אֲדָנִי בָכָה

אֲפָרִים מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תִּנְהָ נָא לָהֶם כֶּסֶף וְשֵׁתִי חֲלָפוֹת בְּגָדִים: ¹³זִיְאֲמֹר נַעֲמֹן הוּאֵל קַח כֶּכָרִים וַיִּפְרֹץ בּוֹ וַיִּצֵּר כֶּכָרִים כֶּסֶף בְּשָׁנֵי חֲרָטִים וְשֵׁתִי חֲלָפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן אֶל שְׁנֵי נַעֲרָיו וַיִּשְׂאוּ לִפְנֵי: ¹⁴זִיְבֹא אֶל הָעַפְל וַיִּקַּח מִיָּדוֹ וַיִּפְקַד בְּבֵית וַיִּשְׁלַח אֶת הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ: ¹⁵זִיְהוּא בָא וַיַּעֲמֵד אֶל אֲדָנָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ אֱלִישֶׁע מֵאֵן גַּחְזֵי וַיֹּאמֶר לֹא הֵלֶךְ עַבְדְּךָ אֲנִי וְאֵנִי: ¹⁶זִיְאֲמֹר אֲלֵיוֹ לָכֵן הֵלֶךְ כַּאֲשֶׁר הִפֵּךְ אִישׁ מַעַל מִרְכַּבְתּוֹ לְקִרְאָתְךָ הָעַת לְקַחְתָּ אֶת הַכֶּסֶף וְלִקְחָתָה בְּגָדִים וְזִיתִים וְכֶרְמִים וְצֹאן וּבָקָר וְעַבְדִּים וּשְׁפָחוֹת: ¹⁷זִיְצַרְעַת נַעֲמֹן תִּדְבַק בְּךָ וּבֹרְעַךְ לְעוֹלָם וַיִּצֵּא מִלְּפָנָיו מִצְרַעַת כְּשֶׁלֶג:

זִיְאֲמְרוּ בְּנֵי הַנְּבִיאִים אֶל אֱלִישֶׁע הִנֵּה נָא הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לִפְנֵיךָ צָר מִמֵּנוּ: ²זִיְנִלְכָה נָא עַד הִירְדָן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אַחַת וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם מְקוֹם לְשִׁבְתָּ שָׁם וַיֹּאמֶר לָכוּ: ³זִיְאֲמֹר הָאֶחָד הוּאֵל נָא וְלֶךְ אֶת עַבְדְּךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶלֶךְ: ⁴זִיְיָלֶךְ אִתְּם וַיְבֹאוּ הִירְדָנָה וַיִּגְדּוּ הָעֵצִים: ⁵זִיְהִי הָאֶחָד מִפְּלֵי הַקּוֹרָה וְאֵת הַבְּרוֹזֵל נָפַל אֶל הַמַּיִם וַיַּעֲקֵק וַיֹּאמֶר אֵהָה אֲדָנִי וְהוּא שְׂאוֹל: ⁶זִיְאֲמֹר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲנִי נָפַל וַיִּרְאֵהוּ אֶת הַמְּקוֹם וַיִּקְצַב עָץ וַיִּשְׁלַךְ שָׁמָּה וַיִּצֵּף הַבְּרוֹזֵל: ⁷זִיְאֲמֹר הֲרַם לֶךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחֵהוּ: ⁸זִיְמִלֶךְ אָרֶם הָיָה נִלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּזְעַק אֶל עַבְדָּיו לֵאמֹר אֶל מְקוֹם פְּלָנִי אֲלַמְנִי תַחְנַתִּי: ⁹זִיְשִׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַשְּׁמַר מֵעַבֵּר הַמְּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁם אָרֶם נַחְתִּים: ¹⁰זִיְשִׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ אִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִזְהִירָהּ וְנִשְׁמַר שָׁם לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתֵּים: ¹¹זִיְיָסַעַר לֵב מֶלֶךְ אָרֶם עַל הַדְּבַר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל עַבְדָּיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַלּוֹא תִגִּידוּ לִי מִי מִשְׁלַחְנִי אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ¹²זִיְאֲמֹר אֶחָד מֵעַבְדָּיו לֹא אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אֱלִישֶׁע הַנְּבִיאִי אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יִגִּיד לַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר בַּחֲדָר מִשְׁכַּבְּךָ: ¹³זִיְאֲמֹר לָכוּ וּרְאוּ אֵיכָה הוּא וְאִשְׁלַח וְאִקְחֵהוּ וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְּדַתְךָ: ¹⁴זִיְשִׁלַח שָׁמָּה סוֹסִים וְרֹכֵב וְחֵיל כְּבֹד וַיְבֹאוּ לִילָה וַיִּקְפּוּ עַל הָעִיר: ¹⁵זִיְיָשְׁכֵם מִשְׁרַת אִישׁ הָאֱלֹהִים לְקוֹם וַיִּצֵּא וְהִנֵּה חֵיל סוֹבֵב אֶת הָעִיר וְסוֹס וְרֹכֵב וַיֹּאמֶר נַעֲרוּ אֲלֵיוֹ אֵהָה אֲדָנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה: ¹⁶זִיְאֲמֹר אֶל תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתַנּוּ מֵאֲשֶׁר אֹתָם: ¹⁷זִיְוִיתְפֹּלֵל אֱלִישֶׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פַּקַּח נָא אֶת עֵינָיו וַיִּרְאֵה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה הָהָר מִלֵּאָה סוֹסִים וְרֹכֵב אֵשׁ סָבִיבֵת אֱלִישֶׁע: ¹⁸זִיְיָרְדוּ אֲלֵיוֹ וַיִּתְפֹּלֵל אֱלִישֶׁע אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר הֵךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסַנּוּרִים וַיִּכֵּם בְּסַנּוּרִים כַּדָּבָר אֱלִישֶׁע: ¹⁹זִיְאֲמֹר אֱלֹהִים אֱלִישֶׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֶה הָעִיר לָכוּ אַחֲרָיִם וְאֹלִיכָה אֲתַכֵּם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקָשׁוּן וַיִּלְךְ אֹתָם שְׁמֶרֶנָה: ²⁰זִיְהִי כַבָּאָם שְׁמֶרֶן וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע יְהוָה פַּקַּח אֶת עֵינָי אֵלֶּה וַיִּרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינָיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שְׁמֶרֶן: ²¹זִיְאֲמֹר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אֱלִישֶׁע כִּרְאֲתוֹ אֹתָם הָאֵכָה אֵכָה אֲבִי: ²²זִיְאֲמֹר לֹא תַכָּה הָאֲשֶׁר שְׁבִית בַּחֲרָבֶךָ וּבִקְשַׁתְּךָ אֶתֶּה מַכָּה שִׁים לָחֵם וּמַיִם לִפְנֵיהֶם וַיִּאֲכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּלְכוּ וַיִּלְכוּ אֶל אֲדָנֵיהֶם: ²³זִיְיָכִרָה לָהֶם כִּרְהָ גְדוּלָה וַיִּאֲכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁלַחֵם וַיִּלְכוּ אֶל אֲדָנֵיהֶם וְלֹא יִסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אָרֶם לְבוֹא בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל: ²⁴זִיְהִי אַחֲרָיִם כֵּן וַיִּקְבֵץ בֶּן הַדָּד מֶלֶךְ אָרֶם אֶת כָּל מַחְנֵהוּ וַיַּעַל וַיִּצֵּר עַל שְׁמֶרֶן: ²⁵זִיְהִי רַעַב גְּדוֹל בְּשְׁמֶרֶן וְהִנֵּה צָרִים עָלֶיהָ עַד הַיּוֹת רֹאשׁ חֲמוֹר בְּשָׁמַיִם כֶּסֶף וְרַבַּע הַקֵּב חֲרִייוֹנִים בַּחֲמֹשֶׁה כֶּסֶף: ²⁶זִיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָבַר עַל הַחֲמָה וְאִשָּׁה צַעֲקָה אֲלֵיוֹ לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ: ²⁷זִיְאֲמֹר אֶל יוֹשֻׁעַד יְהוָה מֵאֵן אוֹשִׁיעַךְ הַמֵּן הַגֵּרֶן אוֹ מִן הַיָּקֵב: ²⁸זִיְאֲמֹר לֵה מֶלֶךְ מֵה לֶךְ וְתֹאמֶר הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה אֲלֵי תְנִי אֶת בְּנֶךָ וְנִאֲכַלְנוּ הַיּוֹם וְאֵת בְּנֵי נֹאכַל מַחֵר: ²⁹זִיְנִבְשָׁל אֶת בְּנֵי נֹאכַלְהוּ וְאֹמַר אֲלֵיהֶם בְּיוֹם הָאֲחֵר תְּנִי אֶת בְּנֶךָ וְנִאֲכַלְנוּ וְתַחֲבֹא אֶת בְּנֵהּ: ³⁰זִיְהִי כַשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וְהוּא עָבַר עַל הַחֲמָה וַיִּרְא הָעַם וְהִנֵּה הַשֶּׁק עַל בְּשָׂרוֹ מִבֵּית: ³¹זִיְאֲמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵף אִם יַעֲמֵד רֹאשׁ אֱלִישֶׁע בֶּן שַׁפְטָה עָלָיו הַיּוֹם: ³²זִיְוֹאֲלִישֶׁע יֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ וְהַזְקֵנִים יֹשְׁבִים אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו בְּטָרֶם יָבֵא הַמֶּלֶךְ אֶלֵיוֹ וְהוּא אָמַר אֶל הַזְקֵנִים הָרְאִיתֶם כִּי שִׁלַּח בֶּן הַמְּרַצָּה הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת רִאשֵׁי רָאוּ כַבָּא הַמֶּלֶךְ סָגְרוּ הַדְּלָתָה וְלַחְצָתָם אֹתוֹ בְּדִלְתָה הַלּוֹא קוֹל רִגְלֵי אֲדָנָיו אַחֲרָיו: ³³זִיְעוֹדְנוּ מִדְּבַר עַמְּם וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ יָרַד אֲלֵיוֹ וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֹאת הָרַעָה מֵאֵת יְהוָה מָה אוֹחִיל לִיהוּה עוֹד:

אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג: ^כויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאוהו בחלקת נבות הזירעאלי: ^{כא}ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: ^{כב}ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו: ^{כג}ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: ^{כד}ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכהו בחלקת שדה נבות הזירעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה: ^{כה}אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה כדבר יהוה: ^{כז}ואחזיהו מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתה הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם: ^{כח}וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד: ^{כט}ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה: ^לויבוא יהוא זירעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: ^{לא}ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: ^{לב}וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים: ^{לג}ויאמר שמתה וישמטוה וז מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה: ^{לד}ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא: ^{לה}וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים: ^{לו}וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק זירעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל: ^{לז}והיה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלק זירעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל:

^יולאחאב שבעים בניו בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי זירעאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר: ^אועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: ^בזראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמעתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם: ^גזיראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפני ואיך נעמד אנחנו: ^דוישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה: ^הויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר זירעאלה ובני המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם: ^וויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו זירעאלה: ^זויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: ^חויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרנהו ומי הכה את כל אלה: ^טדעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: ^יויך יהוא את כל הנשוארים לבית אחאב בזירעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: ^{יא}ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: ^{יב}ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני הגבירה: ^{יג}ויאמר תפשו חיים ותפשו חיים וישחטו את בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם: ^{יד}וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה: ^{טו}ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו: ^{טז}ויבא שמרון ויך את כל הנשוארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: ^{יז}ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: ^{יח}ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל

ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרתיהם תבקע: ^אויאמר חזהאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם: ^בוילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: ^גויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו: ^דובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה: ^הבן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמונה שנה מלך בירושלם: ^ווילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: ^זולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו כל הימים: ^חבמימי פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך: ^טכאיעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו: ^יובפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא: ^{יא}ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ^{יב}וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו: ^{יג}ובשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: ^{יד}בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: ^{טו}וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: ^{טז}וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזהאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם: ^{יז}וישב יורם המלך להתרפא בזירעאל מן המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב בזירעאל כי חלה הוא:

^אואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: ^בובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר: ^גולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: ^דוילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: ^הויבא והנה שרי החיל ישיבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר: ^וויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל: ^זוהכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל: ^חואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: ^טונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה: ^יואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק זירעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: ^{יא}ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו: ^{יב}זירעאל שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל: ^{יג}וימירו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: ^{יד}ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם: ^{טו}וישב יהורם המלך להתרפא בזירעאל מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד בזירעאל: ^{טז}וירכב יהוא וילך זירעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות את יורם: ^{יז}והצפה עמד על המגדל בזירעאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: ^{יח}וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד הס ולא שב: ^{יט}וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי: ^כויגד הצפה לאמר בא עד

עתייהו המיתו בחרב בית מלך: ^{כב}בן שבע שנים יהואש במלכו:

יבבשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: ^{כג}זיעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: ^{כד}ירק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ^{כה}זיאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: ^{כו}יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: ^{כז}ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית: ^{כח}זיקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו: ^{כט}זיאיתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית: ^לזיקחו יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה: ^{לא}ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה: ^{לב}זנתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה ויוציאוהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה: ^{לג}זולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: ^{לד}אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: ^{לה}זכי לעשי המלאכה יתנהו ויחזקו בו את בית יהוה: ^{לו}ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: ^{לז}כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו: ^{לח}זאז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם: ^{לט}זיקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ^לזיתר דברי יואש וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ^{לא}זיקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא היורד סלא: ^{לב}זויוזבד בן שמעת ויהוזבד בן שמר עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו:

יגבשנת עשרים ושלוש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: ^אזיעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: ^בזיחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: ^גזיחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם: ^דזיתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: ^האך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון: ^וזכי לא השאיר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמש כעפר לדש: ^זזיתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ^חזישכב יהואחז עם אבתיו ויקברהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: ^טבשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: ^יזיעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלך: ^{יא}זיתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ^{יב}זישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: ^{יג}זואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ^{יד}זיאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ^{טו}זיאמר למלך ישראל הרכב ידך על הקשת

אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האביד את עבדי הבעל: ^{טז}זיאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: ^{יז}זישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: ^{יח}זיאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: ^{יט}זיבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: ^כזיבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו: ^{כא}זיהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו הכוס איש אל יצא ויכוס לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל: ^{כב}זויצאו את מצבות בית הבעל ושרפיהו: ^{כג}זויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות עד היום: ^{כד}זויושמד יהוא את הבעל מישראל: ^{כה}זרק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בן: ^{כו}זיאמר יהוה אל יהוא ען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: ^{כז}זיהוה לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: ^{כח}זבימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכס חזאל בכל גבול ישראל: ^{כט}זמן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן: ^לזויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ^{לא}זויושכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: ^{לב}זויהימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמונה שנה בשמרון:

ידועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה: ^אזותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותתים אתו ואת מינתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת: ^בזיהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: ^גזובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך: ^דזיוצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך: ^הזהשלשית בשער סוד והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: ^וזשתי הידות בכס כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך: ^זזהקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו: ^חזיעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן: ^טזיתן הכהן לשרי המאיות את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: ^יזויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: ^{יא}זיוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחוהו ויכו כף ויאמרו יחי המלך: ^{יב}זתשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה: ^{יג}זותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקיע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר: ^{יד}זויוצו יהוידע הכהן את שרי המאיות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: ^{טו}זויושמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: ^{טז}זיכרת יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: ^{יז}זויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה: ^{יח}זויוקח את שרי המאיות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: ^{יט}זישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת

כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ²⁰ וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו:

טו בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה: ²¹ בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה אשר עשה אמציה ואמו יכליהו מירושלם: ²² זיעש הישר בעיני יהוה ומקטרים בבמות: ²³ וינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו וישב בבית החפשיית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: ²⁴ ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²⁵ וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: ²⁶ בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדשים: ²⁷ זיעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ²⁸ ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבל עם וימיתו וימלך תחתיו: ²⁹ ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ³⁰ הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוה לאמר בני רביעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן: ³¹ שלום בן יביש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח ימים בשמרון: ³² ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את שלום בן יביש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו: ³³ ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתבים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ³⁴ אז יכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את כל ההרותיה בקע: ³⁵ בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון: ³⁶ זיעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו: ³⁷ בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה בידו: ³⁸ ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ: ³⁹ ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ⁴⁰ וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: ⁴¹ בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים: ⁴² זיעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ⁴³ ויקשר עליו פקח בן רמליהו שליחו ויכהו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתו וימלך תחתיו: ⁴⁴ ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ⁴⁵ בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה: ⁴⁶ זיעש הרע בעיני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ⁴⁷ בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: ⁴⁸ ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה: ⁴⁹ ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ⁵⁰ בשנת שתיים לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה: ⁵¹ בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק: ⁵² זיעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה: ⁵³ הרק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון: ⁵⁴ ויתר דברי יותם אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ⁵⁵ בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו: ⁵⁶ וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו:

טז בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך

וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך: ¹ ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה וחק תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלה: ² ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: ³ ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ⁴ וימת אלישע ויקברו וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה: ⁵ ויהי הם קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו: ⁶ ויחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז: ⁷ ויחון יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה: ⁸ וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו: ⁹ וישב יהואש בן יהואחז ויקח את הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו וואש וישב את ערי ישראל:

יז בשנת שתיים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה: ¹ בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מן ירושלם: ² זיעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: ³ הרק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: ⁴ ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו: ⁵ ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כי אם איש בחטאו ימות: ⁶ הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה: ⁷ אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהואש מלך ישראל לאמר לכה נטראה פנים: ⁸ וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: ⁹ הכה הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמד: ¹⁰ ולא שמע אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: ¹¹ וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו: ¹² ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: ¹³ ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובבצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: ¹⁴ ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: ¹⁵ וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: ¹⁶ ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ¹⁷ ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ¹⁸ ויקשרו עליו קשר בירושלם וינסו לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתו שם: ¹⁹ וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד: ²⁰ ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו: ²¹ הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: ²² בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: ²³ זיעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ²⁴ והוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר: ²⁵ וכי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל: ²⁶ ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש: ²⁷ ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם

יהודה: ^ב עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו: ^ג וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: ^ד ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ^ה ואז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם: ^ו בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארמים באו אילת וישבו שם עד היום הזה: ^ז וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנדך אני עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי: ^ח ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד: ^ט וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה קירה ואת רצין המית: ^י וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דמשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו: ^{יא} ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק: ^{יב} ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: ^{יג} ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח: ^{יד} ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה: ^{טו} ויצוהו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר: ^{טז} ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז: ^{יז} ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכונות ויסר מעליהם ואת הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים: ^{יח} ואת מיסד השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור: ^{יט} ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ^כ וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו:

י בשנת שנים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים: ^ב ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: ^ג ועליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו מנחה: ^ד וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרוהו מלך אשור ויאסרוהו בית כלא: ^ה ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: ^ו בשנת התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: ^ז ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים: ^ח וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: ^ט ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר: ^י ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן: ^{יא} ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה: ^{יב} ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה: ^{יג} ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חוזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צוית את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: ^{יד} ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: ^{טו} וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר עוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: ^{טז} ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל: ^{יז} ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו

י ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיהו בן אחז מלך יהודה: ^ב עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה: ^ג ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: ^ד הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת וכתת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן: ^ה ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: ^ו וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה: ^ז והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא עבדו: ^ח והוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד עיר מבצר: ^ט ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה: ^י וילכדה מקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיהו היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון: ^{יא} ויגל מלך אשור את ישראל אשורה וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: ^{יב} ועל אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: ^{יג} ויבארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבערות ויתפשם: ^{יד} וישלח חזקיהו מלך יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר חטאתי שוב

ואתה תנצל: ⁷⁶ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גזון ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלאשור: ⁷⁷איו מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה: ⁷⁸ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: ⁷⁹ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: ⁸⁰הטה יהוה אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חיי: ⁸¹אמנם יהוה חריובו מלכי אשור את הגוים ואת ארצם: ⁸²ונתנו את אלהים באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: ⁸³ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך: ⁸⁴וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור שמעתי: ⁸⁵זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון אחרוך ראש הניעה בת ירושלים: ⁸⁶את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל: ⁸⁷ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו ומבחר ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו: ⁸⁸אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור: ⁸⁹הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים ערים בצרות: ⁹⁰וישביהן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדפה לפני קמה: ⁹¹ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגוך אלי: ⁹²היען התרגוך אלי ושאנך עלה באוני ושמתי חחי באפך ומתני בשפתיך והשבתך בדרך אשר באת בה: ⁹³וזה לך האות השנה ספוח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים: ⁹⁴ליוספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: ⁹⁵לא כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה תעשה זאת: ⁹⁶בלכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה: ⁹⁷בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: ⁹⁸וגנותי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ⁹⁹ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויד במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: ¹⁰⁰ליוסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינו: ¹⁰¹ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חזן בנו תחתיו:

כבימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לבייתך כי מת אתה ולא תחיה: ¹יוסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: ²אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: ³ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר יהוה היה אליו לאמר: ⁴השוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה: ⁵והספתי על ימך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי: ⁶ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישמו על השחין ויחי: ⁷ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה: ⁸ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות: ⁹ויאמר חזקיהו נקל לצל לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות: ¹⁰ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחוז אחרנית עשר מעלות: ¹¹בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: ¹²וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם

מעלי את אשר תתן עלי אשא וישם מלך אשור על חזקיהו מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלישים ככר זהב: ¹³ויתן חזקיהו את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך: ¹⁴בעת ההיא קצץ חזקיהו את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיהו מלך יהודה ויתנם למלך אשור: ¹⁵וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב סריס ואת רב שקה מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבוד ירושלים ויעלו ויבאו ירושלים ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס: ¹⁶ויקראו אל המלך ויצא אלהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המוזכיר: ¹⁷ויאמר אלהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: ¹⁸אמרת אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי: ¹⁹אעתה הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: ²⁰וכי תאמרון אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתי ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: ²¹ויעתה התערב נא את אדני את מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: ²²ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: ²³ועתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתה: ²⁴ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנה ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית באוני העם אשר על החמה: ²⁵ויאמר אליהם רב שקה העל אדניך ואלך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החמה לאכל את חריהם ולשתות את שיניהם עמכם: ²⁶ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור: ²⁷כה אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו: ²⁸ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד מלך אשור: ²⁹אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו: ³⁰לעד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו: ³¹ההצל הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור: ³²איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידי: ³³למי בכל אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלים מידי: ³⁴והחרישו העם ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו: ³⁵ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המוזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגזו לו דברי רב שקה:

יטויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: ¹וישלח את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו הנביא בן אמוץ: ²ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה: ³ואולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: ⁴ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: ⁵ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי: ⁶הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו: ⁷וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ⁸וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר: ⁹כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלים ביד מלך אשור: ¹⁰הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם

ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית: 'אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עשים: 'ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו: 'ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה: 'ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקראהו שפן לפני המלך: 'אזיהו כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו: 'ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר: 'לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו: 'ויולך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה: 'ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: 'וכה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישובו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: 'תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה: 'ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 'וען רך לבבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישובו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי נאם יהוה: 'לכן הנני אספך על אבתך ונאספת אל קברתך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישיבו את המלך דבר:

כג וישלח המלך ויאספו אליו כל קני יהודה וירושלם: 'זיעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישרי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: 'זיעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית: 'ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל: 'והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: 'ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם: 'זיתן את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה: 'זיבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתן את במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער העיר: 'זאך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: 'זטמא את התפת אשר בגי בני הנס לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך: 'זוישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסרים אשר בפרורים ואת מרכבות השמש שרף באש: 'זואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתן המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון: 'זואת הבמות אשר על פני ירושלם אשר מימין להר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקן צידנים ולכמוש שקן מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך: 'זושבר את המצבות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם: 'זוגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר

חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: 'זיבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל: 'זויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באצרת: 'זויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה: 'זהנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה: 'זימבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקח והיו סרסים בהיכל מלך בבל: 'זויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי: 'זיתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 'זוישכב חזקיהו עם אבתו וימלך מנשה בנו תחתיו:

כאבן שנים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה: 'זיעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 'זישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: 'זובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: 'זיבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 'זהעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס: 'זישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: 'זולא אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה: 'זולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 'זידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר: 'זיען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו: 'זלכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו תצלנה שתי אזניו: 'זונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפך על פניה: 'זונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל איביהם: 'זיען אשר עשו את הרע בעיני יהוה מכעסים אתי מן היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה: 'זוגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: 'זיתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 'זוישכב מנשה עם אבתו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמונו בנו תחתיו: 'זבן עשרים ושתים שנה אמונו במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יטבה: 'זיעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: 'זאילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגללים אשר עבד אביו וישתחו להם: 'זזיעזב את יהוה אלהי אבתו ולא הלך בדרך יהוה: 'זזיקשרו עבדי אמונו עליו וימיתו את המלך בביתו: 'זזיך עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמונו וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו: 'זזיתר דברי אמונו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 'זזיקבר אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו:

כבבן שמונה שנה יאשיהו במלכו ושלושים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת: 'זיעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאול: 'זיהוה בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: 'זעלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: 'זזיתנה על יד עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדק הבית: 'זלחרשים

יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: "והגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ: "ויגל את יהויכין בבלה ואת המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הוליד גולה מירושלם בבלה: "ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה: "וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו: "בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: "ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: "כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל:

כז ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: "ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: "בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: "ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: "ויורדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: "ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט: "ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים ויבאוו בבל: "ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבזוראדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם: "וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: "ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחים: "ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבזוראדן רב טבחים: "ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים וליגבים: "ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה: "ואת הסירת ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בס לקחו: "וואת המחנות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: "ועמודים שנים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: "שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושכבה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השכבה: "ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף: "ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר: "ויקח אתם נבזוראדן רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלתה: "כ"ו ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: "והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן: "וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם: "וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם: "כ"ז ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה: "ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים: "כ"ח ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא: "כ"י וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא

עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתן וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה: "כ"י ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: "ויאמר מה הציון הלו אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: "ויאמר הניחו לו איש אל ינע עצמתיו וימלטו עצמתיו את עצמות הנביא אשר בא משמרון: "כ"ג וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: "כ"ד ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: "כ"ה ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: "כ"ז לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: "כ"ח אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: "כ"ט וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: "כ"י וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו: "כ"א אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה: "כ"ב ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: "כ"ג ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: "כ"ד בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרט וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתו במגדו כראתו אתו: "כ"ה וירכבהו עבדיו מת ממגדו ויבאוו ירושלם ויקברוהו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו: "כ"ז בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלבנה: "כ"ח ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבותיו: "כ"ט ויאסרוהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: "ל"א וימלך פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: "ל"ב והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ לתת לפרעה נכה: "ל"ג בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבדה בת פדיה מן רומה: "ל"ד ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבותיו:

כז בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו: "כ"י וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: "כ"א אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: "כ"ג דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: "כ"ד ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: "כ"ה וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: "כ"ז ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרט כל אשר היתה למלך מצרים: "כ"ח בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם: "כ"ט ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו: "ל"ב ויהי עלה עבדי נבכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור: "ל"ג ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה: "ל"ד ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלכו: "ל"ה ויצא משם את כל אוצרות בית

המלכים אשר אתו בבבל: ^כושנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו
כל ימי חייו: ^לוארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו
כל ימי חייו:

1 דְּבָרֵי הַיָּמִים

את ירחמאל ואת רם ואת כלובי: 'ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה: 'ונחשון הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז: 'ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי: 'ויאשי הוליד את בכרו את אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי: 'נתנאל הרביעי רדי החמישי: 'ואצם הששי דויד השבעי: 'ואחיתיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי יואב ועשה אל שלשה: 'ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי: 'וכלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון: 'ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור: 'וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל: 'ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את שגוב: 'ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד: 'ויקח גשור וארם את חות יאיר מאתם את קנת ואת בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד: 'ואחר מות חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו את אשחור אבי תקוע: 'ויהיו בני ירחמאל בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן ואצם אחיה: 'ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם: 'ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעץ יומין ועקר: 'ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור: 'וטש אשת אבישור אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד: 'ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: 'ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי: 'ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים: 'ובני יונתן פלת וזוא אלה היו בני ירחמאל: 'ולא היה לששן בנים כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: 'ויונתן ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי: 'ועתי הליד את נתן ונתן הוליד את זבד: 'וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד: 'ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזריה: 'ועזריה הליד את חלץ וחלץ הליד את אלעשה: 'ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד את שלום: 'ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע: 'ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זיף ובני מרשה אבי חברון: 'ובני חברון קרח ותפח ורקם ושמע: 'ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי: 'ושמן שמי מעון ומעון אבי בית צור: 'ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא ואת גזו וחרן הליד את גזו: 'ובני יהי רגם ויותם וגישן ופלט ועיפה ושעף: 'מפלגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחנה: 'ותלד שעף אבי מדמנה את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה: 'אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים: 'שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר: 'ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים יערים הראה חצי המנחות: 'ומשפחות קרית יערים היתרי והפותי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי: 'ובני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחתי הצרעי: 'ומשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעתיים שמעתיים שוכתיים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב:

ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון הבכור אמנן לאחינעם היוזעאלי שני דניאל לאביגיל הכרמלית: 'השלישי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית: 'החמישי שפטיה לאביטל הששי

אדם שת אנוש: 'קינן מהללאל ירד: 'חנוך מתושלח למך: 'נח שם חם ויפת: 'בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: 'ובני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה: 'ובני יון אלישה ותרשישה כתיס ורודנים: 'בני חם כוש ומצרים פוט וכנען: 'ובני כוש סבא וחווילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודדן: 'וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ: 'ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: 'ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 'וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת: 'ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרשני: 'ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: 'ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי: 'בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר ומשך: 'וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: 'ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: 'ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: 'ואת הדורס ואת אוזל ואת דקלה: 'ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא: 'ואת אופיר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: 'שם ארפכשד שלח: 'בעבר פלג רעו: 'שרוג נחור תרח: 'ואברם הוא אברהם: 'בני אברהם יצחק וישמעאל: 'אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם: 'משמע דומה משא חדד ותימא: 'טיור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל: 'ובני קטורה פילגש אברהם ילדה את זמרן ויקשן ומזן ומדין וישבק ושוח ובני יקשן שבא ודדן: 'ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 'לדוילד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל: 'בני עשו אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח: 'ובני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק: 'ובני רעואל נחת זרח שמה ומזה: 'ובני שיעיר לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן: 'ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: 'בני שובל עלין ומנחת ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה: 'ובני ענה דישון ובני דישון חמרן ואשבת ויתרן וכרן: 'ובני אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון עוץ וארן: 'ויאלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך לבני ישראל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: 'וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: 'וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני: 'וימת חושם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מוצא ושם עירו עיות: 'וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: 'וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: 'וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: 'וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: 'וימת הדד ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת: 'אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 'אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: 'אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום:

באלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבלון: 'דן יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר: 'בני יהודה ער ואונן ושלמה שלוש נולד לו מבת שוע הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתוהו: 'ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה חמשה: 'בני פרץ חצרון וחמול: 'ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם חמשה: 'ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם: 'ובני איתן עזריה: 'ובני חצרון אשר נולד לו

היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם: ²²ומהם מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם: ²³ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה:

ה ¹וּבְנֵי רֵאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא הַבְּכוֹר וּבַחֲלָלּוֹ יַצְוֵי אָבִיו נִתְּנָה בְּכָרְתּוֹ לְבְנֵי יוֹסֵף בֶּן יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְהִתִּיחֵשׁ לְבִכְרָה: ²כִּי יִהְיֶה גֵבֶר בֶּן אָחָיו וְלֹנְגֵיד מִמֶּנּוּ וְהִבְכָּרָה לְיוֹסֵף: ³בְּנֵי רֵאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל חַנּוּךְ וּפְלוּאֹ חַצְרוֹן וְכַרְמִי: ⁴בְּנֵי יוֹאֵל שְׂמַעִיָּה בְּנוֹ גּוֹג בְּנוֹ שְׂמַעִיָּה בְּנוֹ: ⁵מִיכָה בְּנוֹ רֵאִיָּה בְּנוֹ בְּעַל בְּנוֹ: ⁶בְּאָרָה בְּנוֹ אֲשֶׁר הִגְלָה תְּלֵגַת פְּלִנְאָסֶר מֶלֶךְ אֲשֶׁר הוּא נְשִׂיָא לְרֵאוּבֵן: ⁷וְאַחִיו לְמַשְׁפַּחְתּוֹ בִּהְתִּיחֵשׁ לְתַלְדוֹתֶם הָרֵאשׁ יַעִיָּאֵל וְזַכְרִיָּהוּ: ⁸וּבֹלַע בֶּן עֶזָּר בֶּן שְׂמַעִיָּה בֶּן יוֹאֵל הוּא יוֹשֵׁב בְּעֵרְרָר וְעַד נְבוֹ וְבְעַל מְעוֹן: ⁹וְלִמְזֹרָח יֹשֵׁב עַד לְבוֹא מִדְּבָרָה לְמֶן הַנֶּהַר פָּרַת כִּי מִקְנֵיהֶם רַבּוּ בָּאֵרֶץ גִּלְעָד: ¹⁰וְיִמְיֵי שְׂאוּל עָשׂוּ מַלְחָמָה עִם הַהֶגְרָאִים וּפְלֹו בִידָם וַיִּשְׁבּוּ בְּאֶהֳלֵיהֶם עַל כָּל פְּנֵי מְזַרְחֵם לְגִלְעָד: ¹¹וְבְנֵי גַד לְגַדְם יֹשֵׁבוּ בָּאֵרֶץ הַבְּשָׁן עַד סֹלַכָה: ¹²וְיֹאֵל הָרֵאשׁ וּשְׂפָם הַמִּשְׁנָה וַיַּעֲנֵי וּשְׂפָם בְּבֶשֶׁן: ¹³וְאַחֵיהֶם לְבִית אַבוֹתֵיהֶם מִיכָאֵל וּמִשְׁלֹם וּשְׂבַע וְיֹרֵי וַיַּעֲכֹן וַיַּעֲבֵר שְׂבַע: ¹⁴אֵלָה בְּנֵי אֲבִיחָיִל בֶּן חוֹרִי בֶן יְרוּחַ בֶּן גִּלְעָד בֶּן מִיכָאֵל בֶּן יִישׁיִי בֶן יַחְדוֹ בֶּן בּוֹז: ¹⁵אָחִי בֶן עַבְדִּיָּאֵל בֶּן גּוֹנִי רֵאשׁ לְבֵית אַבוֹתֶם: ¹⁶וַיִּישְׁבוּ בְּגִלְעָד בְּבֶשֶׁן וּבִבְנַתְיָהּ וּבְכָל מְגַרְשֵׁי שְׂרוֹן עַל תּוֹצְאוֹתֶם: ¹⁷כָּל־הַתִּיחֵשׁוּ בִימֵי יוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה וְבִימֵי יְרַבְעָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: ¹⁸בְּנֵי רֵאוּבֵן וְגַדִּי וְחַצִּיִּי שְׂבַט מְנַשֶׁה מֶן בְּנֵי חֵיל אַנְשִׁים נְשִׂאֵי מֶגֶן וְחָרֵב וְדָרַכֵי קֶשֶׁת וְלִמּוּדֵי מַלְחָמָה אַרְבָּעִים וָאַרְבַּעַת אֶלְפֵי וּשְׂבַע מֵאוֹת וּשְׁשִׁים יָצְאֵי צָבָא: ¹⁹וַיַּעֲשׂוּ מַלְחָמָה עִם הַהֶגְרָאִים וַיְטוּר וּנְפִישׁ וְנוֹדָב: ²⁰וַיַּעֲזֹרוּ עֲלֵיהֶם וַיַּנְתְּנוּ בִידָם הַהֶגְרָאִים וְכָל שְׂעֵמָהֶם כִּי לֹאלֵהִים זְעָקוֹ בְּמַלְחָמָה וְנַעְתוֹר לָהֶם כִּי בַטַּחֲוּ בּוֹ: ²¹וַיִּישְׁבוּ מִקְנֵיהֶם גְּמֵלִים חֲמֵשִׁים אֶלְפֵי וְצֹאן מֵאֹתִים וְחֲמִשִּׁים אֶלְפֵי וְחֲמֹרִים אֶלְפִים וּנְפֹשׁ אָדָם מֵאָה אֶלְפֵי: ²²כִּי חֲלָלִים רִבִּים נִפְלוּ כִּי מֵהֶאֱלֵהִים הַמַּלְחָמָה וַיִּשְׁבּוּ תַּחְתֵּיהֶם עַד הַגְּלָה: ²³וְבְנֵי חַצִּיִּי שְׂבַט מְנַשֶׁה יֹשֵׁבוּ בָּאֵרֶץ בְּבֶשֶׁן עַד בְּעַל חֶרְמוֹן וּשְׁנֵי נְהַר חֶרְמוֹן הָמָּה רְבוֹ: ²⁴וְאֵלָה רֵאשֵׁי בֵית אַבוֹתֶם וְעַפְרַיִם וְאַלְיָאֵל וְעִזְרִיאֵל וִירְמִיָּה וְהוּדְיָה וַיִּחְדָּלֵהוּ אֲנָשִׁים חֲבֹרִי חֵיל אֶנְשֵׁי שְׁמוֹת רֵאשִׁים לְבֵית אַבוֹתֶם: ²⁵וַיִּמְעֹלוּ בְּאֵלֵהִי אַבוֹתֵיהֶם וַיְזַנּוּ אַחֲרַי אֱלֹהֵי עַמִּי הָאֵרֶץ אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֱלֹהִים מִפְּנֵיהֶם: ²⁶וַיַּעֲרֹךְ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת רוּחַ פּוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאֶת רוּחַ תְּלִגַּת פְּלִנְאָסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּגְלָם לְרֵאוּבֵן וּלְגַדִּי וּלְחַצִּיִּי שְׂבַט מְנַשֶׁה וַיִּבְאִסּוּ לְחַלָּח וְחָבּוּר וְהִרָאָ וְנָהַר גְּזָז עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

א ¹וְבֵנֵי לׁוֹי גֶרְשׁוֹן קֵהַת וּמַרְרִי: ²וְבֵנֵי קֵהַת עֲמֵרַם יֶצְהָר וְחִבְרוֹן וְעִזִּיאֵל: ³וְבֵנֵי עֲמֵרַם אֶהְרֹן וּמֹשֶׁה וּמְרִים וּבְנֵי אֶהְרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֲלַעֲזָר וְאִיתְמָר: ⁴אֲלַעֲזָר הַלְוִיָּת אֶת פִּינְחָס פִּינְחָס הַלְוִיָּת אֶת אֲבִישׁוּעַ: ⁵וְאֲבִישׁוּעַ הַלְוִיָּת אֶת בְּקִי וּבְקִי הַלְוִיָּת אֶת עִזִּי: ⁶וְעִזִּי הַלְוִיָּת אֶת זְרַחְיָה וְזְרַחְיָה הַלְוִיָּת אֶת מְרִיּוֹת: ⁷מְרִיּוֹת הַלְוִיָּת אֶת אַמְרִיָּה וְאַמְרִיָּה הַלְוִיָּת אֶת אַחִישׁוּבַב: ⁸וְאַחִישׁוּבַב הַלְוִיָּת אֶת צְדוֹק וְצְדוֹק הַלְוִיָּת אֶת אַחִימֵעַץ: ⁹וְאַחִימֵעַץ הַלְוִיָּת אֶת עִזְרִיָּה וְעִזְרִיָּה הַלְוִיָּת אֶת יוֹחָנָן: ¹⁰וְיוֹחָנָן הַלְוִיָּת אֶת עִזְרִיָּה הוּא אֲשֶׁר כָּהֵן בְּבֵית אֲשֶׁר בְּנֵה שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלַם: ¹¹וַיְוֹלָד עִזְרִיָּה אֶת אַמְרִיָּה וְאַמְרִיָּה הַלְוִיָּת אֶת אַחִישׁוּבַב: ¹²וְאַחִישׁוּבַב הַלְוִיָּת אֶת צְדוֹק וְצְדוֹק הַלְוִיָּת אֶת שְׁלֹמֹה: ¹³וְשְׁלֹמֹה הַלְוִיָּת אֶת חַלְקִיָּה וְחַלְקִיָּה הַלְוִיָּת אֶת עִזְרִיָּה: ¹⁴וְעִזְרִיָּה הַלְוִיָּת אֶת שְׂרִיָּה וְשְׂרִיָּה הַלְוִיָּת אֶת יִהוֹצָדָק: ¹⁵וַיְהוֹצְדָק הֵלֶךְ בְּהַגְלוֹת יְהוָה אֶת יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם בֵּיּד נִבְכַדְנֶאצַּר: ¹⁶וְבְנֵי לׁוֹי גֶרְשָׁם קֵהַת וּמַרְרִי: ¹⁷וְאֵלָה שְׁמוֹת בְּנֵי גֶרְשׁוֹם לְבָנֵי וּשְׂמַעִי: ¹⁸וְבְנֵי קֵהַת עֲמֵרַם וַיֶּצְהָר וְחִבְרוֹן וְעִזִּיאֵל: ¹⁹וְבְנֵי מַרְרִי מַחְלִי וּמְשִׁי וְאֵלָה מַשְׁפַּחֹת הַלְוִי לְאַבוֹתֵיהֶם: ²⁰לְגַרְשׁוֹם לְבָנֵי בְנוֹ יַחַת בְּנוֹ זְמָה בְנוֹ: ²¹וְאִיאַח בְּנוֹ עָדוֹ בְנוֹ זָרַח בְּנוֹ יְאֵתְרִי בְנוֹ: ²²בְּנֵי קֵהַת עֵמִינָדָב בְּנוֹ קֶרַח בְּנוֹ אֲסִיר בְנוֹ: ²³אֶלְקָנָה בְנוֹ וְאֲבִיסָף בְּנוֹ וְאֲסִיר בְנוֹ: ²⁴תַּחַת בְּנוֹ אֹרִיאֵל בְּנוֹ עִזִּיָּה בְנוֹ וְשְׂאוּל בְנוֹ: ²⁵וְבְנֵי אֶלְקָנָה עֲמִשִׁי וְאַחִימוֹת: ²⁶אֶלְקָנָה בְנוֹ אֶלְקָנָה צֹפִי בְנוֹ וְנַחַת בְנוֹ: ²⁷אֶלְיָאֵב בְנוֹ יָרְחָם בְנוֹ אֶלְקָנָה בְנוֹ: ²⁸וְבְנֵי שְׂמוּאֵל הַבְּכֹר וּשְׁנֵי אַבְיָה: ²⁹בְּנֵי מַרְרִי מַחְלִי לְבָנֵי בְנוֹ שְׂמַעִיָּה בְנוֹ עִזָּה בְנוֹ: ³⁰שְׂמַעְאָ בְנוֹ חַגִּיָּה בְנוֹ עֵשִׂיָּה בְנוֹ: ³¹וְאֵלָה אֲשֶׁר הִשְׁמִיד דָּוִד עַל יַדֵּי שִׁיר בֵּית יְהוָה מִמִּנּוֹחַ

יִתְרַעַם לְעַגְלָה אֲשֶׁתּוֹ: ¹שֵׁשֶׁה נֹלַד לוֹ בְּחִבְרוֹן וַיִּמְלֹךְ שָׁם שְׁבַע שָׁנִים וּשְׁשָׁה חֳדָשִׁים וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁלוֹשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: ²וְאֵלָה נֹלְדוֹ לוֹ בִּירוּשָׁלַם שְׂמַעְאָ וְשׂוֹבָב וְנֶתָן וְשְׁלֹמֹה אַרְבַּעָה לְבַת שׂוּעַ בַּת עַמִּיאֵל: ³וַיְבַחֵר וְאַלְיִשְׁמַעַע וְאַלְיָפְלוֹט: ⁴וְגֹגָה וְנַפְגַּע וְיַפְיַע: ⁵וְאַלְיִשְׁמַעַע וְאַלְיָדַע וְאַלְיָפְלוֹט תְּשַׁעָה: ⁶כָּל בְּנֵי דָוִד מִלְכָּד בְּנֵי פִילְגָשִׁים וְתַמָּר אַחוֹתֶם: ⁷וּבֶן שְׁלֹמֹה רַחְבֵּעַם אֲבִיָּה בְנוֹ אַסָּא בְנוֹ יְהוֹשֻׁפָט בְּנוֹ: ⁸יְיֹרָם בְנוֹ אַחִזִּיהוּ בְנוֹ יוֹאָשׁ בְּנוֹ: ⁹אַמְצִיָּה בְנוֹ עִזְרִיָּה בְנוֹ יוֹתָם בְנוֹ: ¹⁰אַחָז בְנוֹ חִזְקִיָּה בְנוֹ מְנַשֶׁה בְנוֹ: ¹¹אַמּוֹן בְנוֹ יֵאִשִּׁיָּהוּ בְנוֹ: ¹²וְבְנֵי יֵאִשִּׁיָּהוּ הַבְּכוֹר יוֹחָנָן הַשֵּׁנִי יְהוִיָּקִים הַשְּׁלִישִׁי צְדִקְיָהוּ הָרְבִיעִי שְׁלֹם: ¹³וְבְנֵי יְהוִיָּקִים יְכִנְיָה בְנוֹ צְדִקְיָה בְנוֹ: ¹⁴וְבְנֵי יְכִנְיָה אַסָּר שְׁאַלְתִּיאֵל בְנוֹ: ¹⁵וְיֹמְלָכִירָם וּפְדִיָּה וּשְׂנַאָצַר יְקִמְיָה הוֹשַׁמַע וְנְדַבְיָה: ¹⁶וְבְנֵי פְדִיָּה זָרְבָבֶל וְשְׂמַעִי וְבֶן זָרְבָבֶל מִשְׁלֹם וְחַנְּנִיָּה וְשְׁלִמִית אַחוֹתֶם: ¹⁷וְחַשְׁבָּה וְאֶהֶל וּבְרִכְיָה וְחַסְדִּיָּה יוֹשֵׁב חֲסֵד חֲמֹשׁ: ¹⁸וְבֶן חַנְּנִיָּה פְלִטְיָה וַיִּשְׁעִיָּה בְנֵי רִפְיָה בְנֵי אָרְנָן בְּנֵי עַבְדִּיָּה בְנֵי שַׁכְּנִיָּה: ¹⁹וְבְנֵי שַׁכְּנִיָּה שְׂמַעִיָּה וּבְנֵי שְׂמַעִיָּה חַטּוּשׁ וְיֹגָל וּבְרִיָּה וְנַעֲרִיָּה וּשְׁפַט שְׁשָׁה: ²⁰וְבֶן נַעֲרִיָּה אֲלִיעֻזָּי וְחַזְקִיָּה וְעִזְרִיקָם שְׁלֹשָׁה: ²¹וְבְנֵי אֲלִיעֻזָּי הוּדְיָהוּ וְאֲלִישָׁיב וּפְלִיָּה וְעַקּוּב וְיוֹחָנָן וְדָלְיָה וְעַנְנֵי שְׁבַעָה:

ב ¹בְּנֵי יְהוּדָה פְּרָץ חַצְרוֹן וְכַרְמִי וְחוּר וְשׂוֹבָב: ²וְרֵאִיָּה בֶּן שׂוֹבָב הוּלִיד אֶת יַחַת וְיַחַת הִלְיַד אֶת אַחוּמִי וְאֵת לֶהֶד אֵלָה מַשְׁפַּחֹת הַצְּרַעְתִּי: ³וְאֵלָה אֲבֵי עֵיטָם יִזְרַעְאֵל וַיְשִׁמָּא וַיְדַבֵּשׁ וְשָׁם אַחוֹתֶם הַצְּלַלְפוּנִי: ⁴וְפִנּוּאֵל אֲבִי גַדָּר וְעֹזָר אֲבִי חוֹשֵׁה אֵלָה בְּנֵי חוּר בְּכוֹר אֶפְרַתָּה אֲבִי בֵּית לְחָם: ⁵וְלֵאֶשְׁחָרוּר אֲבִי תִקּוֹעַ הִיוּ שְׁנֵי נְשִׁים חָלָאָה וְנַעֲרָה: ⁶וְיִתְלַד לוֹ נַעֲרָה אֶת אַחָזִם וְאֵת חַפֵּר וְאֵת תִּימָנִי וְאֵת אַחַשְׁתָּרִי אֵלָה בְּנֵי נַעֲרָה: ⁷וְבְנֵי חָלָאָה צָרַת יַצְחָר וְאֵתנָן: ⁸וְיֹקוֹץ הוּלִיד אֶת עֲנוּב וְאֵת הַצִּבְבָּה וּמַשְׁפַּחֹת אַחֲרָהֶל בֶּן הָרוֹם: ⁹וַיְהִי יַעֲבֹץ נָכְבַּד מַאֲחִיו וְאָמוּ קְרָאָה שְׂמֹו יַעֲבֹץ לְאָמֶר כִּי יִלְדִתִּי בַעֲצַב: ¹⁰וַיְקָרָא יַעֲבֹץ לְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמֶר אִם בְּרַךְ תַּבְּרַכְנִי וְהָרְבִית אֶת גְּבוּלֵי וְהִיתָה יָדְךָ עִמִּי וְעֵשִׂית מְרַעָה לְבַלְתִּי עֲצַבִּי וַיִּבֵּא אֱלֹהִים אֶת אֲשֶׁר שָׂאָל: ¹¹וְכִלְבֹּב אַחִי שׁוּחָה הוּלִיד אֶת מַחִיר הוּא אֲבִי אֲשֶׁתָּנּוּן: ¹²וְאֵשְׁתָּנּוּן הוּלִיד אֶת בֵּית רַפָּא וְאֵת פַּסַח וְאֵת תַּחְנָה אֲבִי עִיר נַחַשׁ אֵלָה אַנְשֵׁי רַכָּה: ¹³וְבְנֵי קְנַעַת עֲתַנְיָאֵל וְשָׂרִיָּה וּבְנֵי עֲתַנְיָאֵל תַּחַת: ¹⁴וְעֵמִינָדָב הוּלִיד אֶת עַפְרָה וְשָׂרִיָּה הוּלִיד אֶת יוֹאָב אֲבִי גִיאַרְשִׁים וְיֹנָתָן אֲבִי חַרְשִׁים: ¹⁵וְבְנֵי כְלָב בֶּן יִפְנֵה עִירוֹ אֵלָה נַעֲמָן וּבְנֵי אֵלָה וְקַנְזִי: ¹⁶וְבְנֵי הֵלְלָאֵל זִיף וְזִיפָה תִירִיא וְאַשְׁרָאֵל: ¹⁷וְבֶן עִזְרָה יֶתֶר וּמְרֹדַד וְעַפְרַי וְיוֹלָן וְתֹהַר אֶת מְרִים וְאֵת שָׁמִי וְאֵת יִשְׁבָב אֲבִי אַשְׁתִּמַע: ¹⁸וְאֵשְׁתִּנּוּן הַיְהוּדִיָּה יִלְדָה אֶת יִרְדָּה וְאֵת חָבֵר אֲבִי שׂוּכָו וְאֵת יְקוּתִיאֵל אֲבִי נָזוּחַ וְאֵלָה בְּנֵי בְתִיָּה בַת פְּרַעָה אֲשֶׁר לָקַח מִרְדָּ: ¹⁹וְבְנֵי אַשְׁתִּמַע הוּדִיָּה אַחוֹת נָחַם אֲבִי קַעִילָה הַגְּרִמִי וְאַשְׁתִּמַע הַמַּעַכְתִּי: ²⁰וְבְנֵי שִׁימוֹן אֲמִנוֹן וּרְנָה בֶּן חֲנָן וְתוֹלוֹן וּבְנֵי יִשְׁעִיָּה וְזַחַת וְבֶן זַחַת: ²¹כָּל בְּנֵי שְׁלֹה בֶּן יְהוּדָה עַר אֲבִי לֶכָה וְלַעֲדָה אֲבִי מְרַשָׁה וּמַשְׁפַּחֹת בֵּית עַבְדַּת הַבָּבֶל בְּבֵית אֲשַׁבַע: ²²וַיִּוְיָקִים וְאַנְשֵׁי כֹזָב וְיּוֹאָשׁ וְשַׁרְף אֲשֶׁר בַּעַל לְמוֹאֵב וַיִּשְׁבִּי לְחָם וְהַדְּבָרִים עַתִּיקִים: ²³הָמָּה הַיּוֹצְרִים וַיִּשְׁבִּי נְטָעִים וְנִגְדָה עִם הַמֶּלֶךְ בְּמַלְאֲכָתּוֹ יִשְׁבוּ שָׁם: ²⁴בְּנֵי שְׂמַעוֹן נְמוּאֵל וְיִמִּין רֵיב זָרַח שְׂאוּל: ²⁵הַשְּׁלֹם בְנוֹ מִבְּשֵׁם בְנוֹ מִשְׁמַע בְנוֹ: ²⁶וְבְנֵי מַשְׁמַע חֲמוּאֵל בְנוֹ זְכוּר בְנוֹ שְׂמַעִיָּה בְנוֹ: ²⁷וְלַשְׂמַעִיָּה בְנִים שֵׁשׁ עֶשְׂרֵם וּבְנֵי שָׁם לְאִחִיו אֵין בְּנִים רִבִּים וְכָל מַשְׁפַּחֹתֶם לֹא הָרַבוּ עַד בְּנֵי יְהוּדָה: ²⁸וַיִּישְׁבוּ בְּבָאֵר שְׂבַע וּמִמִּלְדָּה וְחַצְרַי שׂוּעֵל: ²⁹וּבְבִלְהָה וּבַעֲצָם וּבִתְּוֹלָד: ³⁰וּבְבִתְּוֹאֵל וּבַחֲרָמָה וּבְצִיקֶלָג: ³¹וְאֹבְבִית מְרַכְבוֹת וּבַחֲצָר סוּסִים וּבְבֵית בְּרָאִי וּבְשַׁעֲרִים אֵלָה עַרְיָה עַד מֶלֶךְ דָּוִד: ³²וְחַצְרֵיהֶם עֵיטָם וְעִזָּת רִמּוֹן וְתַכְנִין וְעֵשֶׁן עֲרִים חֲמֹשׁ: ³³וְכָל חַצְרֵיהֶם אֲשֶׁר סָבִיבוֹת הָעֲרִים הֵאֱלָה עַד בַּעַל זַאת מוֹשְׁבָתָם וְהִתִּיחֵשׁם לָהֶם: ³⁴וְזָמְשׂוֹבֵב וּמִלְךְ וְיּוֹשֵׁה בֶּן אַמְצִיָּה: ³⁵וְהַיּוּזָאֵל וְהַיּוּזָאֵל בְּנֵי יוֹשִׁבָה בְּנֵי שְׂרִיָּה בֶּן עַשְׂיָאֵל: ³⁶וְאֲלִיעֻזָּי וְעַקְבָּה וּשְׁוּחָה וְעֵשִׂיָּה וְעִדְיָאֵל וְיֵשִׁמְאֵל וּבְנִיָּה: ³⁷וְזוּזָא בֶּן שְׁפַעִי בֶּן אֵלֹן בֶּן יִדְיָה בֶּן שְׁמִרִי בֶּן שְׂמַעִיָּה: ³⁸וְהָאֵלָה הַבְּאִים בְּשְׁמוֹת נְשִׂאִים בְּמַשְׁפַּחֹתֶם וּבֵית אַבוֹתֵיהֶם פֵּרַצוּ לְרוּב: ³⁹וְלָלוּ לְמוֹאֵב גַּדְרָה עַד לְמִזְרָח הַגִּיאַר לְבַקֵּשׁ מְרַעָה לְצָאֲנָם: ⁴⁰וַיִּמְצְאוּ מְרַעָה שְׁמָן וְטוֹב וְהָאֵרֶץ רַחְבַּת יָדִים וּשְׁקִטָּה וּשְׁלֹוֹה כִּי מִן חָם הַיּוֹשִׁבִים שָׁם לִפְנֵים: ⁴¹וַיָּבִיאוּ אֵלָה הַכְּתוּבִים בְּשְׁמוֹת בִּימֵי יַחֲזִיקָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיְכּוּ אֶת אֱהֻלִים וְאֵת הַמַּעֲנִיָּים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁמָּה וַיַּחְרִימוּם עַד

הארון: ^לויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם על עבודתם: ^מואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן יואל בן שמואל: ^נבן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן תוח: ^סבן ציף בן אלקנה בן מחת בן עמשי: ^טבן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה: ^יבן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח: ^{יא}בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל: ^{יב}ואחיו אסף העמד על מינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: ^{יג}בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: ^{יד}בן אתני בן זרח בן עדיה: ^{יז}בן איתן בן זמה בן שמעי: ^{יח}בן יחת בן גרשם בן לוי: ^{יט}ובני מררי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוד: ^כבן חשביה בן אמציה בן חלקיה: ^{כא}בן אמצי בן בני בן שמר: ^{כב}בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי: ^{כג}ואחיהם הלויים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים: ^{כד}ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: ^{כה}ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: ^{כו}בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו: ^{כז}מריות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו: ^{כח}צדוק בנו אחימעץ בנו: ^{כט}ואלה מושבותם לטירתם בגבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: ^לויהיו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתיה: ^{לא}ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלל בן יפנה: ^{לב}ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה: ^{לג}ואת חילו ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה: ^{לד}ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה: ^{לה}וממטה בנימן את גבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם: ^{לו}ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: ^{לז}ולבני גרשום למשפחתם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: ^{לח}ולבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן בגורל ערים שתיים עשרה: ^{לח}ויהיו בני ישראל ללויים את הערים ואת מגרשיהם: ^לויהיו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות: ^{לא}וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים: ^{לב}ויהיו להם את ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשיה: ^{לג}ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה: ^{לד}ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה: ^{לה}וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה למשפחת לבני קהת הנותרים: ^{לז}ולבני גרשום ממשפחת חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה: ^{לח}וממטה יששכר את קדש ואת מגרשיה ואת דברת ואת מגרשיה: ^{לח}ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענם ואת מגרשיה: ^לוממטה אשר את משל ואת מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה: ^{לא}ואת חוקק ואת מגרשיה ואת רחב ואת מגרשיה: ^{לב}וממטה נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת קריתים ואת מגרשיה: ^{לג}ולבני מררי הנותרים ממטה זבולן את רמונו ואת מגרשיה ואת תבור ואת מגרשיה: ^{לד}ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יצהר ואת מגרשיה: ^{לה}ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מופעת ואת מגרשיה: ^{לז}וממטה גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה: ^{לח}ואת חשבון ואת מגרשיה ואת עיזר ואת מגרשיה:

חובנימן הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרת השלישי: ^אנחמה הרביעי ורפא החמישי: ^ביהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד: ^גואבישוע ונעמן ואחוח: ^דוגרא ושפון וחורם: ^הואלה בני אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת: ^וונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיחד: ^זושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם חושים ואת בערא נשיו: ^חויולד מן חדש אשתו את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכם: ^טואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות: ^יוממחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל: ^{יא}ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה: ^{יב}וברעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריהו את יושבי גת: ^{יג}ואחיו ששק וירמות: ^{יד}וזבדיה וערד ועדר: ^{טו}ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה: ^{טז}וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר: ^{יז}וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל: ^{יח}ויקים וזכרי וזבדי: ^{יט}ואליעני וצלתי ואליאל: ^כועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי: ^{כא}וישפן ועבר ואליאל: ^{כב}ועבדון וזכרי וחנן: ^{כג}וחנניה ועילם וענתיה: ^{כד}ויזפדיה ופניאל בני ששק: ^{כה}וישמרי ושחריה ועתליה: ^{כו}וייערשיה ואליה וזכרי בני ירחם: ^{כז}אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: ^{כח}ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה: ^{כט}ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב: ^לויגדור ואחיו וזכר: ^{לא}ובמקלות הוליד את שמאה ואף המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ^{לב}וינר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: ^{לג}ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה: ^{לד}ובני מיכה פיתון ומלך ותארע ואחו: ^{לה}ואחו הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי

הארון: ^לויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם על עבודתם: ^מואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן יואל בן שמואל: ^נבן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן תוח: ^סבן ציף בן אלקנה בן מחת בן עמשי: ^טבן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה: ^יבן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח: ^{יא}בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל: ^{יב}ואחיו אסף העמד על מינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: ^{יג}בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: ^{יד}בן אתני בן זרח בן עדיה: ^{יז}בן איתן בן זמה בן שמעי: ^{יח}בן יחת בן גרשם בן לוי: ^{יט}ובני מררי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוד: ^כבן חשביה בן אמציה בן חלקיה: ^{כא}בן אמצי בן בני בן שמר: ^{כב}בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי: ^{כג}ואחיהם הלויים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים: ^{כד}ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: ^{כה}ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: ^{כו}בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו: ^{כז}מריות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו: ^{כח}צדוק בנו אחימעץ בנו: ^{כט}ואלה מושבותם לטירתם בגבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: ^לויהיו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתיה: ^{לא}ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלל בן יפנה: ^{לב}ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה: ^{לג}ואת חילו ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה: ^{לד}ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה: ^{לה}וממטה בנימן את גבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם: ^{לו}ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: ^{לז}ולבני גרשום למשפחתם ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: ^{לח}ולבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן בגורל ערים שתיים עשרה: ^{לח}ויהיו בני ישראל ללויים את הערים ואת מגרשיהם: ^לויהיו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות: ^{לא}וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים: ^{לב}ויהיו להם את ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשיה: ^{לג}ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה: ^{לד}ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה: ^{לה}וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה למשפחת לבני קהת הנותרים: ^{לז}ולבני גרשום ממשפחת חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה: ^{לח}וממטה יששכר את קדש ואת מגרשיה ואת דברת ואת מגרשיה: ^{לח}ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענם ואת מגרשיה: ^לוממטה אשר את משל ואת מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה: ^{לא}ואת חוקק ואת מגרשיה ואת רחב ואת מגרשיה: ^{לב}וממטה נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת קריתים ואת מגרשיה: ^{לג}ולבני מררי הנותרים ממטה זבולן את רמונו ואת מגרשיה ואת תבור ואת מגרשיה: ^{לד}ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יצהר ואת מגרשיה: ^{לה}ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מופעת ואת מגרשיה: ^{לז}וממטה גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה: ^{לח}ואת חשבון ואת מגרשיה ואת עיזר ואת מגרשיה:

אולבני יששכר תולע ופואה ישיב ושמרון ארבעה: ^אובני תולע עזי ורפיה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרם בימי דויד עשרים ושנים אלף ושש מאות: ^בובני עזי וזרחיה ובני זרחיה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשים כלם: ^גועליהם לתלדותם לבית אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים: ^דואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל: ^הובני בלע ובכר וידיעאל שלשה: ^וובני בלע

שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: ⁷¹ וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת: וימת שאול ושלושת בניו וכל ביתו יחדו מתו: ⁷² ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: ⁷³ ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבע: ⁷⁴ ויפשטוהו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר את עצביהם ואת העם: ⁷⁵ וישימו את כליו בית אלהיהם ואת גלגלתו תקעו בית דגון: ⁷⁶ וישימעו כל יביש גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול: ⁷⁷ ויקומו כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה בביש ויצומו שבעת ימים: ⁷⁸ וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באוב לדרוש: ⁷⁹ ולא דרש ביהוה וימתוהו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי:

יא ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: ⁸⁰ גם תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל: ⁸¹ ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל: ⁸² ויילך דויד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבوسی ישיבי הארץ: ⁸³ ויאמרו ישיבי יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד: ⁸⁴ ויאמר דויד כל מכה יבوسی בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן צרויה ויהי לראש: ⁸⁵ וישוב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד: ⁸⁶ ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יחיה את שאר העיר: ⁸⁷ ויילך דויד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו: ⁸⁸ ואלה ראשי הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל: ⁸⁹ ואלה מספר הגברים אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עורך את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת: ⁹⁰ ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים: ⁹¹ והוא היה עם דויד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעם נסו מפני פלשתים: ⁹² וייתיבו בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים ויושע יהוה תשועה גדולה: ⁹³ ויורדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דויד אל מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים: ⁹⁴ ודוד או במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם: ⁹⁵ ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער: ⁹⁶ ויבקעו השלושה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה: ⁹⁷ ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים: ⁹⁸ ואבשי אחי יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורך את חניתו על שלש מאות חלל ולא שם בשלושה: ⁹⁹ מן השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא בא: ¹⁰⁰ בניה בן יהודע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג: ¹⁰¹ והוא הכה את האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור ארגים וירד אליו בשבט ויגול את החנית מיד המצרי ויהרגו בחניתו: ¹⁰² אלה עשה בניו בן יהודע ולו שם בשלושה הגברים: ¹⁰³ מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישימהו דויד על משמעתו: ¹⁰⁴ וגבורי החילים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם: ¹⁰⁵ ושמות ההרורי חלץ הפלוני: ¹⁰⁶ עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי: ¹⁰⁷ סבכי החשתי עילי האחוחי: ¹⁰⁸ מהרי הנטפתי חלד בן בענה הנטופתי: ¹⁰⁹ לאיתי בן ריבי מגבעת בני בנימן בניה הפרעתי: ¹¹⁰ חורי מנחלי געש אביאל הערבתי: ¹¹¹ עזימות הבחרומי אליחבא השעלבני: ¹¹² בני השם הגזוני יונתן בן שגה ההררי: ¹¹³ אחיאים בן שכר ההררי אליפל בן אור: ¹¹⁴ חפר המכרתי אחיה הפלני: ¹¹⁵ חצרו הכרמלי נערי בן אזבי: ¹¹⁶ ואל

הוליד את מוצא: ¹¹⁷ ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ¹¹⁸ ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל: ¹¹⁹ ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואלפלט השלשי: ¹²⁰ ויהיו בני אולם אנשים גברי חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן:

יב וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם: ¹²¹ והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינים: ¹²² ובירושלים ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה: ¹²³ ועתי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה: ¹²⁴ וימן השילוני עשיה הבכור ובניו: ¹²⁵ וימן זרח יעואל ואחיהם שש מאות ותשעים: ¹²⁶ וימן בני בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן הסנאה: ¹²⁷ ויבניה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה: ¹²⁸ ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם: ¹²⁹ וימן הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין: ¹³⁰ ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלהים: ¹³¹ ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר: ¹³² ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודה בית האלהים: ¹³³ וימן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מן בני מררי: ¹³⁴ ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף: ¹³⁵ ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי נטופתי: ¹³⁶ והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: ¹³⁷ ועד הנה בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי: ¹³⁸ ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא: ¹³⁹ ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפני יהוה עמו: ¹⁴⁰ וזכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד: ¹⁴¹ כולם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמנותם: ¹⁴² והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל למשמרות: ¹⁴³ ולארכע רוחות יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה: ¹⁴⁴ ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה: ¹⁴⁵ כי באמונה המה ארבעת גברי השערים הם הלויים והיו על הלשכות ועל האצרות בית האלהים: ¹⁴⁶ וסביבות בית האלהים ילינו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר: ¹⁴⁷ ומהם על כלי העבודה כי במספר יביאום ובמספר יוציאום: ¹⁴⁸ ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים: ¹⁴⁹ וימן בני הכהנים רקחי המרקחת לבשמים: ¹⁵⁰ ומתתיה מן הלויים הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה על מעשה החבתים: ¹⁵¹ וימן בני הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת להכין שבת שבת: ¹⁵² ואלה המשררים ראשי אבות ללויים בלשכת פטירים כי יומם ולילה עליהם במלאכה: ¹⁵³ אלה ראשי האבות ללויים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: ¹⁵⁴ ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל ושם אשתו מעכה: ¹⁵⁵ ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב: ¹⁵⁶ וגדור ואחיו זכריה ומקלות: ¹⁵⁷ ומקלות הוליד את שמאם ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ¹⁵⁸ ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: ¹⁵⁹ ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: ¹⁶⁰ ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע: ¹⁶¹ ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: ¹⁶² ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ¹⁶³ ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל:

יג ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: ¹⁶⁴ וידיבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול: ¹⁶⁵ ותכבד המלחמה על שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן היורים: ¹⁶⁶ ויאמר שאול אל נשא כליו

קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשארם בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו: ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנוה בימי שאול: ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם: ויקהל דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערים: ויעל דוד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים אשר נקרא שם: וירכיבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה: ודוד וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתים ובחצצרות: ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו הבקר: ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני אלהים: ויחר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה: ויירא דוד את האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים: ולא הסיר דוד את הארון אליו אל עיר דוד ויטהו אל בית עבד אדם הגתי: וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו:

יד וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית: וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: ויקח דוד עוד נשים בירושלם וילד דוד עוד בנים ובנות: ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה: ויבחר ואלישוע ואלפלט: ונגה ונפג ויפיע: ואלישמע ובעלידע ואלפלט: וישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא לפניו: ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: וישאל דוד באלהים לאמר האעלה על פלשתים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתם בידך: ויעלו בבעל פריצים וכס שם דוד ויאמר דוד פרץ האלהים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא בעל פריצים: ויעזבו שם את האלהים ויאמר דוד וישרפו באש: ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: וישאל עוד דוד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים: ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות את מחנה פלשתים: וייעש דוד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים מגבעון ועד גזרה: ויצא שם דוד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים:

טו ויעש לו בתים בעיר דוד ויכן מקום לארון האלהים ויט לו אהל: באז אמר דוד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלוים כי בס בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: ויקהל דוד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו: ויאסף דוד את בני אהרן ואת הלוים: ולבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: ולבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים: ולבני גרשום יואל השר ואחיו מאה ושלשים: ולבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: ולבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים: ולבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: ויקרא דוד לצדוק ולאביתר הכהנים וללוים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב: ויאמר להם אתם ראשי האבות ללוים התקדשו אתם ואחיהם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינתי לו: כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנוה כמשפט: וייתקדשו הכהנים והלוים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל: וישאו בני הלוים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם: ויאמר דוד לשרי הלוים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנרות ומצלתים משמיעים להרים בקול לשמחה: ויעמידו הלוים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן בן קושיהו: ויעמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזאל ושמירמות

אחי נתן מבחר בן הגרי: וצלק העמוני נחרי הברתי נשא כלי יואב בן צרויה: ועירא היתרי גרב היתרי: ואורייה החתי זבד בן אחלי: ועדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני ועליו שלושים: וחנן בן מעכה ויושפט המתני: ועזיא העשתרתי שמע ועזאל בני חותם הערערי: והידיעאל בן שמרי ויחא אחיו התיצי: ואלילאל המחיים ויריבי ויושויה בני אלנעם ויתמה המואבי: ואלילאל ועובד ויעשיאל המצביה:

יב ואלה הבאים אל דוד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה: ונשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימן: והראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי ויואל ופלט בני עזמות וברכה והוא הענתתי: וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי: ואלעזוי וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו החריפי: ואלקנה וישיהו ועזראל ויעזר וישבעם הקרחים: ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן הגדוד: ומן הגדי נבדלו אל דוד למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר: ועזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי: ומשמנה הרביעי ירמיה החמשי: ועתי הששי אליאל השבעי: ויוחנן השמיני אלזבד התשיעי: וירמיהו העשירי מכבני עשתי עשר: ואלה מבני גד ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף: ואלה הם אשר עברו את הירדן בחדש הראשון והוא ממלא על כל גדיתי ויבריהו את כל העמקים למזרח ולמערב: ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד למצד לדוד: ויצא דוד לפניו ויען ויאמר להם אם שלום באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויכח: ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים לך דוד ועמד בן ישי שלום שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דוד ויתנם בראשי הגדוד: וממנשה נפלו על דוד בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחה סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול אל אדניו שאול: בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר למנשה: וזהמה עזרו עם דוד על הגדוד כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא: וכי לעת יום ביום יבאו על דוד לעזרו עד למחנה גדול כמחנה אלהים: ואלה מספרי ראשי החלוץ לצבא באו על דוד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהוה: ובני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא: ומן בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה: ומן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות: ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות: וצדוק נער גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים: ומן בני בנימן אחי שאול שלשת אלפים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול: ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את דוד: ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם: ומזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעדד בלא לב ולב: ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף: ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות: ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף: ומעבר לירדן מן הראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף: וככל אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך את דוד על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך את דוד: ויהיו שם עם דוד ימים שלושה אכלים ושותים כי הכינו להם אחיהם: ומגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבילים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל:

יג ויעזב דוד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד: ויאמר דוד לכל

¹⁷ ויהי כאשר ישב דוד בביתו ויאמר דוד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות: ¹⁸ ויאמר נתן אל דוד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך: ¹⁹ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר: ²⁰ לך ואמרת אל דוד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת: ²¹ כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן: ²² בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: ²³ ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הנוה מן אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: ²⁴ ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ: ²⁵ ושמתו מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגו עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה: ²⁶ ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית יבנה לך יהוה: ²⁷ ויהי כי מלאו ימיך ללכת עם אבתך והקימותי את זרעך אחרך אשר יהיה מבניך והכינתי את מלכותו: ²⁸ הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם: ²⁹ אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך: ³⁰ והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם: ³¹ וככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד: ³² ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד הלם: ³³ ויתקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתי כתור האדם המעלה יהוה אלהים: ³⁴ מה יוסיף עוד דוד אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת: ³⁵ יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות: ³⁶ יהוה אין כמון ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו: ³⁷ וכי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים: ³⁸ ונתתן את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ³⁹ ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת: ⁴⁰ ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דוד עבדך נכון לפניך: ⁴¹ כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך: ⁴² ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת: ⁴³ ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם:

יח ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובנתיה מיד פלשתים: ² ויך את מואב והיהו מואב עבדים לדוד נשאי מנחה: ³ ויך דוד את הדדעזר מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת: ⁴ ויילכד דוד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: ⁵ ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש: ⁶ וישם דוד בארם דרמשק והיה ארם לדוד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדוד בכל אשר הלך: ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם: ⁸ וימטבח את ערי הדדעזר לקח דוד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כלי הנחשת: ⁹ וישמע תעו מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר מלך צובה: ¹⁰ וישלח את הדורס בנו אל המלך דוד לשאול לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב וכסף ונחשת: ¹¹ וגם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק: ¹² ואבשי בן צרויה הכה את אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף: ¹³ וישם באדום נציבים והיו כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך: ¹⁴ וימלך דוד על כל ישראל והיה עשה משפט וצדקה לכל עמו: ¹⁵ ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר: ¹⁶ ויצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן

ויחיאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים: ¹⁷ והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתיים נחשת להשמיע: ¹⁸ וזכריה ועזיאל ושמיממות ויחיאל ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמות: ¹⁹ ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל ועוזיהו בכנרות על השמינית לנצח: ²⁰ וכונניהו שר הלויים במשא יסר במשא כי מבין הוא: ²¹ וזכריה ואלקנה שערים לארון: ²² וזשבניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים לארון: ²³ ויהי דוד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה: ²⁴ ויהי בעזר האלהים את הלויים נשאי ארון ברית יהוה ויובחו שבעה פרים ושבעה אילים: ²⁵ ודוד מכרבל במעיל בוץ וכל הלויים הנשאים את הארון והמשררים וכונניהו השר המשא המשררים ועל דוד אפוד בד: ²⁶ וכל ישראל מעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתיים משמעים בנבלים וכנרות: ²⁷ ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מרקד ומשחק ותבו לו בלבה:

יט ויביאו את ארון האלהים ויצגו אתו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויקרבו עלות ושלמים לפני האלהים: ² ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה: ³ ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה: ⁴ ויתן לפני ארון יהוה מן הלויים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: ⁵ אסף הראש ומשנהו זכריה ועיאל ושמיממות ויחיאל ומתתיהו ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתיים משמיע: ⁶ ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים: ⁷ ביום ההוא אז נתן דוד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו: ⁸ והודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתי: ⁹ ושירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ¹⁰ התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: ¹¹ אדרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: ¹² וזכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: ¹³ וזרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו: ¹⁴ הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: ¹⁵ וזכרו לעולם ברית דבר צוה לאלף דור: ¹⁶ אשר כרת את אברהם ושבעתו ליצחק: ¹⁷ ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: ¹⁸ ולאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: ¹⁹ ובהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: ²⁰ ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: ²¹ לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים: ²² אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: ²³ ושירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו: ²⁴ וספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: ²⁵ כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: ²⁶ כי כל אלהי העמים אילים ויהוה שמים עשה: ²⁷ יהוה והדר לפניו עז וחדוה במקמו: ²⁸ והבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: ²⁹ והבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: ³⁰ חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל כל תמוט: ³¹ ואישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: ³² וירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו: ³³ ואז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: ³⁴ והודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ³⁵ ויאמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ³⁶ וברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: ³⁷ ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר יום ביומו: ³⁸ ויעבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן דיתון וחסה לשערים: ³⁹ וצדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון: ⁴⁰ להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל: ⁴¹ ויעמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו: ⁴² ויעמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתיים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער: ⁴³ ויילכו כל העם איש לביתו ויסב דוד לברך את ביתו:

לאמר: 'לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: ²¹ ויבא גד אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: ²² אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריך וחרב אויבך למשגת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר: ²³ ויאמר דויד אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד אדם אל אפל: ²⁴ ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: ²⁵ וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחית את וכהשחית ראה יהוה וינתם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבוס: ²⁶ וישא דויד את עינו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל דויד והוקנים מכסים בשקים על פניהם: ²⁷ ויאמר דויד אל האלהים הלא אני עשו יהוה אלהי תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה: ²⁸ ומלאך יהוה אמר אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה בגרן ארנן היבסי: ²⁹ ויעל דויד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה: ³⁰ וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חטים: ³¹ ויבא דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה: ³² ויאמר דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם: ³³ ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי: ³⁴ ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות עולה חנם: ³⁵ ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות: ³⁶ ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על מזבח העלה: ³⁷ ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה: ³⁸ ובעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבסי ויזבח שם: ³⁹ ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בגבעון: ⁴⁰ ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה:

כב ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל: ¹ ויאמר דויד לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים: ² וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב אין משקל: ³ ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידינים והצרים עצי ארזים לרב לדויד: ⁴ ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו: ⁵ ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: ⁶ ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי: ⁷ ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: ⁸ הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל בימיו: ⁹ הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם: ¹⁰ ועתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך: ¹¹ אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצוד על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך: ¹² ואז תצליח אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת: ¹³ והנה בעניי הכינותי לבית יהוה זהב ככרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף: ¹⁴ ועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה: ¹⁵ ולזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך: ¹⁶ ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: ¹⁷ הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישיבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: ¹⁸ ועתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם

אביתר כהנים ושושא סופר: ¹⁹ ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד הראשנים ליד המלך:

ט ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו: ¹ ויאמר דויד אעשה חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו: ² ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך: ³ ויקח חנון את עבדי דויד ויגלחם ויכרת את מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם: ⁴ ויולכו ויגידו לדויד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם וישבתם: ⁵ ויראו בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: ⁶ וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: ⁷ וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: ⁸ ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה: ⁹ וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם: ¹⁰ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: ¹¹ ויאמר אם תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיד: ¹² ויחזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה: ¹³ ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינסו מפניו: ¹⁴ ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם: ¹⁵ וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויצאו את ארם אשר מעבר הנהר ושופך שר צבא הדדעזר לפניהם: ¹⁶ ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהים ויערך אלהים ויערך דויד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו: ¹⁷ וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית: ¹⁸ ויראו עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם דויד ויעבדהו ולא אבה ארם להושיע את בני עמון עוד:

כ ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודויד ישב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה: ¹ ויקח דויד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ² ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם: ³ ויהי אחריכן ותעמד מלחמה בגזר עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את ספי מילי הרפאים ויכנעו: ⁴ ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעור את לחמי אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים: ⁵ ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא: ⁶ ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא אחי דויד: ⁷ האל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו:

כא ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד למנות את ישראל: ¹ ויאמר דויד אל יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה את מספרם: ² ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: ³ ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם: ⁴ ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: ⁵ ולוי ובנימן לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב: ⁶ וזירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל: ⁷ ויאמר דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עוון עבדך כי נסכלתי מאד: ⁸ וידיבר יהוה אל גד חזה דויד

יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי: ⁷²בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור: ⁷³אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: ⁷⁴בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו: ⁷⁵בני מררי ליעזיהו בנו ושהם זכור ועברי: ⁷⁶למחלי אלעזר ולא היה לו בנים: ⁷⁷לקיש בני קיש ירחמאל: ⁷⁸בני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלויים לבית אבתיהם: ⁷⁹ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחיהם וראשי האבות לכהנים וללויים אבות הראש לעמת אחיו הקטן:

וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה:

כגודוד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל: ⁸⁰זיאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלויים: ⁸¹ויספרו הלויים מן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף: ⁸²מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרם ושפטים ששת אלפים: ⁸³וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל: ⁸⁴ויחלקם דוד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי: ⁸⁵לגרשני לעדן ושמעי: ⁸⁶בני לעדן הראש יחיאל וזתם ויואל שלשה: ⁸⁷בני שמעי שלמות וחזיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות ללעדן: ⁸⁸ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה: ⁸⁹וייהי יחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת: ⁹⁰בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה: ⁹¹בני עמרם אהרן ומושה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד עולם: ⁹²ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי: ⁹³בני משה גרשם ואליעזר: ⁹⁴בני גרשם שבואל הראש: ⁹⁵וייהו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: ⁹⁶בני יצהר שלמית הראש: ⁹⁷בני חברון יריהו הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי: ⁹⁸בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני: ⁹⁹בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: ¹⁰⁰זימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם: ¹⁰¹בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה: ¹⁰²אלה בני לוי לבית אבתיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מן עשרים שנה ומעלה: ¹⁰³כי אמר דוד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: ¹⁰⁴וגם ללויים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו: ¹⁰⁵כי בדברי דוד האחרנים המה מספר בני לוי מן עשרים שנה ולמעלה: ¹⁰⁶כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים: ¹⁰⁷וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה: ¹⁰⁸ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: ¹⁰⁹ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: ¹¹⁰זושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה:

כדויבדל דוד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנביאים בכנרות בנבלים ובמצלתיים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: ¹¹¹לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך: ¹¹²לידותון בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו וחשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על הדות והלל ליהוה: ¹¹³להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותר מחזיאות: ¹¹⁴כל אלה בנים להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: ¹¹⁵כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלתיים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן: ¹¹⁶וייהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה: ¹¹⁷ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד: ¹¹⁸ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר: ¹¹⁹השלישי זכור בניו ואחיו שנים עשר: ¹²⁰הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר: ¹²¹החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר: ¹²²הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר: ¹²³השביעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר: ¹²⁴השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר: ¹²⁵התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר: ¹²⁶העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר: ¹²⁷עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר: ¹²⁸השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר: ¹²⁹לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר: ¹³⁰לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר: ¹³¹לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר: ¹³²לששה עשר לחנניה בניו ואחיו שנים עשר: ¹³³לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר: ¹³⁴לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר: ¹³⁵לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר: ¹³⁶לעשרים לאליה בניו ואחיו שנים עשר: ¹³⁷ללאחד ועשרים להותר בניו ואחיו שנים עשר: ¹³⁸לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר: ¹³⁹לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר: ¹⁴⁰לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר:

כה ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ¹⁴¹זימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: ¹⁴²ויחלקם דוד וצדוק מן בני אלעזר ואחיהם מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם: ¹⁴³זימצאו בני אלעזר רבים לראשי הגברים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: ¹⁴⁴ויחלקום בגורלות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובני איתמר: ¹⁴⁵ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחיהם מן אביתר וראשי האבות לכהנים וללויים בית אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר: ¹⁴⁶ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני: ¹⁴⁷לחרם השלישי לשערים הרביעי: ¹⁴⁸למלכיה החמישי למימן הששי: ¹⁴⁹להקוץ השביעי לאביה השמיני: ¹⁵⁰לישוע התשעי לשכניהו העשירי: ¹⁵¹לאלשיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: ¹⁵²לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר: ¹⁵³לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר: ¹⁵⁴לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר: ¹⁵⁵לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשירי: ¹⁵⁶ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים: ¹⁵⁷לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים: ¹⁵⁸אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ¹⁵⁹ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחיהו: ¹⁶⁰לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה: ¹⁶¹לציהרי שלמות לבני שלמות יחת: ¹⁶²ובני יריהו אמריהו השני

כולמחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף: ¹⁶³זלמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ידיעאל השני וזבדיהו השלישי יתניאל הרביעי: ¹⁶⁴יעלים החמישי יהונתן הששי אליהועיני השביעי: ¹⁶⁵ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: ¹⁶⁶עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים: ¹⁶⁷ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה: ¹⁶⁸בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו: ¹⁶⁹כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: ¹⁷⁰זלמשלמיהו בנים ואחיהם בני חיל שמונה עשר: ¹⁷¹ולחסה מן בני מררי בנים שמרי הראש כי לא היה בכור וישימהו אביהו לראש: ¹⁷²לחלקיהו השני טבליהו השלישי זכריהו הרביעי כל בנים ואחיהם לחסה שלשה עשר: ¹⁷³לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה: ¹⁷⁴ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער: ¹⁷⁵זיפל הגורל מזרחת לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: ¹⁷⁶לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים: ¹⁷⁷לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר: ¹⁷⁸למזרח הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים: ¹⁷⁹לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: ¹⁸⁰אלה מחלקות השערים

^לואחרי אחיתפל יהוידע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב:

כח ויקהל דויד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלם: ^אויקם דויד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדס רגלי אלהינו והכינותי לבנות: ^בזהאלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת: ^גויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות למלך על ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על כל ישראל: ^דומכל בני כי רבים בניו נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל: ^הויאמר לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה לו לאב: ^וזהכינותי את מלכותו עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: ^זועתה לעיני כל ישראל קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם: ^חואתה שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבוני יזינך לעד: ^טראה עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועשה: ^יוינתן דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת בתיו וגזכיו ועליתיו וחדריו הפנימיים ובית הכפרת: ^{יא}ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: ^{יב}ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת בית יהוה: ^{יג}לזהב במשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה וזהב לכל כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה: ^{יד}ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה: ^{טו}ואת הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף: ^{טז}המזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: ^{יז}ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית המרכבה הכרבים זהב לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה: ^{יח}הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית: ^{יט}ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזובך עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה: ^כזהנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דברך:

כט ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: ^אוככל כחי הכינותי לבית אלהי הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים אבני שהם ומלואים אבני פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב: ^בועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי לבית הקדש: ^גשלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר כסף מזקק לטוח קירות הבתים: ^דלזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה: ^הויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך: ^וויתנו לעבודת בית האלהים זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככרים: ^זההנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על יד יחיאל הגרשני: ^חוישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח שמחה גדולה: ^טויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: ^יאלך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: ^{יא}והעשר

לבני הקרחי ולבני מררי: ^ביהוה אלהים על אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: ^גבני לעד בני הגרשני לעדן ראשי האבות לעדן הגרשני יחיאל: ^דבני יחיאל זתם ויואל אחיו על אצרות בית יהוה: ^הלעמרמי ליעהרי לחברוני לעזיאל: ^וושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות: ^זהואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו: ^חהוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא: ^טומן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: ^יהכל ההקדיש שמואל הראה ושאל בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש על יד שלמית ואחיו: ^{יא}ליעהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: ^{יב}לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: ^{יג}לחברוני ריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד: ^{יד}ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראובני והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך:

ל ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף: ^אעל המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבע בן זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^במן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש הראשון: ^גועל מחלקת החדש השני דודי האחוה ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^דשר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^ההוא בניהו גבור השלישי ועל השלישי ומחלקתו עמיזבד בנו: ^והרביעי לחדש הרביעי עשה אל אחי יואב וזבדיה בנו אחיו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^זהחמישי לחדש החמישי השר שמהות הירח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^חהששי לחדש הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^טהשביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^יהשמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^{יא}התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^{יב}העשירי לחדש העשירי מהרי הנוטופי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^{יג}עשתי עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^{יד}השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנוטופי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ^{טו}ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו בן מעכה: ^{טז}ללוי חשביהו בן קמואל לאהרן צדוק: ^{יז}ליהודה אליהו מאחי דויד ליששכר עמרי בן מיכאל: ^{יח}לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי ירימות בן עזריאל: ^{יט}לבני אפרים הושע בן עזייהו לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו: ^כלחצי המנשה גלעד ידו בן זכריהו לבנימן יעשיאל בן אבנר: ^{כא}לדן עזראל בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל: ^{כב}ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים: ^{כג}יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עלה המספר במספר דברי הימים למלך דויד: ^{כד}ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן עזיהו: ^{כה}ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן כלוב: ^{כז}ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השפמי: ^{כח}ועל הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הגדרי ועל אצרות השמן יועש: ^{כט}ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי: ^לועל הגמלים אוביל הישמעלי ועל האתנות יחדיהו המרנתי: ^{לא}ועל הצאן יזי ההגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד: ^{לב}יהונתן דוד דויד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך: ^{לג}ויאחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך:

והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: "ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: "וכי מי אני ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת כי ממך הכל ומידך נתנו לך: "וכי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל אבותינו כצל ימינו על הארץ ואין מקוה: "יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכיננו לבנות לך בית לשם קדשך מידך היא ולך הכל: "וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדב לך: "יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך: "ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר הכינתי: "ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך: "אויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל: "בויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: "בוישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דויד אביו ויצלח וישמעו אליו כל ישראל: "וכל השרים והגברים וגם כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך: "בזיגדל יהוה את שלמה למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל: "בדוד בן ישי מלך על כל ישראל: "בזיהימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש: "בזימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו: "בדברי דויד המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי גד החזה: "עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות:

2 דְּבָרֵי הַיָּמִים

לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו: ⁷ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי: ⁸בן אשה מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזה ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמך וחכמי אדני דוד אביך: ⁹ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו: ¹⁰ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה אתם ירושלים: ¹¹ויספר שלמה כל האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דוד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות: ¹²ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים להעביד את העם:

גויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדוד אביו אשר הכין במקום דוד בגרן ארגן היבוס: ¹ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו: ²ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: ³והאולם אשר על פני הארץ על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור: ⁴וזאת הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות: ⁵ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב פרוים: ⁶ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות: ⁷ויעש את בית קדש הקדשים ארכו על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לככרים שש מאות: ⁸ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב: ⁹ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב: ¹⁰וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר: ¹¹וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף הכרוב האחר: ¹²וכנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על רגליהם ופניהם לבית: ¹³ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ ויעל עליו כרובים: ¹⁴ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות חמש: ¹⁵ויעש שרשרות בדביר ויתן על ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות: ¹⁶ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאל ויקרא שם הימיני יכין ושם השמאלי בעז:

דויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו: ¹ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב: ²ודמות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו: ³ועומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: ⁴ויעביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל: ⁵ויעש

אויתחזק שלמה בן דוד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלוהו למעלה: ¹ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות: ²ויילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר: ³ואבל ארון האלהים העלה דוד מקרית יערים בהכין לו דוד כי נטה לו אהל בירושלם: ⁴ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: ⁵ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף: ⁶ובלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך: ⁷ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דוד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: ⁸ועתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ: ⁹עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול: ¹⁰ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתך עלי: ¹¹והחכמה והמדע נתון לך ועשר נכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחרך לא יהיה כן: ¹²ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על ישראל: ¹³ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: ¹⁴ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: ¹⁵ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר: ¹⁶ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם ויציאו:

הויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו: ¹ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: ²וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דוד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו: ³הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם וזאת על ישראל: ⁴והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים: ⁵ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו: ⁶ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזה ובכסף ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דוד אבי: ⁷וישלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך: ⁸ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא: ⁹והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: ¹⁰ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנך עליהם מלך: ¹¹ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן

דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ^אואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל: ^בויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו: ^גכי עשה שלמה כיוור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה: ^דויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם: ^האשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה: ^וועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתך כאשר הלכת לפני: ^זועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדויד: ^חכי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: ^טופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך: ^ילהיות עיניך פתוחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: ^{יא}ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת: ^{יב}אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחת בבית הזה: ^{יג}ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: ^{יד}ואם ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחנונו לפניך בבית הזה: ^{טו}ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיהם: ^{טז}בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך מחטאתם ישובון כי תענם: ^{יז}ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: ^{יח}רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו אויבו בארץ שעריו כל נגע וכל מחלה: ^{יט}כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה: ^כואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם: ^{כא}אלמען ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבתינו: ^{כב}וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה: ^{כג}ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי: ^{כד}כי יצא עמך למלחמה על אויבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך: ^{כה}ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: ^{כו}כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת במ ונתתם לפני אויב ושבוס שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה: ^{כז}והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחנונו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו: ^{כח}ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמך: ^{כט}ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנוניהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך: ^לועתה אלהי יהוה נא עיניך פתוחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה: ^{לא}ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבושו תשועה וחסידים ישמחו בטוב: ^{לב}יהוה אלהים אל תשב פני משיחיד זכרה לחסדי דויד עבדך:

כיורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאל לרחצה בהם את מעשה העולה ידיחו במ והים לרחצה לכהנים בו: ויעש את מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאל: ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל ויעש מזרקי זהב מאה: ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה: ויעש חורם את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים: ^בועמדים שנים והגלות והכתרות על ראש העמדים שתיים והשבכות שתיים לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים: ^גואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה האחת לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים: ^דואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות: ^הואת הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו: ^וואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: ^זבכר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה: ^חויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת: ^טויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: ^יואת המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: ^{יא}והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב: ^{יב}והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב:

וותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים: ^באז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון: ויקהל אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי: ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון: ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: והיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה: אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים: ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: והלויים המשררים לכלם לאסוף להימן לידתן ולבניהם ולאחיהם מלבישים בוש במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצריים בחצרות: ויהי כאחד למחצריים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהודות ליהוה וכהרים קול בחצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים:

אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: ^אואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים: ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד: ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר: ^במן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל: ויאבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל: ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עם לבבך: ^גרק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלציק הוא יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את

ביומו והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דויד איש האלהים:¹⁰ ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלוים לכל דבר ולא צרות: ¹¹ וזוכן כל מלאכת שלמה עד היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה: ¹² ואז הלך שלמה לעציון גבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום: ¹³ וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה:

ט ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל כבוד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: ¹ ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה: ² ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה: ³ ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: ⁴ ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך: ⁵ ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי: ⁶ אשרי אנשיו ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד ושמעים את חכמתך: ⁷ יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתגד עליהם למלך לעשות משפט וצדקה: ⁸ ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: ⁹ וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה: ¹⁰ ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודה: ¹¹ והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה: ¹² ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב: ¹³ ולבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: ¹⁴ ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת: ¹⁵ ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון: ¹⁶ ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור: ¹⁷ וישש מעלות לכסא וכבש בהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: ¹⁸ ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכה: ¹⁹ וככל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה: ²⁰ ככי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים: ²¹ ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה: ²² וככל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו: ²³ והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: ²⁴ ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: ²⁵ ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: ²⁶ ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: ²⁷ ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות: ²⁸ וישאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי החזה על ירבעם בן נבט: ²⁹ וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: ³⁰ ואישכב שלמה עם אבתיו ויקברוהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

י וילך רחבעם שכמה כי שכס באו כל ישראל להמליך אתו: ¹ ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים: ² וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל

אוככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית: ¹ ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: ² וכל בני ישראל ראים בדרת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ³ והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה: ⁴ ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם: ⁵ והכהנים על משמרותם עמדים והלוים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצים נגדם וכל ישראל עמדים: ⁶ ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים: ⁷ ויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים: ⁸ ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: ⁹ וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו: ¹⁰ ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו הצליח: ¹¹ וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: ¹² הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי: ¹³ ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם: ¹⁴ ועתה עיני יהיו פתוחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה: ¹⁵ ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: ¹⁶ ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתך וחקי ומשפטי תשמור: ¹⁷ והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל: ¹⁸ ואם תשובון אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: ¹⁹ ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים: ²⁰ באוהבית הזה אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: ²¹ ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבתיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת:

יא ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: ¹ ויהערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את בני ישראל: ² וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה: ³ ויבן את תדמר במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת: ⁴ ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריה: ⁵ ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: ⁶ כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסים אשר לא מישראל המה: ⁷ מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה: ⁸ וזמן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאכתו כי המה אנשי מלחמה ושרי שלישי ושרי רכבו ופרשיו: ⁹ ואלה שרי הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם: ¹⁰ ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשה לי בבית דויד מלך ישראל כי קדש המה אשר באה אליהם ארון יהוה: ¹¹ אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: ¹² ובדבר יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות: ¹³ ויעמד כמשפט דויד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלוים על משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר יום

ירושלם כי מעלו ביהוה: 'באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים: 'וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: 'ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושירי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק: 'ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: 'ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק: 'וכי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות: 'ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה: 'ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: 'ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבו אל תא הרצים: 'ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים: 'ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 'ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה: 'ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתייחס ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: 'וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו תחתיו:

יג בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה: 'שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: 'ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: 'ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: 'הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדוד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח: 'ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דוד וימרד על אדניו: 'ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק לפניו: 'ויעתה אתם אמרים להתחזק לפני מלכת יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: 'הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים: 'ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוה וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת: 'וימקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו: 'זהנה עמנו בראש האלהים וכהניו וחצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבותיכם כי לא תצליחו: 'וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם: 'וויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות: 'ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה: 'ווינוסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם: 'ויכנו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מירשאל חמש מאות אלף איש בחור: 'ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם: 'ויירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון ובנותיה: 'ולא עצר כח ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת: 'ויתחזק אביהו וישא לו נשים ארבע עשרה וילד עשרים ושנים בניו ושש עשרה בנות: 'ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עד:

יד וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו

רחבעם לאמר: 'אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: 'ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם: 'ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: 'וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: 'ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו: 'ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: 'וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי: 'ויעתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבנים: 'ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלשי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלשי: 'ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים: 'וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבנים: 'ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט: 'וילך ישראל כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך כל ישראל לאהלו: 'ויבני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: 'וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם: 'ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה:

יא ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: 'ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר: 'אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר: 'כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם: 'וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה: 'ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: 'ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם: 'ואת גת ואת מרשה ואת זוף: 'ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה: 'ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות: 'ויוחזק את המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין: 'ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן: 'והכהנים והלויים אשר בכל ישראל התייצבו עליו מכל גבולם: 'כי עזבו הלויים את מגרשיהם ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה: 'ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה: 'ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבוח ליהוה אלהי אבותיהם: 'ויוחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דוד ושלמה לשנים שלוש: 'ויקח לו רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן דוד אביהל בת אליאב בן ישי: 'ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת זהם: 'ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת שלמית: 'כאויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים וילד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: 'ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו: 'ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים:

יב ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו: 'ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על

אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך: הלא הכושים והלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על יהוה נתנם בידך: כי יהוה עיני משטטות בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית המהפכת כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא: ויהנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל: ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים: וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: ויקברוהו בקברתיו אשר כרה לו בעיר דוד וישכיבוהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד:

י וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל: ביותן חיל בכל ערי יהודה הבערות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דוד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים: כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל: ויוכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב: ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה: ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה: ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמרימות ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניהו הלויים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים: וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם: ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט: וזמן פלשתיים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותישים שבעת אלפים ושבע מאות: ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות: ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם: וזאלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף: ויעל ידו יוחנן השר ועמו מאתים ושמונים אלף: ויעל ידו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל: וזמן בנימן גבור חיל אלידע ועמו נשקי קשת ומגן מאתים אלף: ויעל ידו יהובד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא: ואלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה:

י ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: ביורד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתו לעלות אל רמות גלעד: ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוד וכעמד עמי ועמד במלחמה: ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה: ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך: ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלא: ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבישים בגדים וישיבים בגרן פתח שער שמרון וכל הנבאים מתנבאים לפניהם: ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלותם: ויכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן ביד המלך: והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד טוב אל המלך והי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב: ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר: ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך

תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים: ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו: ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות ויגדע את האשרים: ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה: ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו: ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח יהוה לו: ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו: ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל: ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד מרשה: ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בניא צפתה למרשה: ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזור בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך אנוש: ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים: וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד: ויכו את כל הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כי בזה רבה היתה בהם: ויגם אלהי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם:

טו ועזריהו בן עווד היתה עליו רוח אלהים: ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשו ימצא לכם ואם תעזבוהו יעזב אתכם: וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה: וישב בצר לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם: ויבעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כל יושבי הארצות: וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים הממם בכל צרה: ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתיכם: ויכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עדה הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה: ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה אלהיו עמו: ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש עשרה למלכות אסא: ויזיבוהו ליהוה ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים: ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם: וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת למן קטן ועד גדול למאיש ועד אשה: וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות: וישמחו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב: ויגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון: והבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו: ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים: ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא:

טז בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה: ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר: ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי: ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את מלאכתו: ויאסא המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה: ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על מלך ארם ולא נשענת על יהוה

עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם: ^ווישובו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר: ^זאם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע: ^חועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: ^טוהנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: ^יאלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: ^{יא}וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם ובניהם: ^{יב}ויחזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל: ^{יג}ויאמר הקשיבו כל יהודה וישיבי ירושלים והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: ^{יד}מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: ^{טו}לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם: ^{טז}ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישיבי ירושלים נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה: ^{יז}ויקמו הלויים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: ^{יח}וישיבמו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישיבי ירושלים האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאי והצליחו: ^{יט}ויזעק אל העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת לפני החלוק ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: ^כובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמון ומואב והר שעיר הבאים ליהודה וינגפו: ^{כא}ויעמדו בני עמון ומואב על ישיבי הר שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושיבי שעיר עזרו איש ברעהו למשחית: ^{כב}ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה: ^{כג}ויבא יהושפט ועמו לבו את שלם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את השלל כי רב הוא: ^{כד}וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום: ^{כה}וישובו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלים בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם: ^{כז}ויבאו ירושלים בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה: ^{כח}ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: ^{כט}ותשקט ממלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב: ^לוימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי: ^{לא}ויילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה: ^{לב}אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבתיהם: ^{לג}ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוה בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל: ^{לד}וואחריכן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות: ^{לה}ויחברו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון גבר: ^{לו}ויתנבא אליעזר בן דדוהו ממרשה על יהושפט לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישיברו אניות ולא עצרו ללכת אל תרשיש:

כא וישיב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך

יהורם בנו תחתיו: ^אולו אחים בני יהושפט עזריה ויחזיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל: ^בויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור: ^גויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל: ^דבן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם: ^הויילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: ^וולא אבה יהוה להשחית את בית דוד למען הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לת לו ניר ולבניו כל הימים: ^זבימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו

אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמר עלו והצליחו וינתנו בידכם: ^חויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה: ^טויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום: ^יויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע: ^{יא}ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימינו ושמאלו: ^{יב}ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה: ^{יג}ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: ^{יד}ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאי ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: ^{טו}ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה: ^{טז}ויגש צדקיהו בן כנענה ויד את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך: ^{יז}ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא: ^{יח}ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבוהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך: ^{יט}ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום: ^כויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: ^{כא}ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד: ^{כב}ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה: ^{כג}ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו: ^{כד}ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו: ^{כה}ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישובו מאחריהו: ^{כז}ויאיש משך בקשת לתמו ויד את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכב הפך ידיך והוצאתני מן המחנה כי החליתי: ^{כח}ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימת לעת בוא השמש:

יט וישיב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם: זיצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלרשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: ^אאבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים: ^בוישיב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם: ^גויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבערות לעיר ועיר: ^דויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: ^הועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד: ^ווגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלויים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלים: ^זויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: ^חוכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו: ^טוהנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב:

כ ויהי אחריכן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה: ^אויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי: ^בזירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: ^גויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: ^דויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: ^הויאמר יהוה אלהי אבתינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב: ^והלא אתה אלהינו הורשת את ישיבי הארץ הזאת מלפני

עליהם מלך: ¹⁰ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב: ¹¹ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו: ¹²גם הוא עשה במות בהרי יהודה ויון את ישיבי ירושלם וידח את יהודה: ¹³ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה: ¹⁴ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת ישיבי ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחיך בית אביך הטובים ממך הרגת: ¹⁵הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך: ¹⁶ואתה בחליים רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים: ¹⁷ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים: ¹⁸ויעלו ביהודה ויבקעו וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו: ¹⁹ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא: ²⁰ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו: ²¹בן שלשים ושתים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברהו בעיר דויד ולא בקברות המלכים:

כב וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: ²בן ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי: ³גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשיע: ⁴ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו: ⁵גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם: ⁶וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: ⁷ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב: ⁸ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם: ⁹ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא וימתהו ויקברהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה: ¹⁰ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה: ¹¹ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתהו: ¹²ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ:

כג ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכרי עמו בברית: ²ויסבו ביהודה ויקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם: ³ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד: ⁴זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללויים לשערי הספים: ⁵והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה: ⁶ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: ⁷והקיפו הלויים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו: ⁸ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות: ⁹ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים:

כד בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: ²ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן: ³וישא לו יהוידע נשים שתיים וילד בנים ובנות: ⁴ויהי אחריכך היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה: ⁵ויקבץ את הכהנים והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו הלויים: ⁶ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: ⁷כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים: ⁸ויהוא המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה: ⁹ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר: ¹⁰וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לילה: ¹¹ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד הלויים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישארו וישיבהו אל מקומו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרב: ¹²ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה: ¹³ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו ויאמרו: ¹⁴וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשוהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע: ¹⁵ויוזקן יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במותו: ¹⁶ויקברהו בעיר דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: ¹⁷ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך או שמע המלך אליהם: ¹⁸ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת: ¹⁹וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו בם ולא האזינו: ²⁰ירוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם: ²¹ויקשרו עליו וירגמוהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: ²²ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש: ²³ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק: ²⁴כי במצער אנשים

שכב המלך עם אבתיו: ז'בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושנים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה מן ירושלם: ז'ייעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: ז'יהיה לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים: ז'ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: ז'ועזרהו האלהים על פלשתים ועל הערביים הישבים בגור בעל והמעונים: ז'ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה: ז'ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקם: ז'ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה: ז'איהיה לעזיהו חיל עשה מלחמה ויצא צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל הסופר ומעשיהו השוטור על יד חנניהו משרי המלך: ז'כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות: ז'ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב: ז'ויבן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות ולאבני קלעים: ז'וייעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק: ז'וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת: ז'ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני חיל: ז'וייעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים: ז'ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: ז'ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה: ז'איהיה עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ: ז'ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא: ז'וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

בזבן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק: ז'ייעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים: ז'הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב: ז'וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירינות ומגדלים: ז'הוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים ואת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית: ז'ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו: ז'ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: ז'בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם: ז'וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אחז בנו תחתיו:

כחבן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו: ז'וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים: ז'הוא הקטיר בגיא בן הנם ויבער את בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: ז'ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ז'ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויד בו מכה גדולה: ז'ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם: ז'ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך: ז'וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם שלל

באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים: ז'ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני יהודע הכהן ויהרגוהו על מטתו וימת ויקברוהו בעיר דוד ולא קברוהו בקברות המלכים: ז'ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעת העמונית ויהוובד בן שמרית המואבית: ז'ובניו רב המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו:

כהבן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלם: ז'ייעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: ז'יהיה כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו: ז'ואת בניהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו: ז'ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמח וצנה: ז'וישכר מירשאל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף: ז'איש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים: ז'כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל: ז'ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה: ז'ויבדילים אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בחרי אף: ז'ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויד את בני שער עשרת אלפים: ז'ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו: ז'ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרן ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה: ז'יהיה אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שער ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: ז'ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך: ז'יהיה בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוד חדל לך למה יכוד ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי: ז'ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים: ז'וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: ז'ואמרת הנה הכית את אדום ונשאך לך להכביד עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: ז'ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום: ז'וייעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: ז'וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו: ז'ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה: ז'וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת אצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרון: ז'ויחיי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ז'ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: ז'ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינסו לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו שם: ז'וישאהו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתיו בעיר יהודה:

כוויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו: ז'הוא בנה את אילות וישביה ליהודה אחרי

רב בזו מהם ויביאו את השלל לשמרון: וישם היה נביא ליהוה עדד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בס בזעף עד לשמים הגיע: ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: ויעתה שמעוני והשיבו השביה אשר שבייתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם: ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהונתן ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא: ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתינו ועל אשמתנו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל: ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הלבשו מן השלל וילבשו וינעלו ויאכלו וישקו ויטבחו וינהלו בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שמרון: ובעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו: ויעוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי: ויפלטשים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם: ויביא הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: ויחלף אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: ויזיב את אלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל: ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם: ויבכר עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבותיו: ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: וישכב אחז עם אבותיו ויקברו בעיר בירושלם כי לא הביארו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו:

ל וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם: ויירש הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל: ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב: ויילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי אשור: ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים: ועתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו: כי בשובכם על יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם אם תשובו אליו: ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בסם: ואך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם: וגם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה: ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד: ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון: וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה: ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקו את הדם מיד הלויים: כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחיתת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה: ויביא רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא טהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד: וכל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש: וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא

כט יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: והוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקו: ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח: ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש: כי מעלו אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבוהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף: וגם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: ועתה עם לבבי לחרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו: ויבני עתה אל תשלו כי בכס בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים: ויקמו הלויים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן ההללאל ומן הגרשני יואח בן זמה ועדן בן יואח: ומן בני אליצפן שמרי ויעואל ומן בני אסף זכריהו ומתניהו: ומן בני הימן יחואל ושמעי ומן בני ידותן שמעיה ועזיאל: ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל קדרון חוצה: ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו: ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו

לאמר: 'חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: 'עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה: 'אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לכיש וכל ממשלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר: 'כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישיבים במצור בירושלם: 'הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור: 'הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתי ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחו ועליו תקטירו: 'הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל את ארצם מידי: 'מי בכל אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי: 'ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי: 'ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: 'וספרים כתב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מידי כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי: 'ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר: 'וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם: 'יתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת ויעקו השמים: 'וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהי ומיציאו מעיו שם הפילוהו בחרב: 'וישע יהוה את יחזקיהו ואת ישיב ירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל וינהלם מסביב: 'זורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל הגוים מאחרי כן: 'בימים ההם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: 'הלא כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם: 'ויכונע יחזקיהו בגבה לבו הוא וישיב ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו: 'זיהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה: 'ומסכנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים לאורות: 'ועתים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: 'זהו יחזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון העליון וישרם למטה מערבה לעיר דוד ויצלח יחזקיהו בכל מעשהו: 'איוכן במליצי שריי בבל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו: 'זיהי דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל: 'זיהי יחזקיהו עם אבתיו ויקברוהו במעלה קברי בני דוד וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישיב ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו:

לגבן שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: 'זיעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 'זיישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: 'זובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם: 'זויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 'זהו העביר את בניו באש בגי בן הנם ועונן ונחש וכסף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 'זישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום: 'הלא אוסיף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבתים רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: 'זייתע מנשה את יהודה וישיב ירושלם לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני

את העם: 'זייעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלויים והכהנים בכלי עז ליהוה: 'זיידבר יחזקיהו על לב כל הלויים המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: 'זייעצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: 'זכי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב: 'זיישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל הבאים מירושלם והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: 'זותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: 'זיוקמו הכהנים הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים:

לאוככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחוזתו לעריהם: 'זיעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה: 'זימנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה: 'זיאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת יהוה: 'זוכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: 'זובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: 'זיחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו: 'זיביאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: 'זיידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים על הערמות: 'זיאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה: 'זיאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: 'זיביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה: 'זיחיהאל ועזריהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים: 'זיקורא בן ימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים: 'זועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול קסטן: 'זימלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם: 'זואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם: 'זולהתיחש בכל טפס נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש: 'זולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלויים: 'זיעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: 'זאובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח:

לבאחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבערות ויאמר לבקעם אליו: 'זירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם: 'זייעץ עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו: 'זיקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: 'זייתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר דוד ויעש שלח לרב ומגנים: 'זיתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבבם

אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תוקהת בן חסרה שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת: ²² ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: ²³ כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: ²⁴ התחת אשר עזבוני ויקטירו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה: ²⁵ ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: ²⁶ זיען רך לבבך ותכנע מלפני אלהים בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל יושביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: ²⁷ הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל יושביו וישיבו את המלך דבר: ²⁸ וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם: ²⁹ ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישיבי ירושלם והכהנים והלויים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: ³⁰ ויעמד המלך על עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחוקיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה: ³¹ ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימין ויעשו ישיבי ירושלם כברית אלהים אבותיהם: ³² ויסיור יאשיהו את כל התועבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבוד את יהוה אלהים כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם:

לד בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: ¹ ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דוד אביו ולא סר ימין ושמאלו: ² ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דוד אביו ובשנים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: ³ וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם גדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק וירקע: ⁴ פני הקברים הזבחים להם: ⁵ ויעצמות כהנים שרף על מזבחותים ויטהר את יהודה ואת ירושלם: ⁶ ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בהר בתיים סביב: ⁷ וינתץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם: ⁸ ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: ⁹ ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימין וישיבי ירושלם: ¹⁰ ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית: ¹¹ ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: ¹² ויהאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלויים מן בני מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לנצח והלויים כל מבין ככלי שיר: ¹³ ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים סופרים ושטרים ושוערים: ¹⁴ ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה: ¹⁵ וזיען חלקיהו ויאמר אל שפן: ¹⁶ ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים: ¹⁷ ויתיכו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה: ¹⁸ וינגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך: ¹⁹ ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו: ²⁰ ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדו בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר: ²¹ לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה: ²² וילך חלקיהו ואשר המלך

יראל: ¹ וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ² ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרוהו בנחשתים ויוליכוהו בבלה: ³ וכהצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו: ⁴ ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: ⁵ ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה: ⁶ ויסיור את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: ⁷ ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל: ⁸ אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם: ⁹ ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל: ¹⁰ ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חזוי: ¹¹ וישכב מנשה עם אבתיו ויקברהו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו: ¹² בן עשרים ושנים שנה אמון במלכו ושנים מלך בירושלם: ¹³ ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם: ¹⁴ ולא כנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: ¹⁵ ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו: ¹⁶ ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו:

לד בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: ¹ ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דוד אביו ולא סר ימין ושמאלו: ² ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דוד אביו ובשנים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: ³ וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם גדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק וירקע: ⁴ פני הקברים הזבחים להם: ⁵ ויעצמות כהנים שרף על מזבחותים ויטהר את יהודה ואת ירושלם: ⁶ ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בהר בתיים סביב: ⁷ וינתץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם: ⁸ ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: ⁹ ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימין וישיבי ירושלם: ¹⁰ ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית: ¹¹ ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: ¹² ויהאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלויים מן בני מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לנצח והלויים כל מבין ככלי שיר: ¹³ ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים סופרים ושטרים ושוערים: ¹⁴ ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה: ¹⁵ וזיען חלקיהו ויאמר אל שפן: ¹⁶ ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים: ¹⁷ ויתיכו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה: ¹⁸ וינגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך: ¹⁹ ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו: ²⁰ ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדו בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר: ²¹ לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה: ²² וילך חלקיהו ואשר המלך

נבו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו: ^כגיוירו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: ^{כא}ויעבירוהו עבדיו מן המרכבה וירכיבוהו על רכב המשנה אשר לו ויוליכוהו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו: ^{כב}ויוקונו ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על הקינות: ^{כג}ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: ^{כד}ודבריו הראשנים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:

לו ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו ומליכהו תחת אביו בירושלם: ^בבן שלוש ועשרים שנה יואחז במלכו ושלושה חדשים מלך בירושלם: ^גויסירוהו מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: ^דוימלך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו מצרימה: ^הבן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו: ^ועליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו בנחשתים להליכו בבבל: ^זומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל: ^חויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו: ^טבן שמונה שנים יהויכין במלכו ושלושה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה: ^יולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו בבבל עם כלי חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם: ^{יא}בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם: ^{יב}ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה: ^{יג}וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל: ^{יד}גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מעל ככל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: ^{טו}וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו: ^{טז}ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובזוים דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת יהוה בעמו עד לאין מרפא: ^{יז}ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו: ^{יח}וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל: ^{יט}וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי מחמדיה להשחית: ^כזייגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: ^{כא}למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: ^{כב}ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: ^{כג}ככה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכס מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל:

אובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: ככה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה: מי בכס מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם: וכל הנשאר מכל המקמות אשר הוא גר שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם: ויזקומו ראשי האבות ליהודה ובנימין והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם: וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגנות לבד על כל התנדב: והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו: ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לשבצר הנשיא ליהודה: ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים: כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה שבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם:

בואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל לבבל וישבו לירושלם ויהודה איש לעירו: אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים: בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים: בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר: בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה: בני זכי שבע מאות וששים: בני שש מאות ארבעים ושנים: בני בבי שש מאות עשרים ושלשה: בני עזגד אלף מאתים עשרים ושנים: בני אדניקם שש מאות ששים ושלשה: בני בגוי אלפים חמשים ושלשה: בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה: בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה: בני בציי שלש מאות עשרים ושלשה: בני יורה מאה ושנים עשר: בני חשם מאתים עשרים ושלשה: בני גבר תשעים וחמשה: בני בית לחם מאה עשרים ושלשה: בני אנשי נטפה חמשים ושלשה: בני ענתות מאה עשרים ושמנה: בני עזמות ארבעים ושנים: בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה: בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: בני אנשי מכמס מאה עשרים ושנים: בני אנשי בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה: בני נבו חמשים ושנים: בני מגביש מאה חמשים ושלשה: בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: בני חרם שלש מאות ועשרים: בני לד חדיד ואוגו שבע מאות עשרים וחמשה: בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים: בני הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: בני אמר אלף חמשים ושנים: בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושלשה: בני חרם אלף ושלשה עשר: בני הלויים בני ישוע וקדמיאל לבני הודיה שבעים וארבעה: בני המשררים בני אסף מאה עשרים ושמנה:

בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: בני הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות: בני קרס בני סיעהא בני פדון: בני לבנה בני חגבה בני עקוב: בני חגב בני שמלי בני חנן: בני גדל בני גחר בני ראיח: בני רצין בני נקודא בני גזם: בני עזא בני פסח בני בסי: בני אסנה בני מעונים בני נפיסים: בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: בני בצלות בני מחידא בני חרשא: בני ברקוס בני סיסרא בני תמח: בני נציח בני חטיפא: בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא: בני יעלה בני דרקון בני גדל: בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמי: כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: ואלה העלים מתל מלך תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים: ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם: ואלה בקשו כתבם המתחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה: ויאמר התרשאת להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים: כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות ששים: ומלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים: וסוסייהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: ומגמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על מכונו: וככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה: וישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם:

ויגיע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם: ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים: וזיכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: וייעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו: וזאחריכן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה: ומיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: וזיתנו כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם: ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלויים מבין עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה: ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני חנדד בניהם ואחיהם הלויים: ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלבשים בחצרות והלויים בני אסף במצלתים להלל את יהוה על ידי דויד מלך ישראל: וייענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה

ומצלח בידהם: ^ואדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: ^זואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם גבריא די בראשיהם: ^חוכנמא פתגמא התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה: ^טלהן מן די הרגו אבהתנא לאלה שמיא ייב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל: ^יברס בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא: ^{יא}ואף מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה: ^{יב}ואמר לה אלה מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה: ^{יג}אדין ששבצר דך אתא ייב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלם: ^{יד}וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית גנויא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא:

א באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנויא מהחתין תמה בבבל: ^איהשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה: ^בבשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין: ^גנדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא תתייב: ^דואף מאני בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל לבבל להיביבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא: ^הכען תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין הון מן תמה: ^ושבקו לעבידת בית אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על אתרה: ^זומני שים טעם למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתייבא לגבריא אלך די לא לבטלא: ^חומה חשחון ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטיין מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתייב להם יום ביום די לא שלו: ^טדי להון מהקרבין ניחוחין לאלה שמיא ומצלין לחיי מלכא ובנוהי: ^יומני שים טעם די כל אנש די ישנא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתה זוקיף יתמחא עליה וביתה נולו יתעבד על דנה: ^{יא}ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד: ^{יב}אדין תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו: ^{יג}ושבי יהודיא בנין ומצליחין בנבואת חגי נביאה זוכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש ואתחששתא מלך פרס: ^{יד}וישיציא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא: ^{טו}ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדוה: ^{טז}והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל: ^{יז}והקימו כהניא בפלגתהון ולויא במחלקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה: ^{יח}וייעשו בני הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: ^{יט}כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם: ^כויאכלו בני ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: ^{כא}וייעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי ישראל:

א ואחר הדברים האלה במלכות ארתחששתא מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה: ^בבן שלום בן צדוק בן אחיטוב: ^גבן אמריה בן עזריה

על הוסד בית יהוה: ^דורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסודו זה הבית בעיניהם ככים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: ^הואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול כבי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק:

א וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל: ^בויגשו אל זרבל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה: ^גויאמר להם זרבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס: ^דויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אותם לבנות: ^הזוסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס: ^וובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם: ^זובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית: ^חרחום בעל טעם ושמי ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא: ^טאדין רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דינא ואפרסכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמיא: ^יושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה וכענת: ^{יא}דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת: ^{יב}דייע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאישתא בנין ושורי אשכללו ואשיא יחיטו: ^{יג}כען דייע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון מנדה בלו והלך לא יתננון ואפתם מלכים תהנוק: ^{יד}כען כל קבל די מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך לנא למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא: ^{טו}די יבקר בספר דכרניא די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהנוקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בגוה מן יומת עלמא על דנה קריתא דך החרבת: ^{טז}מהודעין אנחנה למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך: ^{יז}פתגמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת: ^{יח}נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי: ^{יט}ומני שים טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה: ^כומלכין תקיפין הון על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתייב להון: ^{כא}כען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם: ^{כב}וזהירין הון שלו למעבד על דנה למה ישגא חבלא להנוקת מלכין: ^{כג}אדין מן די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמי ספרא וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל: ^{כד}באדין בטלת עבידת בית אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך פרס:

א וזההנבי חגי נביאה זוכריה בר עדוא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון: ^בבאדין קמו זרבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין להון: ^גבה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: ^דאדין כנמא אמרנא להם מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין: ^הועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתבין נשתונא על דנה: ^ופרשגן אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא: ^זפתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא: ^חדייע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא

בן מריות: ⁷בן זרחיה בן עזי בן בקי: ⁸בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראשי: ⁹הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: ¹⁰ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלים בשנת שבע לארתחשסתא המלך: ¹¹ויבא ירושלים בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: ¹²כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלים כיד אלהיו הטובה עליו: ¹³כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשת וללמדה בישראל חק ומשפט: ¹⁴וזה פרשגן הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל: ¹⁵ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת: ¹⁶מני שים טעם די כל מתנדב במלכותי מן עמה ישראל וכהנוהו ולויא למהך לירושלים עמך יהך: ¹⁷כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעטהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלים בדת אלהך די בידך: ¹⁸ולהיבלה כסף ודהב די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל די בירושלים משכנה: ¹⁹וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלהים די בירושלים: ²⁰כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרבו המו על מדבחה די בית אלהים די בירושלים: ²¹ומה די עליך ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד כרעות אלהים תעבדון: ²²ומאניא די מתיבהין לך לפלחון בית אלהך השלם קדם אלה ירושלים: ²³ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן נתנן מן בית גזוי מלכא: ²⁴ומניא אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא אספרנא יתעבד: ²⁵עד כסף ככרין מאה ועד חנטין כרין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא כתב: ²⁶כל די מן טעם אלה שמיא יתעבד אדרודא לבית אלה שמיא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי: ²⁷ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם: ²⁸וזאת עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין לכל עמה די בעבר נהרה לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע התודעון: ²⁹וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן לשרשו הן לעגש נכסין ולאסורין: ³⁰ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלים: ³¹ועלי הטה חסד לפני המלך ויעציו ולכל שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי:

חואלה ראשי אבותיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל: ²מבני פינחס גרשם מבני איתמר דינאל מבני דויד חטוש: ³מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים: ⁴מבני פחת מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים: ⁵מבני שכניה בן יחיאל ועמו שלש מאות הזכרים: ⁶ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים: ⁷ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים: ⁸ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים: ⁹ומבני יואב עבדיה בן יחיאל ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים: ¹⁰ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים: ¹¹ומבני בני זכריה בן בני ועמו עשרים ושמנה הזכרים: ¹²ומבני עוגד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: ¹³ומבני אדניקים אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעיאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים: ¹⁴ומבני גוגי עותי וזבוד ועמו שבעים הזכרים: ¹⁵ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם: ¹⁶וואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ואלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ואלנתן ומינים: ¹⁷ואוצאה אותם על אדו הראש בכספיה המקום ואשימה בפייהם דברים לדבר אל אדו אחיו הנתונים בכספיה המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו: ¹⁸ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן

¹⁹וכהתפלל עזרא וכהתודות בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו

ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר: ²⁰ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים: ²¹ומן הנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת הלויים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות: ²²ואקרא שם צום על הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכושנו: ²³ככי בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים לעזרו מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו: ²⁴ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו: ²⁵ואבדילה ירושלים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה: ²⁶ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעצו ושריו וכל ישראל הנמצאים: ²⁷ואשקלה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר: ²⁸ויכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמודת כזהב: ²⁹ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם: ³⁰שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי האבות לישראל בירושלים הלשכות בית יהוה: ³¹וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלים לבית אלהינו: ³²ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת ירושלים ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך: ³³ונבוא ירושלים ונשב שם ימים שלשה: ³⁴ויבויים הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלויים: ³⁵במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא: ³⁶הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה: ³⁷וייתנו את דתי המלך לאחדרפני המלך ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית האלהים:

מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכּו העם הרבה בכּה: ^דזיען שכּניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: ^הזעתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחודים במצות אלהינו וכתורה יעשה: ^וקום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: ^זויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלויים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: ^חויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה: ^טזיעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: ^יוכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכּושו והוא יבדל מקהל הגולה: ^{יא}ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים: ^{יב}ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהים אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל: ^{יג}זעתה תנו תודה ליהוה אלהי אבתים ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות: ^{יד}זיענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן כדברך עלינו לעשות: ^{טו}אבל העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה: ^{טז}זיעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה: ^{יז}אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתני הלוי עזרם: ^{יח}זיעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר: ^{יט}ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון: ^כוימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה: ^{כא}זיתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים איל צאן על אשמתם: ^{כב}ומבני אמר חנני זבדיה: ^{כג}ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה: ^{כד}ומבני פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל נתנאל יזבד ואלעשה: ^{כה}זימן הלויים יזבד ושמעי וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר: ^{כו}זימן המשררים אלישיב ומן השערים שלם וטלם ואורי: ^{כז}ומישראל מבני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה: ^{כח}ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה: ^{כט}ומבני זתוא אליועיני אלישיב מתניה וירמות זבד ועזיזא: ^לומבני בני יהוחנן חנניה זבי עתלי: ^{לא}ומבני בני משלם מלוך ועדיה ישוב ושאל ירמות: ^{לב}ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה: ^{לג}ובני חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון: ^{לד}בנימן מלוך שמריה: ^{לה}ומבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה שמעי: ^{לו}ומבני בני מעדי עמרם ואואל: ^{לז}ומבני בדיה כלוהי: ^{לח}ומבני מרמות אלישיב: ^{לט}ומבני מתני ויעשו: ^מובני ובנוי שמעי: ^{מא}ושלמיה ונתן ועדיה: ^{מב}ומבני ששי שרי: ^{מג}עזראל ושלמיהו שמריה: ^{מד}שלום אמריה יוסף: ^{מה}ומבני נבו יעאל מתתיה זבד זבינא ידו ויזאל בניה: ^{מז}כל אלה נשאי נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו בנים:

נחמיה

הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה: ¹ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה: ²וישמע סנבלט החרני וטביה העבד העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים: ³ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם:

אויקים אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: ¹ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי: ²ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו: ³ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוז ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם החזיק צדוק בן בענא: ⁴ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם בעבדת אדניהם: ⁵ואת שער הישנה החזיקו יודע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו: ⁶ועל ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר: ⁷ועל ידו החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה: ⁸ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם: ⁹ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה: ¹⁰ומדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנורים: ¹¹ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: ¹²את שער הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער השפות: ¹³ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבנו ויעמיד דלתתיו ומנעוליו ובריחיו: ¹⁴ואת שער העין החזיק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא יבנו ויטללנו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו ואת חומת ברכת השלח לנג המלך ועד המעלות היודרות מעיר דויד: ¹⁵ואחריו החזיק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נגד קברי דויד ועד הברכה העשויה ועד בית הגברים: ¹⁶ואחריו החזיקו הלויים רחום בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך קעילה לפלכו: ¹⁷ואחריו החזיקו אחיהם בוי בן חנדד שר חצי פלך קעילה: ¹⁸ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצע: ¹⁹ואחריו החרה החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול: ²⁰ואחריו החזיק מרמות בן אוריה בן הקוז מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית בית אלישיב: ²¹ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר: ²²ואחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו: ²³ואחריו החזיק בניו בן חנדד מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה: ²⁴פלל בן אוזי מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן פרעש: ²⁵והנהנינים היו ישיבים בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא: ²⁶ואחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל: ²⁷מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו: ²⁸ואחריו החזיק צדוק בן

אדברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה: ¹ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשאר מן השבי ועל ירושלם: ²ויאמרו לי הנשואים אשר נשאר מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש: ³ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים: ⁴ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: ⁵תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו: ⁶הבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך: ⁷וזכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: ⁸ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתיים אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם: ⁹והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה: ¹⁰אנא אדני תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך:

בויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייתי רע לפניו: ¹ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד: ²ויאמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: ³ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים: ⁴ויאמר למלך אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבננה: ⁵ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן: ⁶ויאמר למלך אם על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל יהודה: ⁷ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי: ⁸ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: ⁹וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל: ¹⁰ואבוא אל ירושלם ואהי שם ימים שלשה: ¹¹ויאקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה: ¹²ויאצאה בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר הם פרוצים ושעריה אכלו באש: ¹³ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחתי: ¹⁴ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב: ¹⁵והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד כן לא הגדתי: ¹⁶ויאמר אלהם אתם ראים

נערתו ואמרה ככה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיגעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעש העם כדבר הזה: ⁷גם מיום אשר צוה אתי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתים לארתחשטא המלך שנים שנים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי: ⁸והפחות הראשנים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים: ⁹וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל נערי קבוצים שם על המלאכה: ¹⁰והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגוים אשר סביבתנו על שלחני: ¹¹ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש ברות וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העבדה על העם הזה: ¹²זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על העם הזה:

א ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבינו כי בנית את החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים: ²וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה: ³ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם: ⁴וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה: ⁵וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את נערו ואגרת פתוחה בידו: ⁶כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה: ⁷וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו: ⁸ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבד אתה בודאם: ⁹כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי: ¹⁰ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרגך ולילה באים להרגך: ¹¹ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא: ¹²ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו: ¹³למען שכור הוא למען אירא ואעשה כן וחסאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני: ¹⁴זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי: ¹⁵ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום: ¹⁶ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר סביבתנו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת: ¹⁷גם בימים ההם מרבים חרי יהודה אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם: ¹⁸כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארח והיוחנן בנו לקח את בת משלם בן ברכיה: ¹⁹גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראני:

א ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלויים: ²ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הבירה על ירושלם כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבים: ³ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש ועד חם עמדים יגיפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישיבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו: ⁴והעיר רחבת ידיים וגדולה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים: ⁵הייתן אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת העם להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: ⁶אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם וליהודה איש לעירו: ⁷הבאים עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם ישראל: ⁸בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים: ⁹בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: ¹⁰בני ארח שש מאות חמשים ושנים: ¹¹בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמונה מאות

אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח: ¹²לאחרי החזיק חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף הששי מדה שני אחריו החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתו: ¹³לאחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: ¹⁴ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים:

א ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים: ²ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם היבחו היכלו ביום היחיו את האבנים מערמות העפר והמה שרופות: ³וטובה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אביניהם: ⁴שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב חרפתם אל ראשם ותנם לבזה בארץ שביה: ⁵ואל תכס על עונם וחסאתם מלפניך אל תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים: ⁶ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות: ⁷ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד: ⁸ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: ⁹ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם: ¹⁰ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: ¹¹ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום והשבתנו את המלאכה: ¹²ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר תשובו עלינו: ¹³ויאעמיד מתחיות למקום מאחרי לחומה בצחחיים ואעמיד את העם למשפחות עם חרבתיים רמחיים וקשתתיים: ¹⁴וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם: ¹⁵ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו ויפר האלהים את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו: ¹⁶ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה: ¹⁷הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח: ¹⁸והבונים איש חרבו אסורים על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי: ¹⁹ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו: ²⁰במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו: ²¹ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים: ²²גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה: ²³ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים:

א וזאתי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים: ²ויש אשר אמרים בנינו ובנותינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה: ³ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב: ⁴ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו: ⁵ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנותינו לעבדים ויש מבנותינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחריים: ⁶ויחר לי מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה: ⁷וימלך לבי עלי ואריבה את החרים ואת הסגנים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה: ⁸ויאמרה להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר: ⁹ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו: ¹⁰וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה נא את המשא הזה: ¹¹השיבו נא להם כהיום שדתיים כרמיהם זיתיהם ובתיים ומאת הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם: ¹²ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה: ¹³גם חצני

עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם: ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפים ארצה: וישוע ובני ושרביה ימין עקוב שבותי הודיה מעשיה קליטא עזריה יזבד חנן פלאיה והלויים מבינים את העם לתורה והעם על עמדם: ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא: ויאמר נחמיה הוא התרשאת ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעוזכם: והלויים מחשים לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו: וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: ובימים השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלויים אל עזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה: וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי: ויאשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרם ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב: ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד: ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבועת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט:

ט וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם: ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותיהם: ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחווים ליהוה אלהיהם: ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם: ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: 'אתה הוא יהוה לבדך את עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחווים: 'אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם: 'ומצאת את לבבו נאמן לפניך וזכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: 'ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף: 'ותתן אתה ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה: 'והיה בקעת לפנייהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים: 'ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה: 'ועל הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים: 'וזאת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך: 'ולחם משמים נתתה להם לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם: 'והם ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך: 'וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם: 'ואף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדלות: 'ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביוםם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה: 'ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא

שמנה עשר: 'בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: 'בני ותוא שמנה מאות ארבעים וחמשה: 'בני זכי שבע מאות וששים: 'בני בני שש מאות ארבעים ושמנה: 'בני בני שש מאות עשרים ושמנה: 'בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים ושנים: 'בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה: 'בני בגוי אלפים ששים ושבעה: 'בני עדין שש מאות חמשים וחמשה: 'בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה: 'בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה: 'בני בני צבי שלש מאות עשרים וארבעה: 'בני חרףי מאה שנים עשר: 'בני בני גבעון תשעים וחמשה: 'בני אנשי בית לחם ונטפה מאה שמנים ושמנה: 'בני אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: 'בני אנשי בית עזמות ארבעים ושנים: 'בני אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: 'בני אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: 'בני אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים: 'בני אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה: 'בני אנשי נבו אחר חמשים ושנים: 'בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: 'בני חרם שלש מאות ועשרים: 'בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 'בני לך חדיד ואונו שבע מאות ועשרים ואחד: 'בני סנאה שלש מאות אלפים ושש מאות ושלשים: 'בני הכהנים בני ידעיה לבית ישוע שש מאות שבעים ושלשה: 'בני אמר אלף חמשים ושנים: 'בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: 'בני חרם אלף שבעה עשר: 'בני הלויים בני ישוע לקדמיאל לבני להודוה שבעים וארבעה: 'בני המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה: 'בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים ושמנה: 'בני הנתינים בני צחא בני חשפא בני טבעות: 'בני קירס בני סיעא בני פדון: 'בני לבנה בני חגבה בני שלמי: 'בני חנן בני גדל בני גחר: 'בני ראייה בני רצין בני נקודא: 'בני גזם בני עזא בני פסח: 'בני בסי בני מעונים בני נפושסים: 'בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: 'בני בצלית בני מחידא בני חרשא: 'בני ברקוס בני סיסרא בני תמח: 'בני ניצח בני חטיפא: 'בני עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא: 'בני יעלא בני דרקון בני גדל: 'בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמון: 'כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 'בני זאלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: 'בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים: 'בני הכהנים בני חביה בני הוקין בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם: 'אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצא ויגאלו מן הכהנה: 'בני יואמר התרשאת להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותומים: 'כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות וששים: 'מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים וארבעים וחמשה: 'בני סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: 'בני גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: 'ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשאת נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות: 'בני ואמרשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שתי רבות וכסף מנים אלפים ומאתים: 'בני ואשר נתנו שארית העם זהב דרכמונים שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים ששים ושבעה: 'בני וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשררים ומן העם והנתינים וכל ישראל בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם:

י ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את ישראל: 'ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי: 'ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה: 'ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: 'ויפתח

עץ שנה בשנה לבית יהוה: ^לואת בכרות בנינו ובהמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: ^מואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים המעשרים בכל ערי עבדתנו: ^נוהיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: ^סכי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן והתירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו:

יא וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים: ^אויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם: ^בואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתנים ובני עבדי שלמה: ^גובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ: ^דומעשיה בן ברוך בן כל חזה בן חזיה בן עדיה בן ייריב בן זכריה בן השלני: ^הכל בני פרץ הישבים בירושלם ארבע מאות ששים ושמונה אנשי חיל: ^וואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתאל בן ישעיה: ^זואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמונה: ^חויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר משנה: ^טמן הכהנים ידעיה בן ייריב יכין: ^יאשריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלהים: ^{יא}ואחיהם עשי המלאכה לבית שמונה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמציה בן זכריה בן פשחור בן מלכיה: ^{יב}ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר: ^{יג}ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמונה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים: ^{יד}ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן בוני: ^{טו}ושבתי ויחבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלוים: ^{טז}ומתניה בן מיכה בן זבדי בן אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבוקיה משנה מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון: ^{יז}כל הלוים בעיר הקדש מאתים שנים וארבעה: ^{יח}והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים: ^{יט}ושאר ישראל הכהנים הלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו: ^כוהנתנים ישבים בעפל וציחא וגשפא על הנתנים: ^{כא}ופקיד הלוים בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית האלהים: ^{כב}כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשררים דבר יום ביומו: ^{כג}ופתחיה בן משיבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם: ^{כד}ואל החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה: ^{כה}ובישוע ובמולדה ובבית פלט: ^{כו}ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה: ^{כז}ובצקלג ובמכנה ובנתיה: ^{כח}ובעין רמון ובצרעה ובירמות: ^{כט}זנח עדלם וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד גיא הנם: ^לובני בנימן מגבע מכמש ועיה ובית אל ובנתיה: ^{לא}ענתות נב ענניה: ^{לב}חצור רמה גתים: ^{לג}חדיד צבעים נבלט: ^{לד}ואונו גי החרשים: ^{לה}ומן הלוים מחלקות יהודה לבנימן:

יב ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרבל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא: ^אאמריה מלוך חטוש: ^בשכניה רחם מרמת: ^געדוא גנתוי אביה: ^דמימין מעדיה בלגה: ^השמעיה וייריב ידעיה: ^וסלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע: ^זוהלוים ישוע בני קדמיאל שרביה יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו: ^חובקבוקיה וענו אחיהם לנגדם למשמרות: ^טוישוע הוליד את יויקים ויוקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יודע: ^יוייודע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את יודע: ^{יא}ויימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה: ^{יב}לעזרא משלם לאמריה יהוחנן: ^{יג}למלוכי יונתן לשכניה יוסף: ^{יד}לחרם

מנעת מפייה ומים נתתה להם לצמאם: ^אוארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו: ^בותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: ^גובניהם הרבית כככבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת: ^דויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישיב הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם: ^הויילכדו ערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים זזיתים ועץ מאכל לרבה ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול: ^ווימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת נביאיך הרגו אשר העידו במ להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות: ^זותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם: ^חוכנחו להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויזעקו ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמך רבות עתים: ^טותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הידו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו במ אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו: ^יותמשך עליהם שנים רבות ותעד במ ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצת: ^{יא}וברחמך הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה: ^{יב}ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל ימעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה: ^{יג}ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: ^{יד}ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: ^{טו}והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם הרעים: ^{טז}הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה: ^{יז}ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתינו משלים ובהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו: ^{יח}ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו:

^אועל החתומים נחמיה התרשאת בן חכליה וצדקיה: ^בשריה עזריה ירמיה: ^גפשחור אמריה מלכיה: ^דחטוש שבניה מלוך: ^החרם מרמות עבדיה: ^ודינאל גנתון ברוך: ^זמשלם אביה מימן: ^חמעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים: ^טוהלוים וישוע בן אזניה בנוי מבני חננד קדמיאל: ^יואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן: ^{יא}מיכא רחוב חשביה: ^{יב}זכור שרביה שבניה: ^{יג}הודיה בני בנינו: ^{יד}ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני: ^{טו}בני עוגד בבי: ^{טז}אדניה בגוי עדין: ^{יז}אטר חזקיה עזור: ^{יח}הודיה חשם בצי: ^{יט}חריף ענתות נובי: ^כמגפיעש משלם חזיר: ^{כא}משיזבאל צדוק ידוע: ^{כב}פלטיה חנן עניה: ^{כג}הושע חנניה חשוב: ^{כד}הלוחש פלחא שובק: ^{כה}רחום חשבנה מעשיה: ^{כו}ואחיה חנן ענן: ^{כז}מלוך חרם בענה: ^{כח}ישאר העם הכהנים הלוים השוערים המשררים הנתנים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בנייהם ובנתיהם כל יודע מבין: ^{כט}מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו: ^לואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לבנינו: ^{לא}ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד: ^{לב}והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו: ^{לג}ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: ^{לד}והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: ^{לה}ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל

עדנא למריות חלקי: ^טלעדיא זכריה לגנתון משלם: "לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי: ^טלבלגה שמוע לשמעיה יהונתן: ^טוליויריב מתני לידעיה עזי: ^טלסלי קלי לעמוק עבר: ^טלחלקיה חשביה לידעיה נתנאל: ^טהלויים בימי אלישיב יודע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על מלכות דריוש הפרסי: ^טבני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב: ^טוראשי הלויים חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דויד איש האלהים משמר לעמת משמר: ^טמתניה ובקבקה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים שוערים משמר באספי השערים: ^טאלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר: ^טובחנכת חומת ירושלם בקשו את הלויים מכל מקומתם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלחים נבליים ובכנרות: ^טויאספו בני המשררים ומן הככר סביבות ירושלם ומן חצרי נטפתי: ^טובמית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בנו להם המשררים סביבות ירושלם: ^טויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה: ^טואעלה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער האשפת: ^טויולך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה: ^טועזריה עזרא ומשלם: ^טיהודה ובנימין ושמעיה וירמיה: ^טובמני הכהנים בחצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף: ^טואחיו שמעיה ועזרא מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם: ^טועל שער העין ונגדם עלו על מעלות עיר דויד במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח: ^טוהתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: ^טומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה: ^טותעמדנה שתי התודת בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי: ^טוהכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועני זכריה חנניה בחצרות: ^טובמעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהונתן ומלכיה ועילם ועזר ושמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד: ^טויזיבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק: ^טויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללויים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלויים העמדים: ^טוישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים והשערים כמצות דויד שלמה בנו: ^טוכי בימי דויד ואסף מקדם ראש המשררים ושיר תהלה והדות לאלהים: ^טוכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים מניות המשררים והשערים דבר יום ביומו ומקדשים ללויים והלויים מקדשים לבני אהרן:

גביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני ומאבי בקהל האלהים עד עולם: ^טכי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה: ^טויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל: ^טולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה: ^טויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלויים והמשררים והשערים ותרומת הכהנים: ^טובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך: ^טואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: ^טוירע לי מאד ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה: ^טואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את המנחה והלבונה: ^טואדעה כי מניות הלויים לא נתנה ויברחו איש לשדהו הלויים והמשררים עשי המלאכה: ^טואריבה את הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם: ^טוכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות: ^טואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה

בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ¹ ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים: ² ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: ³ לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: ⁴ ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: ⁵ ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים: ⁶ וזוה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: ⁷ בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגו סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם: ⁸ ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה: ⁹ ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: ¹⁰ ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: ¹¹ ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: ¹² ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך: ¹³ ואין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: ¹⁴ בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: ¹⁵ ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ¹⁶ ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:

ואחר הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו: ¹ וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ² ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: ³ ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: ⁴ וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ⁵ ויבו בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשוורוש עם מרדכי: ⁶ ובהחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שנים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: ⁷ ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם: ⁸ אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר

אזיהי בימי אחשוורוש הוא אחשוורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ¹ בימים ההם כשבת המלך אחשוורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ² בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: ³ בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ⁴ וזבמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: ⁵ חזר כרפס ותכלת אחזו בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: ⁶ והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: ⁷ והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: ⁸ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשוורוש: ⁹ ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזאת חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשוורוש: ¹⁰ ולהביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא: ¹¹ ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: ¹² ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: ¹³ והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: ¹⁴ כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשוורוש ביד הסריסים: ¹⁵ ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש: ¹⁶ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשוורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה: ¹⁷ והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: ¹⁸ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשוורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: ¹⁹ ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: ²⁰ וייתב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: ²¹ וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

ואחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשוורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה: ¹ ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: ² ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: ³ והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייתב הדבר בעיני המלך ויעש כן: ⁴ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: ⁵ אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: ⁶ ויהי אמן את הדסה היא אסתר

על השרים ועבדי המלך: "וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: "הַבֵּיָא אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ כִּי אִם אוֹתִי וְגַם לְמַחֵר אֲנִי קְרוּא לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ: "יִכְלֹל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה לִי בְכָל עַתָּה אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֵה אֶת מַרְדֳּכָי הַיְהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: "וְתֹאמַר לוֹ זָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ וְכָל אֶהְבִּיּוּ יַעֲשׂוּ עִן גְּבַהּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר אֲמַר לְמַלְךְ וַיִּתְּלוּ אֶת מַרְדֳּכָי עֲלָיו וְבֹא עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתָּה שִׁמַּח וַיִּיטֵב הַדְּבָר לַפְּנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ הַעֵץ:

אבלילה ההוא נגדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: "זימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגנתא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש: "ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: "ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו: "ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: "ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: "ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: "ויביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: "ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: "ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: "אייקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: "וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל חפזי ראש: "ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרה ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו: "עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:

אויבא המלך והמן לשנות עם אסתר המלכה: "ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: "ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: "כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך: "ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: "ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: "והמלך קם בחמתו ממשטה היין אל גנת הבית והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: "והמלך שב מגנת הבית אל בית משטה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: "ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: "ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה:

חביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: "ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: "ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגני ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: "וישט המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: "ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני וכשר

כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנוי המלך: "ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגני צר היהודים: "ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: "ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: "וינשלו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבו: "פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה: "והרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשנות והעיר שושן נבוכה:

דומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויועק זעקה גדלה ומרה: "זיבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: "ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: "ותבואינה נערות אסתר וסריסה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: "ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: "ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: "ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנוי המלך ביהודיים לאבדם: "וַיֹּאֲמַר אֶסְתֵּר כִּתְבֵהֶם אֲשֶׁר נָתַן בְּשׁוּשָׁן הַשְּׂמִידִים נָתַן לוֹ לְהִרְאוֹת אֶת אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצוֹוֹת עֲלֶיהָ לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו עַל עֲמָה: "ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: "ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי: "כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחייה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: "ויגידו למרדכי את דברי אסתר: "ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: "כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: "ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: "לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתיי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: "ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר:

אזיהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: "זיהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: "ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך: "ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: "ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: "ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: "ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: "אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: "ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: "ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: "ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו

לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: ^ככימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: ^כוקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: ^ככי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: ^כובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: ^כלעל כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: ^כקימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: ^כוהימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: ^כותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: ^כוישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת: ^כלקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם: ^כומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר:

^לוישם המלך אחשוורוש מס על הארץ ואיי היס: ^ליכול מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי פרס: ^לכי מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדלו ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

הדבר לפני המלך טובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: ^לכי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ^לויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים: ^לואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: ^לויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם: ^לויכתב בשם המלך אחשוורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשדרפנים בני הרמכים: ^לאשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושלם לבו: ^לביום אחד בכל מדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: ^לפתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם: ^להרצים רכבי הרכש האחשדרפנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: ^לומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: ^לוליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר: ^לובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם:

^טובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם: ^טנקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: ^טוכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: ^טכי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול: ^טויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם: ^טובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: ^טואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא: ^טואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא: ^טואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ואת ויזתא: ^טעשרת בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבוזה לא שלחו את ידם: ^טביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: ^טויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש: ^טותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: ^טויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: ^טויקהלו היהודיים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבוזה לא שלחו את ידם: ^טוישאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרגו בשנאיהם חמשה ושבועים אלף ובבוזה לא שלחו את ידם: ^טביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: ^טוהיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: ^טועל כן היהודים הפרושים הישבים בערי הפרוות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: ^טויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים: ^טלקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר

איוב

את עיניהם מרחוק ולא הכירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה: ^ווישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד:

גאחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו: ^זזיען איוב ויאמר: יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר: ^חהיום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהרה: ^טהיגאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה יבעתהו כמרירי יום: ^יהלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא: ^{יא}הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רננה בו: ^{יב}היקבהו אררי יום העתידים ערר לויתן: ^{יג}יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר: ^{יד}כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני: ^{טו}אלמה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע: ^{טז}מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק: ^{יז}כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי: ^{יח}עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו: ^{יט}או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: ^כאו כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור: ^{כא}שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח: ^{כב}יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש: ^{כג}קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו: ^{כד}למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש: ^{כה}המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים: ^{כו}השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר: ^{כז}לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו: ^{כח}כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי: ^{כט}כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרת יבא לי: ^ללא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז:

דויען אליפי התימני ויאמר: ^אהנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל: ^בהנה יסרת רבים וידיים רפות תחזק: ^גכושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ: ^דכי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל: ^ההלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך: ^וזכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: ^זכאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו: ^חמנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו: ^טשאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו: ^יאליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו: ^{יא}וואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו: ^{יב}בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים: ^{יג}פחד קראני ורעדה רוב עצמותי הפחיד: ^{יד}ורוח על פני יחלף תסמר שערתי בשרי: ^{טו}יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע: ^{טז}האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר גבר: ^{יז}הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: ^{יח}אף שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם ידכאום לפני עש: ^{יט}מבקר לערב יכתו מבלי משים לנצח יאבדו: ^כהלא נסע יתרם בס ימותו ולא בחכמה:

הקרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה: ^אכי לאויל יהרג כעש ופתה תמית קנאה: ^באני ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם: ^גירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: ^דאשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושארף צמים חילם: ^הכי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל: ^וכי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף: ^זאולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי: ^חעשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: ^טהנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות: ^יאלשום שפלים למרום

אאיש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע: ^אזיוולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות: ^בויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: ^גוהלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלוהו וקראו לשלושת אחיהם לאכל ולשתות עמהם: ^דויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים: ^הויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם: ^וויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: ^זויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע: ^חויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים: ^טהלא את שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ: ^יואולם שלח נא ירך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך: ^{יא}ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ירך ויצא השטן מעם פני יהוה: ^{יב}ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור: ^{יג}ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות רעות על ידיהם: ^{יד}ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: ^{טו}ועוד זה מדבר זה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: ^{טז}ועוד זה מדבר זה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: ^{יז}ועד זה מדבר זה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור: ^{יח}והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: ^{יט}ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו: ^כויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך: ^{כא}בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים:

בויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על יהוה: ^אויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה: ^בויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם: ^גויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: ^דואולם שלח נא ירך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברכך: ^הויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמר: ^וויצא השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד קדקדו: ^זויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר: ^חותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמתך ברח אלהים ומת: ^טויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו: ^יוישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקמו אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו: ^{יא}וישאו

יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו: ^טישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום: ^טרטב הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא: ^על גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחוזה: ^האם יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתך: ^טהן הוא משובש דרכו ומעפר אחר יצמחו: ^ההן אל לא ימאס תם ולא יחזיק ביד מרעים: ^כעד ימלה שחוק פיך ושפתך תרועה: ^כשנאיך ילבשו בשת ואהל רשעים איננו:

טוען איוב ויאמר: ^באמנם ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עם אל: ^אאם יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף: ^אחכם לבב ואמיץ כח מי הקשה אליו וישלם: ^ההמעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכס באפו: ^ההמרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון: ^ההאמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם: ^הנטה שמים לבדו ודורך על במתי ים: ^טעשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן: ^עעשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: ^ההן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו: ^ההן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה: ^האלוה לא ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב: ^האף כי אנכי אעננו אבחרה דברי עמו: ^טאשר אם צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן: ^טאם קראתי ויענני לא אאמין כי יאזין קולי: ^האשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם: ^הלא יתנני השב רוחי כי ישבעני ממררים: ^טאם לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי יועיני: ^באם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני: ^כתם אני לא אדע נפשי אמאס חיי: ^כאחת היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה: ^כאם שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג: ^כארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא: ^ההיומי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה: ^כחלפו עם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל: ^כאם אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה: ^כהיגרתי כל עצבתי ידעתי כי לא תנקני: ^כאנכי ארשע למה זה הבל איגע: ^אאם התרחצתי במו שלג והזכותי בבר כפי: ^כאז בשחת תטבלני ותעבונני שלמותי: ^ככי לא איש כמני אעננו נבוא יחדו במשפט: ^כלא יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו: ^כהיסר מעלי שבטו ואמתו אל תבעתני: ^האדברה ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדי:

נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי: ^באמר אל אלוה אל תרשיעני הודיעני על מה תריבני: ^ההטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים הופעת: ^ההעיני בשר לך אם כראות אנוש תראה: ^ההכימי אנוש ימיד אם שנותך כימי גבר: ^ככי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש: ^על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל: ^ההידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני: ^טזכר נא כי כחמר עשיתי ואל עפר תלבישני ובעצמות וגידים כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני: ^כעור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסככני: ^כחיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי: ^הזאלה צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך: ^האם חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני: ^אאם רשעתי אללי לי וצדקתי לא אשא ראשי שבע קלון וראה עניי: ^ההיגאה כחל תצודני ותשב תתפלא בי: ^התחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי: ^הולמה מרחם הצאתני אנוע ועין לא תראני: ^ככאשר לא הייתי אהיה מבטן לקבר אובל: ^כהלא מעט ימי יחדל ישית ממני ואבליגה מעט: ^כבטרם אלך ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות: ^כארץ עפתה כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל:

יאוען צפר הנעמתי ויאמר: ^ההרב דברים לא יענה ואם איש שפתים יצדק: ^בבדיך מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם: ^הותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך: ^ההאולם מי יתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך: ^ההיגד לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה ודע כי ישה לך אלוה מעונך: ^ההחקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא: ^הגבהי שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע: ^טארכה מארץ מדה ורחבה מני ים: ^אאם יחלף ויסגר ויקהיל ומי ישיבנו: ^ככי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא יתבונן: ^כהאיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד: ^אאם אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפך: ^האם און בידך הרחיקהו ואל תשכן באהליך עולה: ^טכי אז תשא פניך ממום והיית מצק ולא תירא: ^טכי אתה עמל תשכח כמים עברו תזכר: ^הומצהרים יקום

וקדרים שגבו ישע: ^במפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה: ^הלכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: ^ההיוםם יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים: ^טהישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון: ^טותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה: ^ההנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס: ^הכי הוא יכאבי ויחבש ימחץ וידו תרפינה: ^טבשש צרות יצילך ובשבוע לא יגע בך רע: ^כברעב פוך ממות ובמלחמה מידי חרב: ^כבשוט לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא: ^כבלשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא: ^ככי עם אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה לך: ^כהידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא: ^כהידעת כי רב זרעך וצאצאריך כעשב הארץ: ^כיתבוא בכלל אלי קבר כעלות גדיש בעתו: ^כהנה זאת חקרונה כן היא שמענה ואתה דע לך:

יאוען איוב ויאמר: ^הלו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנים ישאו יחד: ^ככי עתה מחול ימים יכבד על כן דברי לעו: ^ככי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני: ^ההינהק פרא עלי דשא אם יגעה שור על בלילו: ^ההיאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם בריר חלמות: ^המאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמי: ^המי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה: ^הויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני: ^הותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש: ^כמה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי: ^כאם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש: ^ההאם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני: ^הלמס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב: ^טאחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו: ^טהקדרים מני קרח עלימו יתעלם שלג: ^הבעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם: ^ההלפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו: ^ההביטו ארחות תמא הליכת שבא קוו למו: ^כבשו כי בטח באו עדיה ויחפרו: ^ככי עתה הייתם לא תראו חתת ותיראו: ^כהכי אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי: ^כהומלטוני מיד צר ומיד עריצים תפדוני: ^כההורוני ואני אחריש ומה שנית הבינו לי: ^ההמה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכס: ^כהלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש: ^כהאף על יתום תפילו ותכרו על ריעכם: ^כהועתה הואילו פנו בי ועל פניכם אם אכזב: ^כהשבו נא אל תהי עולה ושבני עוד צדקי בה: ^ההיש בלשוני עולה אם חכי לא יבין הוות:

יאהלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו: ^ככעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו: ^כהנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי: ^האם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף: ^ההלבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגע וימאס: ^הימי קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה: ^הזכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב: ^ההלא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני: ^ככלה עני וילך כן יורד שאול לא יעלה: ^הלא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו: ^כגם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי: ^ההים אני אם תנין כי תשים עלי משמר: ^ככי אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי: ^הוחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני: ^טותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי: ^טמאסתי לא לעלם אחיה חדל ממני כי הבל ימי: ^המה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך: ^הותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו: ^טכמה לא תשעה ממני לא תרפני עד בלעי רקי: ^החטאתי מה אפעל לך נצר האדם למה שמתני למפגע לך ואהיה עלי למשא: ^כהומה לא תשא פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני:

יאוען בלדד השוחי ויאמר: ^בעד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך: ^ההאל יעות משפט ואם שדי יעות צדק: ^אאם בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם: ^האם אתה תשחר אל אל ואל שדי תתחנן: ^אאם זך וישר אתה כי עתה יעיר עליך ושלם נות צדקך: ^הוהיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד: ^הכי שאל נא לדר רישון וכונן לחקר אבותם: ^טכי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ: ^ההלא הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים: ^כהיגאה גמא בלא בצה ישגה אחו בלי מים: ^כהעדנו באבו לא יקטף ולפני כל חציר ייבש: ^כהארחות כל שכחי אל ותקות חנף תאבד: ^האשר

טו ויען אליפו התימני ויאמר: ^אהחכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו: ^בהוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל בס: ^גאף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל: ^דכי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים: ^הירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך: ^והראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת: ^זהבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה: ^חמה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא: ^טגם שב גם ישיש בנו כביר מאביך ימים: ^יהמעט ממך תנחמות אל ודבר לאט עמך: ^{יא}מה יקחך לבך ומה ירומון עיניך: ^{יב}כי תשיב אל אל רוחך והצאת מפך מלין: ^{יג}מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה: ^{יד}הן בקדשו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו: ^{יז}אף כי נתעב ונאלח איש שמה כמים עולה: ^{יח}אחוד שמע לי וזה חזיתי ואספרה: ^{יט}אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם: ^כלהם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם: ^{כא}כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ: ^{כב}קול פחדים באזוני בשלום שודד יבואנו: ^{כג}לא יאמין שוב מני חשך וצפו הוא אלי חרב: ^{כד}נדד הוא ללחם איה ידע כי נכון בידו יום חשך: ^{כה}יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור: ^{כו}כי נטה אל אל ידו ואל שדי יתגבר: ^{כז}ירוח אליו בצואר בעבי גבי מגניו: ^{כח}כי כסה פניו בחלבו ויעש פימה עלי כסל: ^{כט}וישכון ערים נכחדות בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לגלים: ^ללא יעשר ולא יקום חילו ולא יטה לארץ מנלם: ^{לא}לא יסור מני חשך ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו: ^{לב}אל יאמן בשו נתעה כי שוא תהיה תמורתו: ^{לג}בלא יומו תמלא וכפתו לא רענה: ^{לד}יחמס כגפן בסרו וישלך כזית נצתו: ^{לה}כי עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחד: ^{לו}הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה:

טז ויען איוב ויאמר: ^אשמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם: ^בהקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי תענה: ^גגם אנכי ככם אדברה לו יש נפשכם תחת נפשי אחבירה עליכם במלים ואניעה עליכם כמו ראשי: ^דאאמצכם כמו פי וניד שפתי יחשך: ^האם אדברה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יהלך: ^ואך עתה הלאני השמות כל עדתי: ^זותקמטני לעד היה ויקם בי כחשי בפני יענה: ^חאפו טרף וישטמני חרק עלי בשניו צרי ילוטש עיניו לי: ^טפערו עלי בפייהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון: ^יאסיגירני אל אל עויל ועל ידי רשעים ירטני: ^{יא}שלו הייתי ויפרפרני ואחז בערפי ויפצפצני ויקימני לו למטרה: ^{יב}יסבו עלי רביו יפלח כליותי ולא יחמול ישפך לארץ מררתי: ^{יג}יפרצני פרץ על פני פרץ ריץ עלי כגבור: ^{יד}ישק תפרתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני: ^{יז}פני חמרמרה מני בכי ועל עפעפי צלמות: ^{יח}על לא חמס בכפי ותפלתי זכה: ^{יט}ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי: ^כגם עתה הנה בשמים עדי ושהדי במרומים: ^{כא}מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני: ^{כב}ויוכח לגבר עם אלוה וכן אדם לרעהו: ^{כג}כיי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך:

יז ורוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי: ^אאם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני: ^בשימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע: ^גכי לבס צפנת משכל על כן לא תרמס: ^דלחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה: ^הוהצגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה: ^וזתכה מעש עיני ויצרי כצל כלם: ^זישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתערר: ^חויאחז צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמין: ^טואולם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא בכס חכם: ^יאמי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי: ^{יא}לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך: ^{יב}אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי: ^{יג}לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה: ^{יד}ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה: ^{טו}בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר נחת:

יח ויען בלדד השחי ויאמר: ^אעד אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר: ^במדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם: ^גטרף נפשו באפו הלמענד תעזב ארץ ויעתק צור ממקמו: ^דגם אור רשעים ידעך ולא יגה שביב אשו: ^האור חשך באהלו ונרו עליו ידעך: ^ויצרו צעדי אונן ותשליכהו עצתו: ^זכי שלח ברשת ברגליו ועל שבכה יתהלך: ^חויאחז בעקב פח יחזק עליו צמים:

חלד תעפה כבקר תהיה: ^אובטחת כי יש תקוה וחפרת לבטח תשכב: ^בורבצת ואין מחריד וחלו פנך רבים: ^גועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש:

יט ויען איוב ויאמר: ^אאמנם כי אתם עם ועמכם תמות חכמה: ^בגם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי מכם ואת מי אין כמו אלה: ^גשחק לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים: ^דלפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל: ^הישליו אהלים לשדדים ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו: ^וואולם שאל נא בהמות ותרך ועוף השמים ויגד לך: ^זאו שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים: ^חמי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה עשתה זאת: ^טאשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: ^יהלא און מלין תבחן וחד אכל יטעם לו: ^{יא}בישישים חכמה וארך ימים תבונה: ^{יב}עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה: ^{יג}הן יהרוס ולא יבנה יסגר על איש ולא יפתח: ^{יד}הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ: ^{טו}עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה: ^{טז}מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל: ^{יז}מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם: ^{יח}מוליך כהנים שולל ואתנים יסלף: ^{יט}מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח: ^כשופך בוז על נדיבים ומזיח אפיקים רפה: ^{כא}מגלה עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות: ^{כב}משגיג לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם: ^{כג}מסיר לב ראשי עם הארץ ויתעם בתהו לא דרך: ^{כד}הימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור:

כ ויען כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה: ^אכדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם: ^באולם אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפץ: ^גואולם אתם טפלי שקר רפאי אלל כלכם: ^דמי יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה: ^השמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: ^והלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה: ^זהפניו תשאון אם לאל תריבון: ^חהטוב כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש תהתלו בו: ^טהוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים תשאון: ^יהלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם: ^{יא}זכרניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם: ^{יב}החרישו ממני ואדברה אני ויעבר עלי מה: ^{יג}על מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי: ^{יד}הן יקטלני לא איחל אך דרכי אל פניו אוכיח: ^{טו}גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנף יבוא: ^{טז}שמעו שמוע מלתי ואחותי באזניכם: ^{יז}הנה נא ערכתי משפט ידעתי כי אני אצדק: ^{יח}מי הוא יריב עמדי כי עתה אחריש ואגוע: ^{יט}אך שתים אל תעש עמדי אז מפניך לא אסתר: ^ככפך מעלי הרחק ואמתך אל תבעתני: ^{כא}וקרא ואנכי אענה או אדבר והשיבני: ^{כב}כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני: ^{כג}למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך: ^{כד}העלה נדף תערוץ ואת קש יבש תרדף: ^{כה}כי תכתב עלי מררות ותורישני עונות נעורי: ^{כו}ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי על שרשי רגלי תתחקה: ^{כז}והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש:

כא אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגו: ^אכצייץ יצא וימלא ויברח כצל ולא יעמוד: ^באף על זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמך: ^גמי יתן טהור מטמא לא אחד: ^דאם חרוצים ימיו מספר חדשיו אתך חקו עשית ולא יעבור: ^השעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו: ^וכי יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל: ^זאם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו: ^חמריח מים יפרח ועשה קציר כמו נטע: ^טוגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו: ^יאזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש: ^{יא}ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו משנתם: ^{יב}מי יתן בשאול תצפני תסתירני עד שוב אפך תשית לי חק ותזכרני: ^{יג}אם ימות גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד בוא חליפתי: ^{יד}תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף: ^{טו}כי עתה צעדי תספור לא תשמור על חטאתי: ^{טז}חתם בצרור פשעי ותתפל על עוני: ^{יז}ואולם הר נופל יבול וצור יעתק ממקמו: ^{יח}אבנים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ ותקות אנוש האבדת: ^{יט}תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו: ^כאיכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא יבין למו: ^{כא}אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל:

כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו: ^טהן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני: ^יכמה נר רשעים ידעך ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו: ^{יא}היו כתבן לפני רוח וכמץ גבתו סופה: ^{יב}אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע: ^{יג}יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה: ^{יד}כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו: ^{טו}הלאל ילמד דעת והוא רמים ישפוט: ^{טז}זה ימות בעצם תמו כלו שלאגן ושלו: ^{יז}עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה: ^{יח}זה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה: ^{יט}יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם: ^כהן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו: ^{כא}כי תאמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים: ^{כב}הלא שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנכרו: ^{כג}כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובלו: ^{כד}מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו: ^{כה}הוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד: ^{כו}מתקו לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשוך ולפניו אין מספר: ^{כז}ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל:

כח ויען אליפו התמני ויאמר: ^אהלאל יסכן גבר כי יסכן עלימו משכיל: ^בהחפץ לשדי כי תצדק ואם בצע כי תתם דרכיך: ^גהמיראתך יכחך יבוא עמך במשפט: ^דהלא רעתך רבה ואין קץ לעונתיך: ^הכי תחבל אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט: ^ולא מים עיף תשקה ומרעב תמנע לחם: ^זואיש זרוע לו הארץ ונשוו פנים ישב בה: ^חאלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא: ^טעל כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאם: ^יאו חשך לא תראה ושפעת מים תכסך: ^{יא}הלא אלוה גבה שמים וראה ראש כוכבים כי רמו: ^{יב}ואמרת מה ידע אל הבעד ערפל ישפוט: ^{יג}יעים סתר לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך: ^{יד}הארץ עולם תשמר אשר דרכו מתי און: ^{טו}אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם: ^{טז}האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו: ^{יז}הוא מלא בתייהם טוב ועצת רשעים רחקה מני: ^{יח}יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו: ^{יט}אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש: ^כהסכן נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה: ^{כא}קח נא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך: ^{כב}אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך: ^{כג}ושיית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר: ^{כד}זהיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: ^{כה}כי אז על שדי תתענג ותשא אל אלוה פניך: ^{כו}תעתיר אליו וישמעך ונדרוך תשלם: ^{כז}ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: ^{כח}כי השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע: ^{כט}ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיך:

כט ויען איוב ויאמר: ^אגם היום מרי שחי ידי כבדה על אנחתי: ^במי יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו: ^גאערכה לפני משפט ופי אמלא תוכחות: ^דאדעה מלים יעני ואבינה מה יאמר לי: ^ההברכ כח יריב עמדי לא אך הוא ישם בי: ^ואשם ישר נוכח עמו ואפלטו לנצח משפטי: ^זהן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו: ^חשמאול בעשתי ולא אחז יעטף ימין ולא אראה: ^טכי ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא: ^יבאשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט: ^{יא}מצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתי אמרי פיו: ^{יב}הוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש: ^{יג}כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו: ^{יד}על כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו: ^{טו}ואל הרך לבי ושדי הבהילני: ^{טז}כי לא נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל:

ל מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא חזו ימיו: ^אגבלות ישיגו עדר גזלו וירעו: ^בחמור יתומים ינהגו ויחבלו שור אלמנה: ^גאיטו אביונים מדרך יחד חבאו עניי ארץ: ^דהן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו לחם לנערים: ^הבשדה בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו: ^וערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה: ^זמזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו צור: ^חיגזלו משד יתום ועל עני יחבלו: ^טערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר: ^יבין שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו: ^{יא}מעיר מתים ינאקו ונפש חללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה: ^{יב}המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבותיו: ^{יג}לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון ובלילה יהי כגנב: ^{יד}ועין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין וסתר פנים ישים: ^{טו}חתר בחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור: ^{טז}כי יחדו בקר למו

טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב: ^אסביב בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו: ^ביהי רעב אנו ואיד נכון לצלעו: ^גיאכל בדי עורו יאכל בדיו בכור מות: ^דינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך בלהות: ^התשכון באהלו מבלי לו יזרה על נוהו גפרית: ^ומתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו: ^זזכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חוץ: ^חיהדפהו מאור אל חשך ומתבל ינהו: ^טלא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו: ^יעל יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער: ^{יא}אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל:

י ויען איוב ויאמר: ^אעד אנה תגיון נפשי ותדכאוני במלים: ^בזה עשר פעמים תכלימוני לא תבשו תהכרו לי: ^גואף אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי: ^דאם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי: ^הדעו אפו כי אלוה עותני ומצודו עלי הקיף: ^והן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט: ^זארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים: ^חכבודי מעלי הפשיט ויסר עטרת ראשי: ^טיתצני סביב ואלך יסע כעץ תקותי: ^יויחר עלי אפו ויחשבני לו כצרי: ^{יא}יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי: ^{יב}אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני: ^{יג}חדלו קרובי ומידי שכוני: ^{יד}גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי בעיניהם: ^{טו}לעבדי קראתי ולא יענה במו פי אתחנן לו: ^{טז}רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני: ^{יז}גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי: ^{יח}תעבוני כל מתי סודי וזה אהבתי נהפכו בי: ^{יט}בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני: ^כחנני חנני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי: ^{כא}למה תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבועו: ^{כב}מי יתן אפו ויכתובו מלי מי יתן בספר ויחקו: ^{כג}בעט ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון: ^{כד}ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום: ^{כה}ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה: ^{כו}אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליתי בחקי: ^{כז}כי תאמרו מה נרדף לו ושרש דבר נמצא בי: ^{כח}גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שדין:

כ ויען צפר הנעמתי ויאמר: ^אלכן שפעי ישיבוני ובעבור חושי בי: ^במוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני: ^גהזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי ארץ: ^דכי רגנת רשעים מקרוב ושמחת חנף עדי רגע: ^האם יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע: ^וכגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו אוי: ^זכחלוס יעוף ולא ימצאוהו וידד כחזיון לילה: ^חעץ שזפתו ולא תוסיף ולא עוד תשורנו מקומו: ^טבניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונן: ^יעצמותיו מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב: ^{יא}אם תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו: ^{יב}חמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו: ^{יג}לחמו במעי נהפך מרור פתנים בקרבו: ^{יד}חיל בלע ויקאנו מבטנו יורשנו אל: ^{טו}ראש פתנים ינק התהרגוה לשון אפעה: ^{טז}אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה: ^{יז}משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלם: ^{יח}כי רצץ עוב דלים בית גול ולא יבנהו: ^{יט}כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: ^כאין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו: ^{כא}במלאות שפקו יצר לו כל יד עמל תבואנו: ^{כב}יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטר עליו בלחמו: ^{כג}יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה: ^{כד}שלף ויצא מגוה וברק ממרתו יהלך עליו אמים: ^{כה}כל חשך טמון לצפוני תאכלהו אש לא נפח ירע שריד באהלו: ^{כו}יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו: ^{כז}יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו: ^{כח}זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל:

כא ויען איוב ויאמר: ^אשמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומתיכם: ^בישאו ואנכי אדבר ואחר דברי תלעין: ^גהאנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר רוחי: ^דפנו אלי והשמו ושימו יד על פה: ^הואם זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות: ^ומדוע רשעים יחיו עתקו גם גברו חיל: ^זזרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם: ^חבתייהם שלום מפתד ולא שבט אלוה עליהם: ^טשורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל: ^יאישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירדקו: ^{יא}ישאו כתף וכנור וישמחו לקול עוגב: ^{יב}יבלו בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו: ^{יג}ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו: ^{יד}מה שדי

כט ויסיף איוב שאת משלו ויאמר: ^זמי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני: ^חבהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך: ^טכאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי: ^יבעוד שדי עמדי סביבותי נערי: ^{יא}ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי שמן: ^{יב}צצאתי שער עלי קרת ברחוב אכין מושבי: ^{יג}ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדי: ^{יד}שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם: ^{טו}קול נגידים נחבאו ולשונום לחכם דבקה: ^{טז}כי און שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני: ^{יז}כי אמלט עני משוע ויתום ולא עזר לו: ^{יח}ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן: ^{יט}צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי: ^כועינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני: ^{כא}אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחקרהו: ^{כב}ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליך טרף: ^{כג}ואמר עם קני אגוע וכחול ארבה ימים: ^{כד}שרשי פתוח אלי מים וטל ילין בקצירי: ^{כה}כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף: ^{כו}לי שמעו ויחלו וידמו למו עצתי: ^{כז}אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף מלתי: ^{כח}ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש: ^{כט}אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפלוך: ^לאבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבליים ינחם:

ל ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מאסתי אבותם לשית עם כלבי צאני: ^בגם כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח: ^גבחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה ומשאה: ^דהקטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחמם: ^המן גו יגרשו יריעו עלימו כנגב: ^ובערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים: ^זבין שיחים ינהקו תחת חרול יספחו: ^חבני נבל גם בני בלי שם נכאו מן הארץ: ^טועתה נגינתם הייתי ואהי להם למלה: ^יתעבונני רחוקי מני ומפני לא חשכו רק: ^{יא}כי יתרו פתח ויעני ורסן מפני שלחו: ^{יב}על ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם: ^{יג}נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו: ^{יד}כפרץ רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו: ^{טו}ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי: ^{טז}ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי עני: ^{יז}לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון: ^{יח}ברב כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני: ^{יט}הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר: ^כאשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן בי: ^{כא}תהפך לאכור לי בעצם ידך תשטמני: ^{כב}תשאני אל רוח תרכיבני ותמגנני תשוה: ^{כג}כי ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל חיי: ^{כד}אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע: ^{כה}אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי לאביון: ^{כו}כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: ^{כז}מעתי רחתי ולא דמו קדמני ימי עני: ^{כח}קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע: ^{כט}אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה: ^לעורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב: ^{לא}ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים:

לא ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה: ^בזמה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים: ^גהלא איד לעול ונכר לפעלי און: ^דהלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור: ^האם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי: ^וישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי: ^זאם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאוס: ^חוארעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו: ^טאם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבתי: ^יתסחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחריו: ^{יא}כי הוא זמה והיא עון פלילים: ^{יב}כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל תבואתי תשרש: ^{יג}אם אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי: ^{יד}זמה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו: ^{טו}הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד: ^{טז}אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה: ^{יז}ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה: ^{יח}כי מעוררי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה: ^{יט}אם אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביון: ^כאם לא ברכוני חלצו ומנו כבשי יתחמם: ^{כא}אם הניפותי על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי: ^{כב}כתפתי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר: ^{כג}כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל: ^{כד}אם שמתו זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי: ^{כה}אם אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה ידי: ^{כו}אם אראה אור כי יהל וירח יקר הלך: ^{כז}ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי: ^{כח}גם הוא עון פלילי כי

צלמות כי יכיר בלהות צלמות: ^אקל הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ לא יפנה דרך כרמים: ^בציה גם חם יגזלו מימי שלג שאול חטאו: ^גישכחהו רחם מתקו רמה עוד לא יזכר ותשבר כעץ עולה: ^דכארעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב: ^הבומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין בחיין: ^וביתן לו לבטח וישען ועיניהו על דרכיהם: ^זרומו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו: ^חהואם לא אפו מי יזיבני וישם לאל מלתי:

כה ויען בלדד השחי ויאמר: ^אהמשל ופחד עמו עשה שלום במרומי: ^בהיש מספר לגודיו ועל מי לא יקום אורהו: ^גזמה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה: ^דהן עד ירח ולא יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו: ^האף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה:

כו ויען איוב ויאמר: ^אמה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עז: ^במה יעצת ללא חכמה ותושיה רב הודעת: ^גאת מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך: ^דהרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם: ^הערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון: ^ונטה צפון על תהו תלה ארץ על בלי מה: ^זצרר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם: ^חמאחז פני כסה פרשו עליו עננו: ^טחק חג על פני מים עד תכלית אור עם חשך: ^יעמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערות: ^{יא}בכחו רגע הים ובתובנתו מחץ רהב: ^{יב}ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש בריח: ^{יג}הן אלה קצות דרכו ומה שמץ דבר נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן:

כז ויסיף איוב שאת משלו ויאמר: ^אחיי אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי: ^בכי כל עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי: ^גאם תדברנה שפתי עולה ולשוני אם יהגה רמיה: ^דחלילה לי אם אצדיק אתכם עד אגוע לא אסיר תמתי ממני: ^הבצדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי: ^ויהי כרשע איבי ומתקוממי כעול: ^זכי מה תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו: ^חהיצעקתו ישמע אל כי תבוא עליו צרה: ^טאם על שדי יתענג יקרא אלוה בכל עת: ^יאורה אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אכחד: ^{יא}הן אתם כלכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו: ^{יב}זה חלק אדם רשע עם אל ונחלת עריצים משדי יקחו: ^{יג}אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם: ^{יד}שירידו במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה: ^{טו}אם יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש: ^{טז}יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק: ^{יז}בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר: ^{יח}עשיר ישכב ולא יאסף עינו פקח ואיננו: ^{יט}תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה: ^כאישאוו קדים וילך וישערהו ממקמו: ^{כא}ביושלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח: ^{כב}ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו:

כח כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו: ^אברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה: ^ביקץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות: ^גאפרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו: ^דארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש: ^המקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו: ^ונתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה: ^זלא הדריכהו בני שחף לא עדה עליו שחל: ^חבחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים: ^טבצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו: ^ימבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור: ^{יא}והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה: ^{יב}לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים: ^{יג}תהום אמר לא בי היא וים אמר אין עמדי: ^{יד}לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה: ^{טו}לא תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר: ^{יז}לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז: ^{יח}ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים: ^{יט}לא יערכנה פטדת כוש בכתם טהור לא תסלה: ^כוהחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה: ^{כא}ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה: ^{כב}אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה: ^{כג}אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה: ^{כד}כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה: ^{כה}הלעשות לרוח משקל ומים תכן במדה: ^{כו}בעשתו למטר חק ודרך לחזיו קלות: ^{כז}אזראה ויספרה הכינה וגם חקרה: ^{כח}ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה:

פשע: 'מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים: 'ואורח לחברה עם פעלי או וולכת עם אנשי רשע: 'כי אמר לא יסכן גבר ברצתו עם אלהים: לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: 'כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו: 'אף אמנם אל לא ירשיע ושדי לא יעות משפט: 'מי פקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה: 'אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף: 'ויגוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב: 'ואם בינה שמעה זאת האזינה לקול מלי: 'האף שונא משפט יחבוש ואם צדיק כביר תרשיע: 'האמר למלך בליעל רשע אל נדיבים: 'אשר לא נשא פני שרים ולא נכר שוע לפני דל כי מעשה ידיו כלם: 'רגע ימתו וחצות לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא ביד: 'כי עיניו על דרכי איש וכל צעדיו יראה: 'אין חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און: 'כי לא על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט: 'ירע כבירים לא חקר ויעמד אחרים תחתם: 'לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו: 'תחת רשעים ספקם במקום ראים: 'אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו: 'להביא עליו צעקת דל וצעקת עניים ישמע: 'והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו ועל גוי ועל אדם יחד: 'ממלך אדם חנף ממקשי עם: 'כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל: 'בלעדי אחזה אתה הרני אם עול פעלתי לא אסיף: 'המעמך ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת דבר: 'אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי: 'איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל: 'אבי יבחן איוב עד נצח על תשבת באנשי און: 'כי יסיף על חטאתו פשע ביניו יספוק וירב אמריו לאל:

לה ויען אליהו ויאמר: 'הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל: 'כי תאמר מה יסכן לך מה אעיל מחטאתי: 'אני אשיבך מלין ואת רעך עמד: 'הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך: 'אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעך מה תעשה לו: 'אם צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח: 'לאיש כמודך רשעך ולבן אדם צדקתך: 'מרב עשוקים יזעיקו ישועו מזורע רבים: 'ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה: 'מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמו: 'שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים: 'אך שוא לא ישמע אל ושדי לא ישורנה: 'אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו: 'ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש מאד: 'ואיוב הבל יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכבר:

לו ויסף אליהו ויאמר: 'כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים: 'אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן צדק: 'כי אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמד: 'הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב: 'לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן: 'לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו: 'ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עני: 'ויגד להם פעלים ופשעיהם כי יתגברו: 'ויגל אזנם למוסר ויאמר כי ישבון מאון: 'אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים: 'ואם לא ישמעו בשלח יעברו ויגעו בבלי דעת: 'וחנפי לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם: 'תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים: 'ויחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם: 'ואף הסייתך מפי צר רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך מלא דשן: 'ודין רשע מלאת דין ומשפט יתמכו: 'כי חמה פן יסיתך בספק ורב כפר אל יטך: 'היערך שועך לא בצר וכל מאמצי כח: 'אל תשאף הלילה לעלות עמים תחתם: 'השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני: 'בהן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה: 'מי פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה: 'זכר כי תשגיא פעלו אשר שררו אנשים: 'הכל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק: 'בהן אל שגיאי ולא נדע מספר שניו ולא חקר: 'כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו: 'אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב: 'אף אם יבין מפרשי עב תשאות סכתו: 'הן פרש עליו אורו ושרשי הים כסה: 'כי בס ידן עמים יתן אכל למכביר: 'בעל כפים כסה אור ויצו עליה במפגיע: 'לגייד עליו רעו מקנה אף על עולה:

כחשתי לאל ממעל: 'אם אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי מצאו רע: 'ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו: 'אם לא אמרו מתי אהלי מי יתן מבשרו לא נשבע: 'בכחך לא ילין גר דלתי לארח אפתח: 'אם כסיתי כאדם פשעי לטמון בחבי עוני: 'כי אערוך המון רבה ובז משפחות יחתי ואדם לא אצא פתח: 'למי יתן לי שמע לי הן תוי שדי יענני וספר כתב איש ריבי: 'אם לא על שכמי אשאנו אענדנו עטרות לי: 'מספר צעדי אגידנו כמו נגיד אקרבונו: 'אם עלי אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכיו: 'אם כחה אכלתי בלי כסף ונפש בעליה הפחתי: 'תחת חטה יצא חוח ותחת שערה באשה תמו דברי איוב:

לב וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את איוב כי הוא צדיק בעיניו: 'ויחזר אף אליהו בן ברכאל הבזוי ממשפחת רם באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים: 'ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וירשיעו את איוב: 'ואליהו חכה את איוב בדברים כי זקנים המה ממנו לימים: 'וירא אליהו כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויחר אפו: 'וען אליהו בן ברכאל הבזוי ויאמר צעיר אני לימים ואתם ישישים על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם: 'אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידעו חכמה: 'אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם: 'לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט: 'לכן אמרתי שמעה לי אחזה דעי אף אני: 'הן הוחלתי לדברים און עד תבונתיכם עד תחקרון מלין: 'ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם: 'פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש: 'ולא ערך אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו: 'וחתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים: 'והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד: 'אענה אף אני חלקי אחזה דעי אף אני: 'כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני: 'הנה בטני כיון לא יתח כאבות חדשים יבקע: 'אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה: 'אל נא אשא פני איש ואל אדם לא אכנה: 'כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני:

לג וגואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה: 'הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי: 'ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו: 'רוח אל עשתני ונשמת שדי תחיני: 'אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה: 'הן אני כפיך לאל מחמר קרצתי גם אני: 'הנה אמת לי לא תבעתך ואכפי עליך לא יכבד: 'אך אמרת באזני קול מלין אשמע: 'ודן אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי: 'הן תנאו עלי ימצא יחשבני לאיוב לו: 'איש בסד רגלי ישמר כל ארחתו: 'הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה אלוה מאנוש: 'מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה: 'כי באחת ידבר אל ובשתיים לא ישורנה: 'ובחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב: 'ואז יגלה און אנשים ובמסרם יחתם: 'להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה: 'ויחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח: 'והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמו אתן: 'וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה: 'כאל בשרו מראי ושפי עצמותיו לא ראו: 'בתקרב לשחת נפשו וחיתו למתים: 'אם יש עליו מלאך מלין אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו: 'ויחננו ויאמר פדעו מרדת שחת מצאתי כפר: 'ברטפוש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו: 'ויעתר אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו: 'ישיר על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי: 'כפדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור תראה: 'הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר: 'להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים: 'הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר: 'אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך: 'אם אין אתה שמע לי החרש ואלא לפך חכמה:

לד ויען אליהו ויאמר: 'שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי: 'כי און מלין תבחן וחד יטעם לאכל: 'משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב: 'כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי: 'על משפטי אכזב אנוש חצי בלי

השדה תדושה: ^טהקשיח בניה ללא לה לריק יגיעה בלי פחד: ^יכי השה אלוה חכמה ולא חלק לה בבניה: ^{יא}כעת במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו: ^{יב}התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה: ^{יג}התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה: ^{יד}יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נשק: ^{טו}כישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב: ^{טז}עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון: ^{יז}ברעש ורגו יגמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר: ^{יח}בדי שפר יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה: ^{יט}המבינתך יאבר נץ ירש כנפו לתימן: ^כאם על פיך יגביה נשר וכי ירים קנו: ^{כא}סלע ישכן ויתלנן על שן סלע ומצודה: ^{כב}משם חפר אכל למרחוק עינו יביטו: ^{כג}ואפרחו יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא:

מויען יהוה את איוב ויאמר: ^אהרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יענה: ^בויען איוב את יהוה ויאמר: ^גהן קלתי מה אשיבך ידי שמתני למו פי: ^דאחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף: ^הויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר: ^ואזר נא כגבר חלציך אשאלך והודיעני: ^זהאף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק: ^חואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם: ^טעדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש: ^יהפץ עברות אפך וראה כל גאה והשפילו: ^{יא}ראה כל גאה הכניעהו והדך רשעים תחתם: ^{יב}טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון: ^{יג}וגם אני אודך כי תושע לך ימינך: ^{יד}הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל: ^{טו}הנה נא כחו במתניו ואנו בשרירי בטנו: ^{טז}יחפץ זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרנו: ^{יז}עצמיו אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל: ^{יח}הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבו: ^{יט}כזי בול הרים ישאו לו וכל חית השדה ישחקו שם: ^כתחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצה: ^{כא}סיכחו צאלים צללו יסבוהו ערבי נחל: ^{כב}הן יעשק נהר לא יחפזו יבטח כי יגיה ירדן אל פיהו: ^{כג}בעיניו יקחנו במקושים ינקב אף:

מאתמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו: ^אהתשים אגמון באפו ובחוח תקוב לחיו: ^בהירבה אלך תחוננים אם ידבר אלך רכות: ^גהיכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם: ^דהתשחק בו כצפור ותקשרנו לנערוותך: ^היכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים: ^והתמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו: ^זשים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף: ^חהן תחלתו נכובה הגם אל מראיו יטל: ^טלא אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב: ^ימי הקדימי ואשלם תחת כל השמים לי הוא: ^{יא}לא אחריש בדיו ודבר גבורות וחין ערכו: ^{יב}מי גלה פני לבושו בכפל סגנו מי יבוא: ^{יג}דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה: ^{יד}גאוה אפיקי מגנים סגור חותם צר: ^{טו}אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביניהם: ^{טז}איש באחיהו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו: ^{יז}עטישתי תהל אור ועינו כעפעפי שחר: ^{יח}מפיו לפידיים יהלכו כידודי אש יתמלטו: ^{יט}מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואגמן: ^כנאפשו גחלים תלהט ולהב מפיו יצא: ^{כא}בצוארו ילין עז ולפניו תדוך דאבה: ^{כב}מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל ימוט: ^{כג}לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלה תחתית: ^{כד}משתו יגורו אלים משברים יתחטאו: ^{כה}משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: ^{כו}יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה: ^{כז}לא יברחנו בן קשת לקש נהפכו לו אבני קלע: ^{כח}קש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון: ^{כט}תחתיו חודדי חרש ירפד חרוץ עלי טיט: ^לאירתיח כסיר מצולה ים ישים כמרקחה: ^{לא}אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה: ^{לב}אין על עפר משלו העשו לבלי חת: ^{לג}את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחץ:

מבוען איוב את יהוה ויאמר: ^אידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה: ^במי זה מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע: ^גשמע נא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני: ^דלשמע און שמעתיד ועתה עיני ראתך: ^הלעל כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר: ^וזויה אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפו התימיני חרה אפי בך ובשני רעיד כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: ^זידעתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי

לואף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו: ^אשמעו שמוע ברגו קלו והגה מפיו יצא: ^בתחת כל השמים ישרה ואורו על כנפות הארץ: ^גאחריו ישאג קול ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו: ^דירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע: ^הכי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו: ^וביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו: ^זותבא חיה כמו ארב ובמעונתיה תשכן: ^חמן החדר תבוא סופה וממזרים קרה: ^טמנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק: ^יאף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו: ^{יא}והוא מסכות מתהפך בתחבולתו לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארצה: ^{יב}אם לשבט אם לארצו אם לחסד ימצאהו: ^{יג}האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל: ^{יד}התדע בשום אלוה עליהם והופיע אור עננו: ^{טו}התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים: ^{טז}אשר בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום: ^{יז}תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק: ^{יח}הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך: ^{יט}היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע: ^כאענתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם: ^{כא}במצפון זהב יאתה על אלוה נורא הוד: ^{כב}שדי לא מצאנהו שגיא כח ומשפט ורב צדקה לא יענה: ^{כג}לכן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:

לחיוען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר: ^אמי זה מחשיך עצה במלין בלי דעת: ^באזר נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני: ^גאיפה היית ביסדי ארץ הגד אם ידעת בינה: ^דמי שם ממדיה כי תדע או מי נטה עליה קו: ^העל מה אדניה הטבעו או מי ירה אבן פנתה: ^וברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים: ^זיוסך בדתים ים בגיחו מרחם יצא: ^חבשומי ענן לבשו וערפל חתלתו: ^טואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים: ^יואמר עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך: ^{יא}המימך צוית בקר ידעתה שחר מקמו: ^{יב}לאחזו בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה: ^{יג}תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש: ^{יד}וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר: ^{טו}הבאת עד נכבי ים ובחקר תהום התהלכת: ^{טז}הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה: ^{יז}התבוננת עד רחבי ארץ הגד אם ידעת כלה: ^{יח}אי זה הדרך ישכן אור וחשך אי זה מקמו: ^{יט}כזי תקחנו אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו: ^כאידיעת כי אז תולד ומספר ימך רבים: ^{כא}הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה: ^{כב}אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה: ^{כג}אי זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ: ^{כד}מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזו קלות: ^{כה}להמטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בו: ^{כו}להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא: ^{כז}היש למטר אב או מי הוליד אגלי טל: ^{כח}מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו: ^{כט}כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו: ^להתקשר מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח: ^{לא}התציא מזרות בעתו ועיש על בניה תנחם: ^{לב}הידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ: ^{לג}התרים לעב קולך ושפעת מים תכסך: ^{לד}התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו: ^{לה}מי שת בטחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה: ^{לו}מי יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישיב: ^{לז}בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו: ^{לח}התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא: ^{לט}כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב: ^{לא}מי יכין לערב צידו כי ילדו אל אל ישועו יתעו לבלוי אכל:

לט הידעת עת לדת יעלי סלע חלל אילות תשמר: ^אתספר ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה: ^בהכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה: ^גיחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא שבו למו: ^דמי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח: ^האשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה: ^וישחק להמון קריה תשאות נוגש לא ישמע: ^זיתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש: ^חהיאבה רים עבדך אם ילין על אבוטך: ^טהתקשר רים בתלם עבתו אם ישדד עמקים אחריו: ^יהתבטח בו כי רב כחו ותעזב אליו יגיעך: ^{יא}התאמין בו כי ישוב זרעך ורגנך יאסף: ^{יב}כנף רננים נעלסה אם אברה חסידה ונצה: ^{יג}כי תעזב לארץ בציה ועל עפר תחמם: ^{יד}ותשכח כי רגל תזורה וחית

לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: ^טויילכו אליפו התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: ^יויהוה שב את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: ^{יא}ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיתיו וכל ידעיו לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו וינדו לו וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד: ^{יב}ויהוה ברך את אחרית איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתונות: ^{יג}ויהי לו שבענה בנים ושלוש בנות: ^{יד}ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך: ^{טו}ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם: ^{טז}ויהי איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דרות: ^{יז}וימת איוב זקן ושבע ימים:

תהלים

אנופשי נבהלה מאד ואת יהוה עד מתי: ^אשובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: ^בכי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: ^גיגעתני באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמתי ערשי אמסה: ^דעששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: ^הסורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי: ^ושמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח: ^זישבו ויבהלו מאד כל איבי ישבו ישבו רגע:

^אושגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני: ^בפן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל: ^גיהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי: ^דאם גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: ^הירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה: ^וקומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט ציית: ^זועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה: ^חיהוה ידן עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי: ^טיגמר נא רע רשעים ותכוונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: ^ימגני על אלהים מושיע ישרי לב: ^{יא}אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום: ^{יב}אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוונה: ^{יג}ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל: ^{יד}הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר: ^{טו}בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: ^{טז}ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד: ^{יז}אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון:

^אלמנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים: ^במפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם: ^גכי אראה שמיד מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה: ^דמה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו: ^הותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרנהו: ^ותמשילוהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו: ^זצנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: ^חצפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: ^טיהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

^אלמנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך: ^באשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון: ^גבשוב אויבי אחור ישלו ויאבדו מפניך: ^דכי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק: ^היגערות גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד: ^והאויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה: ^זיהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: ^חיהוה ישפט תבל בצדק ידן לאמים במישרים: ^טויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה: ^יויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה: ^{יא}זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו: ^{יב}כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים: ^{יג}חננני יהוה ראה עני משנאי מרוממי משערי מות: ^{יד}למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך: ^{טו}טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם: ^{טז}נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה: ^{יז}ישבו רשעים לשאלה כל גוים שכחי אלהים: ^{יח}כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד: ^{יט}קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך: ^כשיתת יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה:

^אלמה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה: ^בבגאות רשע ידלק

אאשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב: ^בכי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה: ^גיהוה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרוי יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח: ^דלא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח: ^היעל כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים: ^וכי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד:

^אלמה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק: ^ביתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו: ^גננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו: ^דישב בשמים ישחק אדני ילעג למו: ^האז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו: ^וואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי: ^זאספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך: ^חשאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ: ^טתרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם: ^יועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ: ^{יא}עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה: ^{יב}נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו:

^אמזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי: ^ברבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ^גאתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: ^דקולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: ^האני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: ^ולא אירא מרבות עם אשר סביב שתי עלי: ^זקומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני רשעים שברת: ^חליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה:

^אלמנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי: ^בבני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה: ^גיודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: ^דרגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: ^הויבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה: ^ורבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה: ^זנתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: ^חבשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני:

^אלמנצח אל הנחילות מזמור לדוד אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי: ^בהקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: ^גיהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה: ^דכי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע: ^הלא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און: ^ותאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה: ^זואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: ^חיהוה נחני בצדקתך למען שוררי הושר לפני דרכך: ^טכי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון: ^יהאשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך: ^{יא}אוישמתו כל חוסי בך לעולם וירגזו ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי שמך: ^{יב}כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו:

^אלמנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: ^בחנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי:

אף בשרי ישכן לבטח: 'כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: "תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:

יתפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: ¹מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: ²בחנת לבי פקדת לילה צרפתיני בל תמצא זמתי בל יעבר פי: ³לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריי: ⁴תמך אשרי במעגלותיך בל נמוטו פעמי: ⁵אני קראתיך כי תענני אל הט אונך לי שמע אמרתי: ⁶תפלה חסידך מושיע חוסים ממתקוממים בימיך: ⁷שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני: ⁸מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי: ⁹חלבמו סגרו פימו דברו בגאות: ¹⁰אשרינו עתה סבבוני עיניהם ישיתו לנטות בארץ: ¹¹דמינו כאריה יכסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים: ¹²קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך: ¹³ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרים לעולליהם: ¹⁴אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

יחלמנצח לעבד יהוה יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומיד שאול ויאמר ארחמך יהוה חזקי: ¹יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי: ²מהלל אקרא יהוה ומן איבי אושע: ³אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני: ⁴חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: ⁵בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושוטעי לפניו תבוא באזניו: ⁶ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: ⁷עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ⁸ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: ⁹וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח: ¹⁰ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים: ¹¹מגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי אש: ¹²וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלו ברד וגחלי אש: ¹³וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם: ¹⁴ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך: ¹⁵וישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: ¹⁶יצילני מאיבי עז ומשנאי כי אמצו ממני: ¹⁷יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי: ¹⁸ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי: ¹⁹יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי: ²⁰כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: ²¹כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר מני: ²²ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני: ²³וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו: ²⁴עם חסיד תתחסד עם גבר תמים ותמים: ²⁵עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל: ²⁶כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל: ²⁷כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי גייה חשכי: ²⁸כי בך ארץ גדוד ובאלהי אדלג שור: ²⁹האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: ³⁰כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו: ³¹האל המאורני חיל ויתן תמים דרכי: ³²משוה רגלי כאלות ועל במתי יעמידני: ³³מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי: ³⁴ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענתך תרבני: ³⁵תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי: ³⁶ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם: ³⁷אמחצם ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי: ³⁸ותאורני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי: ³⁹ואיבי נתת לי ערף ומשנאי אצמיתם: ⁴⁰ישועו ואין מושיע על יהוה ולא ענם: ⁴¹בואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם: ⁴²תפלטי מריבי עם תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני: ⁴³לשמע און ישמעו לי בני נכר יכחשו לי: ⁴⁴בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם: ⁴⁵חיי יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי: ⁴⁶האל הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתי: ⁴⁷מפלטי מאיבי אף מן קמי תרוממני מאיש חמס תצילני: ⁴⁸על כן אודך בגוים יהוה ולשמך אומר: ⁴⁹מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

יגלמנצח מזמור לדוד עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני: ¹עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי: ²הביטה עני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות: ³פן יאמר איבי יכלתי צרי יגלו כי אמוט: ⁴ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך: ⁵אשירה ליהוה כי גמל עלי:

ידלמנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עליהו אין עשה טוב: ¹יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים: ²הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: ³הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: ⁴השם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק: ⁵יעצת עני תבישו כי יהוה מחסהו: ⁶מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

טומזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך: ¹הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: ²לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו: ³נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר: ⁴הכספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

טזמכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ¹אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך: ²לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בס: ³ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיד נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ⁴יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ⁵חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ⁶אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ⁷השויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ⁸לכן שמח לבי ויגל כבודי

יטלמנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: ¹ביום ליום יביע אמר ולילה ללילה יהוה דעת: ²אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: ³בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש

עני יתפשו במזמות זו חשבו: ¹כי הלל רשע על תאות נפשו ובצע ברך נאץ יהוה: ²רשע כגבה אפו בל ידרש אין אלהים כל מזמותיו: ³יחילו דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם: ⁴אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא ברע: ⁵אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון: ⁶ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו: ⁷יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו: ⁸ודכה ישח ונפל בעצומי חלכאים: ⁹אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה נצח: ¹⁰קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח עניים: ¹¹על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש: ¹²ראתה כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזוב חלכה יתום אתה היית עוזר: ¹³ושבר זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא: ¹⁴יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: ¹⁵תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אונך: ¹⁶לשפט יתום וודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ:

יאלמנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכס צפור: ¹כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על יתר לירות כמו אפל לישרי לב: ²כי השתות יהרסון צדיק מה פעל: ³יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחוז עפעפיו יבחנו בני אדם: ⁴יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו: ⁵ימטר על רשעים פחים אש וגופרית ורוח זלעפות מנת כוסם: ⁶כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחוז פנימו:

יבלמנצח על השמינית מזמור לדוד הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: ¹שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו: ²יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות: ³אשר אמרו ללשנו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו: ⁴משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו: ⁵אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מוקק שבעתים: ⁶אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם: ⁷סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם:

יגלמנצח מזמור לדוד עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני: ¹עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי: ²הביטה עני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות: ³פן יאמר איבי יכלתי צרי יגלו כי אמוט: ⁴ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך: ⁵אשירה ליהוה כי גמל עלי:

ידלמנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עליהו אין עשה טוב: ¹יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים: ²הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: ³הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: ⁴השם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק: ⁵יעצת עני תבישו כי יהוה מחסהו: ⁶מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

טומזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך: ¹הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: ²לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו: ³נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר: ⁴הכספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

טזמכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ¹אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך: ²לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בס: ³ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיד נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ⁴יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ⁵חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ⁶אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ⁷השויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ⁸לכן שמח לבי ויגל כבודי

כד לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: ^זכי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: ^חמי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: ^טנקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ^יישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: ^{יא}זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה: ^{יב}ישאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: ^{יג}מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה: ^{יד}ישאו שערים ראשיכם וישאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: ^{טו}מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

כה לדוד אליך יהוה נפשי אשא: ^אאלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי: ^בגם כל קויד לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם: ^גדרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני: ^דהדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: ^הזכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: ^וחסטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה: ^זטוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך: ^חידרך עניים במשפט וילמד עניים דרכו: ^טכל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: ^ילמען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: ^{יא}מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר: ^{יב}נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: ^{יג}סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: ^{יד}עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי: ^{טו}פנה אלי וחנוני כי יחיד ועני אני: ^{טז}צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ^{יז}ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי: ^{יח}ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני: ^{יט}שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: ^כאתם וישר יצרוני כי קויתך: ^{כא}בפדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

כו לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד: ^אבחנוני יהוה ונסני צרופה כליותי ולבי: ^בכי חסדך לגד עיני והתהלכתי באמתך: ^גלא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא: ^דשנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: ^הארחץ בנקיון כפי ואסבבה את מזבחיך יהוה: ^ולשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: ^זיהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: ^חאל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי: ^טאשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: ^יואני בתמי אלך פדני וחנוני: ^{יא}רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה:

כז לדוד יהוה אורי וישעי ממני אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד: ^אבקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: ^באם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: ^גאחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: ^דכי יצפני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהליו בצור ירוממני: ^הועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהליו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: ^ושמע יהוה קולי אקרא וחנוני וענני: ^זלך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: ^חאל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: ^טכי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: ^יהורני יהוה דרכך ונחני בארץ מישור למען שוררי: ^{יא}אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: ^{יב}לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים: ^{יג}קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

כח לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור: ^אשמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך: ^באל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם: ^גתן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: ^דכי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יחרסם ולא יבנם: ^הברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: ^ויהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו: ^זיהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא: ^חהושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:

שם אהל בהם: ^אוהוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח: ^במקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו: ^גתורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: ^דפקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים: ^היראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו: ^והנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: ^זגם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: ^חשגיאות מי בין מנסתרות נקני: ^טגם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב: ^ייהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

כט למנצח מזמור לדוד יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ^אישלח עזרך מקדש ומציון יסעודך: ^ביזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה: ^גיתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: ^דהנרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך: ^העתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: ^ואלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: ^זהמה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: ^חיהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

כא למנצח מזמור לדוד יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד: ^אתאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה: ^בכי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: ^גחיים שאל ממך נתתה לו ארץ ימים עולם ועד: ^דגדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו: ^הכי תשיתוה ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך: ^וכי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט: ^זתמצא ידך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך: ^חתשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש: ^טפרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם: ^יכי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו: ^{יא}כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על פניהם: ^{יב}רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך:

כב למנצח על אילת השחר מזמור לדוד אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: ^אאלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: ^בזאתה קדוש וישב תהלות ישראל: ^גבך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: ^דאלהי יעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו: ^הואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: ^וכל ראי ילעגו לי יפטריו בשפה ינעו ראש: ^זגל אל יהוה יפלטוה יצילוה כי חפץ בו: ^חכי אתה גחי מבטן מביטיו על שדי אמי: ^טעליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: ^יאל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: ^{יא}סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרונני: ^{יב}פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: ^{יג}כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: ^{יד}יש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני: ^{טו}כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: ^{טז}אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי: ^{יז}יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: ^{יח}וזאתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: ^{יט}הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: ^כהושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: ^{כא}אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: ^{כב}יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: ^{כג}כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: ^{כד}מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: ^{כה}יאכלו עניים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד: ^{כו}יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: ^{כז}כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים: ^{כח}אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: ^{כט}זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: ^ליבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

כג מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: ^אבנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני: ^בנפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: ^גגם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: ^דהתערך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רוייה: ^האך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארץ ימים:

בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: ¹כנס כנד מי הים נתן באצרות תהומות: ²היראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישרי תבל: ³כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: ⁴עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: ⁵אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: ⁶משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: ⁷ממכון שבתו השגיח אל כל ישרי הארץ: ⁸היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: ⁹איך המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח: ¹⁰שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: ¹¹הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו: ¹²להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: ¹³נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: ¹⁴כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: ¹⁵יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:

לד לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשוהו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: ¹ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: ²גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו: ³דרשתי את יהוה וענני ומכל מגרותי הצילני: ⁴הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: ⁵זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו: ⁶חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: ⁷טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו: ⁸יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור ליראיו: ⁹כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: ¹⁰אלכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: ¹¹מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: ¹²נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: ¹³סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: ¹⁴עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם: ¹⁵פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: ¹⁶צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם: ¹⁷קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: ¹⁸רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: ¹⁹שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: ²⁰תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: ²¹כפודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו:

לה לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לחמי: ¹החזק מגן וצנה וקומה בעזרת: ²זהרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: ³יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי: ⁴היהו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה: ⁵יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם: ⁶כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי: ⁷תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה: ⁸ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו: ⁹כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו: ¹⁰יקומו עדי חנם אשר לא ידעתי ישאלוני: ¹¹ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי: ¹²ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב: ¹³כרע כאח לי התהלכתי כאבל אם קדר שחותי: ¹⁴ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: ¹⁵בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו: ¹⁶אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי: ¹⁷אודך בקהל רב בעם עצום אהללך: ¹⁸אל ישמחו לי איבי שקר שנאי חנם יקרצו עין: ¹⁹כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון: ²⁰וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו: ²¹בראיתך יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני: ²²העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי: ²³שפטני כצדק יהוה אלהי ואל ישמחו לי: ²⁴אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו: ²⁵יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו בשת וכלמה המגדילים עלי: ²⁶ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו: ²⁷ולשוני תהגה צדקך כל היום תהלתך:

לו למנצח לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו: ¹כי החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא: ²דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: ³און יחשב על משכבו יתיב על דרך לא טוב רע

לט מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: ¹הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: ²קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: ³קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: ⁴קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: ⁵וירקידם כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים: ⁶קול יהוה חצב להבות אש: ⁷קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: ⁸קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: ⁹יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: ¹⁰יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ל מזמור שיר חנכת הבית לדוד ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי: ¹יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: ²יהוה העלית מן שאול נפשי חיייתי מיורדי בור: ³זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: ⁴כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילך בכי ולבקר רנה: ⁵ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: ⁶יהוה ברצונו העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: ⁷אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: ⁸מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היוודך עפר היגיד אמתך: ⁹שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: ¹⁰הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: ¹¹למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך:

לא למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני: ¹הטה אלי אונך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: ²כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: ³תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: ⁴בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת: ⁵ישנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: ⁶אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: ⁷ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: ⁸חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני: ⁹כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו: ¹⁰מכל צררי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוף נדדו ממני: ¹¹נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד: ¹²כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו: ¹³ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה: ¹⁴בידך עתתי הצילני מיד אויבי ומרדפי: ¹⁵האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך: ¹⁶יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: ¹⁷תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בגאווה ובזו: ¹⁸מה רב טובך אשר צפנת ליראך פעלת לחסים בך נגד בני אדם: ¹⁹תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשנות: ²⁰ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: ²¹ואני אמרתי בחפזי נגרותי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: ²²אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עשה גאווה: ²³תחזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה:

לב לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ¹אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: ²כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ³כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: ⁴חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ⁵על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשיטף מים רבים אליו לא יגיעו: ⁶אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ⁷אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: ⁸אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: ⁹רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: ¹⁰שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

לג לנגנו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה: ¹הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו: ²ישירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: ³כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה: ⁴אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ:

יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני: ^ההנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה: ^אאך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספס: ^וועתה מה קויתי אדני ותחלתי לך היא: ^זהמכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימיני: ^חנאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: ^טהסר מעלי נגעך מתגרת ירך אני כליתי: ^יבתוכחותי על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל אדם סלה: ^{יא}שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי: ^{יב}השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואיני:

מלמנצח לדוד מזמור קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי: ^אזיעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי: ^בזיתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה: ^גאשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב: ^דהרבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבתך אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר: ^היבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת: ^ואז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי: ^זהלעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי: ^חבשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת: ^טצדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב: ^יאתה יהוה לא תכלא רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: ^{יא}כבי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונתי ולא יכלתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני: ^{יב}רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה: ^{יג}יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: ^{יד}שישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח: ^{טו}שיישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אלהי תשועתך: ^{טז}ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלט יחשב לי אתה אלהי אל תאחר:

מלמנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה: ^איהוה ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ^ביהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ^גאני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: ^דהאויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ^הואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ^ויחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: ^זהדבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: ^חגם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: ^טאתה יהוה חנני והקימיני ואשלמה להם: ^יבזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: ^{יא}זאני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: ^{יב}ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מלמנצח משכיל לבני קרח כאיל תערך על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים: ^אצמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: ^בהיתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך: ^גאלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ^דמה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ^האלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: ^והתהום אל התהום קורא לקול צנוריק כל משבריק וגליך עלי עברו: ^זהיומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: ^חאומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: ^טברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: ^ימה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

מגשפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני: ^אכי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב: ^בשלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך: ^גואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכבוד אלהים אלהי: ^דמה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

לא ימאס: ^איהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים: ^בצדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה: ^גמה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ^דהיון מרשן ביתך ונחל עדניך תשקם: ^הכי עמך מקור חיים באורך נראה אור: ^ומשך חסדך לידעך וצדקתך לישרי לב: ^זאל תבואני רגל גאווה ויד רשעים אל תנדני: ^חשם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום:

לולדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה: ^אכי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון: ^בבטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: ^גהתענג על יהוה ויתן לך משאלת לבך: ^דגול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה: ^הוהוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים: ^ודום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: ^זהרף מאף ועזב כמה אל תתחר אך להרע: ^חכי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו ארץ: ^טועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו: ^יזענוים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום: ^{יא}זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו: ^{יב}אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו: ^{יג}חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך: ^{יד}חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה: ^{טו}טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים: ^{טז}כי ורעות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה: ^{יז}היודע יהוה ימי תמינם ונחלתם לעולם תהיה: ^{יח}לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: ^{יט}כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: ^כאלוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן: ^{כא}כי מברכיו יירשו ארץ ומקליו יכרתו: ^{כב}מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ: ^{כג}כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: ^{כד}הנער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: ^{כה}כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: ^{כו}סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם: ^{כז}כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת: ^{כח}צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה: ^{כט}פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט: ^לתורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו: ^{לא}צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: ^{לב}יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו: ^{לג}קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה: ^{לד}הראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן: ^{לה}זיעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: ^{לו}ישמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום: ^{לז}הופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה: ^{לח}ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ^{לט}זיעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

לח מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני: ^אכי חציך נחתו בי ותנחת עלי ירך: ^באין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי: ^גכי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: ^דהבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: ^הנעויתי שחתי עד מאד כל היום קדר הלכתי: ^וכי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: ^זנפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי: ^חאדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה: ^טלבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי: ^יאהבי ורעי מגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו: ^{יא}זינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יהגו: ^{יב}ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: ^{יג}ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: ^{יד}כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: ^{טו}כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילו: ^{טז}כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: ^{יז}כי עוני אגיד אדאג מחטאתי: ^{יח}ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: ^{יט}ומשלמי רעה תחת טובה ישטונני תחת רדופי טוב: ^כאל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני: ^{כא}חושעה לעזרתי אדני תשועתי:

לט למנצח לידיתן מזמור לדוד אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי: ^אנאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר: ^בחם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני: ^גהודיעני

מלמנצח לבני קרח משכיל אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: ²אתה ירך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם: ³כי לא בחרבם ירשו ארץ זורועם לא הושיעה למו כי ימינך זורועך ואור פניך כי רציתם: ⁴אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: ⁵בך צרינו נגח בשמך נבוס קמינו: ⁶כי לא בקשתי אבטח וחברי לא תושיעני: ⁷כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: ⁸באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: ⁹אף זנחת ותכלימונו ולא תצא בצבאותינו: ¹⁰תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו: ¹¹תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: ¹²תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם: ¹³תשימונו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: ¹⁴תשימונו משל בגוים מנוד ראש בל אמים: ¹⁵כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתי: ¹⁶מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם: ¹⁷כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך: ¹⁸לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מני ארצך: ¹⁹כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות: ²⁰אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר: ²¹הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב: ²²כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: ²³עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: ²⁴למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: ²⁵כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: ²⁶קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:

מלמנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישרי חלד: ²גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון: ³פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות: ⁴אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי: ⁵למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני: ⁶הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו: ⁷אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו: ⁸ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם: ⁹ויחי עוד לנצח לא יראה השחת: ¹⁰כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם: ¹¹קרבם בתומו לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם עלי אדמות: ¹²ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו: ¹³זיה דרכם כסל למו ואחריהם בפייהם ירצו סלה: ¹⁴כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בס ישרים לבקר וצירים לבלות שאול מזבל לו: ¹⁵אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה: ¹⁶אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו: ¹⁷כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו: ¹⁸כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך: ¹⁹תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור: ²⁰אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו:

מלמנצח לבני קרח מזמור לאספ אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבוא: ²מציון מכלל יפי אלהים הופיע: ³יבא אלהינו ואל יחרש אש לפני תאכל וסביביו נשערה מאד: ⁴יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו: ⁵אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח: ⁶ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה: ⁷שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אליהך אנכי: ⁸לא על זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד: ⁹לא אקח מבייתך פר ממכלאתיך עתודים: ¹⁰כי לי כל חיתו יער בהמות בהררי אלף: ¹¹ידעת כל עוף הרים וזיו שדי עמדי: ¹²אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלאה: ¹³האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה: ¹⁴זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך: ¹⁵ויקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני: ¹⁶ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך: ¹⁷ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרך: ¹⁸אם ראית גנב ותרחץ עמו ועם מנאפים חלקך: ¹⁹פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה: ²⁰תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי: ²¹אלה עשית והחרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך: ²²בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל: ²³זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים:

מלמנצח לבני קרח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים כחסדך כרב רחמך מחה פשעי: ²הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: ³כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: ⁴לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: ⁵הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: ⁶הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני: ⁷אתחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: ⁸תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית: ⁹הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: ¹⁰לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: ¹¹אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: ¹²השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: ¹³אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: ¹⁴הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרגן לשוני צדקתך: ¹⁵אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: ¹⁶כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: ¹⁷זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: ¹⁸היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: ¹⁹אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחת פרים:

מלמנצח לבני קרח משכיל אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: ²אתה ירך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם: ³כי לא בחרבם ירשו ארץ זורועם לא הושיעה למו כי ימינך זורועך ואור פניך כי רציתם: ⁴אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: ⁵בך צרינו נגח בשמך נבוס קמינו: ⁶כי לא בקשתי אבטח וחברי לא תושיעני: ⁷כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: ⁸באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: ⁹אף זנחת ותכלימונו ולא תצא בצבאותינו: ¹⁰תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו: ¹¹תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: ¹²תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם: ¹³תשימונו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: ¹⁴תשימונו משל בגוים מנוד ראש בל אמים: ¹⁵כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתי: ¹⁶מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם: ¹⁷כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך: ¹⁸לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מני ארצך: ¹⁹כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות: ²⁰אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר: ²¹הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב: ²²כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: ²³עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: ²⁴למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: ²⁵כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: ²⁶קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:

מלמנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידידת רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: ²ציפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם: ³הגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך: ⁴והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימינך: ⁵הציך שנונים עמים תחתך יפלו בלב אויבי המלך: ⁶כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: ⁷אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחברך: ⁸מר ואהליות קציעות כל בגדתיך מן היכלי שן מני שמחוך: ⁹בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אופיר: ¹⁰שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך: ¹¹וייתאו המלך יפך כי הוא אדניך והשתחוי לו: ¹²ובת צר במנחה פניך יחלו עשירי עם: ¹³כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה: ¹⁴ילרקמות תובל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך: ¹⁵תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל מלך: ¹⁶תחת אבתיך יהיו בניך תשימתו לשרים בכל הארץ: ¹⁷אזכירה שמך בכל דר ודר על כן עמים יהודך לעלם ועד:

מלמנצח לבני קרח על עלמות שיר אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: ²על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: ³יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה: ⁴נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון: ⁵אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: ⁶המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ: ⁷יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ⁸לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ: ⁹משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש: ¹⁰הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: ¹¹יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

מלמנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: ²כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: ³ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: ⁴יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: ⁵עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר: ⁶זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: ⁷כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: ⁸מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: ⁹נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:

מלמנצח לבני קרח גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: ²יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב:

אלהים חנני כי בך חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות: ^אאקרא לאלהים עליון לאל לאל גמר עלי: ^בישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו: ^גנפשי בתוך לבאם אשכבה להטים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדרה: ^דרומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך: ^הרשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה: ^ונכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה: ^זעורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר: ^חאודך בעמים אדני אומרך בל אמים: ^טכי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך: ^ירומה על שמים אלהים על כל הארץ כבודך:

נח למנצח אל תשחת לדוד מכתם האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם: ^אאף בלב עולת תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלטון: ^בזרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב: ^גחמת למו כדמות חמת נחש כמו פתן חרש יאטם אזנו: ^דאשר לא ישמע לקול מלחשים חובר חברים מחכס: ^האלהים הרס שנימו בפיו מלתעות כפירים נתן יהוה: ^ויאסו כמו מים יתהלכו למו ידרך חצו כמו יתמללו: ^זכמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש: ^חבטרים יבינו סירתים אטד כמו חי כמו חרון ישערונו: ^טישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע: ^יויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ:

נט למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ^אהצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ^בכי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה: ^גבלי עון ירוצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ^דזאתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ^השבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ^והנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: ^זזאתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים: ^חעזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי: ^טאלהי חסדו יקדמי אלהים יראני בשרי: ^יאל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגנני אדני: ^{יא}חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו: ^{יב}כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: ^{יג}ושובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ^{יד}המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו: ^{טו}ואני אשיר עזך וארגן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: ^{טז}עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

ס למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד בהצותו את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו: ^אהרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה: ^בהראיתה עמך קשה השקיתנו יין תרעלה: ^גנתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה: ^דלמען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו: ^האלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד: ^ולי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: ^זמואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי: ^חמי יבלני עיר מצור מי נחני עד אדום: ^טהלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: ^יהבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: ^{יא}באלהים נעשה חילו והוא יבוס צרינו:

סא למנצח על נגינת לדוד שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלת: ^אמקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני: ^בכי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב: ^גאגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה: ^דכי אתה אלהים שמעת לדרי נתת ירשת יראי שמך: ^הימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר: ^וישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו: ^זכן אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום:

סב למנצח על ידותון מזמור לדוד אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי: ^אאך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה: ^בעד אנה תהותו

נב למנצח משכיל לדוד בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום: ^אהוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה: ^באהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה: ^גאהבת כל דברי בלע לשון מרמה: ^דגם אל יתצד לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה: ^הויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו: ^והנה הגבר לא ישים אלהים מעוזה ויבטח ברב עשרו יעז בהותו: ^זואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד: ^חאודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך:

נג למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין עשה טוב: ^אאלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים: ^בכלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: ^גהלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: ^דהשם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך הבשתה כי אלהים מאסס: ^המי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

נד למנצח בנגינת משכיל לדוד בבוא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני: ^אאלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי: ^בכי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה: ^גהנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי: ^דהישוב הרע לשררי באמתך הצמימם: ^הבנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב: ^וכי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני:

נה למנצח בנגינת משכיל לדוד האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי: ^אהקשיבה לי ועני אריד בשיחי ואהימה: ^במקול אויב מפני עקתי רשע כי ימיטו עלי און ובאף ישתמוני: ^גלבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: ^דהראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות: ^הואמר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה: ^והנה ארחיק נדד אליך במדבר סלה: ^זאחישה מפלט לי מרוח סעה מסער: ^חבלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר: ^טיומם ולילה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה: ^יהוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה: ^{יא}כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתור ממנו: ^{יב}זאתה אנוש כערכי אלופי ומידעי: ^{יג}אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: ^{יד}שימות עלימו ירדו שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם: ^{טו}אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני: ^{טז}ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי: ^{יז}פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי: ^{יח}ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים: ^{יט}שלח ידי בשלמי חלל בריתו: ^כחלקו מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן והמה פתחות: ^{כא}השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק: ^{כב}זאתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

נו למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם באחו אתו פלשתים בגת חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני: ^אשאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום: ^ביום אירא אני אליך אבטח: ^גבאלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי: ^דכל היום דברי נפשי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע: ^היגורו יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר קונו נפשי: ^ועל און פלט למו באף עמים הורד אלהים: ^זנדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: ^חאז ישובו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי: ^טבאלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר: ^יבאלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי: ^{יא}עלי אלהים נדריך אשלם תודת לך: ^{יב}כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים:

נז למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה חנני

סלה: לַדַּעַת בַּאֲרָץ דֶּרֶךְ כָּל גּוֹיִם יִשְׁוֹעַתְךָ: יְיָ יִדְוֹךְ עִמָּם אֱלֹהִים יְדוּךְ עִמָּם כָּל: יִשְׁמַחוּ וַיְרַנְּנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפֹּט עִמָּם מִיְשׁוּר וּלְאֵמִים בַּאֲרָץ תִּנְחַם סֵלָה: יְיָ יִדְוֹךְ עִמָּם אֱלֹהִים יְדוּךְ עִמָּם כָּל: אַרְץ נִתְּנָה יְבוּלָה יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אַרְץ:

על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחוויה: אך משאתו יעזו להדיח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה: אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקותי: אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט: על אלהים ישעי וכבודי צור עזי מחסי באלהים: בטחו בו בכל עת עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה: אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד: אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו חיל כי ינוב אל תשיתו לב: אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי כי עז לאלהים: הולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:

סח למנצח לדוד מזמור שיר יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאו

מפני: כִּהְנַדַּף עֶשֶׂן תַּנְדֵּף כַּהֶמֶס דּוֹגַג מִפְּנֵי אֵשׁ יֵאבְדוּ רַשְׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים: יִצְדִּיקִים יִשְׁמַחוּ יַעֲלֹצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיִשְׁיִשׁוּ בִּשְׂמֵחָה: יִשְׁרִי לְאֱלֹהִים זָמְרוּ שְׂמוֹ סֵלֹ לִרְכַּב בַּעֲרֹבוֹת בֵּיה שְׂמוּ וְעִלְזוּ לִפְנֵינוּ: אֲבִי יִתּוּמִים וּדְיָן אֲלִמְנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעֹן קִדְשׁוֹ: אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שִׁכְנוּ צַחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצַאֲתְךָ לִפְנֵי עֹמֵךְ בְּצַעֲדְךָ בִּישִׁימוֹן סֵלָה: אַרְץ רַעֲשָׂה אֶף שָׁמַיִם נִטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יִגְשֶׁם נְדֹבוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה אֹתָה כּוֹנְנָתָה: חִיתְךָ יִשְׁבוּ בָּה תְּכִין בְּטוֹבֶתְךָ לַעֲנֵי אֱלֹהִים: אֲדַנִּי יָתֵן אֹמֶר הַמַּבְשָׁרוֹת צַבָּא רַב: כִּמְלִכֵי צְבָאוֹת יִדְדוֹן יִדְדוֹן וְנוֹת בֵּית תְּחַלֵּק שְׁלָל: אִם תִּשְׁכַּח בֵּין שְׁפֹתַי כִּנְפֵי יוֹנָה נַחְפָּה בְּכַסְף וּבַבְרוֹתֶיהָ בִּירְקֶרֶק חֲרוֹן: בְּפִרְשׁ שְׂדֵי מַלְכִּים בַּה תִּשְׁלַךְ בְּצַלְמוֹן: הֲרָא אֱלֹהִים הֲרָ בִּשְׁן הֲרָ גִבְנִים הֲרָ בִּשְׁן: לֵמָּה תִּרְצָדוֹן הָרִים גִּבְנִים הֲרָ חֲמַד אֱלֹהִים לִשְׁבֹּתוֹ אֶף יְהוָה יִשְׁכֵּן לְנֻצָּח: רְכַב אֱלֹהִים רַבְתִּים אֶלְפֵי שִׁנְאָן אֲדַנִּי בַּם סִינֵי בְּקִדְשׁוֹ: יִתְעַלֵּית לְמָרוֹם שְׁבִית שְׁבִי לְקַחַת מִתְּנוֹת בְּאֵדָם וּאֶף סוֹרְרִים לִשְׁכֵּן יְהוָה אֱלֹהִים: בְּרוּךְ אֲדַנִּי יוֹם יוֹם יַעֲמַם לָנוּ הֶאֱלֵ יִשְׁוֹעַתְנוּ סֵלָה: הֶאֱלֵ לָנוּ אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוָה אֲדַנִּי לְמוֹת תּוֹצֵאוֹת: אַךְ אֱלֹהִים יִמְחַץ רֹאשׁ אֵיבֵינוּ קִדְקַד שַׁעַר מִתְּחִלָּה בְּאִשְׁמֵינוּ: אֲמַר אֲדַנִּי מִבְּשָׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמַּצְלוֹת יִם: לְלַמְעַן תִּמְחַץ רִגְלְךָ בְּדַם לִשׁוֹן כְּלַבִּיךָ מֵאִיבִים מִנְּהוּ: הֲרָאוּ הַלִּיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַלִּיכוֹת אֵלֵי מַלְכֵי בְּקִדְשׁוֹ: הֲרָקִדְמוּ שְׂרִים אַחַר נְגַנִּים בַּתּוֹךְ עֲלִמּוֹת תּוֹפְפוֹת: בְּמַקְהֵלוֹת בְּרַכּוּ אֱלֹהִים יְהוָה מִמִּקּוֹר יִשְׂרָאֵל: בְּשֶׁם בְּנִימָן צִעִיר רִדְם שְׂרֵי יְהוּדָה רִגְמַתְם שְׂרֵי זַבְלוֹן שְׂרֵי נַפְתָּלִי: כִּי צִוָּה אֱלֹהִיךָ עוֹךְ עוֹזָה אֱלֹהִים זֹו פַּעֲלַת לָנוּ: בְּמַהִיכְלְךָ עַל יְרוּשָׁלַם לְךָ יוֹבִילוּ מַלְכִּים שֵׁי: לְגַעַר חֵית קָנָה עֲדַת אֲבִירִים בְּעַגְלֵי עִמָּם מִתְּרַפֵּס בְּרִצֵי כֶסֶף בְּזֹר עִמָּם קְרֻבוֹת יַחֲפָצוּ: אֲיֵאִיתוּ חֲשַׁמְנִים מִנֵי מְצָרִים כּוֹשׁ תְּרִיץ יָדָיו לְאֱלֹהִים: בְּמַמְלָכוֹת הָאָרֶץ שִׁירֹו לְאֱלֹהִים זָמְרוּ אֲדַנִּי סֵלָה: לְרַכַּב בְּשֵׁמֵי שְׁמֵי קִדְם הֵן יָתֵן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹז: הֲרָנוּ עֹז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעוֹז בַּשַּׁחֲקִים: הֲרָנֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקַדְשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נָתַן עוֹז וְתַעֲצָמוֹת לַעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

סג מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה אלהים אלי אתה אשרחד צמאה

לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים: כן בקדש חזיתך לראות עוז וכבודך: כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך: כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי: כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי: אם זכרתך על יצועי באשמרות אהגה בך: כי היית עזרתה לי ובצל כנפיק ארנן: הדבקה נפשי אחרוך בי תמכה ימינך: והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ: יגירה על ידי חרב מנת שעלם יהיו: והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר:

סט למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש:

טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתי: יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי: רבו משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא גזלתי אז אשיב: אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו: אל יכשו בי קויד אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: מזמור הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפך נפלו עלי: ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: ואאתנה לבושי שק ואהי להם למשל: ישיחו בי ישיבי שער ונגינות שותי שכר: זואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעד: הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים: אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה: ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמך פנה אלי: ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני: הקרבה אל נפשי גאלה למען איבי פדני: אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי: חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לגוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי: באיתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ: כיהי שלחנם לפנים לפח ולשלומים למוקש: כתיחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד: שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: כיהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי ישב: כיהי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו: כתינה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך:

סד למנצח מזמור לדוד שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי:

התסתיני מסוד מרעים מרגשת פעלי און: אשר שגנו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר: זלירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו: יהיחזקו למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה למו: יחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמק: זירים אלהים חץ פתאום היו מכותם: ויכשילוהו עלימו לשונם יתנדדו כל ראה בם: וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו: ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב:

סה למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם

נדר: שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו: זדברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם: אשרי תבחר ותקרב ישכן חצרריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך: הנוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים: ימכין הרים בכחו נאזר בגבורה: ימשיב שרון ימים שאון גליהם והמון לאמים: וייראו ישרי קצות מאותתך מוצאי בקר וערב תרנין: פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי כן תכנינה: תלמיה רוח נחת גדודיה ברביבים תמגנה צמחה תברך: קטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן: ירעפו נאות מדבר וגייל גבעות תחרגנה: לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו:

סו למנצח שיר מזמור הרעיו לאלהים כל הארץ: זמרו כבוד שמו שימו

כבוד תהלתו: אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עוז יכחוש לך איביך: כל הארץ ישתחו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה: הלכו וראו מפעלות אלהים נורא עליה על בני אדם: הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו: משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה הסוררים אל ירימו למו סלה: ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו: השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו: כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף כסף: הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו: בהרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה: אבוא ביתך בעולות אשלים לך נדרי: אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי: עלות מחים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר עם עתודים סלה: לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי: אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני: און אם ראתי בלבי לא ישמע אדני: אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי: ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי:

סז למנצח בנגינת מזמור שיר אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו

לבקרים: ^{טו}אם אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי: ^{טז}ואחשבה לדעת זאת עמל היא בעיני: ^{טז}עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם: ^{יז}אך בחלקות תשית למו הפלתם למשוואות: ^{יז}אך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות: ^{יח}כחלום מהקיץ אדני בעיר צלמם תבוה: ^{יח}כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן: ^{יח}ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך: ^{יח}ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני: ^{יח}בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני: ^{יח}מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ: ^{יח}כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם: ^{יח}כי הנה רחיקך יאבדו הצמתה כל זונה ממך: ^{יח}ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני יהוה מחסי לספר כל מלאכותיך:

עז משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך: ^בזכר עדתך קניית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: ^בהרימה פעמך למשאות נצח כל הרע אויב בקדש: ^בשאנו צרריך בקרב מועדך שמו אותם אתות: ^בהיודע כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות: ^בועת פתוחיה יחד בכשיל וכלפת יהלמון: ^בשלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן שמך: ^באמרו בלבם גינם יחד שרפו כל מועדי אל בארץ: ^באותתינו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה: ^בעד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח: ^באלמה תשיב ירך וימינך מקרב חוקך כלה: ^בהואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: ^באתה פוררת בעוז ים שברת ראשי תנינים על המים: ^באתה רצצת ראשי ליותן תתננו מאכל לעם לציים: ^באתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: ^בתלך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: ^באתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: ^בזכר זאת אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו שמך: ^באל תתן לחית נפש תורך חית ענייך אל תשכח לנצח: ^בהבט לברית כי מלאו מחשכי ארץ נאות חמס: ^באל ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך: ^בקומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום: ^באל תשכח קול צרריך שאון קמך עלה תמיד:

עז למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר הודינו לך אלהים הודינו וקרובו שמך ספרו נפלאותיך: ^בכי אקח מועד אני מישרים אשפט: ^בנמגים ארץ וכל ישיבה אנכי תכנתי עמודיה סלה: ^באמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו קרן: ^באל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק: ^בכי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: ^בכי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים: ^בכי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ: ^בואני אגיד לעלם אומר לה לאלהי יעקב: ^בוכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק:

עז למנצח בניגנת מזמור לאסף שיר נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: ^ביהי בשלם סכו ומעונתו בציון: ^בשמה שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה: ^בנאור אתה אדיר מהררי טרף: ^באשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם: ^במגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס: ^באתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך: ^במשמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה: ^בבקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה: ^בכי חמת אדם תודך שארית חמת תחגר: ^בנדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יובילו שי למורא: ^בביצר רוח נגידים נורא למלכי ארץ:

עז למנצח על ידיתון לאסף מזמור קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזן אלי: ^בביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ^באזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ^באחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ^בחשבתי ימים מקדם שנות עולמים: ^באזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ^בהלעולמים יזנה אדני ולא יסיף לרצות עוד: ^בהאפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: ^בהשכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: ^בואמר חלותי היא שנות ימין עליון: ^באזכיר מעללי יח כי אזכרה מקדם פלאך: ^בהיהגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה: ^באלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים: ^באתה האל עשה

כחמחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו: ^בואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני: ^באלהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה: ^בואתיטב ליהוה משור פר מקרן מפרים: ^בבראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם: ^בכי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בזה: ^בלהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש בס: ^בלכי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוהו: ^בוזרע עבדיו ינחלוהו ואהבי שמו ישכנו בה:

עז למנצח לדוד להזכיר אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה: ^בבישו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: ^בגישבו על עקב בשתם האמרים האח האח: ^בגישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך: ^בואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלט אתה יהוה אל תאחר:

עז אבך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם: ^בבצדקתך תצילני ותפלטני הטה אלי אונך והושיעני: ^בהיה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה: ^באלהי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ: ^בכי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי: ^בעליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גזוי בך תהלתי תמיד: ^בכמופת הייתי לרבים ואתה מחסי עז: ^בהימלא פי תהלתך כל היום תפארתך: ^באל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני: ^בכי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו: ^באלאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אין מציל: ^באלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה: ^בבישו יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי: ^בואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך: ^בפי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות: ^באבוא בגברות אדני יהוה אזכיר צדקתך לבדך: ^באלהים למדחני מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך: ^בוגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד וזרועך לדור לכל יבוא גבורתך: ^בוצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך: ^באשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחיינו ומתהמות הארץ תשוב תעלני: ^בתרב גדלתי ותסב תנחמני: ^בגם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אומר לה לך בכנור קדוש ישראל: ^בתרגנה שפתי כי אומר לה לך ונפשי אשר פדית: ^בגם לשוני כל היום תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי:

עז לשלמה אלהים משפטך למלך תן וצדקתך לכן מלך: ^בידין עמך בצדק וענייך במשפט: ^בגישו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה: ^בגישפט עניי עם יושע לבני אביון וידכא עושק: ^בהייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים: ^בירד כמטר על גו כרביבים זרויף ארץ: ^ביפרח בימוי צדיק ורב שלום עד בלי ירח: ^בהירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: ^בלפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו: ^במלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו: ^בהישתחו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו: ^בכי יציל אביון משוע ועני ואין עזר לו: ^בהיחם על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע: ^במתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו: ^בהיחם ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו: ^בהיה פסת בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פרוי ויציעו מעיר כעשב הארץ: ^בהיה שמו לעולם לפני שמש יגן שמו ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו: ^בברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: ^בוברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: ^בכלו תפלות דוד בן ישי:

עז מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב: ^בואני כמעט נטוי רגלי כאין שפכה אשרי: ^בכי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה: ^בכי אין חרצבות למותם ובריא אולם: ^בבעמל אנוש אינמו ועם אדם לא ינגעו: ^בלכן ענקתמו גאוה יעטף שית חמס למו: ^ביצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב: ^בהימיקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו: ^בשתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ: ^בלכן ישיב עמו הלם ומי מלא ימצו למו: ^בהואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון: ^בהנה אלה רשעים ושלוי עולם השגו חיל: ^באך ריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי: ^בהואהי נגוע כל היום ותוכחתי

ינחם:

עט מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים: ^בנתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיתו ארץ: ^גשפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר: ^דהיינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: ^העד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך: ^וישפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: ^זכי אכל את יעקב ואת נהוה השמו: ^חאל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמך כי דלנו מאד: ^טעזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: ^ילמה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגיים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: ^{יא}תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: ^{יב}זהשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: ^{יג}ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך:

פלמנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: ^בלפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו: ^גאלהים השיבנו והאר פניך ונושעה: ^דיהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: ^ההאכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: ^ותשימונו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו לנו: ^זאלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: ^חגפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: ^טפנית לפניו ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: ^יכסו הרים צלה וענפיה ארזי אל: ^{יא}תשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה: ^{יב}למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך: ^{יג}יכרסמנה חזיר מיער וזיו שדי ירענה: ^{יד}אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: ^{טו}וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך: ^{טז}שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו: ^{יז}תהי ידך על איש ימינך על בן אדם אמצת לך: ^{יח}ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא: ^{יט}יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

פאלמנצח על הגתית לאסף הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: ^בשאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל: ^גתקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: ^דכי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ^העדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: ^והסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה: ^זבצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה: ^חשמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי: ^טלא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: ^יאנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ^{יא}ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: ^{יב}ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: ^{יג}לוי עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו: ^{יד}כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב יד: ^{טו}משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם: ^{טז}ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

פבמזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: ^בעד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: ^גשפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: ^דפלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: ^הלא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: ^ואני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: ^זאכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: ^חקומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

פגשיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: ^בכי הנה אויביך הימיון ומשנאיך נשאו ראש: ^גלע עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך: ^דאמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: ^הכי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: ^ואהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: ^זגבל ועמוז ועמלק פלשת עם ישבי צור: ^חגם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה: ^טעשה להם כמדון כסיסרא כיבן בנחל קישון: ^ינשמדו בעין

פלא הודעת בעמים עוז: ^יגאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה: ^{יא}ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגו תהמות: ^{יב}זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חציץ יתהלכו: ^{יג}קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: ^{יד}בים דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: ^{טו}נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן:

עחמשכיל לאסף האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי פי: ^באפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם: ^גאשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו: ^דלא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: ^היוקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם: ^ולמען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם: ^זזושימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו: ^חולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור לא הכין לבו ולא נאמנה את אל רוחו: ^טבני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב: ^ילא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת: ^{יא}וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם: ^{יב}נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: ^{יג}בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד: ^{יד}וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש: ^{טו}בקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה: ^{טז}ויוצא נזולים מסלע ויורד כנהרות מים: ^{יז}ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה: ^{יח}ויונסו אל בלבם לשאל אכל לנפשם: ^{יט}וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר: ^כהן הכה צור ויוזבו מים ונחלים ישטפו הגם לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו: ^{כא}לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף עלה בישראל: ^{כב}כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: ^{כג}ויוצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתחו: ^{כד}וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן לנו: ^{כה}לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע: ^{כו}ויסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: ^{כז}וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף: ^{כח}ויופל בקרב מתנהו סביב למשכנתיו: ^{כט}ויואכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: ^ללא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם: ^{לא}ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע: ^{לב}בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו: ^{לג}ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה: ^{לד}אם הרגם ודרשוהו ושבנו ושחרו אל: ^{לה}ויוזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם: ^{לו}ויתפוחו בפיהם ובלשונם יכזבו לו: ^{לז}ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו: ^{לח}והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: ^{לט}ויוזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב: ^לכמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בשימון: ^{לא}וישובו וינסו אל וקדוש ישראל התוו: ^{לב}לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר: ^{לג}אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען: ^{לד}ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון: ^{לה}ויהלש בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: ^{לז}ויתן לחסיל יבולם ויגינם לארבה: ^{לח}ויהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל: ^לויוסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים: ^{לא}ויהלש במ חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים: ^{לב}יפלט נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם וחיתם לדבר הסגיר: ^{לג}וידך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם: ^{לד}ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר: ^{לה}וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה היס: ^{לז}ויוביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו: ^{לח}ויוגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל: ^לויונסו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו: ^{לא}ויוסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה: ^{לב}ויוכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו: ^{לג}שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל: ^{לד}ויטש משכן שלו אהל שכן באדם: ^{לה}ויתן לטבי עזו ותפארתו ביד צר: ^{לז}ויוסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר: ^{לח}ויוסגר אכלה אש ובתולתיו לא הוללו: ^לכהניו בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה: ^{לא}ויוקץ כישן אדני כגבור מתרוגן מיין: ^{לב}וידך צריו אחר חרפת עולם נתן לנו: ^{לג}ויומאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר: ^{לד}ויובחר את שבט יהודה את הר ציון אשר אהב: ^{לה}ויובן כמו רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם: ^{לז}ויובחר בדוד עבדו ויקחה ממכלאת צאן: ^{לח}מאתר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: ^לעירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו

יהוה בכל יום שטחתי אליך כפי: 'הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו וידוך סלה: "א"היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון: "היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה: "ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: "למה יהוה תזנח נפשי חסותיך פניך ממני: "עני אני וגוע מנער נשאתי אמיד אפונה: "עלי עברו חרוניך בעותיך צמתותי: "סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד: "הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך:

פמשכיל לאיתן האזרחי חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי: "כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם: "כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: "עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודור כסאך סלה: "היודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים: "כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: "אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו: "היהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: "אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: "אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עוז פזרת אויביך: "לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: "צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: "לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך: "צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: "אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך ילכו: "בשמך יגלון כל היום ובצדקתך ירומו: "כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: "כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: "אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: "אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו: "בלא ישא אויב בו ובן עולה לא יעננו: "זכותתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: "ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: "הישמתי בים ידו ובנהרות ימינו: "הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: "אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: "הלעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו: "ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: "אם יעזבו בניו תורתו ובמשפטי לא ילכו: "אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: "ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: "לחוסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתו: "לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: "האחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: "זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: "לכירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: "ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך: "נארתה ברית עבדך חללת לארץ נורו: "פרצת כל גדרתי שמת מבצרי מחתה: "שסהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: "הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו: "אף תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה: "השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה: "הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה: "עד מה יהוה תסתר לנצח תבער כמו אש חמתך: "זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם: "מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: "מטיאה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך: "זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים: "אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: "ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

צתפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: "בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: "תשב אנשו עד דכא ותאמר שובו בני אדם: "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: "זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: "בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: "כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: "שנת עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך: "כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: "ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: "מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: "למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: "שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: "שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: "שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: "יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: "ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

דאר היו דמן לאדמה: "שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבב וכצלמנע כל נסיכמו: "אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: "אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח: "כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים: "וכן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: "מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: "יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו: "יודעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

פלמנצח על הגתית לבני קרח מזמור מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות: "נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי: "גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: "אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: "אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם: "עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה: "ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: "היהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה: "מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך: "כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע: "כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים: "היהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:

פלמנצח לבני קרח מזמור רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב: "נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה: "אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך: "שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: "הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר: "הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך: "הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו: "אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה: "אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו: "חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקו: "אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף: "גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה: "צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

פלתפלה לדוד הטה יהוה אונך עוני כי עני ואביון אני: "שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: "חנני אדני כי אליך אקרא כל היום: "שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: "כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: "האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי: "ביום צרתי אקראך כי תענני: "אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: "כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: "כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: "הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: "אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: "כי חסדך גדול עלי והצללת נפשי משאול תחתיה: "אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: "וואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: "פנה אלי וחנני תנה עוז לעבדך והושיעה לבן אמתך: "עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני:

פלובני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש: "אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: "נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: "אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עם כוש זה ילד שם: "ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון: "יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה: "זשירים כחללים כל מעיני בך:

פתשיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך: "תבוא לפניך תפלתי הטה אונך לרנתי: "כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו: "נחשבתני עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל: "במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו: "שתני בבור תחתיות במחשכים במצלות: "עלי סמכה חמתך וכל משברך ענית סלה: "הרחקת מידעי ממני שחני תועבות למו כלא ולא אצא: "עני דאבה מני עני קראתיך

ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: ה' הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: ו' השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: א' אמרו בגוים יהוה מלך אף תכון תבל בל תמוט ידיו עמים במישרים: א' ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: ב' יעלו שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: ג' לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

צא יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אים רבים: ב' ענן וערפל סביבו צדק ומשפט מכון כסאו: ג' אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: ד' האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: ה' הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ: ו' הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו: ז' יבשו כל עבדי פסל המתהללים באילילים השתחוו לו כל אלהים: ח' שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: ט' כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים: י' אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: י"א אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: י"ב שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:

צח מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: ב' הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: ג' זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ד' הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: ה' זמרו ליהוה בכבוד בכבוד וקול זמרה: ו' בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: ז' ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה: ח' נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: ט' לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

צט יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: ב' יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים: ג' יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: ד' יעז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: ה' רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: ו' משה ואהרן בכהינו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם: ז' בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו: ח' יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם: ט' רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

ק מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: ב' עבדו את יהוה בשמחה באו לפני ברננה: ג' ידעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו: ד' באו שערי בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: ה' כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:

קא לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה: ב' אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: ג' לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי: ד' ללב עקש יסור ממני רע לא אדע: ה' מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עיניו ורחב לבב אתו לא אוכל: ו' יעיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: ז' לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני: ח' לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:

קב תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו יהוה שמעה תפלתי ושוועתי אליך תבוא: ב' אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אוזן ביום אקרא מהר ענני: ג' כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמו קד נחרו: ד' הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי: ה' מקול אנתתי דבקה עצמי לבשרי: ו' דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: ז' שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: ח' כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: ט' כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: י' מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני: י"א ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: י"ב ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: י"ג אתה

צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: ב' אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: ג' כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: ד' באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: ה' לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: ו' מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: ז' יפל מצדך אלף ורובה מימינך אליך לא יגש: ח' רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: ט' כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: י' לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: י"א כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: י"ב על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך: י"ג על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: י"ד כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי: י"ה יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: י"ו ארץ ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

צב מזמור שיר ליום השבת טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון: ב' להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: ג' עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: ד' כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידך ארנן: ה' מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך: ו' איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: ז' בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ח' ואתה מרום לעלם יהוה: ט' כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: י' ותם כראים קרני בלתי בשמן רענן: י"א ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: י"ב צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: י"ג שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: י"ד עוז ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: י"ה להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עלתה בו:

צג יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: ב' נכון כסאך מאז מעולם אתה: ג' נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: ד' מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: ה' עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארץ ימים:

צד אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: ב' הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: ג' יעד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלו: ד' יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און: ה' עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: ו' אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: ז' יאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: ח' בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: ט' הנטע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט: י' היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: י"א יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבלי: י"ב אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: י"ג להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: י"ד כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: י"ה כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: י"ו מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: י"ז לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: י"ח אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני: י"ט ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: י"א יהיחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק: י"ב יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: י"ג יהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: י"ד יושב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

צה לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: ב' נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: ג' כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: ד' אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: ה' אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: ו' באו נשתחוה ונברעה נברכה לפני יהוה עשנו: ז' כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו: ח' אל תקשו לבבכם כמרובה כיום מסה במדבר: ט' אשר נסונו אבותיכם בתנוני גם ראו פעלי: י' ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: י"א אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

צו שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: ב' שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו: ג' ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו: ד' כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: ה' כי כל אלהי העמים אילילים ויהוה שמים עשה: ו' הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: ז' הבו

שיחו בכל נפלאותיו: היתהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: ^אדרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: ^בזכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיו: ^גזרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ^דהוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטי: ^הזכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: ^ואשר כרת את אברהם ושבועתו לישיח: ^זועמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: ^חלאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: ^טבהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: ^יויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: ^{יא}לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: ^{יב}אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: ^{יג}ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: ^{יד}שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: ^{טו}ענו בכבל רגלי ברזל באה נפשו: ^{טז}עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: ^{יז}שלח מלך ויתירו משל עמים ויפתחהו: ^{יח}שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: ^{יט}בלאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: ^כויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: ^{כא}ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצרים: ^{כב}הפך לבס לשנא עמו להתנבל בעבדיו: ^{כג}שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: ^{כד}שמו בס דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: ^{כה}שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו: ^{כו}הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ^{כז}שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: ^{כח}אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: ^{כט}נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם: ^לויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ^{לא}ויך כל וילק ואין מספר: ^{לב}ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ^{לג}ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: ^{לד}ויצאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: ^{לה}ישמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: ^{לו}פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: ^{לז}שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיבעם: ^{לח}פתח צור ויזבו מים הלכו בציות נהר: ^{לט}כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: ^מויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: ^{מא}ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: ^{מב}בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללו יה:

קו הלהלוייה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ^אמי ימלל גבורות יהוה ישימיע כל תהלתו: ^באשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת: ^גזכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך: ^דלהאיות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך: ^החטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו: ^ואבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף: ^זוישיעם למען שמו להודיע את גבורתו: ^חויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר: ^טוישיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב: ^יויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: ^{יא}ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: ^{יב}מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו: ^{יג}ויתאווא תאוה במדבר וינסו אל בישמון: ^{יד}ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשמם: ^{טו}ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: ^{טז}תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירים: ^{יז}ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים: ^{יח}ועשו עגל בחרב וישתחוו למסכה: ^{יט}וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב: ^כשכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים: ^{כא}נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: ^{כב}ויאמר להשמדים לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: ^{כג}וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו: ^{כד}ויירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה: ^{כה}וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: ^{כו}וילהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: ^{כז}ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: ^{כח}ויכעסו במעלליהם ותפרץ במגפה: ^{כט}ויועמד פינחס ויפיל ותעצר המגפה: ^לותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם: ^{לא}ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: ^{לב}כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו: ^{לג}לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: ^{לד}והיתערבו בגוים וילמדו מעשיהם: ^{לה}ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש: ^{לו}ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: ^{לז}וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים: ^{לח}ויטמאו במעשיהם ויוזנו במעלליהם: ^{לט}ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו: ^מויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם: ^{מא}וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: ^{מב}פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: ^{מג}וירא בצר להם בשמעו את רנתם: ^{מד}ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו: ^{מה}ויתן לו

תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: ^אכי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: ^בוייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: ^גכי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: ^דפנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: ^התכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה: ^וכי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: ^זלשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: ^חלספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: ^טבהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה: ^יזענה בדרך כחו קצר ימי: ^{יא}אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: ^{יב}לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: ^{יג}המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: ^{יד}ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: ^{טו}בני עבדיך ישכנו וזרעם לפנדל יכון:

קגלודוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: ^אברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: ^בהסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלאיכי: ^גהגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים: ^דהמשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעורייכי: ^העשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים: ^ויודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: ^זרחום וחנון יהוה ארץ אפים ורב חסד: ^חלא לנצח יריב ולא לעולם יטור: ^טלא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: ^יכי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: ^{יא}כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו: ^{יב}כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו: ^{יג}כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: ^{יד}אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: ^{טו}כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו: ^{טז}וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים: ^{יז}לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: ^{יח}יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ^{יט}ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: ^כברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו: ^{כא}ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקמות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה:

קדברכי נפשי את יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: ^אעטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: ^בהמקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: ^געשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: ^דייסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד: ^התהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים: ^ואמן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון: ^זהעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: ^חגבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ: ^טהמשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: ^יישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם: ^{יא}עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול: ^{יב}משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: ^{יג}מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: ^{יד}ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: ^{טו}וישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: ^{טז}אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: ^{יז}הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: ^{יח}עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: ^{יט}תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: ^כהכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: ^{כא}תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון: ^{כב}ניצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב: ^{כג}מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינד: ^{כד}זוה הים גדול ורחב ידיים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות: ^{כה}שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו: ^{כו}כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: ^{כז}תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: ^{כח}תסתיר פניך יבהלון תסוף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון: ^{כט}תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: ^לאיהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: ^{לא}המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: ^{לב}אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי: ^{לג}יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: ^{לד}היתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללו יה:

קההודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ^אבשירו לו זמרו לו

^{כא}ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני: ^{כב}כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי: ^{כג}כצל כנטותו נהלכתי ננערתי כארבה: ^{כד}ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן: ^{כה}זאני הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם: ^{כו}עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: ^{כז}וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשיתה: ^{כח}יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח: ^{כט}ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם: ^לאודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו: ^{לא}כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו:

קידוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: ^במטה עוזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך: ^געמד נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך: ^דנשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: ^האדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים: ^וידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה: ^זמנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש:

קיא הללו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה: ^בגדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: ^גהוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד: ^דזכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: ^הטרף נתן ליראיו זכר לעולם בריתו: ^ויכח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: ^זמעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: ^חסמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר: ^טפדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו: ^יראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד:

קיב הללו יה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: ^בגבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך: ^גהון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד: ^דזרח בחשך אור לישירים חנון ורחום וצדיק: ^הטוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט: ^וכי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק: ^זמשמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה: ^חסמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו: ^טפזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד: ^ירשע יראה וכעס שני יחרק ונמס תאות רשעים תאבד:

קיג הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה: ^ביהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: ^גממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה: ^דים על כל גוים יהוה על השמים כבודו: ^המי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת: ^והמשפילי לראות בשמים ובארץ: ^זמקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון: ^חלהושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: ^טמושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללו יה:

קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: ^בהיתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: ^גהים ראה וינס הירדן יסב לאחור: ^דההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן: ^המה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור: ^וההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן: ^זמלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ^חההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:

קטולא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך: ^בלמה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: ^גואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה: ^דעצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: ^הפה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: ^ואזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחו: ^זאיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יגונו בגרונם: ^חכמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: ^טישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: ^יבית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: ^{יא}יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: ^{יב}יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: ^{יג}יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים: ^{יד}סיף יהוה עליכם ועל בניכם: ^{טו}ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: ^{טז}השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם: ^{יז}לא

אותם לרחמים לפני כל שוביהם: ^{יח}הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ^{יט}ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה:

קזהו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ^ביאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר: ^גומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים: ^דתעו במדבר בשימוון דרך עיר מושב לא מצאו: ^הרעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: ^ויוצקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילים: ^זוידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: ^חיודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ^טכי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב: ^ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: ^{יא}כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: ^{יב}ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: ^{יג}ויוצקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: ^{יד}יוציאם מחשך וצלמות ומסרותיהם יתקן: ^{טו}יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ^{טז}כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע: ^{יז}אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: ^{יח}כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: ^{יט}ויוצקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: ^כישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: ^{כא}יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ^{כב}ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשי ברנה: ^{כג}ויורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: ^{כד}המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: ^{כה}ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו: ^{כו}יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: ^{כז}יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע: ^{כח}ויוצקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יוציאים: ^{כט}יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: ^לישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם: ^{לא}יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ^{לב}וירממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: ^{לג}ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: ^{לד}ארץ פרי למלחה מרעת ישבי בה: ^{לה}ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים: ^{לו}יושב שם רעבים ויכונו עיר מושב: ^{לז}וירעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ^{לח}ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעטי: ^{לט}וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון: ^משפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך: ^{מא}וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות: ^{מב}יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה: ^{מג}מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה:

קחשיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים אשרה ואזמרה אף כבודי: ^בעורה הנבל וכנור אעירה שחר: ^גאודך בעמים יהוה ואזמרך בל אמים: ^דכי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: ^הרומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: ^ולמען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: ^זאלהים דבר בקדשו אעליוה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד: ^חלי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: ^טמואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע: ^ימי יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום: ^{יא}הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו: ^{יב}הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: ^{יג}באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

קטלמנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש: ^בכי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר: ^גודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם: ^דתחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה: ^היושימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: ^והפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימיני: ^זבהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: ^חיהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר: ^טיהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה: ^יונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: ^{יא}ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו: ^{יב}אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו: ^{יג}יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שם: ^{יד}זכר עון אבתיו אל יהוה וחסאת אמו אל תמת: ^{טו}יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: ^{טז}וען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב למותת: ^{יז}ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו: ^{יח}וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו: ^{יט}תהי לו כבגד יעטה ולמוח תמיד יחגרה: ^כזאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי:

המתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה: ^אואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה:

קטז

אקרא: ^אאפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: ^בובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: ^גחנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: ^דשמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע: ^השובי נפשי למנוחכי כי יהוה גמל עליכי: ^וכי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי: ^זאתהלך לפני יהוה בארצות החיים: ^חהאמנתי כי אדבר אני עניתי מאד: ^טאני אמרתי בחפזי כל האדם כזב: ^ימה אשיב ליהוה כל תגמלוהי עלי: ^{יא}כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא: ^{יב}נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו: ^{יג}ויקר בעיני יהוה המותה לחסידיו: ^{יד}אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי: ^{טו}לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא: ^{טז}נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו: ^{יז}בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללו יה:

קיז

הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים: ^אכי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללו יה:

קיח

חסדו: ^איאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: ^ביאמר נא יראי יהוה כי לעולם חסדו: ^גמן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: ^דיהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם: ^היהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: ^וטוב לחסות ביהוה מבטח באדם: ^זטוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: ^חכל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם: ^טסבובי גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם: ^יסבובי כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם: ^{יא}דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני: ^{יב}עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: ^{יג}קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: ^{יד}ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל: ^{טו}לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: ^{טז}יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: ^{יז}פתחו לי שערי צדק אבא במ אודה יה: ^{יח}זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו: ^{יט}אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: ^כאבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: ^{כא}מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו: ^{כב}זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו: ^{כג}אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא: ^{כד}ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה: ^{כה}אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח: ^{כו}אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: ^{כז}הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:

קיט

לבי ירשוהו: ^אאף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו: ^באתה צויתה פקדיך לשמר מאד: ^גאחלי יכנו דרכי לשמר חקיך: ^דאז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך: ^האודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך: ^ואת חקיך אשמר אל תעזובני עד מאד: ^זבמה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך: ^חבכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך: ^טבלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: ^יברוך אתה יהוה למדני חקיך: ^{יא}בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: ^{יב}בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון: ^{יג}בפקדיך אשיחה ואביטה ארחתיך: ^{יד}בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך: ^{טו}גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך: ^{טז}גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך: ^{יז}גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך: ^{יח}גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת: ^{יט}גערת זדים ארורים השגים ממצותיך: ^כגל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרת: ^{כא}גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך: ^{כב}גם עדתיך שעשעי אנשי עצתי: ^{כג}דבקה לעפר נפשי חייני כדברך: ^{כד}דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך: ^{כה}דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך: ^{כו}דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך: ^{כז}דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני: ^{כח}דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי: ^{כט}דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני: ^לדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: ^{לא}הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב: ^{לב}הבינני ואצרה

תורתך ואשמרנה בכל לבי: ^אהדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי: ^בהט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: ^גהעבר עיני מראות שוא בדרכך חייני: ^דהקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: ^ההעבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיך טובים: ^והנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חייני: ^זויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך: ^חואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך: ^טואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי: ^יואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: ^{יא}ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי: ^{יב}ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש: ^{יג}ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: ^{יד}ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: ^{טו}זכר דבר לעבדך על אשר יחלתי: ^{טז}זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני: ^{יז}זדים הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי: ^{יח}זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם: ^{יט}זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך: ^כזמרות היו לי חקיך בבית מגורי: ^{כא}זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: ^{כב}זאת היתה לי כי פקדיך נצרתני: ^{כג}חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך: ^{כד}חליתי פיך בכל לב חנני כאמרתך: ^{כה}חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך: ^{כו}חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך: ^{כז}חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי: ^{כח}חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: ^{כט}חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך: ^לחסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני: ^{לא}טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך: ^{לב}טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: ^{לג}טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי: ^{לד}טוב אתה ומטיב למדני חקיך: ^{לה}טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך: ^{לו}טפש כחלב לבס אני תורתך שעשעתי: ^{לז}טוב לי כי עניתני למען אלמד חקיך: ^{לח}טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף: ^{לט}ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך: ^{לא}יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: ^{לב}ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני: ^{לג}יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: ^{לד}יבאוני רחמך ואחיה כי תורתך שעשעי: ^{לה}יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך: ^{לז}ישובו לי יראיך וידעו עדתיך: ^{לז}יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש: ^{לח}כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: ^{לח}כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני: ^{לח}כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי: ^{לח}כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט: ^{לח}כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך: ^{לח}כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני: ^{לח}כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך: ^{לח}כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך: ^{לח}לעולם יהוה דברך נצב בשמים: ^{לח}לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד: ^{לח}למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך: ^{לח}לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעיני: ^{לח}לעולם לא אשכח פקודיך כי בס חיתני: ^{לח}לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי: ^{לח}לי קוו רשעים לאבדני עדתיך אתבונן: ^{לח}לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד: ^{לח}מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: ^{לח}מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי: ^{לח}מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי: ^{לח}מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתני: ^{לח}מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך: ^{לח}ממשפטיך לא סרתני כי אתה הורתני: ^{לח}מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: ^{לח}מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר: ^{לח}נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי: ^{לח}נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך: ^{לח}נענית עד מאד יהוה חייני כדברך: ^{לח}נדות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני: ^{לח}נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: ^{לח}נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: ^{לח}נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: ^{לח}נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב: ^{לח}נעפים שנאתי ותורתך אהבתי: ^{לח}נסתרי ומגני אתה לדברך יחלתי: ^{לח}נסורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי: ^{לח}נסמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי: ^{לח}נסעדי ואושעה ואשעה בחקיך תמיד: ^{לח}נסלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיסם: ^{לח}נסים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיך: ^{לח}נסמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי: ^{לח}נעשיתי משפט וצדק בל תנחני לעשקי: ^{לח}נערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים: ^{לח}נעיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך: ^{לח}נעשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני: ^{לח}נעבדך אני הבינני ואדעה עדתיך: ^{לח}נענת לעשות ליהוה הפרו תורתך: ^{לח}נעל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז: ^{לח}נעל כן כל פקודי כל ישרתי כל

המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו: ^אאזי עבר על נפשנו המים הזידונים: ^בברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם: ^גנפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: ^דעזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:

קנה שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב: ^אירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם: ^בכי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: ^גהיטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבבותם: ^דזהמטים עקלקלותם ויליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל:

קנו שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים: ^אזו ימלא שחוק פיני ולשונונו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה: ^בהגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: ^גשובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב: ^דהזרעים בדמעה ברנה יקצרו: ^ההלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתי:

קבו שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר: ^אשוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שוא: ^בהנה נחלת יהוה בניס שכר פרי הבטן: ^גכחצים ביד גבור כן בני הנעורים: ^דאשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:

קבח שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו: ^אביגע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: ^באשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך: ^גהנה כי כן יברך גבר ירא יהוה: ^דיברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חיך: ^הוראה בניס לבניך שלום על ישראל:

קבט שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל: ^ארבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי: ^בעל גבי חרשו חרשים האריכו למענותם: ^גיהוה צדיק קצץ עבות רשעים: ^דיבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון: ^היהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש: ^ושלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ^זולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

קל שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: ^אאדני שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני: ^באם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: ^גכי עמד הסליחה למען תורא: ^דקויתי יהוה קוטה נפשי ולדברו הוחלתי: ^הנפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: ^ויחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות: ^זיהוה יפדה את ישראל מכל עונותיו:

קלא שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני: ^אאם לא שויתי ודומתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: ^ביחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

קלב שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו: ^אאשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: ^באם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי: ^גאם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: ^דיעד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: ^ההנה שמעונה באפרתה מצאנוה בשדי יער: ^ונבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו: ^זקומה יהוה למנותך אתה וארון עזך: ^חכהניך ילבשו צדק וחסידך ירננו: ^טבעבור דוד עבדך אל תשב פני משיתך: ^ינשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך: ^{יא}אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך: ^{יב}כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו: ^{יג}זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה: ^{יד}צידה ברך אברך אביונה אשביע לחם: ^{טו}זכהניה אלביש ישע וחסידיה

ארח שקר שנאתי: ^אכטפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי: ^בקפתח דבריך יאיר מבין פתיים: ^גקאפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבת: ^דקלפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך: ^הקלפעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און: ^וקלפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך: ^זקלפניך האר בעבדך ולמדני את חקיך: ^חקלפלי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך: ^טקלצדיק אתה יהוה וישר משפטיך: ^יקלצוית צדק עדתיך ואמונה מאד: ^{יא}קלצמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי: ^{יב}קצרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה: ^{יג}קמציער אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי: ^{יד}קמצדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: ^{טו}קמצער ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי: ^{טז}קמצדק עדותיך לעולם הביני ואחיה: ^{יז}קמרה קראתי בכל לב עוני יהוה חקיך אצרה: ^{יח}קמרה קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך: ^{יט}קמקדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי: ^כקמקדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך: ^{כא}קמקולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני: ^{כב}קמקרב רדפי זמה מתורתך רחוק: ^{כג}קמקרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת: ^{כד}קמקדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסתם: ^{כה}קמראה עיני וחלצני כי תורתך לא שכחתי: ^{כו}קמריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני: ^{כז}קמרחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו: ^{כח}קמרחמיך רבים יהוה כמשפטך חיני: ^{כט}קמריבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי: ^לקמראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: ^{לא}קמראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני: ^{לב}קמראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך: ^{לג}קמשרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי: ^{לד}קמסבשש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: ^{לה}קמגשקר שנאתי ואחעבה תורתך אהבתי: ^{לו}קמטשבע ביום הללתיך על משפטי צדקך: ^{לז}קמסהלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: ^{לח}קמסושרתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי: ^{לט}קמסושרמה נפשי עדתיך ואהבם מאד: ^מקמסושרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך: ^{מא}קמסוקרבת רנתי לפניך יהוה כדברך הביני: ^{מב}קמסושרתי תחנתי לפניך כאמרתך הצילני: ^{מג}קמסושרתענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך: ^{מד}קמסושרתען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק: ^{מה}קמסושרתי ידך לעזרתי כי פקודיך בחרתי: ^{מו}קמסושרתעתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי: ^{מז}קמסושרתי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני: ^{מח}קמסושרתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

קכ שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני: ^איהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה: ^במה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה: ^גהצי גבור שנונים עם גחלי רתמים: ^דהאווה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר: ^הרבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: ^ואני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

קכא שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: ^אעזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: ^באל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך: ^גהנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל: ^דהיהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך: ^היומם השמש לא יככה וירח בלילה: ^ויהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך: ^זיהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

קכב שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך: ^אעמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם: ^בירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: ^גששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יהוה: ^דכי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דויד: ^השאלו שלום ירושלם ישליו אהביך: ^ויהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: ^זלמען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: ^חלמען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

קכג שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים: ^אהנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחנונו: ^בחנונו יהוה חננו כי רב שבענו בוז: ^גרבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים:

קכד שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל: ^אלולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: ^באזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו: ^גאזי

אמרתי: "ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז: "יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך: "וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה: "כי רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע: "אם אלך בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך: "יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף:

קלט למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע: "אתה ידעת שבתי

וקומי בנתה לרעי מרחוק: "ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: "כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה: "אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: "פלאיה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה: "אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח: "אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך: "אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: "גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך: "ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני: "גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה: "כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי: "אודך על כי נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: "ולא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: "וגלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד בהם: "ולי מה יקרו רעיד אל מה עצמו ראשיהם: "אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמד: "אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: "אשר יאמרך למזמה נשא לשוא עריך: "הלווא משנאיך יהוה אשנא ובתקומיך אתקוטט: "תכלית שנהא שנאתים לאויבים היו לי: "חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: "וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:

קמ למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני:

"אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות: "ישנו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: "שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: "טמנו גאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה: "אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: "יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק: "אל תתן יהוה מאווי רשע זממו אל תפק ירמו סלה: "ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו: "ימיטו עליהם גחלים באש יפלים במהמרות בל יקומו: "איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפת: "ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט אבינים: "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך:

קמא מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך:

"תכון תפילתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב: "שיתיה יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי: "אל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע את אישים פעלי און ובל אלחם במנעמיהם: "יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפילתי ברעותיהם: "נשמטו בידי סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: "כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול: "כי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי: "שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: "יפלו במכמרוי רשעים יחד אנכי עד אעבור:

קמב משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קולי אל יהוה אזעק קולי

אל יהוה אתחנן: "אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אנגיד: "בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארץ זו אהלך טמנו פח לי: "הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: "הזעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: "הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: "הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

קמג מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמנתך ענני

בצדקתך: "ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי: "כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם:

רנן ירננו: "שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: "אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נורו:

קלג שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: "כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו: "כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

קלד שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות: "שאו ידכם קדש וברכו את יהוה: "יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:

קלה הללו יה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה: "שעמדים בבית

יהוה בחצרות בית אלהינו: "הללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים: "כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: "כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים: "כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות: "מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: "שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה: "שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: "שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים: "לסיוחן מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען: "ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: "יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר: "כי ידון יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם: "עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם: "פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: "אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפייהם: "כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: "בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: "בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה: "כך ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללו יה:

קלו הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: "הודו לאלהי האלהים כי

לעולם חסדו: "הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו: "לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו: "לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: "לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו: "לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: "את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו: "את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: "למכה מצרים בכוריהם כי לעולם חסדו: "ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו: "ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: "לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו: "והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: "ונוער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו: "למלוך עמו במדבר כי לעולם חסדו: "למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו: "ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: "לסיוחן מלך האמרי כי לעולם חסדו: "לעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו: "ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: "נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: "שבשפלונו זכר לנו כי לעולם חסדו: "ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו: "נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: "הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

קלז לעז נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: "על ערבים

בתוכה תלינו כנרותינו: "כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: "איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: "אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני: "תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: "זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: "בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: "אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קלח לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרך: "אשתחווה אל היכל

קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך

ברך בניך בקרבך: "השם גבולך שלום חלב חטים ישיביעד: "השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: "הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר: "משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: "ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים: "מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: "לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללו יה:

קמח

הללו יה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים: "הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו: "הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור: "הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים: "יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: "ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: "הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהמות: "אש וברד שלג וקיסור רוח סערה עשה דברו: "ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: "החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: "מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ: "בבחרים וגם בתולות זקנים עם נערים: "יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: "וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללו יה:

קמט

הללו יה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: "ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם: "יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו: "כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה: "יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: "רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: "לעשות נקמה בגוים תוכחת בל אמים: "לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: "לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללו יה:

קנ

הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: "הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: "הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: "הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: "הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: "כל הנשמה תהלל יה הללו יה:

ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי: "זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח: "פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה: "מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם ירדי בור: "השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי: "הצילני מאיבי יהוה אליך כסתי: "למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור: "למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי: "ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל צררי נפשי כי אני עבדך:

קמד

לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: "חסדי ומצודתי משגבי ומפלט לי מגני ובו חסיתי הרודד עמי תחת: "יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו: "אדם להבל דמה ימיו כצל עובר: "יהוה הט שמך ותרד גע בהרים ויעשנו: "ברוק ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם: "שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: "אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: "אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך: "הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה: "פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: "אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל: "מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן צאוננו מאלפיות מרבבות בחוצותינו: "אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו: "אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו:

קמה

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: "בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: "גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: "דור לדור ישבח מעשך וגבורתך יגידו: "הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: "ועזו נוראתיך יאמרו וגדולתך אספרנה: "זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: "חנן ורחום יהוה ארץ אפים וגדל חסד: "טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: "יודוך יהוה כל מעשך וחסידך יברכוכה: "כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: "להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: "מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: "סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: "ועיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: "צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: "קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: "רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: "שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: "תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:

קמו

הללו יה הללי נפשי את יהוה: "אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: "אל תבטחו בנדיבים בן אדם שאין לו תשועה: "תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו: "אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו: "עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בס השמר אמת לעולם: "עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים: "יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים: "יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות: "ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללו יה:

קמז

הללו יה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה: "בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס: "הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: "מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: "גדול אדונינו רב כח לתבונתו אין מספר: "מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: "ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור: "המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: "נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: "לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: "רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו: "שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון: "כי חזק בריחי שעריך

משלי

ושקוי לעצמותיך: ^ט כבד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך: ^י וימלאו אסמך שבע ותירוש יקיבך ירצו: ^{יא} מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: ^{יב} כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה: ^{יג} אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: ^{יד} כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה: ^{טו} יקרה היא מפניים וכל הפצ' לא ישוו בה: ^{טז} ארץ ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד: ^{יז} דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ^{יח} עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: ^{יט} יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה: ^כ בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל: ^{כא} בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה: ^{כב} ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגררתך: ^{כג} אז תלך לבטח דרךך ורגלך לא תגוף: ^{כד} אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך: ^{כה} אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא: ^{כו} כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד: ^{כז} אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידיך לעשות: ^{כח} אל תאמר לרעיד לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: ^{כט} אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך: ^ל אל תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה: ^{לא} אל תקנא באיש חסם ואל תבחר בכל דרכיו: ^{לב} כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו: ^{לג} מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך: ^{לד} אם ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן: ^{לה} כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון:

א שמעו בני מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: ^ב כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: ^ג כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי: ^ד וירני ויאמר לי יתמד דברי לבך שמר מצותי וחייה: ^ה קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי: ^ו אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך: ^ז ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנייך קנה בינה: ^ח סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה: ^ט תתן לראשך לזית חן עטרת תפארת תמגנך: ^י שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים: ^{יא} בדרך חכמה הרתיך הדרכתיך במעגלי ישר: ^{יב} בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל: ^{יג} החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייד: ^{יד} בארח רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים: ^{טו} פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור: ^{טז} כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם לא יכשולו: ^{יז} כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו: ^{יח} וארח צדיקים כאור גגה הולך ואור עד נכון היום: ^{יט} דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו: ^כ בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך: ^{כא} אל ילזו מעיניך שמרם בתוך לבבך: ^{כב} כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא: ^{כג} מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים: ^{כד} הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך: ^{כה} עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך: ^{כו} פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו: ^{כז} אל תט ימין ושמאל הסר רגלך מרע:

א בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך: ^ב לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו: ^ג כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה: ^ד ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות: ^ה רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו: ^ו ארח חיים פן תפלט נעו מעגלתיה לא תדע: ^ז זעמה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי: ^ח הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: ^ט פן תתן לאחריים הודך ושנתך לאכזרי: ^י פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי: ^{יא} וינהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך: ^{יב} וזאמרת אידך שנאתי מוסר

אמשלי שלמה בן דוד מלך ישראל: ^א לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: ^ב לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים: ^ג לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה: ^ד ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה: ^ה להבין משל ומליצה דברי חכמים וחיידתם: ^ו יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו: ^ז שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך: ^ח כי לזית חן הם לראשך וענקים לגררתך: ^ט בני אם יתוך חטאים אל תבא: ^י אם יאמרו לכה אתנו נארבה לך נצפנה לנקי חנם: ^{יא} נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור: ^{יב} כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: ^{יג} גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: ^{יד} בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם: ^{טו} כי רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם: ^{טז} כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כסף: ^{יז} והם לדמם יארבו יצפנו לנפשם: ^{יח} כן ארחות כל בצע בצע את נפש בעליו יקח: ^{יט} חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה: ^כ בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר: ^{כא} בעד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת: ^{כב} תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם: ^{כג} יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב: ^{כד} ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבייתם: ^{כה} גם אני באידיכם אשחק אלעג בבא פחדכם: ^{כו} בבא כשאוה פחדכם ואידיכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה: ^{כז} אז יקראני ולא אענה ישרחני ולא ימצאני: ^{כח} תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו: ^{כט} לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי: ^ל ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו: ^{לא} כי משובת פתים תהרגם ושלזות כסילים תאבדם: ^{לב} ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה:

ב בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך: ^א להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה: ^ב כי אם לבנה תקרא לתבונה תתן קולך: ^ג אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה: ^ד אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: ^ה כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: ^ו יצפן לישרים תושיה מגן להלכי תם: ^ז לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר: ^ח אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב: ^ט כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: ^י מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה: ^{יא} להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: ^{יב} העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך: ^{יג} השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע: ^{יד} אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: ^{טו} להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: ^{טז} העזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה: ^{יז} כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלתיה: ^{יח} כל באיה לא ישובו ולא ישיגו ארחות חיים: ^{יט} למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: ^כ כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה: ^{כא} ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה:

ג בני תורתך אל תשכח ומצותי יצר לבך: ^א כי ארץ ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: ^ב חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרורותיך כתבם על לוח לבך: ^ג זמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם: ^ד בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען: ^ה בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך: ^ו אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע: ^ז רפאות תהי לשרך

שפתי רשע: ¹הבצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש: ²כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת: ³קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרון נבחר: ⁴כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה: ⁵אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא: ⁶יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי: ⁷לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה: ⁸בי מלכים ימלכו ורוחנים יחקקו צדק: ⁹יבי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק: ¹⁰אני אהביה אהב ומשחרי ימצאני: ¹¹עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה: ¹²טוב פריי מחרון ומפו ותבואתי מכסף נבחר: ¹³בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: ¹⁴להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא: ¹⁵יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: ¹⁶מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ: ¹⁷באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי מים: ¹⁸בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי: ¹⁹עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל: ²⁰בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום: ²¹באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום: ²²בשזמו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ: ²³ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעיים יום יום משחקת לפניו בכל עת: ²⁴אמשחקת בתבל ארצו ושעשעי את בני אדם: ²⁵ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו: ²⁶שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו: ²⁷אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום לשמר מזוהת פתחי: ²⁸כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה: ²⁹וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות:

ט חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: ¹טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: ²שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת: ³מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: ⁴לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי: ⁵ועזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה: ⁶יסר לי לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו: ⁷אל תוכח לך פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך: ⁸תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח: ⁹תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה: ¹⁰כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים: ¹¹אם חכמת לך ולצת לבדך תשא: ¹²אשת כסילות המיה פתיות ובל ידעה מה: ¹³וישיבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת: ¹⁴ולקרא לעברי דרך המישרים ארחותם: ¹⁵מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו: ¹⁶מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם: ¹⁷ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה:

י משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו: ¹ללא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות: ²לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף: ³ראש עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר: ⁴אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש: ⁵ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס: ⁶זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: ⁷חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט: ⁸הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע: ⁹קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט: ¹⁰מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס: ¹¹שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה: ¹²בשפתי נבון תמצא חכמה ושבת לגו חסר לב: ¹³חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה: ¹⁴הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם: ¹⁵פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת: ¹⁶ארח לחיים שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה: ¹⁷מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא דבה הוא כסיל: ¹⁸ברב דברים לא יחדל פשע וחשך שפתי משכיל: ¹⁹כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט: ²⁰שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו: ²¹ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה: ²²כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה: ²³מגורת רשע היא תבואה ותאות צדיקים יתן: ²⁴כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם: ²⁵כחמק לשנים וכעשך לעינים כן העצל לשלחיו: ²⁶יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה: ²⁷תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: ²⁸מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און: ²⁹צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ: ³⁰פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת: ³¹שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:

יא מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו: ¹בא זדון ויבא קלון

ותוכחת נאץ לבי: ²ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני: ³כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה: ⁴ששתה מים מבורך ונזלים מתוך בארץ: ⁵ויפוצו מעינתך חוצה ברחבות פלגי מים: ⁶יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך: ⁷יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך: ⁸אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת באהבתה תשגה תמיד: ⁹ולמה תשגה בני זורה ותחבק חק נכריה: ¹⁰כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתי מפלס: ¹¹בעוונותיו ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמד: ¹²הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה:

יב בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיד: ¹נוקשת באמרי פיד נלכדת באמרי פיד: ²עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורהב רעיד: ³אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך: ⁴הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש: ⁵לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: ⁶אשר אין לה קצין שטר ומשל: ⁷תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: ⁸עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך: ⁹מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידיים לשכב: ¹⁰ובא כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן: ¹¹אדם בליעל איש און הולך עקשות פה: ¹²קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעותיו: ¹³תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מדנים ישלח: ¹⁴על כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא: ¹⁵שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו: ¹⁶עינים רמות לשון שקר וידיים שפכות דם נקי: ¹⁷לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה: ¹⁸יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים: ¹⁹נצר בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך: ²⁰אקשרם על לבך תמיד ענדם על גרגרתך: ²¹בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: ²²כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: ²³לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה: ²⁴אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה: ²⁵כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד: ²⁶היחיתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה: ²⁷אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכוניה: ²⁸כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה: ²⁹לא יבוז לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב: ³⁰אונמצא ישלם שבעתים את כל הון ביתו יתן: ³¹נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה: ³²נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: ³³כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם: ³⁴לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחד:

יג בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך: ¹שמר מצותי וחייה ותורתך כאישון עיניך: ²אקשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך: ³אמר לחכמה אחתי את ומדע לבניה תקרא: ⁴לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: ⁵כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי: ⁶וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב: ⁷העבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: ⁸בגשף בערב יום באישון לילה ואפלה: ⁹הנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב: ¹⁰המיה היא וסררת בביתה לא ישכנו רגליה: ¹¹פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל פנה תארב: ¹²והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו: ¹³זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: ¹⁴על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך: ¹⁵מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים: ¹⁶נפתי משכבי מר אהלים וקנמון: ¹⁷לכה נרוה דדים עד הבקר נתעלסה באהבים: ¹⁸כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק: ¹⁹צרוור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו: ²⁰הטתו ברב לקחה בחלק שפתייה תדיחנו: ²¹הולך אחריה פתאם כשור אל טבח יבוא וכעכס אל מוסר אויל: ²²עד ילח חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: ²³ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: ²⁴אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה: ²⁵כי רבים חללים הפילה ועצמים כל הרגיה: ²⁶ידרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות:

יד הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: ¹בראש מרומים עלי דרך בית נתיבות נצבה: ²לידי שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה: ³אליכס אישים אקרא וקולי אל בני אדם: ⁴הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: ⁵שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים: ⁶כי אמת יהגה חכי ותועבת

ובטן רשעים תחסר:

יד חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו: ¹הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בזהו: ²בפי אויל חטר גאווה ושפתי חכמים תשמורם: ³באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח שור: ⁴העד אמונים לא יכזב ופיח כזבים עד שקר: ⁵בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל: ⁶לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת: ⁷חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: ⁸אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון: ⁹לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר: ¹⁰בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח: ¹¹יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: ¹²גם בשחוק יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה: ¹³מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: ¹⁴פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: ¹⁵חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח: ¹⁶קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא: ¹⁷נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: ¹⁸שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק: ¹⁹גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים: ²⁰בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו: ²¹הלווא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב: ²²בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתיים אך למחסור: ²³עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: ²⁴מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה: ²⁵ביירתא יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה: ²⁶יירתא יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות: ²⁷ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רוזן: ²⁸ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת: ²⁹חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: ³⁰עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנון אביון: ³¹ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק: ³²בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע: ³³צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת: ³⁴הרצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש:

טו מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף: ¹לשון חכמים טיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: ²בכל מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים: ³מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח: ⁴איול ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: ⁵בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת: ⁶שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן: ⁷יזבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: ⁸תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב: ⁹מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות: ¹⁰שאלו ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם: ¹¹לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך: ¹²לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה: ¹³לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת: ¹⁴כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד: ¹⁵טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: ¹⁶טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו: ¹⁷איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקט ריב: ¹⁸דרך עצל כמשתכת חדק וארח ישרים סללה: ¹⁹בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בזהו אמו: ²⁰אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת: ²¹הפר מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום: ²²שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב: ²³ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאל מטה: ²⁴בית גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה: ²⁵תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם: ²⁶עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה: ²⁷לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות: ²⁸רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: ²⁹מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם: ³⁰אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: ³¹פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב: ³²יירתא יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה:

טז לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון: ¹כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה: ²גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתך: ³כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה: ⁴תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה: ⁵בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: ⁶ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו: ⁷טוב מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט: ⁸לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: ⁹קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו: ¹⁰פלט ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס: ¹¹תועבת מלכים עשות רשע

ואת צנועים חכמה: ¹²תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדם: ¹³לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: ¹⁴צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע: ¹⁵צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכדו: ¹⁶במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה: ¹⁷צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו: ¹⁸בפה חנף ישחת רעהו ובדעת צדיקים יחלצו: ¹⁹בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה: ²⁰בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס: ²¹בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש: ²²הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר: ²³באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ: ²⁴רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח: ²⁵אשת חן תתמד כבוד ועריצים יתמכו עשר: ²⁶גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי: ²⁷רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת: ²⁸כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו: ²⁹תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי דרך: ³⁰כיד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט: ³¹גם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: ³²תאזת צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה: ³³יש מפזר ונוסף עוד וחושך מישר אך למחסור: ³⁴נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא יורא: ³⁵מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר: ³⁶ישחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו: ³⁷בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו: ³⁸עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב: ³⁹פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: ⁴⁰הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא:

יז אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: ¹טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע: ²לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט: ³אשת חיל עטרת בעלה וזרקב בעצמותיו מבישה: ⁴מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה: ⁵דברי רשעים ארב דם ופי ישרים יצילם: ⁶הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד: ⁷לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבו: ⁸טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחם: ⁹יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: ¹⁰עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב: ¹¹חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן: ¹²בפשע שפתיים מוקש רע ויצא מצרה צדיק: ¹³מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו: ¹⁴דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם: ¹⁵אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום: ¹⁶יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה: ¹⁷יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: ¹⁸שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר: ¹⁹מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה: ²⁰לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע: ²¹תועבת יהוה שפתי שקר ועשי אמונה רצונו: ²²אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: ²³יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס: ²⁴הדאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה: ²⁵יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם: ²⁶לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ: ²⁷בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות:

יח חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה: ¹מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס: ²נצר פיו שמר נפשו פשק שפתי מחתה לו: ³מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן: ⁴דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: ⁵צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת: ⁶יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: ⁷כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה: ⁸אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך: ⁹רק בודון יתן מצה ואת נועצים חכמה: ¹⁰הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה: ¹¹תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה: ¹²בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם: ¹³תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות: ¹⁴ישכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן: ¹⁵כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת: ¹⁶מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא: ¹⁷ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: ¹⁸תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע: ¹⁹הלוך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע: ²⁰חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב: ²¹טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא: ²²גרב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט: ²³חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר: ²⁴צדיק אכל לשבע נפשו

לא ימלט: רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן: לכל אחי רש שנאהו אף כי מרעהו רחוק ממנו מדרך אמרים לא המה: קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: עד שקרים לא ינקה ויפיה כזבים יאבד: לא נאווה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים: אשכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע: נהם ככפיר ועף מלך וכטל על עשב רצונו: היות לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה: בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת: ועצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו יומת: מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו: ייסר בנד כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך: גרל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסף: שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך: רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב: ביראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע: בטמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה: הלץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת: משדד אב יבריא אם בן מביש ומחפיר: חדל בני לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת: עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און: נבונו ללצים שפטים ומהלמות לגו כסילים:

כלץ היין המה שכר וכל שגה בו לא יחכם: נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו: כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע: מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין: מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה: רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא: מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו: מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע: מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי: אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם: גם במעליו יתנכר נער אם זך ואם ישר פעלו: און שמעת ועין ראה יהוה עשה גם שניהם: אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם: רע רע יאמר הקונה ואזל לו אז יתהלל: יוש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת: לקח בגדו כי ערב זר ובעד נכרים חבלהו: ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חצץ: מחשבות בעצה תכון ובתחבולות עשה מלחמה: גולה סוד הולך רכיל ולפתה שפתיו לא תתערב: מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך: נחלה מבחלת בראשנה ואחריתה לא תברך: אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה וישע לך: תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב: מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו: מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר: מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן: נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בטן: חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו: תפארת בחורים כחם והדר קנים שיבה: חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי בטן:

כאפליגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו: ככל דרך איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה: עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: רום עינים ורחב לב נר רשעים חטאת: מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ אך למחסור: פעל אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות: שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט: הפכפך דרך איש זור וזך ישר פעלו: טוב לשבת על פנת גג מאשת מדונים ובית חבר: נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו: בענש לץ יחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח דעת: משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע: אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה: מתן בסתר יכפה אף ושחד בחק חמה עזה: ששמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און: אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח: איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר: כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד: טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונים וכעס: אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו: כרדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד: צעיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה: שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון: תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות: לכל היים התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך: זיבח רשעים תועבה אף כי בזמה ביאנו: עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: העז איש רשע בפניו

כי בצדקה יכון כסא: רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש: קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף: מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו: לפני שבר גאון ולפני כשלוך גבה רוח: טוב שפל רוח את עניים מחלק שלל את גאים: משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשריו: אלחכם לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח: מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת: לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף לקח: צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם: היש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות: נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו: איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת: איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף: איש חמס יפתה רעהו והולילו בדרך לא טוב: עצה עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה: לעטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר: בחיק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו:

יאטוב פת חרבה ושלוחה בה מבית מלא זבחי ריב: עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה: מצרף לכסף וכוזר לזהב ובחן לבות יהוה: מרע מקשיב על שפת און שקר מזין על לשון הות: לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה: עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם: לא נאווה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר: אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל: מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף: תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה: אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו: פגוש דב שכול באיש ואל כסיל באולתו: משיב רעה תחת טובה לא תמיש רעה מביתו: פוסר מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש: מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם שניהם: למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין: בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד: אדם חסר לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו: אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר: עקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה: כילד כסיל לתוגה לו ולא ישמח אבי נבל: לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרם: שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט: את פני מבין חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ: כעס לאביו בן כסיל וממר ליוולדתו: גם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבים על ישר: חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה: גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון:

יבלתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע: לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו: בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה: מים עמקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה: ישאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט: שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא: פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו: דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן: גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית: מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו: לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה: משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה: רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה: לב נבון יקנה דעת ואון חכמים תבקש דעת: מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו: צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו: מדינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד: אח נפשע מקרית עז ומדונים כבריח ארמון: מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע: מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה: מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה: תחוננים ידבר רש ועשיר יענה עזות: איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח:

יטטוב רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל: גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא: אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו: הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד: עד שקרים לא ינקה ויפיה כזבים

כי טוב ונפת מתוק על חכך: "כֵּן דַּעַה חִכְמָה לִנְפֶשְׁךָ אִם מִצְאָת וַיִּשְׂא אַחֲרֵיָהּ וּתְקוּתָךְ לֹא תִכְרַת: "אֵל תֵּאַרְבַּר רִשְׁעֵ לְנֹוֹה צְדִיק אֶל תִּשְׁדָּד רַבְּצוּ: "כִּי שֶׁבַע יְפוּל צְדִיק וְקֹס וּרְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָרַעָה: "בַּנֶּפֶל אוֹיְבֶיךָ אֶל תִּשְׁמַח וּבְכִשְׁלוֹ אֶל יֶגֶל לֶבֶךָ: "פֶּן יִרְאֶה יְהוָה וּרְעַ בְּעֵינָיו וְהִשִּׁיב מַעַלְיוֹ אָפוֹ: "אֶל תִּתְחַר בְּמִרְעִים אֶל תִּקְנָא בְּרִשְׁעִים: "כִּי לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵיָהּ לִרְעַ נִרְשָׁעִים יִדְעַךְ: "כִּי־רָא אֵת יְהוָה בְּנִי וּמַלְךְ עִם שׁוֹנִים אֶל תִּתְעַרְבַּ: "כִּי פֶתַאֲס יָקוּם אִידֵם וּפִיד שִׁנְיָהֶם מִי יוֹדֵעַ: "גַּם אֵלֶּה לַחֲכָמִים חֵכֶר פְּנִים בַּמִּשְׁפָּט בֹּל טוֹב: "אִמַר לְרִשְׁעַ צְדִיק אַתָּה יִקְבָּו עִמִּים יִזְעַמוּוֹהוּ לֵאמֹים: "וְלְמִוְכִיחִים יַנַּעַם וְעֵלִיָּהֶם תְּבוּא בְרִכְתּוֹ: "שְׁפִתֵים יִשָּׁק מִשִּׁיב דְּבָרִים נַחְסִים: "לְהַכֵּן בַּחוּץ מַלְאָכְתָךְ וְעַתְדָּה בַשְּׂדֵה לְךָ אַחַר וּבִנְיַת בֵּיתְךָ: "כִּי־אֵל תְּהִי עַד חֲנַם בְּרַעַךְ וְהַפְתִּיתָ בְּשַׁפְתֶּיךָ: "אֵל תֵּאַמַר כֹּאשֵׁר עֲשִׂה לִי כִּן אַעֲשֶׂה לּוֹ אֲשִׁיב לֵאשִׁי כַּפְּעֵלוֹ: "לֵעַל שְׂדֵה אִישׁ עֲצֹל עֲבַרְתִּי וְעַל כְּרַם אָדָם חָסַר לִבִּי: "וְהוֹנֵה עֵלָּה כְּלוֹ קְמִשְׁנִים כְּסוּ פְּנֵי חָרָלִים וְגַדְרָא אֲבִנֵי נַהֲרֶסָה: "וְאֹחֲזָה אֲנִי אִשִּׁית לְבִי רֵאִיתִי לִקְחָתִי מוֹסַר: "לִמְעַט שְׁנוֹת מְעַט תְּנוּמוֹת מְעַט חֲבֵק יָדַי לִשְׂכַב: "וְבֹא מִתְּהַלֵּךְ רִישְׁךָ וּמִחַסְרֶיךָ כַּאֲשֶׁר מֵגַן:

כִּגְ וְגַם אֵלֶּה מְשָׁלִי שְׁלָמָה אֲשֶׁר הֶעֱתִיקוּ אֲנִשִּׁי חֲזִיקָה מֶלֶךְ יְהוּדָה: "כְּבֵד אֱלֹהִים הַסְתַּר דְּבַר וּכְבֵד מְלָכִים חָקֵר דְּבַר: "יְשִׁמִּים לְרוּם וְאַרְץ לְעִמָּךְ וּלְבַ מְלָכִים אֵין חָקֵר: "הִגְוֹ סִיגִים מִכֶּסֶף וַיִּצָרֶף כְּלִי: "הִגְוֹ רִשְׁעֵ לְפָנֵי מֶלֶךְ וַיְכוּן בַּצְדָק כִּסְאוֹ: "אֵל תְּתַהַדֵּר לְפָנֵי מֶלֶךְ וּבִמְקוֹם גְּדִלִים אֶל תַּעֲמֵד: "כִּי טוֹב אִמַר לְךָ עֵלָּה הֵנָּה מְהַשְׁפִּילְךָ לְפָנֵי נָדִיב אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ: "אֵל תְּצַא לְרַב מְהֵרָה פֶּן מָה תַעֲשֶׂה בְּאַחֲרֵיתָהּ בְּהַכְלִים אֶתְךָ רַעַךְ: "וְרִיבֶךָ רִיב אֶת רַעַךְ וְסוּד אַחַר אֶל תְּגַלֵּ: "פֶּן יַחֲסֹדֵךְ שָׁמַע וְדַבָּרְךָ לֹא תִשְׁוֹב: "תְּפוּחֵי זֹהַב בְּמִשְׁכִּיתוֹת כֶּסֶף דְּבַר דְּבַר עַל אֲפָנֶיךָ: "זְנוֹם זָהַב וְחֹלֵי כֶּתֶם מוֹכִיחַ חֵכֶם עַל אֲזַן שְׁמַעְתָּ: "כִּי־צַנְתָּ שִׁלְגַ בְּיוֹם קִצְרֵי צִיר נֵאֲמָן לִשְׁלַחֵי וְנִפְשׁ אֲדַנּוּ יְשִׁיב: "נְשִׁיאִים וְרוּחַ וְגֶשֶׁם אֵין אִישׁ מְתַהַלֵּל בִּמְתַת שְׁקֵר: "וְרִבֶּרְךָ אֲפִים יִפְתָּה קִצְרֵן וְלָשׁוֹן רַכָּה תִשְׁבֵּר גֵּרֶם: "וְדִבְשׁ מִצְאָת אֶכֶל דִּיךָ פֶּן תִּשְׁבַּעַנוּ וְהַקְאָתוֹ: "הִקְרֵר רִגְלֶךָ מִבַּיִת רַעַךְ פֶּן יִשְׁבַּעַךְ וּשְׁנָאֵךְ: "מִפִּיָּךְ וַחֲרָב וַחֲץ שְׁנוֹן אִישׁ עֵנָה בְרַעְהוֹ עַד שְׁקֵר: "שׁוֹן רַעָה וְרָגַל מוּעֲדַת מִבְּטַח בּוּגַד בְּיוֹם צַרָּה: "מַעְדָּה בְּגֵד בְּיוֹם קִרָּה חֲמֶץ עַל נֹתַר וּשְׂרָ בְּשָׂרִים עַל לִבֶּ רַעַ: "כִּי־אִם רַעֵב שְׁנָאֵךְ הֶאַכְלֵהוּ לְחֵם וְאִם צַמָּה הִשְׁקָהוּ מַיִם: "כִּי־גַחֲלִים אֶתָּה חֲתָה עַל רֵאשׁוֹ וַיְהוּהוּ יִשְׁלַם לְךָ: "רוּחַ צַפּוֹן תְּחַלְּלֵךְ גֶּשֶׁם וּפְנִים נְזַעֲמִים לָשׁוֹן סֶתֶר: "לִטוֹב שֶׁבֶת עַל פִּנְתַּ גֵּג מֵאַשְׁתֵּי מְדוּנִים וּבֵיַת חָבֵר: "מִיָּמִים קָרִים עַל נִפְשׁ עֵיפָה וּשְׁמוּעָה טוֹבָה מֵאַרְץ מְרַחֵק: "לִמְעַיִן נֶרְפֶשׁ וּמְקוֹר מִשְׁחַת צְדִיק מִט לְפָנֵי רִשְׁעִי: "אֶכֶל דְּבַשׁ הֶרְבּוֹת לֹא טוֹב וּחְקַר כְּבֹדָם כְּבוֹד: "לִיָּעִיר פְּרוּצָה אֵין חוֹמָה אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מְעַצֵּר לְרוּחוֹ:

כָּד וְכִשְׁלֵג בְּקִיץ וּכְמִטֶּר בְּקִצְרֵי כֵן לֹא נֵאוּה לְכִסִּיל כְּבוֹד: "כְּצַפּוֹר לְנוֹד כְּדָרוֹר לְעוֹף כֵּן קָלְלַת חֲנַם לֹא תִבֹּא: "יָשׁוּט לְסוֹס מֵתַג לְחַמּוֹר וּשְׁבַט לָגו כְּסִילִים: "אֵל תַּעַן כְּסִיל כְּאוֹלָתוֹ פֶּן תִּשׁוּהוּ לּוֹ גַם אַתָּה: "הָעֵנָה כְּסִיל כְּאוֹלָתוֹ פֶּן יְהִיָּה חֵכֶם בְּעֵינֵינוּ: "מְקַצֵּה רִגְלִים חֲמָס שְׁתַּה שְׁלַח דְּבָרִים בִּיד כְּסִיל: "אֲדַלּוּ שְׁקִים מִפְּסַח וּמִשְׁלַ בְּפִי כְּסִילִים: "כְּצַרוֹר אֲבֵן בְּמַרְגְּמָה כֵּן נוֹתֵן לְכִסִּיל כְּבוֹד: "חֹחַ עֵלָּה בִּיד שְׁכוֹר וּמִשְׁלַ בְּפִי כְּסִילִים: "רַב מְחַלְּלֵ כֹּל וּשְׁכַר כְּסִיל וּשְׁכַר עֲבָרִים: "כַּכֶּלֶב שֶׁבַ עַל קֶאֶו כְּסִיל שׁוֹנָה בְּאוֹלָתוֹ: "רֵאִיתִי אִישׁ חֵכֶם בְּעֵינָיו תְּקוּה לְכִסִּיל מִמְּנוּ: "אִמַר עֲצֹל שְׁחַל בְּדַרְךְ אֶרֶץ בֵּין הַרְחָבוֹת: "הַדְלֵת תְּסוּב עַל צִירָה וְעֲצֹל עַל מַטְתּוֹ: "לְטָמָן עֲצֹל יְדוּ בְּצַלְחַת גְּלֵאָה לְהִשִּׁיבָה אֶל פּוֹ: "לְחֹכֶם עֲצֹל בְּעֵינֵינוּ מִשְׁבַּעָה מִשִּׁיבֵי טַעַם: "מַחְזִיק בְּאוּנֵי כְּלָב עָבַר מִתְּעַבֵּר עַל רִיב לֹא לּוֹ: "כִּי־מִתְּלַהֵלָה הִירָה זְקִים חֲצִים מוּמוֹת: "כֵּן אִישׁ רָמָה אֶת רַעְהוֹ וְאִמַר הֵלֵא מִשְׁחַק אֲנִי: "בְּאַפְסַ עֲצִים תִּכְבָּה אִשׁ וּבִאֵין נֵרְגַן יִשְׁתַּק מְדוּן: "כִּי־פַחַם לִגְחָלִים וְעֲצִים לֹאֵשׁ וְאִישׁ מְדוּנִים לְחַרְחַר רִיב: "כִּי־בְרִי נֵרְגַן כְּמִתְּלַהֲמִים וְהֵם יִרְדּוּ חֲדָרֵי בְטָן: "כִּי־כֶסֶף סִיגִים מִצַּפֵּה עַל חֲרָשׁ שְׁפִתִים דְּלָקִים וְלָב רַעַ: "כִּי־בְשַׁפְתּוֹ יִנְכַר שׁוֹנָא וּבְקַרְבּוֹ יִשִּׁית מְרָמָה: "כִּי־יִחַן קוֹלוֹ אֶל תֵּאֲמֵן בּוֹ כִּי שְׁבַע תּוֹעֵבוֹת בִּלְבוֹ: "לְחִסְכָּה שְׁנֵאוּה בְּמִשְׁאוֹן תְּגַלָּה רַעְתּוֹ בְּקַהֵל: "כִּי־כָרָה שַׁחַת בַּהּ יִפֹּל וְגַלֵּל אֲבֵן אֵלָיו תִּשְׁוֹב: "כִּי־לָשׁוֹן

וַיִּשַׁר הוּא יִכֵּן דְרָכָיו: "אֵין חִכְמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֲזָה לְנַגַּד יְהוָה: "לֹא־סוֹס מוּכֵן לְיוֹם מִלְחָמָה וְלִיְהוּהוֹ תִשְׁוֹעָה:

כְּב וְנַבְחַר שֵׁם מַעֲשֵׂר רַב מְכַסֵּף וּמְזָהַב חֵן טוֹב: "עֲשִׂיר וּרְשׁוֹ נִפְגְּשׁוּ עֲשֶׂה כֹּלֶם יְהוָה: "לְעָרוֹם רֵאֵה רַעָה וַיִּסְתַּר וּפְתִיִם עָבְרוּ וְנַעֲנָשוּ: "לְעָקֵב עָנוּה יֵרָאֵת יְהוָה עֲשֵׂר וּכְבוֹד וַחֲיִים: "לְעִנִּים פָּחִים בְּדַרְךְ עַקֵּשׁ שׁוּמַר נִפְשׁוֹ יִרְחַק מֵהֶם: "לְחַנְךָ לְנַעַר עַל פִּי דְרָכוֹ גַם כִּי יִזְקֶיךָ לֹא יִסוֹר מִמְּנָה: "עֲשִׂיר בְּרִשְׁמֵים יִשְׁמוּל וְעַבְדָּ לּוּה לְאִישׁ מְלוּה: "זָוָרַע עוֹלָה יִקְצוֹר אֲוֹן וּשְׁבַט עֲבַרְתּוֹ יִכְלָה: "טוֹב עֵין הוּא יִבְרַךְ כִּי נִתֵן מַלְחָמוֹ לְדָל: "גָּרַשׁ לֵץ וַיִּצָּא מִדּוּן וַיִּשְׁבַּת דִּין וְקָלוֹן: "אֶהֱבֵב טְהוֹר לֵב חֵן שְׁפָתָיו רַעְהוֹ מֶלֶךְ: "עֵינֵי יְהוָה נִצְרוּ דַעַת וַיִּסְלְף דְּבָרֵי בְּגֵד: "אִמַר עֲצֹל אֶרֶץ בַּחוּץ בְּתוֹךְ רְחָבוֹת אֲרָצָה: "שׁוֹחָה עֻמָּקָה פִי זְרוֹת זַעֲוִם יְהוָה יִפּוּל שֵׁם: "לְאוֹלֹת קְשׁוּרָה בְּלָב נַעַר שְׁבַט מוֹסַר יְרִיחֶיָה מִמְּנוּ: "לְעַשֵּׂק דָּל לְהַרְבוֹת לּוֹ נִתֵן לְעֲשִׂיר אֶךְ לְמַחְסוֹר: "הֵט אֲזַנְךָ וּשְׁמַע דְּבָרֵי חֲכָמִים וְלֶבְךָ תִּשְׁיֵת לְדַעְתִּי: "כִּי־נְעִים כִּי תִשְׁמַרְם בְּבַטְנְךָ יִכְנּוּ יֶחֱדוּ עַל שְׁפָתֶיךָ: "לְהִיוֹת בִּיהוּה מִבְּטַחְךָ הוֹדַעְתֶּךָ הַיּוֹם אֶף אַתָּה: "הֵלֵא כְּתָבְתִי לְךָ שְׁלֹשׁוֹם בְּמוֹעֲצוֹת וְדַעַת: "כִּי־לְהוֹדִיעַךָ קִשְׁט אֲמָרִי אֶמֶת לְהַשִּׁיב אֲמָרִים אֶמֶת לְשַׁלְּחֶיךָ: "כִּי־אֵל תְּגוּל דָּל כִּי דָל הוּא וְאֵל תִּדְכָא עֵנִי בְשַׁעֲרֵךְ: "כִּי־יְהוּה יִרִיב רִיבִם וְקִבַּע אֶת קִבְעֵיהֶם נִפְשׁוּ: "אֵל תִּתְרַע אֶת בַּעַל אֶף וְאֵת אִישׁ חָמוֹת לֹא תְבוּא: "כִּי־תָאֲלָף אֲרַחְתּוֹ וּלְקַחְתָּ מוֹקֵשׁ לְנִפְשֶׁךָ: "כִּי־אֵל תְּהִי בְּתַקְעֵי כַף בְּעָרְבִים מִשְׁאוֹת: "כִּי־אִם אֵין לְךָ שְׁלַם לִמָּה יָקַח מִשְׁכַּבְךָ מִתְּחִתֶּךָ: "כִּי־אֵל תִּסַּג גְּבוּל עוֹלָם אֲשֶׁר עָשׂוֹ אֲבוֹתֶיךָ: "כִּי־חֲזִיתִי אִישׁ מְהִיר בְּמַלְאָכְתּוֹ לְפָנֵי מְלָכִים יִתִּיצֵב בִּל יִתִּיצֵב לְפָנֵי חֲשָׁכִים:

כָּג וְכִי תִשֶׁב לְלַחוּם אֶת מוֹשֵׁל בֵּין תְּבִין אֶת אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ: "זְשַׁמַּת שְׁכִין בְּלַעַךְ אִם בַּעַל נִפְשׁ אַתָּה: "אֵל תִּתָּאוּ לְמַטְעֲמוֹתָיו וְהוּא לְחַם זֹבִיִם: "אֵל תִּיגַע לְהַעֲשִׂיר מִבְּנֵינְךָ חֲדָל: "הַתַּעוּפוֹ עֵינֶיךָ בּוֹ וְאִינֵנוּ כִּי עֲשֶׂה יִעֲשֶׂה לּוֹ כְּנַפְיִם כְּנִשְׁרָ וְעֵיף הַשָּׁמַיִם: "אֵל תִּלְחַם אֶת לְחַם רַע עֵין וְאֵל תִּתָּאוּ לְמַטְעֲמוֹתָיו: "כִּי־כְמוֹ שְׁעָר בְּנַפְשׁוֹ כֵּן הוּא אֶכֶל וּשְׁתָּה יִאֲמַר לְךָ וּלְבוֹ בֹּל עִמָּךְ: "כִּי־פֶתַח אֶכְלֵת תְּקִיאָנָה וּשְׁחַת דְּבָרֶיךָ הַנְּעִימִים: "כִּי־בְּאוּנֵי כְּסִיל אֵל תִּדְבַּר כִּי יָבוֹז לְשִׁכַל מֶלֶךְ: "אֵל תִּסַּג גְּבוּל עוֹלָם וּבְשָׂדֵי יְתוּמִים אֶל תִּבָּא: "כִּי־נָאֵל חֲזָק הוּא יִרִיב אֶת רִיבִם אַתְךָ: "כִּי־הַבִּיאָה לְמוֹסַר לְבֶךָ וְאֲזַנְךָ לְאַמְרֵי דַעַת: "אֵל תְּמַנַּע מְנַעַר מוֹסַר כִּי תִכְנּוּ בְּשֶׁבֶט לֹא יְמוּת: "אֵתָּה בְּשֶׁבֶט תִּכְנּוּ וּנְפִשׁוֹ מִשְׁאוּל תִּצִּיל: "טוֹב אִם חֵכֶם לְבֶךָ יִשְׁמַח לְבִי גַם אֲנִי: "וְהִתְעַלְזָנָה כְּלוּתִי בְּדָבַר שְׁפָתֶיךָ מִיִּשְׂרָיִם: "אֵל יִקְנֵא לְבֶךָ בְּחַטָּאִים כִּי אִם בִּירָאֵת יְהוָה כֹּל הַיּוֹם: "כִּי־אִם יִשׁ אַחֲרֵיָהּ וּתְקוּתֶךָ לֹא תִכְרַת: "שְׁמַע אַתָּה שֵׁב וּחֲכָם וְאַשֵׁר בְּדַרְךְ לְבֶךָ: "אֵל תְּהִי בִּסְבֵאִי יִין בּוֹלְלֵי בְּשָׂר לָמוּ: "כִּי־כִּי־כִּי־בִּיא וּזוּלָּל יוֹרֵשׁ וּקִרְעִים תִּלְבִּישׁ נוֹמָה: "כִּי־שְׁמַע לְאַבְיָךְ זֶה יְלַדְךָ וְאַל תְּבוּזוּ כִּי זֹקֵנָה אֲמַךְ: "כִּי־אֶמֶת קֵנָה וְאַל תִּמְכַּר חִכְמָה וּמוֹסַר וּבִינָה: "כִּי־גוֹל יִגוּל אָבִי צְדִיק יוֹלַד חֲכָם וַיִּשְׁמַח בּוֹ: "כִּי־שָׂמַח אָבִיךָ וְאֲמַךְ וּתְגַל וְיִלְדֶתְךָ: "כִּי־תִנַּה בְּנֵי לְבֶךָ לִי וְעֵינֶיךָ דְרָכֵי תְרַצְנָה: "כִּי־יִשׁוּחָה עֻמָּקָה זוּנָה וּבְאַר צַרָּה נִכְרִיָה: "כִּי־אֵף הִיא כְּחַתֵּף תֵּאַרְבַּר וּבּוּגָדִים בְּאָדָם תוֹסַף: "כִּי־לְמִי אוֹי לְמִי אֲבִי לְמִי מְדוּנִים לְמִי שִׁיח לְמִי פְצָעִים חֲנַם לְמִי חֲכָלוֹת עֵינִים: "לְמַאַחֲרִים עַל הַיּוֹן לְבֵאִים לְחַקֵּר מִמְּסֵךְ: "כִּי־אֵל תִּרָא יִין כִּי יִתָּאַדָם כִּי יִתֵן בְּכִיס עֵינֵי יִתְהַלֵּךְ בְּמִיִּשְׂרָיִם: "כִּי־אַחֲרֵיתוֹ כְּנַחֵשׁ יִשָּׁךְ וּכְצַפְעֵנִי יִפְרֵשׁ: "כִּי־עֵינֶיךָ יִרָאוּ זְרוֹת וּלְבֶךָ יִדְבַר תְּהַפְכּוּת: "כִּי־הִיָּיתִי כְּשֶׁכְּב בְּלַב יַם וְכִשְׁכֵּב בְּרֵאֵשׁ חֲבַל: "כִּי־הִכּוּנִי בֹּל חִלְתִי הַלְמוּנִי בֹּל יַדְעֵתִי מִתִּי אֶקִּץ אוֹסִיף אֲבַקְשָׁנוּ עוֹד:

כָּד אֵל תְּקַנָּא בְּאַנְשֵׁי רַעָה וְאַל תִּתָּאוּ לְהִיוֹת אַתָּם: "כִּי־שֵׁד יַהֲגָה לְבַם וְעַמַל שְׁפָתֵיהֶם תְּדַבְרֵנָּה: "כִּי־בְחַכְמָה יִבְנֶה בֵּית וּבְתִבּוּנָה יִתְכוּנֵן: "זְבוּדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ כֹּל הוֹן יִקַּר וְנַעֲוִים: "כִּי־גֵבַר חֲכָם בְּעוֹז וְאִישׁ דַּעַת מֵאַמְרָן כָּח: "כִּי־בְתַחְבֻּלוֹת תַעֲשֶׂה לְךָ מִלְחָמָה וּתְשׁוּעָה בְרַב יוּעֵץ: "רֵאוֹמוֹת לְאוּוֹל חֲכָמוֹת בְּשַׁעֲרֵ לֹא יִתָּחַ פִּיהוּ: "כִּי־מַחֲשָׁב לְהַרְעַ לּוֹ בַעַל מִזְמוֹת יִקְרָאוּ: "זִמַּת אוֹלֹת חֲטָאֵת וְתוֹעֵבַת לְאָדָם לֵץ: "הַתְרַפִּיתָ בְּיוֹם צַרָּה צַר כַּחֲכָה: "כִּי־הֵצֵל לְקַחֲוִים לְמוֹת וּמַטִּים לְהַרְגַּ אִם תְּחַשׁוּךְ: "כִּי־תֵאֲמַר הֵן לֹא יִדְעֵנוּ זֶה הֵלֵא תִכֵּן לְבוֹת הוּא יָבִין וְנַצַּר נִפְשֶׁךָ הוּא יִדַּע וְהַשִּׁיב לְאָדָם כְּפַעְלּוֹ: "כִּי־אֶכֶל בְּנֵי דְבַשׁ

שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה:

יסר עבד כי יבין ואין מענה: ^אחזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו: ^במפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון: ^גאיש אף גרה מדון ובעל חמה רב פשע: ^דגאות אדם תשפילנו ושל רוח יתמך כבוד: ^החולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: ^וחרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב: ^זרבים מבקשים פני מושל ומיהוה משפט איש: ^חתועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך:

ל דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתאיל לאיתאיל ואכל: ^אכי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי: ^בולא למדתי חכמה ודעת קדשים אדע: ^גמי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע: ^דכל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו: ^האל תוסף על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת: ^ושתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות: ^זישוא ודבר כזב הרחק ממני ראש ועשר אל תתן לי הטריפני לחם חקי: ^חפן אשבע וכחשתי ואמרת מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי: ^טאל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך ואשמת: ^ידור אביו יקלל ואת אמו לא יברך: ^{יא}דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ: ^{יב}דור מה רמו עיניו ועפעפיו ינשאו: ^{יג}דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם: ^{יד}לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון: ^{טו}שאלו ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון: ^{טז}עין תלעג לאב ותבזו ליקהת אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר: ^{יז}שלשה המה נפלאו ממני וארבע לא ידעתיים: ^{יח}דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה: ^{יט}כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און: ^כאתחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת: ^{כא}תחת עבד כי ימלך ונבל כי ישבע לחם: ^{כב}תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש גברתה: ^{כג}ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים: ^{כד}הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם: ^{כה}שפנים עם לא עצום וישומו בסלע ביתם: ^{כו}מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו: ^{כז}שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך: ^{כח}שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטיבי לכת: ^{כט}ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל: ^לזרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו: ^{לא}אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה: ^{לב}כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב:

לא דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו: ^אמה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי: ^באל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין: ^גאל למלכים למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר: ^דפן ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני: ^התנו שכר לאובד ויין למרי נפש: ^וישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד: ^זפתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף: ^חפתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון: ^טאשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה: ^יבטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר: ^{יא}גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה: ^{יב}דרשה צמר ופשתיים ותעש בחפץ כפיה: ^{יג}היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה: ^{יד}ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתייה: ^{טו}זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם: ^{טז}חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרעותיה: ^{יז}טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה: ^{יח}ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך: ^{יט}כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון: ^כלא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים: ^{כא}מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה: ^{כב}נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ: ^{כג}סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני: ^{כד}עזו והדר לבושה ותשחק ליום אחרון: ^{כה}פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה: ^{כו}צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: ^{כז}קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה: ^{כח}רבות בנות עשו חיל ואת עליית על כלנה: ^{כט}שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל: ^לתנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:

כזאל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילד יום: ^איהללך זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך: ^בכבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם: ^גאכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה: ^דטובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת: ^הנאמנים פצעי אוהב ונעדרות נשיות שונא: ^ונפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק: ^זכצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו: ^חשמן וקטרת ישמח לב ומתק רעהו מעצת נפש: ^טרעד ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבוא ביום אידיך טוב שכן קרוב מאח רחוק: ^יחכם בני ושמה לבי ואשיבה חרפי דבר: ^{יא}ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו נענשו: ^{יב}קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו: ^{יג}מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו: ^{יד}דלף טורד ביום סגריר ואשת מדונים נשתוה: ^{טו}צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא: ^{טז}ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו: ^{יז}נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד: ^{יח}כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם: ^{יט}שאלו ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה: ^כמצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו: ^{כא}אם תכתוש את האויל במכתש בתוך הרפפות בעלי לא תסור מעליו אולתו: ^{כב}ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים: ^{כג}כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור דור: ^{כד}גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים: ^{כה}כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים: ^{כו}ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערותיך:

כחנסו ואין רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח: ^אבפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך: ^בגבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם: ^געזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו בס: ^דאנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל: ^הטוב רש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר: ^ונוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו: ^זמרבה הוננו בנשך ובתרבות לחונן דלים יקבצנו: ^חמסיר אונן משמע תורה גם תפלתו תועבה: ^טמשגה ישרים בדרך רע בשחותו הוא יפול ותממיים ינחלו טוב: ^יחכם בעיניו איש עשיר וזל מבין יחקרנו: ^{יא}בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם: ^{יב}מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם: ^{יג}אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה: ^{יד}ארי נהם ודב שוקק משל רשע על עם דל: ^{טו}נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע יאריך ימים: ^{טז}אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו: ^{יז}הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת: ^{יח}עבד אדמתו יושע רשע ומרדף רקים יושע ריש: ^{יט}איש אמונות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה: ^כהכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר: ^{כא}נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו: ^{כב}מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון: ^{כג}גזול אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית: ^{כד}רחב נפש גירה מדון ובוטח על יהוה ידשן: ^{כה}בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: ^{כו}נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות: ^{כז}בקום רשעים יסתר אדם ובאדם ירבו צדיקים:

כטאיש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא: ^אברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם: ^באיש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון: ^גמלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה: ^דגבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו: ^הבפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח: ^וידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת: ^זאנשי לצון יפיהו קריה וחכמים ישיבו אף: ^חאיש חכם נשפט את איש אויל ורגו ושחק ואין נחת: ^טאנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו: ^יכל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה: ^{יא}משל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים: ^{יב}רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה: ^{יג}מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון: ^{יד}שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו: ^{טו}ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו: ^{טז}יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך: ^{יז}באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: ^{יח}דברים לא

קהלת

אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה: ^ככי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: ^ככי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא: ^כאין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא: ^ככי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני: ^ככי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח:

גלכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: ^כעת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע: ^כעת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות: ^כעת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד: ^כעת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: ^כעת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: ^כעת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: ^כעת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: ^כמה יתרון העושה באשר הוא עמל: ^כראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ^כאת הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף: ^כידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו: ^כוגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא: ^כידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו: ^כמה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף: ^כועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: ^כאמרתי אני בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם: ^כאמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם: ^ככי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל: ^כהכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר: ^כאמי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ: ^כוראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו:

דושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין להם מנחם: ^כושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה: ^כוטוב משניהם את אשר עדין לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: ^כוראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח: ^כהכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו: ^כטוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח: ^כושבתי אני ואראה הבל תחת השמש: ^כיש אחד ואין שני גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם ענינו לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל וענין רע הוא: ^כטובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: ^ככי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד

אדברי קהלת בן דוד מלך בירושלם: ^כהבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל: ^כמה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש: ^כדוד הלך ודוד בא והארץ לעולם עמדת: ^כוזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם: ^כהולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבתיו שב הרוח: ^ככל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: ^ככל הדברים יגיעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא און משמע: ^כמה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש: ^כיש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: ^כאין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: ^כאני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם: ^כונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ^כראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח: ^כמעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות: ^כידברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ^כואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח: ^ככי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב:

באמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל: ^כלשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה: ^כתרתני בלבי למשוך בין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: ^כהגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים: ^כעשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי: ^כעשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: ^כקניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם: ^ככנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות: ^כוגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: ^כוכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי: ^כופניתני אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: ^כופניתני אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו: ^כוראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך: ^כהחכם ענינו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם: ^כואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם זה הבל: ^ככי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכסיל: ^כושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח: ^כושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: ^כומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל: ^כיסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש: ^ככי יש

הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה: "ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו: "ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה: "ואת הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: "ואל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם: "אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך: "וטוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ירך כי ירא אלהים יצא את כלם: "והחכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: "כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: "גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך: "כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים: "כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני: "רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו: "סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות: "ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחורמים לבה אסורים ידה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: "ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון: "אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: "בלבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים:

חמי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא: "אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים: "אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: "באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: "שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: "כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: "כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: "אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו: "את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: "ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל: "אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: "אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו: "וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים: "יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל: "ושבחתני אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילוננו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת השמש: "וכאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה: "וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:

טכי את כל זה נתתי אל לבי ולבדור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנהא אין יודע האדם הכל לפנייהם: "הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: "זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המתים: "כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת: "כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: "גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: "לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינד כי כבר רצה האלהים את מעשיך: "בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר: "ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך

שיפול ואין שני להקימו: "גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחס: "ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק: "טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: "כי מבית הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש: "וראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו: "ואין קץ לכל העם לכל אשר היה לפנייהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח:

יזשמר רגליך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע: "אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים: "כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים: "כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם: "טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: "אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך: "כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא: "אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם: "ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד: "אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל: "ברבות הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית עיניו: "מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: "יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו: "ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה: "וכאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: "וגם זה רעה חולה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח: "גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף: "הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו: "גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: "כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו:

יאיש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם: "איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא: "אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא יהיה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: "כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה: "גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: "ואלו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך: "כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא: "כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים: "טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח: "מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדון עם שהתקיף ממנו: "כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם: "כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חייו הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש:

יבטוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: "טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה כאשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו: "טוב כעס משחק כי ברע פנים ייטב לב: "לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: "טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: "כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל: "כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה: "טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח: "אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח: "אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה: "טובה חכמה עם נחלה יותר לראי השמש: "כי בצל החכמה בצל

דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה: 'בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: ^אדברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ^בויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר: ^גסוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: ^דכי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש: 'כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה: ^אשבתי וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם: ^בכי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחוזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם: ^גגם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: ^דעיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים: ^הומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: ^וואמרתני אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים: ^זדברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים: ^חטובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:

^יזבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט: ^{יא}לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: ^{יב}וגם בדרך כשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: ^{יג}אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: ^{יד}יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני השליט: ^{יז}נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו: ^{יח}ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על הארץ: ^{יט}חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש: ^כמסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בס: ^{כא}אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: ^{כב}אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: ^{כג}דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו: ^{כד}תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: ^{כה}והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: ^{כו}עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר: ^{כז}אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו: ^{כח}אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי: ^{כט}בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית: ^ללשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל: ^{לא}גם במדעד מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:

^{לב}אשלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו: ^{לג}תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: ^{לד}אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא: ^{לה}שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: ^{לו}כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל: ^{לז}בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים: ^{לח}זמתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש: ^{לח}כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל: ^לשמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט: ^{לא}והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל:

^{לב}וזכר את בוראיך בימי בחורתך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: ^{לג}עד אשר לא תחשך השמש והאור והיירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: ^{לד}ביום שיזעו שמרי הבית והתענות אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות: ^{לה}וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: ^{לו}גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספדים: ^{לז}עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור: ^{לח}וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: ^{לא}הבל הבלים אמר הקהלת הכל הבל: ^{לב}ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד

שיר השירים

אשיר השירים אשר לשלמה: ¹ישקני מנשקות פיהו כי טובים דדיך מיין: ²לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך: ³משכני אחרך גרועה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך: ⁴שחורה אני ונאווה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה: ⁵אל תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי: ⁶הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך: ⁷אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים: ⁸לססתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי: ⁹נאוו לחייד בתרים צוארך בחרוזים: ¹⁰תורי זהב נעשה לך עם נקות הכסף: ¹¹עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: ¹²צרוור המר דודי לי בין שדי ילין: ¹³אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: ¹⁴הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים: ¹⁵הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה: ¹⁶קרות בתינו ארזים רחיטנו ברותים:

באני חבצלת השרון שושנת העמקים: ¹כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: ²כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצל חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: ³הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה: ⁴סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני: ⁵שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: ⁶השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: ⁷קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות: ⁸דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים: ⁹ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: ¹⁰כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו: ¹¹הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: ¹²התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך: ¹³יונתני בחגי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאווה: ¹⁴אחוזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: ¹⁵דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: ¹⁶עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר:

געל משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: ¹אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: ²מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: ³כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי: ⁴השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: ⁵מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל: ⁶הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: ⁷כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות: ⁸אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: ⁹עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: ¹⁰צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו:

דהנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד: ¹שניך כעדר הקצבות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: ²כחוט השני שפתתיך ומדבריך נאווה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: ³כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: ⁴שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים: ⁵עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה: ⁶כלך יפה רעיתי ומום אין בך: ⁷אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: ⁸לבתני אחתי כלה לבתני באחד מעיניך באחד ענק מצורניך: ⁹מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים: ¹⁰נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך כריח לבנון: ¹¹גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום: ¹²שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: ¹³נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים: ¹⁴מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון: ¹⁵עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

הבאתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: ¹אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה: ²פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם: ³דודי שלח ידו מן החר ומועי המו עליו: ⁴קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: ⁵פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: ⁶מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רידי מעלי שמרי החמות: ⁷השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני: ⁸מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתנו: ⁹דודי צח ואדום דגול מרבבה: ¹⁰ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: ¹¹ענינו כינים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאת: ¹²לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ¹³ידי גילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: ¹⁴שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים: ¹⁵חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם:

ואנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: ¹דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים: ²אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: ³יפה את רעיתי כתרצה נאווה כירושלם אימה כנדגלות: ⁴הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד: ⁵שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: ⁶כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: ⁷ששים המה מלכות ושמינים פילגשים ועלמות אין מספר: ⁸אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה: ⁹מי זאת הנשקפה

כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות: "אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: "לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב: "שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בד מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים:

אמה יפו פעמך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: "שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים: "שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה: "צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: "ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: "מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים: "זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכולות: "אמרת: אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכולות הגפן וריח אפך כתפוחים: "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: "אני לדודי ועלי תשוקתו: "לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים: "נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך: "הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך:

חמי יתגך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי: "אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמני: "שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: "השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעררו את האהבה עד שתחפץ: "מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתך שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך: "שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו: "אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה: "אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז: "אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: "כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף: "כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פרו: "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני: "ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים:

ישעיהו

ומהדר גאנו: ^אעניי גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: ^בכי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל: ^גועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: ^דועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות: ^הועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: ^וועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה: ^זושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: ^חוהאלילים כליל יחלף: ^טובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ: ^יביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: ^{יא}אלבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ: ^{יב}חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא:

גכי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: ^אגבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: ^בגשר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש: ^גונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בס: ^דונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד: ^הכי יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ידך: ^וישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם: ^זכי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו: ^חהכרת פניהם ענתה בס וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה: ^טאמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו: ^יאוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו: ^{יא}עמי נגשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחתיך בלעו: ^{יב}נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים: ^{יג}יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם: ^{יד}מלכם תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם אדני יהוה צבאות: ^{טו}ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות עינים הלוך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה: ^{טז}ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהן יערה: ^{יז}ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשבסיסים והשהרנים: ^{יח}הנטפות והשרות והרעלות: ^{יט}הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש והלחשים: ^כהטבעות ונזמי האף: ^{כא}המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים: ^{כב}הגלגלים והסדינים והצניפות והרדידים: ^{כג}והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת יפי: ^{כד}מתוך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה: ^{כה}ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב:

דוהחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו: ^אביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל: ^ביהיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם: ^גאם רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידח מקרבה ברוח משפט וברוח בער: ^דוברא יהוה על כל מכון הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה: ^היסכה תהיה לצל יומם מחרב

אחזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה: ^אשמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר בני גלגלתי ורוממתי והם פשעו בי: ^בידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: ^גהוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בני משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור: ^דעל מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי: ^המכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן: ^וארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: ^זונותרה בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה: ^חלולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: ^טשמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: ^יאלמה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: ^{יא}כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי: ^{יב}לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה: ^{יג}חדשיכם ומועדיכם שנה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא: ^{יד}ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה איני שמע ידיכם דמים מלאו: ^{טו}רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: ^{טז}למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: ^{יז}לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג יליבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: ^{יח}אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ^{יט}אם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: ^כאיכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים: ^{כא}כספך היה לסיגים סבאך מהול במים: ^{כב}גשריך סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם: ^{כג}לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי: ^{כד}ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגיד ואסירה כל בדיליך: ^{כה}ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציד כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: ^{כז}ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: ^{כח}ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו: ^{כט}כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם: ^לכי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר מים אין לה: ^{לא}והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה:

ההדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם: ^אוהיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים: ^ביהלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: ^גושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: ^דבית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: ^הכי נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו: ^וותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו: ^זותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעותיו: ^חוישח אדם וישפל איש ואל תשא להם: ^טבוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה

ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר:

א ואשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן שמן: ²יעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים: ³זעתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא ביני ובין כרמי: ⁴מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קייתי לעשות ענבים ויעש באשים: ⁵זעתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס: ⁶ואשיתו בתה לא יזמר ולא יעדד ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר: ⁷כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפט לצדקה והנה צעקה: ⁸הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ: ⁹באזני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב: ¹⁰כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה: ¹¹הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם: ¹²והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: ¹³לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא: ¹⁴לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאוה ועלו בה: ¹⁵וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה: ¹⁶ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ¹⁷זרעו כבשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו: ¹⁸הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה: ¹⁹האמרים ימהר יחיה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה: ²⁰הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר: ²¹הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים: ²²הוי גבורים לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר: ²³מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו: ²⁴לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יחיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו: ²⁵על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: ²⁶ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא: ²⁷אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו: ²⁸אשר חציו שנונים וכל קשתתיו דרכות פרוסות סוסיו כצר נחשבו וגלגליו כסופה: ²⁹שאגה לו כלביא ושאג ככפירים וינהם ויאחו טרף ויפליט ואין מציל: ³⁰וינהם עליו ביום ההוא כנהמת ים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפה:

ב בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל: ²שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף: ³וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: ⁴וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן: ⁵ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני: ⁶ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח: ⁷ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתך וסר עונך וחטאתך תכפר: ⁸ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני: ⁹ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: ¹⁰השמן לב העם הזה ואזינו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזינו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: ¹¹ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה: ¹²ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: ¹³ועוד בה עשריה ושובה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת במ זרע קדש מצבתה:

ג ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: ²ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים ויגע לבבו ולבב עמו כנוע

עצי יער מפני רוח: ³ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס: ⁴ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי אף רצין וארם וכן רמליהו: ⁵היען כי יעץ עליך ארם רעה אפרים וכן רמליהו לאמר: ⁶נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל: ⁷כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: ⁸כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם: ⁹וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו: ¹⁰ויסוף יהוה דבר אל אחז לאמר: ¹¹אשאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה: ¹²ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה: ¹³ויאמר שמעו נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי: ¹⁴לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל: ¹⁵חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: ¹⁶כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחר בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: ¹⁷ויביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיזם סור אפרים מעל יהודה את מלך אשור: ¹⁸והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור: ¹⁹ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ונבנקי הסלעים ובכל הנעוצים ובכל הנהללים: ²⁰ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה: ²¹והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן: ²²והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: ²³והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה: ²⁴בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ: ²⁵ויכל ההרים אשר במעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה:

ד ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חש בז: ²ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן ברכיהו: ³ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז: ⁴כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור: ⁵היוסף יהוה דבר אלי עוד לאמר: ⁶היען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין וכן רמליהו: ⁷ולכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו: ⁸וחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב ארצך עמנו אל: ⁹רעו עמים וחתו והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: ¹⁰עצו עצו ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ¹¹כי כה אמר יהוה אלי בחזקת היד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר: ¹²לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו: ¹³את יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם: ¹⁴והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלם: ¹⁵ויכשלו במ רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו: ¹⁶צור תעודה חתום תורה בלמדי: ¹⁷וחכיתי ליהוה המסתי פניו מבית יעקב וקויתי לו: ¹⁸הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון: ¹⁹וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצפצים והמהגים הלוא עם אל אלהי ידרש בעד החיים אל המתים: ²⁰לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר: ²¹ועבר בה נקשה ורעב והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה: ²²ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדה:

ה כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים: ²העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישיבי בארץ צלמות אור נגה עליהם: ³הרבית הגוי לא הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל:

והגבהים ישפלו: ¹⁷ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול:

יא ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה: ¹⁸זנתה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: ¹⁹היריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח: ²⁰ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: ²¹והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: ²²וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בס: ²³ופרה ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן: ²⁴ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה: ²⁵ולא ירעו ולא ישחיתו ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: ²⁶והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: ²⁷ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: ²⁸יסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: ²⁹ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם: ³⁰והחריס יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכה לשבעה נחלים והדריך בנעלים: ³¹והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

יב ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנת בי ישב אפך ותנחמני: ¹הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה: ²וישאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ³ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו: ⁴זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל הארץ: ⁵צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:

יג ומשא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ: ¹על הר נשפה שאו נס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים: ²אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי: ³קול המון בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה: ⁴באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ: ⁵הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא: ⁶על כן כל ידיים תרפינה וכל לבב אנוש ימס: ⁷ונבהלו צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון איש אל רעהו יתמהו פני להבים פניהם: ⁸הנה יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה: ⁹כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו: ¹⁰ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל: ¹¹אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר: ¹²על כן שמים ארגזי ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו: ¹³והיה כצבי וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו ויפנו ואיש אל ארצו ינוסו: ¹⁴וכל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בחרב: ¹⁵ויעלליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם תשגלנה: ¹⁶הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו: ¹⁷וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינים: ¹⁸והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה: ¹⁹לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבצו שם: ²⁰ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם: ²¹ובעונה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו:

יד כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב: ¹ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו

כי את על סבלו ואת מטה שבת הנגש בו החתת כיום מדין: ²כי כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש: ³כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר שלום: ⁴למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: ⁵דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל: ⁶וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגאווה ובגדל לבב לאמר: ⁷לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף: ⁸וישגב יהוה את צרי רצין עליו ואת איביו יסכסך: ⁹אדם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: ¹⁰והעם לא שב עד המכה ואת יהוה צבאות לא דרשו: ¹¹ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד: ¹²ויקון וינושא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב: ¹³ויהיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים: ¹⁴על כן על בחוריו לא ישמח אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: ¹⁵כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאכבו גאות עשן: ¹⁶בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו: ¹⁷זיגור על ימין ורעב ויאכל על שמאלו ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו: ¹⁸מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה:

¹היו החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו: ²להטות מדין דלים ולגול משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו: ³זמה תעשו ליום פקדה ולשווא ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: ⁴בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: ⁵היו אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי: ⁶בגוי חנף אשחנו ועל עם עברתי אצונו לשלל שלל ולבו בז ולשימו מרמס כחמר חוצות: ⁷והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט: ⁸כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים: ⁹הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד חמת אם לא כדמשק שמרון: ¹⁰כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון: ¹¹הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליה כן אעשה לירושלם ולעצביה: ¹²והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו: ¹³כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ועתידיתיים שושתי ואוריד כאביר יושבים: ¹⁴ותמצא כקן ידי לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפץ: ¹⁵והיתפאר הגרון על החצב בו אם יתגדל המשור על מניפו כהניף שבט את מרמיזו כהרים מטה לא עץ: ¹⁶ולכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמני רזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש: ¹⁷והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד: ¹⁸וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נסס: ¹⁹ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם: ²⁰והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת: ²¹שאר ישוב שאר יעקב אל גבור: ²²כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה: ²³כי כלה ונתרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ: ²⁴לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים: ²⁵כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליתם: ²⁶ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים: ²⁷והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן: ²⁸בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו: ²⁹ועברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה: ³⁰צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישעה עניה ענתות: ³¹נדדה מדמנה ישיבי הגבים העיזו: ³²ועוד היום בנב לעמד ינפך ידו הר בית ציון גבעת ירושלם: ³³הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדועים

ולא יוכל: "זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז: ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר:

ימשא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה: צעבות ערי ערער לעדרים תהיינה ורבעו ואין מחריד: ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות: ויהיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה: ויהיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים: ונשאר בו עוללת כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל: ביום ההוא ישעה האדם על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל תראינה: ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים: ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה: כי שכחת אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על כן טטעי נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו: ביום נטעך תשגשי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש: והיו המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאוץ לאמים כשאוץ מים כבירים ישאוץ: ולאמים כשאוץ מים רבים ישאוץ וגער בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני סופה: ולעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזוינו:

יח הואי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש: השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו: כל ישיבי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו: כי כה אמר יהוה אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם צח עלי אור כעב טל בחם קציר: כי לפני קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה נצה וכתת הזלזלים במזמרות ואת הנטישות הסיר התז: יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף: בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא מן הוא והלאה גוי קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון:

יט משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו: וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה: ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבות ואל הידענים: וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בס נאם האדון יהוה צבאות: ונשתו מים מהים ונהר יחרב ויבש: והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו: יערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף ואיננו: ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרשי מכמרת על פני מים אמללו: ובשו עבדי פשתים שריקות וארגים חורי: והיו שתתיה מדכאים כל עשי שכר אגמי נפש: אך אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם: אים אפוא חכמך ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים: ונאלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה: והיה מסך בקרבה רוח עוועים והתעו את מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור בקיאו: ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש זונב כפה ואגמוץ: ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו: והיתה אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו: ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת: ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה: והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילם: ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום

שבים לשביהם ורדו בנגשיהם: והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגוץ ומן העבדה הקשה אשר עבד בך: ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה: וישבר יהוה מטה רשעים שבת משלים: למכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך: ונחה שקטה כל הארץ פצחו רנה: וגם ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו: ושאוץ מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים: כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: והורד שאול גאונך המית ונבליך תחתיך יצע רמה ומכסיד תולעה: אך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים: ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון: ובעלה על במתי עב אדמה לעליון: ואך אל שאול תורד אל ירכתי בור: וראיך אליך ישגוהו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות: ושם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה: כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו: ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפגר מובס: לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים: והכינו לבניו מטבח בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים: וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה: וישמתי למורש קפד ואגמי מים וטאטאטיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות: ונשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום: וישלשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: וזאת העצה היעוצה על כל הארץ וזאת היד הנטויה על כל הגוים: כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה: בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה: ואל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף: ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבעו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג: והילילי שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו: וימה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו:

יו משא מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה כי בליל שדד קיר מואב נדמה: יעלה הבית ודיבן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה: ויחוצתיו חגרו שק על גגותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי: ויתועק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב ירעו נפשו ירעה לו: ויבני למואב יזעק בריחה עד צער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי יעלה בו כי דרך חורנים זעקת שבר יעערו: כי מי נמרים משמות יהוה כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה: ועל כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום: כי הקיפה הזעקה את גבול מואב עד אגלים יללתה ובאר אילים יללתה: כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה:

יז שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון: והיה כעוף נודד קן משלח תהיינה בנות מואב מעברת לארנון: והביאו עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדד אל תגלי: ויגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס מן הארץ: והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: ושמענו גאון מואב גאמא גאון גאון ועברתו לא כן בדיו: ולכן ייליל מואב למואב כלה ייליל לאשישי קיר חרשת תהגו אך נכאים: כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר שלוחותיה נטשו עברו ים: ועל כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל: ונאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הדרך הידד השבתי: ועל כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש: והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל

להוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו: ^כונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא ושב ועד יהוה ונעתר להם ורפאם: ^כביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור: ^כביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ: ^כאשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל:

כבשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה: ^כבעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף: ^כויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש: ^ככן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף וחשופי שת ערות מצרים: ^כוחתו ובשו מכוש מבטם ומן מצרים תפארתם: ^כואמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו:

כאמשא מדבר ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה: ^כחזות קשה הגד לי הבוגד בוגד והשודד שודד עלי עלים צורי מדי כל אנחתה השבת: ^כלעל כן מלאו מתני חלחלה צירים אחוזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי מראות: ^כתעה לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי שם לי לחרדה: ^כיערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן: ^ככי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד: ^כוראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב: ^כויקרא אריה על מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרתני אנכי נצב כל הלילות: ^כוהנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ: ^כמדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: ^כמשא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל: ^כאמר שמר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אחיו: ^כמשא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים: ^כלקראת צמא התיו מים ישיבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד: ^כוכי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: ^כוכי כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר: ^כושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר:

כד הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ ישיביה: ^כוהיה כעם ככהן כעבד כאדני כשפחה כגברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו: ^כהבוק תבוק הארץ והבוז תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה: ^כאבלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם הארץ: ^כוהארץ חנפה תחת ישיביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם: ^כעל כן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישיבי בה על כן חרו ישיבי ארץ ונשאר אנוש מזער: ^כאבל תירוש אמללה גפן נאנחו כל שמחי לב: ^כשבת משוש תפים חדל שאון עליזים שבת משוש כנור: ^כבשיר לא ישתו יין ימר שכר לשתינו: ^כנשברה קרית תהו סגר כל בית כבוא: ^כצוחה על היין בחוצות ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ: ^כנשאר בעיר שמה ושאייה כלה שער: ^ככי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללת אם כלה בציר: ^כהמה ישאו קולם ירנו בגאון יהוה צהלו מים: ^כועל כן בארים כבדו יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל: ^כמכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו: ^כפחד ופחת ופח עליך יושב הארץ: ^כוהיה הנס מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: ^כרעה התרעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ: ^כנוע תנוע ארץ כשכור והתנוודדה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא תסיף קום: ^כוהיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה: ^כואספו אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר ומרב ימים יפקדו: ^כוחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד:

כה יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן: ^ככי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: ^כלעל כן יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים ייראוך: ^ככי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר: ^כהחבר בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה: ^כועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה

ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו: ^כונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא ושב ועד יהוה ונעתר להם ורפאם: ^כביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור: ^כביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ: ^כאשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל:

כבשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה: ^כבעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף: ^כויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש: ^ככן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף וחשופי שת ערות מצרים: ^כוחתו ובשו מכוש מבטם ומן מצרים תפארתם: ^כואמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו:

כאמשא מדבר ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה: ^כחזות קשה הגד לי הבוגד בוגד והשודד שודד עלי עלים צורי מדי כל אנחתה השבת: ^כלעל כן מלאו מתני חלחלה צירים אחוזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי מראות: ^כתעה לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי שם לי לחרדה: ^כיערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן: ^ככי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד: ^כוראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב: ^כויקרא אריה על מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרתני אנכי נצב כל הלילות: ^כוהנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ: ^כמדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: ^כמשא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל: ^כאמר שמר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אחיו: ^כמשא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים: ^כלקראת צמא התיו מים ישיבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד: ^כוכי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: ^כוכי כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר: ^כושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר:

כבמשא גיא חזיון מה לך אפוא כי עליה כלך לגגות: ^כתשאות מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה: ^ככל קציניך נדדו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו: ^כלעל כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי: ^ככי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר ושוע אל ההר: ^כועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן: ^כויהי מבחר עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה: ^כויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית היער: ^כואת בקיעי עיר דוד ראינם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחוננה: ^כואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה: ^כומקוה עשיתם בין החממים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשייה ויצרה מרחוק לא ראינם: ^כויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק: ^כוהנה ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות: ^כונגלה באזני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון אמר אדני יהוה צבאות: ^כוכה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר על הבית: ^כמה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע משכן לו: ^כהנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטף עטה: ^כיצנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדניך: ^כויהדפתך ממעבך וממעמדך יחרסך: ^כוהיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיהו: ^כוהלכתינו כחנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה

לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם: ^ככי בלעגי שפה ובלשוון אחרת ידבר אל העם הזה: ^{כא}אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע: ^{כב}והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו: ^{כג}לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם: ^{כד}כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזה שיט שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו: ^{כה}לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן חזן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש: ^{כז}ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר מים ישטפו: ^{כח}וכפר ברייתכם את מות וחזותכם את שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס: ^{כט}מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה: ^לכי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס: ^{לא}כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגו לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו: ^{לב}ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ: ^{לג}האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: ^{לד}הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד אדמתו: ^{לה}הלוא אם שוה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו: ^{לו}ויסרו למשפט אלהיו יורנו: ^{לז}כי לא בחרוף יודש קצח ואופן עגלה על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט: ^{לח}לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו: ^{לט}גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הגדיל תושיה:

כט הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה חגים ינקפו: ^אוהציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל: ^בוחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת: ^גושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף: ^דוהיה כאבק דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם: ^המעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה: ^ווהיה כחלום חזון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה ומצדתה והמציקים לה: ^זוהיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון: ^חהתמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר: ^טכי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם החזים כסה: ^יותהי לכם חזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: ^{יא}ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר: ^{יב}ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה: ^{יג}לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר: ^{יד}והי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: ^{טו}הפככם אם כחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין: ^{טז}הלוא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל ולכרמל ליער יחשב: ^{טז}ושמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה: ^{טז}ויספו ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו: ^{טז}כי אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל שקדי און: ^{טז}מחסיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון ויטו בתהו צדיק: ^{טז}בלכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו: ^{טז}כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו: ^{טז}וידעו תעי רוח בינה ורוגנים ילמדו לקח:

ל הוי בניס סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת על חטאת: ^אההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו

שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים: ^אובלע בהר הזה פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים: ^בבלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר: ^גואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: ^דכי תנוח ידי יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה: ^האפרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו: ^וומבצר משגב חומתך השח השפיל הגיע לארץ עד עפר:

כו ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל: ^אפתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים: ^ביצר סמוך תצר שלום שלום כי בך בטוח: ^גבטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים: ^דכי השח ישבי מרום קריה נשגבה ישפילה ישפילה עד ארץ יגיענה עד עפר: ^התרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים: ^וארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלס: ^זאף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש: ^חנפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישבי תבל: ^טיחן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ובל יראה גאות יהוה: ^יהוה רמה ידך בל יחיו יחזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך תאכלם: ^{יא}והיה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו: ^{יב}והיה אלהינו בעלונו אדנים וזלתיך לבד בך נזכיר שמך: ^{יג}מתים בל יחיו רפאים בל יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו: ^{יד}ויספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחוקת כל קצוי ארץ: ^{טו}והיה בצר פקדוך צקון לחש מוסרך למו: ^{טז}כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה: ^{יז}הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי תבל: ^{יח}יחיו מתוך נבלתי יקומו הקיצו ורגנו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל: ^{יט}לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם: ^ככי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרוגיה:

כז ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוינתן נחש ברח ועל לוינתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים: ^אביום ההוא כרם חמד ענו לה: ^באני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה: ^גחמה אין לי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד: ^דאו יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי: ^ההבאים ירש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה: ^והכמכת מכהו הכהו אם כהרג הרגיו הרג: ^זבסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים: ^חלכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים: ^טכי עיר בצורה בדת נוח משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה: ^יביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו: ^{יא}והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: ^{יב}והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם:

כח הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין: ^אהנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ ביד: ^בברגלים תרמסנה עטרת גאות שכרי אפרים: ^גוהיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: ^דביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: ^הולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה: ^ווגם אלה בין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו בראה פקו פליליה: ^זכי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום: ^חאת מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים: ^טכי צו לצו צו

לב הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו: ^זוהיה איש כמחבא רוח וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה: ^זולא תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה: ^זולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות: ^זלא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע: ^זכי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר: ^זוכלי כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל ענוים באמרי שקר ובדבר אביון משפט: ^זונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום: ^זנשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האזנה אמרתי: ^זמים על שנה תרגזנה בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא: ^זחרדו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על חלצים: ^זעל שדים ספדים על שדי חמד על גפן פריה: ^זעל אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליזה: ^זכי ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים: ^זועד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב: ^זושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: ^זוהיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם: ^זוישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות: ^זוברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר: ^זאשריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור:

לג והיו שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בו כהתמך שודד תושד כנלתך לבגד יבגדו בד: ^זיהוה חננו לך קוינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: ^זמקול המון נדדו עמים מרוממתך נפצו גוים: ^זואסף שללכם אסף החסיל כמשק גבים שוקק בו: ^זנשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: ^זוהיה אמונת עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו: ^זאן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיו: ^זנשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש: ^זאבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל: ^זעתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא: ^זתהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם: ^זוהיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו: ^זשמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי: ^זפחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: ^זהלך צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע: ^זהוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים: ^זמלך ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים: ^זללבך יהגה אימה איה ספר איה שקל איה ספר את המגדלים: ^זאת עם נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע גלעג לשון אין בינה: ^זחזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע יתדתיו לנצח וכל חבליו בל ינתקו: ^זכי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים יארים רחבי ידים בל תלך בו אני שיט וצי אדיר לא יעברנו: ^זכי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו: ^זנטשו חבליך בל יחזקו כן תרנם בל פרושו נס אז חלק עד שלל מרבה פסחים בזו בז: ^זובל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון:

לד קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה: ^זכי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבח: ^זוחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם: ^זונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל צבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה: ^זכי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט: ^זחרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום: ^זוירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן: ^זכי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון: ^זונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה: ^זלילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה

לעז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים: ^זוהיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה: ^זכי היו בצען שריו ומלאכיו חנס יגיעו: ^זכל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם לחרפה: ^זמשא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עירים חילהם ועל דבשת גמלים אוצרתם על עם לא יועילו: ^זומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת: ^זעתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד עולם: ^זכי עם מרי הוא בניס כחשים בניס לא אבו שמוע תורת יהוה: ^זאשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות: ^זסורו מני דרך הטו מני ארח השביתו מפנינו את קדוש ישראל: ^זלכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו: ^זלכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה אשר פתאם לפתע יבוא שברה: ^זושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא ימצא במכתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא: ^זכי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם: ^זותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם: ^זאלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההר וכנס על הגבעה: ^זולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו: ^זכי עם בציון ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך: ^זונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות את מוריך: ^זואזניך תשמענה דבר מאחרוך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאלו: ^זוטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו: ^זונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר נחב: ^זוהאלפים והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר זרה ברחת ובמזרה: ^זוהיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים: ^זוהיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חשב יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: ^זהנה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת: ^זורוחו כנחל שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים: ^זהשיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל: ^זוהשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ זורם ואבן ברד: ^זכי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה: ^זוהיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה: ^זכי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הוכן העמיק הרחב מדרתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה:

לא והיו הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו: ^זגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און: ^זומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם יכליון: ^זכי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה: ^זכצפריים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט: ^זשובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: ^זכי ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא: ^זונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחוריו למס יהיו: ^זוסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם:

ויגידו לו את דברי רב שקה:

לויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: ¹וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא: ²ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנינו עד משבר וכח אין ללדה: ³ואולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: ⁴ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: ⁵ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אותי: ⁶הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו: ⁷וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ⁸וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר: ⁹כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: ¹⁰הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל: ¹¹ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גזון ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר: ¹²איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרים הנע ועוה: ¹³ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראהו ועל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: ¹⁴ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: ¹⁵יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: ¹⁶הטה יהוה אונך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי: ¹⁷אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצם: ¹⁸ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: ¹⁹ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך: ²⁰וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור: ²¹זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם: ²²את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל: ²³ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו: ²⁴אני קרתי ושתייתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור: ²⁵הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות: ²⁶וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה: ²⁷וישבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגזך אלי: ²⁸ויען התרגזך אלי ושאנגך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתך והשיבתיך בדרך אשר באת בה: ²⁹לזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים: ³⁰ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: ³¹כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: ³²לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה: ³³בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה: ³⁴והגונתי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ³⁵ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמנים וחמשה אלף וישכמו בבקר והנה כלם פגרים מתים: ³⁶ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינו: ³⁷ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו ככהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חזן בנו תחתיו:

לחבימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: ¹ויסב חזקיהו

עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: ²ויירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני בהו: ³חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: ⁴ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים חציר לבנות יענה: ⁵ופגשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח: ⁶ושמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו דיות אשה רעותה: ⁷וידרושו מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן: ⁸והוא הפיל להן גורל וידו חלקתה להם בקו עד עולם יירשוה לדור ודור ישכנו בה:

לוויששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת: ¹פרח תפרח ותגל אף גילת ורגן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו: ²חזקו ידיים רפות וברכים כשלות אמצו: ³אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם: ⁴אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה: ⁵אז ידלג כאיל פסח ותרגן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: ⁶והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנוה תנים רבצה חציר לקנה וגמא: ⁷והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הלך דרך ואוילים לא יתעו: ⁸לא יהיה שם אריה ופריץ חיות כל יעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים: ⁹ופדוי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה:

לויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם: ¹וישלח מלך אשור את רב שקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס: ²ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר: ³ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: ⁴אמרתיו אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי: ⁵הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: ⁶וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחו: ⁷ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: ⁸ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: ⁹ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה: ¹⁰ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה: ¹¹ויאמר רב שקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראיהם ולשתות את שיניהם עמכם: ¹²ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור: ¹³כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם: ¹⁴ויאל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור: ¹⁵אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו: ¹⁶עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים: ¹⁷פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור: ¹⁸איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרים וכי הצילו את שמרון מידי: ¹⁹כי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי: ²⁰ויחרישו ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו: ²¹ויבוא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים

הבינתם מוסדות הארץ: ²²הישיב על חוג הארץ וישיבה כחגבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת: ²³הננות רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה: ²⁴אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גועם וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם: ²⁵ואל מי תדמוני ואשוה יאמר קדוש: ²⁶ישאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר: ²⁷למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור: ²⁸הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו: ²⁹נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה: ³⁰לועפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו: ³¹לאוקי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:

מאהחרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרה: ²מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו: ³ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא: ⁴מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא: ⁵ראו איים וייראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויאיתו: ⁶איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: ⁷יחזק חרש את צרף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט: ⁸ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי: ⁹אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתך: ¹⁰אל תירא כי עמד אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי: ¹¹הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: ¹²תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: ¹³כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך: ¹⁴אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל: ¹⁵הנה שמתך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: ¹⁶תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל: ¹⁷העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם: ¹⁸אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים: ¹⁹אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו: ²⁰למען יראו וידעו וישימו וישכילו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: ²¹קברו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב: ²²יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו: ²³הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו ותרעו ונשתעה ונרא יחדו: ²⁴הן אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכס: ²⁵העירותי מצפון ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט: ²⁶מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין משמיע אף אין שמע אמריכם: ²⁷ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן: ²⁸וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר: ²⁹הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם:

מבהן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא: ²לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו: ³יקנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: ⁴לא יכה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחילו: ⁵כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: ⁶אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים: ⁷לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישיבי חשך: ⁸אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים: ⁹הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם: ¹⁰שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישיביהם: ¹¹ישאו מדבר

פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה: ¹²ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: ¹³ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: ¹⁴הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימך חמש עשרה שנה: ¹⁵ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת: ¹⁶וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר: ¹⁷הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: ¹⁸ומכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו: ¹⁹אני אמרתי בדמי ימי אלה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי: ²⁰אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל: ²¹דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימיני: ²²שוייתי עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימיני: ²³כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה דלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני: ²⁴מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדדה כל שנותי על מר נפשי: ²⁵אדני עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימיני והחיני: ²⁶הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאי: ²⁷כי לא שאול תודך מות יהללך לא ישברו יורדי בור אל אמתך: ²⁸חיי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך: ²⁹יהוה להושיעני ונגותי נגנן כל ימי חיינו על בית יהוה: ³⁰ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי: ³¹ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה:

לטבעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק: ²וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: ³ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל: ⁴ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרתי: ⁵ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: ⁶הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבל לא יותר דבר אמר יהוה: ⁷ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: ⁸ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי:

מנחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: ²דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה: ³קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: ⁴כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: ⁵ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר: ⁶קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה: ⁷יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: ⁸יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: ⁹על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: ¹⁰הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: ¹¹אכרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: ¹²מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: ¹³מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: ¹⁴את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך תבונתו יודיענו: ¹⁵הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: ¹⁶ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה: ¹⁷כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו: ¹⁸ואל מי תדמוין אל ומה דמות תערכו לו: ¹⁹הפסל נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף: ²⁰המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט: ²¹הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא

ועדיהם המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו: 'מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל: 'הן כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם תקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד: 'חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בורוע כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף: 'חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית: 'לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארץ וגשם יגדל: 'והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף וישק ואפה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו: 'חציו שרף במו אש על חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור: 'ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה: 'לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתם: 'ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי במו אש ואף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד: 'רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימיני: 'זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתך עבד לי אתה ישראל לא תנשני: 'מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך: 'ברנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה יעקב וישראל יתפאר: 'כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי: 'מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב חכמים אחר ודעתם ישכל: 'מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם: 'האמר לצולה חרבי ונהרתך אוביש: 'האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד:

מה

ככה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו: 'אני לפניך אלך והדורים אושר דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל אגדע: 'ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל: 'למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעתני: 'אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאורך ולא ידעתני: 'למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד: 'יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה: 'הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתיו: 'הוי רב את יצרו חרש את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעלך אין ידים לו: 'הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין: 'כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעל ידי תצוני: 'אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי: 'אנכי העירתיהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות: 'כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחרים ילכו בזקים יעברו ואלך ישתחוו אליך יתפללו אך כך אל ואין עוד אפס אלהים: 'ואכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: 'בושו וגם נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים: 'וישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: 'כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד: 'לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים: 'הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושיע: 'הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אין זולתי: 'פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד: 'בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברכ תשבע כל לשון: 'ואך ביהוה לי אמר צדקות ועז עזי יבוא ויבשו כל הנחרים בו:

ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: 'ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו: 'יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה ירע אף יצריח על איביו יתגבר: 'החשיתי מעולם אחריש אתאפק כילודה אפעה אשם ואשאף יחד: 'אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש: 'והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתם: 'נסגו אחר וישבו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: 'החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: 'מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה: 'ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: 'כיהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: 'והוא עם בזוז ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין אמר השב: 'במי בכס יאזין זאת יקשב וישמע לאחור: 'מי נתן למשוסה יעקב וישראל לבזוים הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו: 'הוישפך עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישם על לב:

מג

ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה: 'כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטוף כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך: 'כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתך: 'מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתך ואתן אדם תחתך ולאמים תחת נפשך: 'אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא וזרעך וממערב אקבצך: 'אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ: 'כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו: 'הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו: 'כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישימענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת: 'אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה: 'אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע: 'אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכס זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל: 'גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה: 'כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם: 'אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם: 'כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה: 'המוציא רכב וסוס חיל ועוזו יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו: 'אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבננו: 'הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות: 'תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישמון להשקות עמי בחירי: 'כעם זו יצרתי לי תהלתי יספרו: 'ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל: 'כלא הביאת לי שה עלתיך וזבחיך לא כבדתי לא העבדתך במנחה ולא הוגעתך בלבונה: 'לא קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתי בחטאותיך הוגעתני בעונתיך: 'אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר: 'הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק: 'אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי: 'ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים:

מד

ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: 'כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישראל בחרתי בו: 'כי אצק מים על צמא ונולים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך: 'וצמחו בבין חציר כערבים על יבלי מים: 'יה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: 'כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: 'ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו: 'אל תפחדו ואל תרהו הלא מאז השמעתך והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור בל ידעתני: 'וצרי פסל כלם תהו וחמודיהם בל יועילו

^כביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל:

וצאצאי מעיד כמעתי לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני: ^כצאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמעו זאת הוציאוה עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב: ^כולא צמאו בחרבות הולכים מים מצור הזיל למו ויבקע צור ויזבו מים: ^כאין שלום אמר יהוה לרשעים:

מט שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי: ^כישים פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני: ^כויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר: ^כואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי: ^כועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשוב יעקב אליו וישראל לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי: ^כויאמר נקל מהיוותך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: ^ככה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: ^ככה אמר יהוה בעת רצון עניתיך ובוים ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות: ^כולאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם: ^כלא ירעבו ולא יצמאו ולא יכס שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם: ^כאושמתי כל הרי לדרך ומסלתי ירמו: ^כהנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים: ^כרנו שמים וגילי ארץ יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועניו ירחם: ^כותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני: ^כהתשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך: ^כהן על כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד: ^כמהרו בניך מהרסיד ומחרביך ממך יצאו: ^כשאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה: ^ככי חרבתך ושמתך וארץ הרסתיך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיד: ^כעוד יאמרו באזניך בני שכליך צר לי המקום גשה לי ואשבה: ^כואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם: ^ככה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתך על כתף תנשאנה: ^כזהו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי: ^כהיקח מגבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט: ^ככי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע: ^כזהאכלתי את מוניך את בשרם וכעסיהם דמם ישכרו וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב:

נכה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתי או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונותיכם נמכרתם ובפשעיהם שלחה אמכם: ^כמדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפרות ואם אין בי כח להציל הן בגערתי אחריי ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא: ^כאלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: ^כאדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בעיר יעיר לי און לשמע כלמודים: ^כאדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: ^כגוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק: ^כואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתני פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש: ^כקרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי: ^כהן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם: ^כמי בכס ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: ^כהן כלכם קדחי אש מאורי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבון:

נא שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: ^כהביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו: ^ככי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם

מו כרעו בל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתים עמוסות משא לעיפה: ^כקרוו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה: ^כשמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים מני רחם: ^כועד זקנה אני הוא ועד ישיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: ^כלמי תדמינו ותשוו ותמשלוני ונדמה: ^כהזלים זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו: ^כישאהו על כתף יסבלו וינחיהו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו: ^כזכרו זאת והתאששו השיבו פושעים על לב: ^כזכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני: ^כמגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עזתי תקום וכל חפצי אעשה: ^כקרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה: ^כשמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: ^כקרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתה:

מו רדי ושיבי על עפר בתולת בת בבל שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה ועגנה: ^כקחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות: ^כתגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם: ^כתגאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: ^כשבי דומם ובאי בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות: ^כקצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עלך מאד: ^כותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה: ^כועתה שמעי זאת עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול: ^כותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפיך בעצמת חבריך מאד: ^כותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: ^כאובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי: ^כעמדי נא בחבריך וברב כשפיך באשר יגעת מנעורך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי: ^כנלאית ברב עצתך יעמדו נא ויושיעך הברו שמים החזים בכוכבים מודיעים לחדשים מאשר יבאו עליך: ^כהנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין גחלת לחמם אור לשבת נגדו: ^כוכן היו לך אשר יגעת סחריך מנעורך איש לעברו תעו אין מושיעך:

מח שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה: ^ככי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו: ^כהראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה: ^כמדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחך נחושה: ^כואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום: ^כשמעת חזה כלה ואתם הלוא תגידו השמעתך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: ^כעתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתין: ^כגם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך: ^כלמען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך: ^כהנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני: ^כלמעני למעני אעשה כי איד יחל וכבודי לאחר לא אתן: ^כשמעו אלי יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון: ^כאף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו: ^כהקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים: ^כאני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו: ^כקרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי מעת היתה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו: ^ככה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריךך בדרך תלך: ^כלוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי היס: ^כויהי כחול זרעך

החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח: ^אמעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל: ^בלכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע:

נד רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה: ^אהרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי: ^בכי ימין ושמאלו תפרצי זורעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו: ^גאל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד: ^דכי בעליך עשיר יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא: ^הכי כאשר עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: ^וברגע קטן עזובתיך וברחמים גדלים אקבצך: ^זבשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: ^חכי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך: ^טכי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: ^יענייה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים: ^{יא}ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ: ^{יב}וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך: ^{יג}בצדקה תכונני רחמי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך: ^{יד}הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול: ^{טו}הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: ^{טז}כל כלי יוצר עליך לא יצלה וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה:

נה והווי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב: ^אלמה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם: ^בהטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: ^גהן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים: ^דהן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: ^הדרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: ^ויעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתי וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: ^זכי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: ^חכי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם: ^טכי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: ^יכן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: ^{יא}כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: ^{יב}תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת:

נוכה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: ^אאשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע: ^בזאל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש: ^גכי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי: ^דונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: ^הובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאבהב את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים ולרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: ^ונאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: ^זכל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו ביער: ^חצפו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לגבח הזים שכבים אהבי לנזם: ^טוהכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה

מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: ^אהקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע: ^בקרוב צדיק יצא ישעי זורעי עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל זרעי ייחלון: ^גישאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: ^דשמעו אלי ידעי צדק עם תורתו בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל תחתו: ^הכי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים: ^ועורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא את היא המחצבת רהב מחוללת ננין: ^זהלוא את היא המחרבת ים מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים: ^חופדווי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה: ^טאנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן: ^יותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק: ^{יא}מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ^{יב}ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: ^{יג}ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: ^{יד}התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית: ^{טו}אין מנהל לה מכל בני ילדה ואין מחזיק בידה מכל בני גדלה: ^{טז}שתים הנה קראתיך מי ינוד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך: ^{יז}בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך: ^{יח}לכן שמעי נא זאת ענייה ושכרת ולא מיין: ^{יט}כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד: ^כוישמתי ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוך וכחון לעברים:

נבעורי עורי לבשי עוז ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא: ^אהתנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון: ^בכי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו: ^גכי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: ^דועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם משלו יהלילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ: ^הלכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני: ^ומה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: ^זקול צפיד נשאו קול יחדו וינגו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: ^חפצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם: ^טחשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ^יסורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה: ^{יא}כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל: ^{יב}הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד: ^{יג}כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: ^{יד}כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

נגמי האמין לשמעתנו זרוע יהוה על מי נגלתה: ^אזיעל כיונג לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו: ^בגבוה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו גבוה ולא חשבהו: ^גאכן חלינו הוא נשא ומכאבנו סבלם ואנחנו חשבהו נגוע מכה אלהים ומענה: ^דוהוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו: ^הכלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בבירתי: ^ווהביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיים וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: ^זנאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: ^חכל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו ביער: ^טצפו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לגבח הזים שכבים אהבי לנזם: ^יוהכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה

במסלותם: ^הדרך שלום לא ידעו ואין משפט במגלותם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך בה לא ידע שלום: ^טעל כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשך לנהגות באפלות נהלך: ^ינגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה כשלנו בצהררים כנשף באשמנים כמתים: ^{יא}נהמה כדבים כלנו וכיונים הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו: ^{יב}כי רבו פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונותינו ידענום: ^{יג}פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר: ^{יד}והסג אחר משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכחה לא תוכל לבוא: ^{טו}ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כי אין משפט: ^{טז}וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתהו: ^{יז}וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה: ^{יח}כעל גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם: ^{יט}ויראו ממערב את שם יהוה וממזרח שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נססה בו: ^כובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה: ^{כא}ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתני בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם:

סקומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח: ^בכי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך זרח יהוה וכבודו עליך יראה: ^גוהלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך: ^דשאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבאו ובנתיד על צד תאמנה: ^האז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך: ^ושפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו: ^זכל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתו אפאר: ^חמי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם: ^טכי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: ^יובנו בני נכר חמתיד ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי הכיתיד וברצוני רחמתיד: ^{יא}ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים: ^{יב}כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו: ^{יג}כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד: ^{יד}והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל: ^{טו}תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיד לגאון עולם משוש דור ודור: ^{טז}וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: ^{יז}תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתני פקדתך שלום ונגשיך צדקה: ^{יח}לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך וקראת ישועה חומתך ושעריך תהלה: ^{יט}לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: ^כלא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: ^{כא}ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר: ^{כב}הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישה:

סארוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר עניים שלחני לחשב לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח: ^בלקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים: ^גלשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר: ^דובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: ^הועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם: ^וואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תימרו: ^זתחת בשתכם משנה וכלמה רינו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם: ^חכי אני יהוה

רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו: ^אאתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד:

נהצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: ^ביבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו: ^גואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה: ^דעל מי תתענגו על מי תרחיבו פה תארכו לשון הלווא אתם ילדי פשע זרע שקר: ^ההנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: ^ובחלקי נחל חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת נסך העלית מנחה העל אלה אנחם: ^זעל הר גבה ונשא שמת משכבך גם שם עלית לזבח זבח: ^חואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת משכבם יד חזית: ^טותשרי למלך בשמן ותרבי רקחיד ותשלחי צריך עד מרחק ותשפילי עד שאול: ^יברב דרכך יגעת לא אמרת נושא חית ידך מצאת על כן לא חלית: ^{יא}ואת מי דאגת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת על לבך הלא אני מחשה ומעלם ואותי לא תיראי: ^{יב}אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא יועילוך: ^{יג}בזעקך יצילך קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח הבל והחוסה בי ינחל ארץ ויירש הר קדשי: ^{יד}ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי: ^{טו}כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים: ^{טז}כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי: ^{יז}בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו: ^{יח}הדרכי ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו: ^{יט}בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: ^כהרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט: ^{כא}אין שלום אמר אלהי לרשעים:

נחקרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: ^בואותי יום יום ידרשו ודעת דרכי יחפצו כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצו: ^גלמה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנגשו: ^דהן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום קולכם: ^ההכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה: ^והלווא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו: ^זהלווא פרס לרעב לחמד ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: ^חאז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: ^טאז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און: ^יותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים: ^{יא}ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו: ^{יב}ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות לשבת: ^{יג}אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: ^{יד}אז תתענג על יהוה והרכבתך על במותי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

נטהן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אוננו משמוע: ^בכי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע: ^גכי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהגה: ^דאין קרא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל והוליד און: ^הביצי צפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה: ^וקוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ופעל חמס בכפיהם: ^זרגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר

הללך אבתינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה: "העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד מאד:

סו נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי: פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבותיהם: "העם המכעיסים אותי על פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על הלבנים: "הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר ופרק פגלים כליהם: "האמרים קרב אליך אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום: "הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם: "עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על חיקם: "כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל: "והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה: "והיה השרון לנו צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני: "ואתם עזבי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני מסך: "ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם: "לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו: "הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו: "והנחתם שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר: "ואשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסרתו מעיני: "כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב: "כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלים גילה ועמה משוש: "וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: "לא יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל: "כזובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: "כלא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: "כלא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: "והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: "וזאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה:

סז כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: "ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי: "ישוחט השור מכה איש זובח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: "גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: "שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: "קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו: "בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר: "מי שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה: "האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך: "שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה: "למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה: "כי כה אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו: "כאיש אשר אמו תנחמו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו: "וראיתם ויש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את איביו: "כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו

אהב משפט שגא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם: "ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראייהם יכירום כי הם זרע ברך יהוה: "שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה: "כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים:

סח למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער: "זוראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: "זוהיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף אלהיך: "לא יאמר לך עוד עזובה ולא רצף לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולא רצף בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל: "כי יבעל בחור בתולה יבעלך בניך ומשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך: "על חומתך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את יהוה אל דמי לכם: "ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישיים את ירושלם תהלה בארץ: "נשבע יהוה בימינו ובזרועו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו: "כי מאספיו יאכלוה והללו את יהוה ומקבציו ישתוה בחצרות קדשי: "עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים: "הנה יהוה השמע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: "וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה:

סח גמי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבשוש צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: "מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בגת: "פורח דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי: "כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: "ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתי: "ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: "חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמתי וכרב חסדי: "ויואמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: "בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם: "והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בס: "ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבנו את רוח קדשו: "מוליד לימתי משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: "מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו: "כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחן כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת: "והבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיד ורחמיך אלי התאפקו: "כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך: "למה תתענו יהוה מדריך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: "למען ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך: "והיינו מעולם לא משלת בס לא נקרא שמך עליהם:

סח לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו: "כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו: "בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו: "ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו: "פגעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע: "ונחי כטמא כלנו וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו: "ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד עוננו: "ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: "אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו: "ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה: "בית קדשנו ותפארתנו אשר

להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש: ^טכי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה: ^יהמתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחר בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה: ^{יא}ואנכי מעשיהם ומחשבתיים באה לקבץ את כל הגוים והלשונות ובאו וראו את כבודי: ^{יב}ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים: ^{יג}והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה: ^{יד}וגם מהם אקח לכהנים ללויים אמר יהוה: ^{טו}כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם: ^{טז}והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה: ^{יז}ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר:

יְרֵמְיָהוּ

¹⁰תִּסְרֹךְ רַעְתָּךְ וּמִשְׁבוֹתֶיךָ תִּזְכָּח וְדַע וּרְאֵי כִי רַע וּמֵר עֲזֹבְךָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלֹא פָחַדְתִּי אֵלֶיךָ נָא אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת: ¹¹כִּי מֵעוֹלָם שְׁבַרְתִּי עֲלֶיךָ נִתְקַמְתִּי מוֹסֵרְתֶיךָ וְתֹאמְרִי לֹא אֶעֱבֹד כִּי עַל כָּל גְּבֻעָה גְבַהֵה וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן אֵת צִעָה זֹנֶה: ¹²וְאֵנֹכִי נֹטְעֶתֶיךָ שָׂרָק כְּלֵה זֶרַע אִמַּת וְאִיךָ נִהְפַכְתָּ לִי סוּרֵי הַגֶּפֶן נִכְרִיָה: ¹³כִּי אִם תִּכְבְּסֵי בְנֵתָר וְתִרְבִּי לָךְ בְּרִית נִכְתַּם עוֹנֶךָ לִפְנֵי נָא אֲדֹנָי יְהוִה: ¹⁴אִיךָ תֹאמְרִי לֹא נִטְמַאתִי אַחֲרֵי הַבְּעֻלִים לֹא הִלְכְתִּי רָאִי דֶרֶךְ בְּגִיָּא דְעֵי מָה עֲשִׂיתִּי בְּכִרְהָ קֵלָה מִשְׂרַכַת דְּרַכְיָה: ¹⁵פֶּרָה לָמַד מִדְּבַר בָּאוֹת נִפְשׁוֹ שֹׁאֵפָה רוּחַ תֹּאנְתָה מִי יִשְׁיַבְנָה כָּל מִבְקָשֶׁיָה לֹא יִיעֲפוּ בַחֲדָשָׁה יִמְצְאוּנָה: ¹⁶מִנְעֵי רִגְלְךָ מִיַּחַף וּגּוֹרֶנֶךָ מִצְמָאָה וְתֹאמְרִי נֹאשׁ לֹא כִי אֶהְבַּתִּי זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם אֲלֶךְ: ¹⁷כִּבְשֶׁת גִּבְךָ כִּי יִמְצָא כֵן הִבִּישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה מַלְכֵיהֶם שְׂרִיָהִם וְכֹהֲנֵיהֶם וְנְבִיאֵיהֶם: ¹⁸אֲמַרְיִם לַעֲץ אֲבִי אֶתָּה וְלֹאבָן אֵת יִלְדֹתַי כִּי פָנוּ אֵלַי עֶרְף וְלֹא פָנִים וּבַעַת רַעְתָּם יֹאמְרוּ קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ: ¹⁹וְאֵיָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִּי לָךְ יְקוֹמוּ אִם יוֹשִׁיעוּךָ בַעַת רַעְתָּךְ כִּי מִסְפָּר עֶרְיָךְ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה: ²⁰לִמָּה תִרְיָבוּ אֵלַי כְּלַכֶּם פִּשְׁעֵתֶם בִּי נָא יְהוָה: ²¹לְשׁוֹא הַכִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם מוֹסֵר לֹא לְקַחוּ אֲכָלָה חֲרַבְכֶם נְבִיאֵיכֶם כַּאֲרִיָּה מִשְׁחִית: ²²הַדּוֹר אַתֶּם רְאוּ דְבַר יְהוָה הַמְדַבֵּר הַיֵּיתִי לְיִשְׂרָאֵל אִם אֲרִיךְ מֵאֲפִלְיָה מְדוּעַ אֲמָרוּ עִמִּי רַדְנוּ לֹא נְבוֹא עוֹד אֵלֶיךָ: ²³הִתְשַׁכַּח בְּתוֹלָה עֵדִיָה כְּלֵה קִשְׁרִיָה וְעִמִּי שְׂכַחוּנִי יָמִים אֵין מִסְפָּר: ²⁴מָה תִּסְבִּי דֶרֶךְ לְבַקֵּשׁ אֶהְבֵּה לָכֵן גַּם אֵת הַרְעוֹת לְמַדְתִּי אֵת דְּרַכְיָךְ: ²⁵גַּם בְּכַנְפֶיךָ נִמְצְאוּ דָם נַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים נְקִיִּים לֹא בְּמַחְתֶּרֶת מִצְאָתִים כִּי עַל כָּל אֱלֹהִים: ²⁶וְתֹאמְרִי כִּי נְקִיתִי אֲךָ שֶׁב אֲפֹ מִמֶּנִּי הִנְנִי נִשְׁפֵּט אוֹתְךָ עַל אֲמַרְךָ לֹא חֲטָאתִי: ²⁷מָה תִּזְלִי מֵאֵד לְשׁוֹנוֹת אֵת דֶּרֶךְךָ גַּם מִמְצֵרִים תְּבוּשֵׁי כֹאשֶׁר בִּשְׁת מֵאשׁוֹר: ²⁸גַּם מֵאֵת זֶה תִּצְאִי וְיִדְיָךְ עַל רֹאשְׁךָ כִּי מֵאֵס יְהוָה בְּמִבְטַחֶיךָ וְלֹא תִצְלִיחִי לָהֶם:

¹וְיֵהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ²הֲלֹךְ וּקְרֵאתָ בְּאֲזֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֶהְבַּת כְּלוֹלְתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי בְּמִדְבַר בָּאֲרֶץ לֹא זְרוּעָה: ³קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאוֹתָה כָּל אֲכָלֶיךָ יֵאשְׁמוּ רַעָה תְּבֹא אֵלֵיהֶם נָא יְהוָה: ⁴שָׁמְעוּ דְבַר יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכָל מִשְׁפַּחַת בֵּית יִשְׂרָאֵל: ⁵כֹּה אָמַר יְהוָה מֵה מִצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עוֹל כִּי רַחֲקוּ מֵעִלְי וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיִּהְבְּלוּ: ⁶וְלֹא אָמְרוּ אֵיָה יְהוָה הַמַּעֲלָה אֶתְנוּ מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם הַמּוֹלִיךְ אֶתְנוּ בְּמִדְבַר בָּאֲרֶץ עֲרַבָה וְשׁוּחָה בָּאֲרֶץ צִיָּה וְצִלְמוֹת בָּאֲרֶץ לֹא עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא יֵשֵׁב אָדָם שָׁם: ⁷וְאֲבִיא אֶתְכֶם אֶל אֲרֶץ הַכְּרַמֶּל לֵאכֹל פְּרִיָה וְטוֹבָה וְתִבְאוּ וְתִטְמְאוּ אֶת אֲרֶצִי וְנִחַלְתִּי שְׂמַתֶּם לְתוֹעֵבָה: ⁸הַכְּהֻנִּים לֹא אָמְרוּ אֵיָה יְהוָה וְתַפְשִׁי הַתּוֹרָה לֹא יִדְעוּנִי וְהִרְעִים פִּשְׁעוּ בִּי וְהַנְּבִיאִים נִבְאוּ בְּבַעַל וְאַחֲרָי לֹא יוֹעִלוּ הִלְכוּ: ⁹לָכֵן עַד אָרִיב אֶתְכֶם נָא יְהוָה וְאֵת בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב: ¹⁰כִּי עָבְרוּ אֵין כְּתִיִּים וְרָאוּ וְקִדְר שְׁלַחוּ וְהַתְּבוֹנְנוּ מֵאֵד וְרָאוּ הֵן הִיתָה כּוֹזָת: ¹¹הַהִימִיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעִמִּי הַמִּיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל: ¹²שָׁמְמוּ שָׁמִים עַל זֹאת וְשַׁעְרוּ חֲרָבוּ מֵאֵד נָא יְהוָה: ¹³כִּי שְׂתִים רַעוֹת עֲשֵׂה עִמִּי אֲתִי עֲזָבוּ מִקּוֹר מִים חִיִּים לְחַצְבֵּי הַלֵּם בָּאֲרוֹת בָּאֲרֶת נִשְׁבְּרִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ הַמִּים: ¹⁴הַעֲבַד יִשְׂרָאֵל אִם יִלְדֵי בֵּית הוּא מְדוּעַ הִיָּה לָבוֹ: ¹⁵עֲלִיו יֵשְׁאֲגוּ כַּפְרִים נִתְּנוּ קוֹלָם וַיִּשְׁתּוּ אֲרִצוּ לְשִׁמָּה עֲרִיו נִצְתָה מִבְּלֵי יֵשֵׁב: ¹⁶גַּם בְּנֵי נֶף וְתַחֲפַנְס יִרְעוּךָ קִדְקֵד: ¹⁷הֲלוֹא זֹאת תַּעֲשֶׂה לָךְ עֲזֹבְךָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּעַת מוֹלִיכְךָ בְּדֶרֶךְ: ¹⁸וְעַתָּה מָה לָךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לְשַׁתּוֹת מִי שְׁחוֹר וְמָה לָךְ לְדֶרֶךְ אֲשׁוֹר לְשַׁתּוֹת מִי נְהַר:

¹⁹וְיֵהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ²⁰הֲלֹךְ וּקְרֵאתָ בְּאֲזֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֶהְבַּת כְּלוֹלְתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי בְּמִדְבַר בָּאֲרֶץ לֹא זְרוּעָה: ²¹קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאוֹתָה כָּל אֲכָלֶיךָ יֵאשְׁמוּ רַעָה תְּבֹא אֵלֵיהֶם נָא יְהוָה: ²²שָׁמְעוּ דְבַר יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכָל מִשְׁפַּחַת בֵּית יִשְׂרָאֵל: ²³כֹּה אָמַר יְהוָה מֵה מִצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עוֹל כִּי רַחֲקוּ מֵעִלְי וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיִּהְבְּלוּ: ²⁴וְלֹא אָמְרוּ אֵיָה יְהוָה הַמַּעֲלָה אֶתְנוּ מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם הַמּוֹלִיךְ אֶתְנוּ בְּמִדְבַר בָּאֲרֶץ עֲרַבָה וְשׁוּחָה בָּאֲרֶץ צִיָּה וְצִלְמוֹת בָּאֲרֶץ לֹא עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא יֵשֵׁב אָדָם שָׁם: ²⁵וְאֲבִיא אֶתְכֶם אֶל אֲרֶץ הַכְּרַמֶּל לֵאכֹל פְּרִיָה וְטוֹבָה וְתִבְאוּ וְתִטְמְאוּ אֶת אֲרֶצִי וְנִחַלְתִּי שְׂמַתֶּם לְתוֹעֵבָה: ²⁶הַכְּהֻנִּים לֹא אָמְרוּ אֵיָה יְהוָה וְתַפְשִׁי הַתּוֹרָה לֹא יִדְעוּנִי וְהִרְעִים פִּשְׁעוּ בִּי וְהַנְּבִיאִים נִבְאוּ בְּבַעַל וְאַחֲרָי לֹא יוֹעִלוּ הִלְכוּ: ²⁷לָכֵן עַד אָרִיב אֶתְכֶם נָא יְהוָה וְאֵת בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב: ²⁸כִּי עָבְרוּ אֵין כְּתִיִּים וְרָאוּ וְקִדְר שְׁלַחוּ וְהַתְּבוֹנְנוּ מֵאֵד וְרָאוּ הֵן הִיתָה כּוֹזָת: ²⁹הַהִימִיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעִמִּי הַמִּיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל: ³⁰שָׁמְמוּ שָׁמִים עַל זֹאת וְשַׁעְרוּ חֲרָבוּ מֵאֵד נָא יְהוָה: ³¹כִּי שְׂתִים רַעוֹת עֲשֵׂה עִמִּי אֲתִי עֲזָבוּ מִקּוֹר מִים חִיִּים לְחַצְבֵּי הַלֵּם בָּאֲרוֹת בָּאֲרֶת נִשְׁבְּרִים אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּ הַמִּים: ³²הַעֲבַד יִשְׂרָאֵל אִם יִלְדֵי בֵּית הוּא מְדוּעַ הִיָּה לָבוֹ: ³³עֲלִיו יֵשְׁאֲגוּ כַּפְרִים נִתְּנוּ קוֹלָם וַיִּשְׁתּוּ אֲרִצוּ לְשִׁמָּה עֲרִיו נִצְתָה מִבְּלֵי יֵשֵׁב: ³⁴גַּם בְּנֵי נֶף וְתַחֲפַנְס יִרְעוּךָ קִדְקֵד: ³⁵הֲלוֹא זֹאת תַּעֲשֶׂה לָךְ עֲזֹבְךָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּעַת מוֹלִיכְךָ בְּדֶרֶךְ: ³⁶וְעַתָּה מָה לָךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לְשַׁתּוֹת מִי שְׁחוֹר וְמָה לָךְ לְדֶרֶךְ אֲשׁוֹר לְשַׁתּוֹת מִי נְהַר:

לכן לשקר ישבעו: יהוה עיניך הלא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו כליהם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב: ⁷ואני אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: ⁸אלכה לי אל הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות: ⁹על כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדד נמר שקד על עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו משבותיהם: ¹⁰אי לזאת אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתגדדו: ¹¹סוסים מיזנים משכים היו איש אל אשת רעהו וינאפו ¹²העל אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: ¹³עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטישותיה כי לוא ליהוה המה: ¹⁴כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה: ¹⁵כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה: ¹⁶יהנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם: ¹⁷לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי בפיה לאש והעם הזה עצים ואכלתם: ¹⁸הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשמע מה ידבר: ¹⁹אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: ²⁰ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשע ערי מבצריך אשר אתה בוטח בהנה בחרב: ²¹והגם בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה אתכם כלה: ²²והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם: ²³הגידו זאת בבית יעקב והשמיעו ביהודה לאמר: ²⁴אשמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו: ²⁵האזותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתיה חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו: ²⁶ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: ²⁷ולא אמרו בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם וירא ומלקוש בעתו שבעות חקות קציר ישמר לנו: ²⁸ועונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם: ²⁹כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו: ³⁰וככלוב מלא עוף כן בתייהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו: ³¹אשמעו עשתו גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: ³²העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: ³³שמה ושערורה נהיתה בארץ: ³⁴הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה:

אהעזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושב רגל גדול: ²הנה והמענגה דמית בת ציון: ³אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: ⁴קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים או לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב: ⁵קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: ⁶כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה: ⁷כהקיר בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: ⁸הוסרי ירושלם פן תקע נפשי מן פן אשימך שממה ארץ לוא נושבה: ⁹כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על סלסלות: ¹⁰על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו: ¹¹ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי גם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא ימים: ¹²ונסבו בתייהם לאחרים שדות ונשים יחדו כי אטה את ידי על ישיבי הארץ נאם יהוה: ¹³כי מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצוע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: ¹⁴וירפאו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: ¹⁵הבישו כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתיים יכשלו אמר יהוה: ¹⁶כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם

ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון: ¹⁷ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל: ¹⁸והיה כי תרבו ופרייתם בארץ בימים ההמה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: ¹⁹בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע: ²⁰בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם: ²¹ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו: ²²אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל נאם יהוה: ²³קול על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם: ²⁴ושבו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו: ²⁵אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל: ²⁶והבשת אכלה את יגיע אבותינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם: ²⁷ונשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:

אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד: ²ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו: ³כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים: ⁴המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישיבי ירושלם פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם: ⁵הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר: ⁶ישא נס ציונה העיוז אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושב רגל גדול: ⁷עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום ארץ לשמה עריך תצינה מאין יושב: ⁸על זאת חגרו שקים ספרו והלילו כי לא שב חרון אף יהוה ממנו: ⁹והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו: ¹⁰ואמר אהה אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפש: ¹¹בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרך בת עמי לוא לזרות ולוא להבר: ¹²רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים אותם: ¹³הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו או לנו כי שדדנו: ¹⁴כבסי מרעה לך ירושלם למען תושעי עד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך: ¹⁵כי קול מגיד מן ומשמע און מהר אפרים: ¹⁶הזכירו לגוים הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם: ¹⁷כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה נאם יהוה: ¹⁸הדרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד לך: ¹⁹מעמי מעי אחולה קירות לבי המה לי לבי לא אחריש כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה: ²⁰שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי: ²¹עד מתי אראה נס אשמעה קול שופר: ²²כי אויל עמי אותי לא ידעו בני סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו: ²³ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אורם: ²⁴ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו: ²⁵ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים נדדו: ²⁶ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו: ²⁷כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה: ²⁸על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה: ²⁹מקול פרש ורמה קשת ברכת כל העיר באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב בהן איש: ³⁰ואת שדוד מה תעשי כי תלכשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי מאסו בך עגבים נפשך יבקשו: ³¹כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה קול בת ציון תתיפ תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים:

אושוטטו בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה: ²ואם חי יהוה יאמרו

דור עברתו: ^לכי עשו בני יהודה הרע בעיני נאום יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמא: ^{לא}יבנו במות התפת אשר בגיא בן הנם לשרף את בנייהם ואת בנתיהם באש אשר לא צויית ולא עלתה על לבי: ^{לב}לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום: ^{לג}והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: ^{לד}והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ:

חבעת ההיא נאם יהוה ויצאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם: ^הישטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: ^וזנבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות: ^זואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב: ^חמדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב: ^טהקשבתי ואשמע לוא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה: ^יגם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: ^{יא}איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: ^{יב}הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם: ^{יג}לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע מצע מנביא ועד כהן כלה עשה שקר: ^{יד}וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: ^{טו}הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם ישלחו אמר יהוה: ^{טז}אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום: ^{יז}על מה אנחנו ישיבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה: ^{יח}קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: ^{יט}מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: ^ככי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה: ^{כא}מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי: ^{כב}הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר: ^{כג}עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו: ^{כד}על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני: ^{כה}הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי:

טמי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי: ^במי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: ^גיזדרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה: ^דאיש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך: ^הוואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו: ^וישבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה: ^זלכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי: ^חחץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו: ^טהעל אלה לא אפקד בס נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי: ^יעל ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו: ^{יא}ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב: ^{יב}מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר: ^{יג}וואמר יהוה על עזבם את תורתו אשר נתתי לפנייהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: ^{יד}וילכו אחרי שררות לבם

ויאמרו לא נלך: ^{טו}והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיבו: ^{טז}לכן שמעו הגוים ודעי עדה את אשר בס: ^{יז}שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורתו וימאסו בה: ^{יח}למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצון זובחיכם לא ערבו לי: ^{יט}לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בס אבות ובנים יחדו שכן ורעו יאבדו: ^כככה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי ארץ: ^{כא}יקשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון: ^{כב}שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כילודה: ^{כג}אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב: ^{כד}בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבא השדד עלינו: ^{כה}בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם: ^{כו}כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים המה: ^{כז}נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו: ^{כח}כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם:

אהדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ^בעמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחוות ליהוה: ^גכה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה: ^דאל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: ^הכי אם היטיב יטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו: ^וגר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם: ^זושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם: ^חהנה אתם בטחים לכם על דברי השקר לבלתי הועיל: ^טהגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ^יובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל התועבות האלה: ^{יא}המערת פרצים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה: ^{יב}כי לכו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל: ^{יג}ויעתה יען עשותכם את כל המעשים האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם: ^{יד}ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשלו: ^{טו}והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים: ^{טז}וואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך: ^{יז}האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלם: ^{יח}הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: ^{יט}האתי הם מכעסים נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם: ^כלכן כה אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל המקום הזה על האדם ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה: ^{כא}כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר: ^{כב}כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ מצרים על דברי עולה זובח: ^{כג}כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: ^{כד}ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים: ^{כה}למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח: ^{כו}ולוא שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם: ^{כז}ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה: ^{כח}וואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם: ^{כט}וגי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את

לאמר שמעו בקולי: ^וולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו: ^זויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלם: ^חשבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם: ^טלכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: ^יוהלכו ערי יהודה וישבי ירושלם וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם: ^{יא}כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: ^{יב}ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם: ^{יג}ומה לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים ובשר קדש עברו מעליך כי רעתכי אז תעלו: ^{יד}ויזית רענן יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו: ^{טו}ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל: ^{טז}ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתי מעלליהם: ^{יז}ואני כבש אלוף יובל לטבוח ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתת עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמנו לא יזכר עוד: ^{יח}ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי: ^{יט}לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו: ^כלכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב: ^{כא}וישארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם:

יבצדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד: ^בנטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם: ^גאתה יהוה ידעתי תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה: ^דעד מתי תאבל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחריתנו: ^הכי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן: ^וכי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות: ^זעזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידודות נפשי בכף איביה: ^חהיתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה: ^טהעיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התיו לאכלה: ^ירעים רבים שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה: ^{יא}שממה לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: ^{יב}על כל שפים במדבר באו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר: ^{יג}זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה: ^{יד}כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתו שמתוכם: ^{טו}והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתיים והשבתיים איש לנחלתו ואיש לארצו: ^{טז}והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבט בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבט בבעל ונבנו בתוך עמי: ^{יז}ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה:

יגכה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאנה: ^בואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני: ^גויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר: ^דקח את האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנזקיק הסלע: ^הואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי: ^וויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתך לטמנו שם: ^זואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: ^חויהי דבר יהוה אלי לאמר: ^טכה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה

ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם: ^טלכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש: ^יוהפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: ^{יא}כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה: ^{יב}ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפנו יזלו מים: ^{יג}כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו: ^{יד}כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה: ^{טו}כי עלה מות בחלוננו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות: ^{טז}דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמר מאחרי הקצר ואין מאסף: ^{יז}כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו: ^{יח}כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה: ^{יט}הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: ^כועל מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב:

ידשמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל: ^בכה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאמות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה: ^גכי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במצעד: ^דבכסף ובוזה ייפהו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק: ^הכתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם: ^ומאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה: ^זמי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: ^חויבאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא: ^טכסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאפוז מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם: ^יויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו: ^{יא}כדנה תאמרו להום אלהי די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה: ^{יב}עשה ארץ בכחו מכן תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: ^{יג}לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו: ^{יד}נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: ^{טו}הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: ^{טז}לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו: ^{יז}אספי מארץ כנעתך ישבתי במצור: ^{יח}כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען ימצאו: ^{יט}אוי לי על שבתי נחלה מכתי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו: ^כאהלי שדד וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין נטה עוד אהלי ומקים ירועותי: ^{כא}כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה: ^{כב}קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה מעון תנים: ^{כג}ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו: ^{כד}יסרני יהוה אך במשפט אל באפך פן תמעטני: ^{כה}שפך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו:

יאהדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ^בשמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם: ^גואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: ^דאשר צויתי את אבותיכם ביום הוציא אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ^הלמען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה: ^וויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם: ^זכי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השכם והעד

טו ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו: ¹זוהיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למוות למוות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: ²זפקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית: ³ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר עשה בירושלם: ⁴כי מי יחמל עליך ירושלם ומי יגוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך: ⁵את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם: ⁶ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא שבו: ⁷עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדד בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות: ⁸אמללה ילדת השבעה נפחה באה שמשה בעד יומם בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה: ⁹אוי לי אמי כי ילדתי איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני: ¹⁰אמר יהוה אם לא שרוותך לטוב אם לוא הפגעתני כך בעת רעה ובעת צרה את האבי: ¹¹הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת: ¹²חילך ואוצרותיך לבו אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבוליך: ¹³והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם תוקד: ¹⁴אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארץ אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה: ¹⁵ונמצאו דבריך ואכלם והיה דבריך לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות: ¹⁶לא ישבתי בסוד משחקים ואעלו מפני ידך בדד ישבתי כי זעם מלאתני: ¹⁷למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו: ¹⁸לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם: ¹⁹ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה: ²⁰והצלתך מיד רעים ופדתך מכף ערצים:

טז ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה: ²כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת: ³ממותי תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ⁴כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרוח ואל תלך לספוד ואל תנד להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים: ⁵ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם: ⁶ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו: ⁷ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות: ⁸כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: ⁹והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: ¹⁰ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו: ¹¹וואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו הרע לבלתי שמע אלי: ¹²והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה: ¹³לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: ¹⁴כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתיים על אדמתם אשר נתתי לאבותם: ¹⁵הנני שלח לדוגים רבים נאם יהוה ודיגים ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיפי הסלעים: ¹⁶כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני: ¹⁷ושלמתי ראשונה משנה

ואת גאון ירושלם הרב: ¹⁸העם הזה הרע המאנים לשמוע את דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם והיה כאזור הזה אשר לא יצלח לכל: ¹⁹כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ²⁰ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין: ²¹ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישבי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישבי ירושלם שכרון: ²²ונפצתים איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם: ²³שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר: ²⁴תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל: ²⁵ואם לא תשמעוהו במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה: ²⁶אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם: ²⁷ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים: ²⁸שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך: ²⁹מה תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלא חבלים יאחוזו כמו אשת לדה: ³⁰וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שולך נחמסו עקביך: ³¹היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע: ³²ואפיצם כקש עובר לרוח מדבר: ³³הזה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר: ³⁴יוגם אני חשפתי שולך על פינד ונראה קלונך: ³⁵נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד:

יז אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבערות: ¹אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה: ²ואדריהם שלחו צעוריהם למים באו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: ³בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם: ⁴כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה דשא: ⁵ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב: ⁶אם עוינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו: ⁷מקוה ישראל מושיענו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון: ⁸למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו: ⁹כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם: ¹⁰ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם הזה לטובה: ¹¹כי יצמו אינני שמע אל רנתם וכי יעלו עליה ומנחה אינני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם: ¹²ואמר אהה אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה: ¹³ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואולול ותרמות לבם המה מתנבאים לכם: ¹⁴לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה: ¹⁵והעם אשר המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי עליהם את רעתם: ¹⁶ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בת עמי מכה נחלה מאד: ¹⁷אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו: ¹⁸המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: ¹⁹ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך: ²⁰אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר ברייתך אתנו: ²¹הישיב בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה:

יהוה שאלו נא בגוים מי שמע כאלה שערת עשתה מאד בתולת ישראל: ^טהיעזב מצור שדי שלג לבנון אם ינתשו מים זרים קרים נוזלים: ^יכי שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלו בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה: ^{יא}לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו: ^{יב}כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא פנים אראם ביום אידם: ^{יג}ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון ואל נקשיבה אל כל דבריו: ^{יד}הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי: ^{טו}הישלם תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם: ^{טז}לכן תן את בניהם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מכי חרב במלחמה: ^{יז}תשמע זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גידוד פתאם כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי: ^{יח}ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי למות אל תכפר על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם:

יט כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים: ^אויצאת אל גיא בן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך: ^בואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזינו: ^גיען אשר עזבני ויכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: ^דובנו את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צייתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי: ^הלכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה: ^וובקתי את עצת יהודה וירושלים במקום הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ^זושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: ^חוהאכלתים את בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: ^טושברת הבקבק לעיני האנשים ההלכים אותך: ^יואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: ^{יא}כן אעשה למקום הזה נאם יהוה וליושבי ולתת את העיר הזאת כתפת: ^{יב}והיו בתי ירושלים ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על גגותיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים: ^{יג}ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: ^{יד}כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי תקשו את ערפם לבלתי שמוע את דברי:

כ וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: ^אזיכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה: ^בזיכה ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב: ^גכי כה אמר יהוה הנני נתןך למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה והכסם בחרב: ^דונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחום והביאום בבלה: ^הואתה פשחור וכל יושבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת להם בשקר: ^ואפתיתי יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה לעג לי: ^זכי מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי להרפה ולקלט כל היום: ^חואמרת לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל: ^טכי שמעתי דבת רבים מגור

עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי: ^ייהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין בם מועיל: ^{יא}היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים: ^{יב}לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה:

יג חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיהם: ^אכזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות: ^בהררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל גבוליך: ^גושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד: ^דכה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו: ^היהיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: ^וברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: ^זוהיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חס והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: ^חעקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: ^טאני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו: ^יקרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבו ובאחריתו יהיה נבל: ^{יא}כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו: ^{יב}מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה: ^{יג}רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: ^{יד}הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא: ^{טו}ואני לא אצתי מרעה אחריד ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: ^{טז}אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה: ^{יז}יבשו רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברים: ^{יח}כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלים: ^{יט}ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל יושבי ירושלים הבאים בשערים האלה: ^ככה אמר יהוה השמרו בנפשתיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלים: ^{כא}ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צייתי את אבותיכם: ^{כב}ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר: ^{כג}והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה: ^{כד}ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים יושבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלים וישבה העיר הזאת לעולם: ^{כה}ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה: ^{כו}ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלים ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה:

כז הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ^אקום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי: ^בזארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים: ^גונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: ^דזיכה דבר יהוה אלי לאמור: ^ההכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל: ^וזרע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאביד: ^זושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבת לעשות לו: ^חורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנת ולנטע: ^טועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו: ^יועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובה נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: ^{יא}ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה: ^{יב}לכן כה אמר

ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות: "לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדון והוי הדה: "קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלים: "עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהביך: "דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי: "כל רעך תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך: "גישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא לך חבלים חיל כילדה: "חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתקנך: "ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים: "והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמות: "ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: "העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו: "ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה: "כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה עירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה:

כג והיו רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה: "לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה: "ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו: "והקמתי עליהם רעים ורעום ולא יראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה: "הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: "בימי תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו: "לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: "כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם: "ולנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו: "כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן: "כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה: "לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה: "ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל: "ובנביאי ירושלים ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישביה כעמרה: "לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי ראש כי מאת נביאי ירושלים יצאה חנפה לכל הארץ: "וכה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: "אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה: "כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברי וישמע: "הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: "לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה בינה: "לא שלחתי את הנבאים והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו: "ואם עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי וישבו מדרכם הרע ומרע מעלליהם: "האלהי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה: "שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי: "עד מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם: "החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל: "הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לחבן את הבר

מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו: "ויהוה אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח: "ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי: "שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים: "ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתני אמי אל יהי ברוך: "ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחהו: "ויהוה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים: "אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם: "למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי:

כא והדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: "דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ועלה מעלינו: "ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל צדקיהו: "כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת: "ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה וזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול: "והייתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו: "ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכס לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: "ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות: "והישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל: "כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש: "ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: "בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם: "הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו: "ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה:

כב כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה: "ויאמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה: "כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה: "כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישיבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו: "ואם לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה: "כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה: "וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכתרו מבחר ארויך והפילו על האש: "ויעברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת: "ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום: "אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: "כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד: "כי במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד: "הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו: "האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוני וספון בארז ומשוש בששר: "התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: "דין דין עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה: "כי אין עיניך ולבך כי אם על בעדך

להם כפעלם וכמעשה ידיהם: ^טכי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתהו אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם: ^יושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: ^{יא}ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחתי יהוה אליהם: ^{יב}את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: ^{יג}את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו: ^{יד}את כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד: ^{טו}את אדום ואת מואב ואת בני עמון: ^{טז}ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים: ^{יז}ואת דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה: ^{יח}ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר: ^{יט}ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: ^כואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם: ^{כא}ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם: ^{כב}והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו: ^{כג}כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישיבי הארץ נאם יהוה צבאות: ^{כד}ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים יענה אל כל ישיבי הארץ: ^{כה}אבא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה: ^{כז}כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ: ^{כח}והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: ^{כט}הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה: ^לוואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן: ^{לא}קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם: ^{לב}ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה: ^{לג}עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו:

נאם יהוה: ^{כד}הלוא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפצץ סלע: ^{כה}לכן הנני על הנבאים נאם יהוה מגנבי דברי איש מאת רעהו: ^{כז}הנני על הנביאים נאם יהוה ויספרו ויתעו את עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתי ולא צויתים והועיל לא ויעילו לעם הזה נאם יהוה: ^{כח}וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה: ^{כט}והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו: ^לכה תאמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה: ^{לא}ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו: ^{לב}כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה: ^{לג}ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: ^{לד}לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני: ^{לה}ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכחו:

כד

הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל: ^אהדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ^בויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ^גויהי דבר יהוה אלי לאמר: ^דכה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה: ^הושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתים ולא אתוש: ^וונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם: ^זוכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישיבים בארץ מצרים: ^חונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדיחם שם: ^טושלחתי בס את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמס מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם:

כה

והדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל: ^אאשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישיבי ירושלם לאמר: ^במן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: ^גושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא הטייתם את אזנכם לשמע: ^דלאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושובו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם: ^הואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ^וולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם: ^זלכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי: ^חהנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל ישיביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתיים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: ^טוהאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר: ^יוהייתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה: ^{יא}והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: ^{יב}והבאתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים: ^{יג}כי עבדו בס גם המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי

כו

בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר: ^אכה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתך לדבר אליהם אל תגרע דבר: ^באולי ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם: ^גואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם: ^דהשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם: ^הונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאתה אתן לקללה לכל גויי הארץ: ^ווישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה: ^זויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות: ^חמדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה: ^טוישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש: ^יויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: ^{יא}ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם: ^{יב}ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם: ^{יג}ואני הנני בידכם עשו לי כטוב וכישר בעיניכם: ^{יד}אך ידעו תדעו כי אם ממתים אתם אתי כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישיביה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל

לעני הכהנים וכל העם לאמר: ^ככה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את על מלך בבל: ^{כא}בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבל: ^{כב}וזאת יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבלה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל: ^{כג}ויהאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעני הכהנים ולעני כל העם העמדים בבית יהוה: ^{כד}ויהאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריך אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה: ^{כה}אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם: ^{כז}הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה ולרעה ולדבר: ^{כח}הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: ^{כט}ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברוהו: ^לויהאמר חנניה לעני כל העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את על נבוכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו: ^{לא}ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר: ^{לב}הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת עץ שברת ועשית תחתיהן מטות ברזל: ^{לג}כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבוכדנאצר מלך בבל ועבדהו וגם את חית השדה נתתי לו: ^{לד}ויהאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר: ^{לה}לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה: ^{לו}וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי:

כט ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגולה נבוכדנאצר מירושלם בבלה: ^אאחרי זאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: ^בביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר: ^גכה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגלית מירושלם בבלה: ^דהבנו בתים ושובו ונטעו גנות ואכלו את פרי: ^היקחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו: ^וודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום: ^זכי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישאיו לכם נביאים אשר בקרבכם וקסמים ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם מחלמים: ^חכי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה: ^טכי כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה: ^יכי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה: ^{יא}וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם: ^{יב}ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם: ^{יג}ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתתי את שביתיכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה והשבתתי אתכם אל המקום אשר הגלית אתכם משם: ^{יד}כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבלה: ^{טו}כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה: ^{טז}כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים אשר לא תאכלנה מרע: ^{יז}ורדפתי אתחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתם לזועה לכל ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתים שם: ^{יח}תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה: ^{יט}וזאת שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלם בבלה: ^ככה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם

הדברים האלה: ^{כא}ויהאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו: ^{כב}ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: ^{כג}מיכיה המורשתיה היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלם עיים תהיה והר הבית לבמות יער: ^{כד}וההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על נפשותינו: ^{כה}וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית היערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: ^{כז}וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים: ^{כח}וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים: ^{כט}ויצאיו את אוריהו ממצרים ויבאהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את גבלתו אל קברי בני העם: ^לאך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו:

כז ובראשית ממלכת יהויקים בן יאושיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר: ^אכה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על צוארך: ^בושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה: ^גוצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם: ^דאנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני: ^הועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו: ^וועבדו אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדלים: ^זוהיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידו: ^חואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם ואל ענניכם ואל כשפיכם אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל: ^טכי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחתי אתכם ואבדתם: ^יוהגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנחתיו על אדמתו נאם יהוה ועבדה וישב בה: ^{יא}ואל צדקיה מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו: ^{יב}למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל: ^{יג}ואל תשמעו אל דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: ^{יד}כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם: ^{טו}ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר המה נבאים לכם: ^{טז}אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה: ^{יז}ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבלה: ^{יח}כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת: ^{יט}אשר לא לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכוניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם בבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם: ^כאכי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך יהודה וירושלם: ^{כא}בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשיבתים אל המקום הזה:

כח ויהי בשנה הראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת הרבעית בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה

וקבצתים מירכתי ארץ במ עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה: ¹⁷ בבכי יבאו ובתחנונים אובילים אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: ¹⁸ שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: ¹⁹ כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: ²⁰ יבואו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד: ²¹ אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמתים מיגונם: ²² ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה: ²³ כי אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו: ²⁴ כי אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה וישבו מארץ אויב: ²⁵ ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה וישבו בנים לגבולם: ²⁶ שמוע שמעתי אפרים מתנווד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: ²⁷ כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: ²⁸ הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה: ²⁹ הציבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה: ³⁰ עדי מתו תתחמקין הבת השובבה כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר: ³¹ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוה נזה צדק הר הקדש: ³² וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר: ³³ כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי: ³⁴ ועל זאת הקיציני ואראה ושנתי ערבה לי: ³⁵ והנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם זרע בהמה: ³⁶ והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתון ולהרס ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה: ³⁷ בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה: ³⁸ כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר תקהינה שניו: ³⁹ והנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: ⁴⁰ ולא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בס נאם יהוה: ⁴¹ כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: ⁴² ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: ⁴³ כי אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: ⁴⁴ ואם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: ⁴⁵ כי אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה: ⁴⁶ והנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה: ⁴⁷ ויוצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה: ⁴⁸ וכל העמק הפגרים והדשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם:

לב

לב הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר: ¹ הוא חיל מלך בבל צרים על ירושלים וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה: ² אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: ³ וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה: ⁴ ויבבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו: ⁵ ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר: ⁶ הנה תנמאל בן שלם דדך בא אליך

ביד נבוכדראצר מלך בבל והכס לעיניכם: ⁷ וולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב אשר קלם מלך בבל באש: ⁸ ויען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה: ⁹ ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר: ¹⁰ כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר: ¹¹ יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת ואל הצינק: ¹² ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: ¹³ כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושובו ונטעו גנות ואכלו את פריה: ¹⁴ ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: ¹⁵ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: ¹⁶ לשלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על שקר: ¹⁷ ולכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה:

לד

לד הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ¹ כי אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: ² כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתי אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה: ³ ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה: ⁴ כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום: ⁵ ישאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כילודה ונהפכו כל פנים לירקון: ⁶ והיו כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: ⁷ והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים: ⁸ ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: ⁹ ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: ¹⁰ כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקה לא אנק: ¹¹ כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך: ¹² אין דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך: ¹³ כל מאהביך שכחך אותך לא ידרשו כי מכת אויב הכיתך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך: ¹⁴ מה תזעק על שברך אנוש מכאבך על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך: ¹⁵ ולכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיד למשסה וכל בזיך אתן לבו: ¹⁶ כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה: ¹⁷ כי אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקב ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב: ¹⁸ ויוצא מהם תודה וקול משחקים והרבתיים ולא ימעטו והכבדתיים ולא יצערו: ¹⁹ והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו: ²⁰ והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה: ²¹ והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ²² והנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים יחול: ²³ ולא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה:

לא

לא בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם: ¹ כי אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוח להרגיעו ישראל: ² מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד: ³ ועוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים: ⁴ ועוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: ⁵ כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו: ⁶ כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל: ⁷ והנני מביא אותם מארץ צפון

שבותם נאם יהוה:

לגוייהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר: "כֹּה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו: "קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם: "כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב: "באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם: "הנני מעלה לה ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם עתרת שלום ואמת: "זהשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתים כבראשנה: "וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי: "והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גוי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה: "כֹּה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: "קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הוודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה: "כֹּה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרביצים צאן: "בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר יהוה: "הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה: "בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: "בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה צדקנו: "כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל: "ולכהנים הלויים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים: "ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור: "כֹּה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יומם ולילה בעתם: "גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים משרתי: "אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול היס כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלויים משרתי אתי: "ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: "הלווא ראתי מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם: "כֹּה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת: "גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים:

לד הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל עריה לאמר: "כֹּה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כֹּה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש: "ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל תבוא: "אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כֹּה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב: "הבשלוש תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספדו לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה: "וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלים: "וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה הנתרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשאר ובערי יהודה ערי מבצר: "הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלים לקרא להם דרור: "לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד במ ביהודי אחיהו איש: "וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי

לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות: "ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא: "ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף: "ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: "ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי: "ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר המטרה: "ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר: "כֹּה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים: "כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושרדות וכרמים בארץ הזאת: "ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר: "אֵהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר: "עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: "גדל העצה ורב העלילה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: "אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה: "כֹּהוצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות ובמפתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: "ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: "ויבאו וירשו אותה ולא שמעו בקולך ובתרוותך לא הלכו את כל אשר צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: "הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה: "והאתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים: "ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: "הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר: "כֹּה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה: "כֹּה אמר יהוה הנלחמים על העיר הזאת והצוית את העיר הזאת באש ושרפיה ואת הבתים אשר קטרו על גגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: "כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני מערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה: "כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני: "לבעל כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאייהם ואיש יהודה וישיבי ירושלים: "והיופנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר: "והישימו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאוו: "והיובנו את במות הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה: "לזעתי לכן כֹּה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב ובדבר: "והנני מקבצם מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח: "לזהו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: "וונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: "ויכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי: "ויששתי עליהם להטיב אותם ונטעתים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי: "כֹּה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: "וונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים: "ושרדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את

אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ^זקח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: ^חאולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישוּבו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: ^טויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אלי על מגלת ספר: ^יויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: ^{יא}ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם: ^{יב}אולי תפלו תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה: ^{יג}וישע ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: ^{יד}וייה בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם: ^{טו}ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם: ^{טז}וישמע מביהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר: ^{יז}ויירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים וישבים אלישמע הספר ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל השרים: ^{יח}ויגד להם מביהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם: ^{יט}וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא אליהם: ^כויאמרו אליו שב נא וקראנה באזניו ויקרא ברוך באזניהם: ^{כא}וייה כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל הדברים האלה: ^{כב}ואת ברוך שאלו לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו: ^{כג}ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו: ^{כד}ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: ^{כה}ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: ^{כז}וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך: ^{כח}וימלך יושב בית החרף בחדש התשעי ואת האח לפניו מבצרת: ^{כט}וייה כקראו יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח: ^לולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה: ^{לא}וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם: ^{לב}ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרים יהוה: ^{לד}וייה דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר: ^{לה}שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה: ^{לו}ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשביית ממנה אדם ובהמה: ^{לז}לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה: ^{לח}ויפקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל ישבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו: ^{לח}ויירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה:

לוימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה: ^לולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ

עבד במ עוד וישמעו וישלחו: ^{לא}וישובו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבשו לעבדים ולשפחות: ^{לב}וייה דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: ^{לג}כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: ^{לד}מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם: ^{לה}ותשובו אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו: ^{לו}ותשובו ותחללו את שמי ותשובו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: ^{לז}לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזוועה לכל ממלכות הארץ: ^{לח}ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו: ^{לח}שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל: ^{לח}ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ^{לח}ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם: ^{לח}הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ולחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין ישב:

להדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: ^להלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאתם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין: ^{לא}אקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים: ^{לב}ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף: ^{לג}ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין: ^{לד}ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם: ^{לה}ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם: ^{לו}ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו: ^{לז}ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו: ^{לח}ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו: ^{לח}וייה בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: ^{לח}וייה דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: ^{לח}כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: ^{לח}הוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: ^{לח}ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השכים ושלה לאמר שבו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא היתם את אזנכם ולא שמעתם אלי: ^{לח}כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי: ^{לח}לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: ^{לח}ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותי ותעשו ככל אשר צוה אתכם: ^{לח}לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים:

לוייה בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה

אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: ¹וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: ²וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא: ³והחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם: ⁴ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: ⁵כֹּה אמר יהוה אלהי ישראל כֹּה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: ⁶ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: ⁷כֹּה אמר יהוה אל תשאו ונפשיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו: ⁸כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו במ אנשים מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: ⁹והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: ¹⁰ויוצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם: ¹¹ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת וישמו יראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל: ¹²ויואמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו ויבאהו אל השרים: ¹³ויוקצפו השרים על ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא: ¹⁴כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים: ¹⁵וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן: ¹⁶ויואמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא: ¹⁷ויואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת: ¹⁸ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: ¹⁹ויוצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

לט בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה: ²בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר: ³ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך נרגל שר אצר סמגר נבו שר סכים רב סריס נרגל שר אצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל: ⁴ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתים ויצא דרך הערבה: ⁵וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלהו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: ⁶וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל: ⁷ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה: ⁸ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלם נתצו: ⁹ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה נבוזר אדן רב טבחים בבל: ¹⁰ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה השאיר נבוזראדן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא: ¹¹ויוצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזראדן רב טבחים לאמר: ¹²קחנו ועיניך שים עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו: ¹³וישלח נבוזראדן רב טבחים ונבוזשזן רב סריס ונרגל שר אצר רב מג וכל רבי מלך בבל: ¹⁴וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל הבית וישב בתוך העם: ¹⁵ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה לאמר: ¹⁶הלוך ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר כֹּה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא: ¹⁷והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם: ¹⁸כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת בי נאם יהוה:

מהדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבוזראדן רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלם ויהודה המגלים בבלה: ²ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה: ³ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר הזה: ⁴ועתה הנה פתחתך היום מן האזקים אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך:

אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: ¹וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: ²וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא: ³והחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם: ⁴ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: ⁵כֹּה אמר יהוה אלהי ישראל כֹּה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: ⁶ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: ⁷כֹּה אמר יהוה אל תשאו ונפשיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו: ⁸כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו במ אנשים מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: ⁹והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: ¹⁰ויוצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם: ¹¹ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת וישמו יראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל: ¹²ויואמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו ויבאהו אל השרים: ¹³ויוקצפו השרים על ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא: ¹⁴כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים: ¹⁵וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן: ¹⁶ויואמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא: ¹⁷ויואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת: ¹⁸ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: ¹⁹ויוצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

לח וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר: ²כֹּה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי: ³כֹּה אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: ⁴ויואמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה: ⁵ויואמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר: ⁶ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבליים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט: ⁷וישמע עבד מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן: ⁸ויוצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר: ⁹אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: ¹⁰ויוצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות: ¹¹ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבליים: ¹²ויואמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבליים ויעש ירמיהו כן: ¹³וימשכו את ירמיהו בחבליים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה: ¹⁴וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל תכחד ממני דבר: ¹⁵ויואמר ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי: ¹⁶ויושבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמתך ואם אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך: ¹⁷ויואמר ירמיהו

מלך בבל בארץ:

מב ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויוזיה בן הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול: ¹ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו: ²ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה: ³ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריהם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אגיד לכם לא אמנע מכם דבר: ⁴והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן נעשה: ⁵אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: ⁶זיהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו: ⁷ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ולכל העם למקטן ועד גדול: ⁸ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו: ⁹אם שוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם: ¹⁰אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: ¹¹זואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם: ¹²זואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם: ¹³ולאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב: ¹⁴זועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם: ¹⁵זוהיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו: ¹⁶זיהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: ¹⁷כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על ישיבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה: ¹⁸דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העידתי בכס היום: ¹⁹כי התעתים בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו: ²⁰זואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחתי אליכם: ²¹זועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם:

מג ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים האלה: ¹זיאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם: ²כי ברוך בן נריה מסיח אתך בנו למען תת אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל: ³ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: ⁴זיקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה: ⁵את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו: ⁶ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס: ⁷זיהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר: ⁸קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט במלכן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: ⁹זאמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפרורו עליהם: ¹⁰זובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר

זיעודנו לא ישוב ושבא אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם וישלחהו: ¹¹ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ: ¹²זישמעו כל שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבבל: ¹³זויבאו אל גדליה המצפתה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן תנחמת ובני עופי הנטפתי ויוזיהו בן המעכתי המה ואנשיהם: ¹⁴זישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם: ¹⁵זאני הנני ישב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמו ושמו בכליכם ושובו בעריכם אשר תפשתם: ¹⁶זוגם כל היהודים אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן: ¹⁷זוישבו כל היהודים מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה מאד: ¹⁸זיוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדליהו המצפתה: ¹⁹זיאמרו אליו הידע תדע כי בעלים מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה להכתך נפש ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם: ²⁰זיוחנן בן קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אלך ואבדה שארית יהודה: ²¹זויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל:

מא ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: ¹זיקם ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל בארץ: ²זאת כל היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: ³זיהי ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע: ⁴זויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה: ⁵זיצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם: ⁶זיהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים אשר אתו: ⁷זועשרה אנשים נמצאו בסו ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם: ⁸זוהבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים: ⁹זישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני עמון: ¹⁰זישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה: ¹¹זיקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר בגבעון: ¹²זיהי כראות כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו וישמחו: ¹³זויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח: ¹⁴זישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון: ¹⁵זיקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדליהו בן אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון: ¹⁶זיילכו וישבו בגרות כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים: ¹⁷זמפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד

מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם: ²⁰וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה: ²¹כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל איבו ומבקש נפשו:

מה הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: ²²כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: ²³אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי: ²⁴כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא: ²⁵הואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקמות אשר תלך שם:

מז אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים: ²⁶למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה: ²⁷ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה: ²⁸אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסריגות: ²⁹מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה: ³⁰אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו: ³¹מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו: ³²מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה: ³³ועלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת: ³⁴זהיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצרי ואלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת: ³⁵אעלי גלעד וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרביתי רפאות תעלה אין לך: ³⁶שמעו גוים קלוונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם: ³⁷הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים: ³⁸הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביביך: ³⁹מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו: ⁴⁰הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: ⁴¹קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: ⁴²חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא: ⁴³כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב: ⁴⁴עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא: ⁴⁵גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: ⁴⁶קוללה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים: ⁴⁷כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: ⁴⁸הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: ⁴⁹אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: ⁵⁰ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה: ⁵¹וזאתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחיריך: ⁵²אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקה לא אנקד:

מז אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה: ⁵³כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ: ⁵⁴מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים: ⁵⁵על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית

לחרב לחרב: ⁵⁶הוצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בגדו ויצא משם בשלום: ⁵⁷ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ישרף באש:

מד הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר: ⁵⁸כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלים ועל כל ערי יהודה והגם חרבה היום ואין בהם יושב: ⁵⁹מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבותיכם: ⁶⁰ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: ⁶¹ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: ⁶²ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלים ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה: ⁶³ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשתיכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: ⁶⁴להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גוי הארץ: ⁶⁵השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשוי ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלים: ⁶⁶לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתו ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: ⁶⁷לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכס לרעה ולהכרית את כל יהודה: ⁶⁸ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב יתמו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: ⁶⁹ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים בחרב ברעב ובדבר: ⁷⁰ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים: ⁷¹ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר: ⁷²הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: ⁷³כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפיו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלים ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: ⁷⁴וימן אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסך לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו: ⁷⁵וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה כונים להעצבה והסך לה נסכים: ⁷⁶ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר: ⁷⁷הלא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיים ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו: ⁷⁸ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה: ⁷⁹מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: ⁸⁰ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: ⁸¹כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם: ⁸²לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ מצרים: ⁸³הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם: ⁸⁴ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ

לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור:
 "באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודד:
 'הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך הרגעי ודמי: 'איך
 תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה:

מט לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו
 מדוע ירש מלכם את גד ועמו בעריו יושב: "לכן הנה ימים באים נאם
 יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה
 ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה: "הילילי חשבון
 כי שדדה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה בגדרות
 כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו: "מה תתהללי בעמקים זב עמקך
 הבת השוכבה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי: "הנני מביא עליך פחד
 נאם אדני יהוה צבאות מכל סביבך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ לנדד:
 'ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם יהוה: "לאדום כה אמר יהוה
 צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם: "נסו
 הפנו העמיקו לשבת יושבי דדן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו: "אם
 בצרים באו לך לא ישארו עוללות אם גנבים בלילה השחיתו דים: "כי אני
 חשפתי את עשו גליתי את מסתריו ונחבה לא יוכל שדד זרעו ואחיו ושכניו
 ואיננו: "עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנתך עלי תבטחו: "כי כה אמר יהוה
 הנה אשר אין משפטם לשנות הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה
 לא תנקה כי שתה תשתה: "כי בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה
 לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהיינה לחרבות עולם: "שמועה
 שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה:
 "כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם: "תפלצתך השיא אתך זדון לבך
 שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר קנך משם אורידך
 נאם יהוה: "והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכותה:
 "כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה
 בן אדם: "הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגעה ארצינו
 מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד
 לפני: "לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל אדום ומחשבותיו אשר חשב
 אל יושבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוהם:
 "מקול נפלים רעשה הארץ צעקה בים סוף נשמע קולה: "הנה כנשר
 יעלה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב
 אשה מצרה: "לדמשק בושח חמת וארפד כי שמעה רעה שמעו נמגו בים
 דאגה השקט לא יוכל: "רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה
 וחבלים אחזתה כיוולדה: "היאך לא עזבה עיר תהלה קרית משושי: "לכן
 יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה
 צבאות: "והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדד: "חלקדך
 ולממלכות חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו
 עלו אל קדר ושדדו את בני קדם: "איהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל
 כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב: "נסו נדו מאד
 העמיקו לשבת יושבי חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצור מלך בבל
 עצה וחשב עליהם מחשבה: "קומו עלו אל גוי שליו יושב לבטח נאם יהוה
 לא דלתים ולא בריח לו בדד ישכנו: "זהו גמליהם לבו והמון מקניהם
 לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו אביא את אידם נאם יהוה:
 "והיתה חצור למעון תנים שממה עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור
 בה בן אדם: "אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם בראשית
 מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר: "כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את
 קשת עילם ראשית גבורתם: "והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע
 קצות השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא
 שם נדחי עולם: "והחתתי את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם
 והבאתי עליהם רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב
 עד כלותי אותם: "ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם
 יהוה: "והיה באחרית הימים אשוב את שבית עילם נאם יהוה:

מח למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדדה
 הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה: "אין עוד תהלת מואב
 בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי אחרית תלך
 חרב: "קול צעקה מחורונים שד ושובר גדול: "נשברה מואב השמיעו זעקה
 צעוריה: "כי מעלה הלחות בבכי יעלה בכי כי במורד חורנים צרי צעקת
 שבר שמעו: "נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: "כי יען בטחך
 במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו יחד:
 "ויבא שדד אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר
 אמר יהוה: "תנו ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין
 יושב בה: "ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדם: "שאנן
 מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא
 הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר: "לכן הנה ימים באים נאם יהוה
 ושלחתי לו צעים וצעוהו וכליו ייקו ונבליהם ינפצו: "יבש מואב מכמוש
 כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם: "איך תאמרו גבורים אנחנו
 ואנשי חיל למלחמה: "שדד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח
 נאם המלך יהוה צבאות שמו: "קרובו איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד:
 "נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה:
 "רדי מכוון יושבי בצמא ישבת בת דיבון כי שדד מואב עלה בך שחת
 מבצריך: "אל דרך עמדי וצפי יושבת ערוער שאלי נס ונמלטה אמרי מה
 נהיתה: "הביש מואב כי חתה הילילי וזעקי הגידו בארנון כי שדד מואב:
 "אומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל היצה ועל מופעת: "ועל
 דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים: "ועל קריתים ועל בית גמול ועל בית
 מעון: "ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות:
 "הנגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: "השכיריהו כי על יהוה הגדיל
 וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם הוא: "ואם לוא השחק היה לך ישראל
 אם בגנבים נמצאה כי מדי דברך בו תתנודד: "עזבו ערים ושכנו בסלע
 יושבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת: "שמענו גאון מואב גאה
 מאד גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו: "אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן
 בדיו לא כן עשו: "אעל כן על מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי
 קיר חרש יהגה: "מבכי יעזר אבכה לך הגפן שבמה נטישתיך עברו ים
 עד ים יעזר נגעו על קיצך ועל בצריך שדד נפל: "לונאספה שמחה וגיל
 מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי לא ידרך הידד לא הידד:
 "לזמזמקת חשבון עד אלעלה עד יהן נתנו קולם מצער עד חרנים עגלת
 שלשיה כי גם מי נמרים למשמות יהיו: "והשבתי למואב נאם יהוה מעלה
 במה ומקטיר לאלהיו: "ועל כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי
 קיר חרש כחללים יהמה על כן יתרת עשה אבדו: "לכי כל ראש קרחה
 וכל זקן גרעה על כל ידים גדת ועל מתנים שק: "לעל כל גגות מואב
 וברחבתיה כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאם יהוה:
 "איך חתה הילילו איך הפנה ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה
 לכל סביביו: "כי כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל מואב:
 "מנלכדה הקריות והמצודות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב
 אשה מצרה: "בונשמד מואב מעם כי על יהוה הגדיל: "פחד ופחת ופח
 עליך יושב מואב נאם יהוה: "הניס מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה
 מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה:
 "הבצל חשבון עמדו מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון
 ותאכל פאת מואב וקדקד בני שאון: "ואוי לך מואב אבד עם כמוש כי
 לקחו בניך בשבי ובנתך בשביה: "וושבתי שבות מואב באחרית הימים
 נאם יהוה עד הנה משפט מואב:

נ הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא:
 "הגידו בגוים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל
 הביש בל חת מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה: "כי עלה עליה גוי מצפון
 הוא ישית את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו

הלכו: בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו: ^זציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח: ^חצאן אבדות היה עמי רעיהם התעום הרים שובבים מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם: ^טכל מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נזה צדק ומקוה אבותיהם יהוה: ^ינדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו כעתודים לפני צאן: ^{יא}כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: ^{יב}והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה: ^{יג}כי תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי כי תפושעי כעגלה דשה ותצהלי כאברים: ^{יד}בבושה אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: ^{טו}מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה: ^{טז}ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה: ^{יז}הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשיותיה נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה: ^{יח}ותרו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו: ^{יט}שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: ^כלכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנניפקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור: ^{כא}ושבתי את ישראל אל נוה ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבוע נפשו: ^{כב}בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאר: ^{כג}על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתך: ^{כד}קול מלחמה בארץ ושבך גדול: ^{כה}איך נגדע וישבר פטיש כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים: ^{כו}יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת כי ביהוה התגורית: ^{כז}פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים: ^{כח}באו לה מקץ פתחו מאבסיה סלוח כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית: ^{כט}חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם: ^לקול נסים ופליטים מארץ בבל להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו: ^{לא}השמיעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי פליטה שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל: ^{לב}לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה: ^{לג}הנני אליך זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתך: ^{לד}וכשל זדון ונפל ואין לו מקום והצתי אש בעריו ואכלה כל סביבתיו: ^{לה}כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו בס מאנו שלחם: ^{לו}גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב ריב את ריבם למען הרגיע את הארץ והרגיו לישיבי בבל: ^{לז}חרב על כשדים נאם יהוה ואל ישיבי בבל ואל שריה ואל חכמיה: ^{לח}חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו: ^{לט}חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזו: ^לחרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו: ^{לא}לכן ישובו ציים את אים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור: ^{לב}כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: ^{לג}הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ: ^{לד}קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת בבל: ^{לה}שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיולדה: ^{לז}הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגעה ארוצם מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני: ^{לח}לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוה: ^למקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע:

נאכה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישיבי לב קמי רוח משחית: ^בושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה: ^גאל ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה החרימו כל צבאה: ^דונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה: ^הכי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: ^ונסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: ^זכוס זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ מינה שתו גוים על כן יתהללו גוים: ^חפתאם נפלה בבל ותשבר הלילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא: ^טרפאנו את בבל ולא נרפתה עזובה ונלך איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים: ^יהוציא יהוה את צדקתינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו: ^{יא}הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו: ^{יב}אל חומת בבל שאו נס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל ישיבי בבל: ^{יג}שכנתי על מים רבים רבת אוצרת בא קצף אמת בצעך: ^{יד}נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך הידד: ^{טו}עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: ^{טז}לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ בריקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו: ^{יז}נבער כל אדם מדעת הביש כל צרף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בס: ^{יח}הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: ^{יט}לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו: ^כמפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי בך ממלכות: ^{כא}ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו: ^{כב}ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה: ^{כג}ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים: ^{כד}ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: ^{כה}הנני אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית את כל הארץ ונטיתי את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים ונתתיך להר שרפה: ^{כו}ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם יהוה: ^{כז}שאו נס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר: ^{כח}קדשו עליה גוים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו: ^{כט}ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאין יושב: ^לחדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצדות נשתה גבורתם היו לנשים הציטו משכנתיה נשברו בריחיה: ^{לא}רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי נלכדה עירו מקצה: ^{לב}והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו: ^{לג}כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל כגרן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה: ^{לד}אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי ריק בלענו כנתני מלא כרשו מעדני הדיחנו: ^{לה}חמסי ושארני על בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל ישיבי כשדים תאמר ירושלם: ^{לו}לכן כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה: ^{לז}והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב: ^{לח}יחדו ככפרים ישאנו נערו כגורי אריות: ^לבחמם אשית את משתיהם והשכרתים למען יעלו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם יהוה: ^{לא}אורידם ככרים לטבח כאילים עם עתודים: ^{לב}איך נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים: ^{לג}עלה על בבל הים בהמון גליו נכסתה: ^{לד}היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן בן אדם: ^{לה}ופקדתי על בל בבבל והצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל נפלה: ^{לז}צאו מתוכה עמי ומלטו איש את נפשו מחרון אף יהוה: ^לופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על משל: ^{לא}לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה: ^{לב}ורננו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים

השני ורמונים: ^כגיהויו הרמונים תשעים ושה רוחה כל הרמונים מאה על השבכה סביב: ^{כא}ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף: ^{כב}והעיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבועה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: ^{כג}ויקח אותם נבזראדן רב טבחים וילך אותם אל מלך בבל רבלתה: ^{כד}ויזכה אותם מלך בבל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: ^{כה}זה העם אשר הגלה נבוכדראצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה: ^{כו}בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים: ^{כז}בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבזראדן רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש מאות: ^{כח}ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא אותו מבית הכליא: ^{כט}ויודבר אתו טבות ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אתו בבבל: ^לושנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חיו: ^{לא}וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו:

נאם יהוה: ^{לב}גם בבל לנפל חללי ישראל גם לבבל נפלו חללי כל הארץ: ^{לד}פלטים מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם: ^{לה}בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית יהוה: ^{לו}בלכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל: ^{לז}כי תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שדדים לה נאם יהוה: ^{לח}קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים: ^{לט}כי שדד יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם: ^מכי בא עליה על בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם: ^{מא}והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו: ^{מב}כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו: ^{מג}הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: ^{מד}ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבים אל בבל: ^{מה}ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל הדברים האלה: ^{מו}ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה להכריתו לבלתי היות בו וישב למאדם ועד בהמה כי שממות עולם תהיה: ^{מז}ויהיה ככלתך לקרא את הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת: ^{מח}ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו:

נב עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: ^בויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: ^גכי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: ^דויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב: ^הותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: ^ובחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ^זותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה: ^חויורדפו חיל כשדים אחרי המלך וישגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו: ^טויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: ^יוישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה: ^{יא}ואת עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבילה ויתנהו בבית הפקדת עד יום מותו: ^{יב}ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם: ^{יג}וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש: ^{יד}ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים: ^{טו}ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבזראדן רב טבחים: ^{טז}ומדלות הארץ השאיר נבזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים: ^{יז}ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה: ^{יח}ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקת ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: ^{יט}ואת הספים ואת המחנות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנרות ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: ^כהעמודים שנים הם אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה: ^{כא}והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוט שנים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב: ^{כב}וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושבכה ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד

חזון מיהוה: 'ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלים: 'כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה: 'לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל חיק אמתם: 'מה אעודך מה אדמה לך הבת ירושלים מה אשוה לך ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך: 'נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שביתך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים: 'ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקו וינעו ראשם על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: 'פצו עליך פיהם כל אויביך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו ראינו: 'עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך: 'צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורידו כנחל דמעה יומם וליילה אל תתני פוגת לך אל תדם בת עינך: 'קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות: 'ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא: 'שכבו לארץ חוצות נער זוקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת: 'תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם:

גאני הגבר ראה עני בשבט עברתו: 'אזני נהג וילך חשך ולא אור: 'אך בי ישב יהפך ידו כל היום: 'בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: 'בנה עלי יוקף ראש ותלאה: 'במחשכים הושיבני כמתי עולם: 'גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי: 'גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי: 'גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה: 'דב ארב הוא לי אריה במסתרים: 'דרכי סורר ויפשחני שמני שמם: 'דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ: 'הביא בכליותי בני אשפתו: 'הייתי שחק לכל עמי נגיתם כל היום: 'השביעני במרורים הרוני לענה: 'היגרס בחצץ שני הכפישני באפר: 'תזנח משלום נפשי נשיתי טובה: 'הואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה: 'זכר עני ומרודי לענה וראש: 'זכור תזכור ותשיח עלי נפשי: 'זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל: 'זכרתי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו: 'זחדשים לבקרים רבה אמונתך: 'זחלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו: 'זטוב יהוה לקונו לנפש תדרשנו: 'זטוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה: 'זטוב לגבר כי ישא על בנעוריו: 'זישב בדד וידם כי נטל עליו: 'זיתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: 'זיתן למכהו לחי ישבע בחרפה: 'זכי לא יזנח לעולם אדני: 'זכי אם הוגה ורחם כרב חסדו: 'זכי לא ענה מלבו ויגה בני איש: 'זלדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ: 'זלהטות משפט גבר נגד פני עליון: 'זלעות אדם בריבו אדני לא ראה: 'זמי זה אמר ותהי אדני לא צוה: 'זמפי עליון לא תצא הרעות והטוב: 'זמה יתאונן אדם חי גבר על חטאו: 'זנחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה: 'זנשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים: 'זנחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: 'זסכתה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת: 'זסכותה בענן לך מעבור תפלה: 'זסחי ומאוס תשימנו בקרב העמים: 'זפצו עלינו פיהם כל

אאיכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס: 'בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאיבים: 'גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין המצרים: 'דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה: 'היו צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר: 'ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף: 'זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה: 'חטא חטאה ירושלים על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור: 'טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב: 'ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך: 'כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: 'זלוא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: 'זממרו שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה: 'זנשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא אוכל קום: 'זסלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה: 'זעל אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: 'זפרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלים לנדה ביניהם: 'זצדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: 'זקראתי למאהבי המה רמוני כהני זוקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשם: 'זראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: 'זשמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני: 'זתבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי:

באיכה יעיב באפו אדני את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אפו: 'בלע אדני לא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: 'גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב: 'דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו: 'היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת יהודה תאניה ואניה: 'יוחמס כגן שכו שחת מועדו שכח יהוה בציון מועד ושבט וינאץ בועם אפו מלך וכהן: 'זנח אדני מזבח נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד: 'חשב יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יחדו אמללו: 'זטבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו

איבינו: ^מפחד ופחת היה לנו השאת והשבר: ^מפלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי: ^מעיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות: ^נעד ישקיף וירא יהוה משמים: ^נעיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי: ^נצוד צדוני כצפור איבי חנם: ^נצמתת בבור חיי וידו אבן בי: ^נצפו מים על ראשי אמרתי נגורת: ^נקראתי שמך יהוה מבור תחתיות: ^נקולי שמעת אל תעלם אנזך לרוחתי לשועתי: ^נקרבת ביום אקראך אמרת אל תירא: ^נרבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי: ^נראיתה יהוה עותתי שפטה משפטי: ^נראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי: ^נשמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי: ^נשפתי קמי והגיונם עלי כל היום: ^נשבתם וקמתם הביטה אני מנגינתם: ^נתשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם: ^נתתן להם מגנת לב תאלתך להם: ^נתדרך באף ותשמידם מתחת שמי יהוה:

ד איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות: ^זבני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר: ^זגם תנין חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים במדבר: ^זדבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם: ^זהאכלים למעדינים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות: ^זויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידיים: ^זזכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גורתם: ^זחשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ: ^זטובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזובו מדקרים מתנובת שדי: ^זידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי: ^זכלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסודתיה: ^זלא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים: ^זמחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים: ^זנעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: ^זסורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור: ^זפני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו: ^זעודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע: ^זצדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו: ^זקלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו: ^זרוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים: ^זשישי ושמחי בת אדום יושבתי בארץ עון גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי: ^זתם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך:

ה זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו: ^חנחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים: ^חיתומים היינו אין אב אמתינו כאלמנות: ^חמימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו: ^חעל צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו: ^חמצרים נתנו יד אשור לשבע לחם: ^חאבתינו חטאו אינם אנהנו עונתיהם סבלנו: ^חעבדים משלו בנו פרק אין מידם: ^חבנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: ^חעורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: ^חנשים בציון ענו בתלת בערי יהודה: ^חשרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: ^חבחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו: ^חזקנים משער שבתו בחורים מנגינתם: ^חשבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו: ^חנפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו: ^חעל זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו: ^חעל הר ציון ששמש שועלים הלכו בו: ^חאתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודור: ^חלמה לנצח תשכחנו תעזבנו לארץ ימים: ^חהשיבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו כקדם: ^חכי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה: ¹ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה: ²ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך: ³ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר: ⁴ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והנה והי:

אויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: ¹ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת: ²ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיד תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק: ³ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם: ⁴כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל: ⁵לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך: ⁶ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה: ⁷הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם: ⁸כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה: ⁹ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע: ¹⁰ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו: ¹¹ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו: ¹²וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול: ¹³ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה: ¹⁴ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם: ¹⁵וייהי מקצה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹⁶בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמת מפי דבר והזהרת אותם ממני: ¹⁷באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: ¹⁸ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת: ¹⁹ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש: ²⁰ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת: ²¹ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך: ²²ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני: ²³ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך: ²⁴ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: ²⁵ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה: ²⁶ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה:

אאתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את

אויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: ²בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: ³יהיה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה: ⁴וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ⁵וימתוכה דמות ארבע חיות וזה מראהן דמות אדם להנה: ⁶וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ⁷ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: ⁸היידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: ⁹חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו: ¹⁰ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן: ¹¹ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גותיהנה: ¹²ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ¹³ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק: ¹⁴והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: ¹⁵וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: ¹⁶מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: ¹⁷על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: ¹⁸ויגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן: ¹⁹ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: ²⁰על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: ²¹בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשא מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: ²²ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: ²³ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גותיהם: ²⁴ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: ²⁵וייהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן: ²⁶וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: ²⁷וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב: ²⁸כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר:

בויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך: ¹ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי: ²ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה: ³והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: ⁴והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: ⁵ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים

מזבחותיכם: 'בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם: 'ונפל חלל בתוכם וידעתם כי אני יהוה: 'והותרתי להיות לכם פליטי חרב בגוים בהזרותיכם בארצות: 'וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם: 'וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת: 'ככה אמר אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו: 'הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בס: 'וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלוליהם: 'ונטיתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 'זאתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ: 'עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך: 'ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה: 'ככה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה: 'קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה: 'באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הד הרים: 'עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך: 'ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה: 'הנה היום הנה באה יצאה הצפרה צץ המטה פרח הזדון: 'החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם: 'בא העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה: 'כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו: 'תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: 'והחרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: 'ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו: 'כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים: 'וחרגו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה: 'וכספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה: 'וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה: 'ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללה: 'והסבותי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללוה: 'עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: 'והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם: 'קפדה בא ובקשו שלום ואין: 'הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים: 'המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה:

ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה: 'באראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה: 'וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה: 'והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: 'ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה: 'ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים

ירושלם: 'ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב: 'זאתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל: 'זאתה שכב על צדך השמאלי ושמט את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם: 'זואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל: 'וכלית את אלה ושכבת על צדך הימוני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך: 'זאל מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה: 'והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך: 'וזאתה קח לך חטין ושערים ופול ועדשים ודון וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו: 'זמאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו: 'זאומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה: 'ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם: 'זואמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם: 'זואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול: 'זואמר אלי ראה נתתי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם: 'זואמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממן ישתו: 'למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם:

וזאתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנד ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם: 'שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם: 'זולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיך: 'זמהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל: 'ככה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות: 'זתמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם: 'לכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: 'לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוך משפטים לעיני הגוים: 'ועשיתי בך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו עוד יען כל תועבותיך: 'לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל רוח: 'אלכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבותיך וגם אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול: 'שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלשית לכל רוח אזרה וחרב אריק אחריהם: 'זוכלה אפי והנחותי חמתי בס והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בס: 'זאתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל עובר: 'והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי: 'זבשלחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם: 'זושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר ודס יעבר בך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 'בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם: 'זאמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות ולאפיקים ולגאית הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם: 'ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם: 'ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביבות

להם קורא הגלגל באזני: "וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר: "וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר: "ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם: "בעמד יעמדו וברומם ירמו אותם כי רוח החיה בהם: "ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים: "וישאו הכרובים את כנפיהם וירמו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: "היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה: "ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם: "ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ואתם איש אל עבר פניו ילכו:

יא ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם: "ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת: "האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר: "לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם: "זתפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתי: "הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל: "לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה: "חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה: "והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים: "בחרת תפלו על גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה: "היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפוט אתכם: "וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: "זיהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה מת ופאל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל: "זיהי דבר יהוה אלי לאמר: "בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם ישיבי ירושלם רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה: "לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתם בגוים וכי הפיצתם בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם: "לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל: "ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבתיה ממנה: "וננתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתם לב האבן מברשרם ונתתי להם לב בשר: "למען בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: "זואל לב שקוציהם ותועבותיהם לכם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: "וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: "זייעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר: "זרוח נשאתני ותבאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: "זואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני:

יב ויהי דבר יהוה אלי לאמר: "בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: "זאתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגולה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה: "והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה: "לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו: "לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל: "זאעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם: "זיהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר: "בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה:

תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: "זיבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר: "זיאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחרת בקיר והנה פתח אחד: "זיאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה: "זאבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב: "זושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה: "זיאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ: "זיאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשים: "זיבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז: "זיאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: "זיבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחויתם קדמה לשמש: "זיאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם: "זוגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם:

יג ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו: "זוהנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת: "זוכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: "זיאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה: "זולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על תחסי עיניכם ואל תחמלו: "זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: "זיאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר: "זיהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך את חמתך על ירושלם: "זיאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה: "זוגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי: "זוהנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני:

יד ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם: "זיאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרבים וזרק על העיר ויבא לעיני: "זוהכרבים עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית: "זוירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה: "זוקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו: "זיהי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן: "זישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינות הכרבים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא: "זוירא לכרבים תבנית יד אדם תחת כנפיהם: "זואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש: "זמראיהם דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: "זבלכתם אל ארבעת רביעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: "זוכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם: "זלאופנים

מידכן וידעתן כי אני יהוה:

יד ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: **ז** ויהי דבר יהוה אלי לאמר: **ז** בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: **ז** לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נענית לו בה ברב גלוליו: **ז** למען תפוש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם: **ז** לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליהם ומעל כל תועבתיהם השיבו פניהם: **ז** כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל ויגור מאחרי ויעל גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי: **ז** ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה: **ז** והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את ידי עליו והשמדתי מתוך עמי ישראל: **ז** ונשא עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה: **ז** למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: **ז** ויהי דבר יהוה אלי לאמר: **ז** בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה: **ז** והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה: **ז** ולו היה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה: **ז** ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בניס ואם בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה: **ז** או חרב אביא על הארץ והיא ואמרת חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: **ז** ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בניס ובנות כי הם לבדם ינצלו: **ז** או דבר אשלח אל הארץ והיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה: **ז** ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם: **ז** כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלים להכרית ממנה אדם ובהמה: **ז** ויהנה נותרה בה פלטה המוצאים בניס ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלים את כל אשר הבאתי עליה: **ז** ונחמתו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה:

טו ויהי דבר יהוה אלי לאמר: **ז** בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי היער: **ז** יהיך ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי: **ז** הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלח למלאכה: **ז** הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה: **ז** לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את ישיבי ירושלים: **ז** ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם: **ז** ונתתי את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה:

טז ויהי דבר יהוה אלי לאמר: **ז** בן אדם הודע את ירושלים את תועבתיה: **ז** ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלים מכרתך ומלדתך מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית: **ז** ומולדותיך ביום הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת: **ז** לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה בגעל נפשך ביום הולדת אתך: **ז** ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך חיי: **ז** רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה: **ז** ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה

אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלים וכל בית ישראל אשר המה בתוכם: **ז** אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי ילכו: **ז** והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ: **ז** ופרשתי את רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות: **ז** וכל אשר סביבתי עזרה וכל אגפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם: **ז** וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות: **ז** והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה: **ז** ויהי דבר יהוה אלי לאמר: **ז** בן אדם לחמך ברעש תאכל ומימך ברגה ובדאגה תשתה: **ז** ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלים אל אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל הישבים בה: **ז** והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה: **ז** ויהי דבר יהוה אלי לאמר: **ז** בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון: **ז** לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון: **ז** כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: **ז** כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה: **ז** ויהי דבר יהוה אלי לאמר: **ז** בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: **ז** לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה:

יז ויהי דבר יהוה אלי לאמר: **ז** בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דבר יהוה: **ז** כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו: **ז** כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו: **ז** לא עליתם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: **ז** חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר: **ז** הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי: **ז** לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה: **ז** והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני יהוה: **ז** יען וביען הטעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חייך והנם טחים אתו תפל: **ז** אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע: **ז** והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם: **ז** לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה: **ז** והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל והגעתייהו אל הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה: **ז** וכליתי את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו: **ז** ונביאי ישראל הנבאים אל ירושלים והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: **ז** ואתה בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן: **ז** ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות המספחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה: **ז** ותחללנה אתי אל עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב: **ז** לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשיים לפרחת: **ז** וקרעתי את מספחתיכם והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה: **ז** ביען הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתי ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו הרע להחיתו: **ז** לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי

סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבין לקדמתכן: ¹¹ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפיך ביום גאונך: ¹²בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב: ¹³את זמתך ואת תועבותיך את נשאתים נאם יהוה: ¹⁴כי כה אמר אדני יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר בזית אלה להפר ברית: ¹⁵וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורך והקמותי לך ברית עולם: ¹⁶וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדלות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך: ¹⁷והקמותי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה: ¹⁸למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה:

יויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹בן אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל: ²זאמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את צמרת הארז: ³את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו: ⁴ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו: ⁵ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות: ⁶ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה: ⁷אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת: ⁸אמר כה אמר אדני יהוה תצלח הלוא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בזרע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה: ⁹הנה שתולה התצלח הלוא כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש: ¹⁰ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹¹אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבלה: ¹²ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארץ לקח: ¹³להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו לעמדה: ¹⁴וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט: ¹⁵והי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך בבל ימות: ¹⁶ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיק להכרית נפשות רבות: ¹⁷ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט: ¹⁸ולכן כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו: ¹⁹פרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל ב: ²⁰ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי: ²¹ככה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול: ²²בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: ²³וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי:

יויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה: ²חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: ³הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות: ⁴וואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה: ⁵אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב: ⁶וואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גולה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד: ⁷בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: ⁸בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: ⁹והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח

ערוךך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהי לי: ¹⁰וארחצך במים ואשטף דמך מעליך ואסכך בשמן: ¹¹ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי: ¹²ואעך עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרוך: ¹³ואתן נזם על אפך ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך: ¹⁴ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה: ¹⁵ויוצא לך שם בגוים בפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני יהוה: ¹⁶ותבטחי בפיך ותזני על שמך ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו יהי: ¹⁷ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: ¹⁸ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי זכר ותזני בס: ¹⁹ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם: ²⁰ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: ²¹ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזכרים להם לאכול המעט מתזונתך: ²²ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם להם: ²³ואת כל תועבתך ותזנותיך לא זכרתי את ימי נעורך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמך היית: ²⁴ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: ²⁵ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב: ²⁶אל כל ראש דרך בניית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגליך לכל עובר ותרבי את תזונתך: ²⁷ותזני אל בני מצרים שכניך גדולי בשר ותרבי את תזונתך להכעיסני: ²⁸והנה נסיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה: ²⁹ותזני אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת: ³⁰ותרבי את תזונתך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת: ³¹מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטת: ³²בבנותיך גבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה לקלט אתנך: ³³האשה המנאפת תחת אישה תקח את זרים: ³⁴לכלל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מאהיך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בתזנותיך: ³⁵ויהי בך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחריר לא זונה ובתךך אתנך ואתנך לא נתן לך ותהי להפך: ³⁶לכן זונה שמעי דבר יהוה: ³⁷ככה אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערוךך בתזנותיך על מאהיך ועל כל גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם: ³⁸לכן הנני מקבץ את כל מאהיך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערוךך אלהם וראו את כל ערוךך: ³⁹ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה: ⁴⁰ונתתי אותך בידם והרסו גבך ונחצו רמתך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה: ⁴¹והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוף בחרבותם: ⁴²וישרפו בתוך באש ועשו בך שפטים לעיני נשים רבות והשבתך מזונה וגם אתנך לא תתני עוד: ⁴³והנהחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד: ⁴⁴ויען אשר לא זכרתי את ימי נעורך ותרזני לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשיתי את הזמה על כל תועבתך: ⁴⁵הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה: ⁴⁶בת אמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרי: ⁴⁷ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאלך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימין סדם ובנותיה: ⁴⁸ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך: ⁴⁹חי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך: ⁵⁰הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה: ⁵¹ותגבינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי: ⁵²וישמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה ותצדקי את אחותך בכל תועבתך אשר עשיתי: ⁵³גם את שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ושאיי כלמתך בצדקתך אחיותך: ⁵⁴ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית שביתיך בתוכהנה: ⁵⁵למען תשאיי כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתנך: ⁵⁶ואחותיך

מאחד מאלה: "והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא: ²⁷עני ואביון הונה גולות גול חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עינו תועבה עשה: ²⁸בנשך נתן ותרביית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: ²⁹והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן: ³⁰על ההרים לא אכל ועינו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא: ³¹ואיש לא הונה חבל לא חבל וגולה לא גול לחמו לרעב נתן וערום כסה בגד: ³²מעני השיב ידו נשך ותרביית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה: ³³אביו כי עשק עשק גול גול אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו: ³⁴ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה יחיה: ³⁵הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע עליו תהיה: ³⁶והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות: ³⁷כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה: ³⁸החפץ אחר פנף מות רשע נאם אדני יהוה הלא בשוב מדרכיו וחיה: ³⁹ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא במ ימות: ⁴⁰ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו: ⁴¹בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות: ⁴²ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה: ⁴³ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות: ⁴⁴ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: ⁴⁵לכן איש כדרכו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה ושובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: ⁴⁶השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם במ ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: ⁴⁷כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו:

יט ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל: ¹ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה: ²ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל: ³וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאו בחחים אל ארץ מצרים: ⁴ותרא כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו: ⁵ויתהלך בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל: ⁶וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו: ⁷ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש: ⁸ויתנהו בסוגר בחחים ויבאו אל מלך בבל יבאו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: ⁹אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים: ¹⁰ויהיה לה מטות עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתים וירא בגבהו ברב דליתיו: ¹¹ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו: ¹²ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא: ¹³ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה:

כ ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני: ¹ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ²בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: ³התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם: ⁴ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: ⁵ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: ⁶ואמר אלהם איש שקוצי עינו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: ⁷וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי

שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליכם: ²כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם: ³מב בריח ניחח ארצה אתכם בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם במ ונקדשתי בכם לעיני הגוים: ⁴וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם: ⁵וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם במ ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם: ⁶וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה: ⁷ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ⁸בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב:

לקחו בך למען שפך דם נשך ותרביית לקחת ותבצע רעיד בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה: "והנה הכייתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך: "היעמד לך אם תחזקנה ידך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי: "והפיצויותי אותך בגוים והייתך בארצות והתמתי טמאתך ממך: "ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אני יהוה: "ויהי דבר יהוה אלי לאמר: "בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סגים כסף היו: "ולכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלים: "קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם: "כאיוכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה: "ככהתוך כסף בתוך כור כן נתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם: "ויהי דבר יהוה אלי לאמר: "בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם: "הקשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה: "ככהניה חמסו תורתיו ויחללו קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם: "ישריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע: "כיונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר: "כעם הארץ עשקו עשקו וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא משפט: "ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי: "לאאשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה:

כגויהי דבר יהוה אלי לאמר: "בן אדם שמים נשים בנות אם אחת היו: "ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן: "ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה: "ותזון אהלה תחתי ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים: "לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: "ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר עגבה בכל גזליהם נטמאה: "ותאת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה: "ולכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם: "המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה: "ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת תזנותיה מזוני אחותה: "אל בני אשור עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: "זוארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן: "ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים חקקים בששר: "כחגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מולדתם: "ותעגב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה: "ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם וטמאו בס ותקע נפשה מהם: "ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה: "ותרבה את תזנותיה לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: "ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם: "כחיתפקדי את זמת נעוריה בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעוריה: "ככלן אהליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב: "בני בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלישים וקראים רכבי סוסים כלם: "זוארו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפנים משפט ושפטון במשפטיהם: "כחיתתני קנאתי בך ועשו אותך בחמה אפך ואוניך יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש: "והפשיטוך את בגדיך ולקחו כלי תפארתך: "והשבת ימתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי עוד: "כחיי כה אמר אדני יהוה

וואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת ונצרכו בה כל פנים מנגב צפונה: "ווראו כל בשר כי אני יהוה בערתי לא תכבה: "כטואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא:

כאויהי דבר יהוה אלי לאמר: "בן אדם שים פניך אל ירושלים והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: "ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע: "יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון: "וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד: "ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם: "והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה וגמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה: "ויהי דבר יהוה אלי לאמר: "בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה: "למען טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ: "ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג: "זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירד: "כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה: "ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישה חרב חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם: "ולמען למוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח: "והתאחדו הימיני השימי השמילי אנה פניך מעדות: "וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה דברתי: "ויהי דבר יהוה אלי לאמר: "ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא: "דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה: "כי עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד: "כבימינו היה הקסם ירושלים לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כרים על שערים לשפך סללה לבנות דיק: "כיוהיה להם כקסום שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש: "כלכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרם עונכם בהגלות פשעיהם הראות חטאותיהם בכל עלילותיהם יען הזכרם בכף תתפשו: "כיוהיה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ: "כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפלה: "כעוה עוה אשמינה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו: "כיוהיה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק: "כבחוות לך שוא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ: "השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך: "כושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית: "כלאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי:

כבויהי דבר יהוה אלי לאמר: "ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל תועבותיה: "ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה: "בדמך אשר שפכת אשמת ובגלוליה אשר עשית טמאת ותקריבי ימיד ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות: "הקברות והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה: "הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך דם: "אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך: "קדשי בזית ואת שבתתי חללת: "אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך: "ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענו בך: "כואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת אביו ענה בך: "כשחד

יהוה: ^{כז} וזאתה בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את מעוז משוש תפארתם את מחמד עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם: ^{כח} ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים: ^{כט} ביום ההוא יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה:

כח ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ^א בן אדם שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם: ^ב ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה: ^ג לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך: ^ד ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה: ^ה כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל: ^ו לכן הנני נטיתי את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן הארצות אשמידך וידעת כי אני יהוה: ^ז כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה: ^ח לכן הנני פתח את כתף מואב מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בית הישימת בעל מעון וקריתמה: ^ט לבני קדם על בני עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים: ^י וזבמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה: ^{יא} כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: ^{יב} לכן כה אמר אדני יהוה ונטיתי ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו: ^{יג} ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה: ^{יד} כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם: ^{טו} לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חוף הים: ^{טז} ועשיתי בס נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי בס:

כט ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: ^א בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה: ^ב לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו: ^ג וישחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתו עפרה ממנה ונתתי אותה לצחית סלע: ^ד משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והייתה לבז לגוים: ^ה ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה: ^ו כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר נבוכדראצר מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועם רב: ^ז ובנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך צנה: ^ח ומחי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתן בחרבותיו: ^ט משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבאו בשעריך כמבואי עיר מבקעה: ^י בפרסות סוסיו ירמס את כל חוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד: ^{יא} וישללו חילך ובזו רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך מים ישימו: ^{יב} והשבתי המון שיריך וקול כנוריק לא ישמע עוד: ^{יג} ונתתיך לצחית סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה: ^{יד} כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים: ^{טו} ויירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשטו חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושממו עליך: ^{טז} ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר נתנו חתימתם לכל יושביה: ^{יז} ועתה יחרדו האין יום מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתך: ^{יח} כי כה אמר אדני יהוה בתתי אתך עיר נחרבת כערים אשר לא נושבו בהעלות עליך את תהום וכסוך המים הרבים: ^{יט} והורדתיך את ירדי בור אל עם עולם והושבתיך בארץ תחתיות כחרבות מעולם את ירדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים: ^כ בלהות אתנך ואינך

הנני נתנך ביד אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם: ^{כא} ויעשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזובך עירם ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך: ^{כב} עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם: ^{כג} בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך: ^{כד} כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל: ^{כה} ישכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון: ^{כו} וישתית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושוידך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה: ^{כז} לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי וזמתך ואת תזנותיך: ^{כח} ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את אהלה ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן: ^{כט} כי נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה: ^ל ועוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו: ^{לא} ושבשחטם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי: ^{לב} ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי: ^{לג} וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניך וקטרתי ושמני שמת עליה: ^{לד} וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן: ^{לה} ואמר לכלה נאופים עת זונה תזונה ותזונה והיא: ^{לו} ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה: ^{לז} ויאנשים צדיקים המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן: ^{לח} כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז: ^{לט} ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו: ^ל והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: ^{לא} ונתנו זמתכנה עליכן וחסאי גלולכן תשאנה וידעתם כי אני אדני יהוה:

ל ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר: ^א בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה: ^ב ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים: ^ג אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא: ^ד מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח ורתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה: ^ה לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל: ^ו כי דמה בתוכה היה על צחית סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר: ^ז להעלות חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחית סלע לבלתי הכסות: ^ח לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה: ^ט הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו: ^י והעמידה על גחליה רקח למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה תתם חלאתה: ^{יא} תאננים הלאות ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: ^{יב} בטמאתך זמה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא טהרתי עוד עד הניחי את חמתי בך: ^{יג} אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה: ^{יד} ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ^{טו} בן אדם הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתך: ^{טז} האנק דם מתים אבל לא תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל: ^{יז} ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי: ^{יח} ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה: ^{יט} ואמר אליהם דבר יהוה היה אלי לאמר: ^כ אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו: ^{כא} ויעשיהם כאשר עשיתי על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו: ^{כב} ופארכם על ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל אחיו: ^{כג} ויהי יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני

נמצא עולתה בך: ¹⁰ ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני אש: ¹¹ גבה לבך ביפיד שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתך לראוה בך: ¹² מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשך ואוצא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל ראיך: ¹³ כל יודעך בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד עולם: ¹⁴ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹⁵ אבן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה: ¹⁶ ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה: ¹⁷ ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה: ¹⁸ ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה: ¹⁹ כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו במן ונקדשתי במן לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: ²⁰ וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם:

כט בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: ¹ בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: ² דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יארי ויאר ארץ יארי ויאר עשיתי: ³ ונתתי חיים בלחיך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתך לאכלה: ⁴ וידעו כל ישרי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: ⁵ בתפסם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים: ⁶ לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה: ⁷ והייתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: ⁸ לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש: ⁹ אלא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה: ¹⁰ ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים זוריתים בארצות: ¹¹ כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה: ¹² ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה: ¹³ מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים: ¹⁴ ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: ¹⁵ ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: ¹⁶ בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה: ¹⁷ לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזו בזה והיתה שכר לחילו: ¹⁸ פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: ¹⁹ כביזם הוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה:

ל ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹ בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו ה ליום: ² כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה: ³ זבאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה: ⁴ כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: ⁵ כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה: ⁶ ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהיין: ⁷ וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל עזריה: ⁸ ביום הוא יצאו מלאכים מלפני בעים להחריד את

ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה:

כ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹ ואתה בן אדם שא על צר קינה: ² ואמרת לצור הישבתי על מבואת ים רכלת העמים אל איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי: ³ בלב ימים גבולך בניך כללו יפיד: ⁴ ברושים משניר בנו לך את כל לחתים ארו מלבנון לקחו לעשות תרן עליך: ⁵ אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שן בת אשרים מאיי כתיים: ⁶ יש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה היה מכסך: ⁷ ישיבי צידון וארוד היו שטים לך חכמך צור היו בך המה חבליך: ⁸ זקני גבל וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך כל אניות הים ומלחיהם היו בך לערב מערבך: ⁹ פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך: ¹⁰ בני ארוד וחילך על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה כללו יפיד: ¹¹ תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך: ¹² יון תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך: ¹³ מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך: ¹⁴ בני דדן רכליך איים רבים סחרת ידך קרנות שן והובנים השיבו אשכרך: ¹⁵ ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה ובוץ וראמת וכדכד נתנו בעזבוניך: ¹⁶ יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחטי מנית ופנז ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך: ¹⁷ דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר: ¹⁸ ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה: ¹⁹ דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה: ²⁰ אערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידך בכרים ואילים ועתודים במן סחריך: ²¹ רכלי שבא ורעמה המה רכליך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך: ²² חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך: ²³ המה רכליך במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגוני ברמים בחבלים חבשים וארזים במרכלתך: ²⁴ אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים: ²⁵ ברמים רבים הביאוך השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים: ²⁶ הונך ועזבוניך מערבך מלחיד וחבליך מחזיקי בדקך וערבי מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר בך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: ²⁷ ללוקל זעקת חבליך ירעשו מגרשות: ²⁸ ויירדו מאניותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו: ²⁹ להשמיעו עליך בקולם ויעקו מרה ויעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלו: ³⁰ והקריחו אליך קרחה וחרגו שקים ובכו אליך במר נפש מספד מר: ³¹ ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה בתוך הים: ³² בצאת עזבוניך מימים השבעת עמים רבים ברב הוניך ומערביך העשרת מלכי ארץ: ³³ עת נשברת מימים במעמקי מים מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו: ³⁴ כל ישיבי האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים: ³⁵ סחריים בעמים שרקו עליך בלהות היית ואינך עד עולם:

כא ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹ בן אדם אמר אנני צר כה אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים: ² הנה חכם אתה מדנאל כל סתום לא עממוך: ³ בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך: ⁴ ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך: ⁵ לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים: ⁶ לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו יפעתך: ⁷ לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים: ⁸ האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך: ⁹ מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה: ¹⁰ ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹¹ בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי: ¹² בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיד ונקביך בך ביום הבראך כוננו: ¹³ את כרוב ממשח הסוכך ונתתך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת: ¹⁴ תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד

עליך כל עוף השמים והשבעתי ממך חית כל הארץ: ¹ונתתי את בשרך על ההרים ומלאתי הגאות רמותך: ²והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל ההרים ואפקים ימלאון ממך: ³וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו: ⁴כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה: ⁵והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על ארצות אשר לא ידעתם: ⁶והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך: ⁷כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך: ⁸בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושידדו את גאון מצרים ונשמד כל המונה: ⁹והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: ¹⁰אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה: ¹¹בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה: ¹²קינה היא וקוננה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה: ¹³ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: ¹⁴בן אדם נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי בור: ¹⁵ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים: ¹⁶בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה: ¹⁷כדברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב: ¹⁸שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב: ¹⁹אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים: ²⁰שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור: ²¹בתוך חללים נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן: ²²שם משך תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים: ²³ולא ישכבו את גבורים נפלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם כי חתית גבורים בארץ חיים: ²⁴ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי חרב: ²⁵שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור: ²⁶שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורתם בושים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי בור: ²⁷ואתם יראה פרעה ונחם על כל המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה: ²⁸כי נתתי את חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה:

לגוייה דבר יהוה אלי לאמר: ¹בן אדם דבר אל בני עמד ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: ²וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם: ³ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה: ⁴את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט: ⁵והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש: ⁶ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני: ⁷באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: ⁸ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת: ⁹ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה: ¹⁰אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל: ¹¹ואתה בן אדם אמר אל בני עמד צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל בה

כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה: ¹כה אמר אדני יהוה והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל: ²הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל: ³ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתני ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי: ⁴כה אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים: ⁵וההשמתני את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא: ⁶וישפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא: ⁷ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם: ⁸בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: ⁹ובתחפנחס חשך היום בשברי שם את מסות מצרים ונשבת בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה: ¹⁰ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה: ¹¹ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: ¹²בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: ¹³לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרעתי את החזקה ואת הנשברת והפלתני את החרב מידו: ¹⁴והפצותי את מצרים בגוים וזריתם בארצות: ¹⁵וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: ¹⁶והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים: ¹⁷והפצותי את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה:

לאוייה באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: ¹בן אדם אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמית בגדלך: ²הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתים היתה צמרתי: ³מים גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה: ⁴על כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתיו ותארכנה פארתי ממים רבים בשלחו: ⁵בסעפתיו קננו כל עוף השמים ותחת פארתי ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: ⁶וייף בגדלו בארץ דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים: ⁷ארזים לא עממהו בגן אלהים ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפארתי כל עץ בגן אלהים לא דמה אליו ביפיו: ⁸יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בגן האלהים: ⁹לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתי אל בין עבותים ורם לבבו בגבהו: ¹⁰ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו: ¹¹ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל ההרים ובכל גאות נפלו דליותיו ותשברנה פארתי בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשהו: ¹²על מפלתו ישכנו כל עוף השמים ואל פארתי היו כל חית השדה: ¹³למען אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את צמרתי אל בין עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדי בור: ¹⁴כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה: ¹⁵מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון כל שתי מים: ¹⁶גם הם אתו ירדו שאולה אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים: ¹⁷אל מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה:

לבוייה בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: ¹בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגת בנהרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם: ²כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי: ³ונשטתיך בארץ על פני השדה אטילך והשכנתי

ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו: ²⁷באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטה על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות: ²⁸ובאמרי לרשע מות מות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה: ²⁹חבל ישיב רשע גולה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות: ³⁰כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה: ³¹ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: ³²בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם: ³³ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: ³⁴ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל: ³⁵ויהי בשתי עשרה שנה בעשירי בחמשה לחדש גלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר: ³⁶ויוד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: ³⁷ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ³⁸בן אדם ישיב החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: ³⁹הלכן אמר אלהים כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשא אל גלולים ודם תשפכו והארץ תירשו: ⁴⁰עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: ⁴¹כה תאמר אלהים כה אמר אדני יהוה חיו אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצודות ובמערות בדבר ימותו: ⁴²ונתתי את הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר: ⁴³וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו: ⁴⁴ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה: ⁴⁵לא יובאו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים בפייהם המה עשים אחרי בצעם לבם הלך: ⁴⁶ונהגך להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם: ⁴⁷ויבבאה הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם:

לויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹בן אדם שים פניך על הר שער והנבא עליו: ²ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שער ונטיית ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה: ³ועריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה: ⁴היכן היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת אידם בעת עון קץ: ⁵לכן חיו אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת ודם ירדפך: ⁶ונתתי את הר שער לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: ⁷ומלאתי את הריו חלליו גבעותיך וגיאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם: ⁸ושממות עולם אתנך ועריך לא תישבנה וידעתם כי אני יהוה: ⁹יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה: ¹⁰לכן חיו אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך: ¹¹וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה: ¹²ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי דברכם אני שמעתי: ¹³כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה לך: ¹⁴וכשמחתך לנחלת בית ישראל על אשר שממה כן אעשה לך שממה תהיה הר שער וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה:

לואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה: ¹כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו: ²לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען בעין שמות ושארף אתכם מסביב להיוותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם: ³לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר היו לזב וללעג לשארית הגוים אשר מסביב: ⁴לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לזב: ⁵לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם: ⁶לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו: ⁷ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשא לעמי ישראל כי קרבו לבוא: ⁸כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם: ⁹והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה: ¹⁰והרביתי עליכם אדם ובהמה רבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתי מראשיתכם וידעתם כי אני יהוה: ¹¹והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם: ¹²כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך הייתי: ¹³לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה: ¹⁴ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה: ¹⁵ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹⁶בן אדם בית ישראל ישיבים

ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו: ²⁷באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטה על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות: ²⁸ובאמרי לרשע מות מות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה: ²⁹חבל ישיב רשע גולה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות: ³⁰כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה: ³¹ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: ³²בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם: ³³ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: ³⁴ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל: ³⁵ויהי בשתי עשרה שנה בעשירי בחמשה לחדש גלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר: ³⁶ויוד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: ³⁷ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ³⁸בן אדם ישיב החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: ³⁹הלכן אמר אלהים כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשא אל גלולים ודם תשפכו והארץ תירשו: ⁴⁰עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: ⁴¹כה תאמר אלהים כה אמר אדני יהוה חיו אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצודות ובמערות בדבר ימותו: ⁴²ונתתי את הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר: ⁴³וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו: ⁴⁴ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה: ⁴⁵לא יובאו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים בפייהם המה עשים אחרי בצעם לבם הלך: ⁴⁶ונהגך להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם: ⁴⁷ויבבאה הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם:

לויהי דבר יהוה אלי לאמר: ¹בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים: ²את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו: ³את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך: ⁴ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה: ⁵ישגו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש: ⁶לכן רעים שמעו את דבר יהוה: ⁷חיו אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לזב ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו: ⁸לכן הרעים שמעו דבר יהוה: ⁹כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפייהם ולא תהיין להם לאכלה: ¹⁰כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים: ¹¹כבקררת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל: ¹²והוצאתים מן העמים וקבצתיים מן הארצות והביאתים אל אדמתם ורעייתם אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: ¹³במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם תרבענה בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל: ¹⁴אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה: ¹⁵את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט: ¹⁶ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים: ¹⁷המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם תרפשו: ¹⁸וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה: ¹⁹לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין

תכתב עליהם בידך לעיניהם: ^כודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם: ^כועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ^כולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ^כועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: ^כוישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: ^כויכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרבתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: ^כוהיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: ^כוידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם:

לח

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ^בבן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו: ^אואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: ^אוישובתיך ונתתי חחיים בלחיך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם: ^אפרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: ^אגמר וכל אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמים רבים אתך: ^אהכן והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר: ^אמימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם: ^אועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיד ועמים רבים אתך: ^אכה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה: ^אואמרת אעלה על ארץ פרוזת אבוא השקטים ישבי לבטח כלם ישיבים באין חומה ובריה ודלתים אין להם: ^אלשלל שלל ולבו בזו להשיב ירך על חרבות נושבת ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישיבי על טבור הארץ: ^אשבא ודון וסחרי תרשיש וכל כפריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבזו בזו הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול: ^אלכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע: ^אובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: ^אועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בך לעיניהם גוג: ^אכה אמר אדני יהוה האתה הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם: ^אוהיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי: ^אובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: ^אורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול: ^אויקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה: ^אונשפטי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפריית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו: ^אוהתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה:

לט

ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: ^אוישובתיך וששאתיך והעליתך מירכתי צפון והבאותך על הרי ישראל: ^אוהכיתיך קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל: ^אעל הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיד ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה: ^אעל פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: ^אוישלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה:

על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני: ^אואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאו: ^אואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרכם ובעלילותם שפטתם: ^אויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארצו יצאו: ^אואחמל על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה: ^אלכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם: ^אוקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם: ^אולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם: ^אוזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליהם אטהר אתכם: ^אונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרת את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ^אוזאת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: ^אוישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ^אוהושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב: ^אוהרבתי את פרי העץ ותגובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: ^אואזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבתיכם: ^אללא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל: ^אלכה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות: ^אוהארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר: ^אוהאמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו: ^אוידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: ^אלכה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: ^אכיצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה:

לו

והיתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות: ^אוהעברני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד: ^אויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: ^אויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: ^אכה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחיייתם: ^אונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחיייתם וידעתם כי אני יהוה: ^אונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו: ^אוראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: ^אויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופתי בהרוגים האלה ויחיו: ^אוהנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד: ^אויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו: ^אלכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל: ^אוידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי: ^אונתתי רוחי בכם וחיייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה: ^אויהי דבר יהוה אלי לאמר: ^אוזאתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו: ^אוקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך: ^אוכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה לך: ^אטוב אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד ביד: ^אוהיו העצים אשר

לא למות וחלונות סביב סביב לפנימה ואל איל תמרים: "ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה: "והרצפה אל כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה: "וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון: "והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו: "ותאו שלושה מפו ושלושה מפו ואילו ואלמו היה כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים באמה: "וחלונות ואלמו ותמרו כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעלו בו ואילמו לפניהם: "ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד משער אל שער מאה אמה: "ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד אילו ואילמו כמדות האלה: "וחלונות לו ולאילמו סביב סביב כהחלונות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה: "ומעלות שבעה עלותו ואלמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל אילו: "ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות: "ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה: "ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאילמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות: "ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות: "ואילמו אל חצר החיצונה ותמרים אל אילו ומעלות שמונה מעלו: "ויביאני אל החצר הפנימי דרך הקדים וימד את השער כמדות האלה: "ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאילמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה: "ומעלות שמונה מעלות מעלו: "ויביאני אל שער הצפון ומדד כמדות האלה: "ותאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: "ויאילו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמונה מעלות מעלו: "ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיחו את העלה: "ובאלם השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם העולה והחטאת והאשם: "ואל הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות: "וארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו: "וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את הכלים אשר ישחטו את העולה בס והזבח: "והשפתים טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר הקרבן: "ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פני דרך הצפון: "וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית: "והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו: "וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית: "ויביאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלוש אמות מפו: "וארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:

מא ויביאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל: "ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: "ובא לפנימה וימד איל הפתח שתיים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: "וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים: "וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב: "והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית: "ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית על כן רחב לבית

יהוה: "ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל: "הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי: "ויצאו ישיבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים: "ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את בזויהם נאם אדני יהוה: "והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג: "וקברום בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים: "וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה: "ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקרו: "ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג: "וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ: "ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתייתם דם: "בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם: "ואכלתם חלב לשבעה ושתייתם דם לשכרון מזבחי אשר זבחתי לכם: "וישבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה: "וינתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתני בהם: "בידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה: "בידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם: "כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם: "לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי: "ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחירי: "וישובבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי בס לעיני הגוים רבים: "בידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם: "ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה:

מב בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה: "במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב: "ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: "וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל: "והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד: "ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלתו וימד את סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב: "והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית קנה אחד: "וימד את אלם השער שמונה אמות ואלם קנה אחד: "וימד את אלם השער שמונה אמות ואילו שתיים אמות ואלם השער מהבית: "ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלושה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו: "וימד את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: "וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות מפו: "וימד את השער מנג המדה לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד פתח: "ויעש את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער סביב סביב: "ועל פני השער היאתו על לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה: "וחלונות אטמות אל התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן

ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני: ^א וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים: ^ב ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית: ^ג ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי: ^ד ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזונתם ובפגרי מלכיהם במותם: ^ה בתתם ספם את ספי ומוזותם אצל מוזותי והקיר ביני וביניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: ^ו עתה ירחקו את זונתם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם: ^ז אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית: ^ח ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם: ^ט ואת תורת הבית על ראש ההר כל גבולו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת הבית: ^י ואלה מדות המזבח באמות אמה וטפח וחיך האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח: ^{יא} ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שתיים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: ^{יב} וההארל ארבע אמות ומההארל ולמעלה הקרנות ארבע: ^{יג} וההארל שתיים עשרה ארץ בשתיים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: ^{יד} והעזרה ארבע עשרה ארץ בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיך לה אמה סביב ומעלתהו פנות קדים: ^{טו} ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: ^{טז} ונתתה אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת: ^{יז} ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו: ^{יח} ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש: ^{יט} ובימים השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר: ^כ בכללותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים: ^{כא} והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: ^{כב} ושבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו: ^{כג} ושבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו: ^{כד} ויכולו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה:

מד

וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור: ^א ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור: ^ב את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא: ^ג ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני: ^ד ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: ^ה ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית ישראל: ^ו אביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי אל כל תועבותיכם: ^ז ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרת במקדשי לכם: ^ח כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל: ^ט כי אם הלויים אשר רחקו מעלי בתעו ישראל אשר תעו מעלי אחרי גזוליהם ונשארו עונם: ^י והיו במקדשי משרתים פקדות אל שערי הבית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העלה ואת הזבח לעם והמה יעמדו לפנים לשרתם: ^{יא} ויען אשר ישרתו אותם לפני גזוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשארו עונם: ^{יב} ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשארו כלמתם

למעלה וכן התחתונה יעלה על העליונה לתיכונה: ^א וראיתי לבית גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה: ^ב רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: ^ג ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב: ^ד ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב סביב: ^ה והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך היס רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים אמה: ^ו ומדד את הבית ארך מאה אמה והגזרה וקירותיה ארך מאה אמה: ^ז ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה: ^ח ומדד ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: ^ט והספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחיי עץ סביב סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות: ^י ועל מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות: ^{יא} ויעשו כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: ^{יב} ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב: ^{יג} מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל: ^{יד} וההיכל מזוזת רבעה ופני הקדש המראה כמראה: ^{טו} המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתיים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה: ^{טז} ושתיים דלתות להיכל ולקדש: ^{יז} ושתיים דלתות לדלתות שתיים מוסבות דלתות שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: ^{יח} ויעשויה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחוץ: ^{יט} וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים:

מב

ויוצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון: ^א אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות: ^ב נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים: ^ג ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: ^ד והלשכות העליונת קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין: ^ה כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחתנות ומהתיכנות מהארץ: ^ו וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות דרך החצר החיצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה: ^ז כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה: ^ח ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר החצנה: ^ט רחב גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין לשכות: ^י ודרך לפנים כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן: ^{יא} וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבואן: ^{יב} ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש: ^{יג} בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבושו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם: ^{יד} וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב סביב: ^{טו} מדד רוח הקדים בקנה המדה חמש אמות קנים בקנה המדה סביב: ^{טז} מדד רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב: ^{יז} את רוח הדרום מדד חמש מאות קנים בקנה המדה: ^{יח} סבב אל רוח היס מדד חמש מאות קנים בקנה המדה: ^{יט} לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב סביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל:

מג

ויולכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים: ^א והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבדו: ^ב וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר

שגה ומפתי וכפרתם את הבית: ^כבראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל: ^כועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת: ^כושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימים ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום: ^כומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה: ^כבשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן:

מוכה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: ^כובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב: ^כוהשתחוה עם הארץ פתח השער הוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה: ^כוהעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים: ^כומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה: ^כוביום החדש פר בן בקר תמימים וששת כבשים ואיל תמימים יהיו: ^כואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה: ^כובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא: ^כובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחוה יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכתו יצאו: ^כוהנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו: ^כובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה: ^כוכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו: ^כוכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו: ^כומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: ^כועשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד: ^כוכה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה: ^כוכי יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה: ^כולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחזתו: ^כויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ימה: ^כויאמר אלי זה המקום אשר ישלש שם הכהנים את האשם ואת החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם: ^כויוציאני אל החצר החיצונה ויעבירני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: ^כבארבעת מקצועות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלישים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצועות: ^כויטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטירות סביב: ^כויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר ישלש שם משרתי הבית את זבח העם:

מווישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח: ^כויוציאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית: ^כבצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים: ^כוימד אלף ויעברני במים מי ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים: ^כוימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר: ^כויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל: ^כבשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: ^כויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים: ^כוהיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד

ותועבותם אשר עשו: ^כונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו: ^כוהכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: ^כוהמה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרת: ^כוהיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: ^כופארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע: ^כובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם בס והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם: ^כוראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם: ^כאיוין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית: ^כוואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: ^כויואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם: ^כועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטוהו ואת תורתו ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו: ^כואל מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו: ^כואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו: ^כוביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: ^כוהיתה להם נחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני אחזתם: ^כומנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה: ^כוראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להנחת ברכה אל ביתך: ^ככל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים:

מהוזהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב: ^כיהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: ^כומן המדה הזאת תמוד ארך חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים: ^כקדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש: ^כוחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללויים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת: ^כואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית ישראל יהיה: ^כולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת העיר מפאת ים ימה ומפאת קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים אל גבול קדימה: ^כולארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם: ^ככה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: ^כמאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם: ^כהאיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה מתכנתו: ^כוהשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם: ^כזאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השעורים: ^כוחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים חמר: ^כושה אחת מן הצאן מן המאיתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: ^ככל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל: ^כועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל: ^ככה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש: ^כולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית: ^כוכן תעשה בשבעה בחדש מאיש

אחד: ^כזועל גבול בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחד: ^כזועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד: ^כזועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה זבולן אחד: ^כזועל גבול זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה גד אחד: ^כזועל גבול גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על הים הגדול: ^כזאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקתם נאם אדני יהוה: ^כזאת תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה: ^כזשערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד: ^כזואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלושה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד: ^כזופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלושה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד: ^כזפאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שערים שלושה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: ^כזסביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה:

כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל: ^כוהיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד: ^כזבצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו: ^כזועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו לתרופה: ^כזכאמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים: ^כזונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבתים ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה: ^כזוזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה: ^כזחמת ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חורן: ^כזוהיה גבול מן הים חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: ^כזופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה: ^כזופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה: ^כזופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים: ^כזאחלקתם את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל: ^כזוהיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוככם אשר הולדו בנים בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל: ^כזוהיה בשבט אשר גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה:

מח ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינון גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד: ^כזועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר אחד: ^כזועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד: ^כזועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה מנשה אחד: ^כזועל גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים אחד: ^כזועל גבול אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה ראובן אחד: ^כזועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד: ^כזועל גבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו: ^כזהתרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: ^כזולאה תהיה תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והיה מקדש יהוה בתוכו: ^כזלכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי אשר לא תעו בתעות בני ישראל כאשר תעו הלויים: ^כזוהיתה להם תרומיה מתרומת הארץ קדש קדשים אל גבול הלויים: ^כזוהלויים לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: ^כזולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית הארץ כי קדש ליהוה: ^כזוחמשת אלפים הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה: ^כזולאה מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת נגב חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים: ^כזוהיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים: ^כזוהנותר בארך לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה תבואתה ללחם לעבדי העיר: ^כזוהעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל: ^כזכל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחזת העיר: ^כזוהנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה: ^כזומאחזת הלויים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה: ^כזויתר השבטים מפאת קדמה עד פאת ימה בנימן

לכל חרטם ואשף וכשדי: ¹⁰ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא אית די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא איתוהי: ¹¹כל קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל: ¹²ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה: ¹³באדין דניאל התיב עטא וטעם לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל: ¹⁴וענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלתא הודע אריוך לדניאל: ¹⁵ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרא להחוייה למלכא: ¹⁶אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע: ¹⁷ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא יהבדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל: ¹⁸אדין לדניאל בחזוהי די ליליא רזה גלי אדין דניאל ברכ לאלה שמיא: ¹⁹ענה דניאל ואמר להווא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: ²⁰והווא מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין ירב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה: ²¹הווא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה שרא: ²²לך אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא: ²³כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא: ²⁴אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע: ²⁵ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר האיתך כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרה: ²⁶ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחוייה למלכא: ²⁷ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להווא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על משכבך דנה הוא: ²⁸אנתה מלכא רעיונך על משכבך סלקו מה די להווא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה די להווא: ²⁹ואנה לא בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע: ³⁰אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל: ³¹הווא צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש: ³²שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די פרזל ומנהון די חסף: ³³חזה הוית עד די התגזרת אבן די לא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון: ³⁴באדין דקו כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והווא כעור מן אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון ואבנא די מחת לצלמא הווא לטור רב ומלת כל ארעא: ³⁵דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא: ³⁶אנתה מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא ירב לך: ³⁷ובכל די דארין בני אנשא חיות ברא ועוף שמיא ירב בידך והשלטך בכלהון אנתה הוא ראשה די דהבא: ³⁸ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו תליתיא אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא: ³⁹ומלכו רביעיה תהווא תקיפה כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מרעע כל אלן תדק ותרע: ⁴⁰ודי חזיתה רגליא ואצבעתא מנהון חסף די פחר ומנהון פרזל מלכו פליגה תהווא ומן נצבתא די פרזלא להווא בה כל קבל די חזיתה פרזלא מערב

אבשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה: ¹ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: ²ויאמר המלך לאשפנו רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: ³ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים: ⁴וימן להם המלך דבר יום ביומו מפת בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ⁵ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: ⁶וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו: ⁷וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתג המלך וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל: ⁸ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים: ⁹ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפים מן הילדים אשר כגילכם וחיבתם את ראשי למלך: ¹⁰ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה: ¹¹נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה: ¹²ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: ¹³וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: ¹⁴ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתג המלך: ¹⁵ויהי המלצר נשא את פתגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים: ¹⁶והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות: ¹⁷ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר: ¹⁸וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך: ¹⁹וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל חרטמים האשפים אשר בכל מלכותו: ²⁰ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

בובשנת שתיים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו: ¹ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: ²ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום: ³וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך ופשרא נחוא: ⁴ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מני אזדא הן לא תהודעוני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון: ⁵והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני: ⁶ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחווה: ⁷ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא: ⁸די הן חלמא לא תהודעוני חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני: ⁹ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחוייה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל

למלכא יציבא מלכא: ⁷⁷ענה ואמר הא אנה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגוא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעיא דמה לבר אלהין: ⁷⁸באדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד נגו עבדוהי די אלהא עליא פקו ואתו באדין נפקין שדרך מישך ועבד נגו מן גוא נורא: ⁷⁹ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון: ⁸⁰ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שדרך מישך ועבד נגו די שלח מלאכה ושייב לעבדוהי די התרצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמהון די לא יפלוהון ולא יסגדוהון לכל אלה להן לאלההון: ⁸¹ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על אלההון די שדרך מישך ועבד נגווא הדמין יתעבד וביתה נולי ישתוה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלה כדנה: ⁸²באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד נגו במדינת בבל:

ד נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא: ²אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחיה: ³אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר: ⁴אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי: ⁵הלם חזית וידחלנני והרהרין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני: ⁶ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא יהודענני: ⁷באדין עלין חרטמא אשפיא כשדיא וגוריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי: ⁸ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלשטשאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת: ⁹בלשטשאצר רב חרטמא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכל רז לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר: ¹⁰וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שניא: ¹¹רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל ארעא: ¹²ועפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא ובענפוהי ידרון צפרי שמיא ומנה יתוין כל בשרא: ¹³חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא נחת: ¹⁴קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו אנבה תנד חיותא מן תחתוהי וצפריא מן ענפוהי: ¹⁵ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרול ונחש בדחאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא: ¹⁶ולבבה מן אנושא ישנון ולבב חיוה יתיבה לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי: ¹⁷בגורת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט עליא במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל אנשים יקים עליה: ¹⁸דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלשטשאצר פשרא אמר כל קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודעתני ואנתה כהל די רוח אלהין קדישין בך: ¹⁹אדין דניאל די שמה בלשטשאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלשטשאצר חלמא ופשרא אל יבהלך ענה בלשטשאצר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך: ²⁰אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל ארעא: ²¹ועפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתוהי תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא: ²²אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומסת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא: ²³ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמיא ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרול ונחש בדחאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי: ²⁴דנה פשרא מלכא וגורת עליא היא די מסת על מראי מלכא: ²⁵ולך טרדין מן אנושא ועם חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה: ²⁶ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה מן די תנדע די שלטן שמיא: ²⁷להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרק ועויתך במחן ענין הן תהוא ארכה לשלותך: ²⁸כלא מטא על נבוכדנצר מלכא: ²⁹לקצת

בחסף טינא: ³⁰ואצבעת רגליא מנהון פרזל ומנהון חסף מן קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבירה: ³¹די חזית פרזלא מערב בחסף טינא מתערבין להון בזרע אנושא ולא להון דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתערב עם חספא: ³²וביומיהון די מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל אלין מלכותא והיא תקום לעלמא: ³³כל קבל די חזית די מטורא אתגורת אבן די לא בידין והדקת פרזלא נחשא חספא חספא ודהבא אלה רב הדוע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויצבי חלמא ומהימן פשרה: ³⁴באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה: ³⁵ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא רזה דנה: ³⁶אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שניאן ירב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל: ³⁷ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבדתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא:

ג נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתיך פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל: ¹ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא: ²באדין מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר: ³וכרווא קרא בחיל לכוון אמרין עממיא אמיא ולשניא: ⁴בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלוון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: ⁵ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא: ⁶כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלין כל עממיא אמיא ולשניא סגנין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: ⁷כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא: ⁸ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא לעלמין חיי: ⁹אנתה מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסיפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא: ¹⁰ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא: ¹¹איתי גברין יהודאין די מנית יתהון על עבדת מדינת בבל שדרך מישך ועבד נגו גבריא אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין: ¹²באדין נבוכדנצר ברגו וחמה אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד נגו באדין גבריא אלך היתיו קדם מלכא: ¹³ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד נגו לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין: ¹⁴כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלוון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתה תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הוא אלה די ישויבנכון מן די: ¹⁵ענו שדרך מישך ועבד נגו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנה על דנה פתגם להתבותך: ¹⁶הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין יכל לשיזבותנא מן אתון נורא יקדתא ומן ירך מלכא ישיוב: ¹⁷והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד: ¹⁸באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי אשתנו על שדרך מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזה למזיה: ¹⁹לוגברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקדתא: ²⁰באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטישיהון וכרבלתהון ולבשיהון ורמיו לגוא אתון נורא יקדתא: ²¹כל קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואתונא אזוה יתירא גבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל המון שביבא די נורא: ²²וגבריא אלך תלתהון שדרך מישך ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא מכפתין: ²³אדין נבוכדנצר מלכא תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי הלא גברין תלתא רמינא לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין

ולמאניא די ביתה היתיו קדמיק ואנתה ורברבניך שגלחך ולחנתך חמרא שתין בהון ולאליהו כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזין ולא שמעין ולא ידעין שבחא ולאליהו די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא הדרת: ⁷²באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים: ⁷³ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסי: ⁷⁴דנה פשר מלתא מנא מנא אלהא מלכותך והשלמה: ⁷⁵תקל תקילתה במאזניא והשתכחת חסיר: ⁷⁶פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס: ⁷⁷באדין אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארגונא והמונכא די דהבא על צוארה והכרוז עלוהי די הוא שליט תלתא במלכותא: ⁷⁸בה בלייא קטיל בלשאצר מלכא כשדיא: ⁷⁹ודרוש מדיא קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתי:

אָשפּר קדם דרוש והקים על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא: ⁸⁰זעלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חד מנהון די להון אחשדרפניא אלן יהבין להון טעמא ומלכא לא להוא נוק: ⁸¹אדין דניאל דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על כל מלכותא: ⁸²אדין סרכיא ואחשדרפניא הוון בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי: ⁸³אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלא להן השכחנה עלוהי בדת אלהה: ⁸⁴אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דרוש מלכא לעלמין חיי: ⁸⁵אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להון מנך מלכא יתרמא לגב אריותא: ⁸⁶כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא: ⁸⁷כל קבל דנה מלכא דרוש רשם כתבא ואסרא: ⁸⁸ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכיון פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצלא ומודא קדם אלהה כל קבל די הוא עבד מן קדמת דנה: ⁸⁹אדין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהה: ⁹⁰באדין קריבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל אנש די יבעה מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להון מנך מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת מדי ופרס די לא תעדא: ⁹¹באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן בני גלותא די יהוד לא שם עליך מלכא טעם ועל אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה: ⁹²אדין מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש עלוהי ועל דניאל שם בל לשיבותה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלוחה: ⁹³באדין גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקים די מלכא יהקים לא להשניה: ⁹⁴באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אתה פלח לה בתדירא הוא ישויבנד: ⁹⁵והיתית אבן חדה ושמת על פס גבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די לא תשנא צבו בדניאל: ⁹⁶אדין אזל מלכא להיכלה ובת טות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי: ⁹⁷באדין מלכא בשפרפרא יקום בנהא ובהתבהלה לגבא די אריותא אזל: ⁹⁸וכמקרה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא אלהך די אתה פלח לה בתדירא היכל לשיבותך מן אריותא: ⁹⁹אדין דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמין חיי: ¹⁰⁰אלהי שלח מלאכה וסגר פס אריותא ולא חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קדמיק מלכא חבולה לא עבדת: ¹⁰¹באדין מלכא שגיא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלהה: ¹⁰²ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקו: ¹⁰³באדין דרוש מלכא כתב לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא: ¹⁰⁴מן קדמי שים טעם די בכל שלטן מלכותי להון זאעין ודחלון מן קדם אלהה די דניאל די הוא אלהא

ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהלך הוה: ¹⁰⁵ענה מלכא ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקף חסני וליקר הדרי: ¹⁰⁶אעוד מלתא בפס מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנך: ¹⁰⁷זמן אנשא לך טרדין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך יטעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה: ¹⁰⁸בה שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שערה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין: ¹⁰⁹ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר: ¹¹⁰היכל דארי ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת: ¹¹¹בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי: ¹¹²כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל מעבדוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה:

אָזבלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה: ¹¹³בלשאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: ¹¹⁴באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: ¹¹⁵אשתיו חמרא ושבוהו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא: ¹¹⁶בה שעתה נפקו אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חוה פס ידה די כתבה: ¹¹⁷אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן: ¹¹⁸קרא מלכא בחיל להעלה לאשפייא כשדיא וגוריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמונכא די דהבא על צוארה ותלתי במלכותא ישלט: ¹¹⁹אדין עללין כל חכימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרא להודעה למלכא: ¹²⁰אדין מלכא בלשאצר שגיא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין: ¹²¹מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלוך רעיונך וזיויך אל ישתנו: ¹²²איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבוכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין כשדאין גזרין הקימה אבוך מלכא: ¹²³כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחיות אחידן ומשרא קטרין השתכחת בה בדניאל די מלכא שם שמה בלששאצר כען דניאל יתקרי ופשרה יחוחה: ¹²⁴באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אתה הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן יהוד: ¹²⁵ושמעת עליך די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך: ¹²⁶וכען העלו קדמי חכימיא אשפייא די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כהלין פשר מלתא להחוויה: ¹²⁷זאננה שמעת עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגונא תלבש והמונכא די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא תשלט: ¹²⁸באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין נבובינדך לאתרון הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה: ¹²⁹אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבוכדנצר אבוך: ¹³⁰ומן רבותא די יהב לה כל עממיא אמיא ולשניא הוון זאעין ודחלון מן קדמוהי די הוה צבא הוא קטל ודי הוה צבא הוה מחא ודי הוה צבא הוה מרים ודי הוה צבא הוה משפיל: ¹³¹וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה: ¹³²ומן בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שוי ועם ערדיא מדורה עשבא כתורין יטעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמן די יצבה יהקים עליה: ¹³³ואנתה ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת: ¹³⁴זעל מרא שמיא התרוממת

הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו: 'וראיתו מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו: 'וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים: 'ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצבי: 'ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם: 'ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך מכוון מקדשו: 'וצבא נתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה: 'ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס: 'ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש: 'ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר: 'ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלו את המראה: 'ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון: 'ויבדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי: 'ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ: 'האיל אשר ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס: 'והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון: 'והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכויות מגיו ועמדנה ולא בכחו: 'ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז פנים ומבין חידות: 'ויעצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים: 'והעל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר: 'ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים: 'וואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין:

ט בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים: 'בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה: 'ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר: 'ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: 'חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך: 'ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו ושרינו ואבותינו ואל כל עם הארץ: 'לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעלו בך: 'יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבותינו אשר חטאנו לך: 'לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: 'ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: 'ויכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו: 'ויקם את דבריו אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם: 'כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: 'ויישקד יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו: 'ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו: 'אדני ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבותינו: 'ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדיך ואל תחנונו והאר פניך על מקדשך השמים למען אדני: 'היטה אלהי אונך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונונו לפניך כי על רחמך הרבים: 'אדני שמעה אדני

חיה וקים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא: 'כמשויב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שויב לדניאל מן יד אריותא: 'והדניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא:

א בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר: 'ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחו לימא רבא: 'זארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא: 'קדמיתא כאריה וגפיין די נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה ונטילת מן ארעא ועל רגליין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה: 'וארו חויה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעיין בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא: 'באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפיין ארבע די עוף על גביה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה: 'באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חויה רביעיה דחילה ואימתני ותקיפא יתירא ושנין די פרול לה רברבן אכלה ומדקה ושאר ארבעה רגליה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה: 'משכתל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופס ממלל רברבן: 'חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור דלק: 'נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים ישמשונה ורבו רבון קדמוהי יקומו דניא יתב וספרין פתיחו: 'חזה הוית באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא: 'זשאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ועד: 'חזה הוית בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוה ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי: 'ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחו שלטנה שלטן שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל: 'אתכרית רוחי אנה דניאל בגוא דנה וחזוי ראשי יבהלנני: 'וקרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני: 'אלין חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומו מן ארעא: 'ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמיא: 'אדין צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלהון דחילה יתירה שניה די פרול וטפריה די נחש אכלה מדקה ושאר ארבעה רגליה רפסה: 'זעל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן ועינין לה ופס ממלל רברבן וחזוה רב מן חברתה: 'חזה הוית וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין ויכלה להון: 'זעד די אתה עתיק יומיא ודינא יתב לקדישי עליונין וזמנא מטה ומלכותא חסנון קדישין: 'זכין אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיתא תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה: 'זוקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון והוא ישנא מן קדמיה ותלתה מלכין יהשפל: 'זומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עזן ועדנין ופלג עדן: 'זודינא יתב ושלטנה יעדון להשמדה ולהובדה עד סופא: 'ומלכותה ושלטנה ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחו וישתמעון: 'זעד כה סופא די מלתא אנה דניאל שגיא רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרת:

א בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: 'זאראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אולי: 'זאשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרונה: 'ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצונו והגדיל: 'זואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: 'ויבא עד האיל בעל

חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון: ¹⁰ ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו: ¹¹ ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו עד מעזה: ¹² ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו: ¹³ ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעוז: ¹⁴ וישב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: ¹⁵ ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו: ¹⁶ ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד: ¹⁷ וייעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו: ¹⁸ וישם פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד ולא לו תהיה: ¹⁹ וישב פניו לאיים ולכד רבים והשבת קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו: ²⁰ וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא: ²¹ ועמד על כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה: ²² ועמד על כנו נבוה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובהחזיק מלכות בחלקלקות: ²³ וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית: ²⁴ וזמן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט גוי: ²⁵ בשלוח ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבוזר ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד עת: ²⁶ ויער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאד ולא יעמד כי יחשבו עליו מחשבות: ²⁷ ואכלי פת בגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים: ²⁸ וישניהם המלכים לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד: ²⁹ וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו: ³⁰ למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרנה: ³¹ ובאו בו ציים כתיים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש: ³² וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוף משומם: ³³ ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו: ³⁴ ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבוזה ימים: ³⁵ וזבהכשלם יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות: ³⁶ וזמן המשכילים יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבוך עד עת קץ כי עוד למועד: ³⁷ ויעשה כרצונו המלך ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות והצליח עד כלה זעם כי נחרצה נעשתה: ³⁸ ויעל אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל: ³⁹ ולאלה מעזים על כנו יכבד ולא לוה אשר לא ידעהו אבתיו יכבד בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות: ⁴⁰ ויעשה למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם ברבים ואדמה יחלק במחיר: ⁴¹ ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר: ⁴² ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית בני עמון: ⁴³ וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: ⁴⁴ ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: ⁴⁵ ושמועות יבהלוהו מזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים: ⁴⁶ ויוטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו:

יב ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר: ¹ ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: ² והמשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד: ³ ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ ישטפו רבים ותרבה הדעת: ⁴ וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר: ⁵ ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות: ⁶ ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם

סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: ⁷ ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר קדש אלהי: ⁸ ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב: ⁹ ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה: ¹⁰ ובתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה: ¹¹ ושבועים שבועים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים: ¹² ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבועים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים: ¹³ ואחרי השבועים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות: ¹⁴ והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמם ועד כלה ונחרצה תתך על שמם:

יג בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטישצור ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה: ¹ בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבועים ימים: ² לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוד לא סכתי עד מלאת שלשת שבועים ימים: ³ ובימים עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל: ⁴ ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אפוז: ⁵ וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידי אש וזרעותיו ומרגלתיו כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון: ⁶ וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא: ⁷ ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: ⁸ ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה: ⁹ והנה יד נגעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי: ¹⁰ ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדתי מרעיד: ¹¹ ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך: ¹² וישר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזורי ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס: ¹³ ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים: ¹⁴ ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: ¹⁵ והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח: ¹⁶ והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי: ¹⁷ ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני: ¹⁸ ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני: ¹⁹ ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא: ²⁰ אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם:

יד ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו: ¹ ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יון: ² ויעמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו: ³ וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי נתנש מלכותו ולאחרים מלבד אלה: ⁴ ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: ⁵ ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד זרועו ותנתן היא ומביאה והילדה ומחזקה בעתים: ⁶ ויעמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק: ⁷ וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כלי

קדש תכלינה כל אלה: ^וואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה: ^זויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ: ^חיתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכלים יבינו: ^טומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם ימים אלף מאתים ותשעים: ^יאשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: ^{יא}ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין:

אדבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: ¹תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: ²וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן: ³ויאמר יהוה אליו קרא שמו זירעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי זירעאל על בית יהוה והשבתי ממלכות בית ישראל: ⁴והיה ביום ההוא ושבתי את קשת ישראל בעמק זירעאל: ⁵ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: ⁶ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: ⁷ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן: ⁸ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: ⁹והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: ¹⁰ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום זירעאל:

באמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: ¹ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה מבין שדיה: ²פן אפשיטנה ערמה והזגתייה כיום הולדה ושמתייה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: ³ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים המה: ⁴כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי: ⁵לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: ⁶ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: ⁷והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: ⁸לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה: ⁹ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: ¹⁰והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתי וכל מועדה: ¹¹והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתי ליער ואכלתם חית השדה: ¹²ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה: ¹³לכן הנה אנכי מפתיה והלכתייה המדבר ודברתי על לבה: ¹⁴ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ מצרים: ¹⁵והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: ¹⁶והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: ¹⁷ויכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח: ¹⁸וארשתיד לי לעולם וארשתיד לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: ¹⁹וארשתיד לי באמונה וידעת את יהוה: ²⁰והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ: ²¹והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את זירעאל: ²²וזרעתייה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי אתה והוא יאמר אלהי:

גויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אישי ענבים: ²ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחרמר שערים ולתך שערים: ³ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך: ⁴כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: ⁵ואחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים:

דשמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ: ²אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו: ³לעל כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו: ⁴אך איש אל ירב ואל יזכח איש ועמד כמריבי כהן: ⁵וכשלת היום וכשל גם נביא עמד לילה ודמיתי אמך: ⁶נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני: ⁷כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר: ⁸חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: ⁹והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: ¹⁰ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר: ¹¹וזנות ויין ותירוש יקח לב: ¹²עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה וזינו מתחת אלהיהם: ¹³לעל ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: ¹⁴לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט: ¹⁵אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה: ¹⁶כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב: ¹⁷חבור עצבים אפרים הנח לו: ¹⁸סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה: ¹⁹צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם:

השמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האיזנו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור: ²זושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם: ³אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל: ⁴לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו: ⁵וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם יהודה עמם: ⁶בצאנם ובקרבם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלק מהם: ⁷ביהוה בגדו כי בנים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם: ⁸תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריד בנימין: ⁹אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה: ¹⁰היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי: ¹¹עשוק אפרים רצון משפט כי הואיל הלך אחרי צו: ¹²ואני כעש לאפרים וכרב לבית יהודה: ¹³ויורא אפרים את חליו ויהודה את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגה מכס מזור: ¹⁴כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל: ¹⁵אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני:

לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הורג בניו: ⁷תן להם יהוה מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים: ⁸וכל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על רע מעלליהם מביתי אגרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סורים: ⁹הכה אפרים שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי ילדון והמתי מחמדו בטנם: ¹⁰ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בגוים:

¹גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו מצבות: ²חלק לבס עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדד מצבותם: ³כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו: ⁴דברו דברים אלוה שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי: ⁵לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמרו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו: ⁶גם אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו: ⁷נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים: ⁸ונשמדו במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו: ⁹מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עלוה: ¹⁰באותי ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי עינתם: ¹¹ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב: ¹²זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד יבוא וירה צדק לכם: ¹³חַרְשַׁתְּם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך ברב גבוריך: ¹⁴וקאם שאון בעמך וכל מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה אם על בנים רטשה: ¹⁵וככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

יאכי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: ²קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון: ³זאנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתי ולא ידעו כי רפאתים: ⁴בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: ⁵לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: ⁶וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם: ⁷ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד לא ירומם: ⁸איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: ⁹לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: ¹⁰אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים: ¹¹יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה: ¹²סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן:

יבאפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום כזב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל: ²זריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו: ³בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה את אלהים: ⁴וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו: ⁵ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: ⁶ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד: ⁷כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב: ⁸ויואמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא: ⁹ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד: ¹⁰ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה: ¹¹אם גלעד און אך שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי: ¹²ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר: ¹³ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר: ¹⁴הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו:

יגכדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: ²ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון: ³לכן יהיו כענן בקר וכטל

ולכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו: ²יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: ³ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ: ⁴מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך: ⁵העל כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא: ⁶כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות: ⁷והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי: ⁸גלעד קרית פעלי און עקבה מדם: ⁹וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו: ¹⁰בבית ישראל ראיתי שערידיה שם זנות לאפרים נטמא ישראל: ¹¹גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי:

ידכרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ: ²יובל יאמרו ללבכם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו: ³ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים: ⁴כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו: ⁵היום מלכנו החלו שרים חמת מייך ידו את לצצים: ⁶כי קרבו כתנור לבס בארבע כל הלילה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה: ⁷כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אלי: ⁸אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה: ⁹ואכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע: ¹⁰וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת: ¹¹ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו: ¹²כאשר ילכו אפרים עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם: ¹³אוי להם כי נדדו ממני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים: ¹⁴ולא זעקו אלי בלבם כי יילילו על משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי: ¹⁵ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי יחשבו רע: ¹⁶ישובו לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים:

האל חכך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורת פשעו: ²כי זיעקו אלהי ידענוך ישראל: ³זנח ישראל טוב אויב ירדפו: ⁴הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת: ⁵זנח עגלך שמרון חרה אפי בס עד מתי לא יוכלו נקין: ⁶כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון: ⁷כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמח אולי יעשה זרים יבלעהו: ⁸נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו: ⁹כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: ¹⁰גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים: ¹¹כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא: ¹²אכתוב לו רבו תורתי כמו זר נחשבו: ¹³זבחי הבהבי זבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים ישובו: ¹⁴ויושכח ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנתיה:

טואל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן: ²גרגן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה: ³לא ישובו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו: ⁴לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה: ⁵מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה: ⁶כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מן תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם: ⁷באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה: ⁸הצפה אפרים עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו: ⁹העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד חטאתם: ¹⁰כענבים במדבר מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם המה באו בעל פעור ויזנרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם: ¹¹אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהריון: ¹²כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם: ¹³אפרים כאשר ראיתי

משכים הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה: ^אואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי: ^באני ידעתך במדבר בארץ תלאבות: ^גכמרעיתם וישבעו וירם לבם על כן שכחוני: ^דואהי להם כמו שחל כגמר על דרך אשור: ^האפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם: ^ושחתך ישראל כי בי בעזרך: ^זאהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים: ^חאתן לך מלך באפי ואקח בעברתי: ^טצרור עון אפרים צפונה חטאתו: ^יחבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמד במשבר בנים: ^{יא}מיד שאול אפדם ממות אגאלם אהי דבריק מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני: ^{יב}כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה: ^{יג}תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו:

יד שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: ^אקחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: ^באשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בדך ירחם יתום: ^גארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: ^דאהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון: ^הילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון: ^וישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיון לבנון: ^זאפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: ^חמי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו במם ופשעים יכשלו במם:

בגוים: ²זאת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים הקדמני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: ³אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות: ⁴אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם: ⁵ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: ⁶ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר: ⁷וישלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם: ⁸ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: ⁹וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: ¹⁰והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם וקניכם חלמות יחלמו בחוריקם חזינות יראו: ¹¹וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי: ¹²ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן: ¹³השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: ¹⁴והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידיים אשר יהוה קרא:

גכי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם: ¹קבצתי את כל הגוים והורדתי אל עמק יהושפט ונשפטי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו: ²זאל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו בין וישתו: ³וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם: ⁴אשר כספי זוהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם: ⁵ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: ⁶הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם: ⁷ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר: ⁸קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: ⁹כתו אתיכם לחרבות ומזמרתכם לרמחים החלש יאמר גבור אני: ¹⁰עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך: ¹¹יעורו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב: ¹²שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם: ¹³המונים המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוץ: ¹⁴שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: ¹⁵ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעו לבני ישראל: ¹⁶וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד: ¹⁷והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השטים: ¹⁸מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם: ¹⁹יהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור: ²⁰ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון:

אדבר יהוה אשר היה אל זואל בן פתואל: ¹שמעו זאת הזקנים והאינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: ²עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: ³יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: ⁴הקיצו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיתם: ⁵כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו: ⁶אש גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבנו שריגיה: ⁷אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה: ⁸הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אכלו הכהנים משרתי יהוה: ⁹שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר: ¹⁰הבישו אכרים הילילו כרמים על חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה: ¹¹הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מן בני אדם: ¹²חגרו וספרו הכהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך: ¹³קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה: ¹⁴איה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא: ¹⁵הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל: ¹⁶עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: ¹⁷מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי הצאן נאשמו: ¹⁸אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה: ¹⁹גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר:

בתקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל יושבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב: ¹יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על ההרים עם רב ועצום כמהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור: ²לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא היתה לו: ³כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירצון: ⁴כקול מרכבות על ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה: ⁵מפניו יחילו עמים כל פנים קבצו פארו: ⁶כגבורים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם: ⁷ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו: ⁸בעיר ישקו בחומה ירצון בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כנגב: ⁹לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: ¹⁰ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מתנהו כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: ¹¹וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד: ¹²וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה: ¹³מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם: ¹⁴תקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה: ¹⁵אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מתדרו וכלה מחפתה: ¹⁶בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל במ גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיכם: ¹⁷הייקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו: ¹⁸ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה

עֲמוֹס

אדברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש: ²ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: ³כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד: ⁴ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד: ⁵הישרתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה: ⁶כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדם: ⁷ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה: ⁸והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה: ⁹כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדם ולא זכרו ברית אחים: ¹⁰ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנותיה: ¹¹כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח: ¹²ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה: ¹³כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם: ¹⁴והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: ¹⁵והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה:

בכה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד: ²ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר: ³והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר יהוה: ⁴כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעומו כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם: ⁵ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם: ⁶כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: ⁷השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי: ⁸ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם: ⁹ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת: ¹⁰ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי: ¹¹ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזירים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה: ¹²ותשקו את הנזירים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו: ¹³הנה אנכי מעיק תחתכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר: ¹⁴ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו: ¹⁵ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: ¹⁶ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה:

גשמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: ¹ירק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונותיכם: ²הילכו שנים יחדו

בלתי אם נועדו: ³הישאג אריה בעיר וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד: ⁴התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד: ⁵אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: ⁶כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים: ⁷אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: ⁸השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה: ⁹ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס וישד בארמנותיהם: ¹⁰לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך עזך ונבזו ארמנותיך: ¹¹כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל און כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש: ¹²שמעו והעידו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות: ¹³כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ: ¹⁴והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאם יהוה:

דשמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה: ²נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחרייתכן בסירות דוגה: ³ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה: ⁴באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם: ⁵וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה: ⁶וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומותיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: ⁷וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש: ⁸ונעו שטים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה: ⁹הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה: ¹⁰ושלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריהם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: ¹¹הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה: ¹²לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת אלהיך ישראל: ¹³כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחו עשה שחר עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו:

השמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל: ¹נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה: ²כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל: ³כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו: ⁴ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון: ⁵ידרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל: ⁶ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו: ⁷עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי הים וישפכם

אשתך בעיר תזנה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו:

חכה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ: ^זויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: ^חיהלילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס: ^טשמעו זאת השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ: ^ילאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: ^{יא}לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר: ^{יב}נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם: ^{יג}העל זאת לא תרגו הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים: ^{יד}והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור: ^{טו}הפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמתיא כאבל יחיד ואחרייתה כיום מר: ^{טז}הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה: ^{יז}נעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו: ^{יח}ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא: ^{יט}הנשבועים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

טראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט: ^באם יחרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם: ^גזאם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם: ^דואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה: ^הזאדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוגו ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים: ^והבונה בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: ^זהלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר: ^חהנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאם יהוה: ^טכי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ: ^יבחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה: ^{יא}ביום ההוא אקים את סכת דוד הנפלת וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתי כימי עולם: ^{יב}למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת: ^{יג}הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגנה: ^{יד}ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם: ^{טו}ונטעתי על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

על פני הארץ יהוה שמו: ^{טז}המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא: ^{יז}שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו: ^{יח}לכן יען בוששכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו במ כרמי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם: ^{יט}כי ידעתי רבים פשעיתם ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו: ^כלכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא: ^{כא}דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם: ^{כב}שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף: ^{כג}לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי: ^{כד}ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה: ^{כה}היו המתאווים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור: ^{כו}כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש: ^{כז}הלוא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו: ^{כח}שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתים: ^{כט}כי אם תעלו לי עלות ומנחתים לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט: ^להסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא אשמע: ^{לא}ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן: ^{לב}הזבחחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ^{לג}ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם: ^{לד}והגליתי אתכם מהלאה לרמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו:

אהיו השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל: ^בעברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רב גבולם מגבלכם: ^גהמנדים ליום רע ותגישו שבת חמס: ^דהשכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק: ^ההפרטים על פי הנבל כדוד חשבו להם כלי שיר: ^והשתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף: ^זלכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרוחים: ^חנשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרת עיר ומלאה: ^טוהיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו: ^יונשאו דודו ומספרו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה: ^{יא}כי הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים: ^{יב}הירצון בסלע סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה: ^{יג}השחחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים: ^{יד}כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה:

אכה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה לקש אחר גזי המלך: ^ביהיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: ^גנחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה: ^דכה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק: ^הואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: ^ונחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: ^זכה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך: ^חויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: ^טונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב: ^יוישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו: ^{יא}כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: ^{יב}ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא: ^{יג}ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא: ^{יד}ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים: ^{טו}ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל: ^{טז}ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית ישחק: ^{יז}לכן כה אמר יהוה

עבדיה

אחזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: ^ההנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד: ^זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבבו מי יורדני ארץ: ^אאם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה: ^האם גנבים באו לך אם שודדי לילה איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות: ^אאיך נחפשו עשו נבעו מצפניו: ^זעד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו: ^ההלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: ^ווחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל: ^מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת לעולם: ^כביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו גורל גם אתה כאחד מהם: ^זואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה: ^זאל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו: ^זואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה: ^טכי קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך: ^טכי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: ^זובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: ^הוהיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר: ^ווירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד: ^זוגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: ^כועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

יוֹנָה

ושב מחרון אפו ולא נאבד: 'וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה:

ד וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו: ב'יתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה: ז'עתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי: ח'ויאמר יהוה ההיטב חרה לך: ט'ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר: י'וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה: י"א'וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון ויבש: י"ב'ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי: י"ג'ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות: י"ד'ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד: י"ה'ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

א'ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתו לאמר: ב'קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני: ג'ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה: ד'ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים והי סער גדול בים והאניה חשבה להשבר: ה'וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם: ו'ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד: ז'ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה: ח'ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה: ט'ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה: י'וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם: י"א'ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער: י"ב'ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם: י"ג'ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם: י"ד'ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית: י"ה'וישאו את יונה ויטלוהו אל הים ויעמד הים מזעפו: י"ו'וייראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים: י"ז'וימן יהוה דג גדול לבלע את יונה והי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:

ב'יתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה: ג'ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי: ד'ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריך וגליך עלי עברו: ה'ואני אמרתי נגרשתי מנגד עניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך: ו'אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף תבוש לראשי: ז'לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי: ח'בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך: ט'משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו: י'ואני בקול תודה אוזבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה: י"א'ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה:

ג'ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר: ב'קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך: ג'ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה ונינוה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים: ד'ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת: ה'ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם: ו'ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר: ז'ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו: ח'ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם: ט'מי יודע ישוב ונחם האלהים

מִיכָה

הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים: ¹זואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו: ²שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו: ³בנה ציון בדמים וירושלם בעולה: ⁴ראשיה בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאייה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה: ⁵לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער:

ד והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים: ¹זהלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: ²ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבתיהם לאתים וחניתיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה: ³וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר: ⁴כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד: ⁵ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי: ⁶אשמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם: ⁷זאתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם: ⁸עתה למה תריעי רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל כילודה: ⁹חולי וגחי בת ציון כילודה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מכף איביך: ¹⁰ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחזו בציון עינינו: ¹¹זהמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גרנה: ¹²קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל הארץ:

ה ועתה תתגדדי בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראל: ¹זאתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם: ²לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובו על בני ישראל: ³ועמד ורעה בעז יהוה בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ: ⁴יהיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנתינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם: ⁵ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו: ⁶זוהיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם: ⁷יהיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל: ⁸תרם ידך על צריך וכל איביך יכרתו: ⁹והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיד מקרבך והאבדתי מרכבתיך: ¹⁰והכרתי ערי ארצך והרסתי כל מבצריך: ¹¹והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך: ¹²והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך: ¹³ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עריך: ¹⁴וועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו:

א דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון וירושלם: ¹שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכס לעד אדני מהיכל קדשו: ²כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במותי ארץ: ³ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד: ⁴בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא ירושלם: ⁵ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי לגי אבניה ויסדיה אגלה: ⁶וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישונו: ⁷על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל וערום אעשה מספד כתנים ואבל כבנות יענה: ⁸כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלם: ⁹גת אל תגידו בכו אל תבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי: ¹⁰עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד בית האצל יקח מכם עמדתו: ¹¹כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם: ¹²רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאת היא לבת ציון כי בך נמצאו פשעי ישראל: ¹³לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל: ¹⁴עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל: ¹⁵קרחי וגזי על בני תענוגך הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך:

ב והיו חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשוה כי יש לאל ידם: ¹וחמדו שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו: ²לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו משם צוארתיכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: ³ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו יחלק: ⁴לכן לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה: ⁵אל תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג כלמות: ⁶האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם אלה מעלליו הלא דברי ייטיבו עם הישר הולך: ⁷זאתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשטון מעברים בטח שובי מלחמה: ⁸נשי עמי תגרשון מבית תענגיה מעל עלליה תקחו הדרי לעולם: ⁹קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ: ¹⁰לו איש הלך רוח ושקר כזב אטף לך לייך ולשכר והיה מטיף העם הזה: ¹¹אסף אסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם: ¹²עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם ויהוה בראשם:

ג ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט: ¹בשנאי טוב ואהבי רעה גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם: ²זואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת: ³אז יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם: ⁴כה אמר יהוה על הנביאים המתעים את עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה: ⁵לכן לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על הנביאים וקדר עליהם היום: ⁶זיבשו החזים וחפרו

אשמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעות קולך: ²שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח: ³עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי: ⁴כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים: ⁵עמי זכר נא מה יעץ בלך מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יהוה: ⁶במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעולות בעגלים בני שנה: ⁷הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי: ⁸הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך: ⁹קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה: ¹⁰עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רוזן זעומה: ¹¹האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה: ¹²אשר עשיריה מלאו חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם: ¹³וגם אני החליתי הכותך השמים על חטאתך: ¹⁴אתה תאכל ולא תשבוע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן: ¹⁵אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא תשתה יין: ¹⁶וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו במעצותם למען תחי אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו:

אֲלֵלֵי לִי כִי הֵייתִי כַאֲסַפִּי קִיץ כַּעֲלֵלֶת בְּצִיר אֵין אֲשׁוּכֹל לֶאֱכֹל בַּכּוֹרָה אוֹתָהּ נִפְשִׁי: ²אֲבַד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ וַיִּשָׁר בְּאָדָם אֵין כֹּלֵם לַדְּמִים יֵאָרְבוּ אִישׁ אֶת אַחִיהוּ וַיִּצְוּוּ חֲרָם: ³עַל הָרַע כְּפִים לְהִיטִיב הַשֵּׁר שֶׁאֵל וְהִשְׁפֵּט בְּשִׁלּוֹם וְהַגְדוּל דְּבַר הוֹת נִפְשׁוֹ הוּא וַיַּעֲבֹתוּהוּ: ⁴טוֹבֶם כַּחֲדָק יִשְׂרָאֵל מִמְּסוּכָה יוֹם מִצִּיפֶיךָ פִּקְדָתְךָ בָּאָה עֵתָה תִּהְיֶה מְבֹכָתָם: ⁵אֵל תֹּאמִינוּ בְּרַע אֵל תִּבְטַחֻּ בְּאֵלֹף מִשְׁכַּבְתָּ חִיקֶךָ שֶׁמֶר פִּתְחֵי פִיךָ: ⁶כִּי בֶן מִנְבַל אֵב בַּת קָמָה בְּאֵמָה כֹּלָה בַחֲמַתָּה אֵיבִי אִישׁ אֲנֹשִׁי בֵיתוֹ: ⁷אֲנִי בִיהוּה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי: ⁸אֵל תִּשְׁמַחֵי אֵיבַתִּי לִי כִי נִפְלַתִי קִמַּתִּי כִי אֲשַׁב בַּחֲשֶׁךְ יְהוּה אֹר לִי: ⁹זַעַף יְהוּה אֲשָׂא כִי חֲטַאתִי לוֹ עַד אֲשֶׁר יִרְיֵב רִיבִי וְעִשָּׂה מִשְׁפָּטִי יוֹצִיאֲנִי לְאוֹר אֲרָאָה בְּצַדְקָתוֹ: ¹⁰וְתִרְאֵי אֵיבַתִּי וְתִכְסֶּה בּוֹשָׁה הָאֵמְרָה אֵלֵי אֵין יְהוּה אֱלֹהֶיךָ עֵינֵי תִרְאִינָה בֵּה עֵתָה תִּהְיֶה לְמִרְמָס כְּטִיט חוֹצוֹת: ¹¹יוֹם לְבָנוֹת גְּדָרֶיךָ יוֹם הֵהוּא יִרְחַק חֶק: ¹²יוֹם הוּא וְעַדֶיךָ יָבוֹא לְמִנֵּי אֲשׁוֹר וְעָרֵי מִצּוֹר וְלְמִנֵּי מִצּוֹר וְעַד נְהַר וַיִּם מִיִּם וְהַר הַהָר: ¹³וְהִיִּתָה הָאָרֶץ לְשִׁמְמָה עַל יִשְׁבִּיָה מִפְּרֵי מַעֲלָלֵיהֶם: ¹⁴רַעָה עִמָּךְ בְּשִׁבְטְךָ צֹאן נַחֲלָתְךָ שֹׁכְנֵי לְבַדָּד יַעַר בְּתוֹךְ כְּרַמֵּל יִרְעוּ בִּשְׁן וְגִלְעָד כִּימֵי עוֹלָם: ¹⁵כִּימֵי צִאֲתְךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֲנוּ נִפְלָאוֹת: ¹⁶וַיִּרְאוּ גוֹיִם וַיִּבְשׂוּ מִכָּל גְּבוּרָתָם יִשְׁיִמוּ יָד עַל פֶּה אֲזוּנֵיהֶם תַּחֲרַשְׁנָה: ¹⁷וַיִּלְחְכוּ עִפְרַיִם כַּנְּחָשׁ כִּזְחָלֵי אֶרֶץ יִרְגְּזוּ מִמְּסַגְרֵתֵיהֶם אֵל יְהוּה אֱלֹהֵינוּ יִפְחָדוּ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ: ¹⁸מִי אֵל כַּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעָבַר עַל פִּשְׁעֵי לְשֹׁאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא הַחֲזִיק לְעַד אִפּוֹ כִי חִפֵּץ חֲסֵד הוּא: ¹⁹וַיִּשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבַּשׁ עוֹנֵתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בַּמַּצְלוֹת יִם כֹּל חֲטָאוֹתֵם: ²⁰תִּתֵּן אִמָּת לִיעֶקֶב חֲסֵד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת לְאַבְתָּיִנוּ מִימֵי קֶדֶם:

נְחוּם

עמד נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחיד:
מי מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן:
ישם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי
כארבה: ^טהרבית רכליך מכוכבי השמים ילק פשט ויעף: ^ימנזריך כארבה
וטפסריך כגוב גבי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע
מקומו אים: ^ינמו רעיד מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמד על ההרים
ואין מקבץ: ^יאין כהה לשברך נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו כף
עליך כי על מי לא עברה רעתך תמיד:

אמשא נינוה ספר חזון נחום האלקשי: ^אאל קנוא ונקם יהוה נקם יהוה
ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו: ^ביהוה ארך אפים וגדול
כח ונקמה לא ינקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו: ^גגוער
בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל:
^דהרים רעשו ממנו והגבעות התמגגו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישבי
בה: ^הלפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים
נתצו ממנו: ^וטוב יהוה למעוז ביום צרה וידע חסי בו: ^זיבשטף עבר כלה
יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך: ^חמה תחשבון אל יהוה כלה הוא עשה
לא תקום פעמים צרה: ^טכי עד סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו קקש
יבש מלא: ^יממך יצא חשב על יהוה רעה יעץ בליעל: ^{יא}כה אמר יהוה אם
שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר וענתך לא אענך עוד: ^{יב}ועתה אשבר מטהו
מעליך ומוסרתוך אנתק: ^{יג}וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך עוד מבית
אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי קלות: ^{יד}הנה על ההרים רגלי
מבשר משמיע שלום חגי יהודה חגיד שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבור
בך בליעל כלה נכרת:

געלה מפיץ על פניך נצור מצרה צפה דרך חזק מתנים אמץ כח מאד:
^אכי שב יהוה את גאון יעקב כגאון ישראל כי בקקום בקקים זומריהם
שחתו: ^במגן גבריהו מאדם אנשי חיל מתלעים באש פלדות הרכב ביום
הכינו והברשים הרעלו: ^גבחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות
מראיהן כלפידם כברקים ירוצצו: ^דזיכר אדיריו יכשלו בהלכותם ימהרו
חומתה והכן הסכך: ^השערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג: ^והעצב גלתה
העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על לבבהן: ^זונינוה כברכת
מים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה: ^חבזו כסף בזו זהב ואין
קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה: ^טבוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק
ברכים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם קבצו פארור: ^יאיה מעון אריות
ומרעה הוא לכפרים אשר הלך אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד:
^{יא}אריה טרף בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו וימלא טרף חריו ומענתיו טרפה:
^{יב}הנני אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב
והכרתי מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול מלאככה:

גהו עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף: ^אקול שוט וקול
רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה: ^בפרש מעלה ולהב חרב וברק
חנית ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם: ^גמרב זנוני
זונה טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה:
^דהנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי שולידך על פניך והראיתי גוים מערך
וממלכות קלונך: ^ההשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתוך כראי: ^והיה
כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים
לך: ^זהיטיבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר חיל ים מים
חומתה: ^חכוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך: ^טגם היא
לגלה הלכה בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל
וכל גדוליה רתקו בזקים: ^יגם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי מעוז
מאויב: ^{יא}כל מבצריך תאנים עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל: ^{יב}הנה

חִבְקוּק

הארץ: ^אונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה: ^בלפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו: ^געמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו: ^דתחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדין: ^ההבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה: ^ועריה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ: ^זראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא: ^חשמש ירח עמד זבלה לאור חציך יהלכו לנגה ברק חניתך: ^טבזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים: ^ייצאת לישע עמד לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה: ^{יא}נקבת במטיו ראש פרוזו יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל עני במסתר: ^{יב}דרכת בים סוסיך חמר מים רבים: ^{יג}שמעתי ותרגזו בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגודנו: ^{יד}כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר ברפתים: ^{טו}ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי ישעי: ^{טז}יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בנגינותי:

אֵלֵהֶם שֶׁאֵשׁר אֲשֶׁר חִזָּה חִבְקוּק הַנְּבִיא: ^אעַד אָנֹכִי יְהוֹה שׁוֹעֵתִי וְלֹא תִשְׁמַע אֲזַעֲקָ אֵלֶיךָ חִמָּס וְלֹא תוֹשִׁיעַ: ^בלְמָה תִּרְאֵנִי אֹן וְעָמַל תְּבִיט וְשֹׁד וְחִמָּס לִנְגְדִי וַיְהִי רִיב וּמְדוֹן יִשְׂאֵ: ^געַל כֵּן תִּפּוֹג תּוֹרָה וְלֹא יֵצֵא לְנִצַּח מִשְׁפָּט כִּי רִשְׁעִי מִכְתִּיר אֶת הַצְּדִיק עַל כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מֵעַקֵּל: ^דרְאוּ בְּגוֹיִם וְהִבִּיטוּ וְהִתְמַהוּ תִּמְהוּ כִּי פֶעַל פֶּעַל בִּימִיכָם לֹא תִאֲמִינוּ כִּי יִסְפֵּר: ^הכִּי הִנְנִי מִקִּים אֶת הַכַּשְׂדִּים הַגּוֹי הַמֵּר וְהַנְּמַהֵר הַהוֹלֵךְ לְמִרְחָבֵי אֶרֶץ לְרִשְׁתָּ מִשְׁכְּנוֹת לֹא לֹ: ^ואִים וְנוֹרָא הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ וְשִׂאתוֹ יֵצֵא: ^זוֹקְלוֹ מִנְּמָרִים סוֹסִיו וְחָדוּ מִזֹּאבֵי עֵרֶב וּפְשׁוֹ פִּרְשָׁיו וּפְרָשָׁיו מִרְחוֹק יִבְאוּ יַעֲפוּ כְּנֹשָׁר חֵשׁ לֹאֲכֹל: ^חכֹּלֵה לְחִמָּס יִבּוֹא מִגַּמַּת פְּנִיָּהֶם קְדִימָה וַיֹּאסֶף כְּחוֹל שִׁבִי: ^טוְהוּא בְּמַלְכִים יִתְקַלַּס וְרוֹזְנִים מִשְׁחָק לוֹ הוּא לְכָל מִבְּצֵר יִשְׁחַק וַיַּעֲבֵר עִפְר וַיִּלְכְּדָה: ^יאֲזו חֶלֶף רוּחַ וַיַּעֲבֵר וְאִשָּׁם זֹו כָּחוֹ לֹאֲלָהוּ: ^{יא}הֲלוֹא אֶתָּה מִקְדָּם יְהוֹה אֱלֹהֵי קְדָשִׁי לֹא נִמּוֹת יְהוֹה לְמִשְׁפָּט שְׁמַתוֹ וְצוֹר לְהוֹכִיחַ יִסְדָּתוֹ: ^{יב}תְּהוֹר עֵינַיִם מִרְאוֹת רַע וְהִבִּיט אֶל עָמַל לֹא תוֹכֵל לְמָה תְּבִיט בּוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ בְּבֹלַע רִשְׁעִי צְדִיק מִמֶּנּוּ: ^{יג}וְתַעֲשֶׂה אָדָם כְּדָגִי הֵים כְּרִמְשׁ לֹא מִשֵּׁל בּוֹ: ^{יד}כֹּלֵה בַחֲכָה הָעֹלָה יִגְרָהוּ לְחַרְמוֹ וַיֹּאסְפָהוּ מִמְּכַמְרָתוֹ עַל כֵּן יִשְׁמַח וַיִּגִּל: ^{טו}עַל כֵּן יִזְבַּח לְחַרְמוֹ וַיִּקְטֵר לְמִכְמַרְתּוֹ כִּי בַהֲמָה שִׁמֹן חִלְקוֹ וּמִאֲכָלוֹ בְּרָאָה: ^{טז}הָעַל כֵּן יִרִיק חַרְמוֹ וְתִמִּיד לְהַרְגַּ גּוֹיִם לֹא יִחְמוֹל:

בְּעַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמְדָה וְאֶתִּיצֵבָה עַל מִצּוֹר וְאֶצְפֶּה לְרְאוֹת מָה יִדְבַר בִּי וּמָה אֲשִׁיב עַל תּוֹכַחְתִּי: ^איִעֲנֵנִי יְהוֹה וַיֹּאמֶר כְּתוֹב חֲזוֹן וּבֹאֵר עַל הַלְּחוֹת לְמַעַן יִרוּץ קוֹרָא בּוֹ: ^בכִּי עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד וַיִּפַּח לִקְץ וְלֹא יִכּוֹב אִם יִתְמַהֲמָה חֲכָה לוֹ כִּי בֹא יִבֹא לֹא יֵאָחֵר: ^גהִנֵּה עֹפְלָה לֹא יִשְׂרָה נִפְשׁוֹ בּוֹ וְצְדִיק בְּאִמּוֹנָתוֹ יַחִיָּה: ^דוְאֵף כִּי הִיִּין בּוֹגֵד גִּבֵּר יִהִיר וְלֹא יִנּוֹה אֲשֶׁר הִרְחִיב כְּשֹׂאֹל נִפְשׁוֹ וְהוּא כְּמוֹת וְלֹא יִשְׁבַע וַיֹּאסֶף אֲלֵיוֹ כָּל הַגּוֹיִם וַיִּקְבֹּץ אֲלֵיוֹ כָּל הָעַמִּים: ^ההֲלוֹא אֱלֹהֵי כָּלֵם עֲלִיו מִשֵּׁל יִשְׂאוּ וּמְלִיצָה חִידוֹת לוֹ וַיֹּאמֶר הוּי הַמְּרַבָּה לֹא לוֹ עַד מָתִי וּמִכְּבִיד עֲלִיו עֲבִטִיט: ^והֲלוֹא פִתַּע יִקּוֹמוּ נִשְׁכִּיךְ וַיִּקְצוּ מִזְעֻעִיד וְהִיִּית לְמִשְׁסוֹת לְמוֹ: ^זכִּי אֶתָּה שְׁלוֹת גּוֹיִם רִבִּים יִשְׁלֹךְ כָּל יִתֵּר עִמָּם מִדְּמֵי אָדָם וְחִמָּס אֶרֶץ קְרִיָּה וְכָל יִשְׁבֵי בָּהּ: ^חהוּי בְּצַע בְּצַע רַע לְבִיתוֹ לְשׁוֹם בְּמִרוֹם קִנּוֹ לְהַנְצֵל מִכֶּף רַע: ^טיַעֲצָת בִּשְׁת לְבִיתְךָ קִצּוֹת עִמָּם רִבִּים וְחוֹטָא נִפְשָׁךְ: ^יכִּי אֲבֵן מִקִּיר תִּזְעַק וְכִפִּיס מַעַץ יַעֲנֵנָה: ^{יא}הוּי בְּנָה עִיר בְּדַמִּים וְכוֹנֵן קְרִיָּה בְּעוֹלָה: ^{יב}הֲלוֹא הִנֵּה מֵאֵת יְהוֹה צְבָאוֹת וַיִּיגְעוּ עִמָּם בְּדִי אֲשׁ וְלֹאֲמִים בְּדִי רִיק יַעֲפוּ: ^{יג}כִּי תִמְלֹא הָאֶרֶץ לְדַעַת אֶת כְּבוֹד יְהוֹה כְּמִים יִכְסוּ עַל יָם: ^{יד}הוּי מִשְׁקָה רַעְהוֹ מִסְפַּח חֲמַתְךָ וְאֵף שִׁכַר לְמַעַן הִבִּיט עַל מַעוֹרִיָּהֶם: ^{טו}שִׁבְעַת קִלְוֹן מִכְּבוֹד שְׁתָּה גַם אֶתָּה וְהָעֶרֶל תִּסּוֹב עֲלֶיךָ כּוֹס יִמִּין יְהוֹה וַיִּקְיָלוֹן עַל כְּבוֹדְךָ: ^{טז}כִּי חִמָּס לְבַנּוֹן יִכְסֵּךְ וְשֹׁד בַּהֲמוֹת יַחִיתֵן מִדְּמֵי אָדָם וְחִמָּס אֶרֶץ קְרִיָּה וְכָל יִשְׁבֵי בָּהּ: ^{יז}מָה הוֹעִיל פִּסָּל כִּי פִּסְלוֹ יִצְרוּ מִסְכָּה וּמִזוֹרָה שִׁקֵּר כִּי בִטַח יִצֵּר יִצְרוּ עֲלֵיו לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים אֱלִמִּים: ^{יח}הוּי אֹמֵר לַעֲץ הַקִּיצָה עוֹרִי לֹאֲבֵן דּוֹמָם הוּא יוֹרָה הִנֵּה הוּא תִפּוֹשׁ זָהָב וְכִסֶּף וְכָל רוּחַ אֵין בְּקִרְבּוֹ: ^{יט}וַיְהוֹה בְּהִיכָל קִדְשׁוֹ הֵס מִפְּנֵיו כָּל הָאֶרֶץ:

גַּתְּפֹלָה לְחִבְקוּק הַנְּבִיא עַל שְׁגִינּוֹת: ^איְהוֹה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי יְהוֹה פֶּעַלְךָ בְּקִרְבִּי שְׁנִים חִיָּהוּ בְּקִרְבִּי שְׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרַגְוֹ רַחֵם תּוֹכּוֹר: ^באֲלוֹהַ מִתִּימָן יִבּוֹא וְקִדּוֹשׁ מִהֵר פֹּאֵרֵן סִלָּה כִּסֵּה שְׁמַיִם הוֹדוּ וְתַהֲלִתוּ מִלֵּאָה

צְפִינָה

גַּהוּ מְרָאָה וּנְגַאֲלָה הָעִיר הַיּוֹנָה: ^זלֹא שָׁמְעָה בְּקוֹל לֹא לִקְחָה מוֹסֵר בִּיהוּה לֹא בִטְחָה אֶל אֱלֹהֶיהָ לֹא קִרְבָּה: ^ייִשְׂרָיִה בְּקִרְבָּה אֲרִיזוֹת שְׁאֵגִים שִׁפְטִיָּה זָאבֵי עֶרֶב לֹא גִרְמוּ לְבִקְרָ: ^{יא}נְבִיאִיָּה פְּחִזִים אֲנִשֵׁי בְּגִדוֹת כְּהֵנִיָּה חֲלָלוּ קִדְשׁ חֲמִסוֹ תוֹרָה: ^{יב}יְהוּה צְדִיק בְּקִרְבָּה לֹא יַעֲשֶׂה עוֹלָה בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ מִשְׁפָּטוֹ יִתֵּן לְאֹר לֹא נַעֲדָר וְלֹא יִדְעֶה עוֹל בְּשֵׁת: ^{יג}הִכְרַתִּי גּוֹיִם נִשְׁמָו פְּנוֹתָם הִחְרַבְתִּי חוֹצוֹתָם מִבְּלֵי עוֹבֵר נִצְדוּ עֲרִיָּהִם מִבְּלֵי אִישׁ מֵאִין יוֹשֵׁב: ^{יד}אִמְרַתִּי אֲךָ תִּירָאִי אוֹתִי תִקְחִי מוֹסֵר וְלֹא יִכְרַת מַעוֹנָה כֹּל אֲשֶׁר פִּקְדַתִּי עֲלֶיהָ אֲכֹן הַשְׁכִּימוֹ הַשְׁחִיתוֹ כֹּל עֲלִילוֹתָם: ^{טו}לֹכֵן חָכוּ לִי נֹאֵם יְהוּה לְיוֹם קוֹמִי לַעֲדָ כִי מִשְׁפָּטִי לְאִסְףָּ גּוֹיִם לְקַבְּצִי מִמְּלָכוֹת לְשִׁפֵּךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמִי כֹל חֲרוֹן אִפִּי כִי בָאֵשׁ קִנְאִתִּי תֹאכַל כֹּל הָאָרֶץ: ^{טז}כִּי אֲזִ אֶהַפֵּךְ אֶל עֲמִים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקִרְאָ כֹּלֵם בְּשֵׁם יְהוּה לַעֲבֹדוֹ שְׂכֵם אֶחָד: ^{יז}מַעֲבֵר לְנֹהֲרֵי כּוֹשׁ עֲתָרִי בֵּת פּוֹצִי יוֹבְלוֹן מִנְחַתִּי: ^{יח}בְּיוֹם הַהוּא לֹא תִבּוֹשִׁי מִכֹּל עֲלִילַתִּיךָ אֲשֶׁר פִּשְׁעַת בִּי כִי אֲזִ אִסִּיר מִקִּרְבְּךָ עֲלִיזִי גְאוֹתְךָ וְלֹא תוֹסִפִי לְגַבְהָה עוֹד בְּהֵרָ קִדְשִׁי: ^{יט}וְהַשְׂאֲרַתִּי בְּקִרְבְּךָ עִם עֵנִי וְדָל וְחִסּוֹ בְּשֵׁם יְהוּה: ^כשְׂאֲרִיתִי יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲשׂוּ עוֹלָה וְלֹא יִדְבְּרוּ כִזָּב וְלֹא יִמְצָא בְּפִיהֶם לְשׁוֹן תְּרַמִּית כִּי הֵמָּה יִרְעוּ וּרְבִצּוּ וְאִין מַחְרִיד: ^{כא}רְנִי בֵּת צִיּוֹן הִרְעִינִי יִשְׂרָאֵל שְׂמַחִי וְעֲלִזִי בְּכָל לֵב בֵּת יִרוּשָׁלַם: ^{כב}הִסִּיר יְהוּה מִשְׁפָּטִיךָ פְּנֵה אִיבֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְהוּה בְּקִרְבְּךָ לֹא תִירָאִי רַע עוֹד: ^{כג}בְּיוֹם הַהוּא יֹאמֵר לִירוּשָׁלַם אֶל תִּירָאִי צִיּוֹן אֶל יִרְפוּ יַדֶּיךָ: ^{כד}יְהוּה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ גְבוּר יוֹשִׁיעַ יִשִּׁיעַ עֲלֶיךָ בְּשִׂמְחָה יַחְרִישׁ בְּאַהֲבַתּוֹ יִגִּיל עֲלֶיךָ בְּרִנָּה: ^{כה}נֹוֹגִי מִמוֹעֵד אִסְפַּתִּי מִמֶּךָ הִיוּ מִשְׁאֵת עֲלֶיהָ חֲרַפָּה: ^{כו}הֲנִנִּי עֲשֵׂה אֶת כֹּל מִעֲנִידָ בַעַת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת הַצִּלְעָה וְהִנְדַּחְתָּ אֶקְבֶּץ וְשִׁמַּתִּים לְתַהֲלָה וְלִשְׁם בְּכָל הָאָרֶץ בְּשֵׁתָם: ^{כז}בַּעַת הַהִיא אֲבִיא אֶתְכֶם וּבַעַת קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֲתֹן אֶתְכֶם לִשְׁם וְלְתַהֲלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אִמְרָ יְהוּה:

אֲדַבֵּר יְהוּה אֲשֶׁר הִיָּה אֶל צְפִינָה בֶן כּוֹשִׁי בֶן גְּדַלְיָה בֶן אִמְרִיָּה בֶן חֲזַקְיָה בִימֵי יִאֲשִׁיְהוּ בֶן אֲמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה: ^אאִסְףָּ אִסְףָּ כֹּל מַעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה נֹאֵם יְהוּה: ^באִסְףָּ אֲדָם וּבַהֲמָה אִסְףָּ עוֹף הַשָּׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם וְהַמְכַשְׁלוֹת אֶת הַרְשָׁעִים וְהַכְּרַתִּי אֶת הָאֲדָם מַעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה נֹאֵם יְהוּה: ^גוְנִטִּיתִי יָדִי עַל יְהוּדָה וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהַכְּרַתִּי מִן הַמְּקוֹם הַזֶּה אֶת שְׂאֵר הַבַּעַל אֶת שֵׁם הַכְּמָרִים עִם הַכְּהֻנִּים: ^דזֹאת הַמִּשְׁתַּחֲוִים עַל הַגְּגוֹת לְצַבֵּא הַשָּׁמַיִם וְאֶת הַמִּשְׁתַּחֲוִים הַנִּשְׁבָּעִים לַיהוּה וְהַנִּשְׁבָּעִים בְּמִלְכָם: ^הזֹאת הַנְּסוּגִים מֵאַחֲרֵי יְהוּה וְאֲשֶׁר לֹא בִקְשׂוּ אֶת יְהוּה וְלֹא דִרְשׂוּהוּ: ^והֵם מִפְּנֵי אֲדֹנֵי יְהוּה כִּי קִרְוֵב יוֹם יְהוּה כִּי הִכִּין יְהוּה זִבְחַתִּי קְרִיאִיו: ^זוְהִיָּה בְּיוֹם זִבְחַתִּי יְהוּה וּפְקַדְתִּי עַל הַשְּׂרִיִם וְעַל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל הַלְּבָשִׁים מִלְּבוּשׁ נְכָרִי: ^חוּפְקַדְתִּי עַל כָּל הַדּוֹלָג עַל הַמִּפְתָּן בְּיוֹם הַהוּא הַמִּמְלָאִים בֵּית אֲדֹנֵיהֶם חֲמִס וּמְרָמָה: ^טוְהִיָּה בְּיוֹם הַהוּא נֹאֵם יְהוּה קוֹל צַעֲקָה מִשְׁעַר הַדְּגִים וְיִלְלָה מִן הַמִּשְׁנָה וְיִשְׁבֵּר גְּדוֹל מֵהַגְּבֻעוֹת: ^יהִילִילוּ יִשְׁבֵי הַמִּכְתָּשׁ כִּי נִדְמָה כֹּל עִם כְּנַעַן נִכְרַתוּ כֹּל נְטִילֵי כֶסֶף: ^{יא}וְהִיָּה בַעַת הַהִיא אַחַפְשׁ אֶת יְרוּשָׁלַם בְּנִירוֹת וּפְקַדְתִּי עַל הָאֲנָשִׁים הַקְּפָאִים עַל שְׁמֵרֵיהֶם הָאֲמָרִים בְּלִבָּבָם לֹא יִיטִיב יְהוּה וְלֹא יִרַע: ^{יב}וְהִיָּה חִילָם לְמִשְׁסָה וּבִתְיָהֶם לְשִׁמְמָה וּבְנֵי בָתִּים וְלֹא יִשְׁבּוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְלֹא יִשְׁתּוּ אֶת יַיִנָם: ^{יג}קִרְוֵב יוֹם יְהוּה הַגְּדוֹל קִרְוֵב וּמֵהָר מֵאֵד קוֹל יוֹם יְהוּה מֵרַצַּח שֵׁם גְּבוּר: ^{יד}יוֹם עֲבָרָה הַיּוֹם הַהוּא יוֹם צָרָה וּמִצּוּקָה יוֹם שָׂאָה וּמוֹשׁוּאָה יוֹם חֶשֶׁךְ וְאִפְלָה יוֹם עֵנָן וְעֵרְפֵל: ^{טו}יוֹם שׁוֹפֵר וְתוֹרֻעָה עַל הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת וְעַל הַפְּנוֹת הַגְּבֻהוֹת: ^{טז}וְהַצְרַתִּי לְאֲדָם וְהִלְכּוּ כְּעוֹרִים כִּי לַיהוּה חֲטָאוּ וּשְׁפַךְ דָּמָם כְּעַפְרָה וְלַחֲמָם כְּגִלְלִים: ^{יז}גַּם כֶּסֶפָם גַּם זָהָבָם לֹא יוֹכֵל לְהַצִּילָם בְּיוֹם עֲבָרַת יְהוּה וּבָאֵשׁ קִנְאִתּוֹ תֹאכַל כֹּל הָאָרֶץ כִּי כֹלָה אֲךָ נְבַהֲלָה יַעֲשֶׂה אֶת כָּל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ:

בְּהַתְּקוֹשְׁשׁוֹ וּקְוֹשׁוֹ הַגּוֹי לֹא נִכְסֵף: ^אבְּטֵרָם לְדַת חֶק כִּמְעַן עֲבַר יוֹם בְּטֵרָם לֹא יִבּוֹא עֲלֵיכֶם חֲרוֹן אִף יְהוּה בְּטֵרָם לֹא יִבּוֹא עֲלֵיכֶם יוֹם אִף יְהוּה: ^בבִּקְשׂוּ אֶת יְהוּה כֹּל עַנְוֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פִּעְלוּ בִקְשׂוּ צְדָק בִּקְשׂוּ עֲנוּה אֹוִלֵי תִסְתַּרְוּ בְּיוֹם אִף יְהוּה: ^גכִּי עֲזָה עֲזוּבָה תִהְיֶה וְאֲשַׁקְלוֹן לְשִׁמְמָה אֲשִׁדּוּד בְּצַהֲרִים יִגְרֶשׁוּהוּ וְעַקְרוֹן תַּעֲקֵר: ^דהִיוּ יִשְׁבֵי חֲבַל הַיָּם גּוֹי כְּרַתִּים דְּבַר יְהוּה עֲלֵיכֶם כְּנַעַן אֲרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְהַאֲבַדְתִּיךָ מֵאִין יוֹשֵׁב: ^הוְהִיָּתָה חֲבַל הַיָּם נוֹת כְּרַת רַעִים וּגְדֻרוֹת צֹאֵן: ^ווְהִיָּה חֲבַל לְשְׂאֲרִית בֵּית יְהוּדָה עֲלֵיהֶם יִרְעוֹן בְּבִתִּי אֲשַׁקְלוֹן בְּעֶרֶב יִרְבִּצוּן כִּי יִפְקֹדֵם יְהוּה אֱלֹהֵיהֶם וְשֵׁב שְׁבוֹתָם: ^זשְׁמַעְתִּי חֲרַפְתָּ מוֹאָב וּגְדוּפֵי בְנֵי עַמּוֹן אֲשֶׁר חֲרַפּוּ אֶת עַמִּי וַיְגַדְּלוּ עַל גְּבוּלָם: ^חלֹכֵן חִי אֲנִי נֹאֵם יְהוּה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מוֹאָב כִּסְדָם תִּהְיֶה וּבְנֵי עַמּוֹן כְּעַמְרָה מִמְשַׁק חֲרוֹל וּמְכַרָה מִלַּח וְשִׁמְמָה עַד עוֹלָם שְׂאֲרִית עַמִּי יִבּוּזִים וַיִּתֵּר גּוֹי יִנְחָלוּם: ^טזֹאת לָהֶם תַּחַת גְּאוֹנָם כִּי חֲרַפּוּ וַיְגַדְּלוּ עַל עַם יְהוּה צְבָאוֹת: ^ינֹוֹרָה יְהוּה עֲלֵיהֶם כִּי רוּחַ אֶת כָּל אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ כֹּל אֵיִי הַגּוֹיִם: ^{יא}גַּם אֲתֶם כּוֹשִׁים חֲלָלִי חֲרַבִּי הֵמָּה: ^{יב}וַיִּטּ יְדוֹ עַל צַפּוֹן וַיֹּאבֵד אֶת אֲשׁוּר וַיִּשֵׁם אֶת נִינּוּה לְשִׁמְמָה צִיָּה כַּמְדַּבֵּר: ^{יג}וּרְבִצּוּ בְּתוֹכָה עֲדָרִים כֹּל חִיתוֹ גּוֹי גַּם קָאֵת גַּם קִפְדָּה בְּכַפְתְּרִיָּה יִלְנִנוּ קוֹל יִשׁוּרֵר בְּחֲלוֹן חֲרַב בְּסֵף כִּי אֲרוּחָה עָרָה: ^{יד}זֹאת הָעִיר הָעֲלִיזָה הַיּוֹשֵׁבֶת לְבִטָּח הָאִמְרָה בְּלִבָּבָה אֲנִי וְאִפְסִי עוֹד אִיךָ הִיָּתָה לְשִׁמְמָה מִרְבֵּץ לַחִיָּה כֹּל עוֹבֵר עֲלֶיהָ יִשְׂרַק יִנְיַע יְדוֹ:

לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי לזמן היום אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם: ¹⁷העוד הזרע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן היום הזה אברך: ¹⁸יהי דבר יהוה שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: ¹⁹אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ: ²⁰הפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו: ²¹ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיך כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות:

אבשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר: ¹כה אמר יהוה צבאות העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות: ²יהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: ³העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה תרב: ⁴ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם: ⁵זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב: ⁶כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם: ⁷עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר יהוה: ⁸פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: ⁹על כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה: ¹⁰ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים: ¹¹זישמע זרבבל בן שאלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה: ¹²ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה: ¹³ויער יהוה את רוח זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם: ¹⁴ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שתים לדריוש המלך:

בבשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר: ¹אמר נא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל שארית העם לאמר: ²מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמהו כאין בעיניכם: ³ועתה חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה צבאות: ⁴את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוכם אל תיראו: ⁵כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה: ⁶זהרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: ⁷לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות: ⁸גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: ⁹בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל חגי הנביא לאמר: ¹⁰כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר: ¹¹הן ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא: ¹²ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: ¹³ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: ¹⁴ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה: ¹⁵מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים: ¹⁶הכיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה: ¹⁷שימו נא

אבחדש השמיני בשנת שתיים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר: ^אקצף יהוה על אבותיכם קצף: ^בואמרת אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: ^גאל תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשונים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה: ^דאבותיכם איה הם והנבאים הלעולם יחיו: ^האך דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים הלוא השיגו אבתיכם וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו: ^וביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שתיים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדוא הנביא לאמר: ^זראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים: ^חואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה: ^טויען האיש העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: ^יויענו את מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת: ^{יא}ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: ^{יב}ויען יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים: ^{יג}וואמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלים ולציון קנאה גדולה: ^{יד}וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה: ^{טו}לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלים ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה על ירושלים: ^{טז}עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלים: ^{יז}ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות: ^{יח}ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלים: ^{יט}ויראני יהוה ארבעה חרשים: ^כואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה:

בואשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל מדה: ^אואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלים לראות כמה רחבה וכמה ארכה: ^בוהנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו: ^גוואמר אלו רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרוזות תשב ירושלים מרב אדם ובהמה בתוכה: ^דואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: ^ההוי הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה: ^והוי ציון המלטי יושבת בת בבל: ^זכי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בכס נגע בבבת עיני: ^חכי הנני מניף את ידי עליהם והוי שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני: ^טרני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה: ^יונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והוי לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך: ^{יא}ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלים: ^{יב}הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו:

אויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו: ^אוואמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלים הלוא זה אוד מצל מאש: ^בויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ^גויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מתלצות: ^דוואמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד: ^הויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: ^וכה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה: ^זשמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיד הישבים לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח: ^חכי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד: ^טביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה:

העם הזה את כל אלה: "והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם: "כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציףי אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: "וכן שבתני זממתי בימים האלה להיטיב את ירושלים ואת בית יהודה אל תיראו: "אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו ואת משפט שלום שפטו בשעריכם: "ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: "ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: "כֹּה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו: "כֹּה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: "והלכו יושבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני: "ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלים ולחלות את פני יהוה: "כֹּה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:

ט משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: "וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד: "יתבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות: "הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל: "הִתְרָא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: "וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים: "והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוס: "וחנתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני: "גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: "והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלים ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: "גם את בדם בריתך שלחתי אסירך מבור אין מים בו: "שׁוּבוּ לְבַצְרוֹן אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ גַם הַיּוֹם מִגִּיד מִשְׁנֵה אֲשִׁיב לְךָ: "כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתיך כחרב גבור: "ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: "ויהוה צבאות יג עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק כזויות מזבח: "והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו: "כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות:

י שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיונים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה: "כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה: "על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: "ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו: "והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים: "וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם: "והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה: "אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו: "ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושובו: "והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם: "ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושבט מצרים יסור: "וגוברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה:

יא פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך: "היילל ברוש כי נפל ארו אשר אדרים שדדו הייללו אלונג בשן כי ירד יער הבצור: "קול יללת הרעים

ובין השמים: "ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה: "ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם על מכנתה:

יב ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת: "במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחרים: "ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים בדרים אמצים: "ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני: "ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים יוצאות מהתיצב על אדון כל הארץ: "אשר בה הסוסים השחרים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ התימן: "והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ: "ויעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון: "ויהי דבר יהוה אלי לאמר: "לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר באו מבבל: "ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמט בראש יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול: "ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה: "והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: "והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה: "ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם:

יג ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו: "וישלח בית אל שר אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה: "לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים: "ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: "אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני: "וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים: "הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלים ישבת ושלוחה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב: "ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר: "כֹּה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו: "ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם: "אוימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבידו משמוע: "ולבם שמו שמיר משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות: "ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: "ואסערום על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישמו ארץ חמדה לשמה:

יד ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: "כֹּה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: "כֹּה אמר יהוה שבתני אל ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש: "כֹּה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרב ימים: "ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה: "כֹּה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות: "כֹּה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש: "והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: "כֹּה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות: "כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו: "ויעתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: "כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יכולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית

יהנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך: ²זאספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר: ³זיצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב: ⁴ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים אשר על פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה: ⁵ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך: ⁶והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון: ⁷והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור: ⁸והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה: ⁹והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: ¹⁰יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלים וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: ¹¹וישבו בה וחרס לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטח: ¹²וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם: ¹³והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: ¹⁴וגם יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: ¹⁵וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת: ¹⁶והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות: ¹⁷והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלים להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: ¹⁸וזאם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות: ¹⁹וזאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות: ²⁰ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח: ²¹והיה כל סיר בירושלים וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא:

כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן: ⁷כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה: ⁸אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן: ⁹כי לא אחמול עוד על ישיבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם: ¹⁰וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן: ¹¹ואכחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי: ¹²ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה: ¹³ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתת את כל העמים: ¹⁴ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא: ¹⁵ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף: ¹⁶ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר: ¹⁷ואגדע את מקלי השני את החבלים להפר את האחוה בין יהודה ובין ישראל: ¹⁸ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: ¹⁹כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק: ²⁰הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרעו ועל עין מימיו זרעו יבוש תיבש ועין מימיו כהה תכהה:

יבמשא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבן: ²הנה אנכי שם את ירושלים סף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלים: ³והיה ביום ההוא אשים את ירושלים אבן מעמסה לכל העמים כל עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ: ⁴ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיניו וכל סוס העמים אכה בעורון: ⁵ויאמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישיבי ירושלים ביהוה צבאות אלהיהם: ⁶ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככיוור אש בעצים וכלפידי אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאול את כל העמים סביב וישבה ירושלים עוד תחתיה בירושלים: ⁷והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דויד ותפארת ישב ירושלים על יהודה: ⁸ביום ההוא יגן יהוה בעד יושב ירושלים והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם: ⁹והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלים: ¹⁰ושפכתי על בית דויד ועל יושב ירושלים רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור: ¹¹ביום ההוא יגדל המספד בירושלים כמספד הדד רמון בבקעת מגדון: ¹²זוספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דויד לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד: ¹³משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמעני לבד ונשיהם לבד: ¹⁴כל המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד:

יגביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד ולישיבי ירושלים לחטאת ולנדה: ²והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ: ³והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו: ⁴והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילכשו אדרת שער למען כחש: ⁵ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי: ⁶ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית מאהבי: ⁷חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי על הצערים: ⁸והיה בכל הארץ נאם יהוה פי שנים בה יכרתו יגעו והשלשית יותר בה: ⁹והבאתי את השלשית באש וצרפתים כצרף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי:

מְלֶאכִי

ולא תבגדו: "הוועתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הווענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:

גהנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: "זמי מכלכל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכברית מכבסים: "זיישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה: "וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות: "וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: "כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם: "למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: "היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבעונך המעשר והתרומה: "במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: "הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחונני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די: "וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: "ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: "חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך: "ואמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות: "ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: "ואז נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: "והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו: "ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו:

ד כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: "וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: "זועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: "זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים: "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם:

אמשא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: "אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב: "זאת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר: "כי תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם: "זועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: "בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בזוי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך: "מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלונך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: "זכי תגשון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצף או הישא פניך אמר יהוה צבאות: "זועתה חלו נא פני אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: "מי גם בכס ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכס אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם: "כי ממזרח שמש ועד מבוא גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות: "זאתם מחללים אותם באמרכם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: "ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה: "וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר זובח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים:

זועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: "אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכס את המארה וארותי את ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב: "הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו: "זידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: "בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא: "תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא: "זאתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות: "וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה: "הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו: "בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר: "זכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגישי מנחה ליהוה צבאות: "זאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם: "ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעורייך אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך: "ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעורייך אל יבגד: "כי שנה שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם

חלק II

עדות חדשה

אספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם: ²אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו: ³יהודה הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם: ⁴רם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון: ⁵השלמון הוליד את בעז מרחב ובעז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את ישי: ⁶ישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאשת אוריה: ⁷ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא: ⁸ואסא הוליד את יהושפט ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיהו: ⁹ועזיהו הוליד את יותם ויותם הוליד את אחז ואחז הוליד את יחזקיהו: ¹⁰ויחזקיהו הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון הוליד את יאשיהו: ¹¹ויאשיהו הוליד את יכניהו ואת אחיו לעת גלות בבל: ¹²ואחרי גלותם בבלה הוליד יכניהו את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את זרבבל: ¹³וזרבבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עוזר: ¹⁴ועוזר הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין ויכין הוליד את אליהוד: ¹⁵ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את יעקב: ¹⁶ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישוע הנקרא משיח: ¹⁷והנה כל הדרות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דרות ומן דוד עד גלות בבל ארבעה עשר דרות ומעת גלות בבל עד המשיח ארבעה עשר דרות: ¹⁸והולדת ישוע המשיח כה היתה מרים אמו ארשה ליוסף ובטרם יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש: ¹⁹ויוסף בעלה היה איש צדיק ולא אבה לתתה לבזו ויאמר בלבו לשלחה בסתר: ²⁰הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכנס אלך את מרים אשתך כי אשר הרה בה מרוח הקדש הוא: ²¹והיא ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושע את עמו מעונותיהם: ²²וזתהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר: ²³הנה העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו: ²⁴ויוסף יוסף משנתו ויעש כאשר צוהו מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו: ²⁵וזלא ידעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

בויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים מארץ מזרח ירושלימה לאמר: ²איה מלך היהודים הנולד כי ראינו את כוכבו במזרח ונבא להשתחות לו: ³ויהי כשמע הורדוס המלך את דבריהם ויבהל הוא וכל ירושלים עמו: ⁴ויקהל את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וידרש מאתם לאמר איפה יולד המשיח: ⁵ויואמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא: ⁶ואתה בית לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא מושל אשר ירעה את עמי ישראל: ⁷אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקר אתם לדעת עת הראות הכוכב: ⁸ויושלחם בית לחם ויאמר לכו חקרו היטב על דבר הילד והיה כי תמצאון אתו והגדתם לי ואבאה להשתחות לו גם אני: ⁹ויהי כשמעם את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר ראו במזרח דרך לפניהם עד באו אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו: ¹⁰ויראו את הכוכב וישמחו שמחה גדולה עד מאד: ¹¹וויבאו הביתה וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפל על פניהם וישתחו לו ויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו מנחה זהב ולבונה ומר: ¹²ויעצו

בחלום לבלתי שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: ¹³יהם הלכו משם והנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך מצרימה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדה את הילד לאבדו: ¹⁴ויוקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה ויברח מצרימה: ¹⁵ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר ממצרים קראתי לבני: ¹⁶וירא הורדוס כי התלו בו המגושים ויקצף מאד וישלח וימת את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל גבוליה מבן שנתיים ולמטה כפי העת אשר חקרה מפי המגושים: ¹⁷ויומלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: ¹⁸קול ברמה נשמע נהי ובכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם כי אינם: ¹⁹ויהי אחרי מות הורדוס והנה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ מצרים: ²⁰ויואמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: ²¹ויוקם ויקח את הילד ואת אמו ויבא ארצה ישראל: ²²וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורדוס אביו ירא ללכת שמה ויצוה בחלום וילך לו אל ארצות הגליל: ²³ויבא וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא לו:

גבימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר: ²שובו כי מלכות השמים הגיעה: ³הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: ⁴והוא יחנן לבושו שער גמלים ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער: ⁵ויוצאו אליו יושבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן: ⁶ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאתם: ⁷ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נגשים לטבילתו ויאמר להם ילדי הצפעונים מי השכיל אתכם להמלט מן הקצף הבא: ⁸לכן עשו פרי הראוי לתשובה: ⁹וזאל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם: ¹⁰וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע וישלך באש: ¹¹הן אנכי טובל אתכם במים לתשובה והבא אחרי חזק הוא ממני אשר אינני כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: ¹²אשר בידו המזרה זורה את גרנו ואסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: ¹³ויובא ישוע מן הגליל הירדנה אל יוחנן להטבל על ידו: ¹⁴ויוחנן חשך אותו לאמר אני צריך להטבל על ידך ואתה בא אלי: ¹⁵ויען ישוע ויאמר אליו הניחה לי כי כן נאוה לנו למלא כל הצדקה וינח לו: ¹⁶ויהי כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה נפתחו לו השמים וירא את רוח אלהים יורדת כיונה ונחה עליו: ¹⁷והנה קול מן השמים אומר זה בני יידי אשר רצתה נפשי בו:

דאז נשא הרוח את ישוע המדברה למען ינסהו השטן: ²ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: ³ויוגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלהים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין לחם: ⁴ויען ויאמר הן כתוב לא על לחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי: ⁵והישאהו השטן אל עיר הקדש ויעמידהו על פנת בית המקדש: ⁶ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאונך פן תגף באבן

אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאברך מרדת כל גופך אל גיהנם: ⁷³ ונאמר איש אשר ישלח את אשתו ונתן לה ספר כריתות: ⁷⁴ אבל אני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר זנות עשה אתה נאפת והלקח את הגרושה לו לאשה נאף הוא: ⁷⁵ ועוד שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תשבע לשקר ושלם ליהוה שבעותיך: ⁷⁶ אבל אני אמר לכם לא תשבעו כל שבועה לא בשמים כי כסא אלהים המה: ⁷⁷ ולא בארץ כי הדום רגליו היא ולא בירושלים כי היא קרית מלך רב: ⁷⁸ [73-63] אף בראשך אל תשבע כי אין ביכלתך להפך שער אחד ללבן או לשחר אך יהי דברך הן לא לא והיותר מאלה מן הרע הוא: ⁷⁹ [73-63]: ⁸⁰ שמעתם כי נאמר עין תחת עין שן תחת שן: ⁸¹ אבל אני אמר לכם אל תתקוממו לרע אך המכה אותך על הלפי הימנית הטה לו גם את האחרת: ⁸² ואשר יחפץ לריב עמך ולקחת את כתנתך תן לו גם את חמעי: ⁸³ והאנס אותך ללכת עמו דרך מיל לך אתו שנים: ⁸⁴ השאל מאתך תן לו והבא ללות ממך אל תשב פניו: ⁸⁵ שמעתם כי נאמר ואהבת לרעך ושנאת את איבך: ⁸⁶ אבל אני אמר לכם אהבו את איביכם ברכו את מקלליכם היטיבו לשנאיכם והתפללו בעד מכאיביכם ורדפיכם: ⁸⁷ למען תהיו בניו לאביכם שבשמים אשר הוא מוריח שמשו לרעים ולטובים וממטיר על הצדיקים וגם על הרשעים: ⁸⁸ כי אם תאהבו את אהביכם מה הוא שכרכם הלא גם המכסים יעשו זאת: ⁸⁹ וזאת תשאלו לשלום אחיכם בלבד מה יתרון לכם הלא גם המכסים יעשו זאת: ⁹⁰ לכן היו שלמים כאשר אביכם שבשמים שלם הוא:

והשמרו לכם מעשות צדקתכם לפני בני אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר מאת אביכם שבשמים: ⁹¹ לכן בעשותך צדקה אל תריע לפניך אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם: ⁹² ואתה בעשותך צדקה אל תדע שמאלך את אשר עשה ימינך: ⁹³ למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך: ⁹⁴ וכי תתפלל אל תהי כחנפים האהבים להתפלל בעמדם בבתי הכנסיות ואצל פנות השוקים למען יראו לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם: ⁹⁵ ואתה כי תתפלל בוא בחדרך וסגר דלתך בעדך והתפלל אל אביך אשר בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך: ⁹⁶ ובהתפללכם אל תפטטו כגוים החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו: ⁹⁷ ואתם אל תדמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממנו: ⁹⁸ לכן כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שמך: ⁹⁹ תבא מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ: ¹⁰⁰ את לחם חקנו תן לנו היום: ¹⁰¹ וסלח לנו את חבותינו כאשר סלחנו גם אנחנו לחיבינו: ¹⁰² ואל תביאנו לידי נסיון כי אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה והגבורה והתפארת לעולמי עולמים אמן: ¹⁰³ כי אם תסלחו לבני אדם את חטאתם אביכם שבשמים יסלח גם לכם: ¹⁰⁴ ואם לא תסלחו לבני אדם גם אביכם לא יסלח לכם את חטאתיכם: ¹⁰⁵ וכי תצומו אל תהיו זעפים כחנפים המשנים את פניהם להראות צמים לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם: ¹⁰⁶ ואתה כי תצום סוך את ראשך ורחץ את פניך: ¹⁰⁷ למען לא תראה בצומך לבני אדם כי אם לאביך אשר בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך: ¹⁰⁸ אל תאצרו לכם אוצרות בארץ אשר יאכלום שם סס ורקב וגנבים יחטרו שם וגנבו: ¹⁰⁹ אבל תאצרו לכם אוצרות בשמים אשר סס ורקב לא יאכלום שם וגנבים לא יחטרו שם ולא יגנבו: ¹¹⁰ כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם: ¹¹¹ נר הגוף הוא העין ואם עינך היא תמימה כל גופך יאור: ¹¹² ואם עינך רעה כל גופך יחשך והנה אם יחשך האור אשר בקרבך מה רב החשך: ¹¹³ לא יוכל איש לעבד שני אדנים כי אם ישנא את האחד ויאבה את האחר או ידבק באחד ויבזה את האחר לא תוכלו עבוד את האלהים ואת הממון: ¹¹⁴ העל כן אמר אני לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולגופכם מה תלבשו הלא הנפש היא יקרה מן המזון והגוף יקר מן המלבוש: ¹¹⁵ הביטו וראו את עוף השמים אשר אינם זרעים ואינם קצרים ואינם אספים לאסמים ואביכם שבשמים מכלכל אתם הלא אתם נעליתם עליהם מאד: ¹¹⁶ וזמי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף על קומתו אמה

רגלך: ¹¹⁷ ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך: ¹¹⁸ ויוסף השטן וישארו אל הר גבה מאד ויראהו את כל ממלכות תבל וכבודך: ¹¹⁹ ויאמר אליו את כל זאת לך אתננה אם תקד ותשתחוה לי: ¹²⁰ ויאמר אליו ישוע סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואותו לבדו תעבד: ¹²¹ ויורף ממנו השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישרתוהו: ¹²² ויהי כשמעו כי הסגירו את יוחנן וילך לו ארץ הגליל: ¹²³ ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בגבול זבלון ונפתלי: ¹²⁴ ולמלאת הנאמר על פי ישעיהו הנביא לאמר: ¹²⁵ ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים: ¹²⁶ העם ההלכים בחשך ראו אור גדול וישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם: ¹²⁷ מן העת ההיא החל ישוע לקרא קרוא ואמור שובו כי הגיעה מלכות השמים: ¹²⁸ ויהי בהתהלכו על ידי הגליל וירא שני אנשים אחים את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדרי אחיו והמה משליכים מצודה בים כי דיגים היו: ¹²⁹ ויאמר אליהם לכו אחרי ואשימכם לדיג אנשים: ¹³⁰ ויעזבו מהרה את המכמרות וילכו אחריו: ¹³¹ ויהי כעברו משם וירא שני אנשים אחים אחרים את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו באניה עם זבדי אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם: ¹³² ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחריו: ¹³³ וייסב ישוע בכל הגליל וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדוה בעם: ¹³⁴ ויצא שמעון בכל ארץ סוריא ויביאו אליו את כל החולים המענים בכל חלים ומכאובים ואחוזי שדים ומכי ירח ונכי אברים וירפאם: ¹³⁵ ויילכו אחריו המנים המנים מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים ויהודה ומעבר לירדן:

ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם ויגשו אליו תלמידיו: ¹³⁶ ויפתח את פיהו וילמד אותם לאמר: ¹³⁷ אשרי עני רוח כי להם מלכות השמים: ¹³⁸ אשרי האבלים כי הם ינחמו: ¹³⁹ אשרי העניים כי המה יירשו הארץ: ¹⁴⁰ אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי הם ישבעו: ¹⁴¹ אשרי הרחמנים כי הם ירחמו: ¹⁴² אשרי ברי לבב כי הם ירחו את האלהים: ¹⁴³ אשרי רדפי שלום כי בני אלהים יקראו: ¹⁴⁴ אשרי הנרדפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים: ¹⁴⁵ אשריכם אם יחרפו וירדפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל רע בעבורי: ¹⁴⁶ ושמחו וגילו כי שכרכם רב בשמים כי כן רדפו את הנביאים אשר היו לפניכם: ¹⁴⁷ אתם מלח הארץ ואם המלח היה תפל במה ימלח הן לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך חוצה והיה מרמס לבני אדם: ¹⁴⁸ אתם אור העולם עיר ישבת על ההר לא תוכל להסתתר: ¹⁴⁹ וגם אין מדליקים נר ושמים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה ויאר לכל אנשי הבית: ¹⁵⁰ וכן יאר אורכם לפני בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו את אביכם שבשמים: ¹⁵¹ אל תחשבו כי באתי להפך את התורה או את דברי הנביאים לא באתי להפך כי אם למלא: ¹⁵² כי אמן אמר אני לכם עד כי יעברו השמים והארץ לא תעבר יוד אחת או קוץ אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל: ¹⁵³ לכן מי אשר יפר אחת מן המצות הקטנות האלה וכן ילמד את בני האדם קטון יקרא במלכות השמים ואשר יעשה וילמד אותן הוא גדול יקרא במלכות השמים: ¹⁵⁴ כי אני אמר לכם אם לא תרבה צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו אל מלכות השמים: ¹⁵⁵ שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תרצח ואשר ירצח מחיב הוא לבית דין: ¹⁵⁶ אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אחיו חנם מחיב הוא לבית דין ואשר יאמר אל אחיו רקא מחיב הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מחיב לאש גיהנם: ¹⁵⁷ לכן אם תקריב קרבןך אל המזבח ושם תזכר כי יש לאחיך דבר עליך: ¹⁵⁸ ועזוב תעזב שם את קרבןך לפני המזבח וקדם ללכת לכפר פני אחיך ואחרי כן בוא הקרב את קרבןך: ¹⁵⁹ מהר התרצה לאיש ריבך בעודך בדרך אתו פן יסגיר אתך איש ריבך אל השפט והשפט יסגירך לשוטר והשלכת את בית הכלא: ¹⁶⁰ אמן אמר אני לך לא תצא משם עד אשר שלמת את הפרוטה האחרונה: ¹⁶¹ שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תנאף: ¹⁶² אבל אני אמר לכם כל אשר יביט באשה אותה נאף נאפה בלבו: ¹⁶³ וזאת תכשילך עין ימינך נקר אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאברך מרדת כל גופך אל גיהנם: ¹⁶⁴ ואם ידך הימנית תכשילך קצץ

וכאמנתך כן יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא: ⁷⁷ויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחזתה הקדחת: ⁷⁸ויוגע בידה ותרוף ממנה הקדחת ותקם ותשרתם: ⁷⁹ויהי לעת ערב ויביאו אליו רבים אחוזי שדים ויגרשו את הרוחות בדבר וירפא את כל החולים: ⁸⁰למלאות את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם: ⁸¹ויהי כראות ישוע המון עם רב סביבתו ויצו לעבר משם אל עבר היס: ⁸²ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחרוך אל כל אשר תלך: ⁸³ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים וכן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו: ⁸⁴ואחר מן התלמידים אמר אליו אדני הניחה לי בראשונה ללכת ולקבר את אבי: ⁸⁵ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבר את מתיהם: ⁸⁶ויורד אל האניה וירדו אתו תלמידיו: ⁸⁷והנה סער גדול היה בים ותכסה האניה בגלים והוא ישן: ⁸⁸ויוגשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הושיענו אדנינו אבדנו: ⁸⁹ויאמר אליהם קטני האמונה למה זה יראתם ויקם ויגער ברוחות ובים ותהי דממה גדולה: ⁹⁰ויתמהו האנשים ויאמרו מי אפוא הוא אמר גם הרוחות והים לו ישמעון: ⁹¹ויהי כבאו אל עבר היס אל ארץ הגרגשים ויפגשוהו שני אנשים אחוזי שדים יצאים מבתי הקברות והמה רגונים מאד עד אשר לא יכל איש לעבר בדרך ההוא: ⁹²והנה הם צעקים לאמר מה לנו ולך ישוע בן האלהים הבאת הלם לעונותנו בלא עתנו: ⁹³ועדר חזירים רבים היה שם במרעה הרחק מהם: ⁹⁴ויתחננו אליו השדים לאמר אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירים: ⁹⁵ויאמר אליהם לכו לכם ויצאו ויבאו בעדר החזירים והנה השתער כל עדר החזירים מן המורד על היס וימותו במים: ⁹⁶ויונסו הרעים ויבאו העירה ויגידו את הכל ואת אשר נעשה לאחוזי השדים: ⁹⁷והנה כל העיר יצאה לקראת ישוע וכראותם אתו ויבקשו ממנו לעבר מגבולם:

ט וירד באניה ויעבר ויבא אל עירו: ¹והנה הם מביאים אליו איש נכה אברים והוא משכב על המטה והיה כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים חזק בני נסלחו לך חטאתיך: ²והנה אנשים מן הסופרים אמרו בלבבם מגדף הוא: ³וירא ישוע את מחשבתם ויאמר למה תחשבו רעה בלבבכם: ⁴כי מה הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום התהלך: ⁵אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השלטון בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים קום שא את מטתך ולך לך אל ביתך: ⁶ויקם וילך לביתו: ⁷והמון העם כראותם זאת השתוממו וישבחו את האלהים אשר נתן שלטון כזה לבני אדם: ⁸ויהי בעבר ישוע משם וירא איש ישב בבית המכס ושמו מתי ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחרוך: ⁹ויהי בהסבו בביתו והנה מוכסים וחטאים רבים באו ויסבו עם ישוע ותלמידיו: ¹⁰ויוראו הפרושים ויאמרו אל תלמידיו מדוע עם המוכסים והחטאים אכל רבכם: ¹¹וישמע זאת ישוע ויאמר אליהם החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החולים: ¹²ויתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרא את הצדיקים כי אם את החטאים לתשובה: ¹³ויוגשו אליו תלמידי יוחנן ויאמרו מדוע אנחנו והפרושים צמים הרבה ותלמידך אינם צמים: ¹⁴ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתאבל בעוד החתן עמם הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו: ¹⁵אין משים מטלית חדשה על שמלה בלה כי תנתק מלאתו מן השמלה ותרע הקריעה: ¹⁶וואין נותנים יין חדש בנאדות בלים פן יבקעו הנאדות והיין ישפך והנאדות יאבדו אבל נותנים את היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו: ¹⁷ויהי הוא מדבר אליהם את אלה והנה אחד השרים בא וישתחו לו ויאמר עתה זה מתה בתי בא נא ושים את ידך עליה ותחיה: ¹⁸ויקם ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו: ¹⁹והנה אשה זבת דם שתיים עשרה שנה נגשה מאחריו ותגע בציצת בגדו: ²⁰כי אמרה בלבה אך אם אגע בבגדו אושע: ²¹ויופן ישוע וירא אותה ויאמר חזקי בתי אמונתך הושיעה לך ותושע האשה מן השעה ההיא: ²²ויבא ישוע אל בית השר וירא את המחללים בחלילים ואת העם ההומה ויאמר: ²³סורו מפה כי לא מתה הילדה אך ישנה היא וישחקו לו: ²⁴ויהי אחרי גרש העם ויבא הביתה ויאחז בידה ותקם הנערה:

אחת: ²⁵וילבוש למה תדאגו התבוננו נא אל שושני השדה הצמחות אין עמלות ואינן טות: ²⁶ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה: ²⁷ואם ככה מלביש האלהים את חציר השדה אשר היום צמח ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם קטני האמונה: ²⁸לכן אל תדאגו לאמר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש: ²⁹כי את כל אלה מבקשים הגוים הלא ידע אביכם אשר בשמים כי אתם צריכים לכל אלה: ³⁰אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקתו ונוסף לכם כל אלה: ³¹לכן אל תדאגו ליום מחר כי יום מחר הוא ידאג לעצמו ודיו ליום צרתו:

א אל תשפטו למען לא תשפטו: ¹כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמדה אשר אתם מדדים בה ימד לכם: ²ולמה זה אתה ראה את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעיניך לא תביט: ³ואיך תאמר אל אחיך הניחה לי ואסירה את הקסם מעיניך והנה הקורה בעיניך: ⁴החנף הסר בראשונה את הקורה מעיניך ואחרי כן ראה תראה להסיר את הקסם מעין אחיך: ⁵אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו פניניכם לפני החזירים פן ירמסום ברגליהם ופנו וטרפו אתכם: ⁶שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם: ⁷כי כל השאל יקבל והדרש ימצא והדפק יפתח לו: ⁸ומי זה איש מכס אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן: ⁹וכי ישאל ממנו דג היתן לו נחש: ¹⁰הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי אביכם שבשמים יתן אך טוב לשאלים מאתו: ¹¹לכן כל אשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם עשו להם גם אתם כי זאת היא התורה והנביאים: ¹²באו בפתח הצר כי רחב הפתח ומרוח הדרך המביא לאבדון ורבים אשר יבאו בו: ¹³ומה צר הפתח ומוצק הדרך המביא לחיים ומעטים הם אשר ימצאוהו: ¹⁴השמרו לכם מנביאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים ובקרבם זאבים טרפים המה: ¹⁵הכר תכירו אותם בפריהם היאספו ענבים מן הקצים או תאנים מן הברקנים: ¹⁶כן כל עץ טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע: ¹⁷עץ טוב לא יוכל עשות פרי רע ועץ משחת לא יעשה פרי טוב: ¹⁸ויכל עץ אשר לא יעשה פרי טוב יגדע וישלך באש: ¹⁹לכן בפריים תכירו אותם: ²⁰כי לא כל האמר לי אדני אדני יבוא אל מלכות השמים כי אם העשה רצון אבי שבשמים: ²¹והיה ביום ההוא יאמרו רבים אלי אדנינו אדנינו הלא בשמך נבאנו ובשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו גבורות רבות: ²²אז אענה בס לאמר מעולם לא ידעתי אתכם סורו ממני פעלי האון: ²³לכן כל השמע את דברי אלה ועשה אתם אדמהו לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע: ²⁴וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד על הסלע: ²⁵ויכל השמע את דברי אלה ולא יעשה אתם ידמה לאיש בער אשר בנה את ביתו על החול: ²⁶וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויפגעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו גדולה: ²⁷ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה וישתומם המון העם על תורתו: ²⁸כי היה מלמד אותם כבעל גבורה ולא כסופרים:

ב וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב: ¹והנה איש מצרע בא וישתחו לו ויאמר אדני אם תרצה תוכל לטהרני: ²וישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ומיד נרפאה צרעתו: ³ויאמר אליו ישוע ראה פן תספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם: ⁴ויהי כבאו אל כפר נחום ויגש אליו שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר: ⁵אדני הנה נערי נפל למשכב בביתי והוא נכה אברים ומענה עד מאד: ⁶ויאמר ישוע אליו אבא וארפאהו: ⁷ויען שר המאה ויאמר אדני נקלתי מבאך בצל קורתך אך דבר נא רק דבר ונרפא נערי: ⁸כי אנכי איש נתון תחת השלטון וגם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרת לי לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה: ⁹וישמע ישוע ויתמה ויאמר אל ההלכים אחריו אמן אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: ¹⁰ואני אמר לכם רבים יבאו ממזרח וממערב ויסבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים: ¹¹אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרוק השנים: ¹²ויאמר ישוע אל שר המאה לך

בנו ובתו יותר ממני איננו כדי לי: ¹⁷ואשר לא יקח את צלבו והלך אחרי איננו כדי לי: ¹⁸המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה: ¹⁹המקבל אתכם אותי הוא מקבל והמקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני: ²⁰המקבל לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שכר צדיק יקח: ²¹והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם תלמיד אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו:

יא ויהי ככלות ישוע לצות את שנים עשר תלמידיו וילך משם ללמד ולקרא בעריהם: ¹זיוחנן שמע בבית הסהר את מעשי המשיח וישלח שנים מתלמידיו: ²ויאמר אליו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר: ³ויען ישוע ויאמר להם לכו הגידו לזיוחנן את אשר שמעתם וראיתם: ⁴ועורים ראים ופסחים מתהלכים מצרעים מטהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרי ישועה הם: ⁵ואשרי אשר לא יכשל בי: ⁶המה הלכו להם וישוע החל לדבר אל המון העם על אדות זיוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח: ⁷ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה הלבשים עדנים בבתי המלכים המה: ⁸ואם לא מה זה יצאתם לראות אם איש נביא הן אני אמר לכם כי גם גדול הוא מנביא: ⁹כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה רדך לפניך: ¹⁰ואמן אמר אני לכם לא קם בילודי אשה איש גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות השמים גדול הוא ממנו: ¹¹ומימי יוחנן המטביל עד הנה מלכות השמים נתפשה בחזקה והמתחזקים יחטפוה: ¹²כי כל הנביאים והתורה עדי יוחנן נבאו: ¹³ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לבוא: ¹⁴מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: ¹⁵ואל מי אדמה את הדור הזה דומה הוא לילדים הישיבים בשוקים וקראים לחבריהם לאמר: ¹⁶חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא ספדתם: ¹⁷כי בא יוחנן לא אכל ולא שתה ויאמרו שד בו: ¹⁸ויבא בן האדם והוא אכל ושתה ויאמרו הנה איש זולל וסבא ואהב מוכסים וחטאים ונצדקה החכמה מאת בניה: ¹⁹אז החל לגער בערים אשר רב גבורותיו נעשו בתוכן ולא שבו: ²⁰אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבך לו בצור ובצידון נעשו הלא כבר שבו בשק ואפר: ²¹אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לצור וצידון יותר מכס: ²²וזאת כפר נחום המרוממה עד השמים עד שאול תורדי כי הגבורות אשר נעשו בתוכך לו בסדום נעשו כי עתה עמדה על תלה עד היום הזה: ²³אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לאדמת סדום ממך: ²⁴בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגליתם לעוללים: ²⁵הן אבי כי כן היה רצון לפניך: ²⁶הכל נמסר לי מאת אבי ואין מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו: ²⁷לכו אלי כל העמלים והטעונים ואני אניח לכם: ²⁸קבלו עליכם את עלי ולמדו ממני כי ענו ושפל רוח אנכי ותמצאו מרגוע לנפשתיכם: ²⁹כי עלי נעים הוא וקל משאי:

יב בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקטף מלית ויאכלו: ¹זיראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידך עשים את אשר אסור לעשות בשבת: ²ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא והאנשים אשר אתו: ³כי בא אל בית האלהים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מותר לו ולאנשיו לאכלה רק לכהנים לבדם: ⁴או הלא קראתם בתורה כי בשבתות יחללו הכהנים את השבת במקדש ואין להם עון: ⁵אבל אני אמר לכם כי יש פה גדול מן המקדש: ⁶זלו ידעתם מה הוא חסד חפצתי ולא זבח לא הרשעתם את הנקים: ⁷כי בן האדם הוא גם אדון השבת: ⁸ויעבר משם אל בית כנסתם: ⁹והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלוהו לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: ¹⁰ויאמר אליהם מי האיש בכס אשר לו כבש אחד ונפל בבור בשבת ולא יחזיק בו ויעלנו: ¹¹ומה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת: ¹²ויאמר אל האיש פשט את ירך ופשט אתה ותרפא ותשב כידו האחרת: ¹³ויצא הפרושים ויתיעצו עליו לאבדו: ¹⁴וידע ישוע ויסר משם

ויתצא השמועה הזאת בכל הארץ ההיא: ¹⁵ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שני אנשים עורים והמה צעקעם ואמרים חננו בן דוד: ¹⁶וכבואו הביתה נגשו אליו העורים ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי יש לאל ידי לעשות זאת ויאמרו אליו כן אדנינו: ¹⁷ויען בעיניהם ויאמר יעשה לכם כאמונתכם: ¹⁸ותפקחנה עיניהם ויגער במ ישוע ויאמר ראו פן יודע לאיש: ¹⁹והמה בצאתם השמיעו את שמעו בכל הארץ ההיא: ²⁰והמה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוז שד: ²¹וכאשר גרש השד וידבר האלם ויתמה המון האנשים ויאמרו מעולם לא נראתה כזאת בישראל: ²²והפרושים אמרו על ידי שר השדים מגרש הוא את השדים: ²³ויסב ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדוה בעם: ²⁴ובוראותו את ההמנים נכמרו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונחמים כצאן אשר אין להם רעה: ²⁵אז ידבר לתלמידיו ויאמר רב הקציר והפעלים מעטים: ²⁶לכן התחננו אל בעל הקציר לשלח פעלים לקצירו:

¹ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו ויתן להם שלטן על רוחות הטמאה לגרשם ולרפוא כל חלי וכל מדוה: ²ואלה שמות שנים עשר השליחים הראשון שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו: ³פילפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המכנה תדי: ⁴שמעון הקני ויהודה איש קריות אשר גם מסר אתו: ⁵את שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם לאמר אל דרך הגוים אל תלכו ואל עיר השמרונים אל תבאו: ⁶כי אם לכו אל הצאן האבדות לבית ישראל: ⁷ובלכתם קראו לאמר למכות השמים קרבה לבוא: ⁸רפאו את החולים טהרו את המצרעים הקימו את המתים ואת השדים גרשו חנם לקחתם חנם תתנו: ⁹לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחשת בחגורכם: ¹⁰ולא תרמיל לדרך ולא שתי כתנות ולא נעלים ולא מטה כי שוה הפעל די מחיתו: ¹¹ואכל עיר וכפר אשר תבאו שמה דרשו מי הוא הראוי לזה בתוכה ושם שבו עד כי תצאו: ¹²ובבואכם אל הבית שאלו לו לשלום: ¹³והיה אם ראוי הבית יבוא עליו שלומכם ואם איננו ראוי שלומכם אליכם ישוב: ¹⁴ואכל אשר לא יקבל אתכם ולא ישמע לדבריכם צאו לכם מן הבית ההוא ומן העיר ההיא ונערו את עפר רגליכם: ¹⁵ואמן אמר אני לכם כי יקל לארץ סדום ועמרה ביום הדין מן העיר ההיא: ¹⁶והנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים לכן היו ערומים כנחשים ותמימים כיונים: ¹⁷והשמרו לכם מבני האדם כי ימסרו אתכם לסנהדריות ויכו אתכם בשוטים בבתי כנסיותיהם: ¹⁸ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות להם ולגוים: ¹⁹וכי ימסרו אתכם אל תדאגו איך ומה תדברו כי ינתן לכם בשעה ההיא את אשר תדברו: ²⁰כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפיכם: ²¹והיה אח ימסר את אחיו למות ואב ימסר את בנו וקמו בניס באבותם וימיתו אותם: ²²והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא ישוע: ²³ואם ירדפו אתכם בעיר אחת נוסו לעיר אחרת כי אמן אמר אני לכם לא תכלו לעבר ערי ישראל עד כי יבוא בן האדם: ²⁴אין תלמיד עלה על רבו ועבד על אדניו: ²⁵הדין לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות כאדניו אם לבעל הבית קראו בעל זבוב אף לאנשי ביתו: ²⁶על כן לא תיראו כי אין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע: ²⁷את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר יחש לאזניכם השמיעו על הגנות: ²⁸ואל תיראי מן ההרגים את הגוף ואת הנפש לא יוכלו להרג אך תיראו את אשר יוכל לאבד גם את הנפש גם את הגוף בניהם: ²⁹הלא תמכרנה שתי צפרים באסר ואחת מהנה לא תפול ארצה מבלעדי אביכם: ³⁰אתם גם שערות ראשכם נמנות כלן: ³¹לכן אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות: ³²הן כל אשר יודה בי לפני האדם אודה בו גם אני לפני אבי שבשמים: ³³ואשר יכחש בי לפני האדם אכחש בו גם אני לפני אבי שבשמים: ³⁴אל תחשבו כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב: ³⁵כי באתי להפריד איש מאביו ובת מאמה וכלה מחמותה: ³⁶ואיבי איש אנשי ביתו: ³⁷האהב את אביו ואת אמו יותר ממני איננו כדי לי והאהב את

ראו ואל תדעו: ¹⁰כי השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: ¹¹ואתם אשרי עיניכם כי תראינה ואזניכם כי תשמענה: ¹²כי אמן אמר אני לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראת את אשר אתם ראים ולא ראוהו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעוהו: ¹³לכן אתם שמעו נא את משל הזורע: ¹⁴כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבינהו ובא הרע וחטף את הזרע בלבבו הוא הנזרע על יד הדרך: ¹⁵הנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימהר ויקחנו בשמחה: ¹⁶אך אין לו שרש תחתיו ורק לשעה יעמד ובהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מיד נכשל: ¹⁷הנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר ודאגת העולם הזה ומרמת העשר ימעכו את הדבר ופרי לא יהיה לו: ¹⁸הנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדבר ומבין אתו אף יעשה פרי ונתן זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים: ¹⁹וישם לפניכם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לאיש אשר זרע זרע טוב בשדהו: ²⁰ויהי בנפל תרדמה על האנשים ויבא איבו ויזרע זונן בתוך החטים וילך לו: ²¹וכאשר פרח הדשא ויעש פרי ויראו גם הזונן: ²²ויגשו עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדנינו הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין לו הזונן: ²³ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים היש את נפשך כי נלך ונקלט אתם: ²⁴ויאמר לא פן בלקטכם את הזונן תשרשו גם את החטים: ²⁵הניחו אתם ויגדלו שניהם יחד עד הקציר והיה בעת הקציר אמר לקוצרים לקטו בראשונה את הזונן ואגדו אתם אגדות לשרפם ואת החטים אספו לאוצרי: ²⁶וישם לפניכם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ויזרעהו בשדהו: ²⁷והוא קטן מכל הזרועים וכאשר צמח גדול הוא מן הירקות והיה לעץ עד אשר יבאו עוף השמים וקננו בענפיו: ²⁸וישא עוד משלו ויאמר מלכות השמים דומה לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמך כלו: ²⁹כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם ובבלי משל לא דבר אליהם: ³⁰למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם: ³¹ואז שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני השדה: ³²ויען ויאמר אליהם הזרע את הזרע הטוב הוא בן האדם: ³³והשדה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות הם והזונן בני הרע המה: ³⁴והאיב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים: ³⁵והנה כאשר ילקטו הזונן וישרפו באש כן יהיה בקץ העולם הזה: ³⁶בן האדם ישלח את מלאכיו ולקטו ממלכותו את כל המכשלות ואת כל פעלי האון: ³⁷והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: ³⁸ואז יזיירו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ³⁹עוד דומה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילך ומכר את כל אשר לו וקנה את השדה ההוא: ⁴⁰עוד דומה מלכות השמים לסחר המבקש מרגליות טבות: ⁴¹וכאשר מצא מרגלית אחת יקרה מאד הלך לו וימכר את כל אשר לו ויקן אתה: ⁴²עוד דומה מלכות השמים למכירת אשר הורדה לים ומינים שונים יאספו לתוכה: ⁴³וכאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המינים הטובים לתוך הכלים ואת המשחתים השליכו חוצה: ⁴⁴כן יהיה בקץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתוך הצדיקים: ⁴⁵והשליכו אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: ⁴⁶ויאמר אליהם ישוע האתם הבינותם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדנינו: ⁴⁷ויאמר אליהם על כן כל סופר המלמד למלכות השמים דומה לאיש בעל הבית המוציא מאוצרו חדשות וישנות: ⁴⁸ויהי ככלות ישוע את המשלים האלה ויעבר משם: ⁴⁹ויבא לארצו וילמד אתם בבית כנסתם עד כי השתוממו ויאמרו מאין לזה החכמה הזאת והגבורות: ⁵⁰הלא זה הוא בן החרש הלא אמו שמה מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה: ⁵¹ואחיותיו הלא כלן אתנו הן ומאין אפוא לו כל אלה: ⁵²ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובביתו: ⁵³והלא עשה שם גבורות רבות מפני חסר אמונתם:

וילך אחריו המון עם רב וירפאם כלם: ⁵⁴ויצו אתם בגערה שלא יגלוהו: ⁵⁵למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר: ⁵⁶הן עבדי בחרתי בו ידידי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו ומשפט לגוים יוציא: ⁵⁷לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו: ⁵⁸קנה רצון לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה עד יוציא לנצח משפט: ⁵⁹כאילשמו גוים ייחלו: ⁶⁰ואז הובא אליו איש עור ואלם אשר אחזו שד וירפאהו וידבר האלם וגם ראה: ⁶¹וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד: ⁶²והפרושים כשמעם זאת אמרו זה איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זבוב שר השדים: ⁶³וישוע ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב וכל עיר ובית הנחלקים על עצמם לא יכוננו: ⁶⁴והשטן אם יגרש את השטן נחלק על עצמו ואיככה תכון ממלכתו: ⁶⁵ואם אני מגרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם: ⁶⁶אך אם ברוח אלהים אני מגרש את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים: ⁶⁷ואז איך יוכל איש לבוא לבית הגבור ולגזול את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר יססה את ביתו: ⁶⁸כל אשר איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מכנס אתי הוא מפזר: ⁶⁹על כן אני אמר לכם כל חטא וגדוף יסלח לאדם אך גדוף הרוח לא יסלח לאדם: ⁷⁰וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמחרף את רוח הקדש לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא: ⁷¹ואז עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת ופריו משחת כי בפריו נכר העץ: ⁷²ולדי הצפונים איכה תוכלו למלל טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפה: ⁷³והאיש הטוב מאוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מאוצר הרע מוציא רע: ⁷⁴ואני אמר לכם כל מלה בטלה אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין: ⁷⁵כי מדברין תצדק ומדברין תחבי: ⁷⁶ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבי חפצנו לראות אות מידך: ⁷⁷ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש לו אות ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא: ⁷⁸כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות: ⁷⁹אנשי יונה וקומו במשפט עם הדור הזה וירשיעוהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה גדול מיונה: ⁸⁰ממלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשיענו כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה גדול משלמה: ⁸¹והרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאנה: ⁸²ואז תאמר אשובה אל ביתי אשר יצאתי משם ובאה ומצאה אתו מפנה ומטאטא ומהדר: ⁸³ואחר תלך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו כן יהיה גם לדור הרע הזה: ⁸⁴ועודנו מדבר אל המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אתו: ⁸⁵ויגד אליו הנה אמך ואחיד עמדים בחוץ ומבקשים לדיבר אתך: ⁸⁶ויען ויאמר אל האיש המגיד לו מי היא אמי ומי הם אחי: ⁸⁷ויטי ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי: ⁸⁸כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחותי ואמי:

יג ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים: ¹בזיקהו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עמדים על שפת הים: ²ויירב לדבר אליהם במשלים לאמר הנה הזורע יצא לזרע: ³ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך ויבא העוף ויאכלהו: ⁴וייש אשר נפל על מקומות סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: ⁵ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש: ⁶וייש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכהו: ⁷וייש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים: ⁸מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ⁹ויגשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם: ¹⁰ויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמים ולהם לא נתן: ¹¹כי מי שיש לו נתן ינתן לו ויעדיף ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו: ¹²על כן במשלים אדבר אליהם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו אף לא יבינו: ¹³ותקים בהם נבואת ישעיהו האמרת שמעו שמעו ואל תבינו וראו

והוא מטמא את האדם: ^ככי מן הלב יוצאות מחשבות רע רציחות נאופים זנונים גנבות עדיות שקר וגדופים: ^{כא}אלה הם המטמאים את האדם אבל אכול בלי נטילת ידיים לא יטמא את האדם: ^{כב}ויצא ישוע משם ויסר אל גלילות צור וצידון: ^{כג}והנה אשה כנענית יצאה מן הגבולות ההם ותצעק אליו לאמר חנני אדני בן דוד כי בתי מענה מאד על ידי שד: ^{כד}והוא לא ענה אתה דבר ויגשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקת היא אחרינו: ^{כה}ויען ויאמר לא שלחתי כי אם אל הצאן האבודות לבית ישראל: ^{כז}והיא באה ותשתחו לו לאמר אדני עזרני: ^{כח}ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים: ^{כט}ותאמר כן אדני אפס כי גם צעירי הכלבים יאכלו מפרורים הנפלים מעל שלחן אדניהם: ^לויען ישוע ויאמר אליה אשה גדלה אמונתך יהי לך כרצונך ותרא בתה מן השעה הזאת: ^{לא}ויעבר ישוע משם ויבא אל ים הגליל ויעל ההרה וישב שם: ^{לב}ויבאו אליו המון עם רב ועמהם פסחים עורים חרשים קטעים ורבים כהמה ופילוס לרגלי ישוע וירפאם: ^{לד}ויתמהו העם בראותם את האלמים מדברים והקטעים בריאים והפסחים מתהלכים והעורים ראים וישבחו את אלהי ישראל: ^{לה}ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם מה לאכל ואיני אבה לשלחם רעבים פן יתעלפו בדרך: ^{לו}ויאמרו אליו התלמידים מאין לנו די לחם במדבר להשיב את המון הגדול הזה: ^{לז}ויאמר ישוע אליהם כמה ככרות לחם לכם ויאמרו שבע ומעט דגים קטנים: ^{לח}ויען את המון העם לשבת לארץ: ^{לט}ויקח את שבע ככרות הלחם ואת הדגים ויברך ויפרס ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם: ^מויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים שבעה דודים מלאים: ^{מא}והאכלים היו ארבעת אלפי איש מלבד הנשים והטף: ^{מב}וישלח את העם וירד באניה ויבא אל גבול מגדלא:

טז ויגשו הפרושים והצדוקים לנסותו וישאלו מאתו להראותם אות מן השמים: ^אויען ויאמר להם בערב תאמרו יום צח יהיה כי אדמו השמים: ^בויבקר תאמרו היום סער כי אדמו והתקדרו השמים חנפים אתם את פני השמים ידעתם לבחן ואתות העתים לא תוכלו: ^גדור רע ומנאף בקש לו אות ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא ויעזבם וילך לו: ^דוכבוא התלמידים אל עבר הים שכחו לקחת אתם לחם: ^הויאמר ישוע אליהם ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: ^וויחשבו בלבבם לאמר כי לא לקחנו אתנו לחם: ^זוידע ישוע ויאמר אליהם קטני האמונה מה תחשבו בלבבכם כי לא לקחתם אתכם לחם: ^חוהעוד לא תשכילו ולא תזכרו את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש וכמה סלים נשאתם: ^טואת שבע ככרות לחם לארבעת אלפי איש וכמה דודים נשאתם: ^יאיך לא תבינו כי לא על הלחם אמרתי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: ^{יא}אז הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם מלמוד הפרושים והצדוקים: ^{יב}ויהי כבוא ישוע אל גלילות קיסרין של פילפוס וישאל את תלמידיו לאמר מה אמרים האנשים עלי מי הוא בן האדם: ^{יג}ויאמרו יש אמרים יוחנן המטביל הוא ואחרים אמרים אליהו ויש אמרים ירמיהו או אחד מן הנביאים: ^{יד}ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו מי אני: ^{טו}ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בן אלהים חיים: ^{טז}ויען ויאמר אליו אשריך שמעון בר יונה כי בשר ודם לא גלה לך את זאת כי אם אבי שבשמים: ^{טז}ויאף אני אמר אליך כי אתה פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את קהלתי ושערי שאול לא יגברו עליה: ^{טז}ויתן לך את מפתחות מלכות השמים וכל אשר תאסר על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתיר על הארץ מתר יהיה בשמים: ^{טז}אז צוה את התלמידים בערה לבלתי הגיד לאיש כי הוא ישוע המשיח: ^{טז}מן העת ההיא החל ישוע להורות את תלמידיו שהוא צריך ללכת ירושלים ויענה הרבה בידי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום: ^{טז}בויקחהו פטרוס ויחל לגער בו לאמר חס לך אדני אל יהי לך כזאת: ^{טז}גויפן ויאמר לפטרוס סור מעלי השטן למכשול אתה לי כי אין לך לדברי אלהים כי אם לדברי בני אדם: ^{טז}ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ונשא

יז בעת ההיא שמע הורדוס שר רבע המדינה את שמע ישוע: ^אויאמר אל נערי זה הוא יוחנן המטביל והוא קם מן המתים על כן הגבורות פעלות בו: ^בכי הורדוס תפש את יוחנן ויאסרהו וישימהו בבית הסהר בגלל הורדיה אשת פילפוס אחיו: ^גכי יוחנן אמר אליו לא נכון היתה לך לאשה: ^דויבקש המיתו אך ירא את ההמון כי לנביא חשבו אתו: ^הויהי ביום הולדת הורדוס ותרקד בת הורדיה בתוכם ותיטב בעיני הורדוס: ^ווישב עלה ויאמר מה תשאל נפשך ואתן לך: ^זואמה שמה את הדברים בפיה ותשאל לאמר תנה לי פה בקערה את ראש יוחנן המטביל: ^חויעצב המלך אך בעבור השבועה והמסבים עמו צוה לתת לה: ^טוישלח וישא את ראש יוחנן מעליו בבית הסהר: ^יויביאו את ראשו בקערה ויתנו לנערה ותביאהו אל אמה: ^{יא}ויגשו תלמידיו וישאו את גויתו ויקברוהו וילכו ויגידו לישוע: ^{יב}ויהי כשמעו את זאת ויסר משם באניה אל מקום חרבה לבדד וישמעו המון העם וילכו אחריו ברגליהם מן הערים: ^{יג}ויצא ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וירפא את החלשים אשר בהם: ^{יד}ויהי לפנות ערב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום חרב וגם נטה היום שלחה את המון העם וילכו אל הכפרים לקנות להם אכל: ^{טו}ויאמר אליהם אינם צריכים ללכת תנו אתם להם לאכל: ^{טז}ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמשת ככרות לחם ושני דגים: ^{טז}ויאמר הביאום אלי הלם: ^{טז}ויען את העם לשבת על הדשא ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם: ^{טז}ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים שנים עשר סלים מלאים: ^{טז}והאכלים היו כחמשת אלפי איש מלבד הנשים והטף: ^{טז}ויאין ישוע בתלמידיו לרדת באניה לעבר לפניו אל עבר הים עד אשר ישלח את העם: ^{טז}ואחרי שלחו את העם עלה ההרה בדד להתפלל ויהי ערב והוא לבדו שמה: ^{טז}והאניה הלכה בתוך הים ותטרף מן הגלים כי הרוח לנגדה: ^{טז}ויהי באשמרת הרביעית ויבא אליהם ישוע מתהלך על פני הים: ^{טז}והתלמידים בראתם אותו מתהלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעקו מפחד: ^{טז}וידבר ישוע פתאם אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו: ^{טז}ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים: ^{טז}ויאמר בוא וירד פטרוס מן האניה ויתהלך על המים לבוא אל ישוע: ^{טז}ויהי כראתו את הרוח כי חזקה היא וירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני הושיעני: ^{טז}וימהר ישוע לשלח את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קטן האמונה למה לחק לך: ^{טז}להם עלו אל האניה והרוח שככה: ^{טז}ויאנשי האניה נגשו וישתחו לו לאמר באמת בן אלהים אתה: ^{טז}ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר: ^{טז}ויוכירו אתו אנשי המקום והוא ישלחו אל כל סביבותיהם ויביאו אליו את כל החולים: ^{טז}ויבקשו ממנו כי יגעו רק בציצת בגדו וכל הנגעים נושעו:

יח ואז באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים: ^אויאמרו מדוע תלמידך עברים את קבלת הזקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם לחם: ^בויען ויאמר אליהם מדוע גם אתם עברים את מצות אלהים בעבור קבלתכם: ^גכי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת: ^דויתם אמרים האמר לאביו ולאמו קרבן כל מה שאתה נהנה לי אין עליו לכבד את אביו ואת אמו: ^הותפרו את דבר האלהים בעבור קבלתכם: ^וחנפים היטב נבא עליכם ישעיהו לאמר: ^זהעם הזה נגש בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני: ^חותהו יראתם אתי מצות אנשים מלמדים: ^טויקרא אל העם ויאמר להם שמעו והבינו: ^יאלא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם: ^{יא}ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה נכשלו בו: ^{יב}ויען ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי שבשמים עקור יעקר: ^{יג}הניחו אותם מנהלים עורים המה לעורים וכי וילך עור את העור ונפלו שניהם בתוך הבור: ^{יד}ויען פטרוס ויאמר אליו באר לנו את המשל הזה: ^{טו}ויאמר ישוע עדנה גם אתם באין בינה: ^{טז}העוד לא תשכילו כי כל הבא אל הפה וירד אל הכרש וישפך משם למוצאות: ^{יז}אבל היוצא מן הפה יוצא מן הלב

האדם להושיע את האבד: ²⁷מה דעתכם כי יהיו לאיש מאה כבשים ותעה אחד מהם הלא יעזב את התשעים ותשעה על ההרים והלך לבקש את התעה: ²⁸והיה כאשר ימצאהו אמן אמר אני לכם כי ישמח עליו יותר מעל התשעים ותשעה אשר לא תעו: ²⁹וכן איננו רצון מלפני אביכם שבשמים כי יאבד אחד מן הקטנים האלה: ³⁰וכי יחטא לך אחיך לך והוכחת אותו בינך ובינו לבדו ואם ישמע אליך קנית לך אחיך: ³¹ואם לא ישמע קח עמך עוד אחד או שנים למען על פי שנים או שלשה עדים יקום כל דבר: ³²ואם לא ישמע אליהם הגד אל הקהל ואם לא ישמע גם אל הקהל והיה לך כגוי וכמוכס: ³³אמן אמר אני לכם כל אשר תאסרו על הארץ אסור יהיה לך בשמים וכל אשר תתירו על הארץ מתר יהיה בשמים: ³⁴ועוד אמר אני לכם שנים מכם כי יועצו יחדו בארץ על כל דבר אשר ישאלו היה יהיה להם מאת אבי שבשמים: ³⁵כי בכל מקום אשר שנים או שלשה נאספו בשמי שם אני בתוכם: ³⁶ויגש אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחטא לי אחי וסלחתי לו העד שבע פעמים: ³⁷ויאמר אליו ישוע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אם עד שבעים ושבע: ³⁸על כן דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו: ³⁹וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש אשר חיב לו ועשרת אלפים ככרי כסף: ⁴⁰ולא היה לו לשלם ויצו אדניו למכר אותו ואת אשתו ואת בנו ואת כל אשר לו וכן ישלם: ⁴¹ויפיל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארך לי אפך ואת כל אשרלמה לך: ⁴²ויהמו רחמי אדוני העבד ההוא ויפטרהו וישמט לו את החוב: ⁴³וייצא העבד ההוא מלפניו וימצא אחד מחבריו העבדים והוא חיב לו מאה דינרים ויחזק בו ויחנקהו לאמר שלם את אשר אתה חיב לי: ⁴⁴ויפיל חברו לפני רגליו ויבקש ממנו לאמר הארך לי אפך ואשלמה לך הכל: ⁴⁵והוא מאן וילך וישליכהו במשמר עד כי ישלם לו את חובו: ⁴⁶ואחבריו העבדים ראו את הנעשה ויעצבו מאד ויבאו ויגידו לאדניהם את כל אשר נעשה: ⁴⁷ויקרא אליו אדניו ויאמר לו אתה העבד הרע את כל החוב ההוא השמטתי לך יען אשר בקשת ממני: ⁴⁸הלא היה לך גם אתה לרחם על העבד חברך כאשר רחמתי אני עליך: ⁴⁹לדיוקצף אדניו ויסגר אותו למיסרים עד כי ישלם את כל חובו: ⁵⁰כה ככה יעשה לכם גם אבי שבשמים אם לא תסלחו איש לאחיו בכל לבבכם את חטאתם:

יט ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הגליל ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן: ²וילכו אחריו המון עם רב וירפאם שם: ³ויגשו אליו הפרושים לנסותו לאמר היוכל איש לשלח את אשתו על כל דבר: ⁴ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם: ⁵וואמר על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד: ⁶אם כן אינם עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלהים אל יפרידנו האדם: ⁷ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה לתת לה ספר כריתת ולשלחה: ⁸ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם הניח לכם משה לשלח את נשיכם אך מראש לא היתה ככה: ⁹ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר זנות ולקח לו אחרת נאף הוא והלקח את הגרושה נאף הוא: ¹⁰ויאמרו אליו התלמידים אם ככה הוא ענין איש ואשתו לא טוב לקחת אשה: ¹¹ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם קבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להבין: ¹²יש סריסים אשר נולדו כן מבטן אמם ויש סריסים המסרסים על ידי אדם ויש סריסים אשר סרסו את עצמם למען מלכות השמים מי שיוכל לקבל יקבל: ¹³אז יביאו אליו ילדים למען ישים עליהם את ידיו ויתפלל עליהם ויגערו במ התלמידים: ¹⁴והוא ישוע אמר הניחו לילדים ואל תמנעו מבוא אלי כי לאלה מלכות השמים: ¹⁵וישם את ידיו עליהם ויעבר משם: ¹⁶והנה איש נגש אליו ויאמר רבי הטוב אי זה הטוב אשר אעשנו לקנות חיי עולמים: ¹⁷ויאמר אליו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלהים ואם חפצך לבוא אל החיים שמר את המצות: ¹⁸ויאמר אליו מה הנה ויאמר ישוע אלה הן לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה עד שקר: ¹⁹וכבד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך: ²⁰ויאמר אליו הבחור את כל אלה שמרתי מנעורי ומה חסרתי

את צלבו והלך אחרי: ²¹כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני הוא ימצאנה: ²²כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה יתן האדם פדיון נפשו: ²³כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואז ישלם לכל איש כמעשהו: ²⁴אמן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את בן האדם בא במלכותו:

יז ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעלם בדד על הר גבוה: ²וישתנה לעיניהם וזיהירו פניו כשמש ובגדיו כאור הלבנו: ³והנה נראו אליהם משה ואליהו מדברים אתו: ⁴ויען פטרוס ויאמר אל ישוע אדני טוב היותנו פה אם תחפץ נעשה נא פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: ⁵ועודנו מדבר והנה ענן אור הצל עליהם והנה קול מתוך הענן אמר זה בני ידידי אשר רציתי בו אליו תשמעו: ⁶ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם וייראו מאד: ⁷ויגש ישוע ויגע בס ויאמר קומו ואל תיראו: ⁸וישאו עיניהם ולא ראו איש בלתי את ישוע לבדו: ⁹וברדתם מן ההר צוה ישוע אתם לאמר לא תגידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים: ¹⁰וישאלהו תלמידיו לאמר למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: ¹¹ויען ישוע ויאמר אליהם הנה אליהו בא בראשונה והשיב את הכל: ¹²אבל אמר אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירהו ויעשו בו כרצונם וכן גם בן האדם יענה על ידם: ¹³אז הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליהם: ¹⁴ויהי כבואם אל המון העם ויגש אליו איש ויכרע על ברכיו לנגדו: ¹⁵ויאמר אדני רחם נא על בני כי מכה ירח הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים: ¹⁶ואביא אתו אל תלמידך ולא יכלו לרפא לו: ¹⁷ויען ישוע ויאמר הוי דור בלתי מאמין ופתלתל עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אלי הנה: ¹⁸ויגער בו ישוע ויצא השד ממנו וירפא הנער מן השעה ההיא: ¹⁹ויגשו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו: ²⁰ויאמר ישוע אליהם מפני אשר אינכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כגרגר החרדל ואמרתם אל ההר הזה העתק מזה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם: ²¹אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפלה ובצום: ²²ויהי בהתהלכם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם להמסר בידי אנשים: ²³ויהרגהו וביום השלישי קום יקום ויתעצבו מאד: ²⁴ויהי כבואם אל כפר נחום ויגשו אל פטרוס גבי מחצית השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחצית השקל: ²⁵ויאמר הן ובבואו הביתה קדם אתו ישוע לשאל מה דעתך שמעון מלכי הארץ ממי יקחו מכם ומס מאת בניהם או מאת הזרים: ²⁶ויאמר פטרוס אליו מאת הזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חפשים המה: ²⁷אך למען לא נהיה להם למכשול לך אל הים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שאהו וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסתירא אותו קח לך ונתת להם בעדי ובעדך:

יח בשעה ההיא נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא גדול מחבריו במלכות השמים: ²ויקרא ישוע אליו ילד קטן ויעמידהו בתוכם: ³ויאמר אמן אמר אני לכם אם לא תשובו להיותו כילדים לא תבוא אל מלכות השמים: ⁴לכן כל המשפיל את עצמו כילד הזה הוא הגדול במלכות השמים: ⁵ויכל אשר יקבל ילד אחד כזה בשמי אותי הוא מקבל: ⁶ויכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים בי נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וטבע במצולות ים: ⁷אוי לעולם מפני המכשלים כי המכשלים צריכים לבוא אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשול: ⁸ואם תכשילך ידך או רגלך קצץ אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים פסח או קטע מהיות לך שתי ידיים או שתי רגלים ותשלך אל אש עולם: ⁹ואם עינך תכשילך נקר אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך אל אש גיהנם: ¹⁰ראו פן תבזו אחד קטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאכיהם ראים תמיד את פני אבי שבשמים: ¹¹כי בא בן

כא ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פגי בהר הזיתים וישלח ישוע שנים מן התלמידים: ² ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון אסורה ועיר עמה התירו אתם והביאו אלי: ³ וכי יאמר איש אליכם דבר ואמרתם האדון צריך להם וברגע ישלחם: ⁴ וכל זאת היתה למלאת הנאמר ביד הנביא לאמר: ⁵ אמרו לבת ציון הנה מלכך יבוא לך עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: ⁶ וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע: ⁷ ויביאו את האתון ואת העיר וישעמו עליהם את בגדיהם וירכיבוהו עליהם: ⁸ ורוב ההמון פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפי עצים וישטחום על הדרך: ⁹ והמון העם ההלכים לפניו ואחריו קראו לאמר הושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם יהוה הושע נא במרומים: ¹⁰ ויהי בבאו ירושלים ותהם כל העיר לאמר מי הוא זה: ¹¹ ויאמרו המני העם זה הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בנגליל: ¹² ויבא ישוע אל מקדש האלהים ויגרש משם את כל המוכרים והקונים במקדש ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים: ¹³ ויאמר אליהם הן כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא ואתם שמתם אתו למערת פריצים: ¹⁴ ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאם: ¹⁵ ויהי כראות הכהנים הגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמרים הושע נא לבן דוד ויחר להם: ¹⁶ ויאמרו אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן הכי קרא לא קראתם מפי עוללים ויונקים יסדת עז: ¹⁷ ויעזבם ויצא מחוץ לעיר אל בית היני וילן שם: ¹⁸ ובבקר שב אל העיר והוא רעב: ¹⁹ ויורא תאנה אחת על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה מאומה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה ממך פרי עד עולם ותיבש התאנה פתאם: ²⁰ ויוראו התלמידים ויתמהו לאמר איך יבשה התאנה פתאם: ²¹ ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה ואינכם מסתפקים לא לבד כמעשה התאנה הזאת תעשו כי גם באמרכם אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים היו תהיה: ²² וכל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תקהו: ²³ ויבא אל המקדש ויהי בלמדו שם ויגשו אליו ראשי הכהנים וזקני העם ויאמרו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך הרשות הזאת: ²⁴ ויען ישוע ויאמר אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם תגידו אותו לי גם אני אגיד לכם באי זו רשות אני עשה אלה: ²⁵ וטבילת יוחנן מאין היתה המן השמים אם מבני אדם ויחשבו בלבבם לאמר: ²⁶ ואם נאמר מן השמים יאמר אלינו מדוע אפוא לא האמונתם לו ואם נאמר מבני אדם יראים אנחנו את המון העם כי כלם חשבים את יוחנן לנביא: ²⁷ ויענו את ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: ²⁸ אבל מה דעתכם איש היה ולו שני בני יוגש אל הראשון ויאמר בני לך היום ועבד בכרמי: ²⁹ ויען ויאמר איני אבא ואחרי כן נחם וילך: ³⁰ ויגש אל השני וידבר כזאת גם אליו ויען ויאמר הנני אדני ולא הלך: ³¹ ואמי משניהם עשה את רצון האב ויאמרו אליו הראשון ויאמר להם ישוע אמן אמר אני לכם המוכסים והזונות יקדמו אתכם לבוא אל מלכות האלהים: ³² כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם לו אבל המוכסים והזונות הם האמינו לו ואתם ראיתם ולא שבתם אחרי כן להאמין לו: ³³ משל אחר שמעו איש בעל בית היה ויטע האיש כרם ויעש גדר סביב לו ויחצב יקב ויבן מגדל בתוכו ויתנהו אל כרמים וילך בדרך מרחוק: ³⁴ ויהי בהגיע עת האסיף וישלח עבדיו אל הכרמים לקחת את פרו: ³⁵ ויחזיקו הכרמים בעבדיו את זה הכו ואת זה הרגו ואת זה סקלו: ³⁶ ויוסף שלח עבדים אחרים רבים מן הראשונים ויעשו ככה גם להם: ³⁷ ובאחרונה שלח אליהם את בנו באמרו מפני בני יגורו: ³⁸ ויהי כראות הכרמים את הבן ויאמרו איש אל אחיו זה הוא היורש לכו ונהרגוה ונאחזה בנחלתו: ³⁹ ויחזיקו בו וידחפוהו אל מחוץ לכרם ויהרגו אותו: ⁴⁰ והנה כבוא בעל הכרם מה יעשה לכרמים ההם: ⁴¹ ויאמרו אליו ירע לרעים ויאבדם ואת הכרם יתן לכרמים אחרים אשר ישיבו לו את הפרי בעתו: ⁴² ויאמר ישוע אליהם הכי קרא לא קראתם בכתובים אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו: ⁴³ על כן אני אמר לכם כי תקח מכם מלכות האלהים

עוד: ⁴⁴ ויאמר ישוע אליו אם חפצך להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים ושוב הלם ולך אחרי: ⁴⁵ ויהי כשמע הבחור את הדבר הזה וילך משם נעצב כי היו לו נכסים רבים: ⁴⁶ ויאמר ישוע אל תלמידיו אמן אמר אני לכם קשה לעשיר לבוא אל מלכות השמים: ⁴⁷ ועוד אני אמר לכם כי נקל לגמל לעבר דרך נקב המחט מבא עשיר אל מלכות האלהים: ⁴⁸ והתלמידים כשמעם זאת השתוממו מאד ויאמרו מי אפוא יוכל להושע: ⁴⁹ ויביט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל מהאֱלהים לא יפלא כל דבר: ⁵⁰ ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך מה יהיה לנו: ⁵¹ ויאמר ישוע אליהם אמן אמר אני לכם אתם ההלכים אחרי בהתחדש הבריאה כאשר ישב בן האדם על כסא כבודו תשבו גם אתם על שנים עשר כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל: ⁵² וכל איש אשר עזב את אחיו ואת אחיותיו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת שדותיו למען שמי הוא יקח מאה שערים וחיי עולמים יירש: ⁵³ ואולם רבים מן הראשונים אשר יהיו אחרונים ומן האחרונים יהיו ראשונים:

כב כי דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר השכים לצאת בבקר לשכר פעלים לכרמו: ¹ והתנה עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרמו: ² ויצא בשעה השלישית וירא אחרים עמדים בטלים בשוק: ³ ויאמר להם לכו גם אתם אל כרמי וכישר אתן לכם וילכו: ⁴ ויצא גם בשעה הששית גם בתשיעית ויעש כדבר הזה: ⁵ ויצא בשעת עשתי עשרה וימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם למה אתם עמדים פה בטלים כל היום: ⁶ ויאמרו לו כי לא שכר אותנו איש ויאמר אליהם לכו גם אתם אל הכרם וכישר יתן לכם: ⁷ ויהי בערב ויאמר בעל הכרם אל פקידו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם החל באחרונים וכלה בראשונים: ⁸ ויבאו הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש איש דינר אחד: ⁹ ובבא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו גם הם איש איש דינר אחד: ¹⁰ ויהי בקחתם וילוונו על בעל הבית לאמר: ¹¹ באלה האחרונים לא עשו כי אם שעה אחת ואתה השויתם אלינו אשר סבלנו את כבד היום ואת חמו: ¹² ויען ויאמר אל אחד מהם רעי לא עשקתיך הלא שכר דינר התנית עמי: ¹³ תקח את שלך ולך ואני רצוני לתת גם לזה האחרון כמו לך: ¹⁴ הלא אוכל לעשות בשלי כרצוני האם תרע עינך על אשר טוב אנכי: ¹⁵ וככה יהיו האחרונים ראשונים והראשונים יהיו אחרונים כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים: ¹⁶ ויהי כעלות ישוע ירושלים ויקח אליו את שנים העשר לָבָדָם ויאמר להם בדרך: ¹⁷ הננו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעהו למות: ¹⁸ ומסרו אותו לגוים להתל בו ולהכות אותו בשוטים ולצלב אותו וביום השלישי קום יקום: ¹⁹ אז נגשה אליו אם בני זבדי עם בניה ותשתחו לו לבקש ממנו דבר: ²⁰ ויאמר אליה מה בקשתך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה אחד לימיןך ואחד לשמאלך במלכותך: ²¹ ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו שתות את הכוס אשר אני עתיד לשתותו והטבל בטיבילה אשר אני נטבל בה ויאמרו אליו נוכל: ²² ויאמר אליהם הן את כוסי תשתו ובטיבילה אשר אני נטבל בה תטבלו אך שבת לימימי ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם מאת אבי: ²³ ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו אל שני האחים: ²⁴ וישוע קרא להם ויאמר אתם ידעתם כי שרי הגוים רדים בהם והגדולים שלטים עליהם: ²⁵ ואתם אל יהי כן ביניכם כי אם החפז להיות גדול בכם יהי לכם למשרת: ²⁶ והחפז להיות בכם לראש יהי לכם עבד: ²⁷ כאשר בן האדם לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים: ²⁸ ויהי כצאתם מיריחו וילך אחריו המון עם רב: ²⁹ והנה שני עורים ישיבים על יד הדרך וישמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו נא אדנינו בן דוד: ³⁰ ויגיער בס העם להשתקם והם הרבו לצעק ויאמרו אדנינו חננו נא בן דוד: ³¹ ויעמד ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם: ³² ויאמרו אליו אדנינו עשה שתפקחנה עינינו: ³³ וירחמי ישוע נכמרו ויגע בעיניהם ופתאם החלו עיניהם לראות וילכו אחריו:

את ציציותיהם: 'ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות: 'ואת שאלות שלומם בשוקים ואת אשר יקראו להם בני האדם רבי רבי: 'ואולם אתם אל תקראו רבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחים כלכם: 'ואל תקראו אב לאיש מכם על האדמה כי אחד הוא אביכם אשר בשמים: 'גם אל תקראו מנהיגים כי אחד הוא מנהיגכם המשיח: 'והגדול בכם יהי לכם למשרת: 'ככל המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומם: 'אך אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סגרים אתם לפני האדם את מלכות השמים הן אתם לא תבאו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא: 'אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בלעים אתם את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עין תחת זאת משפט על יתר תקחו: 'אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סובבים אתם בים וביבשה למען גיר גר אחד וכי יתגר תעשו אותו לבן גיהנם כפלים יותר מכם: 'אוי לכם מנהלים עורים האמרים הנשבע בהיכל אין זאת מאומה והנשבע בזהב ההיכל יאשם: 'אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הזהב או ההיכל המקדש את הזהב: 'ואמרתם הנשבע במזבח אין מאומה והנשבע בקרבן אשר עליו יאשם: 'אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הקרבן או המזבח המקדש את הקרבן: 'לכן הנשבע במזבח נשבע בו ובכל אשר עליו: 'והנשבע בהיכל נשבע בו ובשוכן בתוכו: 'והנשבע בשמים נשבע בכסא אלהים ובישב עליו: 'אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מעשרים אתם את המנתא ואת השבת ואת הכמן ותניחו את החמורות בתורה את המשפט ואת החסד ואת האמונה והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה: 'מנהלים עורים המסננים את היתוש ובלעים את הגמל: 'אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מטהרים אתם פני הכוס והקערה מחוץ ותוכן מלא גזל ופריצות: 'פרוש עור טהר בראשונה את תוך הכוס למען תטהר גם מחוץ: 'אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי דמים אתם לקברים המסידים הנראים נאים מחוץ ותוכם מלא עצמות מתים וכל טמאה: 'ככה גם אתם מחוץ נראים כצדיקים אל בני אדם ותוככם מלא חנפה ואון: 'אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בונים אתם את קברי הנביאים ותיפו את מצבות קברות הצדיקים: 'ואמרתם אם היינו בימי אבותינו לא היתה ידנו עמהם לשפך דם הנביאים: 'ואיבכנו תעידו על נפשכם כי בנים אתם לרוצחי הנביאים: 'אף אתם מלאו סאת אבותיכם: 'ינחשים אתם ילדי הצפועונים איכה תמלטו מדין גיהנם: 'לכן הנני שלח לכם נביאים וחכמים וסופרים ומהם תהרגו ותצלבו ומהם תכו בשוטים בבתי כנסיותיכם ותדרפוס מעיר לעיר: 'הלמען יבא עליכם כל דם נקי הנשפך בארץ מדם הבל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה אשר רצחתם אותו בין ההיכל ולמזבח: 'ואמן אמר אני לכם בא יבא כל אלה על הדור הזה: 'ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים רציתי לקבץ את בניך כתרנגלת המקבצת את אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם: 'הנה ביתכם יעזב לכם שמים: 'וכי אני אמר לכם ראה לא תראוני מעתה עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

כד ויצא ישוע מן המקדש ללכת לדרכו ויגשו תלמידיו להראותו את בניני המקדש: 'זיען ישוע ויאמר אליהם הראיתם את כל אלה אמן אמר אני לכם לא תשאר פה אבן על אבן אשר לא תתפרק: 'וישב על הר הזיתים ויגשו אליו התלמידים לבדם ויאמרו אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא אות בואך ואות קץ העולם: 'זיען ישוע ויאמר להם ראו פן יתעה אתכם איש: 'כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא המשיח והתעו רבים: 'ואתם עתידים לשמע מלחמות ושמעות מלחמה ראו פן תבהלו כי היו תהיה כל זאת אך עדן אין הקץ: 'כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעב ודבר ורעש הנה והנה: 'וככל אלה רק ראשית החבליים: 'אז ימסרו אתכם לעני והמיתו אתכם והייתם שנואים לכל הגוים למען שמי: 'ואז יכשלו רבים ומסרו איש את רעהו ושנאו איש את אחיו: 'ונביאי שקר רבים יקומו והתעו רבים: 'ומפני אשר ירבה הרשע תפוג אהבת

ותנתן לגוי אשר יעשה את פריה: 'והנפל על האבן ההיא ישבר ואשר תפל עליו תשחקהו: 'ויהי כשמע הכהנים הגדולים והפרושים את משליו ויבינו כי עליהם דבר: 'ויבקשו לתפשו אך יראו מפני המון העם כי לנביא חשבהו:

כז ויען ישוע ויסף דבר במשלים אליהם לאמר: 'דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר עשה חתנה לבנו: 'וישלח את עבדיו לקרא הקרואים אל החתנה ולא אבו לבוא: 'זיסף שלח עבדים אחרים לאמר אמרו אל הקרואים הנה ערכתי את סעודתי שורי ומריאי טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה: 'והם לא שתו לבם לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל מסחרו: 'והנשארים תפשו את עבדיו ויתעללו בם ויהרגום: 'זיקצף המלך וישלח צבאותיו ויאבד את המרצחים ההם ואת עירם שרף באש: 'אז אמר אל עבדיו הן החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראויים לה: 'לכן לכו נא אל ראשי הדרכים וכל איש אשר תמצאו קראו אתו אל החתנה: 'ויצאו העבדים ההם אל הדרכים ויאספו את כל אשר מצאו גם רעים גם טובים וימלא בית החתנה מסבים: 'ויהי כבוא המלך לראות את המסבים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי חתנה: 'זיאמר אליו רעי איכה באת הנה ואין לך בגדי חתנה ויאלם: 'זיאמר המלך למשרתים אסרו ידיו ורגליו ונשאתם והשלכתם אותו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים: 'כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים: 'וילכו הפרושים ויתעצו איך יכשילוהו בדבר: 'וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדוסיים לאמר רבי ידענו כי איש אמת אתה ותורה באמת את דרך אלהים ולא תגור מפני איש כי אינך מכיר פני אדם: 'לכן הגידה נא לנו את דעתך הנכון לנו לתת מס אל הקיסר אם לא: 'וישוע ידע את רשתם ויאמר החנפים מה תנסוני: 'הראוני את מטבע המס ויביאו לו דינר: 'זיאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו: 'זיאמרו אליו של הקיסר ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולא להם את אשר לאלהים: 'וכשמעם את זאת תמהו ויעזבוהו וילכו להם: 'זביום ההוא נגשו אליו צדוקים האמרים כי אין תחית המתים וישאלו אתו לאמר: 'רבי הן משה אמר איש כי ימות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו והקים זרע לאחיו: 'זואתנו היו שבעה אחים והראשון נשא אשה וימת וזרע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו: 'זוכמו כן גם השני וכן גם השלישי עד השבעה: 'זואחרי כלם מתה גם האשה: 'זועתה בתחית המתים למי מן השבעה תהיה לאשה כי לכלם היתה: 'זיען ישוע ויאמר להם טעים אתם באשר אינכם יודעים את הכתובים וגם את גבורת האלהים: 'כי בתחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה כי אם כמלאכי אלהים בשמים יהיו: 'זועל דבר תחית המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפי האלהים לאמר: 'זאנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב והוא איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים: 'זישמע המון העם וישתוממו על תורתו: 'זוהפרושים כשמעם כי סכר פי הצדוקים ויעדו יחדו: 'זואחד מהם מבין בתורה שאל אתו לנסותו לאמר: 'רבי אי זו מצוה גדולה היא בתורה: 'זיאמר ישוע אליו ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך: 'זזאת היא המצוה הגדולה והראשונה: 'זוהשנית דומה לה ואהבת לרעך כמוך: 'בשתי המצוות האלה כל התורה תלויה וגם הנביאים: 'זויהי בהקהל הפרושים וישאלם ישוע לאמר: 'זמה דעתכם על המשיח בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד: 'זיאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח אדון באמרו: 'זנאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם להרגליך: 'זועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו: 'זולא יכל איש לענות אתו דבר ולא ערב עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו:

כח וידבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר: 'זעל כסא משה ישבו הסופרים והפרושים: 'לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואינם עשים: 'כי אסרים משאת כבדים ועמסים על שכם האנשים ולא יאבו להניעם אף באצבעם: 'זועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את תפליהם ומגדילים

גם הוא הרויח שתיים אחרות: ¹⁷ "אך לקח האחת הלך ויחפר באדמה ויטמן את כסף אדניו: ¹⁸ ואחרי ימים רבים בא אדוני העבדים ההם ויעש חשבון עמהם: ¹⁹ ויגש הלקח חמש הככרים ויבא חמש ככרים אחרות לאמר אדני חמש ככרים מסרת לי הנה חמש ככרים אחרות הרוחתי בהן: ²⁰ ויאמר אליו אדניו כן העבד הטוב והנאמן כי במעט נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך: ²¹ ויגש גם לקח הככרים ויאמר אדני ככרים מסרת לי הנה ככרים הרוחתי בהן: ²² ויאמר אליו אדניו היטבת העבד הטוב והנאמן במעט נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך: ²³ ויגש גם הלקח את הככר האחת ויאמר אדני ידעתך כי איש קשה אתה קצר באשר לא זרעת וכנס מאשר לא פזרת: ²⁴ ויאירא ולאך ואטמן את ככרך באדמה ועתה הא לך את אשר לך: ²⁵ ויזען אדניו ויאמר אליו העבד הרע והעצל אתה ידעת כי קצר אנכי באשר לא זרעתי וכנס מאשר לא פזרתי: ²⁶ ולכן היה עליך לתת את כספי לשלחנים ואני בבואי הייתי לקח את אשר לי בתרבותי: ²⁷ על כן שאו ממנו את הככר ותנו אל האיש אשר לו עשר הככרים: ²⁸ כי כל איש אשר יש לו ינתן לו ויעדיף והאיש אשר אין לו גם את אשר לו יקח ממנו: ²⁹ ואת עבד הבליעל השליכו אל החשך החיצון שם תהיה הלילה וחרק השנים: ³⁰ והיה כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדשים עמו וישב על כסא כבודו: ³¹ ונאספו לפניו כל הגוים והפריד בינותם כאשר יפריד הרעה את הכבשים מן העתודים: ³² והציב את הכבשים לימינו ואת העתודים לשמאלו: ³³ אז יאמר המלך אל הנצבים לימינו באו ברוכי אבי ורשו את המלכות המוכנה לכם למן הוסד העולם: ³⁴ כי רעב הייתי ותאכלני צמא הייתי ותשקוני גר הייתי ותאספוני: ³⁵ לערום ותכסוני חולה ותבקרני במשמר הייתי ותבאו אלי: ³⁶ וזענו הצדיקים ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב ונכלכלך או צמא ונשקה אותך: ³⁷ ומתי ראינוך גר ונאספך או ערם ונכסך: ³⁸ ומתי ראינוך חולה או במשמר ונבא אליך: ³⁹ והמלך יענה ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם מה שעשיתם לאחד מאחי הצעירים האלה לי עשיתם: ⁴⁰ ואז יאמר גם אל הנצבים לשמאלו לכו מעלי אתם הארורים אל אש עולם המוכנה לטשן ולמלאכיו: ⁴¹ כי רעב הייתי ולא האכלתם אותי צמא הייתי ולא השקיתם אותי: ⁴² גר הייתי ולא אספתם אותי ערום ולא כסיתם אותי חולה ובמשמר ולא בקרתם אותי: ⁴³ וזענו גם הם ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב או צמא או גר או ערום או חולה או במשמר ולא שרתנוך: ⁴⁴ אז יענה אתם לאמר אמן אמר אני לכם מה שלא עשיתם לאחד מן הצעירים האלה גם לי לא עשיתם: ⁴⁵ ויולכו אלה למעצבת עולם והצדיקים לחיי עולם:

כו ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו: ¹ אתם ידעתם כי אחרי יומים יהיה הפסח ובן האדם ימסר להצלב: ² ויקהלו הכהנים הגדולים והסופרים וזקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא: ³ ויועצו יחדו לתפש את ישוע בערמה ולהמיתו: ⁴ ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם: ⁵ ויהי בהיות ישוע בית היני בבית שמעון המצרע: ⁶ ויתקרב אליו אשה ובידה פך שמן יקר מאד ותצק על ראשו בהסבו על השלחן: ⁷ ויוראו התלמידים ויתרעמו לאמר על מה האבוד הזה: ⁸ כי השמן הזה היה ראוי להמכר במחיר רב ולתתו לעניים: ⁹ וידע ישוע ויאמר אליהם למה תוגו את האשה הלא מעשה טוב עשתה עמדי: ¹⁰ כי עניים תמיד עמכם ואנכי אינני אתכם תמיד: ¹¹ כי אשר שפכה את השמן הזה על גופי לחנט אותי עשתה זאת: ¹² אמן אמר אני לכם באשר תקרא הבשורה הזאת בכל העולם גם את אשר היא עשתה יספר לזכרון לה: ¹³ וילך אחד משנים העשר הנקרא יהודה איש קריות אל ראשי הכהנים: ¹⁴ ויאמר מה תתנו לי ואמסרנו בידכם וישקלו לו שלשים כסף: ¹⁵ ומן העת ההיא בקש תאנה למסר אותו: ¹⁶ ויהי בראשון לחג המצות ויגשו התלמידים אל ישוע לאמר באי זה מקום תחפץ כי נכין לך לאכל את הפסח: ¹⁷ ויאמר לכו העירה אל פלני אלמני ואמרתם אליו כה אמר הרב עתי קרובה היא ובביתך אעשה את הפסח עם תלמידי: ¹⁸ ויעשו התלמידים כאשר צום ישוע ויכינו את הפסח: ¹⁹ ויהי בערב ויסב עם שנים העשר: ²⁰ ובאכלם ויאמר אמן אמר

רבים: ²¹ והמחכה עד עת קץ הוא ישוע: ²² ותקרא בשורת המלכות הזאת בתבל כלה לעדות לכל הגוים ואחר יבוא הקץ: ²³ ולכן כאשר תראו שקוץ משמם האמור על ידי דניאל הנביא עומד במקום קדש הקרא יבין: ²⁴ אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים: ²⁵ ואשר על הגג אל ירד לשאת דבר מביתו: ²⁶ ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת את מלבושו: ²⁷ וזאו להרות ולמיניקות בימים ההם: ²⁸ אך התפללו אשר מנוסתכם לא תהיה בחרף ולא בשבת: ²⁹ כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא נהיתה מראשית העולם עד עתה וכמוה לא תהיה עוד: ³⁰ ולולא נקצרו הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים יקצרו הימים ההם: ³¹ וכי יאמר אליכם איש בעת ההיא הנה פה המשיח או הנו שם אל תאמינו: ³² כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ויתנו אתות גדולות ומופתים למען התעות אף את הבחירים אם יוכלו: ³³ והנה מראש הגדתי לכם: ³⁴ ולכן כי יאמרו אליכם הנו במדבר אל תצאו הנו בחדרים אל תאמינו: ³⁵ כי כברק היוצא ממזרח ומאיר עד מערב כן יהיה גם בואו של בן האדם: ³⁶ כי כאשר החלל שם יקבצו הנשרים: ³⁷ ומיד אחרי צרת הימים ההם תחשך השמש והירח לא יגיה אורו והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו: ³⁸ אז את בן האדם יראה בשמים וספדו כל משפחות הארץ וראו את בן האדם בא עם ענני השמים בגבורה וכבוד רב: ³⁹ ואישלח את מלאכיו בקול שופר גדול ויקבצו את בחיריו מארבע הרוחות למקצה השמים ועד קצה השמים: ⁴⁰ ולמדו נא את משל התאנה כאשר ירטב ענפה ופרחו עליה ידעתם כי קרוב הקיץ: ⁴¹ לכן גם אתם בראותכם את כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: ⁴² אמן אמר אני לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: ⁴³ והשמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו: ⁴⁴ אך היום והשעה ההיא אין איש יודע אתה גם לא מלאכי השמים בלתי אבי לבדו: ⁴⁵ וכימי נח כן יהיה גם בואו של בן האדם: ⁴⁶ כי כאשר בימי המבול היו אכלים ושתיים נשאים נשים ונתנים אתן לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה: ⁴⁷ וילא ידעו עד בוא המבול וישחת את כלם כן יהיה גם בואו של בן האדם: ⁴⁸ אז יהיו שנים בשדה אחד יאסף יעזב: ⁴⁹ שתיים טוחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב: ⁵⁰ ולכן שקדו כי אינכם יודעים באי זו שעה יבא אדניכם: ⁵¹ וזאת זאת הבינו אשר לו ידע בעל הבית באי זו אשמורה יבא הגנב כי עתה שקד ולא הניח לחתר את ביתו: ⁵² ולכן היו נכונים גם אתם כי בשעה אשר לא תדמו יבוא בן האדם: ⁵³ מהי הוא אפוא העבד הנאמן והנבון אשר הפקידו אדניו על בני ביתו לתת להם את אכלם בעתו: ⁵⁴ אשרי העבד אשר אדניו בבואו ימצאהו עשה כן: ⁵⁵ אמן אמר אני לכם כי יפקידהו על כל אשר לו: ⁵⁶ והוא העבד הרע יאמר בלבו בשש אדני לבוא: ⁵⁷ ויחל להכות את חבריו ואל ושתה עם הסובאים: ⁵⁸ יבוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע: ⁵⁹ וישסף אתו וישים את חלקו עם החנפים שם תהיה הלילה וחרק השנים:

כז ואז תדמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותיהן ותצאנה לקראת החתן: ¹ חמש מהן היו חכמות וחמש כסילות: ² הכסילות לקחו את הנרות ולא לקחו עמהן שמן: ³ והחכמות לקחו שמן בכליהן ואת נרותיהן: ⁴ וכאשר בשש החתן לבוא ותנמנה כלן ותרדמנה: ⁵ ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה החתן צאינה לקראתו: ⁶ אז התעוררו כל העלמות ההן ותיטבנה את נרותיהן: ⁷ ותאמרנה הכסילות אל החכמות תנה לנו משמנך כי יכבו נרותינו: ⁸ ותענינה החכמות לאמר לא כן פן יחסר לנו ולכן כי אם לכנה אל המוכרים וקנינה לכן: ⁹ ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והנכנות ללכת באו אתו אל החתנה ותסגר הדלת: ¹⁰ ואחרי כן באו גם שאר העלמות ותאמרנה אדנינו פתח לנו: ¹¹ ויען ויאמר אמן אמר אני לכן לא ידעתי אתכן: ¹² ולכן שקדו כי אינכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם: ¹³ כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכושו: ¹⁴ ויתן לזה חמש ככרים ולזה שתיים ולזה אחת לכל איש ואיש כפי ערכו וימהר ויסע משם: ¹⁵ ויולך האיש הלך חמש ככרים ויסחר בהן ויעש לו חמש ככרים אחרות: ¹⁶ וכן הלך שתיים

¹⁰וירקו בפניו ויכהו באגרופ ואחרים הכהו על הלחי: ¹¹ויאמרו הנבא לנו המשיח מי הוא המכה אותך: ¹²ופטרוס ישב מחוץ לבית בחצר ותגש אליו שפחה לאמר גם אתה היית עם ישוע הגלילי: ¹³ויכחש בפני כלם לאמר לא ידעתי מה את אמרת: ¹⁴ויצא אל פתח השער ותרא אותו אחרת ותאמר לאנשים אשר שם גם זה היה עם ישוע הנצרי: ¹⁵ביוסף לכחש וישבע לאמר לא ידעתי את האיש: ¹⁶וכמעט אחרי כן ויגשו העמדים שם ויאמרו אל פטרוס אמת כי גם אתה מהם כי גם לשונך מגלה אותך: ¹⁷ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא ידעתי את האיש ומיד קרא התרנגול: ¹⁸ויזכר פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו לאמר בטרם יקרא התרנגול תכחש בי שלש פעמים ויצא החוצה וימרר בבכי:

בזויה לפנות הבקר ויתעצו כל ראשי הכהנים וזקני העם על ישוע להמיתו: ²ויאסרו אותו ויוליכוהו משם וימסרהו אל פונטיוס פילטוס ההגמון: ³וירא יהודה המסר אותו כי הרשיעהו וינחם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים הגדולים והזקנים לאמר: ⁴חטאתי כי דם נקי הסגרתי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה: ⁵וישלך את הכסף אל ההיכל ויפן וילך ויחנק: ⁶ויקחו ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכון לנו לתתו אל ארון הקרבן כי מחיר דמים הוא: ⁷ויתיעצו ויקנו בו את שדה היוצר לקבורת הגרים: ⁸ועל כן שם השדה ההוא שדה הדם עד היום הזה: ⁹ואז נתמלא מה שנאמר ביד ירמיה הנביא ויקחו שלשים הכסף אדר היקר אשר יקר מעל בני ישראל: ¹⁰ויתנו אתם אל שדה היוצר כאשר צוני יהוה: ¹¹וישוע העמד לפני ההגמון וישאלהו ההגמון לאמר האתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע אתה אמרת: ¹²וידברו עליו שטנה הכהנים הגדולים והזקנים והוא לא ענה דבר: ¹³ויאמר אליו פילטוס האינד שמע כמה הם מעידים בך: ¹⁴ולא ענהו אף דבר אחד ויתמה ההגמון עד מאד: ¹⁵ומנהג ההגמון היה לפטר לעם בכל חג אסיר אחד את אשר יחפצו: ¹⁶ובעת ההיא היה להם אסיר ידוע ושמו בר אבא: ¹⁷ויהי כאשר נקהלו ויאמר אליהם פילטוס את מי תחפצו כי אפטר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משיח: ¹⁸כי ידע אשר רק מקנאה מסרו אתו: ¹⁹ויהי כשבתו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניתי הרבה היום בחלום: ²⁰והכהנים הגדולים והזקנים פתו את המון העם לשאל להם את בר אבא ולאבד את ישוע: ²¹ויען ההגמון ויאמר אליהם את מי משניהם תחפצו כי אפטר לכם ויאמרו את בר אבא: ²²ויאמר אליהם פילטוס ומה אעשה לישוע הנקרא בשם משיח ויענו כלם יצלב: ²³ויאמר ההגמון מה אפוא הרעה אשר עשה ויסיפו עוד צעק לאמר יצלב: ²⁴ויהי כראות פילטוס כי לא יועיל מאומה ורבתה עוד המהודה ויקח מים וירחץ את ידיו לעיני העם ויאמר נקי אנכי מדם הצדיק הזה אתם תראו: ²⁵ויענו כל העם ויאמרו דמו עלינו ועל בנינו: ²⁶ואז פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: ²⁷ויקחו אנשי הצבא אשר להגמון את ישוע ויביאהו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הגדוד: ²⁸ויפשיטו אותו את בגדיו ויעטפהו מעיל שני: ²⁹וישרגו קצים ויעשו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ויתלוצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: ³⁰וירקו בו ויקחו את הקנה ויכהו על ראשו: ³¹ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את המעיל וילבישהו את בגדיו ויוליכוהו לצלב: ³²ויהי בצאתם וימצאו איש קורניי ושמו שמעון ויאנסו אותו לשאת לו את צלבו: ³³לויבאו אל המקום הנקרא גלגלתא הוא מקום גלגלת: ³⁴ויתנו לו לשתות חמץ מזוג במרורה ויטעם ולא אבה לשתות: ³⁵ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בגדיו וגורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: ³⁶ווישבו שמה וישמרו אותו: ³⁷ווישימו את דבר אשמתו כתוב ממעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים: ³⁸ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: ³⁹והעברים גדפו אותו ויניעו את ראשם: ⁴⁰ויאמרו אתה ההרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב: ⁴¹וכן הלעיגו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר: ⁴²את אחרים הושיע ולעצמו לא

אני לכם כי אחד מכם ימסרני: ²ביתעצבו מאד ויחלו איש ואיש לאמר לו האנכי הוא אדני: ³ויען ויאמר האיש אשר טבל עמי את ידו בקערה הוא ימסרני: ⁴הן בן האדם הלוך ילך לו ככתוב עליו אבל אני לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא אם לא נולד: ⁵ויען יהודה המסר אותו ויאמר רבי האני הוא ויאמר אליו אתה אמרת: ⁶ובאכלם ויקח ישוע את הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו ואכלו זה הוא גופי: ⁷ויקח את הכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנה כלכם: ⁸כי זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים לסליחת חטאים: ⁹ואני אמר לכם כי מעתה שתה לא אשתה מתנבות הגפן הזאת עד היום ההוא אשר אשתה אתה עמכם חדשה במלכות אבי: ¹⁰ויהי אחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים: ¹¹אז אמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצאן: ¹²ואחרי קומי אלך לפניכם הגלילה: ¹³ויען פטרוס ויאמר לו גם כי יכשלו בך כלם אני לעולם לא אכשל: ¹⁴ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול תכחש בי שלש פעמים: ¹⁵ויאמר אליו פטרוס גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן אמרו גם כל התלמידים: ¹⁶ואחרי כן בא אתם ישוע אל חצר הנקרא גת שמני ויאמר אל התלמידים שבו לכם פה עד אשר אלך שמה והתפללתי: ¹⁷ויקח אתו את פטרוס ואת שני בני זבדי ויחל להעצב ולמוג: ¹⁸ויאמר להם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו עמי: ¹⁹וילך מעט האלה ויפל על פניו ויתפלל לאמר אבי אם יוכל להיות תעבר נא מעלי הכוס הזאת אך לא כרצוני כי אם כרצונך: ²⁰ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס הנה לא היה ביכלתכם לשקד עמי שעה אחת: ²¹שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר הוא רפה: ²²ביוסף ללכת לו שנית ויתפלל לאמר אבי אם לא תוכל הכוס הזאת לעבר ממני מבלי שתותי אתה יהי כרצונך: ²³ויבא וימצאם גם בפעם הזאת ישנים כי עיניהם היו כבדות: ²⁴ויניחם ויוסף ללכת ויתפלל שלישיית באמרו עוד הפעם כדבר הזה: ²⁵ויבא אל התלמידים ויאמר אליהם נמו מעתה ונחו הנה השעה קרובה ובן האדם נמסר לידי חטאים: ²⁶ויקומו ונלכה הנה הלך וקרוב המסר אותי: ²⁷ועודנו מדבר והנה בא יהודה אחד משנים העשר ועמו המון רב ברחבות ובמקלות מאת ראשי הכהנים וזקני העם: ²⁸והמסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקוהו זה הוא תפשוהו: ²⁹ומיד נגש אל ישוע ויאמר שלום לך רבי וינשק לו: ³⁰ויאמר אליו ישוע רעי על מה באת ויגשו וישלחו את ידיהם בישוע ויתפשו אותו: ³¹ואהנה אחד מן האנשים אשר עם ישוע שלח ידו וישלף את חרבך אל תערה כי כל אחי חרב בחרב יאבדו: ³²ואו היחשב לך כי לא יכלתי לשאל עתה מאת אבי והוא יצוה לי יותר משנים עשר לגיונות של מלאכים: ³³ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה תהיה: ³⁴בשעה ההיא אמר ישוע אל המון העם כעל פריץ יצאתם בחרבות ובמקלות לתפשני ויום יום הייתי ישב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם בי: ³⁵וכל זאת היתה למלאת כתבי הנביאים אז עזבוהו התלמידים כלם וינוסו: ³⁶והאנשים אשר תפשו את ישוע הוליכוהו אל קיפא הכהן הגדול אשר נקהלו שם הסופרים והזקנים: ³⁷ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול ויבא פנימה וישב לו אצל המשרתים לראות את אחרית הדבר: ³⁸והכהנים הגדולים והסופרים וכל הסנהדרין בקשו עדות שקר בישוע להמיתו ולא מצאו: ³⁹ואף בעמד שם עדי שקר רבים לא מצאו ובאחרונה נגשו שני עדי שקר: ⁴⁰ויאמרו זה אמר יש ביכלתי להרס את היכל האלהים ולשוב לבנותו בשלשת ימים: ⁴¹ויקם הכהן הגדול ויאמר אליו האינד משיב דבר על אשר ענו בך אלה: ⁴²וישוע החריש ויען הכהן הגדול ויאמר לו משיבעך אני באלהים חיים שתאמר לנו אם אתה הוא המשיח בן האלהים: ⁴³ויאמר אליו ישוע אתה אמרת אבל אני אמר לכם כי מעתה תראו את בן האדם ישב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים: ⁴⁴ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר הוא גדף ומה לנו עוד לבקש עדים הנה עתה שמעתם את גדפו: ⁴⁵מה דעתכם ויענו ויאמרו איש מות הוא:

יוכל להושיע אם מלך ישראל הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמין בו: ²²בטח באלהים עתה יפלטוהו אם חפץ בו כי אמר בן האלהים אני: ²³וגם הפריצים הנצלבים אתו חרפהו כדברים האלה: ²⁴ומשעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: ²⁵ונכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלי אלי למה שבקתני ותרגמו אלי אלי למה עזבתני: ²⁶ויאמרו מקצת העמדים שם כשמעם את זאת לאמר אל אליהו הוא קורא: ²⁷מהימהר אחד מהם וירץ ויקח ספוג וימלא אתו חמץ וישימהו על קנה וישקהו: ²⁸ושאר האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליהו להושיעו: ²⁹וישוע הוסיף לקרא בקול גדול ותצא רוחו: ³⁰והנה נקרעה פרכת ההיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים והארץ נרעשה והסלעים נבקעו: ³¹והקברים נפתחו ורבים מגופות הקדושים ישנו אדמת עפר נעורו: ³²ויצאו מן הקברים אחרי הקיצו ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים: ³³וישר המאה והאנשים אשר אתו השמרים את ישוע כראותם את הרעש ואת אשר נהיתה נבהלו מאד ויאמרו אכן זה היה בן אלהים: ³⁴ותהיינה שם נשים רבות הראות מרחוק אשר הלכו אחרי ישוע מן הגליל לשרתו: ³⁵ובתוכן מרים המגדלית ומרים אם יעקב ויוסי ואם בני זבדי: ³⁶זויהי בערב ויבא איש עשיר מן הרמתים ושמו יוסף וגם הוא היה מתלמידי ישוע: ³⁷ויגש אל פילטוס לשאל את גוית ישוע ויצו פליטוס כי תנתן לו: ³⁸ויקח יוסף את הגויה ויכרך אותה בסדין טהור: ³⁹וישימה בקבר החדש אשר חצב לו בסלע ויגל אבן גדולה על פתח הקבר וילך לו: ⁴⁰ומרים המגדלית ומרים האחרת היו ישובות שם ממול הקבר: ⁴¹זויהי ממחרת ערב השבת ויקהלו הכהנים הגדולים והפרושים אל פילטוס: ⁴²ויאמרו אדנינו זכרנו כי אמר המתעה ההוא בעודנו חי מקצה שלשת ימים קום אקום: ⁴³ולכן צוה נא ויסכר מבוא הקבר עד היום השלישי פן יבאו תלמידיו בלילה וגנבהו ואמרו אל העם הנה קם מן המתים והיתה התרמית האחרונה רעה מן הראשונה: ⁴⁴ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי משמר לכו סכרוהו כדעתכם: ⁴⁵ויולכו ויסכרו את מבוא הקבר ויחתמו את האבן ויעמידו עליו את המשמר:

כח וזאחרי מוצאי השבת כשהאיר לאחד בשבת באה מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את הקבר: ²והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמים ויגש ויגל את האבן מן הפתח וישב עליה: ³זויהי מראהו כברק ולבושו לבן כשלג: ⁴ומפחדו נבהלו השמרים ויהיו כמתים: ⁵ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל תיראן הן ידעתי כי את ישוע הנצלבים אתן מבקשות: ⁶איננו פה כי קם כאשר אמר באנה ראינה את המקום אשר שכב שם האדון: ⁷ומהרתן ללכת ואמרתן אל תלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראהו הנה אמרתי לכן: ⁸ותמהרנה לצאת מן הקבר ביראה ובשמחה גדולה ותרצנה להגיד לתלמידיו: ⁹הנה הלכות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליהן ויאמר שלום לכן ותגשנה ותאחזנה ברגליו ותשתחוין לו: ¹⁰ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכנה והגדן לאחי וילכו הגלילה ושם יראוני: ¹¹זויהי בלכתן והנה אנשים מן המשמר באו העירה ויגידו לראשי הכהנים את כל הנעשה: ¹²זיקהלו עם הזקנים ויתיעצו ויתנו כסף לרב אל אנשי הצבא לאמר: ¹³אמרו כי באו תלמידיו לילה ויגנבו אותו בהיותנו ישנים: ¹⁴ואם ישמע הדבר לפני ההגמון אנחנו נפיסוהו והייתם בלי פחד: ¹⁵ויקחו את הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא השמועה הזאת בין היהודים עד היום הזה: ¹⁶ועשתי עשר התלמידים הלכו הגלילה אל ההר אשר צום ישוע: ¹⁷זויהי כראותם אתו וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם: ¹⁸ויגש ישוע וידבר אליהם לאמר נתן לי כל שלטון בשמים ובארץ: ¹⁹ולכו ועשו לתלמידים את כל הגוים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש: ²⁰ולמדתם אתם לשמר את כל אשר צויתי אתכם והנה אנכי אתכם כל הימים עד קץ העולם אמן:

סנט מארק

עד אשר לא יכל לבוא עוד אל עיר בגלוי כי אם היה ישב מחוץ לעיר במקומות חרבה ויבאו אליו מכל עבריו:

בויהי מקץ ימים בשובו אל כפר נחום וישמעו כי הוא בבית: ^בוִיאֲסֹפּוּ רבים מהרה עד אפס מקום לעמד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את הדבר: ^גוִיבֹאוּ אֵלָיו אַנְשִׁים נְשֹׂאִים אִישׁ נֶכֶה אַבְרִים וַיִּשְׂאֵהוּ בָאֲרֻבָּעָה: ^דוְלֹא יָכְלוּ לְגַשֵּׁת אֵלָיו מִפְּנֵי הָעַם וַיִּסִּירוּ אֶת הַגֶּגֶץ בְּמִקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שֵׁם וַיִּחַתְרוּ חֲתִירָה וַיּוֹרִידוּ אֶת הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר שָׁכַב עָלֶיהָ נֶכֶה הָאֲבָרִים: ^הוַיְהִי כִּרְאוֹת יֵשׁוּעַ אֶת אֲמוֹנָתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּנֵי נְסַלְחוּ לָךְ חֲטָאֲתֶיךָ: ^ווַיְהִי מִן הַסּוֹפְרִים יֹשְׁבֵי שֵׁם וַחֲשֻׁבִים בְּלִבָּם לֵאמֹר: ^זמָה יִדְבַר זֶה גְדוּפִים כְּאֵלָה מִי יוֹכֵל לְסַלַּח חֲטָאִים בְּלִתֵּי הָאֱלֹהִים לְבָדוּ: ^חוַיִּדְעַת יֵשׁוּעַ בְּרוּחוֹ כִּי כִכָּה חֲשָׁבוּ בְלִבָּבָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מְדוּעַ תִּחְשְׁבוּ כְּאֵלָה בְלִבָּבְכֶם: ^טמָה הִנְקַל הָאֵמַר אֲלֵי נֶכֶה הָאֲבָרִים נְסַלְחוּ לָךְ חֲטָאֲתֶיךָ אִם אֲמֹר קוֹם שֵׂא אֶת מִשְׁכְּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ: ^יאֲךָ לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי לִבְנֵי הָאָדָם יֵשׁ הַשְּׁלֹטֵן לְסַלַּח חֲטָאִים בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר אֲלֵי נֶכֶה הָאֲבָרִים: ^{יא}לָךְ אֲנִי אֹמֵר קוֹם שֵׂא אֶת מִשְׁכְּבְךָ וְלֵךְ אֶל בֵּיתְךָ: ^{יב}וַיִּקַּם פְּתָאֵם וַיִּשָּׂא אֶת מִשְׁכְּבוֹ וַיֵּצֵא לְעֵינָיו כֹּלֵם עַד כִּי הִשְׁתַּמְמוּ כֹּלֵם וַיִּשְׁבְּחוּ אֶת הָאֱלֹהִים לֵאמֹר מַעֲוֹלָם לֹא רָאִינוּ כֹזֵאת: ^{יג}וַיֵּשֶׁב לְצֵאת אֶל יַד הַיָּם וַיִּבְאוּ אֵלָיו כָּל הָעָם וַיִּלְמְדוּם: ^{יד}וַיְהִי כִּי עָבְרוּ וַיִּרְאֵם אֶת לֹוִי בֶן חֲלָפִי יֹשֵׁב בְּבֵית הַמַּכְס וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵכָה אַחֲרָי וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו: ^{טו}וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִסֵּב בְּבֵיתוֹ וַיִּסְבּוּ מוֹכְסִים וַחֲטָאִים רַבִּים עִם יֵשׁוּעַ וְעַם תַּלְמִידָיו כִּי רַבִּים הָיוּ הַהַלְכִים אַחֲרָיו: ^{טז}וְהוֹסֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים רָאוּ אֶתוֹ אַכְלָ עַם הַמוֹכְסִים וְהַחֲטָאִים וַיֹּאמְרוּ אֵל תַּלְמִידָיו לְמָה זֶה עִם הַחֲטָאִים וְהַמוֹכְסִים אַכְלָ רַבְכֶם: ^{יז}וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר חַחֲזִיקִים אֵינֶם צְרִיכִים לְרַפָּא כִּי אִם הַחֲלִים לֹא בַּאֲתֵי לְקַרָּא הַצְּדִיקִים כִּי אִם הַחֲטָאִים לְתִשׁוּבָה: ^{יח}וְתַלְמִידָיו יוֹחֲנָן וְהַפְּרוּשִׁים הָיוּ צְמִים וַיִּבְאוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מְדוּעַ תַּלְמִידֵי יוֹחֲנָן וְתַלְמִידֵי הַפְּרוּשִׁים צְמִים וְתַלְמִידֶיךָ אֵינֶם צְמִים: ^{יט}וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֵיךְ יוֹכְלוּ בְנֵי הַחֲפָה לְצוֹם בְּעוֹד הַחֲתָן עִמָּהֶם כָּל יְמֵי הַיּוֹת הַחֲתָן עִמָּהֶם לֹא יוֹכְלוּ לְצוֹם: ^כהֲנֵה יָמִים בָּאִים וְלִקַּח מֵאַתֶּם הַחֲתָן וְאֵז יְצוּמוּ בְיָמֵם הַהֵם: ^{כא}אֵינֶן תִּפְרַע מִטְּלִית בְּגַד חֲדָשׁ עַל שְׂמֹלָה בִּלְהָ כִּי אֵז יִנְתַּק מְלוִיז הַחֲדָשׁ מִן הַבִּלְהָ וְתִרְעַ הַקְּרִיעָה: ^{כב}וְאֵינֶן נִתֵּן יַיִן חֲדָשׁ בְּנִאָדוֹת בְּלִים כִּי אֵז יִבְקַע הַיַּיִן אֶת הַנִּאָדוֹת וְהַיַּיִן יִשְׁפָךְ וְהַנִּאָדוֹת יֵאָבְדוּ אַבְל בְּנִאָדוֹת חֲדָשִׁים יִנְתֵּן הַיַּיִן הַחֲדָשׁ: ^{כג}וַיְהִי כַּעֲבָרוֹ בִּשְׁבֵת בֵּין הַקְּמָה וַיִּחְלָו תַּלְמִידָיו לְקַטֵּף מְלִילָת בִּלְכָתֶם: ^{כד}וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַכִּי לֹא קִרְאתֶם אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה דוֹד בְּהִיתוֹ חָסֵר וְרַעֲב הוּא וְאֲשֶׁר הָיוּ אֲתוֹ: ^{כה}כִּי בָּא אֶל בֵּית אֱלֹהִים בְּיָמֵי אֲבִיתָר הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל וַיֹּאכְל אֶת לֶחֶם הַפָּנִים אֲשֶׁר לֹא נִכּוֹן לְאֹכְלָהּ כִּי אִם לְכַהֲנִים וַיִּתֵּן גַּם לְאַנְשֵׁים אֲשֶׁר אֲתוֹ: ^{כז}וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַשְּׁבֵת נַעֲשֵׂה כַּעֲבֹר הָאָדָם וְלֹא הָאָדָם כַּעֲבֹר הַשְּׁבֵת: ^{כח}לָכֵן בֶּן הָאָדָם אָדוֹן הוּא גַם לְשֵׁבֵת:

גוַיֵּשֶׁב וַיִּבְאוּ אֶל בֵּית הַכְּנַסָּת וְשֵׁם אִישׁ אֲשֶׁר יָדוּ יִשְׁבָּה: ^אוַיִּתְּבוּנְנוּ בּוֹ אִם יִרְפָּאָהוּ בִּשְׁבֵת לְמַעַן יִמְצְאוּ עֲלָיו שְׁטֵנָה: ^בוַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲשֶׁר יִשְׁבָּה יָדוֹ קוֹם עִמְדָ בְּתוֹךְ: ^גוַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַנִּכּוֹן בִּשְׁבֵת לְהִיטִיב אוֹ לְהִרְעוֹ לְהַצִּיל נַפְשׁ אוֹ לְאֲבֹדָה וַיִּחְרִישׁוּ: ^דוַיִּבְטַ אֲלֵיהֶם סָבִיב בְּחָמָה וַיִּתְעַצֵּב עַל טַמְטוּם

ארְאִישִׁית בְּשׁוֹרֵת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בֶּן הָאֱלֹהִים: ^אכִּכְתּוּב בְּנִבְיָאִים הַנְּנִי שְׁלַח מְלֹאכֵי לְפָנֶיךָ וּפְנֵה דֹרְכְךָ לְפָנֶיךָ: ^בקוֹל קוֹרָא בְּמַדְבַּר פִּנּוּ דֹרְךָ יְהוֹה יִשְׂרָו מְסֻלוֹתָיו: ^גוַיְהִי יוֹחֲנָן טָבַל בְּמַדְבַּר וְקוֹרָא טְבִילָת הַתְּשׁוּבָה לְסַלִּיחַת הַחֲטָאִים: ^דוַתֵּצֵא אֵלָיו כָּל אָרֶץ יְהוּדָה וּבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם וַיִּטְבְּלוּ כֹלֵם עַל יְדוֹ בְּנֵהר הַיַּרְדֵּן מְתוּדִים אֶת חֲטָאֲתָם: ^הוַיּוֹחֲנָן לְבוּשׁ שַׁעַר גַּמְלִים וַאֲזוּר עוֹר בְּמַתְנִיו וְאֹכְל חֲגָבִים וּדְבַשׁ הַיַּעַר: ^ווַיִּקְרָא לֵאמֹר בּוֹא יְבֹא אַחֲרָי הַחֲזוֹק מִמֶּנִּי אֲשֶׁר אֵינִי כְּדִי לְכַרַע וְלִהְתִּיר אֶת שְׂרוּךְ נַעֲלָיו: ^זאֲנִכִי טְבִילָתִי אֲתַכֶּם בְּמִים וְהוּא יִטְבַּל אֲתַכֶּם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ: ^חוַיְהִי בְיָמֵם הָהֵם וַיִּבֹא יֵשׁוּעַ מִנְּצָרֵת אֲשֶׁר בְּגַלִּיל וַיִּטְבַּל עַל יְדֵי יוֹחֲנָן בִּירְדֵּן: ^טוַיְהִי אֲךָ עֲלָה עֲלָה מִן הַמִּים וַיִּרְאֵם אֶת הַשְּׁמַיִם נִבְקָעִים וְהָרוּחַ כִּוְנָה יִרְדַּת עֲלָיו: ^יוַיְהִי קוֹל מִן הַשְּׁמַיִם אֲתָה בְנִי יְדִידִי אֲשֶׁר רִצְתָה נַפְשִׁי בּוֹ: ^{יא}וְאַחֲרָי כֵּן הוֹצִיאֵה הָרוּחַ הַמְּדַבְּרָה: ^{יב}וַיְהִי שֵׁם בְּמַדְבַּר אַרְבַּעִים יוֹם וְהַשְּׁטָן נִסְהוּ וַיְהִי עִם הַחַיּוֹת וְהַמְּלָאכִים שְׂרַתְהוּ: ^{יג}וְאַחֲרָי אֲשֶׁר הִסְגֵר יוֹחֲנָן בָּא יֵשׁוּעַ הַגְּלִילָה וַיִּקְרָא אֶת בְּשׁוֹרֵת מְלָכוֹת הָאֱלֹהִים לֵאמֹר: ^{יד}מְלָאָה הָעֵת וְהַגִּיעָה מְלָכוֹת הָאֱלֹהִים שׁוּבוּ וְהַאֲמִינוּ בְּבִשׁוּרָה: ^{טו}וַיְהִי בִּהְתַּהַלְכוֹ עַל יַד יַם הַגְּלִיל וַיִּרְאֵם אֶת שְׁמַעוֹן וְאֶת אַנְדְרֵי אַחֵי שְׁמַעוֹן פְּרָשִׁים מְצוּדָה בִּים כִּי דִיגִים הָיוּ: ^{טז}וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ לָכוּ אַחֲרָי וְאִשְׁמַכֶּם לְדִיגֵי אַנְשִׁים: ^{יז}וַיַּעֲזְבוּ מֵהָר אֶת מַכְמַרְתֵּיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו: ^{יח}וַיְהִי כַּעֲבָרוֹ מַעַט מִשֵּׁם וַיִּרְאֵם אֶת יַעֲקֹב בֶּן זְבִדִי וְאֶת יוֹחֲנָן אַחִיו וְגַם הֵמָּה בְּאֵנִיָּה מִתְקַנְּגִים אֶת הַמַּכְמָרוֹת: ^{יט}וַיִּקְרָא מֵהָרָה אֲלֵיהֶם וַיַּעֲזְבוּ אֶת זְבִדִי אֲבִיהֶם בְּאֵנִיָּה עִם הַשְּׂכִירִים וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו: ^כוַיִּבְאוּ אֶל כְּפָר נַחֲוֹם וַיִּמְהָר לְבֹא בִּשְׁבֵת לְבֵית הַכְּנַסָּת וַיִּלְמַד: ^{כא}וַיִּשְׁתַּמְּמוּ עַל תּוֹרָתוֹ כִּי הָיָה מְלַמֵּם כְּבַעַל גְּבוּרָה וְלֹא כַּסְפְּרִים: ^{כב}וַאֲשֶׁר הָיָה בְּבֵית כְּנַסָּתָם אֲשֶׁר רוּחַ טַמָּאָה בּוֹ וַיִּצַּעַק לֵאמֹר: ^{כג}מָה לָנוּ וְלָךְ יֵשׁוּעַ הַנַּצְרִי בַּאֲתֵי לְהַאֲבִידֵנוּ יַדְעֵתִי מִי אֲתָה קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים: ^{כד}וַיִּגְעַר בּוֹ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר הָאֵלֵם וְצֵא מִמֶּנּוּ: ^{כה}וַיִּסְחַבְהוּ רוּחַ הַטַּמָּאָה וַיִּצַּעַק בְּקוֹל גְּדוֹל וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ: ^{כו}וַיִּבְהִלּוּ כֹלֵם וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ אֶת רַעְהוֹ לֵאמֹר מָה זֹאת מָה הִיא הַתּוֹרָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אָף לְרוּחוֹת הַטַּמָּאָה בְּגְבוּרָה הוּא מְצוּה וְהִנֵּה שְׁמַעוֹת לּוֹ: ^{כז}וַיֵּצֵא שְׁמַעוֹ מֵהָר בְּכָל מְקוֹמוֹת אָרֶץ הַגְּלִיל: ^{כח}וַיְהִי אַחֲרָי צֵאתֶם מִבֵּית הַכְּנַסָּת וַיִּבְאוּ בֵיתָה שְׁמַעוֹן וְאַנְדְרֵי הֵמָּה וַיַּעֲקֹב וַיּוֹחֲנָן עִמָּם: ^{כט}וְחַמּוֹת שְׁמַעוֹן שָׁכְבָה אַחוֹזֹת הַקְּדַחַת וַיִּמְהָרוּ לְדַבֵּר אֵלָיו עֲלֵיהֶם: ^לוַאֲיִגֵּשׁ וַיִּאֲחַז בִּידָה וַיִּקְיֵמָה וְתִרְפָּ מִמֶּנָּה הַקְּדַחַת פְּתָאֵם וְתִשְׂרַת אוֹתָם: ^{לא}וַיְהִי כַּעֲרָב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּבְיֹאוּ אֵלָיו אֶת כָּל הַחֹלִים וְאֶת אַחוֹזֵי הַשְּׂדִים: ^{לב}וַיִּכְלַע הָעִיר נַאֲסָפוּ יַחַדוּ פִתַּח הַבַּיִת: ^{לג}וַיִּרְפָּא רַבִּים אֲשֶׁר הָיוּ חוֹלִים חֲלִיִּים שׁוֹנִים וַיִּגְרֵשׁ שְׂדִים הַרְבֵּה וְלֹא נִתֵּן אֶת הַשְּׂדִים לְדַבֵּר כִּי יַדְעוּ: ^{לד}וַיִּשְׁכַּם מִמַּחְרַת בְּעוֹד לַיְלָה וַיֵּצֵא וַיֵּלֶךְ אֶל מְקוֹם חֲרָבָה וַיִּתְפַּלֵּל שֵׁם: ^{לה}וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו שְׁמַעוֹן וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲתוֹ: ^{לו}וַיִּמְצְאוּהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה כֹלֵם מִבְּקָשִׁים אוֹתְךָ: ^{לז}וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כַּעֲבָרָה מִזֶּה אֶל עָרֵי הַפְּרוּזוֹת הַקְּרַבּוֹת וְאִקְרָא גַם שֵׁם כִּי כַּעֲבֹר זֹאת יִצְאָתִי: ^{לב}וַיְהִי קְרָא בְּבֵתִי כְּנַסִּיוֹתֵיהֶם בְּכָל הַגְּלִיל וַיִּגְרֵשׁ אֶת הַשְּׂדִים: ^{לג}וַיִּבְוֹא אֵלָיו אִישׁ מְצַרַע וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיִּכְרַע עַל בְּרַכְיוֹ וַיֹּאמֶר לּוֹ אִם תִּרְצָה תוֹכַל לְטַהֲרָנִי: ^{לד}וַיִּרְחַם עֲלָיו וַיִּשְׁלַח אֶת יָדוֹ וַיַּגַּע בּוֹ וַיֹּאמֶר רִצָּה אֲנִכִי טַהֵר: ^{לה}וַעֲוֹדְנוּ מְדַבֵּר וְהַצְרַעַת סָרָה מִמֶּנּוּ וַיִּטְהַר: ^{לו}וַיִּגְעַר בּוֹ וַיִּמְהָר לְהוֹצִיאָו הַחוּצָה: ^{לז}וַיֹּאמֶר אֵלָיו רָאֵה אֶל תְּסַפֵּר דְּבַר לְאִישׁ כִּי אִם לָךְ הָרָאָה אֶל הַכֹּהֵן וְהַקְּרַב עַל טַהֲרַתְךָ אֶת אֲשֶׁר צוּה מִשָּׁה לְעוֹדוֹת לָהֶם: ^{לח}אֲךָ הוּא בְּצֵאתוֹ הַחַל לְקַרָּא הַרְבֵּה וְלִהְשִׁיעַ הַדְּבַר

המנורה: ^ככי אין דבר שתום אשר לא יגלה ולא נעלם דבר כי אם למען יבא לגלוי: ^ככל אשר אזנים לו לשמע ישמע: ^כוואמר אליהם ראו מה אתם שמעים במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם ועוד יוסף לכם השמעים: ^ככי מי שיש לו נתון ינתן לו ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו: ^כוואמר מלכות האלהים היא כאשר ישליך איש זרע על האדמה: ^כזויושן וקם לילה ויום והזרע יצמח וגדל והוא לא ידע: ^ככי הארץ מאליה מוציאה פריה את הדשא ראשונה ואחריו את השבלת ואחריו כן את החטה המלאה בשבלת: ^כוכאשר גמל הפרי ימהר לשלח את המגל כי בשל הקציר: ^כוואמר אל מה נדמה את מלכות האלהים ובאי זה משל נמשילנה: ^ככגרגר של חרדל אשר זרע באדמה והוא קטן מכל הזרעים אשר על הארץ: ^כזואחרי הזרע יעלה ויגדל על כל הירקות ועשה ענפים גדולים עד אשר יוכלו עוף השמים לקנן בצלו: ^כזובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו לשמע: ^כזובבלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו עם תלמידיו לבדם יבאר להם את הכל: ^כזוואמר אליהם ביום ההוא לפנות ערב נעברה העבר: ^כזויעזבו את המון העם ויקחו אתכם כמשהו אתם חזרו אל הארץ: ^כזויעזבו את המון רוח סערה גדולה וישטפו הגלים אל תוך האניה עד אשר כמעט נמלאה: ^כזוהוא ישן על הכסת באחרי האניה ויעירו אותו ויאמרו אליו רבי האניך דאג לנו כי נאבד: ^כזויעור ויגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה גדולה: ^כזוואמר אליהם למה ככה אתם חרדים איך אין לכם אמונה: ^כזווייראו יראה גדולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר גם הרוח והים שמעים לו:

הוויבאו אל עבר הים אל ארץ הגדרים: ^כזוהוא יצא מן האניה והנה איש בא לקראתו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו: ^כזומושבו בקברים וגם בעבתים לא יכל איש לאסרו: ^כזכי פעמים הרבה אסרוהו בכבלים ובעבתים וינתק את העבתים וישבר את הכבלים ואין איש יכל לכבשו: ^כזותמיד לילה ויומם היה בהרים ובקברים צעק ופצע את עצמו באבנים: ^כזויהי כראותו את ישוע מרחוק וירץ וישתחו לו: ^כזויעקק בקול גדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון באלהים אני משביעך אשר לא תענני: ^כזכי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה: ^כזוישאל אתו מה שמך ויען ויאמר לגיון שמי כי רבים אנחנו: ^כזויתחנן אליו מאד לבלתי שלחם אל מחוץ לארץ: ^כזועדר חזירים רבים היה שם במרעה ההרים: ^כזויתחננו לו כל השדים לאמר שלחנו אל החזירים ונבאה אל תוכם: ^כזוינח להם ויצאו רוחות הטמאה ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד אל הים כאלפים במספר ויטבעו בים: ^כזויונסו רעי החזירים ויגידו זאת בעיר ובשדות ויצאו לראות מה נהיתה: ^כזוויבאו אל ישוע ויראו את אחוז השדים אשר הלגיון בו והוא יושב מלבש וטוב שכל וייראו: ^כזוויספרו להם הראים את אשר נעשה לאחוז השדים ואת דבר החזירים: ^כזויחלו להתחנן לו לסור מגבוליהם: ^כזויהי ברדתו אל האניה התחנן אליו האיש אשר היה אחוז שדים לתתו לשבת עמו: ^כזולא הניח לו כי אם אמר אליו שוב לביתך אל בני משפחתך והגד להם את הגדלות אשר עשה לך יהוה ויחנך: ^כזוילך לו ויחל לקרא בעשר הערים את הגדלות אשר עשה לו ישוע ויתמהו כלם: ^כזווישב ישוע לעבר באניה אל עבר הים ויקהל אליו המון רב והוא על שפת הים: ^כזוהנה בא אחד מראשי הכנסת ושמו יאיר וירא אתו ויפל לרגליו: ^כזויתחנן אליו מאד לאמר בתי הקטנה חלתה עד למות אנא בוא נא ושים ידך עליה למען תרפא ותחיה: ^כזוילך אתו וילכו אחריו המון רב וידחקו: ^כזוואשה היתה זבת דם שתים עשרה שנה: ^כזוהיא סבלה הרבה תחת ידי רפאים רבים והוציאה את כל אשר לה ולא להועיל ויהי חליה חזק מאד: ^כזויהי כשמעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחוריו ותגע בבגדו: ^כזכי אמרה רק אם אגע בבגדו אושע: ^כזווייבש מקור דמיה פתאם ותבן בבשרה כי נרפא נגעה: ^כזוברגע ידע ישוע בנפשו כי גבורה יצאה ממנו ויפן בתוך העם ויאמר מי נגע בבגדי: ^כזוואמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע בי: ^כזויבט סביב לראות את אשר עשתה זאת: ^כזויתירא האשה ותחרד כי ידעה את

לבבם ויאמר אל האיש פשט את ידך ויפשט ידו ותרפא ותשב כאחרת: ^כזוהפרושים יצאו מהרה ויתיעצו עליו עם ההורדוסיים לאבדו: ^כזויושע סר משם עם תלמידיו אל יד הים וילכו אחריו המון עם רב מן הגליל ומיהודה: ^כזומירושלים ומאדום ומעבר הירדן ומסביבות צור וצידון המון רב אשר שמעו את כל אשר עשה ויבאו אליו: ^כזוואמר אל תלמידיו כי יכינו לו אניה קטנה מפני העם למען לא ילחצוהו: ^כזכי רפא לרבים עד כי התנפלו עליו כל המנגעים לנגע בו: ^כזוהרוחות הטמאות כראותן אתו נפלו לפניו ותצעקנה לאמר אתה הוא בן אלהים: ^כזויער בהן מאד אשר לא תגלינה אותו: ^כזויעל אל ההר ויקרא אל אשר הוא חפץ בו ויבאו אליו: ^כזווישם שנים עשר איש למען יהיו אתו ולמען ישלחם לקרא: ^כזוהיה להם השלטון לרפא את התחלאים ולגרש את השדים: ^כזוויכנה את שמעון בשם פטרוס: ^כזואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחי יעקב ויכנה אתם בשם בני רגוש הוא בני רעם: ^כזואת אנדרי ואת פילפוס ואת בר תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת תדי ואת שמעון הקני: ^כזואת יהודה איש קריות אשר גם מסרו: ^כזויבאו הביתה וישב המון העם להתאסף עד כי לא יכלו אף לאכל לחם: ^כזווישמעו קרוביו ויצאו להחזיק בו כי אמרו יצא מדעת: ^כזוהוסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו כי בעל זבוב נכנס בו ועל ידי שר השדים הוא מגרש את השדים: ^כזוויקרא אותם אליו וידבר להם במשלים לאמר איך יוכל השטן לגרש השטן: ^כזואם נחלקה ממלכה על עצמה לא תוכל לעמד הממלכה ההיא: ^כזובית אם נחלק על עצמו לא יוכל לעמד הבית ההוא: ^כזואם השטן יתקומם אל עצמו ונחלק לא יוכל לעמד כי בא קצו: ^כזואין איש אשר יכל לבוא לבית הגבור ולגזל את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר ישסה את ביתו: ^כזואמן אמר אני לכם כי כל החטאים יסלחו לבני אדם וכל הגדופים אשר יגדפו: ^כזואך המגדף את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם כי יאשם בעונו לנצח: ^כזכי המה אמרו רוח טמאה בו: ^כזוויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו אליו לקרא לו: ^כזוהמון העם ישבו סביביו ויאמרו אליו הנה אמך ואחייך בחוץ מבקשים אותך: ^כזויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחי: ^כזוויבט סביב אל הישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחי: ^כזוהי כל אשר יעשה רצון האלהים הוא אחי ואחותי ואמי:

ווישב אל הים ויחל ללמד ויקהלו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשבת באניה בים וכל העם עומד על חוף הים ביבשה: ^כזוילמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם: ^כזשמעו שמוע הנה הזרע יצא לזרע: ^כזויהי בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא עוף השמים ויאכלהו: ^כזוויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: ^כזויהי כורח השמש ויצרב ויבש כי אין לו שרש: ^כזוויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכהו ולא נתן פרי: ^כזוויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי עלה וגדל ויעש זה שלשים שערים וזה ששים וזה מאה: ^כזוואמר אליהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: ^כזויהי בהיותו לבדו וישאלוהו האנשים אשר סביביו עם שנים העשר על המשל: ^כזוואמר אליהם לכם נתן לדעת סוד מלכות האלהים ואשר בחוץ להם הכל במשלים: ^כזלמען יראו ראו ולא ידעו ושמעו שמוע ולא יבינו פן ישובו ונסלח לחטאתם: ^כזוואמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים כלם: ^כזוהזרע הוא זרע את הדבר: ^כזוואלה הם הנזרעים על יד הדרך אשר זרעו במם הדבר וכשמעם אותו מיד בא השטן וישא את הדבר הזרוע בלבבם: ^כזוכן הנזרעים על מקומות הסלע הם השמעים את הדבר ומהר בשמחה יקחנה: ^כזואך אין להם שרש בקרבם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מהרה יכשלו: ^כזוהואחרים הנזרעים בין הקצים הם השמעים את הדבר: ^כזודאגות העולם הזה ומרמת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי לא יהיה לו: ^כזואלה המזרעים על האדמה הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים אתו ועשים פרי לשלשים שערים ולששים ולמאה: ^כזוואמר אליהם הכי יביאו הנר למען יושם תחת האיפה ותחת המטה ולא למען יעלהו על

המקום חרב והיום רד מאד: ¹⁷שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה לאכל: ¹⁸ויען ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכלה ויאמרו אליו הנלך לקנות לחם במאתים דינר ונתן להם לאכלה: ¹⁹וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כִּמְהָרָה לָחֶם יֵשׁ לָכֶם לָכוּ וְרֵאוּ וַיִּדְעוּ וַיֹּאמְרוּ חֲמֵשׁ וּשְׁנַיִם דָּגִים: ²⁰וַיֵּיצֵאוֹתָם לָשֶׁבֶת כָּל־סָבִיב חֲבֵרָה לְבָדָה עַל יַרֵּק הַדְּשָׁא: ²¹וַיֵּשְׁבוּ לָהֶם שׁוּרוֹת שׁוּרוֹת לְמֵאוֹת וּלְחֻמְשֵׁים: ²²וַיִּקַּח אֶת חֲמֵשֶׁת כִּכְרוֹת הַלֶּחֶם וְאֶת שְׁנֵי הַדָּגִים וַיֵּשֶׂא עֵינָיו הַשְּׁמִימָה וַיִּבְרַךְ וַיִּפְרֹס אֶת הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לְשׁוֹם לְפָנֵיהֶם וְאֶת שְׁנֵי הַדָּגִים חָלַק לְכָל־סָבִיב מִן הַדָּגִים: ²³וְהֵאֱכָלִים מִן הַלֶּחֶם הַזֶּה כְּחֻמְשַׁת אֲפֵי אִישׁ: ²⁴וְאַחֲרָיִם כֵּן הָאִישׁ בְּתַלְמִידָיו לְרֹדֵת בְּאֵנִיָּה וּלְעִבּוֹר לְפָנָיו אֶל עֵבֶר הַיָּם אֶל בֵּית צִידָה עַד שְׁלָחוֹ אֶת הָעָם: ²⁵וַיְהִי אַחֲרָיִם שְׁלָחוֹ אֶת־סָבִיב וַיֵּעַל הָהָרָה לְהַתְּפַלֵּל: ²⁶וַיְהִי עֶרֶב וְהָאֵנִיָּה בָּאָה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהָיָה לְבָדוֹ בִּיבִשָׁה: ²⁷וַיִּירָא אֹתָם מִתְּעַמְלִים בְּשׁוֹטֵם כִּי הָרוּחַ לִנְגָדֵם וַיְהִי כַעַת הָאֲשֵׁמֶרֶת הַרְבִּיעִית וַיֵּבֵא אֲלֵיהֶם מִתְּהַלֵּךְ עַל פְּנֵי הַיָּם וַיִּוָּאֵל לְעִבּוֹר לְפָנֵיהֶם: ²⁸וְהָיָה בְּרֵאשִׁית אֲתוֹ מִתְּהַלֵּךְ עַל פְּנֵי הַיָּם חֲשָׁבוּ כִּי מֵרָאָה רוּחַ הוּא וַיִּצְעְקוּ: ²⁹כִּי כָל־סָבִיב רָאוּהוּ וַיִּבְהָלוּ אִם דָּבַר אֲתָם וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם חֲזוּן כִּי אֲנִי הוּא אֶל תִּירָאוּ: ³⁰וַיִּירֹד אֲלֵיהֶם אֶל הָאֵנִיָּה וְהָרוּחַ שָׁכַח וַיִּשְׁתַּוְּמוּ עוֹד יוֹתֵר בְּלִבָּבָם וַיִּתְמָהוּ: ³¹כִּי לֹא הִשְׁכִּילוּ דַבָּר כִּכְרוֹת הַלֶּחֶם מִפְּנֵי טַמְטוּם לִבָּבָם: ³²וַיַּעֲבִרוּ אֶת הַיָּם וַיֵּבְאוּ אֶרֶצָה גִיְסָר וַיִּקְרְבוּ אֶל הַיִּבְשָׁה: ³³וַיְהִי כִּצְאָתָם מִן הָאֵנִיָּה אִם הִכִּירָהוּ: ³⁴וַיִּירֹצוּ בְּכָל סִבְיבוֹתֵיהֶם וַיִּחְלוּ לְשָׂאת אֶת הַחֹלִים בְּמִשְׁכָּבוֹת אֶל כָּל מְקוֹם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ כִּי שָׁם הוּא: ³⁵וַיִּבְכַּל מְקוֹם אֲשֶׁר יָבֵא אֶל הַכִּפְרִים אִם הָעָרִים וְאֵל הַשְּׂדוֹת שָׁם שָׁמוֹ אֶת הַחֹלִים בְּחֻצוֹת וַיִּתְחַנְּנוּ לוֹ כִּי יַעֲזוּב רַק בְּצִיצַת בְּגָדוֹ וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר נִגְעוּ וְנוֹשְׁעוּ:

וַיִּקְהָלוּ אֲלֵיו הַפְּרוּשִׁים וּמִן הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר בָּאוּ מִירוּשָׁלַיִם: ¹וַיְהִי כִּרְאוֹתָם מִתְּלַמִּידָיו אֲכָלִים לָחֶם בְּטַמְאָת יָדֵיהֶם בְּלֹא נְטִילָה וַיּוֹכִיחוּ אֹתָם: ²כִּי הַפְּרוּשִׁים וְכָל הַיְהוּדִים לֹא יֵאָכְלוּ בְּלִתֵּי אֶת רַחֲצוֹ אֶת יָדֵיהֶם עַד הַפָּרֶק בְּאֲחֻזָּם בְּקַבְלַת הַזִּקְנִים: ³וְאֵת אֲשֶׁר מִן הַשּׁוֹק אֵינִם אֲכָלִים בְּלֹא טְבִילָה וְעוֹד דְּבָרִים אַחֲרֵים רַבִּים אֲשֶׁר קִבְּלוּ לְשַׁמֵּר כְּמוֹ טְבִילַת כְּסוֹת וְכַדִּים וַיּוֹרוֹת וּמְטוֹת: ⁴וַיִּשְׂאָלוּ אוֹתוֹ הַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים מִדּוֹעַ תְּלַמִּידִךָ אֵינִם נִהְגִים עַל פִּי קַבְלַת הַזִּקְנִים כִּי אֲכָלִים לָחֶם בְּלֹא נְטִילַת יָדַיִם: ⁵וַיֵּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵיטֵב נִבֵּא יִשְׁעִיהוּ עֲלֵיכֶם הַחֲנֻפִים כְּכַתּוּב הָעֵם הַזֶּה בְּשִׁפְתָי כְּבָדוֹנִי וְלִבּוֹ רַחֵק מִמֶּנִּי: ⁶וְהָיָה יִרְאַתָם אֶתִּי מִצּוֹת אֲנָשִׁים מִלְּמִדִּים: ⁷כִּי עֲזַבְתֶּם אֶת מִצְוַת אֱלֹהִים לְאֵתוֹ בְּקַבְלַת בְּנֵי אָדָם טְבִילוֹת כְּדִים וְכַסּוֹת וְכֹאֲלָה רַבּוֹת אֲתָם עֲשִׂים: ⁸וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה יִּפֶּה עֲשִׂיתֶם אֲשֶׁר בְּטַלְתֶּם אֶת מִצְוַת הָאֱלֹהִים כְּדֵי שֶׁתִּשְׁמְרוּ אֶת קַבְלַתְכֶם: ⁹כִּי מִשָּׁה אֲמַר כְּבֹד אֶת אַבְיָךְ וְאֶת אֲמִךְ וּמִקְלֶל אֲבִי וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמַת: ¹⁰וְאֵת אֲמִרִים אִישׁ כִּי יֹאמֶר לְאֲבִיו וְלֵאמֹר קִרְבֵּן פְּרוּשׁוֹ מִתְּנָה לְאֱלֹהִים כָּל מַה שֶׁאֵתָה נִהְנֶה לִּי: ¹¹וְלֹא תִנְחוּ לוֹ לַעֲשׂוֹת עוֹד מֵאוֹמָה לְאֲבִיו וְלֵאמֹר: ¹²וְתִפְרוּ אֶת דְּבַר הָאֱלֹהִים עַל יְדֵי קַבְלַתְכֶם אֲשֶׁר קַבַּלְתֶּם וְהִרְבַּה כְּאֵלָה אֲתָם עֲשִׂים: ¹³וַיִּקְרָא אֶל כָּל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ אֵלַי כְּלַכֶּם וְהִבִּינוּ: ¹⁴אִין דְּבַר מַחוּץ לְאָדָם אֲשֶׁר יוֹכֵל לְטַמֵּא אוֹתוֹ בְּבֹאוֹ אֶל קִרְבוֹ כִּי אִם הַדְּבָרִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ הֵמָּה יִטְמָאוּ אֶת הָאָדָם: ¹⁵כִּי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשִׁמְעַי יִשְׁמַע: ¹⁶וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁב הַבַּיְתָה מִן הַהֶמוֹן וַיִּשְׂאָלְהוּ תְּלַמִּידָיו עַל דְּבַר הַמִּשְׁלֵל: ¹⁷וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הָאֵף אֲתָם חֲסָרֵי בִינָה הֲלֹא תִשְׁכְּלוּ כִּי כָּל הַבָּא אֶת תוֹךְ הָאָדָם מִחוּצָה לוֹ לֹא יִטְמָא: ¹⁸כִּי לֹא יִבּוֹ אֶל לְבָבוֹ כִּי אִם אֶל כִּרְשׁוֹ וַיֵּצֵא לְמוֹצָאוֹת לְהַבְרִי כָּל אֲכָל: ¹⁹וַיֹּאמֶר הַיֵּצֵא מִן הָאָדָם הוּא מִטְמָא אֶת הָאָדָם: ²⁰[12-22] כִּי מִתּוֹךְ לֵב הָאָדָם יֵצְאוֹת הַמַּחְשְׁבוֹת הָרַעוֹת נֶאֱפָ וְזוֹנָה וְרוֹצוּחַ וְגוֹנָב וְאֵהָבַת בְּעַעַר וְרַשְׁעָה וְרַמְיָה וְזוּלָלוֹת וְצִרוֹת עֵין וְגִדּוֹף וְזִדּוֹן וְסַכְלוּת: ²¹[22-22]: ²²כִּי לֹא הָרַעוֹת הָאֵלֶּה מִקְרַב הָאָדָם הֵן יּוֹצְאוֹת וּמִטְמָאוֹת אֹתוֹ: ²³וַיִּקַּם מִשֶּׁם וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל גְּבוּלוֹת צוֹר וְצִידוֹן וּבְבֹאוֹ הַבַּיְתָה לֹא אָבָה כִּי יוֹדַע לְאִישׁ וְלֹא יִכַּל לְהִסְתַּר: ²⁴כִּי אֵשָׁה אֲשֶׁר רוּחַ טַמְאָה נִכְנְסָה בְּבֵתָה הַקְּטָנָה שְׁמַעָה אֶת שְׁמַעוֹ וְתִבָּא וְתַפֵּל לְרַגְלָיו: ²⁵וְהָאֵשָׁה יוֹנִית וְאַרְץ מוֹלְדָתָה כְּנַעַן אֲשֶׁר לְסוּרְיָא וְתִבְקַשׁ

אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לָהּ וְתִבָּא וְתַפֵּל לְפָנָיו וְתִגְדַּל לוֹ אֶת הָאֵמֶת כְּלָה: ²⁶וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּתֵי אֲמוֹנְתְךָ הוֹשִׁיעָה לְךָ לְכִי לְשִׁלּוּם וְחַיִּית מִנְּגַעְךָ: ²⁷וַיִּעוֹדְנוּ מְדַבְּרֵי וְהָנָה בְּאִים מְבִית רֹאשׁ הַכְּנַסַּת לְאֹמֶר בְּתֵךְ מִתָּה לְמָה תִּטְרִיחַ עוֹד אֶת הַמּוֹרָה: ²⁸וַיִּכְשַׁמְעַע יִשׁוּעַ אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר דְּבָרוּ וַיֹּאמֶר אֶל רֹאשׁ הַכְּנַסַּת אֶל תִּירָא רַק הָאֵמִינָה: ²⁹וְלֹא הֵנִיחַ לְאִישׁ לְלַכְתּוֹ אִתּוֹ בְּלִתֵּי אִם לְפִטְרוֹס וְלֵיעֻקָּב וְלִיּוֹחָנָן אַחֵי יַעֲקֹב: ³⁰וַיָּבֵא בֵּית רֹאשׁ הַכְּנַסַּת וִירָא הַמּוֹן הַבְּכִים וְהַמִּלִּלִים הַרְבֵּה: ³¹וַיִּבְבְּאוּ אֹמְרֵי אֲלֵיהֶם מַה תִּהְיֶה וְתִבְכּוּ הַנְּעֵרָה לֹא מִתָּה אֲךָ יִשְׁנָה הָיָא: ³²וַיִּשְׁחַקּוּ לוֹ וְהוּא גִרַשׁ אֶת כָּל־סָבִיב וַיִּקַּח אֶת אֲבִי הַנְּעֵרָה וְאֶת אֵמָה וְאֶת אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֵא הַחֲדָרָה אֲשֶׁר שָׁם שְׁכַבְתָּ הַנְּעֵרָה: ³³וַיֵּאָחְזוּ בִיד הַנְּעֵרָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תְּלִיתָא קוֹמִי אֲשֶׁר פְּרוּשׁוֹ הִילְדָה אֲנִי אֲמַר לְךָ קוֹמִי נָא: ³⁴מִיּוֹמִיד קָמָה הִילְדָה וְתִתְהַלֵּךְ וְהָיָה בְּתֵי שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה וַיִּשְׁמוּ שְׁמָה גְדוּלָה: ³⁵וַיִּזְיָהוּ אוֹתָם מֵאֵד שְׁלֵא יוֹדַע הַדְּבָר לְאִישׁ וַיֹּאמֶר לְתַת לָהּ לְאֲכוּל:

וַיֵּצֵא מִשֶּׁם וַיָּבֵא אֶל אֶרֶצוֹ וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו תְּלַמִּידָיו: ¹זְבוּיִם הַשְּׁבֵת הַחֵל לְלַמַּד בְּבֵית הַכְּנַסַּת וַיִּשְׁמְעוּ רַבִּים וַיִּשְׁתַּוְּמוּ לְאֹמֶר מֵאִין לִזְהַ כְּאֵלָה וְמָה הָיָה הַחֲכֵמָה הַנִּתְּוֹנָה לוֹ עַד אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ גְבוּרוֹת כְּאֵלָה עַל יְדָיו: ²הֲלֹא זֶה הוּא הַחֲרָשׁ בֶּן מָרִים וְאַחֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵי וְיְהוּדָה וְשִׁמְעוֹן וְהֵלֵא אַחֲיוֹתָיו אֲתָנוּ פֶּה וְהָיָה לָהֶם לְמַכְשׁוֹל: ³וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אִין הַנְּבִיא נִקְלָה כִּי אִם בְּאַרְצוֹ וּבֵין קְרוֹבוֹי וּבְבֵיתוֹ: ⁴וְלֹא יִכַּל לַעֲשׂוֹת שָׁם פְּלֹא רַק עַל חֲלָשִׁים מַעֲטִים שָׁם אֶת יְדָיו וַיִּרְפָּאֵם: ⁵וַיִּתְמָה עַל חֲסֵרוֹן אֲמוֹנְתָם וַיִּסַּב בְּכַפְרִים סָבּוּב וְלִמָּד: ⁶וַיִּקְרָא אֶל שְׁנֵים עָשָׂר וַיִּחַל לְשַׁלַּח אוֹתָם שְׁנַיִם שָׁנִים וַיִּתֵּן לָהֶם שְׁלֹטֵן עַל רוּחוֹת הַטְּמָאָה: ⁷וַיֵּצֵא אוֹתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׂאוּ מֵאוֹמָה לְדָרֶךְ זוֹלָתִי מִקָּל לְבָדוֹ לֹא תִרְמִיל וְלֹא לָחֶם וְלֹא נַחֲשֵׁת בְּחַגּוּרָה: ⁸רַק לְהִיּוֹת נְעוּלֵי סַנְדַּל וְשִׁתֵּי כְתָנוֹת לֹא יִלְבְּשׁוּ: ⁹וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר תִּבְּאוּ בֵּית אִישׁ שָׁבוּ בּוֹ עַד כִּי תִצְאוּ מִשָּׁם: ¹⁰וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יִקְבְּלוּ אֶתְכֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֲלֵיכֶם צְאוּ מִשָּׁם וְנַעֲרוּ אֶת עַפְרַת כְּפוֹת רַגְלֵיכֶם לְעֵדוֹת לָהֶם אֲמֵן אֲנִי אֲמַר לָכֶם לְסֹדֵם וְלַעֲמֶרָה יִקַּל בְּיוֹם הַדִּין מִן הָעִיר הַהִיא: ¹¹וַיֵּצֵאוּ וַיִּקְרָאוּ לְשׁוֹב בְּתִשְׁבוּבָה: ¹²וַיִּגְרְשׁוּ שְׂדִים רַבִּים וַיִּסּוּכּוּ בְּשִׁמְן חֲלָשִׁים רַבִּים וַיִּרְפָּאוּם: ¹³וַיִּשְׁמַע עֲלוֹי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹרְדוֹס כִּי נוֹדַע שָׁמוֹ וַיֹּאמֶר יוֹחָנָן הַטּוֹבֵל קָם מִן הַמַּתִּים וְעַל כֵּן פְּעוּלוֹת בּוֹ הַגְּבוּרוֹת: ¹⁴וְאַחֲרַיִם אֲמַרוֹ כִּי הוּא אֲלֵיהֶם וְאַחֲרַיִם אֲמַרוֹ כִּי נִבִּיא הוּא אִם כֹּאחַד הַנְּבִיאִים: ¹⁵וַיִּשְׁמַע הַיּוֹרְדוֹס וַיֹּאמֶר יוֹחָנָן אֲשֶׁר אֲנִי נִשְׂאָתִי אֶת רֵאשׁוֹ מִעֲלוֹי הוּא קָם מִן הַמַּתִּים: ¹⁶כִּי הוּא הַיּוֹרְדוֹס שֶׁלַח לְתַפֵּשׂ אֶת יוֹחָנָן וַיִּאֲסְרֶהוּ בְּבֵית הַסֵּהַר בְּגִלְגַּל הַיּוֹרְדִיָּה אֲשֶׁת פִּילְפּוֹס אַחֲיוֹ כִּי אֵתָה לִקַּח לוֹ לְאִשָּׁה: ¹⁷וַיֵּעַן אֲשֶׁר אֲמַר יוֹחָנָן אֶל הַיּוֹרְדוֹס אֲשֶׁת אַחִיךָ אֵינְנָה מִתְּרַת לְךָ: ¹⁸וְתִשְׁטַם אוֹתוֹ הַיּוֹרְדִיָּה וְתִבְקַשׁ הַמִּיתוֹ וְלֹא יִכְלָה: ¹⁹כִּי הַיּוֹרְדוֹס יִרָא אֶת יוֹחָנָן בְּדַעְתּוֹ כִּי הוּא אִישׁ צְדִיק וְקָדוֹשׁ וַיִּגַּן בְּעַדוֹ וְהִרְבַּה עֲשָׂה בְּשִׁמְעוֹ אֲלֵיו וַיֵּאָהֵב לְשִׁמְעַתּוֹ: ²⁰כִּי וַיָּבֵא הַיּוֹם הַמַּכְשֵׁר כִּי הַיּוֹרְדוֹס בְּיוֹם הַלְּדָתָה אֲתוֹ עֲשָׂה מִשְׁתָּה לְגִדּוּלוֹ וְלִשְׂרֵי הָאֲלֵפִים וְלִרְאֵשֵׁי הַגִּלְיָל: ²¹וְתִבָּא בֵּת הַיּוֹרְדִיָּה וְתִרְקַד וְתִיטֵב בְּעֵינֵי הַיּוֹרְדוֹס וּבְעֵינֵי הַמַּסְבִּים עִמּוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל הַנְּעֵרָה שְׂאֵלִי מִמֶּנִּי אֶת אֲשֶׁר תַּחְפְּצִי וְאֵתֵן לְךָ: ²²וַיִּשְׁבַּע לָהּ לְאֹמֶר כָּל אֲשֶׁר תִּשְׂאֵלִי מִמֶּנִּי אֵתֵן לְךָ עַד חֲצִי מַלְכוּתִי: ²³וְתִצְאָה וְתֹאמְרִי לְאֵמָה מַה אֲשָׁאֵל וְתֹאמְרִי אֶת רֹאשׁ יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל: ²⁴וְתִתְמַהֵר מֵאֵד לְבֹאוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ וְתִשְׂאֵל לְאֹמֶר רְצוֹנִי אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֵתָה בְּקַעֲרָה אֶת רֹאשׁ יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל: ²⁵וַיִּתְעַצֵּב הַמֶּלֶךְ מֵאֵד אֲךָ בְּעִבּוֹר הַשְּׁבוּעָה וְהַמַּסְבִּים עִמּוֹ לֹא רָצָה לְהַשִּׁיב פָּנָיָה: ²⁶וַיּוֹמִיד שְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶחָד הַטְּבַחִים וַיִּצְוֶהוּ לְהַבִּיא אֶת רֹאשׁוֹ: ²⁷וַיֵּלֶךְ וַיִּכְרַת אֶת רֹאשׁוֹ בְּבֵית הַסֵּהַר וַיִּבְיָאָהוּ בְּקַעֲרָה וַיִּתְּנָהוּ לְנְעֵרָה וְהַנְּעֵרָה נָתְנָה אֲתוֹ אֶל אֵמָה: ²⁸וַיִּשְׁמַעוּ תְּלַמִּידָיו וַיִּבְּאוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת גּוֹיָתוֹ וַיִּשְׁיִמּוּהָ בְּקַבֵּר: ²⁹וַיִּקְהָלוּ הַשְּׁלִיחִים אֶל יִשׁוּעַ וַיִּגְדּוּ לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ וְאֵת אֲשֶׁר לָמְדוּ: ³⁰וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ אֲתָם לְבַדֵּד אֶל מְקוֹם חֲרָבָה וְנִחוּ מַעֲטָ כִּי רַבִּים הָיוּ הַבָּאִים וְהַיִּצְאִים עַד לְאִין עַת לָהֶם לְאֲכוּל: ³¹וַיִּלְכוּ מִשָּׁם בְּאֵנִיָּה אֶל מְקוֹם חֲרָבָה לְבַדֵּד: ³²וְהָהֵמוֹן רָאָה אוֹתָם יִצְאִים וַיִּכִּירָהוּ רַבִּים וַיִּרְצוּ שְׁמָה בְּרַגְלֵיהֶם מִכָּל הָעָרִים וַיַּעֲבְרוּ אוֹתָם וַיִּאֲסְפוּ אֲלָיו: ³³וַיֵּצֵא וִירָא הַמּוֹן עִם רַב וַיְהִי מַעֲזוֹ עֲלֵיהֶם כִּי הָיוּ כְּצֹאֵן אֲשֶׁר אִין לָהֶם רַעָה וַיִּחַל לְלַמַּד אוֹתָם דְּבָרִים הַרְבֵּה: ³⁴וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָפָה הַיּוֹם לְעֶרֹב וַיִּגְשׁוּ אֲלָיו תְּלַמִּידָיו לְאֹמֶר הֵנָּה

אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה בדור הנאף והחוטא הזה אף יהיה לחרפה לבן האדם בבואו בכבוד אביו עם המלאכים הקדושים:

ט ויאמר אליהם אמן אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו מלכות האלהים באה בגבורה: ²⁷ואחרי ששת ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלם על הר גבה אתו לבדם וישתנה לעיניהם: ²⁸ובגדיו נהיו מזהירים לבנים מאד כשלג אשר לא יוכל כובס בארץ להלבין כמוהם: ²⁹וירא אליהם אליהו ומשה מדברים עם ישוע: ³⁰ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבי טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאלהיה אחת: ³¹כי לא ידע מה ידבר כי היו נבהלים: ³²ויהי ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן קול אמר זה בני ידידי אליו שמעו: ³³והמה הביטו כה וכה פתאם ולא עוד אש בלתי את ישוע לבדו אתם: ³⁴וירדו מן ההר ויזהירו לבלתי הגיד לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים: ³⁵וישמרו את הדבר בלבבם ויודרו לזעת מה היא התקומה מן המתים: ³⁶וישאלוהו לאמר מה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: ³⁷ויען ויאמר להם הנה אליהו בא בראשונה וישיב את הכל ומה כתוב על בן האדם הלא כי יענה הרבה וימאס: ³⁸אבל אמר אני לכם גם בא אליהו וגם עשו לו כרצונם כאשר כתוב עליו: ³⁹ויהי כבואו אל התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים מתוכחים אתם: ⁴⁰וישאל את הסופרים מה אתם מתוכחים עמהם: ⁴¹ויען אחד מן העם ויאמר רבי הבאתי אליך את בני אשר רוח אלם בקרבם: ⁴²והיה בכל מקום אשר יאחזוהו הוא מרעץ אתו וירד רירו וחרק את שניו ויבש גופו ואמר אל תלמידך לגרשו ולא יכלו: ⁴³ויען ויאמר להם הוי דור בלתי מאמין עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אתו לפני: ⁴⁴ויביאוהו לפניו והיה כאשר ראהו הרוח וירוצצנו פתאם ויפל ארצה ויתגלגל וירד רירו: ⁴⁵וישאל את אביו כמה ימים היתה לו זאת ויאמר מימי נעוריו: ⁴⁶ופעמים רבות הפיל אתו גם באש גם במים להאבידו אך אם יכל תוכל רחם עלינו ועזרנו: ⁴⁷ויאמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין כל יוכל המאמין: ⁴⁸ויהן אבי הילד את קלו בבכי ויאמר אני מאמין עזר נא לחסרון אמונתי: ⁴⁹וירא ישוע את העם מתקבץ אליו ויער ברוח הטמא לאמר רוח אלם וחרש אני מצוך צא ממנו ואל תספ לבוא בו עוד: ⁵⁰ויצעק וירצץ אתו מאד ויצא והיה כמת עד אשר אמרו רבים כי גוע: ⁵¹ויחזק ישוע בידו ויניעהו ויקם: ⁵²ויהי כאשר בא הביתה וישאלוהו תלמידיו בהיותם לבדם אתו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו: ⁵³ויאמר אליהם המין הזה יצא לא יצא כי אם בתפלה ובצום: ⁵⁴ויצאו משם ויעברו בגליל ולא אבה להודע לאיש: ⁵⁵כי היה מלמד את תלמידיו לאמר אליהם כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני אדם ויהרגוהו ואחרי אשר נהרג יקום ביום השלישי: ⁵⁶וזהם לא הבינו את הדבר וייראו לשאל אותו: ⁵⁷ויבא אל כפר נחום ובהיותו בבית וישאל אותם מה התוכחתם איש עם רעהו בדרך: ⁵⁸ויהרשו כי התעשקו בדרך מי הוא הגדול בהם: ⁵⁹וישב ויקרא אל שנים העשר ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון הוא יהיה האחרון לכלם ומשרת כלם: ⁶⁰ויוקח ילד ויעמידהו בתוכם ויחבקהו ויאמר להם: ⁶¹כל אשר יקבל בשמי ילד אחד כזה הוא מקבל אותי וכל אשר אותי יקבל איננו מקבל אותי כי אם את אשר שלחני: ⁶²ויען יוחנן ויאמר אליו רבי ראינו איש מגרש שדים בשמך ואיננו הולך אחרינו ונכלאנו יען אשר לא הלך אחרינו: ⁶³ויאמר ישוע אל תכלאהו כי אין איש עשה גבורה בשמי ויוכל במהרה לדבר בי רעה: ⁶⁴כי כל אשר איננו נגדנו הוא בעדנו: ⁶⁵כי כל המשקה אתכם כוס מים בשמי על אשר אתם למשיח אמן אני לכם כי לא יאבד שכרו: ⁶⁶וכול המכשיל אחד הקטנים המאמינים בי טוב לו שיתלה פלח רכב על צוארו והשלך בים: ⁶⁷וואם ידך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהיות לך שתי ידים ותלך אל גיהנם אל האש אשר לא תכבה: ⁶⁸אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: ⁶⁹וואם רגלך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא פסח לחיים מהיות לך שתי רגלים ותשלך לגיהנם אל האש

ממנו לגרש אר השד מבתה: ⁷⁰ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה הבנים כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים: ⁷¹ותען ותאמר אליו כן אדני אבל גם צעירי הכלבים יאכלו תחת השלחן מפרורי לחם הבנים: ⁷²ויאמר אליה בגלל דברך זה לכי לך יצא השד מבתך: ⁷³ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה משכבת על חמטה והשד יצא ממנה: ⁷⁴וישב ויצא מגבול צור וצידון ויבא אל ים הגליל בתוך גבול עשר הערים: ⁷⁵ויביאו אליו איש אשר היה חרש ואלם ויתחננו לו לשום עליו את ידו: ⁷⁶ויוקח אתו לבדו מקרב ההמון וישם את אצבעותיו באזניו וירק ויגע על לשנו: ⁷⁷ויבט השמימה ויאנח ויאמר אליו אפתח ופרושו הפתח: ⁷⁸ויברנע נפתחו אזניו ויתר קשר לשונו וידבר בשפה ברורה: ⁷⁹ויהיה אותם כי לא יספרו לאיש וכאשר יזהירו כן ירבו להכריז: ⁸⁰וישתוממו עד מאד ויאמרו את הכל עשה יפה גם החרשים הוא עשה לשמעיים גם האלמים למדברים:

ח ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם מה יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם: ¹נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם לחם לאכל: ²והיה בשלחי אותם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך כי יש מהם אשר באו ממרחק: ³ויענו אתו תלמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה פה במדבר לחם: ⁴וישאל אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו שבע: ⁵ויצו את העם לשבת לארץ ויקח את שבע ככרות הלחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם וישימו לפני העם: ⁶ויהי להם מעט דגים קטנים ויברך ויאמר לשום לפניהם גם את אלה: ⁷ויאכלו וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים שבעת דודים: ⁸והאכלים היו כארבעת אלפי איש וישלחם: ⁹אז ירד באניה עם תלמידיו ויבא אל גלילת דלמונתא: ¹⁰ויצאו הפרושים ויחלו להתוכח אתו וישאלו מעמו אות מן השמים והם מנסים אתו: ¹¹ויאנח ברוחו ויאמר מה הדור הזה מבקש לו אות אמן אמר אני לכם אם ינתן אות לדור הזה: ¹²ויעוב אותם וירד באניה וישב ויעבר אל עבר הים: ¹³וישכחו לקחת אתם לחם ולא היה להם באניה בלתי אם ככר לחם אחת: ¹⁴ויהיה אותם לאמר ראו השמרו לכם משאר הפרושים ומשאר הורדוס: ¹⁵ויחשבו ויאמרו איש אל רעהו על כי לחם אין אתנו: ¹⁶וידע ישוע ויאמר להם מה תחשבו על כי לחם אין לכם העוד לא תשכילו ולא תבינו ולבכם עודנו מטמטם: ¹⁷ועינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תשמעו ולא תזכרו: ¹⁸וכאשר פרסתי את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש כמה סלים מלאי פתותים נשאתם ויאמרו אליו שנים עשר: ¹⁹ובשבע לארבעת אלפי איש כמה דודים מלאי פתותים נשאתם ויאמרו אליו שבעה: ²⁰ויאמר אליהם איך לא תבינו: ²¹ויבא אל בית צידה ויביאו אליו איש עור ויתחננו לו לגעת בו: ²²ויאחז ביד העור ויוליכהו אל מחוץ לכפר וירק בעיניו וישם את ידיו עליו וישאלוהו לאמר הראה אתה דבר: ²³ויבט ויאמר אראה את בני האדם כי מתהלכים כאילנות אני ראה: ²⁴והיוסף לשום את ידיו על עינו ותפקחנה עינו וירפא וירא הכל היטב עד למרחוק: ²⁵וישלחוהו אל ביתו לאמר אל תבא בתוך הכפר ואל תדבר לאיש בכפר: ²⁶ויצא ישוע ותלמידיו ללכת אל כפרי קיסרין של פלפוס ויהי בדרך וישאל את תלמידיו ויאמר אליהם מה אמרים עלי האנשים מי אני: ²⁷ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ויש אמרים אליהו ואחרים אמרים אחד מן הנביאים: ²⁸וישאל אתם לאמר ואתם מה תאמרו עלי מי אני ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח: ²⁹לויצו אתם בגערה לבלתי דבר עליו לאיש: ³⁰לאיחל ללמדם כי צריך בן האדם לענות הרבה וימאס על ידי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויומת ומקצה שלשת ימים קום יקום: ³¹וזהוהו בגלוי דבר את הדבר הזה ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו: ³²ויען אחריו ויבט את תלמידיו ויער בפטרוס לאמר סור מעל פני השטן כי אין לך לדברי האלהים כי אם לדברי האדם: ³³וירקא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו וישא את צלבו וילך אחרי: ³⁴להכי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני ולמען הבשורה הוא יושיעה: ³⁵והכי מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו: ³⁶ואז מה יתן איש פדיון נפשו: ³⁷והכי כל איש

להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשבים לשרי הגוים הם רדים בהם וגדוליהם שולטים עליהם: ²⁷ואתם לא כן ביניכם כי אם החפץ להיות גדול ביניכם יהיה לכם למשרת: ²⁸והחפץ להיות בכס ראשון יהיה עבד לכל: ²⁹כי בן האדם אף הוא לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים: ³⁰ויבאו ויריחו ויהי כצאתו מיריחו הוא ותלמידיו והמון עם רב והנה ברטימי בן טימי איש עור ישב על יד הדרך לשאל נדבות: ³¹וישמע כי הוא ישוע הנצרי ויחל לצעק ויאמר אנא בן דוד ישוע חנני: ³²והיוערו בו רבים להשתיקו והוא הרבה לצעק בן דוד חנני: ³³וישמע ישוע ויאמר קראו לו ויקראו לעור ויאמרו אליו חזק קום קרא לך: ³⁴וישלך את שמלתו מעליו ויקם ויבא אל ישוע: ³⁵ויזען ישוע ויאמר אליו מה חפצת ואעשה לך ויאמר אליו העור רבוני כי אראה: ³⁶ויאמר ישוע אליו לך לך אמונתך הושיעה לך ופתאם ראה וילך אחרי ישוע בדרך:

יא ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פגי ובית היני בהר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו: ²ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם והיה כבאכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם אותו התירו והביאו: ³וכי יאמר אליכם איש למה תעשו זאת ואמרתם האדון צריך לו וברגע ישלחנו הנה: ⁴וילכו וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם הדרך ויתירוהו: ⁵ואנשים מן העמדים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להתיר את העיר: ⁶ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע ויניחו להם: ⁷ויבאו את העיר אל ישוע וישליכו עליו את בגדיהם וישב עליו: ⁸ורבים פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפים מן העצים וישטחו על הדרך: ⁹וההלכים לפניו ואחריו צעקים לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה: ¹⁰ברוכה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה הושע נא במרומים: ¹¹ויבא ישוע ירושלים ואל בית המקדש וירא ויתבונן על הכל והיום רפה לערוב ויצא אל בית היני עם שנים העשר: ¹²ויהי ממחרת בצאתם מבית היני וירעב: ¹³וירא תאנה מרחוק ולא עלים ויבא לראות הימצא בה פרי ויקרב אליה ולא מצא בה כי אם עלים לבד כי לא היתה עת תאנים: ¹⁴ויזען ויאמר אליה מעתה איש אל יאכל פרי ממך עד עולם וישמעו תלמידיו: ¹⁵ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחל לגרש משם את המוכרים ואת הקונים ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים: ¹⁶ולא הניח לאיש לשאת כלי דרך המקדש: ¹⁷וילמד ויאמר להם הלא כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים ואתם עשיתם אתו מערת פריאים: ¹⁸וישמעו הסופרים וראשי הכהנים ויתנכלו אתו להשמידו כי יראו מפניו יען אשר כל העם משתוממים על תורתו: ¹⁹ויהי בערב ויצא אל מחוץ לעיר: ²⁰ויהי הם עברים בבקר ויראו את התאנה כי יבשה עם שרשיה: ²¹ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאנה אשר אררתה יבשה: ²²ויזען ישוע ויאמר אליהם תהי נא בכס אמונת אלהים: ²³כי אמן אמר אני לכם כל אשר יאמר אל החר הזה הנשא והעתק אל תוך הים ואין ספק בלבבו כי אם יאמין כי יהיה כאשר אמר כן גם יהיה לו: ²⁴על כן אני אמר לכם כל אשר תשאלו בהתפללכם האמינו כי תקחו ויהי לכם: ²⁵וכי תעמדו להתפלל תסלחו לכל איש את אשר בלבבכם עליו למען יסלח לכם אביכם שבשמים אף הוא את פשעיכם: ²⁶ואתם אם לא תסלחו אף אביכם שבשמים לא יסלח לכם את פשעיכם: ²⁷וישובו ויבאו ירושלים ויהי הוא מתהלך במקדש ויבאו אליו הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: ²⁸ויאמרו אליו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך את הרשות הזאת לעשות את אלה: ²⁹ויאמר ישוע אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד ואתם השיבוני ואמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: ³⁰טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם השיבוני: ³¹ואיחשבו כה וכה בקרבם לאמר אם נאמר מן השמים יאמר מדוע אפוא לא האמנתם לו: ³²ואו הנאמר מבני אדם ויראו את העם כי כלם חשבו את יוחנן לנביא באמת: ³³ויזענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה:

אשר לא תכבה: ²אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: ³ואם עינך תכשילך עקר אתה טוב לך לבוא אל מלכות האלהים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך לגיהנם: ⁴אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: ⁵כי כל איש באש ימלח וכל קרבן במלח ימלח: ⁶טוב המלח ואם המלח יהיה תפל במה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום ביניכם:

⁷ויקם משם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן ויקהלו עוד אליו המון עם וילמדם כפעם בפעם: ⁸ויגשו אליו הפרושים וישאלוהו אם יוכל איש לשלח את אשתו והם מנסים אתו: ⁹ויזען ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה: ¹⁰ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתת ולשלח: ¹¹ויזען ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם כתב לכם את המצוה הזאת: ¹²אבל מראשית הבריאה זכר ונקבה עשה אתם אלהים: ¹³על כן יעזב איש אביו ואת אמו ודבק באשתו: ¹⁴וזהו שניהם לבשר אחד ואם כן אפוא אינם עוד שנים כי אם בשר אחד: ¹⁵ולכן את אשר חבר אלהים לא יפרידנו אדם: ¹⁶ויהי בבית וישבו תלמידיו לשאל אתו על זאת: ¹⁷ויאמר אליהם המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא עליה: ¹⁸ואשה כי תעזב אישה ולקחה איש אחר נאפת היא: ¹⁹ויביאו אליו ילדים למען יגע בהם ויגערו התלמידים במביאייהם: ²⁰וירא ישוע ויכעס ויאמר אליהם הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעו כי לאלה מלכות האלהים: ²¹ואמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה: ²²ויחבקם ויברכם בשומו את ידיו עליהם: ²³ויהי בצאתו לדרך והנה איש רץ אליו ויכרע לפניו וישאל אותו רבי הטוב מה אעשה ואירש חיי עולם: ²⁴ויאמר לו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים: ²⁵הן ידעת את המצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תעשק כבד את אביך ואת אמן: ²⁶ויזען ויאמר אליו רבי את כל אלה שמרתי נעורי: ²⁷ויבט בו ישוע ויאבהו ויאמר אליו אחת חסרת לך מכר את כל אשר לך ותן לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא שא את הצלב ולך אחרי: ²⁸ויצר לו על הדבר הזה ויעצב וילך לו כי הוץ רב היה לו: ²⁹ויבט ישוע סביב ויאמר אל תלמידיו כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים: ³⁰ויבהלו התלמידים על דבריו ויסף ישוע ויען ויאמר להם בני מה קשה לבטחים על חילם לבוא אל מלכות האלהים: ³¹נקל לגמל לעבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים: ³²ויסיפו עוד להשתומם ויאמרו איש אלם אחיו מי אפוא יוכל להושע: ³³ויבט בס ישוע ויאמר מבני אדם תפלא זאת אך לא מאלהים כי מאלהים לא יפלא כל דבר: ³⁴ויזען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך: ³⁵ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם כי אין איש אשר עזב את ביתו או את אחיו או את אחיותיו או את אביו או את אמו או את אשתו או את בניו או את שדותיו למעני ולמען הבשורה: ³⁶אשר לא יקח עתה בזמן הזה בכל הרדיפות מאה פעמים כהמה בתי ואחים ואחיות ואמות ובנים ושדות ובעולם הבא חיי עולמים: ³⁷ואולם רבים מן הראשונים יהיו אחרונים והאחרונים ראשונים: ³⁸ויהי בדרך בעלותם ירושלים וישוע הולך לפנייהם והמה נבהלים ויראים בלכתם אחריו ויוסף לקחת אליו את שנים העשר ויחל להגיד להם את אשר יקרהו לאמר: ³⁹הנה אנחנו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים וירשיעוהו למות וימסרו אתו לגוים: ⁴⁰ויהתלו בו ויכהו בשוטים וירקו בפניו וימיתוהו וביום השלישי קום יקום: ⁴¹והיקרבו אליו יעקב ויוחנן בני זבדי ויאמרו רבי אותה נפשנו כי תעשה לנו את אשר נשאל ממך: ⁴²ויאמר אליהם מה איתם כי אעשה לכם: ⁴³ויאמרו אליו תנה לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלך בכבודך: ⁴⁴ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו לשתות את הכוס אשר אני שתה ולהטבל בטבילה אשר אני נטבל בה: ⁴⁵ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את הכוס אשר אני שתה ושתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו: ⁴⁶אך שבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם: ⁴⁷ויהי כשמע זאת העשרה ויחלו לכעוס על יעקב ויוחנן: ⁴⁸ויקרא

י ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נטע כרם ויעש גדר סביבותיו ויחצב יקב ויבן מגדל ויתנהו אל כרמים וילך למרחקים: ^זלמועד שלח אל הכרמים עבד לקחת מאת הכרמים מפרי הכרם: ^חויחזיקו בו ויכהו וישלחוהו ריקם: ^טויספ לשלח אליהם עבד אחר ואתו סקלו באבנים ומחוקו ראשו וישלחוהו נכלם: ^יויספ וישלח אחר וגם אתו הרגו וכן עשו ברבים אחרים מהם הכו ומהם הרגו: ^{יא}ויהי לו עוד בן יחיד אשר אהבו וישלח גם אתו אליהם באחרונה לאמר מפני בני יגורו: ^{יב}והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא היורש לנו ונהרגנו ולנו תהיה הירשה: ^{יג}ויחזיקו בו ויהרגו אותו וישליכוהו אל מחוץ לכרם: ^{יד}ועתה מה יעשה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים: ^{טו}הלא קראתם את הכתוב הזה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: ^{טז}מאת יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו: ^{יז}ויבקשו לתפשו וייראו מפני העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את המשל הזה ויעזבוהו וילכו להם: ^{יח}וישלחו אליו אנשים מן הפרושים ומן ההורדוסים ללכד אתו בדברו: ^{יט}ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמת אתה ולא תגור מפני איש כי לא תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך האלהים הנכון לתת מס אל הקיסר אם לא נתן: ^כוהוא ידע את חנפתם ויאמר אליהם מה תנסוני הביאו אלי דינר ואראה: ^{כא}ויביאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר: ^{כב}ויאמר ישוע אליהם את אשר לקיסר תנו לקיסר ואת אשר לאלהים תנו לאלהים ויתמהו עליו: ^{כג}ויבאו אליו מן הצדוקים האמרים כי אין תחיה למתים וישאלוהו לאמר: ^{כד}רבי כתב לנו משה כי ימות אחי איש ועזב אשה ובנים אין לו ייבם אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו: ^{כה}והנה שבעה אחים והראשון לקח אשה ובמותו לא השאיר אחריו זרע: ^{כו}ויקח אתה השני וימת ולא הניח זרע וכן גם השלישי: ^{כז}ויקחהו כל השבעה ולא השאירו אחריהם זרע ואחרי מות כלם מתה גם האשה: ^{כח}ועתה בתחית המתים כשיקומו למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה היתה לאשה: ^{כט}ויאמר ישוע אליהם הלא בזאת אתם תעים באשר אינכם יודעים גם את הכתובים גם את גבורת האלהים: ^לכי בעת קומם מן המתים האנשים לא ישאו נשים ולא תנשאנה אך יהיו כמלאכי השמים: ^{לא}ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: ^{לב}האלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים לכן הרביתם לתעות: ^{לג}והואחד מן הסופרים שמע אתם מתוכחים ויקרב אליהם וירא כי היטב השיבים וישאלוהו מה היא הראשנה לכל המצות: ^{לד}ויען ישוע וידבר אליו הראשנה לכל המצות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ^{לה}ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך ובכל מאדך זאת היא המצוה הראשנה: ^{לו}והשנית הדמה לה היא ואהבת לרעך כמוך ואין מצוה גדולה מאלה: ^{לז}ויאמר אליו הסופר אמנם רבי יפה דברת כי אלהים אחד הוא ואין עוד מלבדו: ^{לח}ולא אהבה אתו בכל לבב ובכל מדע ובכל נפש ובכל מאד ולא אהבה את הרע כנפשו גדולה היא מכל עלות זובחים: ^{לח}ויאמר ישוע כי ענה בדעת ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלהים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותו שאלה: ^לויען ישוע בלמדו במקדש ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח הוא בן דוד: ^{לא}והוא דוד אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: ^{לב}הנה דוד בעצמו קרא לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמע אתו: ^{לג}ויאמר אליהם בלמד אתם השמרו מן הסופרים האהבים להתהלך עטופי טלית ואת שאלות שלומם בשוקים: ^{לד}וזאת מושבי הראש בבתי כנסיות ואת מסכות הראש בסעודות: ^{לה}הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עינים המה משפט על יתר יקחו: ^{לז}וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשירים רבים נתנו הרבה: ^{לח}ותבא אלמנה עניה ותשלך שתי פרוטות אשר הן רבע אסר: ^לויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר: ^{לא}כי כלם נתנו מן העדף שלהם והיא ממחסרה נתנה כל אשר לה את כל רכושיה:

י ויהי יומים לפני חג הפסח והמצות ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים איך יתפשהו בערמה להמיתו: ^בויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם: ^גויהי בהיותו בבית היני בית שמעון המצרע ויסב אל השלחן ותבא אשה ובידה פך שמן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפך ותצק על ראשו: ^דויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן הזה: ^הכי ראוי היה זה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולתתו לעניים ויגערו בה: ^וויאמר ישוע הניחו לה למה תגיון נפשה מעשה טוב עשתה עמדי: ^זכי העניים תמיד עמכם וכשתרצו תוכלו להיטיב להם ואנכי לא אהיה אתכם תמיד: ^חאת אשר היה לאל ידה עשתה קדמה למשוח את גופי לחנטו: ^טאמן אמר אני לכם כי באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם גם את אשר עשתה היא יספר לזכרון לה: ^יויהודה איש קריות אחד משנים העשר

הלך אל ראשי הכהנים למסר אותו אליהם: ¹⁸והם כשמעם שמחו ויאמרו לתת לו כסף ויבקש תאנה למסרו: ¹⁹ויהי בראשון לחג המצות עת זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תחפץ לאכל את הפסח ונלכה ונכין: ²⁰וישלח שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה ויפגע אתכם איש נשא צפחת המים לכו אחריו: ²¹ובאשר יבוא שמה אמרו לבעל הבית כה אמר הרב איה המלון אשת אכלה שם את הפסח עם תלמידיו: ²²והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה ומכנה ושם הכינו לנו: ²³ויצאו תלמידיו ויבאו העירה וימצאו כאשר דבר להם ויכינו את הפסח: ²⁴ויהי בערב ויבא עם שנים העשר: ²⁵ויסבו ויאכלו ויאמר ישוע אמן אני לכם אחד מכם האכל אתי ימסרני: ²⁶ויחלו להתעצב ויאמרו אליו זה אחר זה הכי אני הוא: ²⁷ויען ויאמר אליהם אחד משנים העשר הוא הטבל עמי בקערה: ²⁸הן בן האדם הלך ילך כאשר כתוב עליו אבל אי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא שלא נולד: ²⁹ויהי באכלם ויקח ישוע לחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא גופי: ³⁰ויקח את הכוס ויברך ויתן להם וישתו ממנה כלם: ³¹ויאמר להם זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים: ³²אמן אמר אני לכם שתה לא אשתה עוד מתנבות הגפן עד היום ההוא אשר אשתה אותה חדשה במלכות האלהים: ³³ואחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים: ³⁴ויאמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצאן: ³⁵ואחרי קומי מן המתים אלך לפניכם הגלילה: ³⁶ויאמר אליו פטרוס גם אם כלם יכשלו אני לא אכשל: ³⁷ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי היום בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול פעמים אתה תכחש בי שלש פעמים: ³⁸והוא התחוק ויוסף לדבר ויאמר גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן אמרו גם כלם: ³⁹ויבאו אל חצר גת שמני שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר אתפלל: ⁴⁰ויקח אתו את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויחל להשמים ולמוג: ⁴¹ויאמר אליהם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו: ⁴²והיעבר משם מעט והלאה ויפל ארצה ויתפלל אשר אם יוכל היות תעבר נא מעלי השעה הזאת: ⁴³ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר נא מעלי את הכוס הזאת אך לא את אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה: ⁴⁴ויבא וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הכי לא יכלת לשקד שעה אחת: ⁴⁵השקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר רפה: ⁴⁶ויוסף לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם כדברים ההמה: ⁴⁷וישב וימצאם שנית ישנים כי עיניהם היו כבדות ולא ידעו מה יענהו: ⁴⁸ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה נמו ונחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר בידי חטאים: ⁴⁹והוא נלכה הנה המוסר אותי קרב: ⁵⁰ועודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העשר ועמו המון רב בחרבות ובמקלות מאת הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: ⁵¹והמוסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקהו זה הוא אותו תפשו והוליכו אל ימלט: ⁵²והוא בא והוא נגש אליו ויאמר רבי רבי וינשק לו: ⁵³וישלחו בו את ידיהם ויתפששו: ⁵⁴ואחד מן העמדים אצלו שלף את חרבו וידך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו: ⁵⁵ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות לתפשני: ⁵⁶ויום יום הייתי אצלכם מלמד במקדש ולא החזקתם בי אבל למען ימלאו הכתובים: ⁵⁷ויעזבו אותו כלם וינוסו: ⁵⁸ונער אחד הלך אחריו מעטף בסדין לכסות את ערותו ויאחזהו הנערים: ⁵⁹והוא עזב את הסדין בידם וינס ערם מפניהם: ⁶⁰ויוליכו את ישוע אל הכהן הגדול ויקהלו אותו כל הכהנים הגדולים והזקנים והסופרים: ⁶¹ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול פנימה וישב שם עם המשרתים ויתחמם נגד האור: ⁶²וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו: ⁶³וכי רבים ענו בו עדות שקר אך העדיות לא היו שות: ⁶⁴ויקומו אנשים ויענו בו עדות שקר לאמר: ⁶⁵שמענו אתו אמר אני אהרס את ההיכל הזה מעשה ידי אדם ולשלת ימים אבנה היכל אחר אשר איננו מעשה ידי אדם: ⁶⁶וגם בזאת עדותם לא שותה: ⁶⁷ויקם הכהן הגדול ויעמד בתוך וישאל את ישוע לאמר האיןך משיב דבר מה זה אלה ענים בך: ⁶⁸והוא החריש ולא השיב דבר ויוסף עוד

הכהן הגדול לשאל אתו ויאמר אליו האתה הוא המשיח בן המברך: ⁶⁹ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן האדם יושב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים: ⁷⁰ויקרא הכהן הגדול את בגדיו ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים: ⁷¹שמעתם את הגדוף מה דעתכם וירשיעוהו כלם כי חייב מיתה הוא: ⁷²ויחלו מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכהו באגרף ויאמרו אליו הנבא והמשרתים הכאיבוהו בהכותם אותו על הלחי: ⁷³ויהי להיות פטרוס בתחתית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הגדול: ⁷⁴ותרא את פטרוס כי מתחמם הוא ותבט בו ותאמר גם אתה היית עם הנצרי ישוע: ⁷⁵ויכחש לאמר לא אדע ולא אבין מה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגל קרא: ⁷⁶ותראהו השפחה ותוסף ותאמר אל העמדים שם כי זה הוא אחד מהם ויכחש פעם שנית: ⁷⁷וכמעט אחריו כן גם העמדים שם אמרו אל פטרוס אמנם אתה אחד מהם כי אף גלילי אתה ולשונוך כלשונם: ⁷⁸ויחל להתרים את נפשו ולהשבע לאמר לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם: ⁷⁹והתרנגל קרא פעם שנית ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו ישוע בטרם יקרא התרנגל פעמים תכחש בי שלש פעמים וישם אל לבו ויבך:

טו

ויושיב ראשי הכהנים עם הזקנים והסופרים וכל הסנהדרין בבקר ויתיעצו ויאסרו את ישוע ויוליכוהו משם וימסרהו אל פילטוס: ¹וישאל אותו פילטוס האתה מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: ²וראשי הכהנים הרבו לשטנו: ³ויוסף פילטוס וישאלוהו לאמר האיןך משיב דבר ראה כמה הם מעידים בך: ⁴וישוע לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פילטוס: ⁵ובכל חג היה דרכו לפטר להם אסיר אחד את אשר יבקשו: ⁶ויהי איש הנקרא בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו בעת המרד: ⁷וישאל ההמון את קולו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם: ⁸ויען אתם פילטוס ויאמר התחצו כי אפשר לכם את מלך היהודים: ⁹כי ידע אשר רק מקנאה מסרוהו ראשי הכהנים: ¹⁰וראשי הכהנים הסיתו את ההמון לבלתי פטר להם כי אם בר אבא: ¹¹ויוסף פילטוס ויען ויאמר להם ומה אפוא חפצתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך היהודים: ¹²ויוסיפו לצעק הצלב אותו: ¹³ויאמר אליהם פילטוס מה אפוא עשה רעה והם הרבו עוד לצעק הצלב אותו: ¹⁴ויואל פילטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: ¹⁵ויוליכוהו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט ויעיקו את כל הגדוד: ¹⁶ויוליבוהו ארגמן וישרגו עטרת קצים ויעטרהו: ¹⁷ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים: ¹⁸ויכו על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיהם וישתחו לו: ¹⁹ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את הארגמן וילבישוהו את בגדיו ויציאיהו לצלב אותו: ²⁰כיואנסו איש עבר אחד הבא מן השדה ושמו שמעון הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס לשאת את צלבו: ²¹ויביאהו אל מקום גלגלתא הוא מקום הגלגלת: ²²ויתנו לו יין מזוג במר והוא לא קבל: ²³ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בגדיו להם בהפילם עליהם גורל מה יקח איש איש: ²⁴ויהי השעה השלישית ויצלבהו: ²⁵ומכתב דבר אשמתו כתוב למעלה מלך היהודים: ²⁶ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: ²⁷וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה: ²⁸והעברים גדפו אותו ויניעו ראשם לאמר האח אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו בשלשת ימים: ²⁹הושע את עצמך ורדה מן הצלב: ³⁰איכן לעגו לו גם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרם איש אל רעהו את אחרים הושיע ואת עצמו לא יוכל להושיע: ³¹המשיח מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין וגם הנצלבים אתו חרפוהו: ³²והיות השעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: ³³ובשעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקתני אשר פרושו אלי אלי למה עזבתני: ³⁴ומקצת העמדים אצלו בשמעם את זאת אמרו הנה אל אליהו הוא קורא: ³⁵ויורץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אליהו להורידו: ³⁶וישוע נתן קול גדול ויפח את נפשו: ³⁷ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה: ³⁸ויירא

שר המאה העמד לנגדו כי בזעקו כן נפח את נפשו ויאמר אכן האיש הזה היה בן האלהים: ²וגם נשים היו שם ראות מרחוק ובתוכן גם מרים המגדלית ומרים אמו של יעקב הצעיר ושל יוסי ושלמית: ³אשר גם הלכו אחריו ושרתהו בהיותו בגליל ואחרות רבות אשר עלו אתו ירושלים: ⁴בזכות הערב הגיע ומפני אשר ערב שבת היה הוא היום שלפני השבת: ⁵בזיבא יוסף הרמתי יועץ נכבד אשר היה מחכה גם הוא למלכות האלהים ויתחזק ויבא אל פילטוס וישאל את גופת ישוע: ⁶ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מת ויקרא אל שר המאה וישאלהו הגוע כבר: ⁷היודע מפי שר המאה כי כן ויתן את גופתו מתנה ליוסף: ⁸והוא קנה סדין ויורד אתו ויכרכהו בסדין וישימהו בקבר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר: ⁹ומרים המגדלית ומרים אם יוסי היו ראות את המקום אשר הושם שמה:

טז ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנינה מרים המגדלית ומרים אם יעקב ושלמית סמים לבוא ולסוך אתו בהם: ²ובאחד בשבת בבקר השכם באו אל הקבר כזרוח השמש: ³ותאמרנה אשה אל אחותה מי יגל לנו את האבן מעל פתח הקבר: ⁴ובהביטן ראו והנה נגללה האבן כי היתה גדלה מאד: ⁵ותבאנה אל תוך הקבר ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשתוממה: ⁶ויאמר אליהן אל תשתוממה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם איננו פה הנה זה המקום אשר השכיבהו בו: ⁷אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטרוס כי הולך הוא לפניכם הגלילה ושם תראהו כאשר אמר לכם: ⁸ותמהרנה לצאת ותברחנה מן הקבר כי אחזתן רעה ותמהון ולא הגידו דבר לאיש כי יראו: ⁹והוא כאשר קם מן המתים באחד בשבת נראה בראשונה אל מרים המגדלית אשר גרש ממנה שבעה שדים: ¹⁰ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם מתאבלים ובכים: ¹¹וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה: ¹²ואחרי כן נראה בדמות אחרת לשנים מהם בהיתם מתהלכים בצאתם השדה: ¹³והם הלכו ויגידו לאחרים וגם להם לא האמינו: ¹⁴ובאחרונה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבים ויחרף חסרון אמונתם וקשי לבבם אשר לא האמינו לראים אתו נעור מן המתים: ¹⁵ויאמר אליהם לכו אל כל העולם וקראו את הבשורה לכל הבריא: ¹⁶המאמין ונטבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם: ¹⁷ואלה האתות אשר ילוו אל המאמינים יגרשו שדים בשמי ובלשנות חדשות ידברו: ¹⁸ונחשים ישאו בידיהם ואם ישתו סם המות לא יזיקם על חולים ישימו את ידיהם וייטב להם: ¹⁹ויהי אחרי אשר דבר אתם האדון וינשא השמימה וישב לימין האלהים: ²⁰והמה יצאו ויקראו בכל המקומות והאדון עזרם ויחזק את הדבר באתות הבאות אחרי דברם אמן:

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי לִוְקָס

אדני באה אלי: ^מכי קול ברכתך בא באזני והנה רקד בשמחה הילד במעי: ^מזאשרי המאמינה כי המלא תמלא אשר דבר לה מאת יהוה: ^מותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה: ^מותגל רוחי באלהי ישעי: ^מ[94-84] אשר ראה בעני אמתו כי הנה מעתה כל הדרות יאשרוני כי גדלות עשה לי שדי וקדוש שמו: ^מ[94-84]: יחסדו לדור דורים על יראיו: ^מגבורות עשה בזרעו פזר גאים במזמות לבבם: ^מהרס נדיבים מכסאותו וירס שפלים: ^מרעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם: ^מתמך בישראל עבדו לזכר את רחמיו: ^מכאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם: ^מותשב מרים עמה כשלשה חדשים ותשב לביתה: ^מזימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן: ^מזישמעו שכניה וקרוביה כי הגדיל יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה: ^מזיהי ביום השמיני ויבאו למול את הילד ויקראו אתו זכריה על שם אביו: ^מותען אמו ותאמר לא כי יוחנן יקרא: ^מזיאמרו אליה אין איש במשפחתך אשר נקרא בשם הזה: ^מזיירמוזו אל אביו לדעת מה השם אשר יחפץ להקרא לו: ^מזישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויתמהו כלם: ^מזיפתח פיו ולשונו פתאם וידבר ויברך את האלהים: ^מזיתפל אימה על כל שכניהם ויספר כל הדברים האלה בכל הרי יהודה: ^מזישמחו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה ויד יהוה היתה עמו: ^מזימלא זכריה אביו רוח הקדש וינבא לאמר: ^מזברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פדות: ^מזיירם לנו קרן ישועה בבית דוד עבדו: ^מכאשר דבר בפי נביאי הקדושים אשר מעולם: ^מזישועה מאיבינו ומיד כל שנאינו: ^מזבלעשות חסד עם אבותינו ולזכר את ברית קדשו: ^מזאת השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו: ^מזלהצילנו מיד איבינו ולתתנו לעבדו בלי פחד: ^מזבתמים ובצדקה לפניו כל ימי חיינו: ^מזואתה הילד נביא עליון תקרא כי לפני יהוה תלך לפנות את דרכיו: ^מזלתת דעת הישועה לעמו בסליחת חטאתיהם: ^מזברחמי חסד אלהינו אשר בהם פקדנו הנגה ממרום: ^מזלהאר לישבי חשך וצלמות ולהכין את רגלינו אל דרך השלום: ^מזיגדל הילד ויחזק ברוח ויהי במדברות עד יום הראתו אל ישראל:

בויהי בימים ההם ותצא דת מאת הקיסר אוגוסטוס לספר את כל ישיבי תבל: ^מזזה המפקד היה הראשון בהיות קורניוס שליט בסוריא: ^מזילכו כלם להתפקד איש לעירו: ^מזיעל גם יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד הנקראה בית לחם כי היה מבית דוד וממשפחתו: ^מזלהתפקד עם מרים המארשה לו והיא הרה: ^מזיהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת: ^מזותלד את בנה הבכור ותחתלהו ותשכיבהו באבוס כי לא היה להם מקום במלון: ^מזירעים היו בארץ ההיא לנים בשדה ושמרים את משמרות הלילה בעדרם: ^מזהנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב ויראו יראה גדולה: ^מזיאמר אליהם המלאך אל תיראו כי הנני מבשר אתכם שמחה גדולה אשר תהיה לכל העם: ^מזכי היום ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון: ^מזזה לכם האות תמצאון ילד מחתל ומנח באבוס: ^מזיהי פתאם אצל המלאך המון צבא השמים והם משבחים את האלהים ואמרים: ^מזכבוד במרומים לאלהים ובארץ שלום בבני אדם רצונו: ^מזיהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמימה ויאמרו

אחרי אשר רבים הואילו לחבר ספור המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו: ^מכאשר מסרו לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר היו משרתי הדבר: ^מזחשבתי לטוב גם אני החפש כל הדברים היטב מראשיתם לכתבם אליך בסדר תאופילוס האדיר: ^מזלמען תדע קשט האמרים אשר חנכת בס: ^מזכהן היה בימי הורדוס מלך יהודה זכריה שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן ושמה אלישבע: ^מזישניהם היו צדיקים לפני האלהים והלכי תם בכל מצות יהוה ובחקתיו: ^מזלא היה להם ילד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים: ^מזיהי היום ויכהן לפני אלהים בסדר משמרתו: ^מזוכמשפט עבודת הכהנים יצא גורלו להקטיר קטרת ויבא אל היכל יהוה: ^מזוכל קהל העם היו מתפללים בחוץ בעת הקטרת: ^מזיורא אליו מלאך יהוה עמד לימין מזבח הקטרת: ^מזיבהל זכריה בראותו אתו ואימה נפלה עליו: ^מזיואמר אליו המלאך אל תירא זכריה כי נשמעה תפלתך ואלישבע אשתך תלד לך בן וקראת שמו יוחנן: ^מזיהיה לך לשמחה וגיל ורבים ישמחו בהולדו: ^מזכי גדול יהיה לפני יהוה ויין ושכר לא ישתה ורוח הקדש ימלא בעודנו בבטן אמו: ^מזורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהים: ^מזהוא ילך לפני ברוח אליהו ובגבורתו להשיב את לב אבות על בנים ואת הסוררים לתבונת הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתקן: ^מזיואמר זכריה אל המלאך במה אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי באה בימים: ^מזיוען המלאך ויאמר אליו אני גבריאל העומד לפני האלהים ושלוח אנכי לדבר אליך ולבשרך את זאת: ^מזהנה תאלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהיה זאת תחת כי לא האמנת בדברי אשר ימלאו למועדם: ^מזזהעם היה מחכה לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל: ^מזיהי בצאתו לא יכל לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בהיכל וירמוז להם ועודנו נאלם: ^מזזיהי כאשר מלאו ימי עבדתו וילך לו אל ביתו: ^מזיהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו ותתחבא חמשה חדשים ותאמר: ^מזככה עשה לי יהוה בימי פקדו אותי לאסף את חרפתי בתוך בני אדם: ^מזיהי בחדש הששי וישלח המלאך גבריאל מאת האלהים גלילה אל עיר אשר שמה נצרת: ^מזאל בתולה מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מרים: ^מזזיבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה עמך ברוכה את בנשים: ^מזזהיא בראותה נבהלה לדברו ותאמר בלבה מה היא הברכה הזאת: ^מזיואמר לה המלאך אל תיראי מרים כי מצאת חן לפני האלהים: ^מזזהנגד הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע: ^מזזהוא גדול יהיה ובן עליון יקרא ויהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו: ^מזיעל בית יעקב ימלך לעולם ועד ולמלכותו אין קץ: ^מזותאמר מרים אל המלאך איך תהיה זאת ואני אינני ידעת איש: ^מזזיען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבוא עליך וגבורת עליון תצל עליך על כן גם לקדוש הילוד יקרא בן אלהים: ^מזהנה אלישבע קרובתך אשר קראו לה עקרה גם היא הרתה בן בזקנתה וזה לה החדש הששי: ^מזכי לא יפלא מאלהים כל דבר: ^מזותאמר מרים הנני שפחת יהוה יהי לי כדברך ויצא מאתה המלאך: ^מזותקם מרים בימים ההם ותמהר ללכת ההרה אל עיר יהודה: ^מזותבא בית זכריה ותברך את אלישבע: ^מזזיהי כשמע אלישבע את ברכת מרים וירקד הילד במעיה ותמלא אלישבע רוח הקדש: ^מזותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנשים וברוך פרי בטן: ^מזזומאין לי זאת אשר אם

אליו רבי מה נעשה: "ויאמר אליהם אל תגבו יותר מחקכם: "וישאלוהו גם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם איש אל תזעזעו ואל תלשינו איש ויהי די לכם בשכרכם: "ויהי כאשר חכה העם וכלם חשבים בלבם לאמר אולי יוחנן הוא המשיח: "ויען יוחנן ויאמר לכלם הן אני טובל אתכם במים אבל בוא יבוא החזק ממני אשר איני כדי להתיר את שרוך נעלי הוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: "אשר המזרה בידו להבר את גרנו ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: "וכן עוד דברים אחרים הרבה בשר וגם הזהיר את העם: "והורדוס שר רבע המדינה אשר הוכח על ידו על אדות הורודיה אשת אחיו פילפוס ועל אדות כל הרע אשר עשה הורדוס: "הוסיף על כל אלה גם את זאת ויסגר את יוחנן במשמר: "כאיהי בהטבל כל העם וגם ישוע נטבל ומתפלל ויפתחו השמים: "ויירד עליו רוח הקדש בדמות גוף כיונה ויהי קול מן השמים ויאמר אתה בני יידיי בך רצתה נפשי: "והוא ישוע בהחלו היה כבן שלשים שנה ויחשבהו לבן יוסף בן עלי: "בן מתת בן לוי בן מלכי בן יני בן יוסף: "בן מתתיה בן אמוץ בן נחום בן חסלי בן נגי: "בן מחת בן מתתיה בן שמעי בן יוסף בן יודה: "בן יוחנן בן רישא בן זרבבל בן שאלתיאל בן גרי: "בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדס בן ער: "בן יוסי בן אליעזר בן יוריס בן מתת בן לוי: "בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונס בן אליקים: "בן מליא בן מינא בן מתתיה בן נתן בן דוד: "בן ישי בן עובד בן בעז בן שלמון בן נחשון: "בן עמינדב בן ארס בן חצרון בן פרץ בן יהודה: "בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נחור: "בן שרוג בן רעו בן פלג בן עבר בן שלח: "בן קינן בן ארפכשד בן שם בן נח בן למך: "בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן: "בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים:

ד וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקדש וינהגהו הרוח המדברה: "וינסהו השטן ארבעים יום ולא אכל מאומה בימים ההם ואחרי אשר תמו וירעב: "ויאמר אליו השטן אם בן האלהים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם: "ויען אתו ישוע הן כתוב כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה: "ויעלהו השטן על הר גבה ויראהו ברגע אחד את כל ממלכות תבל: "ויאמר אליו השטן לך אתן את כל הממלה הזאת ואת כבודן כי נמסרה בידי ונתתיה לאשר אחפץ: "ועתה אם תשתחוה לפני הכל יהיה לך: "ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואתו תעבד: "ויביאהו ירושלים ויעמידהו על פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל מזה מטה: "כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך: "וכי על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך: "ויען ישוע ויאמר אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך: "וככלות השטן כל מסה וירף ממנו עד עת: "וישב ישוע בגבורת הרוח אל הגליל ויצא שמעו בכל הככר: "והוא היה מלמד בבתי כנסיותיהם ויהללהו כלם: "ויבא אל נצרת אשר גדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם לקרא בתורה: "ויתן לו ספר ישעיה הנביא ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר היה כתוב בו: "רוח אדני עלי יען משח אתי לבשר ענוים: "ושלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרוור ולעוורים פקח קוח לשלח רצוצים חפשים לקרא שנת רצון ליהוה: "כיהי כאשר גלל את הספר וישיבהו אל החזן וישב ועיניו כל אשר בבית הכנסת נשאות אליו: "כאיהי ויאמר אליהם היום נתמלא הכתוב הזה באזניכם: "וכלם העידהו ותמהו על דברי חן אשר יצאו מפיהו ויאמרו הלא זה הוא בן יוסף: "כאיהי ויאמר אליהם הן תאמרו לי את המשל הזה רפא רפא את עצמך וככל אשר שמענו שנעשה בכפר נחום עשה כן גם פה בעיר מולדתך: "כאיהי ויאמר אמר אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו: "כאיהי ויאמר אמר לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי אליהו בהעצר השמים שלש שנים ושישה חדשים ורעב גדול היה בכל הארץ: "ולא נשלח אליהו אל אחת מהנה זולתי צרפתה אשר לצידון אל אשה אלמנה: "כאיהי ויאמר רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא טהר אחד מהם זולתי נעמן

הרעים איש אל רעהו נעברה נא עד בית לחם ונראה המעשה הזה אשר הודיענו יהוה: "וימהרו לבוא וימצאו את מרים ואת יוסף ואת הילד שכב באבוס: "ויראו וישמיעו את הדבר הנאמר אליהם על הגער הזה: "וכל השמעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים: "ומרים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבה: "וישובו הרעים מהללים ומשבחים את האלהים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם: "כאיהי במלאת לנער שמנה ימים וימול ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא לו המלאך בטרם הרה בבטן: "כאיהי ימי טהרה לפי תורת משה ויעלהו לירושלים להעמידו לפני יהוה: "כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פטר רחם יקרא קדש ליהוה: "ולתת קרבן כאמור בתורת יהוה שתי תרים או שני בני יונה: "כאיהי איש היה בירושלים ושמו שמעון והוא איש צדיק וחסיד מחכה לנחמת ישראל ורוח הקדש היה עליו: "ולו נגלה ברוח הקדש כי לא יראה מות עד ראותו את משיח יהוה: "כאיהי ברוח אל המקדש ויהי כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה: "כאיהי ויברך את האלהים ויאמר: "כעתה תפטר את עבדך כדברך אדני בשלום: "כי ראו עיני את ישועתך: "כאיהי ויפטר לפני כל העמים: "כאיהי לגלות עיני הגויים ותפארת ישראל עמד: "כאיהי ויאמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו: "כאיהי ויאמר אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל ולאות מריבה: "כאיהי ויהוה בנפשך תחת חרב למען תגלינה מחשבות לבב רבים: "כאיהי שם חנה אשה נביאה בת פנואל משבט אשר והיא באה בימים וחיתה עם בעלה שבע שנים אחרי בתוליה: "כאיהי אלמנה כארבע ושנים שנה ולא משה מן המקדש ובצום ובתחנונים עבדה את האלהים לילה ויום: "כאיהי בשעה ההיא ותגש להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המחכים לגאלה בירושלים: "כאיהי ויכלו את הכל כפי תורת יהוה וישבו הגלילה אל נצרת עירם: "כאיהי ויגדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסד אלהים עמו: "כאיהי והוריו ירושלים שנה בשנה לחג הפסח: "כאיהי בהיותו בן שנים עשרה שנה ויעלו ירושלים כמשפט החג: "כאיהי וישבו ויותר ישוע הנער בירושלים ויוסף ואמו לא ידעו: "כאיהי וישבו כי עם חבל הארצים הוא וילכו כדרך יום ויבקשהו בין הקרובים והמידעים: "כאיהי וישבו ירושלים לבקשו: "כאיהי אחרי שלשת ימים וימצאוהו במקדש ישב בתוך המורים שמע אליהם ושאל אתם: "כאיהי וימלאו השמעים אליו השתוממו על שכלו ועל תשובתו: "כאיהי כראותם אתו ויחרדו ותאמר אליו אמו בני מדוע ככה עשית לנו הנה אביך ואנכי בעצבת לב בקשונך: "כאיהי ויאמר אליהם למה זה בקשתם אתי הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאבי: "כאיהי לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם: "כאיהי ויבא אל נצרת ויכנע להם ואמו שמרה בלבה את כל הדברים האלה: "כאיהי והלך וגדל בחכמה ומקומה ובחן עם אלהים ועם אנשים:

ג בשנת חמש עשרה למלכות הקיסר טיבריוס בהיות פונטיוס פילטוס הגמון ביהודה והורדוס שר רבע על הגליל ואחיו פילפוס שר רבע על מדינות יסור וטרכונה ולוסיניס שר רבע על אבילין: "כאיהי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במדבר: "כאיהי אל כל ככר הירדן ויקרא טבילת התשובה לסליחת החטאים: "כאיהי בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: "כאיהי גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: "כאיהי ויראו כל בשר את ישועת אלהים: "כאיהי ויאמר אל המון העם היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצפעונים מי הורה אתכם להמלט מפני הקצף הבא: "כאיהי ויכעו פרי הראוי לתשובה ואל תדמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכל האלהים להקים בנים לאברהם: "כאיהי וכבר הושם הגרון על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע והשלך באש: "כאיהי וישאלהו המון העם לאמר מה אפוא נעשה: "כאיהי ויאמר אליהם מי אשר לו כתנות שטים הוא יחלק לאשר אין לו ומי אשר לו מזון ככה יעשה גם הוא: "כאיהי ויבאו גם מוכסים להטבל ויאמרו

^כויהי אחרי כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי: ^{כז}ויעזב את הכל ויקם וילך אחרי: ^{כח}ויעש לו לוי משתה גדול בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו מסבים עמהם: ^{כט}13-03] ולונו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים אליהם הבריאיים אינם צריכים לרפא כי אם החלים: ^ל03-13]: ^{לא}בלא באתי לקרוא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה: ^{לב}ויהאמרו אליו הן תלמידי יוחנן צמים הרבה ואמרים תחנות וגם תלמידי הפרושים עשים כן ותלמידך אכלים ושתיים: ^{לד}ויהאמר אליהם התוכלו אנס בני החפה לצום והחתן עוד עמהם: ^{לה}ואולם ימים באים ולקח מאתם החתן אז יצומו בימים ההמה: ^{לו}וידבר אליהם גם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בגד חדש על בגד בלוי כי אז גם החדש יקרע וגם לא תשוה מטלית החדש לבלוי: ^{לז}ואין איש נתן יין חדש בנאדות בליים כי אז היין החדש יבקע את הנאדות והוא ישפך והנאדות יאבדו: ^{לח}אך יתן היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו: ^{לט}ואשר שתה יין ישן איננו חפץ עוד ביין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממנו:

ויהי בשבת השנית לספירת העמר עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילת ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו: ^איש מן הפרושים אשר אמרו אליהם למה אתם עשים את אשר איננו מתר לעשות בשבת: ^בויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא ואשר היו אתו: ^גכאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכל וגם נתן לאשר אתו את אשר לא נכון לאכלו כי אם לכהנים לבדם: ^דויהאמר אליהם בן האדם גם אדון השבת הוא: ^הויהי בשבת אחרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימנית: ^וויארבו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: ^זוהוא ידע את מחשבותם ויאמר אל האיש אשר ידו יבשה קום ועמוד בתוך ויקם ויעמד: ^חויהאמר אליהם ישוע אשאלה אתכם דבר הנכון בשבת להטיב אם להרע להציל נפש אם לאבד: ^טויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את ירך ויעש כן ותרפא ידו ותשב כאחרת: ^יוהמה נמלאו חמה ויוסדו יחד מה לעשות לישוע: ^{יא}ויהי בימים ההם ויצא ההרה להתפלל ויעמד כל הלילה בתפלה לאלהים: ^{יב}ובהית הבקר אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם שנים עשר אשר גם קרא להם שליחים: ^{יג}את שמעון אשר גם קראו פטרוס ואת אנדרי אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילפוס ואת בר תלמי: ^{יד}את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון המכנה הקנא: ^{טו}את יהודה במקום מישור והמון תלמידיו וקהל עם רב מכל יהודה וירושלים ומחוף ים צר וצידון אשר באו לשמע אתו ולהרפא מחלייהם: ^{טז}וגם הנלחצים ברוחות טמאות וירפאו: ^{טז}וכל ההמון מבקשים לנגעת בו כי גבורה יצאה מאתו ורפאה את כלם: ^{יז}והוא נשא את עינו אל תלמידיו ויאמר אשריכם העניים כי לכם מלכות האלהים: ^{יח}אשריכם הרעבים כעת כי תשבועו ואם יגדו אתכם וחרפו והדיחו את שמכם כשם רע בעבור בן האדם: ^{יט}שמחו ביום ההוא ורקדו כי הנה שררכם רב בשמים כי כזאת עשו אבותיהם לנביאים: ^כאך אוי לכם העשירים כי כבר לקחתם את נחמתכם: ^{כא}אוי לכם השבעים כי תרעבו אוי לכם השחקים כעת כי תתאבלו ותבכו: ^{כב}אוי לכם אם כל האנשים משבחים אתכם כי כזאת עשו אבותיהם לנביאי השקר: ^{כג}אבל אליכם השמעים אני אמר אהבו את איביכם הטיבו לשנאיכם: ^{כד}ברכו את מקלליכם והתפללו בעד מקלליכם: ^{כה}המכה אתך על הלחי הטה לו גם את האחרת והלקח את מעילך אל תמנע ממנו גם את כתנתך: ^{כו}וכל השאל ממך תן לו והלקח את אשר לך אל תשאל מאתו: ^{כז}וכאשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם כן תעשו להם גם אתם: ^{כח}ואם תאהבו את אהיביכם מה הוא חסדכם כי גם החטאים אהבים את אהיביכם: ^{כט}ואם תטיבו למטיביכם מה הוא חסדכם גם החטאים יעשו כן: ^לואם תלוו את האנשים אשר תקוו לקבל מהם מה הוא חסדכם גם החטאים מלזים

הארמי: ^{כא}וימלאו כל אשר בבית הכנסת חמה בשמעם את אלה: ^{כב}ויקומו וידיחו אותו אל מחוץ לעיר ויביאהו עד גב ההר אשר נבנתה עירם עליו למען השליכו מטה: ^{כג}אך הוא עבר בתוכם וילך לדרכו: ^{כד}ויירד אל כפר נחום עיר הגליל וילמדם בשבתות: ^{כה}וישתוממו על תורתו כי עצום דברו: ^{כו}ויהאיש היה בבית הכנסת ובו רוח שד טמא ויצעק בקול גדול לאמר: ^{כז}האשה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתך מי אתה קדוש האלהים: ^{כח}ויער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו ויפילהו השד בתוכם ויצא ממנו לא הרע לו: ^{כט}ותפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר הזה כי בשלטן ובגבורה מצוה לרוחות הטמאה והמה יצאים: ^לוישמעו הולך בכל מקומות הככר: ^{לא}ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון וחמות שמעון אחותה קדחת חזקה וישאלהו בעדה: ^{לב}ויתיצב עליה ויער בקדחת ותרף ממנה ותקם מהרה ותשרת אתם: ^{לג}וכבוא השמש הביאו אליו כל אשר להם חלים חליים שונים וירפא אותם בשומו את ידיו על כל אחד מהם: ^{לד}וגם שדים יצאו מרבים צעקים ואמרים אתה הוא המשיח בן האלהים ויער במ ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח: ^{לה}ויהא ילך לו כאור הבקר אל מקום חרבה והמון העם בקשהו ויבאו עדיו ויפצרו בו לבלתי סור מהם: ^{לו}ויהאמר להם הן עלי לברש גם לערים האחרות את בשורת מלכות האלהים כי לזאת שלחתי: ^{לז}ויהי קורא בבתי הכנסיות אשר בגליל:

ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלהים והוא עמד על יד ים גניסר: ^אויהא שתי אניות עמדות על יד הים והדיגים יצאו מהן וידיחו את המכמרות: ^בוירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מתוך האניה: ^גויכל לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם לצוד: ^דויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאומה אך על פי דברך אוריד את המכמרת: ^הויעשו כן וילכדו דגים הרבה מאד ותקרע מכמרתם: ^וויענו יד אל חבריהם אשר באמיה השנית לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האניות עד כי שקעו: ^זויהי כראות שמעון פטרוס את זאת ויפל לברכי ישוע ויאמר אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אנכי: ^חכי שמה החזיקה אותו ואת כל אשר אתו על ציד הדגים אשר צדו: ^טוכן גם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר התחברו עם שמעון ויאמר ישוע אל שמעון אל תירא מעתה צוד תצוד אנשים: ^יויליכו את האניות אל היבשה ויעזבו את הכל וילכו אחרי: ^{יא}ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צרעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן אליו לאמר אדני אם תחפץ תוכל לטהרני: ^{יב}וישלח את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ופתאם סרה ממנו הצרעת: ^{יג}ויעד בו לבלתי ספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה לעדות להם: ^{יד}וישמעו הולך הלוך וגדל ויקבצו עם רב לשמוע ולהרפא בידו מתחלואיהם: ^{טו}והוא סר אל המדברות ויתפלל: ^{טז}ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר באו מכל כפרי הגליל ומיהודה וירושלים וגבורת יהוה היתה בו לרפוא: ^{יז}והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכה אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשום לפניו: ^{יח}ולא מצאו דרך להכניסו מרב העם ויעלו הגגה ויורידהו ואת ערשו בין הרעפים לתוך הבית לפני ישוע: ^{יט}וירא את אמונתם ויאמר אליו בן אדם נסלחו לך חטאתיך: ^כויחלו הסופרים והפרושים לחשב מחשבות לאמר מי הוא זה המדבר גדופים מי יוכל לסלח חטאים מבלעדי האלהים לבדו: ^{כא}וידע ישוע את מחשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם: ^{כב}מה הוא הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום והתהלך: ^{כג}אך למען תדעו כי בן האדם יש לו השלטן בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים אמר אני אליך קום ושא את ערשך ולך לך אל ביתך: ^{כד}ויהמה ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים: ^{כה}וושמה החזיקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראינו היום:

אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך: ^ככי אמר אני לכם אין איש בילודי אשה גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות האלהים גדול הוא ממנו: ^{כא}וכל העם והמכסים כשמעם הצדיקו את האלהים ויטבלו בטבילת יוחנן: ^{כב}אך הפרושים ובעלי התורה נאצו את עצת האלהים על נפשם ולא נטבלו על ידו: ^{כג}אויאמר האדון עתה אל מי אדמה את אנשי הדור הזה ואל מי הם דמים: ^{כד}דמים הם לילדים הישבים בשוק וקראים זה אל זה ואמרים חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא בכיתם: ^{כה}כי בא יוחנן המטביל לחם לא אכל ויין לא שתה ואמרתם שד בו: ^{כו}וזבא בן האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זולל וסבא ורע למוכסים ולחטאים: ^{כז}ותצדק החכמה על ידי כל בניה: ^{כח}ויבקש ממנו אחד מן הפרושים לאכל אתו לחם ויבא אל בית הפרוש ויסב: ^{כט}והנה אשה אחת בעיר והיא חטאת שמעה כי הוא מסב בית הפרוש ותבא פך שמן המור: ^לותעמד לרגליו מאחוריו ותבך ותחל להרטיב את רגליו בדמעות ותנגב אתן בשערות ראשה ותשק את רגליו ותמשח אתן בשמן: ^{לא}וירא הפרוש הקרא אתו ויאמר בלבו אלו היה זה נביא כי עתה ידע ידע מי היא זאת ואי זו היא הנגעת בו כי אשה חטאת היא: ^{לב}ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך ויאמר רבי דבר: ^{לג}שני חיבים היו לנשה אחד האחד חיב לו דינרים חמש מאות והשני דינרים חמשים: ^{לד}וייהי באשר לא השיגה ידם לשלם וישמט את שניהם ועתה אמר נא מי משניהם ירבה לאהבה אתו: ^{לה}ויען שמעון ויאמר אחשב כי האיש ההוא אשר הרבה להשמיט לו ויאמר אליו כן שפסת: ^{לו}ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת הנה באתי אל ביתך ומים על רגלי לא נתת והיא הרטיבה את רגלי בדמעות ותנגב בשערותיה: ^{לז}נשיקה לא נשקתני והיא מאז באתי לא חדלה מנשק את רגלי: ^{לח}בשמון לא משחת את ראשי והיא בשמן המור משחה את רגלי: ^{לט}ולכן אני אמר אליך נסלחו לה חטאתיה הרבות כי הרבה אהבה ואשר נסלח לו מעט הוא אהב מעט: ^לויאמר אליה נסלחו לך חטאתיך: ^{לא}ויחלו המסבים עמו לאמר בלבם מי הוא זה אשר גם יסלח חטאים: ^{לב}ויאמר אל האשה אמונתך הושיעה לך לכי לשלום:

ח ויהי אחרי כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר קורא ומבשר את מלכות האלהים ושנים העשר אתו: ^אונשים אשר נרפאו מרוחות רעות ומחללים מרים הנקראה מגדלית אשר גרשו ממנה שבעה שדים: ^בויזחנה אשת כוזא סוכן הורדוס ושושנה ואחרות רבות אשר שרתהו מנכסיהן: ^גויהי בהתאסף המון עם רב אשר יצאו אליו מעיר ועיר וידבר במשל: ^דהזורע יצא לזרע את זרעו ובורעו נפל מן הזרע על יד הדרך וירמס ועוף השמים אכלו: ^הויש אשר נפל על הסלע ויצמח וייבש כי לא היתה לו לחה: ^וויש אשר נפל בתוך הקצים ויצמחו הקצים עמו וימעכהו: ^זויש אשר נפל על האדמה הטובה ויצמח ויעש פרי מאה שערים כזאת דבר ויזעק מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: ^חוישאלהו תלמידיו לאמר מה המשל הזה: ^טויאמר לכם נתן לדעת את סודות מלכות האלהים ולאחרים במשלים למען בראתם לא יראו ובשמעם לא יבינו: ^יוזוה הוא המשל הזרע דבר אלהים הוא: ^{יא}ואשר על יד הדרך הם השמעים ואחר כן בא השטן ונשא את הדבר מלבם פן יאמינו ונושעו: ^{יב}ואשר על הסלע הם המקבלים בשמחה את הדבר בשמעם ושרש אין להם רק לשעה מאמינים ובעת הנסיון יסגו אחרו: ^{יג}ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והולכים להם וימכו בדאגות ובעשר ובתאות החיים ופרי לא ישוו למו: ^{יד}ואשר באדמה הטובה הם השמרים בלב טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשים פרי בתוחלת: ^{טו}ואין איש מדליק נר אשר יכסה אותו בכלי או ישימהו תחת המטה כי אם על המנורה יעלהו למען יראו כל באי הבית את האור: ^{טז}כי אין דבר נעלם אשר לא יגלה ואין גנוז אשר לא יודע ובא לאור: ^{טז}ולכן ראו איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ינתן לו וכל אשר אין לו גם את אשר הוא חשב להיות לו יקח ממנו: ^{טז}ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לגשת אליו מפני העם: ^{טז}ויגד לו לאמר אמך ואחיך עמדים בחוץ והם חפצים לראותך:

את החטאים למען יושב להם בשוה: ^אואבל אהבו את איביכם והיטיבו והלוו מבלי תוחלת ויהי שכרכם רב והייתם בני עליון כי טוב הוא גם לשכחי טובה ולרעים: ^בולכן היו רחמנים כאשר גם אביכם רחום הוא: ^גואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו: ^דותנו ותנתן לכם מדה טובה דחוקה וגדושה ומשפעה יתנו אל חיקכם כי במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם: ^הוישא משלו ויאמר אליהם היוכל עור לנהל את העור הלא יפלו שניהם אל הפחת: ^ואין תלמיד נעלה על רבו ודי לכל תלמיד שלם להיות כרבו: ^זולמה זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה בעיניך לא תביט: ^חויאך תאמר אל אחיך אחי הניחה לי ואסירה את הקסם אשר בעיניך ואיך ראה את הקורה אשר בעיניך החנף הסר בראשונה את הקורה מעיניך ואחר ראה תראה להסיר את הקסם אשר בעין אחיך: ^טכי עץ טוב איננו עשה פרי משחת וגם עץ משחת איננו עשה פרי טוב: ^יכי כל עץ נכר בפריו כי אין אספים תאנים מן הקצים אף אין בצרים ענב מן הסנה: ^{יא}האיש הטוב מאוצר לבבו הטוב מפיק את הטוב והאיש הרע מאוצר לבבו הרע מפיק את הרע כי משפעת הלב ימלא פיהו: ^{יב}ולמה זה אתם קראים לי אדני אדני ואינכם עשים את אשר אני אמר: ^{יג}כל הבא אלי ושומע את דברי ועשה אתם אורה אתכם למי הוא דומה: ^{יד}דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר וייסדו על הסלע וכבוא השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכל להניעו כי על הסלע יסודו: ^{טו}ואשר שמע ולא עשה דומה לאיש אשר בנה בית על הקרקע בלי יסוד ופרץ בו הנהר ויפל פתאם ויגדל שבר הבית ההוא:

א ויהי אחרי כלותו לדבר את כל דבריו באזני העם ויבא אל כפר נחום: ^אועבר לאחד משרי המאות חלה למות והוא יקר לו מאד: ^בוישמע את שמע ישוע וישלח אליו מוקני היהודים וישאל מאתו לבוא ולהושיע את עבדו: ^גויבאו אל ישוע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראוי הוא אשר תעשה בקשתו: ^דכי אהב עמנו הוא והוא בנה לנו את בית הכנסת: ^הוילך אתם ישוע ויהי כאשר קרב אל הבית וישלח אליו שר המאה על ידי רעיו לאמר לו בי אדני אל נא תטריח את עצמך כי איננו כדי שתבוא בצל קורת: ^וובעבור זאת גם את עצמי לא חשבתי ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נערי: ^זכי גם אנכי איש נתון תחת השלטון יש תחת ידי אנשי צבא ואמרת לי זה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה: ^חוישמע ישוע את דבריו ויתמה עליו ויפן ויאמר אל ההמון ההלך אחריי אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: ^טוישובו השלוחים אל הבית וימצאו את העבד החלה והוא נרפא: ^יויהי ממחרת וילך אל עיר ושמה נעים ורבים מתלמידיו הלכים אתו והמון עם רב: ^{יא}הוא קרב אל שער העיר והנה מוציאים מת בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם העיר: ^{יב}זכראת אתה האדון נכמרו רחמיו עליה ויאמר לה אל תבכי: ^{יג}ויגש ויגע בארון והנשאים עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה: ^{יד}ויתעודד המת ויחל לדבר ויתנהו לאמו: ^{טו}ותאחזו כלם רעדה וישבתו את האלהים ויאמרו כי נביא גדול קם בקרבנו וכי פקד האלהים את עמו: ^{טז}ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל הככר: ^{יז}ותלמידי יוחנן הגידו לו את כל אלה: ^{יח}ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר לו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר: ^{יט}ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליך לאמר האתה הוא הבא אם נחכה לאחר: ^כבעת ההיא רפא רבים מחללים ומנגעים ומרוחות רעות ולעורים רבים נתן ראות עינים: ^{כא}ויען ישוע ויאמר להם לכו והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ואשר שמעתם כי עורים ראים ופסחים מתהלכים ומצרעים מטהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרים: ^{כב}ואשרי אשר לא יכשל ב: ^{כג}ויהי כאשר הלכו להם שלוחי יוחנן ויחל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח: ^{כד}ויאם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה המלבשים בגדי תפארת והמענגים בחצרות המלכים המה: ^{כה}ויעתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש נביא הן אני אמר לכם כי אף גדול הוא מנביא: ^{כז}זה הוא

כזאת ויבקש לראותו: 'וישובו השליחים ויספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבדד אל מקום חרב אשר לעיר הנקראה בית צידה: ^אוהמון העם כאשר ידעו את זאת הלכו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלהים וירפא את הצריכים לרפואה: ^בוהיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח נא את העם וילכו אל הכפרים והחצרים אשר סביבותינו ללון שם ולמצא מזון כי פה אנחנו במקום חרבה: ^גויאמר אליהם תנו אתם להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות לחם ודגים שנים בלתי אם נלך ונקנה אכל לכל העם הזה: ^דכי היו כחמשת אלפי איש ויאמר אל תלמידיו הושיבו אתם שורות שורות חמשים בשורה: ^הויעשו כן ויושיבו את כלם: ^וויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך עליהם ויפרס ויתן לתלמידיו לשום לפני העם: ^זויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים להם שנים עשר סלים: ^חויהי הוא מתפלל לבדד ויאספו אליו תלמידיו וישאל אתם לאמר מה אמרים עלי המון העם מי אני: ^טויענו ויאמרו יוחנן המטביל ואחרים אמרים אליהו ואחרים אמרים נביא קם מן הקדמונים: ^יויאמר אליהם ואתם מה אתם אמרים מי אני ויען פטרוס ויאמר משיח האלהים אתה: ^{יא}ויצו אתם בגערה לבלתי הגיד לאיש את הדבר הזה: ^{יב}ויאמר מן הצרף הוא אשר בן האדם יענה הרבה וימאס מן הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום: ^{יג}ואל כלם אמר איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ויום יום ישא את צלבו והלך אחרי: ^{יד}כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו וממנו וכל אשר יאבד את נפשו למעני הוא יושיעה: ^{טו}כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד והשחית את נפשו: ^{טז}כי כל אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה הוא יהיה לחרפה לבן האדם כאשר יאבד בכבודו ובכבוד האב והמלאכים הקדושים: ^{יז}ובאמת אני אמר לכם יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את מלכות האלהים: ^{יח}ויהי כשמנה ימים אחרי הדברים האלה ויקח אליו את פטרוס ואת יוחנן ואת יעקב ויעל אל ההר להתפלל שם: ^{יט}ויהי בהתפללו נשתנה מראה פניו ולבושו הלבין והבריק: ^כוהנה שני אנשים מדברים אתו והמה משה ואליהו: ^{כא}אשר נראו בכבוד והגידו את אחריתו אשר ימלאנה בירושלים: ^{כב}והיו פטרוס ואשר אתו נרדמים ובהקיצם ראו את כבודו ואת שני האנשים העמדים עליו: ^{כג}ויהי בהפרדם ממנו ויאמר פטרוס אל ישוע מורה טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאלהיו אחת ולא ידע מה דבר: ^{כד}הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם וכבואם בענן נבעתו: ^{כה}ויצא קול מן הענן אמר זה בני ידידי אליו תשמעון: ^{כו}ובהיות הקול נשאר ישוע לבדו והמה החשו ולא הגידו דבר לאיש בימים ההם מכל אשר ראו: ^{כז}ויהי ממחרת ברדתם מן ההר ויצא עם רב לקראתו: ^{כח}והנה איש אחד מן העם צעק לאמר אנא רבי פנה נא אל בני כי יחיד הוא לי: ^{כט}והנה רוח אחז בו ופתאום הוא מצעק והרוח מרוצץ אתו בהוריד רירו ומקשה לסור ממנו ובסורו ידכא אתו: ^לואבקש מתלמידיו לגרשו ולא יכלו: ^{לא}ויען ישוע ויאמר הוי דור חסר אמונה ופתלתל עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה את בנך: ^{לב}ויהי אך הקריב לבוא וירעצהו השד וירוצעהו וישוע גער ברוח הטמא וירפא את הנער וישיבהו לאביו: ^{לג}ויושתוממו כלם על גדלת האלהים ויהי בתמהם כלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו: ^{לד}שימו אתם באזניכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני האדם: ^{לה}והמה לא הבינו את המאמר הזה ונעלם הוא מדעתם וייראו לשאל אתו על המאמר הזה: ^{לו}ויעל על לבבם לחשוב מי הוא הגדול בהם: ^{לז}ויאמר ישוע את מחשבת לבם ויקח ילד ויעמידהו אצלו: ^{לח}ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד הזה לשמי אותי הוא מקבל וכל אשר יקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני כי הקטן בכלכם הוא יהיה הגדול: ^{לט}ויען יוחנן ויאמר מורה ראינו איש מגרש שדים בשמך ונכלא אותו יען איננו הולך עמנו: ^מויאמר ישוע אליו אל תכלאו כי כל אשר איננו נגדנו בעדנו הוא: ^{מא}ויהי כמלאת ימי העלותו והוא שם את פניו ללכת ירושלים: ^{מב}וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים

כא ויען ויאמר אליהם אמי ואחי הם השמעים ועשים את דבר האלהים: ^{מג}ויהי היום וירד אל אניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נעברה אל עבר הים וישוטו הימה: ^{מד}ויהי בלכתם באניה וישכב וישן ורוח סערה ירדה על הים וישטפו עליהם המים ויהיו בסכנה: ^{מה}ויגשו ויעירו אותו לאמר מורה מורה אבדנו ויעור ויגער ברוח ובמשברי ים וישתקו ותהי דממה: ^{מו}ויאמר אליהם איה אמונתכם וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המצוה גם את הרוחות ואת המים וישמעו לו: ^{מז}ויעברו ויבאו אל ארץ הגדריים אשר ממול הגליל: ^{מח}ויצא אל היבשה ויפגשוהו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ובגד לא לבש ובבית לא ישב כי אם בקברים: ^{מט}ויאמר את ישוע ויפל לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך ישוע בן אל עליון מבקש אני ממך אשר לא תענני: ^נכי צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים חטף אתו ונאסר בזיקים ונשמר בכבלים והיה בנתקו את המוסרות ונדחף ביד השד אל המדברות: ^{נא}וישאל אתו ישוע לאמר מה שמך ויאמר לגיון שמי כי שדים רבים נכנסו בו: ^{נב}ואיתחנן לו לבלתי צות אתם לרדת אל התהום: ^{נג}ויהי שם עדר חזירים רבים על המרעה בהר ויתחננו לו כי יניח להם לבוא אל תוכם וינח להם: ^{נד}ויצאו השדים מן האדם והוא ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד אל הים ויטבע: ^{נה}וינסו הרעים כראותם את אשר נעשה ויגידו הדבר בעיר ובכפרים: ^{נו}ויצאו לראת את אשר נעשה ויבאו אל ישוע וימצאו שם את האדם אשר יצאו ממנו השדים ישב לרגלי ישוע מלבש טוב שכל וייראו: ^{נז}ויספרו להם הראים איך נרפא אחוז השדים: ^{נח}ויבקשו ממנו כל המון חבל הגדריים ללכת מאתם כי אימה גדולה נפלה עליהם וירד אל האניה וישב: ^{נח}ויבקש ממנו האיש אשר יצאו ממנו השדים לשבת אתו וישלח אתו ישוע באמרו: ^נשוב לביתך וספר הגדלות אשר עשה לך האלהים וילך לו וישמע בכל העיר את הגדלות אשר עשה לו ישוע: ^נויהי בשוב ישוע ויקבל אתו העם כי כלם היו מחכים לו: ^{נא}והנה בא איש ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לו לבוא אתו אל ביתו: ^{נב}כי בת יחידה כשתים עשרה שנה היתה לו והיא נוטה למות ויהי בלכתו שמה וידחקהו המון העם: ^{נב}ואשה זבת דם שתים עשרה שנה אשר הוציאה כל קנינה לרפאים ואין איש יכל לרפאה: ^{נב}היא קרבה מאחריו ותגע בציצת בגדו וזוה דמה עמד פתאם: ^{נב}ויאמר ישוע מי זה נגע בי וכלם כחשו ויאמר פטרוס והעמדים אצלו מורה המון העם דחקים ולחצים אתך ואתה תאמר מי נגע בי: ^{נב}ויאמר ישוע נגע בי אדם כי ידעתי אשר יצאה ממני גבורה: ^{נב}ותרא האשה כי לא נסתרה ממנו ותחרד לקראתו ותפל לפניו ותגד באזני כל העם על מה נגעה בו ואיך נרפאה פתאם: ^{נב}ויאמר אליה חזקי בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום: ^{נב}ועודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת ויאמר מתה בתך אל תטריח את המורה: ^{נב}וישמע ישוע ויען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע: ^{נב}ויבא הביתה ולא הניח לאיש לבוא אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן ולאבי הילדה ולאמה: ^{נב}ויכלם בכים וספדים לה ויאמר אל תבכו כי לא מתה אך ישנה היא: ^{נב}וישחקו עליו באשר ידעו כי מתה: ^{נב}והוא אחז בידה ויקרא לאמר הילדה קומי: ^{נב}ותשב רוחה ותקם פתאם ויצו לתת לה לאכול: ^{נב}וישתוממו אביה ואמה והוא צוה אתם לבלתי הגיד לאיש את אשר נעשה:

ט ויקרא אל שנים העשר ויתן להם גבורה ושלטן על כל השדים ולרפא חליים: ^אוישלחם לקרא את מלכות האלהים ולרפא את החלים: ^אויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא מטות ולא תרמיל ולא לחם ולא כסף ולא יהיה לאיש מכם שתי כתנות: ^אוהבית אשר תבאו בו שם שבו לכם ומשם צאו: ^אויכל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר והיא ונערו את העפר מעל רגליכם לעדות בהם: ^אויצאו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה ומרפאים בכל מקום: ^אוישמע הורדוס שר הרבע את כל אשר נעשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יוחנן קם מן המתים: ^אויש שאמרו אליהו נראה ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמונים: ^אויאמר הורדוס הן אנכי נשאתי את ראש יוחנן מעליו ומי אפוא הוא אשר אני שמע עליו

לעתה מי מאלה השלשה היה בעיניך הרע לנפל בידי השדדים: לויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן גם אתה: לוייהי בנסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושמה מרתא אספה אותו אל ביתה: לויולה היתה אחות ושמה מרים אשר ישבה לרגלי ישוע לשמע אל דברו: ומרתא יענה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על לבך אדני אשר אחותי עזבתני לשרת לבדי אמר נא אליה ותעזר לי: מוייען ישוע ויאמר לה מרתא מרתא את דאגת ומבהלת על הרבה: ומרתא אהת היא מן הצרך ומרים בחרה לה החלק הטוב אשר לא יקח ממנה:

יא ויהי הוא מתפלל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחרי כלותו אדני למדנו להתפלל כאשר למד גם יוחנן את תלמידיו: ויאמר אליהם כי תתפללו אמרו אבינו שבשמים יתקדש שמך תבוא מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ: את לחם חקנו תן לנו יום יום: וסלח לנו את חובתנו כי סלחים גם אנחנו לכל החייב לנו ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצילנו מן הרע: ויאמר אליהם מי בכס אשר יהיה לו אהב והלך ובא אליו בחצות הלילה ואמר אליו ידידי הלוי שלשת ככרות לחם: כי אהבי בא אלי מן הדרך ואין לי דבר לשום לפניו: והוא מלפנים יענה ויאמר אל תוגיעני כי כבר נסגרה הדלת וילדי שוכבים עמדי במטה לא אוכל לקום ולתת לך: ואני אמר לכם גם כי לא יקום לתת לו על היותו אהבו יקום בעבור עזות פניו ויתן לו ככל צרכו: וגם אני אמר לכם שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם: כי כל השאל יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח: ואומי בכס האב אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן ואם דג היתן לו נחש תחת הדג: ואו כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב: והן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי האב מן השמים יתן את רוח הקדש לשאלים מאתו: ויהי היום ויגרש שד והוא אלם ויהי אחרי צאת השד וידבר האלם ויתמהו העם: ויש אשר אמרו בבעל זבוב שר השדים הוא מגרש את השדים: ויש אשר נסוהו וישאלו ממנו אות מן השמים: והוא ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב ובית יפל על בית: וגם השטן אם נחלק על עצמו איככה תכון ממלכתו כי אמרתם שבבעל זבוב מגרש את השדים: וגם אני מגרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם: וגם באצבע אלהים מגרש את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים: כבהיות הגבור שמר את חצרו והוא מזין והיה רכושו שלום: וגם יבוא עליו חזק ממנו ותקפו ישא ממנו את נשקו אשר בטח בו ואת מלקחו יחלק: ככל אשר איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מאסף אתי הוא מפזר: והרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשוטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצא אז תאמר אשובה נא אל ביתי אשר יצאתי משם: והבבואה תמצא אתו מטאטא ומהדר: וואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו: ויהי כדברו את הדברים האלה ואשה אחת מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר נשאתך והשדים אשר ינקת: והוא אמר ואף כי אשרי השמעים והשמרים את דבר האלהים: ויקבצו עם רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע הוא אות הוא מבקש ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא: כי כאשר היה יונה לאנשי נינוה לאות כן יהיה גם בן האדם לדור הזה: ומלכת תימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעה אותם כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה יש פה גדול משלמה: ואנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה יש פה גדול מיונה: ואין מדליק נר אשר ישימהו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה למען יראו באי הבית את אורו: ונר הגוף הוא העין לכן בהיות עיניך תמימה גם כל גופך יאור ובהיותה רעה וחשך גם גופך: והעל כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך: והנה אם גופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך אז יאור כלו והיה כהאיר לך הנר בברק נגהו: ויהי בדברו ויבקש ממנו פרוש אחד לאכל אתו לחם ויבא הביתה ויסב: והייתה

להכין לו: ואלא קבלהו על אשר היו פניו הלכים ירושלים: ויאמרו יעקב ויוחנן תלמידי כראותם זאת לאמר אדנינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמים ותאכלם כאשר עשה גם אליהו: ויפן ויגער במ ויאמר הלא ידעתם בני רוח מי אתם: כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר: ויהי בלכתם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה אחרך אל כל אשר תלך: ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו: ואלא איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה לקבר את אבי: ויאמר אליו ישוע הנח למתים לקבר את מתיהם ואתה לך הודע את מלכות האלהים: ויאמר עוד איש אחר אלכה אחרך אדני אך הניחה לי בראשונה להפטר מבני ביתי: ויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומביט אחריו לא יכשר למלכות האלהים:

יב ואחרי כן הבדיל האדון עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שמה: ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים מעטים לכן התחננו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו: ולכו נא הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים: אל תשאו כיס ולא תרמיל ולא נעלים ולא תשאלו לשלום איש בדרך: והלכל בית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום לבית הזה: והיה כי יהיה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא אליכם ישוב: וזבובית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלהם כי שוה הפועל בשכרו אל תסעו מבית לבית: והכל עיר אשר תבאו בה וקבלו אתכם אכלו שם את אשר ישימו לפניכם: ורפאו את החולים אשר בקרבה ואמרו להם קרבה אליכם מלכות האלהים: וכל עיר אשר תבאו בה ולא יקבלו אתכם צאו לכם אל רחובותיה ואמרו: אף את עפר עירכם הנדבק ברגלנו ננערהו לכם אך ידע תדעו כי קרבה אליכם מלכות האלהים: ואני אמר אליכם כי לסדום יקל ביום ההוא מן העיר ההיא: ואי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבן אלו נעשו בצור ובצידון הלא כבר ישבו בשק ואפר ושבבו: ואכן לצור וצידון יקל בדין מכם: ואת כפר נחום אשר עד השמים התרוממת אל שאול תורדי: והשומע אליכם אלי הוא שומע והבוזה אתכם אותי הוא בוזה והבוזה אותי הוא בוזה את אשר שלחתי: וישובו השבעים בשמחה ויאמרו אדנינו גם השדים נכנעים לנו בשמך: ויאמר אליהם ראיתי את השטן נפל כברק מן השמים: והנה השלטתי אתכם לדרך על נחשים ועקרבים ועל כל גבורת האיב וכל דבר לא יזיק לכם: אך בזאת אל תשמחו כי נכנעים לכם הרוחות כי אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם בשמים: כבשעה ההיא עלץ ישוע ברוח ויאמר אודך האב אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגילתם לעללים הן אבי כי כן היה רצון מלפניך: כהכל נמסר לי מאת אבי ואין יודע מי הוא הבן בלתי האב ומי הוא האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו: ויפן אל תלמידיו לבדם ויאמר אשרי העינים הראות את אשר אתם ראים: כי אני אמר לכם נביאים ומלכים רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו: והנה אחד מבעלי התורה קם לנסותו ויאמר מורה מה אעשה ואירש חיי עולם: ויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך אתה קורא: וייען ויאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך ובכל מדעך ואת רעד כמוד: ויאמר אליו כן השיבות עשה זאת וחיה: והוא חפץ להצטדק ויאמר אל ישוע ומי הוא רעי: וייען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירושלים ליריחו ונפל בידי שדדים והם הפשיטהו וגם פצעו ויעזבו אותו בין חיים למות וילכו להם: ואיקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרך ההוא וירא אתו ויעבר מעליו: וכך גם איש לוי פגע במקום ויגש וירא אתו ויעבר מעליו: ויאיש שמרוני הלך בדרך ויבא עליו וירא אתו ויהמו רחמיו: ויגש אליו ויחבש את פצעיו ויסוכם בשמן ויין ויעלהו על בהמתו ויוליכהו אל המלון ויכללהו: והולמחרת בנסעו הוציא שני דינרים ויתנם לבעל המלון ויאמר כלכל אותו ואת אשר תוסיף עוד להוציא עליו אני בשובי אשלמנו לך:

הפרוש בראתו אשר לא נטל ידיו בראשונה לפני הסעודה: ^{טו}ויאמר אליו האדון קעת אתם הפרושים מטהרים את הכוס והקערה מחוץ והפנימי אשר בכס הוא מלא גזל ורשע: ^{טז}הכסילים הלא עשה החיצון גם עשה את הפנימי: ^{טז}אבל תנו לצדקה את אשר בם והנה הכל טהור לכם: ^{טז}אך אוי לכם הפרושים כי תעשרו את המנתא ואת הפיגם ואת כל הירק ותעברו את המשפט ואת אהבת אלהים והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה: ^{טז}אוי לכם הפרושים כי תאהבו את מושב הראש בבתי הכנסיות ואת שאלות שלומכם בשוקים: ^{טז}אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי אתם כקברים הנסתרים ובני האדם מתהלכים עליהם ולא ידעו: ^{טז}ויען אחד מבעלי התורה ויאמר אליו רבי בדבריך אלה תחרף גם אתנו: ^{טז}ויאמר אוי גם לכם בעלי התורה כי עמסים אתם על בני האדם משאות כבדים מסבל ואתם בעצמכם אינכם נגעים במשאות גם באחת מאצבעותיכם: ^{טז}אוי לכם כי בונים אתם את קברות הנביאים ואבותיכם הרגו אותם: ^{טז}וכן אתם מעידים ורוצים במעשי אבותיכם כי המה הרגו אותם ואתם בונים את קבריהם: ^{טז}בעבור זאת גם אמרה חכמת האלהים אשלח אליהם נביאים ושליחים ומהם ירגו וירדפו: ^{טז}למען ידרש מן הדור הזה דם כל הנביאים אשר נשפך למן הוסד הארץ: ^{טז}מדם הבל עד דם זכריהו אשר נהרג בין המזבח ולבית הן אמר אני לכם דרוש ידרש מן הדור הזה: ^{טז}אוי לכם בעלי התורה כי הסירתם את מפתח הדעת אתם לא באתם ואת הבאים מנעתם: ^{טז}יהי כדברו להם את אלה ויחלו הסופרים והפרושים לשטם אותו מאד ולהקשות לו בדברים רבים: ^{טז}ויראו לו ויבקשו לצודד דבר מפיהו למען ימצאו עליו שטנה:

יויהי עד כה ועד כה בהתאסף רבבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשתיכם משאור הפרושים שהוא החנפה: ^{יז}ואין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע: ^{יז}לכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמע ואת אשר לחשתם לאזן בחדרים קרא יקרא על הגגות: ^{יז}ואני אמר לכם ידידי אל תיראו מן הממיתים את הגוף ואחרי זאת אין לאל ידם לעשות עוד דבר: ^{יז}אבל אורה אתכם את אשר תיראו וראו את אשר יש לו שלטן אחרי המיתו להשליך אל גיהנם הן אני אמר לכם אותן תיראון: ^{יז}הלא חמש צפרים תמכרנה בשני אסרים ואין אחת מהן נשכחת לפני האלהים: ^{יז}ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן לכן אל תיראו יקרתם מצפרים רבות: ^{יז}ואני אמר לכם כל אשר יודה בי לפני האדם גם בן האדם יודה בו לפני מלאכי אלהים: ^{יז}ואשר יכחש בי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אלהים: ^{יז}וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמגדף את רוח הקדש לא יסלח לו: ^{יז}וכאשר יביאו אתכם אל בתי הכנסיות ולפני הרשיות והשלטונים אל תדאגו איך או במה תצטדקו ומה תדברו: ^{יז}כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכון לדבר: ^{יז}ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחי ויחלק אתי את הירשה: ^{יז}ויאמר אליו בן אדם מי שמני עליכם לשפט ולמחלק: ^{יז}ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבצע בצע כי חיי האדם אינם תלויים בהרבות נכסיו: ^{יז}וישא משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה: ^{יז}ויחשב בלבו לאמר מה אעשה כי אין לי מקום לנכנס בו את תבואתי: ^{יז}ויאמר את זאת אעשה הרס את אסמי ובנה גדולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי: ^{יז}ואמר לנפשי נפשי יש לך עתודות הרבה לשנים רבות הנפשי אכלי שתי ושישי: ^{יז}יהאליהם אמר לו אתה הכסיל בעצם הלילה הזה ידרשו ממך את נפשך ואשר הכינות לך למי יהיה: ^{יז}כזה חלק האצר לו אצרות ולא יעשיר באלהים: ^{יז}ויאמר אל תלמידיו לכן אני אמר לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ולגופכם מה תלבושו: ^{יז}הנפש יקרה היא מן המזון והגוף יקר מן המלבוש: ^{יז}התבוננו אל הערבים אשר אינם זרעים ואינם קצרים וגם אין להם מגורה ואוצר והאלהים מכלכל אותם ומה מעלים אתם מן העוף: ^{יז}הימי זה מכס אשר בדאגתו יוכל להוסיף אמה אחת על קומתו: ^{יז}ועתה הן מעט מזער אין ביכלתכם וליותר מה תדאגו: ^{יז}התבוננו אל השושנים הצמחות ואינן

שנות ואינן ארגות ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה: ^{יז}ואם ככה ילביש אלהים את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם קטני האמונה: ^{יז}גם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשתו ואל תהלכו בגדלות: ^{יז}כי את כל אלה מבקשים גויי הארץ ואביכם הוא יודע כי צריכים אתם לאלה: ^{יז}אך בקשו את מלכות האלהים ונוסף לכם כל אלה: ^{יז}אל תירא העדר הקטן כי רצה אביכם לתת לכם את המלכות: ^{יז}מכרו את רכושכם ותנו צדקה עשו לכם כיסים אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגרע לעולם אשר גנב לא יקרב אליו וסס לא יאכלהו: ^{יז}כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם: ^{יז}מתניכם יהיו תגורים והנרות דלקים: ^{יז}ואתם היו דמים לאנשים המחכים לאדניהם מתי ישוב מן החתונה וכאשר יבוא ודפק יפתחו לו כרגע: ^{יז}אשרי העבדים ההם אשר בבוא האדון ימצאם שקדים אמר אני לכם כי יתאזר ויושיבם וילך לשרת אותם: ^{יז}ואם יבוא באשמרה השנית או באשמרה השלישית וכן ימצא אשרי העבדים ההם: ^{יז}ואת דעו אשר אם ידע ידע בעל הבית באי זו שעה יבוא הגנב כי עתה שקד שקוד ולא יתן לחתר את ביתו: ^{יז}לכן גם אתם היו נכונים כי בשעה אשר לא פללתם יבוא בן האדם: ^{יז}ויאמר פטרוס אדנינו הלנו אתה אמר את המשל הזה אם גם לכל אדם: ^{יז}ויאמר האדון מי הוא אפוא הסכן הנאמן והנבון אשר יפקידהו האדון על עבדתו לתת את ארכתם בעתו: ^{יז}אשרי העבד ההוא אשר בבא אדניו ימצאהו עשה כן: ^{יז}אמת אמר אני לכם כי על כל אשר יש לו יפקידהו: ^{יז}והעבד ההוא אם יאמר בלבו בשש אדני לבוא והחל להכות את העבדים ואת השפחות ולאכל ולשתות ולשכר: ^{יז}בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע וישסף אותו וישים את חלקו עם הסוררים: ^{יז}74-84] והעבד ההוא אשר ידע את רצון אדניו ולא הכין ולא עשה כרצונו יכה מכות רבות, ואשר לא ידע ועשה דברים אשר עליהם בן הכות הוא לא יכה כי אם מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דרוש ידרש ממנו הרבה ואשר הפקידו בידו הרבה ישאלו מאתו יותר: ^{יז}74-84]: ^{יז}מטלהפיל אש על הארץ באתי ומה חפץ אני כי כבר בערה: ^{יז}ועלי טבילה להטבל ומה יצר לי עד כי תשלם: ^{יז}החשבים אתם כי באתי לתת שלום בארץ אני אמר לכם לא כי אם מחלוקת: ^{יז}כי מעתה חמשה בבית אחד יחלקו שלשה על שנים ושנים על שלשה: ^{יז}האב יחלק על הבן והבן על האב האם על הבת והבת על האם החמות על הכלה והכלה על החמות: ^{יז}ויאמר גם אל המון העם כראתכם את הענן עלה במערב ואמרתם גשם בא וכן יהיה: ^{יז}ואם נשבה רוח הגנב תאמרו הנה חם בא וגם יבוא: ^{יז}החנפים את פני הארץ והשמים ידעתם לבחן ואת העת הזאת איך לא תבחנו: ^{יז}למה אף מנפשכם לא תשפטו את הישר: ^{יז}כי כאשר תלך אל השר עם איש ריבך בעודך בדרך השתדל להנצל ממנו פן יסתב אותך אל השפט והשפט ימסוך אל השוטר והשוטר ישליכך אל בית הכלא: ^{יז}ואני אמר לך לא תצא משם עד אם שלמת גם את הפרוטה האחרונה:

הלך לבחן אותם אבקש ממך נקני: ²¹ואחר אמר אשה לקחתי ובעבור זאת לא אוכל לבוא: ²²ויבא העבד ויגד את הדברים האלה לאדניו ויקצף בעל הבית ויאמר לעבדו מהר צא אל רחבות העיר ואל הוצותיה והבא הנה את העניים ואת הנשברים ואת העורים ואת הפסחים: ²³ויאמר העבד אדני כאשר צוית כן נעשה ויש עוד מקום: ²⁴ויאמר האדון אל העבד צא אל הדרכים ואל הגדרות ופצר בהם לבוא למען ימלא ביתי: ²⁵כי אני אמר לכם אין אחד מן האנשים הקרואים ההם אשר יטעם סעודתי: ²⁶והמוזן עם רב הלכים אתו ויפן ויאמר אליהם: ²⁷איש כי יבוא אלי ולא ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת אחיו ואת אחיותיו ואף גם את נפשו לא יוכל להיות תלמידי: ²⁸ואשר לא ישא את צלבו ובא אחרי לא יוכל להיות תלמידי: ²⁹כי מי מכס החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחשב את ההוצאות אם השג תשיג ידו להשלימו: ³⁰פן ישיש את היסוד ולא יוכל לכלותו והיה כל הראים יקומו להלעיג לו לאמר: ³¹כי זה האיש החל לבנות ולא יכל לכלות: ³²אז מי הוא המלך הקם להתגרות מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה ויתיעץ אם יוכל בעשרת אלפים לערך לקראת הבא עליו בעשרים אלף: ³³ואם לא ושלח אליו מלאכים בעודנו רחוק לבקש שלום: ³⁴ככה כל איש מכס אשר לא נפטר מכל רכושו לא יוכל להיות תלמידי: ³⁵טוב המלח ואם המלח היה תפל במה יתקן: ³⁶הלא יצלה גם לאדמה גם לדמן החוצה ישליכהו מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

טו ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמע אותו: ¹זילוגו הפרושים והסופרים לאמר הנה זה מקבל את החטאים ואל אתם: ²וידבר אליהם את המשל הזה לאמר: ³מי זה האיש מכס אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר והלך אחרי האבד עד כי ימצאהו: ⁴והיה כמצאו אותו ישימו על כתפיו בשמחה: ⁵ובא אל ביתו וקרא לאהביו ולשכניו יחד לאמר שמחו אתי כי מצאתי את שיי האבד: ⁶אני אמר לכם כי כן תהיה שמחה בשמים על חוטא אחד השב יותר מעל תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו לתשובה: ⁷או מי האשה אשר לה עשרה דרכמונים ואבד לה דרכמון אחד ולא תדליק נר ותטאטא את הבית ותחפש היטב עד כי תמצאהו: ⁸והיה כמצאה אותו תקרא לרעותיה ולשכנותיה לאמר שמחנה אתי כי מצאתי את הדרכמון אשר אבד לי: ⁹כן אני אמר לכם תהיה שמחה לנפי מלאכי אלהים על חוטא אחד אשר שב מחטאו: ¹⁰ויאמר איש אחד היו לו שני בנים: ¹¹ויאמר הצעיר אל אביו אבי תנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק להם את הנחלה: ¹²ויהי מקץ ימים ויאסף הבן הצעיר את הכל וילך אל ארץ רחוקה ושם פזר את רכשו וילך בדרך סובאים וזוללים: ¹³ואחרי כלותו את הכל היה רעב חזק בארץ ההיא ויחל להיות חסר לחם: ¹⁴ויילך וידבק באחד מבני המדינה בארץ ההיא וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזירים: ¹⁵ויתאו למלא את בטנו בחרובים אשר יאכלו החזירים ואין נתן לו: ¹⁶וישב אל לבו ויאמר מה רבו שכירי אבי ויש להם לחם לשבע ואני אבד ברעב: ¹⁷אקומה נא ואלכה אל אבי ואמר אליו אבי חטאתי לשמים ולפניך: ¹⁸ונקלתי מהקרא עוד בנד שימי כאשר שכיריך: ¹⁹ויקם ויבא אל אביו ועודנו מרחוק ואביו ראהו ויהמו מעיו וירץ ויפל על צואריו וישקהו: ²⁰ויאמר אליו הבן אבי חטאתי לשמים ולפניך ואני נקלתי מהקרא עוד בנד: ²¹ויאמר האב אל עבדיו הוציאו את השמלה הטובה מכלן והלבישוהו ותנו טבעת על ידו ונעלים ברגליו: ²²והביאו את עגל המרבק וטבחו אתו ונאכלה ונשמח: ²³כי זה בני היה מת ויחי ואובד היה וימצא ויחלו לשמח: ²⁴וזבנו הגדול היה בשדה ויהי כאשר בא ויקרב אל הבית וישמע קול זמרה ומחלות: ²⁵ויקרא אל אחד הנערים וישאל מה זאת: ²⁶ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עגל המרבק על אשר הושב לו שלם: ²⁷ויחור לו ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו וידבר על לבו: ²⁸ויען ויאמר אל אביו הנה זה שנים רבות אני עבד אתך ומימי לא עברתי את מצותך ומימי לא נתת לי גדי למען אשיש עם רעי: ²⁹ויבא בנד זה אשר בלע את נחלתך עם הזנות ותזבח לו את עגל המרבק: ³⁰ויאמר אליו בני אתה תמיד עמדי וכל אשר לי לך הוא: ³¹אבל

לקום קומה זקופה: ¹ויהי בראות אתה ישוע ויקרא אליה ויאמר לה אשה החלצי מחליך: ²וישם את ידיו עליה וכרע קמה ותתעודד ותשב את האלהים: ³ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת ויען ויאמר אל העם ששת ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה לכן באלה באו והרפאו ולא ביום השבת: ⁴ויען האדון ויאמר אליו החנף איש איש מכס הלא יתיר בשבת את שורו או את חמרו מן האבוס ויוליכהו להשקתו: ⁵וזאת אשר היא בת אברהם ואשר השטן אסרה זה שמנה עשרה שנה הלא תתר ממסורתיה ביום השבת: ⁶ויהי כאמרו את הדברים האלה נכלמו כל מתקוממו וישמח כל העם על כל הנפלאות הנעשות על ידו: ⁷ויאמר למה דומה מלכות האלהים ואל מה אמשילנה: ⁸דומה היא לגרגר של חרדל אשר לקחו איש וישימהו בגנו ויצמח ויהי לעץ גדול ועוף השמים יקנן בענפיו: ⁹ויאמר עוד אל מה אדמה את מלכות האלהים: ¹⁰דומה היא לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו: ¹¹ויעבר בערים ובכפרים עבור ולמד וישם את דרכו לבוא ירושלים: ¹²וישאלהו איש לאמר אדנינו המעט הם הנושעים: ¹³ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הצר כי אמר אני לכם רבים יבקשו לבוא ולא יוכלו: ¹⁴והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסגר את הדלת ותחלו לעמד בחוץ ולדפק על הדלת לאמר אדנינו פתח לנו וענה ויאמר אליכם איני יודע אתכם מאין אתם: ¹⁵אז תחלו לאמר אכלנו ושתינו לפניך וברחבותינו למדת: ¹⁶ויאמר אני אמר לכם איני יודע אתכם מאין אתם סורו ממני כל פעלי האון: ¹⁷ושם תהיה היללה וחרק השנים כאשר תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלהים ואתם מגרשים החוצה: ¹⁸ויבאו ממזרח ומערב ומצפון ומדרום ויסבו במלכות האלהים: ¹⁹והנה יש אחרונים אשר יהיו ראשונים וראשונים אשר יהיו אחרונים: ²⁰אביום ההוא נגשו מן הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי הורדוס מבקש להרגך: ²¹ויאמר אליהם לכו ואמרו אל השועל הזה הנני מגרש שדים ופעל רפואות היום ומחר ובשלישי אבא עד קצי: ²²אבל הלוך אלך היום ומחר וממחרתו כי לא יתכן אשר יאבד נביא מחוץ לירושלים: ²³ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את הנשלחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבץ את בניך כאשר תקבץ התרנגלת את אפרוחיה תחת כנפיה ואתם לא אבייתם: ²⁴והנה ביתכם יעזב לכם שמם ואני אמר לכם כי ראה לא תראוני עוד בוא העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

יד ויהי בבאו בשבת אל בית אחד מראשי הפרושים לאכל לחם והמה ארבים לו: ¹והנה איש אחד לפניו אשר גופו צבה ממים: ²ויען ישוע ויאמר אל בעלי התורה ואל הפרושים לאמר המתר לרפא בשבת אם לא ויחרישו: ³ויאחז בו וירפאהו וישלחהו: ⁴ויען ויאמר אליהם מי מכס אשר חמרו או שורו יפול אל הבאר ולא ימהר להעלותו ביום השבת: ⁵ולא יכלו להשיב על זאת דבר: ⁶וישא משלו אל הקרואים בראותו איך בחרו להם להסב בראש ויאמר אליהם: ⁷כי יקרא אתך איש אל החתנה אל תסב בראש פן יקרא שמה איש נכבד ממך: ⁸ובא הקרא אותך ואותו ואמר אליך פנה מקום לזה ואז תקום בכלמה לקחת את המקום האחרון: ⁹אבל כי תקרא לך והסב במקום האחרון למען יבא הקרא אתך ואמר אליך אהובי עלה למעלה מזה והיה לך כבוד לפני המסבים עמך: ¹⁰כי כל המרום את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירום: ¹¹וגם אל האיש אשר קרא אותו אמר כי תעשה סעודת צהרים או סעודת ערב אל תקרא לאהביך ולאחיך ולקרוביך ולשכניך העשירים פן יקראו לך גם המה והיה לך לשלום: ¹²אבל כי תעשה משתה קרא לעניים ולנשברים ולפסחים ולעורים: ¹³ואשריך באשר אין להם לשלם לך כי ישלם לך בתחית הצדיקים: ¹⁴וישמע זאת אחד מן המסבים ויאמר אליו אשרי האכל לחם במלכות האלהים: ¹⁵והוא אמר אליו איש אחד עשה סעודה גדולה ויקרא לרבים: ¹⁶וישלח את עבדו לעת הסעודה לאמר אל הקרואים באו כי כבר מוכן הכל: ¹⁷ויחלו כלם פה אחד להתנצל ויאמר אליו הראשון שדה קניתי ועלי לצאת לראותו אבקש ממך נקני: ¹⁸ואחר אמר חמשת צמדי בקר קניתי ואני

נכון לשוב ולשמח כי אחיך זה היה מת ויחי ואבד היה וימצא:

כי רק את המטל עלינו לעשות עשינו: ^אויהי בנסעו ירושלים והוא עבר בתוך שמרון והגליל: ^בויבא אל כפר אחד ויפגעהו עשרה אנשים מצרעים והם עמדים מרחוק: ^גוישאו את קולם לאמר ישוע מורה חננו: ^דוירא אותם ויאמר אליהם לכו והראו אל הכהנים ויהי בלכתם ויטהרו: ^הואחד מהם בראתו כי גרפא וישב וישבח את האלהים בקול גדול: ^וויפל על פניו לרגליו ויודה לו והוא היה שמרוני: ^זויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו והתשעה איה הם: ^חהאם לא נמצא אשר שב לתת כבוד לאלהים זולתי הנכרי הזה: ^טויאמר אליו קום ולך אמונתך הושיעה לך: ^יוישאלהו הפרושים מתי תבוא מלכות האלהים ויען אתם לאמר מלכות האלהים לא תבוא במראה עינים: ^{יא}ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלהים הנה בקרבכם היא: ^{יב}ויאמר אל התלמידים ימים באים והתאוותם לראות יום אחד מימי בן האדם ולא תראו: ^{יג}ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרוצו אחריהם: ^{יד}כי כברק אשר יברק מקצה השמים ויאיר עד קצה השמים כן יהיה בן האדם ביומו: ^{יז}אך בראשונה צריך הוא לסבל הרבה ולהמאס מן הדור הזה: ^{יח}וכאשר היה נח כן יהיה בימי בן האדם: ^{יט}אכלו ושתו נשאו נשים והשיאו נשים לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה ויבא המבול וישחת את כלם: ^כוכאשר היה בימי לוט אכל ושתה קנה ומכר נטע ובנה: ^{כא}ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש וגפריית מן השמים וישחת את כלם: ^{כב}וכה יהיה ביום אשר יגלה בן האדם: ^{כג}ביום ההוא איש אשר יהיה על הגג וכליו בבית אל ירד לשאת אתם ואיש אשר בשדה אל ישב הביתה: ^{כד}זכרו את אשת לוט: ^{כה}המבקש למלט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה: ^{כו}אני אמר לכם בלילה ההוא שנים יהיו במטה אחת האחד יאסף והאחר יעזב: ^{כז}שתים תהינה טחנות יחד האחת תאסף והאחרת תעזב: ^{כח}שנים יהיו בשדה ונאסף האחד והאחר יעזב: ^{כט}ויענו ויאמרו אליו איה זאת אדנינו ויאמר אליהם באשר הפגר שם יקבצו הנשרים:

יח וגם משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות: ^אויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האלהים ולא נשא פנים לאדם: ^בואלמנה היתה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממריבי: ^גויאמן מיום אל יום ואחרי כן אמר בנפשו גם כי את האלהים איני ירא ולאדם לא אשא פנים: ^דאעשה את דין האלמנה הזאת על הוגיעה אתי פן תבוא תמיד ותדכאני במלים: ^הויאמר האדון שמעו את אשר אמר דין העולה: ^והאלהים הלא הוא יעשה דין בחיריו הקראים אליו יומם ולילה גם כי יתמהמה להושיעים: ^זאני אמר לכם כי יעשה את דינם במהרה אך בן האדם בבוא הימצא אמונה בארץ: ^חויוסף וישא משלו אל אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים נבזים בעיניהם ויאמר: ^טשני אנשים עלו אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס: ^יוייתיב הפרוש לבדו והאחר לאמר אלהים אודך כי איני כאשר האדם הגזלים והעשקים והנאפים או גם כמכס הזה: ^{יא}אני צם פעמים בשבוע אני מעשר את כל קניני: ^{יב}והמוכס היה עמד מרחוק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמים כי אם תופף על לבו לאמר אלהים סלח לי החוטא: ^{יג}אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נצדק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה ירומם: ^{יד}ויביאו אליו גם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים ויגערו בס: ^{טו}ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעו כי לאלה מלכות האלהים: ^{טז}אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה: ^{יז}וישאלהו קצין אחד לאמר רבי הטוב מה לי לעשות ואירש חיי עולמים: ^{יח}ויאמר אליו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים: ^{יט}את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך: ^כויאמר את כל אלה שמרתי מנעורי: ^{כא}וישמע ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכר את כל אשר לך וחלק לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא ולך אחרי: ^{כב}ויהי כשמעו את זאת ויעצב מאד כי עשר גדול היה לו: ^{כג}וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים: ^{כד}כי נקל לגמל עבר

טז ויאמר גם אל תלמידיו איש עשיר היה ולו פקיד על ביתו וילשינהו אליו באמרם כי מפזר הוא את קניניך: ^אויקרא אתו ויאמר אליו מה זאת שמעתי עליך תן חשבון פקדתך כי לא תוכל להיות עוד פקיד: ^בויאמר הפקיד בלבו מה אעשה כי יקח אדני ממני את הפקדה לעדר לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש: ^גידעתי מה אעשה למען יאספוני אל בתיהם בעת אוסר מפקדתי: ^דויקרא אל כל איש אשר נשה בהם אדניו וישאל את הראשון כמה אתה חייב לאדני: ^הויאמר מאת בתי שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים: ^וואל אחר אמר כמה אתה חייב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכתב שמנים: ^זוישב האדון את פקיד העולה על אשר הערים לעשות כי בני העולם הזה ערומים הם בדורם מבני האור: ^חוגם אני אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה למען בעת כלתו יאספו אתכם אל משכנות עולם: ^טהנאמן במעט מזער נאמן גם בהרבה והמעול במעט מזער מעול גם בהרבה: ^ילכן אם בממון העולה לא הייתם נאמנים את האמתי מי יפקיד בידכם: ^{יא}ואם בדבר אשר לא אחרים לא הייתם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם: ^{יב}אין עבד אשר יוכל לעבד שני אדנים כי ישנא את האחד ויאהב את האחר או ידבק באחד ואת האחר יבזה לא תוכלו עבד את האלהים ואת הממון: ^{יג}וישמעו כל זאת גם הפרושים אשר הם אהבי כסף וילעגו לו: ^{יד}ויאמר אליהם אתם הם המצטדקים לפני האדם ואלהים יודע את לבבכם כי הגבה באדם תועבה הוא לפני האלהים: ^{טו}התורה והנביאים עד יוחנן ומן אז והלאה בשורת מלכות האלהים וכל איש בחזקה יבוא בה: ^{טז}אבל נקל כי יעברו השמים והארץ מאשר יפל קוץ אחד מן התורה: ^{יז}כל איש המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא וכל הלקח את הגרושה מאישה נאף הוא: ^{יח}איש עשיר היה והוא לבוש ארגמן ושש ויתענג וישמח יום יום: ^{יט}איש אביון ושמו לעזר משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבועות: ^כויתאו לשבע מן הפרורים הנפלים מעל שלחן העשיר וגם הכלבים באו וילקו אבעבועותיו: ^{כא}ויהי כאשר מת האביון ויובל על ידי המלאכים אל חיק אברהם וימת גם העשיר ויקבר: ^{כב}זבהיותו במכאבות בשאול וישא את עיניו וירא את אברהם מרחוק ואת לעזר בחיקו: ^{כג}ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח נא את לעזר ויטבל את קצה אצבעו במים למען קרר את לשוני כי עניתי במוקד הזה: ^{כד}ויאמר אברהם בני זכר כי לקחת טובך בחיך וגם לעזר לקח את הרעות ועתה הוא ינחם ואתה תצטער: ^{כה}ומלבד כל זאת שוחה גדולה מפסקת בינינו וביניכם לבלתי יוכלו עבור החפצים ללכת מפה אליכם ולבלתי יעברו משם אלינו: ^{כו}ויאמר אם כן אבי שאל אני מאתך כי תשלח אתו אל בית אבי: ^{כז}כי יש לי חמשה אחים למען יעיד בהם פן יבאו גם הם אל מקום המעצבה הזה: ^{כח}ויאמר אברהם יש להם משה והנביאים אליהם ישמעון: ^{כט}ויאמר לא כן אבי אברהם אך אם ילך אליהם אחד מן המתים אז ישובו: ^לויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ואל הנביאים גם כי יקום אחד מן המתים לא יאמינו:

יז ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבאו המכשלים אבל אוי לאיש אשר על ידו יבאו: ^אנח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישלך אל הים מאשר יכשיל את אחד מהקטנים אלה: ^בוהשמרו לנפשתיכם אם יחטא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו: ^גואם יחטא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמתי וסלחת לו: ^דויאמרו השליחים אל האדון הוסף לנו אמונה: ^הויאמר האדון לו היתה לכם אמונה כגרגר החרדל אז תאמרו אל התות הזה העקר והנטע בתוך הים וישמע לכם: ^ומי הוא זה מכס ולו עבד חרש או רעה אשר בבאו מן השדה יאמר אליו מהר גשה הנה והסב: ^זהלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחגר מתניך ושרתני עד אם כליתי לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה גם אתה: ^חהגם יתן תודה לעבד על עשתו את אשר צוהו אמרתי לא יתן: ^טככה גם אתם אחרי עשותכם את כל אשר צויתם אמרו עבדים אין מועיל בס אנחנו

עליו את ישוע: ^לובנסעו הציעו את בגדיהם על הדרך: ^לויקרב אל מורד הר הזיתים ויחלו כל המון התלמידים לשבח את האלהים בשמחה ובקול גדול על כל הגבורות אשר ראו לאמר: ^לברוך המלך הבא בשם יהוה שלום בשמים וכבוד במרומים: ^לומקצת פרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבי גער בתלמידך: ^לזיען ויאמר אני אמר לכם כי אם יחשו אלה תזעקנה האבנים: ^למיהי כאשר קרב וירא את העיר ויבך עליה לאמר: ^לכלו ידעת אף את בעוד יומך הזה את דבר שלומך ועתה נעלם מעיניך: ^לכי ימים באים עליך ושפכו איבך סוללה סביבך והקיפוך וצרו עליך מכל עברך: ^לוסחבו אותך ואת בניך בקרבך ולא ישאירו בך אבן על אבן עקב כי לא ידעת את עת פקדתך: ^לויבא אל המקדש ויחל לגרש משם את המכרים ואת הקונים בו: ^לויאמר אליהם הן כתוב ביתי בית תפלה הוא ואתם עשיתם אותו למערת פריצים: ^למיהי מלמד יום יום במקדש והכהנים הגדולים והסופרים וגם ראשי העם מבקשים לאבדו: ^לולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו לשמע אתו:

כמיהי היום והוא מלמד את העם במקדש ומבשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הזקנים: ^לויאמרו אליו אמר נא לנו באי זו רשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת: ^לזיען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי: ^לטבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם: ^לויחשבו בלבם לאמר אם נאמר מן השמים ואמר למה זה לא האמתם לו: ^לואם נאמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנן נביא היה: ^לזיענו לא ידענו מאין: ^לויאמר ישוע אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: ^לויחל לדבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אתו אל כרמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים: ^לולמועד שלח עבד אל הכרמים לתת לו מפרי הכרם והכרמים הכהו וישלחוהו ריקם: ^לויספך שלח עבד אחר ויכו גם אתו ויחרפוהו וישלחוהו ריקם: ^לויספך שלח שלישי וגם אתו פצעו ויגרשוהו וידחפוהו חוצה: ^לויאמר בעל הכרם מה אעשה אשלחה את בני את ידי כראותם אותו אולי יגורו מפניו: ^לוכראות אתו הכרמים נועצו יחדו לאמר זה הוא היוורש לכו ונהרגוהו ותהי לנו הירשה: ^לויגרשו אותו אל מחוץ לכרם ויהרגוהו ועתה מה יעשה להם בעל הכרם: ^לויבוא ויאבד את הכרמים האלה ויתן את הכרם לאחרים ויהי כשמעם ויאמרו חלילה מהיות כזאת: ^לויבטבט במה ויאמר ומה הוא זה הכתוב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: ^לכל הנפל על האבן ההיא ישבר ואת אשר תפל עליו תשחקוהו: ^לויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים לשלח בו את ידם בעת ההיא וייראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המשל הזה: ^לויארבו לו וישלחו מארבים והם נדמו כצדיקים למען ילכדו אותו בדבר להסגירו אל השררה ואל יד ההגמון: ^לויאשאלוהו לאמר רבי ידענו כי נכונה תדבר ותלמד ולא תשא פנים כי באמת מורה אתה את דרך אלהים: ^לבהמתר לנו לתת מס אל הקיסר אם לא: ^לוייכר את נכליהם ויאמר להם: ^למה תנסוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו של הקיסר: ^לויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולא להם את אשר לאלהים: ^לולא יכלו ללכדו בדבר לפני העם ויתמהו על מענהו ויחרישו: ^לויקרבו אנשים מן הצדוקים הכפריים בתחית המתים וישאלוהו לאמר: ^למורה משה כתב לנו כי ימות אח בעל אשה ובנים אין לו ולקח אחיו את אשתו והקים זרע לאחיו: ^לוהנה היו שבעה אחים והראשון לקח אשה וימת לא בנים: ^לויקח אתה השני וימת גם הוא לא בנים: ^לויקח אתה השלישי וככה עשו אף השבעה ולא הניחו בנים וימותו: ^לובאחרונה מתה גם האשה: ^לוהנה בתחית המתים למי מהם תהיה לאשה כי היתה אשה לשבעה: ^לזיען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו נשים ותנשאנה: ^לוהזכים לנחל את העולם הבא ואת תחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה: ^לכי לא יוכלו עוד למות כי שוים הם למלאכים ובני אלהים המה בהיותם בני התקומה: ^לוגם משה רמז בסנה כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ^לוהאלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים לו: ^לזיענו

בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים: ^לויאמרו השמעים ומי יוכל להושע: ^לויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מאלהים: ^לויאמר פטרוס הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחרך: ^לויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אין איש אשר עזב את ביתו או את אבותיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האלהים: ^לולא יקח תחתיהם כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חיי עולמים: ^לויקח אליו את שנים העשר ויאמר להם הננו עלים ירושלימה וימלא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם: ^לכי ימסר לגוים ויהתלו בו ויתעללו בו וירקו בפניו: ^לואחרי הכותם אתו בשוטים ימיתוהו וביום השלישי קום יקום: ^לוהם לא הבינו מאומה ויהי הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנאמר: ^למיהי בקרבם אל ירחו והנה איש עור ישב על הדרך והוא משאל: ^לזישמע את קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת: ^לזויגידו לו כי ישוע הנצרי עובר: ^לזויצעק לאמר ישוע בן דוד חנני: ^לוההלכים בראשנה גערו בו להחשתו והוא הרבה עוד לצעק ישוע בן דוד חנני: ^לזיעמד ישוע ויצו להביאו אליו ויהי כאשר קרב וישאלוהו לאמר: ^למה חפצך כי אעשה לך ויאמר אדני כי אראה: ^לזויאמר אליו ראה אמונתך הושיעה לך: ^לזיפתאם ראה וילך אחריו הלך ושבח את האלהים וכל העם בראותם זאת נתנו תודה לאלהים:

טויבוא ויעבר ביריחו: ^לוהנה איש ושמו זכי מראשי המוכסים והוא עשיר: ^לזיבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יכל מפני העם כי שפל קומה היה: ^לזיקדם וירץ ויעל על שקמה לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה: ^למיהי בבאו אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראהו ויאמר אליו זכי רד מהר כי צריך אני לשבת היום בביתך: ^לזימהר וירד ויאספהו בשמחה: ^לזיולנו כל הראים לאמר בא ללון בבית איש חוטא: ^לזיעמד זכי ויאמר אל האדון הנה אדני את מחצית נכסי אני נתן לעניים ואם עשקתי איש אשיב לו ארבעתים: ^לזויאמר אליו ישוע היום היתה תשועה לבית הזה באשר בן אברהם גם הוא: ^לכי בא בן האדם לבקש ולהושיע את האבד: ^למיהי הם שמעים את זאת ויסף שאת משל על אשר קרב לירושלים והמה חשבים כי מהרה תגלה מלכות האלהים: ^לזעל כן אמר איש אחד מן האדירים הלך אל ארץ רחוקה לקחת לו ממלכה ולשוב: ^לזיקרא אל עשרה מעבדיו ויתן להם עשרה מנים ויאמר להם סחרו בהם עד באי: ^לזובני עירו שנאים אותו וישלחו מלאכים אחריו לאמר לא נחפץ בזה כי ימלך עלינו: ^למיהי אחרי קחתו את הממלכה וישב ויאמר לקרא את העבדים ההם אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הרויח כל אחד במסחרו: ^לזויבא הראשון ויאמר אדני מנה שלך הביא עשרת מנים: ^לזויאמר אליו כן העבד הטוב תחת אשר היית נאמן במעט מזער היה שליט על עשר ערים: ^לזויבא השני ויאמר אדני מנה שלך עשה חמשת מנים: ^לזויאמר גם לזה אף אתה היה על חמש ערים: ^לזויבא האחר ויאמר הא לך מנה שלך אשר היה אצלי צרור בסודר: ^לזמפני יראתי אתך כי אתה איש קשה לקח את אשר לא הנחת וקצר את אשר לא זרעת: ^לזויאמר אליו מפך אשפטך העבד הרע אתה ידעת כי אני איש קשה לקח את אשר לא הנחתי וקוצר את אשר לא זרעתי: ^לזולמה לא נתת את כספי לשלחני ואני בבואי הייתי תובע אותו במרבית: ^לזויאמר אל העמדים שם שאו ממנו את המנה ותנהו אל אשר לו עשרת המנים: ^לזויאמרו אליו אדנינו יש לו עשרת מנים: ^לזיהן אני אמר לכם כי כל איש שיש לו ינתן לו ואשר אין לו יקח ממנו גם את אשר לו: ^לזיבל את איבי ההם אשר לא חפצו מלכי עליהם הביאו אתם הנה והרגו אתם לפני: ^לזיכל לדבר הדברים האלה ויעבר לפניהם ויעל ירושלים: ^למיהי בקרבם אל בית פגי ובית היני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר: ^ללכו אל הכפר אשר ממולנו והיה בבואכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התיירו אתו והביאו: ^לזיכוי ישאל אתכם איש למה תתירוהו כה תאמרו אליו יען כי האדון צריך לו: ^לזיילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם: ^לזיתירו את העיר ויאמר אליהם בעליו למה זה אתם מתירים את העיר: ^לזויאמרו האדון צריך לו: ^לזיביאהו אל ישוע וישליכו את בגדיהם על העיר וירכיבו

הנה אתם באים העירה ופגע אתכם איש נשא צפחת מים לכו אחריו אל הבית אשר יבוא שמה: ^אואמרתם אל בעל הבית כה אמר לך הרב איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם תלמידי: ^בוהוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה שם תכינו: ^גוילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו את הפסח: ^דויהי כאשר הגיעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השליחים אתו: ^הויאמר אליהם נכסף נכספתי לאכל אתכם את הפסח הזה לפני ענותי: ^וכי אמר אני לכם אינני אכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלהים: ^זויקח את הכוס ויברך ויאמר קחו אתה וחלקו ביניכם: ^חכי אמר אני לכם שתה לא אשתה מעתה מתנובת הגפן עד כי תבוא מלכות האלהים: ^טויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם לאמר זה גופי הנתן בעדכם זאת עשו לזכרוני: ^יוכן גם את הכוס אחר הסעודה לאמר זו הכוס היא הברית החדשה בדמי הנשפך בעדכם: ^{יא}אך הנה יד המסר אותי אתי על השלחן: ^{יב}כי הן בן האדם הלך לו כפי אשר נחרץ עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר: ^{יג}והם החלו לחקר איש את רעהו מי הוא זה מהם אשר יעשה זאת: ^{יד}וגם מריבה היתה ביניהם מי יחשב להיות הגדול בהם: ^{טו}ויאמר אליהם מלכי הגוים רדים בהם ושליטיהם יקראו עשי חסד: ^{טז}ואתם לא כן כי הגדול בכם יהיה כצעיר והמשל יהיה כמשרת: ^{יז}כי מי הוא הגדול אם המסב או המשרת הלא המסב ואני הנני בתוכם כמו המשרת: ^{יח}ואתם הם העמדים עמדי עד עתה בניסיונתי: ^{יט}לכן אני מנחיל אתכם כאשר הנחילני אבי את המלכות: ^כלמען תאכלו ותשתו על שלחני במלכותי וישבתם על כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל: ^{כא}ויאמר האדון שמעון שמעון הנה תבע אתכם השטן לזרותכם כחטים: ^{כב}ואני התפללתי בעדך אשר לא תכלה אמונתך ואתה כאשר תשוב חזק את אחיך: ^{כג}והוא אמר אליו אדני הנני נכון ללכת אתך גם לבית האסורים גם למוות: ^{כד}ויאמר אני אמר לך פטרוס לא יקרא תרגל היום עד כי שלש פעמים כחשת בי לאמר לא ידעתיו: ^{כה}ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בלי כיס ותרמיל ונעלים החסרתם דבר ויאמרו לא חסרנו כל דבר: ^{כו}ויאמר אליהם אכן עתה אשר לו כיס ישארו וכן גם את התרמיל ואשר אין לו הוא ימכר את בגדו ויקנה חרב: ^{כז}כי אמר אני לכם אשר צריך עוד להתמלא בי הכתוב הזה ואת פשעים נמנה כי כל הכתוב עלי בא עד קצו: ^{כח}ויאמרו אדנינו הנה פה שתי חרבות ויאמר אליהם די: ^{כט}ויצא וילך כיום ביום על הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו: ^לויבא אל המקום ויאמר אליהם התפללו לבלתי בוא לידי נסיון: ^{לא}והוא נפרד מהם הרחק כקלע אבן ויכרע על ברכיו ויתפלל לאמר: ^{לב}אבי אם רצונך להעביר מעלי את הכוס הזאת אך אל יהי כרצוני כי אם כרצונך: ^{לג}ויאמר אליו מלאך מן השמים ויחזקוהו: ^{לד}ויבאו עליו חבלי מות ויוסף להתפלל בחזקה ותהי זעתו כנטפי דם ירדים לארץ: ^{לה}ויקם מהתפלל ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים מיגון: ^{לו}[74-64] ויאמר אליהם למה תישנו קומו והתפללו אשר לא תבאו לידי נסיון, עודנו מדבר והנה המון ואחד משנים העשר הנקרא יהודה הלך לפניו ויקרב אל ישוע לנשק לו: ^{לז}[74-64]: ^{לח}ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה אתה מוסר את בן האדם: ^{לט}והאנשים אשר אתו ראים את אשר יהיה ויאמרו אליו אדנינו הנכה בחרב: ^לויך אחד מהם את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אוזנו הימנית: ^{לא}ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו וירפאהו: ^{לב}ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש והזקנים אשר באו עליו לאמר כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות: ^{לג}וזהו אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם בי יד ואולם זאת היא שעתכם ושלטן החשך: ^{לד}ויתפשו אותו ויליכהו ויביאהו בית הכהן הגדול ופטרוס הלך אחריו מרחוק: ^{לה}ויהי כי בערו אש בתוך החצר וישבו יחדו וישב גם פטרוס בתוכם: ^{לו}ותראהו השפחה יושב נגד האור ותבט בו ותאמר גם זה היה עמו: ^{לז}ויחש בו ויאמר אשה לא ידעתיו: ^{לח}ואחרי מעט ראהו אדם אחר ויאמר גם אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי אינני: ^לואחרי עבר כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנם גם זה היה עמו כי אף הוא גלילי: ^{לא}ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעתי מה אתה אמר והוא עודנו מדבר והתרגל קרא:

מן הסופרים רבי יפה דברת: ^אולא ערבו עוד את לבם לשאל אותו דבר: ^בויאמר אליהם איך יאמרו על המשיח כי הוא בן דוד: ^גוהוא דוד אמר בספר תהלים נאם יהוה לאדני שב לימיני: ^דעד אשית איביך הדם לרגליך: ^הוהנה דוד קרא לו אדון ואיך הוא בנו: ^וויאמר אל תלמידיו באזני כל העם: ^זוהזהירו מן הסופרים החפצים להתהלך עטופי טלית וואהבים את שאלות שלומם בשוקים ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות ואת מסבות הראש בסעודות: ^חוהבלעים את בתי האלמנות ומאריכים תפלתם למראה עינים המה משפט על יתר יקחו:

כאויבט וירא את העשירים משליכים את נדבותם לארון האוצר: ^אוירא גם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרוטות: ^בויאמר אמת אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכלם: ^גכי כל אלה התנדבו לאלהים מהעדף שלהם והיא מחסרונה את כל רכושה נתנה: ^דויהי באמרם על המקדש כי מהדר הוא באבנים יפות ובמתנות ויאמר: ^האת אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא תשארו אבן על אבן אשר לא תתפרק: ^ווישאלוהו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היותה: ^זויאמר ראו פן תתעו כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחריהם: ^חובשמעכם מלחמות ומהומות אל תחתו כי היו תהיה זאת לראשונה אך עוד קץ למועד: ^טויספך דבר אליהם לאמר יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה: ^יוהיה רעש גדול כה וכה ורעב ודבר וגם מוראים ואתות גדולות מן השמים: ^{יא}ולפני כל אלה ישלחו בכם את ידיהם וירדפו וימסרו אתכם לבתי כנסיות ואל בתי כלאים ותובאו לפני מלכים ומשלים למען שמי: ^{יב}והיתה זאת לכם לעדות: ^{יג}על כן שיתו לבבכם לבלתי דאג במה תצטדקו: ^{יד}כי אנכי נתן לכם פה וחכמה אשר לא יוכלו לעמד לפניו ולדבר נגדה כל מתקוממים: ^{טו}וגם תמסרו על ידי יולדיכם ואחיכם וקרוביכם ורעיקים וימיתו מכם: ^{טז}והיייתם שנואים לכל אדם למען שמי: ^{יז}אך לא יפל משערת ראשכם ארצה: ^{יח}בתוחלתכם קנו לכם את נפשתיכם: ^{יט}וכאשר תראו מחנות סובבים את ירושלים ידעו תדעו כי קרב חרבנה: ^כאז ינוסו אנשי יהודה אל ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר הם בפרוות אל יבואו בה: ^{כא}כי ימי נקם המה למלאת כל הכתוב: ^{כב}ואני להרות ולמיניקות בימים ההם כי תהיה צרה גדולה בארץ וקצף על העם הזה: ^{כג}ונפלו לפי חרב והגלו אל כל הגוים וירושלים תרמס ברגלי גוים עד כי ימלאו עתות הגוים: ^{כד}והיו אתות בשמש ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה לגוים ומבוכה מהמית הם ודכיו: ^{כה}וימוגו בני האדם מאימה ומחרדת הבאות על כל הארץ כי כחות השמים יתמוטטו: ^{כו}ואז יראו את בן האדם בא בענן בגבורה ובכבוד רב: ^{כז}וכאשר תחל להיות זאת התעודו ושאו ראשיכם כי קרובה גאלתכם לבוא: ^{כח}ויידבר אליהם משל ראו את התאנה ואת כל העצים: ^{כט}כי תראו אתם מוציאים את פרחם הלא ידעתם כי קרב הקיץ: ^לככה אף אתם בבא אלה לעיניכם דעו כי קרובה מלכות האלהים: ^{לא}אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד כי יהיה הכל: ^{לב}השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו: ^{לג}רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם בסבא ובשכרון ובדאגות המחיה ובא עליכם היום ההוא פתאם: ^{לד}כי כמו פח יבוא על כל הישבים על פני כל הארץ: ^{לה}לכן שקדו בכל עת והתפללו למען תעצרו כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתייבב לפני בן האדם: ^{לו}ויהי מלמד יומם במקדש ובלילה יצא בהר הנקרא הר הזיתים ללון: ^{לז}וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותו:

כבויקרב חג המצות הנקרא פסח: ^אוהכהנים הגדולים והסופרים מבקשים איך יהרגו כי יראו מפני העם: ^בוהשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר: ^גוילך וידבר עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך ימסרנו אל ידם: ^דוישמוחו ויאתו לתת לו כסף: ^הויבטח אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא לעיני ההמון: ^וויבא יום המצות אשר זבח יזבח בו הפסח: ^זוישלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לכו והכינו לנו את הפסח ונאכלה: ^חויאמרו אליו באי זה מקום תחפץ כי נכין אותו: ^טויאמר אליהם

מיוען האחר ויגער בו לאמר האינך ירא את האלהים בהיותך בעצם הענש הזה: ^מוהן אנחנו בו כמשפט כי לקחנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מאומה רע: ^{מז}ויאמר אל ישוע זכרני נא אדני בבאך במלכותך: ^{מח}ויאמר ישוע אליו אמר אני לך כי היום תהיה עמדי בגן עדן: ^{מט}ויהי כשעה הששית והנה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: ^נהיוחשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעים: ^{נא}ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוחי ובאמרו זאת נפח נפשו: ^{נב}וירא שר המאה את אשר נהיתה ויתן כבוד לאלהים לאמר אכן האיש הזה צדיק היה: ^{נג}וכל המון העם אשר התאספו יחד למראה הזה בהביטם אל כל אשר נעשה תופפו על לבביהם וישבו: ^{נד}וכל מידעיו עמדו מרחוק וגם הנשים אשר הלכו אתו מן הגליל ועיניהן ראות את אלה: ^{נה}והנה איש ושמו יוסף והוא מן היעצים איש טוב וצדיק מן הרמתים עיר היהודים: ^{נו}אשר לא הסכים לעצתם ולפעלם ומחכה גם הוא למלכות האלהים: ^{נא}ויגש אל פילטוס וישאל ממנו את גיית ישוע: ^{נב}ויורד אתה ויכרעה בסדינים וישימה בקבר חצוב בסלע אשר עדן לא הושם בו אדם: ^{נג}ויום ערב שבת היה והשבת הגיעה: ^{נד}ותולכנה אחריו מן הנשים אשר באו אתו מן הגליל ותחזינה את הקבר ואת אשר הושם בו גייתו: ^{נה}ואחרי שובן הכינו סמים ומרקחות ובשבת שבתו כפי המצוה:

כד ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותביאנה את הסמים אשר הכינו ועמהן עוד אחרות: ^{כד}וימצאו את האבן גלולה מן הקבר: ^{כה}ותבאנה פנימה ולא מצאו את גיית האדון ישוע: ^{כו}ויהי הנה נבכות על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושיהם מזהירים: ^{כז}ויפל פחד עליהן ותקדנה אפים ארצה ויאמרו אליהן מה תבקשנה את החי אצל המתים: ^{כח}איננו פה כי קם זכרנה את אשר דבר אליכן בעוד היותו בגליל לאמר: ^{כט}כי צריך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאים ולהצלב וביום השלישי קום יקום: ^לותזכרנה את דבריו: ^{לא}ותשבנה מן הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשתי העשר ולכל האחרים: ^{לב}ומרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמהן הנה היו המדברות אל השליחים את הדברים האלה: ^{לג}ויהיו דבריהן כדברי ריק בעיניהם ולא האמינו להן: ^{לד}ופטרוס קם וירץ אל הקבר וישקף ולא ראה כי אם התכריכים מנחים שם וישב למקומו משתומם על הנהיה: ^{לה}והנה שנים מהם היו הלכים בעצם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים כששים ריס ושמו עמאוס: ^{לו}והם נדברו איש אל רעהו על כל הקרות האלה: ^{לז}ויהי בדברם ובהתוכם יחד ויגש ישוע אף הוא וילך אתם: ^{לח}ויעיניהם נאחזו ולא יכירהו: ^{לט}ויאמר אליהם מה המה הדברים האלה אשר אתם נשאים ונתנים בהם יחדו בדרך ופניכם זעפים: ^מויען האחד אשר שמו קליופס ויאמר אליו האתה לבדך גר בירושלים ואינך ידע את הקרת בה בימים האלה: ^{מא}ויאמר אליהם ומה המה ויגידו אליו מעשה ישוע הנצרי אשר היה איש נביא גבור בפעל ובאמר לפני האלהים ולפני כל העם: ^{מב}ואת אשר כהנינו הגדולים וזקנינו הסגירהו למשפט מות ויצלבהו: ^{מג}ואנחנו חכינו כי הוא העתיד לגאל את ישראל ועתה בכל זאת היום יום שלישי מאז נעשו אלה: ^{מד}והנה גם נשים מקרבנו החרידנו אשר קדמו בבקר לבא לקבר: ^{מה}ולא מצאו את גייתו ותבאנה ותאמרנה כי ראו גם מראה מלאכים האמרים כי הוא חי: ^{מו}וילכו אנשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו הנשים ואותו לא ראו: ^{מא}ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים: ^{מב}הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולבוא אל כבודו: ^{מג}ויתחל ממשו ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עליו: ^{מד}ויקראו אל הכפר אשר הם הלכים שמה וישם פניו כהלך לו לדרכו: ^{מה}ויפצרו בו לאמר שבה אתנו כי עת ערב הגיע ונטה היום ויבא הביתה לשבת אתם: ^{מו}ויהי כאשר הסב עמהם ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם: ^{מא}ותפתחנה עיניהם ויכירהו והוא חמק עבר מעיניהם: ^{מב}ויאמרו איש אל רעהו הלא היה בער לבבנו בקרבנו בדברו אלינו בדרך ויפתח לנו את הכתובים: ^{מג}ויקומו בשעה ההיא וישבו ירושלים וימצאו את עשתי

מיוען האדון ויבט אל פטרוס ויזכר פטרוס את דבר האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרא התרנגל תכחש בי שלש פעמים: ^{מז}ויצא פטרוס החוצה וימרר בכי: ^{מח}והאנשים אשר אחזו את ישוע התעללו בו ויכהו: ^{מט}ויוחפו את ראשו ויכהו על פניו וישאלהו לאמר הנבא מי הוא ההלם אותך: ^נויעוד גדופים אחרים הרבו עליו: ^{נא}ובהית הבקר נקהלו זקני העם והכהנים הגדולים והסופרים ויעלהו לפני הסנהדרין שלהם ויאמרו האתה הוא המשיח אמר לנו: ^{נב}ויאמר אליהם כי אינך לכם לא תאמינו: ^{נג}וגם אם אשאל לא תשיבו דבר ולא תשלונו: ^{נד}אבל מעתה יהיה בן האדם ישב לימין גבורת האלהים: ^{נה}ויאמרו כלם הכי אתה הוא בן האלהים ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני הוא: ^{נו}ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא באזינו שמענוה מפי:

כה ויקם כל קהלם ויוליכוהו אל פילטוס: ^{כה}ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסית את העם ומנע אתו מתת מס אל הקיסר באמרו כי הוא מלך המשיח: ^{כו}וישאלהו פילטוס לאמר האתה הוא מלך היהודים ויען אתו ויאמר אתה אמרת: ^{כז}ויאמר פילטוס אל ראשי הכהנים ואל המון העם לא מצאתי דבר אשם באיש הזה: ^{כח}והם התאמצו לדבר מדיח הוא את העם בלמדו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הנה: ^{כט}ויהי כשמע פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי: ^לוכאשר ידע כי מממשלת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה גם הוא בירושלים בימים האלה: ^{לא}וישמח הורדוס עד מאד כראותו את ישוע כי מימים רבים אוה לראת אתו על כי שמע את שמעו ויקו לראת אותו אשר יעשה: ^{לב}ויברר לשאל אותו והוא לא השיב אתו דבר: ^{לג}ויעמדו הכהנים הגדולים והסופרים ויתחזקו לדבר עליו שטנה: ^{לד}ויבז אתו הורדוס עם צבאותיו ויהתל בו וילבש אותו בגד זהורית וישלחהו אל פילטוס: ^{לה}ביום ההוא נהיו פילטוס והורדוס לאהבים יחדו כי מלפנים איבה היתה בינתם: ^{לו}ויקרא פילטוס את ראשי הכהנים ואת השרים ואת העם: ^{לז}ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסית את העם והנה אני חקרתיו לעיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמת מאומה מן הדברים אשר אתם טוענים עליו: ^{לח}וגם הורדוס לא מצא כי שלחתי אתכם אליו והנה אין בו חטא משפט מות: ^{לט}ועל כן איסרנו ואפטרנו: ^מועליו היה לפטר להם איש אחד בימי החג: ^{מא}ויעצקו כל המונם ויאמרו הסר את זה ופטר לנו את בר אבא: ^{מב}והוא היה משלך בית האסורים על דבר מרד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח: ^{מג}ויסוף פילטוס לשאת קולו כי חפץ לפטר את ישוע: ^{מד}והמה צעקו אליו לאמר הצלב אותו וצלב: ^{מה}ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל אשמת מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו: ^{מו}ויפצרו בו בקול גדול ויבקשו כי יצלב ויחזק קולם וקול הכהנים הגדולים: ^{מא}ויגזר פילטוס כי תעשה בקשתם: ^{מב}ויפטר להם את המשלך בית האסורים על דבר מרד ורצח את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרצונם: ^{מג}וכאשר הוליכו משם ויחזיקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קוריני ושימו עליו את הצלב לשאת אחרי ישוע: ^{מד}וילכו אחריו המון עם רב והמון נשים והנה ספדות ומקוננות עליו: ^{מה}ויפן ישוע ויאמר אליהן בנות ירושלים אל תבכינה עלי כי אם על נפשכן בכינה ועל בניכן: ^{מו}כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות ואשרי המעים אשר לא ילדו והשדים אשר לא הינקו: ^{מא}לא יחלו לאמר אל ההרים נפלו עלינו ואל הגבעות כסונו: ^{מב}כי אם יעשו כזאת בעץ הלח מה יעשה ביבש: ^{מג}וגם שנים אחרים אנשי בלעל מוצאים אתו למות: ^{מד}ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אתו שם ואת אנשי הבלעל זה לימינו וזה לשמאלו: ^{מה}ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו בגדיו להם ויפילו גורל: ^{מו}והעם עמד שם וראה וילעגו לו השרים לאמר את אחרים הושיע ישוע נא את נפשו אם הוא המשיח בחיר האלהים: ^{מא}ויהתלו בו אנשי הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ: ^{מב}ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע את נפשך: ^{מג}והם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים: ^{מד}ותאחד מאנשי הבלעל התלויים גדפו לאמר הלא אתה המשיח הושע את עצמך ואתנו:

העשר ואת אשר אתם נקהלים יחד: ל^דהאמרים אכן קם האדון מן המתים ונראה אל שמעון: ל^הויספרו גם הם את אשר נעשה להם בדרך ואיך הכירהו בבציעת הלחם: ל^ועודם מדברים כדברים האלה והוא ישוע עמד בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם: ל^זוהמה חתו ונבעתו ויחשבו כי רוח ראו: ל^חויאמר אליהם מה זה אתם נבהלים ועל מה זה מחשבות עלות בלבבכם: ל^טראו את ידי ואת רגלי כי אנכי הוא משוני וראו כי רוח אין לו בשר ועצמות כאשר אתם ראים שיש לי: מ^אאחרי אמרו את זאת הראה אתם את ידיו ואת רגליו: מ^בוהם עוד לא האמינו משמחה ותמהו ויאמר אליהם היש לכם פה דבר אכל: מ^גויהתנו לפניו חלק דג צלוי ומעט צוף דבש: מ^דויקח ויאכל לעיניהם: מ^הויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעוד היותי עמכם כי המלא ימלא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים: מ^והאז פתח את לבבם להבין את הכתובים: מ^זויאמר אליהם כן כתוב וכן נגזר אשר יענה המשיח ויקום מן המתים ביום השלישי: מ^חואשר תקרא בשמו תשובה וסליחת החטאים בכל הגוים החל מירושלים: מ^טואתם עדים בזאת: מ^יוהנני שולח עליכם את הבטחת אבי ואתם שבו בעיר ירושלים עד כי תלבשו עז ממרום: י^אויוליכם מחוץ לעיר עד בית היני וישא את ידיו ויברכם: י^בויהי בברכו אתם ויפרד מאתם וינשא השמימה: י^גוהם השתחוו לו וישבו לירושלים בשמחה גדולה: י^דויהיו תמיד במקדש מהללים ומברכים את האלהים אמן:

משה בספר התורה והנביאים את ישוע בן יוסף מנצרת: ¹⁰ ויאמר אליו נתנאל המנצרת תצא לנו טובה ויאמר אליו בא וראה: ¹¹ וירא ישוע את נתנאל בא לקראתו ויאמר עליו הנה באמת בן ישראל אשר אין בו רמיה: ¹² ויאמר אליו נתנאל מאין ידעתני ויען ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאנה אנכי ראיתך: ¹³ ויען נתנאל ויאמר אליו רבי אתה בן אלהים אתה הוא מלך ישראל: ¹⁴ ויען ישוע ויאמר אליו על אמרי לך כי תחת התאנה ראיתך האמנת הנה גדלות מאלה תראה: ¹⁵ ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי אלהים עלים וירדים על בן אלהים:

בוביום השלישי היתה חתנה בקנה אשר בגליל ואם ישוע היתה שם: ¹ וישוע ותלמידיו היו גם הם קרואים אל החתנה: ² ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם: ³ ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשה עתי עדין לא באה: ⁴ ותאמר אמו אל המשרתים ככל אשר יאמר לכם תעשו: ⁵ והנה ששה כדי אבן ערוכים שם כמשפט היהודים לטהרתם שתיים או שלש בתים יכיל כל אחד: ⁶ ויאמר אליהם ישוע מלאו לכם הכדים מים וימלאום עד למעלה: ⁷ ויאמר שאבו נא והביאו אל רב המסכה ויביאו: ⁸ ויטעם רב המסכה את המים אשר נהפכו ליין ולא ידע מאין הוא ואולם המשרתים אשר שאבו את המים ידעו ויקרא רב המסכה אל החתן: ⁹ ויאמר אליו כל איש יתן בראשונה את היין הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הגרוע ואתה צפנת היין הטוב עד עתה: ¹⁰ וזאת תחלת האתות אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הגליל וגלה את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: ¹¹ ויהי אחרי כן וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ולא ארכו ימי שבתם שם: ¹² ויקרבו ימי חג הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים: ¹³ וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובני יונה ואת מחליפי כסף יושבים שם: ¹⁴ ויקח חבלים ויעבתם לשוט ויגרש כלם מן המקדש ואת הצאן ואת הבקר ויפזר את מעות השלחנים ויהפך שלחנתיהם: ¹⁵ ואל מכרי היונים אמר הוציאו אלה מזה ואל תעשו את בית אבי לבית מסחר: ¹⁶ ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתך אכלתני: ¹⁷ ויענו היהודים ויאמרו אליו אי זו אות תראנו כי כזאת אתה עשה: ¹⁸ ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את ההיכל הזה ובשלשה ימים אקים: ¹⁹ ויאמרו היהודים הנה זה ארבעים ושיש שנה נבנה ההיכל הזה ואתה בשלשה ימים תקימנו: ²⁰ והוא דבר על היכל גיתו: ²¹ ואחרי קומו מן המתים זכרו תלמידיו כי זאת אמר להם ויאמינו בכתוב ובדבר אשר דבר ישוע: ²² ויהי בהיות בירושלים בחג הפסח האמינו רבים בשמו כי ראו האתות אשר עשה: ²³ והוא ישוע לא הפקיד את עצמו בידם על אשר ידע את כלם: ²⁴ ולא הצטרך לעדות איש על האדם כי הוא ידע מה בקרב האדם:

גויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו נקדימון שר ליהודים: ¹ ויבא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת אלהים באת כי לא יוכל איש לעשות האתות אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו: ² ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מלמעלה לא יוכל לראות מלכות האלהים: ³ ויאמר אליו נקדימון איך יולד אדם והוא

אבראשית היה הדבר והדבר היה את האלהים ואלהים היה הדבר: ² והוא היה בראשית אצל האלהים: ³ והכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה: ⁴ ובו היו חיים והחיים היו אור בני האדם: ⁵ והאור בחשך זרח והחשך לא השיגו: ⁶ ויהי איש שלוח מאת האלהים ושמו יוחנן: ⁷ והוא בא לעדות להעיד על האור למען יאמינו כלם על ידו: ⁸ והוא לא היה האור כי אם להעיד על האור: ⁹ והאור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל העולם: ¹⁰ בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא הכירו: ¹¹ והוא בא אל אשר לו ואשר המה לו לא קבלו: ¹² והמקבלים אתו נתן עז למו להיות בנים לאלהים המאמינים בשמו: ¹³ ואשר לא מדם ולא מחפץ הבשר אף לא מחפץ גבר כי אם מאלהים נולדו: ¹⁴ והדבר נהיה בשר וישכן בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת: ¹⁵ ויוחנן מעיד עליו ויקרא לאמר הנה זה הוא אשר אמרתי עליו הבא אחרי היה לפני כי קדם לי היה: ¹⁶ וממלואו לקחנו כלנו חסד על חסד: ¹⁷ כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת באו על ידי ישוע המשיח: ¹⁸ את האלהים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק האב הוא הודיע: ¹⁹ וזאת היא עדות יוחנן בשלח היהודים מירושלים כהנים ולוים לשאל אתו מי אתה: ²⁰ ויודה ולא כחש ויודה לאמר אני אינני המשיח: ²¹ ואישאלו אתו מי אפוא אתה האתה אליהו ויאמר אינני האתה הנביא ויען לא: ²² ויאמרו אליו מי זה אתה למען נשיב לשלחינו דבר מה תאמר עליך: ²³ ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישעיהו הנביא: ²⁴ והמשלחים היו מן הפרושים: ²⁵ וישאלוהו ויאמרו אליו מדוע אפוא מטביל אתה אם אינך המשיח או אליה או הנביא: ²⁶ ויען אתם יוחנן ויאמר אנכי מטביל במים ובתוככם עומד אשר לא ידעתם אתו: ²⁷ והוא הבא אחרי אשר היה לפני ואני נקלתי מהתיר שרוך נעליו: ²⁸ וזאת היתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יוחנן מטביל שם: ²⁹ ויהי ממחרת וירא יוחנן את ישוע בא אליו ויאמר הנה שם האלהים הנשא חטאת העולם: ³⁰ זה הוא אשר אמרתי עליו אחרי יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי היה: ³¹ ואני לא ידעתי כי אם בעבור יגלה בישראל באתי אני לטבל במים: ³² ויעד יוחנן ויאמר חזיתי הרוח כדמות יונה ירדת משמים ותנח עליו: ³³ ואני לא ידעתי אולם השלח אתי לטבל במים הוא אמר אלי את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש: ³⁴ ואני ראיתי ואעידה כי זה הוא בן האלהים: ³⁵ ויהי ממחרת ויסף יוחנן ויעמד ושנים מתלמידיו עמו: ³⁶ ויבט אל ישוע והוא מתהלך ויאמר הנה שם האלהים: ³⁷ וישני תלמידיו שמעו את דברו וילכו אחרי ישוע: ³⁸ ויפן ישוע אחרי וירא אתם הלכים אחריו ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו רבי פרושו מורי איפה תלך: ³⁹ ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את מקום מלוננו וישבו עמו ביום ההוא והעת כשעה העשירית: ⁴⁰ ואחד מן השנים אשר שמעו מאת יוחנן והלכו אחריו הוא אנדרי אחי שמעון פטרוס: ⁴¹ והוא פגש בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו אשר תרגומו כריסטוס: ⁴² ויוליכוהו אל ישוע ויהי כהביט אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך יקרא כיפא אשר תרגומו פטרוס: ⁴³ ויהי ממחרת ויאל ישוע לצאת הגלילה וימצא את פילפוס ויאמר אליו לך אחרי: ⁴⁴ ופילפוס היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרוס: ⁴⁵ ויפגע פילפוס את נתנאל ויאמר אליו מצאנו אתו אשר כתב

הלוֹם: "ותען האשה ותאמר אין לי איש ויאמר אליה ישוע כן דברת אין לי איש: ¹⁷כי בעלים חמשה היו לך ואשר לך עתה איננו בעלך לכן אמת הדבר אשר דברת: ¹⁸ותאמר אליו האשה אדני ראה אנכי כי נביא אתה: ¹⁹אבותינו השתחוו בהר הזה ואתם אמרים כי ירושלים היא המקום הנבחר להשתחוות שמה: ²⁰ויאמר אליה ישוע אשה האמיני לי כי תבוא שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים תשתחוו לאב: ²¹אתם משתחוים אל אשר לא ידעתם ואנחנו משתחוים אל אשר ידענו כי הישועה מן היהודים היא: ²²אולם תבוא שעה ועתה היא אשר עבדי אל האמתים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי במשתחוים כאלה חפץ האב: ²³האלהים רוח הוא והמשתחוים לו צריכים להשתחוות ברוח ובאמת: ²⁴ותאמר אליו האשה ידעתי כי יבא המשיח הנקרא כריסטוס הוא בבואו יגיד לנו את כל: ²⁵ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר אליך: ²⁶ויהי הוא מדבר ככה ותלמידיו באו ויתמהו על דברו עם אשה אך לא אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה: ²⁷ותעזב האשה את כדה ותלך העירה ותאמר אל האנשים: ²⁸באו וראו איש אשר הגיד לי כל אשר עשיתי הכי זה הוא המשיח: ²⁹ויצאו מן העיר ויבאו אליו: ³⁰אטרום יבאו ותלמידיו בקשו ממנו לאמר אכל נא אדני: ³¹ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם: ³²ויאמרו התלמידים איש אל רעהו הכי הביא לו איש לאכל: ³³ויאמר אליהם ישוע מאכלי הוא לעשות רצון שלחי ולהשלים מעשהו: ³⁴הלא אתם תאמרו כי עוד ארבעה חדשים והקציר בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדות כי כבר הלבינו לקציר: ³⁵והקוצר יקח שכרו ויאסף תבואה לחיי עולמים למען ישמחו יחדו גם הזרע גם הקוצר: ³⁶כי בזאת אמת המשל כי זה זרע ואחר יקצר: ³⁷אנכי שלחתי אתכם לקצר את אשר לא עמלתם בו ואחרים עמלו ואתם נכנסתם בעמלם: ³⁸ויאמינו בו שמרנים רבים מן העיר ההיא על דבר האשה אשר העידה לאמר הוא הגיד לי את כל אשר עשיתי: ³⁹ויהי כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנו לשבת אתם וישב שם יומים: ⁴⁰ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברו: ⁴¹ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאמרך נאמינו כי באזינו שמענו ונדע כי אמנם זה הוא המשיח מושיע העולם: ⁴²ויהי מקץ שני הימים ויצא משם ללכת הגלילה: ⁴³כי הוא ישוע העיד כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבד: ⁴⁴ויהי הוא בא ארץ הגלילה ויאספהו אנשי הגלילה כי ראו את כל אשר עשה בירושלים בימי חג כי גם הם עלו לחג את החג: ⁴⁵ויבא ישוע עוד הפעם אל קנה אשר בגליל מקום שומו המים ליינו ואיש היה מעבדי המלך ובנו חלה בכפר נחום: ⁴⁶ויהי כשמעו כי בא ישוע מיהודה לארץ הגלילה וילך אליו וישאל מאתו לרדת ולרפא את בנו כי קרב למות: ⁴⁷ויאמר אליו ישוע אם לא תראו אתות ומופתים לא תאמינו: ⁴⁸ויאמר אליו האיש אשר מעבדי המלך אדני רדה נא בטרם ימות בני: ⁴⁹ויאמר אליו ישוע לך בנך חי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע וילך: ⁵⁰ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו אתו כי חי בנו: ⁵¹ויודרש מאתם את השעה אשר בה רוח לו ויאמרו אליו תמול בשעה השביעית עזבתו הקדחת: ⁵²ויודע אביו כי היתה השעה אשר דבר לו ישוע בנך חי ויאמן הוא וכל ביתו: ⁵³זה הוא האות השני אשר עשה ישוע בבואו מיהודה לארץ הגלילה:

א ואחר הדברים האלה היה חג ליהודים ויעל ישוע ירושלים: ²ובירושלים ברכה קרובה לשער הצאן ושמה בלשון עברית בית חסדא ולה חמשה אלמים: ³שמה שכבו חולים ועורים ופסחים ויבשי כח לרב והמה מיחלים לתנועת המים: ⁴כי מלאך ירד במועדו אל הברכה וירעש את מימיה והיה הירד ראשון אל תוכה אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלה אשר דבקה בו: ⁵והאיש היה שם אשר חלה חליו זה שלשים ושמונה שנה: ⁶וירא אתו ישוע שכב וידע כי ארכו לו ימי חליו ויאמר אליו התחפץ להרפא: ⁷ויען החולה אדני אין איש אתי אשר ישליכני בהרעש המים אל הברכה ובטרם אבא וירד אחר לפני: ⁸ויאמר אליו ישוע קום שא את משכבך והתהלך: ⁹וכרע שם האיש לאיתנו וישא את משכבו ויתהלך והיום ההוא יום שבת היה: ¹⁰ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך

זקן הכי שוב ישוב אל בטן אמו ויולד: ¹¹ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים: ¹²הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד מן הרוח רוח הוא: ¹³אל תתמה על אמרי לך כי עליכם להולד מלמעלה: ¹⁴הרוח באשר יחפץ שם הוא נשב ואתה תשמע את קולו אך לא תדע מאין בא ואנה הוא הולך כן כל הנולד מן הרוח: ¹⁵ויען נקדימו ויאמר אליו איכה תהיה כזאת: ¹⁶ויען ישוע ויאמר אליו רבן של ישראל אתה וזאת לא ידעת: ¹⁷אמן אמן אני אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ראינו נעיד ואתם לא תקבלו עדותנו: ¹⁸אם אמרתי אליכם דברי הארץ ואינכם מאמינים איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמים: ¹⁹ואיש לא עלה השמימה בלתי אם אשר ירד מן השמים בן האדם אשר הוא בשמים: ²⁰וכאשר הגביה משה את הנחש במדבר כן צריך בן האדם להנשא: ²¹ולמען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים: ²²כי ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את בנו את יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים: ²³כי האלהים לא שלח את בנו אל העולם לדון את העולם כי אם למען ישוע בו העולם: ²⁴המאמין בו לא ידון ואשר לא יאמין בו כבר נדון כי לא האמין בשם בן האלהים היחיד: ²⁵וזה הוא הדן כי האור בא אל העולם ובני האדם אהבו החשך מן האור כי רעים מעשיהם: ²⁶כי כל פעל עולה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יוכחו מעשיו: ²⁷אבל עשה האמת יבא לאור למען יגלו מעשיו כי נעשו באלהים: ²⁸ויהי אחרי הדברים האלה ויבא ישוע ותלמידיו אל ארץ יהודה ויגר שם עמהם ויטבלו: ²⁹וגם יוחנן היה טבל בעינו קרוב לשלם כי שמה מים לרב ויבאו ויטבלו: ³⁰כי עוד לא נתן יוחנן אל בית הסהר: ³¹ויהי ריב בין תלמידי יוחנן ובין היהודים על דבר הטהרה: ³²ויבאו אל יוחנן ויאמרו אליו רבי האיש אשר היה עמך בעבר הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכלם באים אליו: ³³ויען יוחנן לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם נתן לו מן השמים: ³⁴וזאת עדי כי אמרתי אנכי אינני המשיח רק שלוח אני לפניו: ³⁵אשר לו הכלה הוא החתן ורע החתן ורע החתן העמד ושמע אתו שמוח ישמח לקול החתן הנה שמחתי זאת עתה שלמה: ³⁶הוא יגדל הלך וגדל ואני אחסר הלך וחסור: ³⁷אבל ממעל נעלה על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעלה על כל: ³⁸וזאת אשר ראה ושמע את זאת יעיד ואין מקבל עדותו: ³⁹והאשר קבל עדותו חתום חתום כי האלהים אמת: ⁴⁰כי את אשר שלחו אלהים דברי אלהים ידבר כי לא במדה נתן אלהים את הרוח: ⁴¹האב אהב את בנו ואת כל נתן בידו: ⁴²לכל המאמין בבן יש לו חיי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרון אלהים ישכן עליו:

א ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיוחנן: ²ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם תלמידיו: ³ויעזב את ארץ יהודה וילך שנית הגלילה: ⁴ויהי לו לעבר בארץ שמרון: ⁵ויבא לעיר מערי שמרון ושמה סוכר היא ממול חלקת השדה אשר נתנה יעקב לבנו ליוסף: ⁶וישם באר יעקב וישוע היה עיף מן הדרך וישב לו על הבאר והעת כשעה הששית: ⁷ותבא אשה משמרון לשאב מים ויאמר אליה ישוע תני נא לי לשתות: ⁸כי תלמידיו הלכו העירה לקנות אכל: ⁹ותאמר אליו האשה השמרנית הן יהודי אתה ואיככה תשאל ממני לשתות ואנכי אשה שמרנית כי לא יתערבו היהודים עם השמרונים: ¹⁰ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את מתת אלהים ומי הוא האמר אליך תני נא לי לשתות כי עתה שאלת ממנו ונתן לך מים חיים: ¹¹ותאמר אליו האשה אדני הן אין לך כלי לשאב בו והבאר עמקה ומאין לך אפוא מים חיים: ¹²האיתה גדול מיעקב אבינו אשר נתן לנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא ובניו ובעירו: ¹³ויען ישוע ויאמר אליה כל השתה מן המים האלה ישוב ויצמא: ¹⁴והאשר ישתה מן המים אשר אנכי נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אשר אתן לו יהיו בקרבו למקור מים נבעים לחיי העולמים: ¹⁵ותאמר אליו האשה אדני תנה לי המים ההם למען לא אצמא עוד ולא אוסיף לבוא הנה לשאב: ¹⁶ויאמר אליה ישוע לך וקראי לאישך ושובי

גם מן הדגים כאות נפשם: ²⁷ויהי כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתותי לחם הנותרים למען לא יאבד מאומה: ²⁸ויאספו וימלאו שנים עשר סלים בפתותי חמש ככרות לחם השערים הנותרים לאכליהם: ²⁹ויהי כראות האנשים את האות הזה אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנביא הבא לעולם: ³⁰וידע ישוע כי יבאו ויתפשהו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא לבדו: ³¹וזיהו בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום: ³²ויכס אתם החשך וישוע לא בא אליהם: ³³ויסער הים כי רוח גדולה נושבת: ³⁴וזהם חתרו במשוטיהם כדרך עשרים וחמש או שלשים ריס ויראו את ישוע מתהלך על הים הלך וקרב אל האניה ויראו: ³⁵ויאמר אליהם אני הוא אל תיראו: ³⁶ויזאלו לקחת אתו אל האניה ורגע הגיעה האניה לארץ אשר הם הלכים שמה: ³⁷ויהי ממחרת וירא המון העם העמד מעבר לים כי לא היתה אניה בזה בלתי אחת אשר ירדו בה תלמידיו וכי ישוע לא בא עם תלמידיו אל האניה אך תלמידיו לבדם נסעו מזה: ³⁸והאניות אחרות באו מטיברים קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם בברכת האדון: ³⁹ויהי כראות המון העם כי ישוע איננו שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו אל כפר נחום לבקש את ישוע: ⁴⁰וכאשר מצאו אתו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באת הלם: ⁴¹ויען אתם ישוע ויאמר אמן אמן אני אמר לכם לא על ראותכם את האותות תבקשוני כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו: ⁴²אל תעמלו במאכל אשר יאבד כי אם במאכל הקים לחיי עולמים אשר בן האדם יתנו לכם כי בו חתם חותמו אביו האלהים: ⁴³ויאמרו אליו מה נעשה לפעל פעלות אלהים: ⁴⁴ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אלהים כי תאמינו בזה אשר הוא שלחו: ⁴⁵ויאמרו אליו מה אפוא האות אשר תעשה למעננראה ונאמין בך מה תפעל: ⁴⁶אבותינו אכלו את המן במדבר כאשר כתוב לחם מן השמים נתן למו לאכל: ⁴⁷ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבי נתן לכם את הלחם מן השמים האמת: ⁴⁸כי לחם אלהים הוא היורד מן השמים ונתן חיים לעולם: ⁴⁹ויאמרו אליו אדני תנה לנו תמיד את הלחם הזה: ⁵⁰ויאמר להם ישוע אנכי הוא לחם החיים כל הבא אלי לא ירעב ואשר יאמין בי לא יצמא עוד: ⁵¹וזאני הנה אמרתי לכם כי גם חזיתם אתי ולא תאמינו: ⁵²כל אשר יתנו לי אבי יבוא אלי והבא אלי לא אהדפנו החוצה: ⁵³כי ירדתי מן השמים לא לעשות רצוני כי אם רצון שלחי: ⁵⁴וזה רצון האב אשר שלחני כי כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקימנו ביום האחרון: ⁵⁵וזה רצון שלחי אשר כל הראה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון: ⁵⁶אילונו עליו היהודים על אמרו אנכי הוא הלחם הירד מן השמים: ⁵⁷ויאמרו הלא זה הוא ישוע בן יוסף אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי: ⁵⁸ויען ישוע ויאמר אליהם אל תלינו איש אל רעהו: ⁵⁹אלא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם ימשכהו אבי אשר שלחני ואני אקימנו ביום האחרון: ⁶⁰הלא כתוב בנביאים וכל בניך למודי יהוה לכן כל אשר שמע מן האב ולמד יבא אלי: ⁶¹אלא כאלו ראה איש את האב בלתי הבא מאת האלהים הוא ראה את האלהים: ⁶²אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי לו חיי עולמים: ⁶³אנכי הוא לחם החיים: ⁶⁴אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו: ⁶⁵זה הוא הלחם הירד מן השמים למען יאכל איש ממנו ולא ימות: ⁶⁶אנכי הלחם החי הירד מן השמים איש כי יאכל מן הלחם הזה יחיה לעולם והלחם אשר נתנו הוא בשרי אשר נתן בעד חיי העולם: ⁶⁷וייתוכחו היהודים איש עם רעהו לאמר איכה יוכל זה לתת לנו את בשרו לאכל: ⁶⁸ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם אם לא תאכלו את בשר בן האדם ושתיתם את דמו אין לכם חיים בקרבכם: ⁶⁹האכל את בשרי והשתה את דמי יש לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון: ⁷⁰כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי באמת הוא משקה: ⁷¹האכל את בשרי ושתה את דמי הוא ילין בי ואני בו: ⁷²כאשר שלחני האב החי ואנכי חי בגלל אבי כן האכל אתי גם הוא יחיה בגללי: ⁷³זה הוא הלחם הירד מן השמים לא כאשר אכלו אבותיכם את המן וימתו האכל את הלחם הזה יחיה לעולם: ⁷⁴וכזאת דבר בבית

לשאת את משכבך: ⁷⁵ויען אתם לאמר האיש אשר החלימי הוא אמר אלי שא את משכבך והתהלך: ⁷⁶וישאלהו מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבך והתהלך: ⁷⁷והנרפא לא ידע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המון רב במקום ההוא: ⁷⁸ויהי אחרי כן וימצאהו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל תוסיף לחטא פן תאנה אליך רעה גדולה מזאת: ⁷⁹וילך האיש ויגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: ⁸⁰ועל כן דרפו היהודים את ישוע ויבקשו המיתו על כי עשה כזאת בשבת: ⁸¹ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה וגם אנכי פעל: ⁸²אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים הוא אביו וידמה לאלהים: ⁸³ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יוכל הבן לעשות דבר מנפשו בלתי את אשר יראה את אביו עשה כי את אשר עשה הוא גם הבן יעשה כמהו: ⁸⁴כי האב אהב את הבן ומראה אתו כל אשר יעשה ועוד מעשים גדולים מאלה יראהו למען תתמהו: ⁸⁵כי כאשר האב יעיר ויחיה את המתים כן גם הבן יחיה את אשר יחפץ: ⁸⁶כי האב לא ידין איש כי אם כל המשפט נתן לבן למען יכבדו כלם את הבן כאשר יכבדו את האב: ⁸⁷כי מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו איננו מכבד: ⁸⁸אמן אמן אני אמר לכם השמע דברי ומאמין לשלחי יש לו חיי עולמים ולא יבא במשפט כי עבר ממות לחיים: ⁸⁹אמן אמן אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה היא אשר ישמעו המתים את קול בן האלהים והשמעים חיה יחיו: ⁹⁰כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן גם לבן להיות לו חיים בעצמו: ⁹¹וזאף שלטן נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא: ⁹²אל תתמהו על זאת כי הנה שעה באה אשר כל שכני קבר את קולו ישמעון: ⁹³ויצאו עשי הטוב לתקומת החיים ועשי הרע לתקומת המשפט: ⁹⁴אלא אוכל לעשות דבר מנפשי כאשר אשמע כן אשפט ומשפטי משפט צדק כי לא אבקש רצוני כי אם רצון האב אשר שלחני: ⁹⁵אם אנכי מעיד עלי עדותי איננה נאמנה: ⁹⁶כי יש אחר המעיד עלי וידעתי כי עדותו אשר הוא מעיד עלי נאמנה היא: ⁹⁷אתם שלחתם אל יוחנן והוא העיד על האמת: ⁹⁸ואני אינני לקח עדות מאדם אך אמרתי זאת למען תושעון: ⁹⁹ההוא היה הנר הדלק והמאיר ואתם רציתם לשוב כשעה לאורו: ¹⁰⁰ואני יש לי עדות גדולה מעדות יוחנן כי המעשים אשר נתן לי אבי להשלימם המעשים האלה אשר אני עשה מעידי עלי כי האב שלחני: ¹⁰¹והאב אשר שלחני הוא מעיד עלי ואתם את קולו לא שמעתם מעולם ותמונתו לא ראיתם: ¹⁰²ודברו איננו שכן בקרבכם כי אינכם מאמינים לשלוחו: ¹⁰³דרשו בכתובים אשר תחשבו שיש לכם חיי עולמים בהם והמה המעידים עלי: ¹⁰⁴ואתם אינכם אבים לבוא אלי להיות לכם חיים: ¹⁰⁵אלא אקח כבוד מבני אדם: ¹⁰⁶אכן ידעתי אתכם כי אין אהבת אלהים בקרבכם: ¹⁰⁷אני הנה באתי בשם אבי ולא קבלתם אתו ואם יבא אחר בשם עצמו אתו תקבלו: ¹⁰⁸אך תוכלו להאמין אתם הלקחים כבוד איש מרעהו ואת הכבוד אשר מאת האלהים היחיד לא תבקשו: ¹⁰⁹אל תחשבו כי אנכי אטען עליכם לפני אבי משה הוא הטען עליכם אשר לו תיחלו: ¹¹⁰כי לו האמנתם למשה גם לי תאמינו כי הוא כתב עלי: ¹¹¹ואם לכתבו אינכם מאמינים איכה לדברי תאמינו:

ויהי אחרי כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לטיביריה: ¹¹²בילוכו אחריו המון עם רב כי ראו אותיו אשר עשה עם החולים: ¹¹³ויעל ישוע על ההר וישב שם הוא ותלמידיו: ¹¹⁴וימי הפסח חג היהודים קרבו לבוא: ¹¹⁵וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה להם לחם לאכל: ¹¹⁶ואך למען נסות אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר יעשה: ¹¹⁷ויען אתו פילפוס לחם מאתים דינר לא ימצא להם לקחת לו איש איש מעט: ¹¹⁸ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס: ¹¹⁹יש פה נער אשר לו חמש ככרות לחם שערים ושני דגים אך אלה מה המה לעם רב כזה: ¹²⁰ויאמר ישוע צו את העם לשבת ארצה וירק דשא לרב היה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלפי איש במספר: ¹²¹ויקח ישוע את ככרות הלחם ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המסבים וככה

חיים: ¹⁷וזאת אמר על הרוח אשר יקחהו המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש עדנה יען אשר ישוע עוד לא נתפאר: ¹⁸ורבים מהמון העם כשמעם את הדבר הזה אמרו אכן זה הוא הנביא: ¹⁹ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו המן הגליל יבא המשיח: ²⁰בלא הכתוב אמר כי מזרע דוד ומכפר בית לחם מקום דוד יצא המשיח: ²¹ותהי מחלקת בתוך העם על אדותיו: ²²ומקצתם רצו לתפשו ואיש לא שלח בו יד: ²³וישובו המשרתים אל הכהנים הגדולים והפרושים והמה אמרו אליהם מדוע לא הבאתם אתו: ²⁴וייענו העבדים מעולם לא דבר איש כאיש הזה: ²⁵ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדהתם גם אתם: ²⁶הגם האמין בו איש מן השרים או מן הפרושים: ²⁷רק ההמון הזה אשר אינם ידעים את התורה ארורים המה: ²⁸ויאמר אליהם נקדימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד מהם: ²⁹התשפט תורתנו איש בטרם תחקרוה לדעת את אשר עשה: ³⁰וייענו ויאמרו אליו הגם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קם נביא מן הגליל: ³¹וילכו איש איש לביתו:

הכנסת בלמדו בכפר נחום: ¹ורבים מתלמידיו כשמעם אמרו קשה הדבר הזה מי יוכל לשמע אתו: ²אויבן ישוע בלבו כי תלמידיו מלינים על זאת ויאמר אליהם הזאת לכם למכשול: ³מה אפוא אם תראו את בן האדם עלה אל אשר היה שם לפניו: ⁴הרוח הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועיל הדברים אשר אני דברתי אליכם רוח המה וחיים המה: ⁵אך יש מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע מראש מי הם אשר אינם מאמינים ומי המוסר אתו: ⁶ויאמר על כן אמרתי לכם כי לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם נתן לו מאת אבי: ⁷ומן העת הזאת רבים מתלמידיו נסגו אחור ולא יספו להתהלך אתו: ⁸ויאמר ישוע אל שנים העשר היש את נפשכם גם אתם לסור ממני: ⁹וייען אתו שמעון פטרוס אדני אל מי נלך דברי חיי עולמים עמך: ¹⁰ואנחנו האמנו ונדע כי אתה המשיח בן אל חי: ¹¹וייען אתם ישוע הלא בחרתי אני בכם שנים העשר ואחד מכם שטן הוא: ¹²וזאת אמר על יהודה בן שמעון איש קריות כי עתיד היה למסרו והוא אחד משנים העשר:

ח וישוע הלך אל הר הזיתים: ¹ויהי בבקר ויבא עוד אל המקדש וכל העם באו אליו וישב וילמד: ²ויביאו הסופרים והפרושים אשה לפניו אשר נתפשה בשטותה ויעמידוה בתוך: ³ויאמרו אליו רבי האשה הזאת נתפשה כשנטמאת בנאופיה: ⁴ומשה צונו בתורה לסקל נשים כאלה ואתה מה תאמר: ⁵ואך לנסות אתו דברו זאת למצא עליו שטנה ויכף ישוע למטה ויתן באצבעו על הקרקע: ⁶ויהי כאשר הוסיפו לשאל אתו וישא את עינו ויאמר אליהם מי בכס זך בלי פשע הוא ראשונה ידה בה אבן: ⁷ויכף שנית למטה ויתן על הקרקע: ⁸ויהי כשמעם ויך לבם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הזקנים ועד האחרונים ויותר ישוע לבדו והאשה נצבת בתוך: ⁹וישא ישוע את עינו וירא כי אין איש בלתי האשה לבדה ויאמר אליה אשה איפה שטנך הכי הרשיעך איש: ¹⁰ותאמר לא אדני ויאמר לכן גם אני לא ארשיעך לכי לדרכך ואל תחטאי עוד: ¹¹ויסוף ישוע וידבר אליהם לאמר אני אור העולם כל ההלך אחרי לא יתהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו: ¹²ויאמרו הפרושים על נשפך מעיד אתה עדותך איננה נאמנה: ¹³וייען ישוע ויאמר אליהם אף אם אעיד על נפשי עדותי נאמנה יען כי ידעתי מאין באתי ואנה אני הלך ואתם לא ידעתם מאין באתי ואנה אלך: ¹⁴אתם לפי הברש תשפטו ואני לא אשפט איש: ¹⁵ואם אנכי אשפט משפטי אמת כי לא לבדי הנני כי אם אני והאב אשר שלחני: ¹⁶וגם בתורתכם כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא: ¹⁷אני הוא המעיד עלי וגם האב אשר שלחני יעידני: ¹⁸ויאמרו אליו איז אביך ויען ישוע גם אתי גם את אבי לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את אבי ידעתם: ¹⁹כדברים האלה דבר בבית האוצר בלמדו במקדש ולא תפשו איש כי לא בא עתו: ²⁰ויאמר אליהם אני הלך מה ונתבקשוני ובחטאתכם תמותו אל אשר אני הלך שמה אתם לא תוכלו לבוא: ²¹ויאמרו היהודים ההמת ימית את נפשו כי אמר אל אשר אני הולך שמה אתם לא תוכלו לבוא: ²²ויאמר אליהם אתם הנכם מן התחתונים ואני מן העליונים אתם מן העולם הזה ואני אינני מן העולם הזה: ²³לכן אמרתי אליכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאיכם תמותו: ²⁴ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם ישוע מה שגם מראש דברתי אליכם: ²⁵רבות עמי לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנו אתו אני מדבר אל העולם: ²⁶וזהם לא התבוננו כי על האב אמר אליהם: ²⁷אז אמר להם ישוע בעת שנשא את בן האדם וידעתם כי אני הוא וכי אינני עשה דבר מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדבר: ²⁸ואשר שלח אתי הוא עמדי האב לא עזבני לבדד כי את הטוב בעיניו אני עשה תמיד: ²⁹ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים: ³⁰ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם תעמדו בדברי באמת תלמידי אתם: ³¹ויידעתם את האמת והאמת תשימכם לבני חורין: ³²וייענו אתו זרע אברהם נחנו ומעולם לא היינו לאיש לעבדים איכה תאמר בני חורין תהיו: ³³וייען אתם ישוע אמן אמן אני אמר לכם כל עשה חטא עבד החטא הוא: ³⁴והעבד לא ישכן בבית לעולם

אחרי הדברים האלה הלך ישוע בארץ הגליל הלך ועבור כי לא אבה להתהלך ביהודה על אשר בקשו היהודים להרגו: ¹ויקרב חג היהודים הוא חג הסכות: ²ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצה יהודה למען יראו גם תלמידך את המעשים אשר אתה עשה: ³כי לא יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להתפרסם לכן אם אתה עשה כאלה הגלה אל העולם: ⁴כי אחיו גם הם לא האמינו בו: ⁵ויאמר אליהם ישוע עתי לא באה עד עתה ועתכם תמיד נכונה: ⁶לא יוכל העולם לשנוא אתכם ואתי ישנא באשר אני מעיד עליו כי רעים מעלליו: ⁷אלו אתם לחג את החג אני לא אעלה אל החג הזה כי עתי לא מלאה עד עתה: ⁸כזאת דבר וישב בגליל: ⁹ויהי כאשר עלו אחיו לרגל ויעל גם הוא לא בגלוי כי אם כמסתתר: ¹⁰והיהודים בקשהו בחג ויאמרו איה הוא: ¹¹ותהי תלונה רבה על אדותיו בתוך העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו לא כי מתעה הוא את העם: ¹²אך אין איש מדבר עליו בגלוי מפני יראת היהודים: ¹³ויהי בחצי ימי החג עלה ישוע אל המקדש וילמד: ¹⁴ויתמהו היהודים ויאמרו איך ידע זה ספר והוא לא למד: ¹⁵וייען אתם ישוע ויאמר לקחי לא שלי הוא כי אם לאשר שלחני: ¹⁶האיש החפץ לעשות רצונו ידע לקחי אם מאת אלהים הוא ואם מנפשי אדבר: ¹⁷המהבר מנפשי כבוד עצמו יבקש אבל המבקש כבוד שלחו נאמן הוא ואין עולתה בו: ¹⁸הלא משה נתן לכם את התורה ואין איש מכם עשה התורה מדוע תבקשו להרגני: ¹⁹וייען העם ויאמר שד בקרבך מי מבקש להרגך: ²⁰וייען ישוע ויאמר להם פעלה אחת פעלתי וכלכם עליה תתמהו: ²¹במשה נתן לכם המילה אך לא ממשה היא כי אם מן האבות וביום השבת תמולו כל זכר: ²²ויעתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא תופר תורת משה מה תקצפו עלי כי רפאתי איש כלו בשבת: ²³אל תשפטו למראה עין כי אם משפט צדק שפטו: ²⁴ויאמרו אנשים מישיבי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשו להמיתו: ²⁵והנה הוא דבר בגלוי ולא יגערו בו האף אמנם ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח: ²⁶אך את זה ידענו מאין הוא וכאשר יבוא המשיח לא ידע איש אי מזה הוא: ²⁷אז קרא ישוע במקדש וילמד לאמר הן ידעתם אתי אף ידעתם מאין אני ומנפשי לא באתי אכן יש אמת אשר שלחני ואתו לא ידעתם: ²⁸בואני ידעתיו כי מאתו אני והוא שלחני: ²⁹ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח בו יד כי לא בא עתו: ³⁰ורבים מן העם האמינו בו ויאמרו אם יבא המשיח הגם יעשה אתות רבות מאשר עשה זה: ³¹והפרושים שמעו את העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים וראשי הכהנים משרתים לתפשו: ³²ויאמר אליהם ישוע אך למצער עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני: ³³תשחרנני ולא תמצאני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: ³⁴ויאמרו היהודים איש רעהו אנה ילך זה ואנחנו לא נמצאהו הכי ילך אל הנפוצים בין היונים וילמד אנשי יון: ³⁵מה זה הדבר אשר אמר תשחרנני ולא תמצאני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: ³⁶ויהי ביום החג האחרון הגדול עמד ישוע ויקרא לאמר איש כי יצא יבא נא אלי וישתה: ³⁷המאמין בי כדבר הכתוב מבטנו ינהרו נהרי מים

ולדיו מיראתם את היהודים כי היהודים כבר נועצו לנדות את כל אשר יודה כי הוא המשיח: ²²על כן אמרו יולדיו בן דעת הוא שאלו את פיהו: ²³ויקראו שנית לאיש אשר עור ויאמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא: ²⁴ויען ויאמר אם האיש חטא הוא אינני ידע אחת ידעתי כי עור הייתי ועתה הנני ראה: ²⁵וויאמרו אליו עוד מה עשה לך איכה פקח עיניך: ²⁶ויען אתם כבר אמרתם לכם הלא שמעתם ומה לכם לשמע שנית התאבדו גם אתם להיות תלמידיו: ²⁷ויהרפו אתו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו תלמידיו של משה: ²⁸אנחנו יודעים כי אל משה דבר האלהים ואת זה לא ידענו מאין הוא: ²⁹ויען האיש ויאמר אליהם זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאין הוא והוא פקח את עיני: ³⁰ויהנה ידענו כי את החטאים לא ישמע אל כי אם את ירא האלהים ועשה רצונו אתו ישמע: ³¹במעולם לא נשמע כי פקח איש עיני עור מרחם: ³²לולא היה זה מאת אלהים לא היה יכל לעשות מאומה: ³³ויענו ויאמרו אליו הן בחטאים נולדת כלך ואתה תלמדנו ויהדפהו החוצה: ³⁴ויהשמע ישוע כי הדפהו החוצה ויפגשהו ויאמר אליו התאמין בן האדם: ³⁵ויען ויאמר מי הוא זה אדני למען אאמין בו: ³⁶וויאמר אליו ישוע הן ראית אתה והמדבר אליך הנה זה הוא: ³⁷וויאמר אני מאמין אדני וישתחו לו: ³⁸וויאמר ישוע אני לדין באתי לעולם הזה למען יראו העורים והראים יכו בעורן: ³⁹ואשר היו עמו מן הפרושים שמעו דבריו ויאמרו אליו הגם אנחנו עורים: ⁴⁰וויאמר אליהם אם עורים הייתם לא היה בכס חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאתכם תעמד:

¹אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה בדרך אחר גנב ופריץ הוא: ²ואשר יבוא דרך השער הוא רעה הצאן: ³לו יפתח שמר הסף והצאן את קלו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא ויוציאם: ⁴ואחרי הוציאו את צאנו הוא יעבר לפניהן והצאן הלכות אחריו כי ידעו את קולו: ⁵ואחרי זר לא תלכנה כי אם נוסו מפניו כי את קול הזורים לא ידעו: ⁶המשל הזה דבר ישוע באונייהם והמה לא ידעו מה זאת אשר אמר אליהם: ⁷ויוסף ישוע וידבר אליהם אמן אמן אני אמר לכם אני הוא דלת הצאן: ⁸כל אשר באו לפני גנבים המה ופריצים והצאן לא שמעו לקולם: ⁹אנכי הדלת איש כי יבוא בי ישוע ובצאתו ובבואו ימצא מרעה: ¹⁰הגנב לא יבוא כי אם לגנוב ולהרוג ולאבד ואני באתי לבעבור הביא להם חיים ומלא ספקם: ¹¹אנכי הוא הרעה הטוב הרעה הטוב יתן את נפשו בעד צאנו: ¹²והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן לא לו הנה בראותו כי בא הזאב יעזב את הצאן ונס והזאב יחטף ויפיץ את הצאן: ¹³השכיר ינוס כי שכיר הוא ולא ידאג לצאן: ¹⁴אני הרעה הטוב וידעתי את אשר לי ונודעתי לאשר לי: ¹⁵וכאשר האב ידעני ואני ידעתי את האב ואת נפשי אתן בעד הצאן: ¹⁶וצאן אחרות יש לי אשר אינן מן המכלה הזאת ועלי לנהל גם אתן ותשמענה קולי והיה עדר אחד ורעה אחד: ¹⁷על כן אהב אתי אבי כי את נפשי אתן למען אשוב ואקחה: ¹⁸ואיש לא יקחנה מאתי כי אם אני מעצמי אתננה יש בידי לתת אתה ובידי לשוב לקחתה את המצוה הזאת לקחתי מעם אבי: ¹⁹ותהי מחלקת גם בפעם הזאת בין היהודים על הדברים האלה: ²⁰ויאמרו רבים מהם שד בו ומשגע הוא למה תשמעו אליו: ²¹וצאתים אמרו לא כאלה ידבר איש אחוז שד היוכל שד לפקח עיני עורים: ²²ויהי חג חנכת הבית בירושלים וסתיו היה: ²³בגיתהלך ישוע במקדש באולם של שלמה: ²⁴ויסבו אתו היהודים ויאמרו אליו עד אנה תתלה את נפשנו את המשיח אתה הגידה לנו ברור: ²⁵ויען אתם ישוע הן אמרתם אליכם ולא האמנתם בי המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם יעידו עלי: ²⁶אבל אתם לא תאמינו יען לא מצאני אתם כאשר אמרתם לכם: ²⁷וצאני תשמענה את קולי ואני ידעתי ואחרי תלכנה: ²⁸וצאני אתן להן חיי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא יחטף אתהן מידי: ²⁹האב אשר נתנן לי גדול הוא על כל ואיש לא יחטף אתהן מיד האב: ³⁰אני ואבי אחד אנחנו: ³¹אז ירימו היהודים כפעם בפעם אבנים לסקלו: ³²ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראיתי אתכם מאת אבי על אי זה

הבן ישכן לעולם: ³³לכן אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמת תהיו: ³⁴ידעתי כי זרע אברהם אתם אבל אתם מבקשים להמיתני כי דברי לא יכן בתוככם: ³⁵אני מדבר את אשר ראיתי אצל אבי ואתם עשים את אשר ראיתם אצל אביכם: ³⁶ויענו ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע אלו הייתם בני אברהם כמעשי אברהם עשיתם: ³⁷ועתה אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליכם האמת אשר שמעתי מעם האלהים אברהם לא עשה כזאת: ³⁸את מעשי אביכם אתם עשים ויאמרו אליו לא ילדי זוננים אנחנו יש לנו אב אחד הוא האלהים: ³⁹וויאמר אליהם ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם אתי כי אנכי יצאתי ובאתי מאת האלהים הן לא ממני באתי אך הוא שלחני: ⁴⁰מדוע לא תבינו לשוני יען לא תוכלון לשמע את דברי: ⁴¹אתם מן אביכם השטן ולעשות את תאות אביכם חפצתם הוא רוצח נפש היה מראש ובאמת לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כזב משלו ידבר כי כזב הוא ואבי הכזב: ⁴²ואני יען דברי האמת לא תאמינו לי: ⁴³מי בכס על עון יוכיחי ואם אמת דברתי מדוע לא תאמינו לי: ⁴⁴אשר מאת האלהים הוא ישמע את דברי האלהים על כן אתם לא שמעתם כי אינכם מאת האלהים: ⁴⁵אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא הטבנו אשר דברנו כי שמרנו אתה ושבך: ⁴⁶ויען ישוע שד אין בי רק את אבי אני מכבד ואתם תבזוני: ⁴⁷אכן לא אבקש את כבודי יש אחד אשר יבקש וישפט: ⁴⁸אמן אמן אני אמר לכם אם ישמר איש את דברי לא יראה מות לנצח: ⁴⁹וויאמרו אליו היהודים עתה ידענו כי שד בך הן אברהם והנביאים מתו ואתה אמרת אם ישמר איש את דברי לא יטעם מות לנצח: ⁵⁰האתה גדול מאברהם אבינו אשר מת גם הנביאים מתו מה תעשה את עצמך: ⁵¹ויען ישוע אם אני מכבד את נפשי כבודי מאין אבי הוא המכבד אתי אשר תאמרו עליו כי הוא אליהם: ⁵²ולא ידעתם אתו ואני ידעתי ואם אמר לא ידעתי אתו אהיה כזב כמכם אבל ידעתי ואת דברו שמרתי: ⁵³אברהם אביכם שש לראות את יומי וירא וישמח: ⁵⁴וויאמרו אליו היהודים הנה אינך בן חמשים שנה ואת אברהם ראית: ⁵⁵וויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם בטרם היות אברהם אני הוא: ⁵⁶אז ירימו אבנים לרגם אתו וישוע התעלם ויצא מן המקדש ויעבר בתוכם עבור וחלוץ:

¹ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום הולדו: ²וישאלו אתו תלמידיו לאמר רבי מי הוא אשר חטא הזה אם ילדיו כי נולד עור: ³ויען ישוע לא זה חטא ולא יולדיו אך למען יגלו בו מעללי אל: ⁴עלי לעשות מעשי שלחי בעוד יום יבוא הלילה אשר בו לא יוכל איש לפעל: ⁵בהיותי בעולם אור העולם אני: ⁶ויהי כדברו זאת וירק על הארץ ויעש טיט מן הרוק וימרח את הטיט על עיני העור: ⁷וויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח פרושו שלוח וילך וירחץ ויבא ועיניו ראות: ⁸וויאמרו שכניו ואשר ראו אתו לפנים כי עור הוא הלא זה הוא הישב ומשאל: ⁹אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך דומה לו והוא אמר אני הוא: ¹⁰וויאמרו אליו במה אפו נפקחו עיניך: ¹¹ויען ויאמר איש אשר נקרא שמו ישוע עשה טיט וימרח על עיני ויאמר אלי לך ורחץ בברכת השלח ואלך וארחץ ותארגנה עיני: ¹²וויאמרו אליו אז ויאמר לא ידעתי: ¹³וויביאו את האיש אשר היה עור לפנים אל הפרושים: ¹⁴והיום אשר עשה בו ישוע את הטיט ויפקח את עיניו שבת היה: ¹⁵ויוסיפו לשאל אתו גם הפרושים איך נפקחו עיניו ויאמר אליהם טיט שם על עיני וארחץ והנני ראה: ¹⁶וויאמרו מקצת הפרושים זה האיש לא מאלהים הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים אמרו איכה יוכל איש חטא לעשות אתות כאלה ויהי ריב ביניהם: ¹⁷ויוסיפו ויאמרו אל העור מה תאמר אתה עליו אשר פקח עיניך ויאמר נביא הוא: ¹⁸ולא האמינו היהודים עליו כי עור היה וארו עיניו עד אשר קראו אל יולדי הנרפא: ¹⁹וישאלו אתם לאמר הזה הוא בנכם אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה: ²⁰ויענו אתם יולדיו ויאמרו ידענו כי זה הוא בננו וכי נולד עור: ²¹אבל איך הוא ראה עתה או מי פקח את עיניו אנחנו לא ידענו הלא בן דעת הוא שאלו את פיהו והוא יגיד מה היה לו: ²²כזאת דברו

לדבר ויקרא בקול גדול לעזר קום צא: ⁷⁷ ויצא המת וידיו ורגליו כרוכת בתכריכין ופיו לוטים בסודר ויאמר אליהם ישוע התיירו אתו וילך לדרכו: ⁷⁸ ורבים מן היהודים אשר באו אל מרים בראותם את אשר עשה ישוע האמינו בו: ⁷⁹ ומקצתם הלכו אל הפרושים ויגידו להם את אשר עשה ישוע: ⁸⁰ ואז יקהלו הכהנים הגדולים והפרושים את הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הלזה עשה אתות הרבה: ⁸¹ אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו גם את אדמתנו וגם את עמנו: ⁸² ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדול בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדעו מאומה: ⁸³ אף לא תתבוננו כי טוב לנו מות איש אחד בעד הגוי מאבד העם כלו: ⁸⁴ וזאת לא דבר מלכו כי אם בהיותו כהן גדול בשנה ההיא נבא כי ישוע ימות בעד העם: ⁸⁵ ובלא בעד העם לבד כי אם לקבץ גם את בני אלהים המפוזרים והיו לאחדים: ⁸⁶ ויזעזעו יחדו להמיתו מהיום ההוא והלאה: ⁸⁷ על כן לא התהלך ישוע עוד בתוך היהודים בגלוי כי אם סר משם לארץ הקרובה אל המדבר אל עיר עפרים ויגר שם עם תלמידיו: ⁸⁸ ויקרבו ימי הפסח ליהודים ועם רב עלו מן הארץ ירושלימה לפני הפסח למען יטהרו: ⁸⁹ ויבקשו את ישוע ובעמדם בבית המקדש נדברו לאמר מה תחשבו הכי לא יבוא אל החג: ⁹⁰ והכהנים הגדולים והפרושים גזרו גזרה אשר אם ידע איש את מקומו וידעו למען יתפשהו:

יב ויששת ימים לפני חג הפסח בא ישוע לבית היני מקום לעזר אשר העיר אתו מעם המתים: ⁹¹ ויעשו לו שם משתה בערב ומרתא משרתת ולעזר היה אחד מן המסבים אתו: ⁹² ותקח מרים מרקחת נרד זך ויקר מאד לטרא אחת משקלה ותמשח בה את רגלי ישוע ותנגב את רגליו בשערותיה והבית ימלא ריח המרקחת: ⁹³ ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריות העתיד למסרו: ⁹⁴ מדוע לא נמכרה המרקחת בשלש מאות דינר ונתן לעניים: ⁹⁵ והוא לא דבר את זאת מחמתו על העניים כי אם גב היה וכיס הכסף אתו וישא כל אשר ישימו בו: ⁹⁶ ויאמר ישוע הניחה לה ליום קבורתי צפנה זאת: ⁹⁷ כי העניים תמיד המה עמכם ואני איני תמיד עמכם: ⁹⁸ וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא ויבאו לא בעבור ישוע לבדו כי אם לראות גם את לעזר אשר העירו מעם המתים: ⁹⁹ וראשי הכהנים התיעצו להרג גם את לעזר: ¹⁰⁰ כי בגללו באו שמה רבים מן היהודים ויאמינו בישוע: ¹⁰¹ והיה ממחרת כשמוע המון רב אשר באו לחג החג כי יבא ישוע ירושלים: ¹⁰² ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל: ¹⁰³ וימצא ישוע עיר אחד וירכב עליו כאשר כתוב: ¹⁰⁴ אל תיראי בת ציון הנה מלכך יבוא לך רכב על עיר בן אתנות: ¹⁰⁵ ויכל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נתפאר ישוע זכרו כי כן כתוב עליו וכי זאת עשו לו: ¹⁰⁶ ויעידו העם אשר היו אצלו בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אתו מעם המתים: ¹⁰⁷ על זאת גם המון העם יצא לקראתו על שמעם כי עשה האות הזה: ¹⁰⁸ והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראיתם כי תועיל לא תועילו מאומה הנה כל העולם נמשך אחריו: ¹⁰⁹ ובתוך העלים להשתחות בחג היו אנשים יונים: ¹¹⁰ ויקרבו אל פילפוס איש בית צידה אשר בארץ הגליל וישאלו ממנו לאמר אדני לראות את ישוע חפצנו: ¹¹¹ ויבא פילפוס ויגד זאת אל אנדרי ואנדרי ופילפוס הגידו אל ישוע: ¹¹² ויזעזעו אותם ישוע ויאמר באה השעה שיפאר בן האדם: ¹¹³ אמן אמן אני אמר לכם אם לא יפל גרגר החטא אל תוך האדמה ומת ישאר לבדו וכאשר מת יעשה פרי הרבה: ¹¹⁴ והאבה את נפשו יאבדנה והשנא את נפשו בעולם הזה ינצרה לחיי נצח: ¹¹⁵ והחפץ לשרתני ילך אחרי ובאשר אהיה שם יהיה גם משרתי ואיש אשר ישרתני אתו יכבד אבי: ¹¹⁶ ועתה נבהלה נפשי ומה אמר הושיעני אבי מן השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת: ¹¹⁷ אבי פאר את שמך ותצא בת קול מן השמים גם פארתי וגם אוסיף לפאר: ¹¹⁸ והעם העמדים שמה כשמעם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלאך דבר אתו: ¹¹⁹ ויזעזעו ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי אם למענכם: ¹²⁰ ועתה משפט בא על העולם הזה עתה ישלך שר העולם הזה חוצה: ¹²¹ ויאני בהנשאי מעל הארץ אמשך כלם אלי: ¹²² וזאת דבר לרמוז אי

מן המעשים ההם תסקלני: ¹²³ ויזעזעו היהודים אתו לאמר על מעשה טוב לא נסקל אתך כי אם על גדפך את אלהים ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלהים: ¹²⁴ ויזעזעו אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי אלהים אתם: ¹²⁵ והן קרא שם אלהים לאלה אשר היה דבר האלהים אליהם והכתוב לא יופר: ¹²⁶ ויאזיק תאמרו על אשר קדשו האב ושלחו לעולם מגדף אתה יען אמרתי בן אלהים אני: ¹²⁷ ואם לא אעשה את מעשי אבי אל תאמינו לי: ¹²⁸ ואם עשיתי ולא תאמינו לי האמינו נא למעשי למען תדעו ותאמינו כי בי האב ואני בו: ¹²⁹ ואז ישובו ויבקשו לתפשו וימלט מידם: ¹³⁰ וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר הטביל שם יוחנן בתחלה וישב שם: ¹³¹ ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אות אבל כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמת היה: ¹³² ויאמינו בו רבים במקום ההוא:

יג ויהי איש חולה לעזר שמו מבית היני כפר מרים ומרתא אחותה: ¹³³ היא מרים אשר משחה את האדון בשמן המר ותנגב את רגליו בשערותיה ועתה לעזר אחיה חלה: ¹³⁴ ותשלחנה אחיותיו אליו לאמר אדני הנה זה אשר אהבת חלה הוא: ¹³⁵ וישמע ישוע ויאמר זאת המחלה איננה למות כי אם לכבוד האלהים למען יכבד בה בן האלהים: ¹³⁶ וישוע אהב את מרתא ואת אחותה ואת לעזר: ¹³⁷ ויהי כשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום אשר הוא שם: ¹³⁸ ומאחרי כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה לארץ יהודה: ¹³⁹ ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה זה בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שמה: ¹⁴⁰ ויזעזעו ישוע הלא שטים עשרה שעות ליום איש כי ילך ביום לא יכשל כי יראה אור העולם הזה: ¹⁴¹ אבל ההלך בלילה יכשל כי האור אין בו: ¹⁴² כזאת דבר ואחרי כן אמר אליהם לעזר ידידנו ישן הוא ואנכי הלך למען אעירנו: ¹⁴³ ויאמרו תלמידיו אדני אם ישן הוא יושע: ¹⁴⁴ וישוע דבר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר: ¹⁴⁵ ואז גלה ישוע את אונם ויאמר אליהם לעזר מת: ¹⁴⁶ וישמח אני בגללכם כי לא הייתי שם למען תאמינו ועתה נסעה ונלכה אליו: ¹⁴⁷ ויאמר תומא הנקרא דידמוס אל התלמידים חבריו נלכה גם אנחנו למען נמות עמו: ¹⁴⁸ ויבא ישוע וימצאהו זה ארבעה ימים שכב בקבר: ¹⁴⁹ והיית היני היה קרוב לירושלים כדרך חמש עשרה ריס: ¹⁵⁰ ורבים מן היהודים באו בית מרתא ומרים לנחם אתהן על אחיהן: ¹⁵¹ ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא לקרתו ומרים יושבת בבית: ¹⁵² ותאמר מרתא אל ישוע אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי: ¹⁵³ וגם עתה ידעתי כי כל אשר תשאל מאת אלהים יתן לך אלהים: ¹⁵⁴ ויאמר אליה ישוע קום יקום אחיך: ¹⁵⁵ ותאמר אליו מרתא ידעתי כי יקום בתקומה ביום האחרון: ¹⁵⁶ והיאמרה אליה ישוע אנכי התקומה והחיים המאמין בי יחיה גם כי ימות: ¹⁵⁷ וככל החי אשר יאמין בי לא ימות לעולם התאמיני זאת: ¹⁵⁸ ותאמר אליו כן אדני האמנתי כי אתה המשיח בן האלהים הבא לעולם: ¹⁵⁹ והיה אחר דברה זאת ותלך ותקרא למרים אחותה בסתר לאמר הנה המורה פה וקרא לך: ¹⁶⁰ והיא שמעה ותמהר לקום ותבא אליו: ¹⁶¹ וישוע טרם יבא אל הכפר כי עודנו עמד במקום אשר פגשתו שם מרתא: ¹⁶² והיה היהודים אשר באו אל ביתה לנחמה כראותם את מרים כי קמה פתאם ותצא הלכו אחריה באמרם כי הלכה לה אל הקבר לבלכות שמה: ¹⁶³ ותבא מרים אל המקום אשר ישוע עמד שם ותרא אתו ותפל לרגליו ותאמר לו אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי: ¹⁶⁴ והיה כראות ישוע אתה בכיה וגם היהודים אשר באו אתה בכים ותזעם רוחו והיה מרעיד: ¹⁶⁵ ויאמר איפה שמתם אתו ויאמרו אליו אדני בא וראה: ¹⁶⁶ והיבך ישוע: ¹⁶⁷ ויאמרו היהודים הנה מה גדלה אהבתו אתו: ¹⁶⁸ ומקצתם אמרו הפק עיני העור הלא יכל לעשות שגם זה לא ימות: ¹⁶⁹ והיוסף עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר והוא מערה ואבן על מבואה: ¹⁷⁰ ויאמר ישוע שאו את האבן מעליה ותאמר אליו מרתא אחות המת אדני הנה כבר באש כי ארבעה ימים לו: ¹⁷¹ ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם תאמיני תחזי את כבוד האלהים: ¹⁷² וישאו את האבן אשר המת הושם שם וישוע נשא את עינו למרום ויאמר אודך אבי כי עניתני: ¹⁷³ ואני ידעתי כי בכל עת תענני אולם בעבור העם הזה אשר סביבותי דברתי למען יאמינו בי כי אתה שלחתי: ¹⁷⁴ והיה ככלותו

ויהי לילה: ^להוא יצא וישוע אמר עתה נתפאר בן האדם והאלהים נתפאר בו: ^מאם האלהים נתפאר בו גם האלהים הוא יפארהו בעצמו ובמהרה יפארהו: ^נבני עוד מעט מזער אהיה עמכם אתם תבקשוני וכאשר אמרתי אל היהודים כי אל אשר אני הולך לא תוכלו לבוא שמה כן אליכם אמר אני עתה: ^סמצוה חדשה אני נתן לכם כי תאהבו איש את אחיו כאשר אהבתי אתכם כן גם אתם איש את אחיו תאהבו: ^טבזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהיות אהבה ביניכם: ^יויאמר אליו פטרוס אדני אנה תלך ויען אתו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל עתה ללכת אחרי אך אחרי כן תלך אחרי: ^{יא}ויאמר אליו פטרוס מדוע לא אוכל עתה ללכת אחריך הן נפשי בעד נפשך אתן: ^{יב}ויען אתו ישוע הכי תתן נפשך בעד נפשי אמן אמן אני אמר לך בטרם יקרא התרגול הכחש בי שלש פעמים:

יד אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובי האמינו: ^בבבית אבי מעונות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הגדתי לכם הנני הולך להכין מקום לכם: ^גויהי כי הלכתי והכינתי לכם מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אלי למען באשר אהיה שם תהיו גם אתם: ^דואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם: ^הויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הולך ואיככה נדע את הדרך: ^וויאמר אליו ישוע אנכי הנני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב כי אם על ידי: ^זלו ידעתם אתי גם את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו וראיתם אתו: ^חויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את האב ודי לנו: ^טויאמר אליו ישוע זה כמה ימים אנכי אתכם ואתה פילפוס הטרם תדעני הראה אתי ראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב: ^יהאינך מאמין כי אנכי באבי ואבי בי הוא הדברים אשר אדבר אליכם לא מנפשי אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את המעשים: ^{יא}האמינו לי כי אנכי באבי ואבי בי הוא ואם לא אך בגלל המעשים האמינו לי: ^{יב}אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי יעשה גם הוא את המעשים אשר אנכי עשה וגדלות מאלה יעשה כי אני הולך אל אבי: ^{יג}וכל אשר תשאלו בשמי אעשנו למען יכבד האב בבני: ^{יד}כי תשאלו דבר בשמי אני אעשנו: ^{טו}אם אהבתם אתי את מצותי תשמרו: ^{טז}ואני אשאלה מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח: ^{יז}את רוח האמת אשר לא יכל העולם להשיגו באשר לא יראהו ולא ידעהו ואתם ידעתם אתו כי אתכם שכן הוא אף יהיה בתוכם: ^{יח}לא אעזבכם יתומים אבואה אליכם: ^{יט}עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראוני כי חי אני וגם אתם חיה תחיו: ^כויהי ביום ההוא ידוע תדעו כי אני באבי ואתם בי ואני בכס: ^{כא}מי אשר מצותי אתו וינצרו זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב הוא לאבי ואני אהבהו ואליו אתודע: ^{כב}ויאמר אליו יהודה לא יהודה איש קריות אדני מה הוא זה כי תחפץ להתודע אלינו ולא לעולם: ^{כג}ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את דברי ואבי יאהב אתו ונבואה אליו ונשים אצלו מעונתו: ^{כד}ואשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלי הוא כי אם של אבי אשר שלחני: ^{כה}את אלה דברתי אליכם בעוד היותי עמכם: ^{כו}והפרקליט תוח הקדש אשר ישלחני אבי בשמי הוא ילמדכם את כל ויזכירם את כל אשר הגדתי לכם: ^{כז}שלום אניח לכם את שלומי אתן לכם לא כאשר יתן העולם אנכי נתן לכם אל יבהל לבבכם ואל יחת: ^{כח}הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלך לי ואשובה אליכם אם אהב תאהבוני כי עתה תשמחו באמרי לכם כי הולך אני אל האב כי אבי גדול ממני: ^{כט}ועתה הנה הגדתי זאת לכם בטרם היותה למען בבואה תאמינו: ^ללא ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שר העולם הזה ובי אין לו מאומה: ^{לא}אך למען ידע העולם כי את אבי אני אהב וכאשר צוני אבי כן אני עשה קומו ונלכה מזה:

טו אנכי הגפן האמתית ואבי הוא הכרם: ^בכל שריג בי אשר איננו עשה פרי יסירנו ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות את פרוי: ^גאתם כעת מטהרים בעבור דברי אשר דברתי אליכם: ^דעמדו בי ואני בכס כאשר השריג בל יעשה פרי מאליו אם לא יעמד בגפן כן גם אתם אם לא תעמדו

זה מות הוא עתיד למות: ^לויענו אתו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח יכון לעולם ואיך אמרת כי בן האדם צריך להנשא ומי בן האדם הלוה: ^מויאמר אליהם ישוע אך למצער יהיה האור עמכם התהלכו בעוד לכם האור פן ישופכם חשך וההלך בחשך לא ידע אנה הוא הלך: ^{מא}בעוד לכם האור האמינו באור למען תהיו בני האור את הדברים האלה דבר ישוע וילך לו ויסתר מפניהם: ^{מב}רבים האתות אשר עשה לעיניהם ובכל זאת לא האמינו בו: ^{מג}למלאות דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי האמין לשמענתו וזרוע יהוה על מי נגלתה: ^{מד}על כן לא יכלו להאמין כי עוד אמר ישעיהו: ^{מה}השע עיניהם והשמין לבבם פן יראו בעיניהם ולבבם יבין וישבו ורפאתי להם: ^{מז}כזאת דבר ישעיהו בראותו את תפארתו וינבא עליו: ^{מח}אולם רבים אף מן השרים האמינו בו אך בגלל הפרושים לא הודו למען אשר לא ינדו: ^{מט}כי אהבו כבוד אנשים יותר מכבוד האלהים: ^נויקרא ישוע ויאמר המאמין בי לא בי הוא מאמין כי אם בשלח אתי: ^{נא}והראה אתי אשר שלחני הוא ראה: ^{נב}אני באתי לאור אל העולם למען כל אשר יאמין בי לא ישב בחשך: ^{נג}והשמע את דברי ולא ישמרם אני לא אשפט אתו כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להושיע את העולם: ^{נד}ואיש אשר יבזני ולא יקח אמרי יש אחד אשר ידין אתו הדבר אשר דברתי הוא ידין אתו ביום האחרון: ^{נה}כי אני לא מלבי דברתי כי אם אבי השלח אתי הוא צוני את אשר אמר ואת אשר אדבר: ^{נו}אני ידעתי כי מצותו חיי עולם לכן כל אשר אדבר כאשר אמר אלי אבי כן אני מדבר:

יג ולפני חג הפסח כשידע ישוע כי באה שעתו לעבר מן העולם הזה אל אביו כאשר אהב את בחיריו אשר בעולם כן אהבם עד הקץ: ^בויהי אחרי החל הסעודה והשטן נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו: ^גוידע ישוע כי נתן אביו את הכל בידו וכי מאלהים בא ואל אלהים ישוב: ^דויקם מעל השלחן ויפשט את בגדיו ויקח מטפחת ויחגרה: ^הואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ את רגלי תלמידיו ולנגב במטפחת אשר הוא חגור בה: ^וויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר אליו אדני האתה תרחץ את רגלי: ^זויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה אינך ידע כעת ואחרי כן תדע: ^חויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ את רגלי ויען ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך חלק עמי: ^טויאמר אליו שמעון פטרוס אדני לא לבד את רגלי כי אם גם את ידי ואת ראשי: ^יויאמר אליו ישוע המרחץ אין לו לרחץ עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור הוא ואתם טהורים אך לא כלכם: ^{יא}כי ידע מי ימסרהו על כן אמר לא כלכם טהורים: ^{יב}ויהי אחרי אשר רחץ את רגלים וילבש את בגדיו וישב להסב ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר אשר עשיתי לכם: ^{יג}אתם קראים לי רב ואדון והיטבתם אשר דברתם כי אני הוא: ^{יד}לכן אם אני המורה והאדון רחצתי את רגליכם גם אתם חייבים לרחץ איש את רגלי אחיו: ^{טו}כי מופת נתתי לכם למען תעשו גם אתם כאשר עשיתי לכם: ^{טז}אמן אמן אני אמר לכם כי העבד איננו גדול מאדני והשלוח איננו גדול משלחו: ^{יז}אם ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו: ^{יח}לא על כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם אך למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: ^{יט}מעתה אני אמר לכם בטרם היותה למען בבואה תאמינו כי אני הוא: ^כאמן אמן אני אמר לכם כי כל המקבל את אשר אשלחהו אתי הוא מקבל והמקבל אתי הוא מקבל את שלחי: ^{כא}ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אמן אני אמר לכם כי אחד מכם ימסרני: ^{כב}ויתראו תלמידיו ויתמהו איש אל רעהו לדעת על מי דבר: ^{כג}וואחד מתלמידיו מסב על חיק ישוע אשר ישוע אהבו: ^{כד}וירמו לו שמעון פטרוס לדרש מי הוא זה אשר דבר עליו: ^{כה}ויפל על לב ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא: ^{כו}ויען ישוע הנה זה הוא אשר אטבל פתי לתתו לו ויטבל את פתו ויתן אל יהודה בן שמעון איש קריות: ^{כז}ואחרי בלעו בא השטן אל קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר תעשה עשה מהרה: ^{כח}ומן המסבים לא ידע איש על מה דבר אליו כזאת: ^{כט}כי יש אשר חשבו כי אמר אליו ישוע קנה לנו צרכי חג או לתת לאביונים יען אשר כיס הכסף תחת יד יהודה: ^לוהוא בקחתו את פת הלחם מהר לצאת החוצה

דברתי אליכם במשלים אכן שעה באה ולא אדבר עוד אליכם במשלים כי אם ברור אמלל לכם על אבי: ²¹ביום ההוא תשאלו בשמי ואיני אמר לכם כי אני אעתיר לאבי בעדכם: ²²כי אבי גם הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתו והאמנתם כי מאת אלהים יצאתי: ²³מאת האב יצאתי ואבא לעולם אשובה ועזב את העולם ואלך אל אבי: ²⁴ויואמרו אליו תלמידיו הנה כעת ברור תמלל ולא תמשל משל: ²⁵לעתה ידענו כי כל ידעת ולא תצטרך כי ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אלהים יצאת: ²⁶ויען אתם ישוע עתה תאמינו: ²⁷הנה שעה באה ועתה זה הגיעה ונפצותם איש איש לביתו ואתי תעזבו לבדי ואיני לבדי כי אבי עמדי: ²⁸את אלה דברתי אליכם למען בי יהיה לכם שלום בעולם יהיה לכם עני אך יאמץ לבבכם אני נצחתי את העולם:

יאת אלה דבר ישוע וישא עיניו השמימה ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנך למען גם בנך יפארך: ²כאשר נתת לו השלטון על כל בשר למען יתן חיי עולמים לכל אשר נתת לו: ³ואלה הם חיי העולמים לדעת אתך אשר אתה לבדך אל אמת ואת ישוע המשיח אשר שלחת: ⁴אני פארתיך בארץ כלייתי פעלך אשר צויתני לעשות: ⁵ועתה פארני אתה אבי עמך בכבוד אשר היה לי עמך טרם היות העולם: ⁶את שמך הודעתי לבני האדם אשר נתתם לי מתוך העולם לך היו ולי נתת אתם ואת דברך נצרו: ⁷ועתה ידעו כי כל אשר נתת לי מעמך הוא: ⁸כי הדברים אשר נתת לי נתתי להם והם קבלום ויכירו באמת כי מעמך יצאתי ויאמינו כי אתה שלחתני: ⁹ואני בעדם אעתיר לך לא בעד העולם אעתיר כי אם בעד אלה אשר נתת לי כי לך המה: ¹⁰וכל אשר לי לך הוא ושלך שלי ונתפארתי בהם: ¹¹ואני איני עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא אליך אבי הקדוש נצר בשמך את אשר נתתם לי למען יהיו אחד כמנו: ¹²בהיותי עמהם בעולם אני נצרתי אתם בשמך את אשר נתתם לי שמרתי ולא אבד מהם איש זולתי בן האבדון למלאת דבר הכתוב: ¹³ועתה הנני בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם שמחתי בקרבם: ¹⁴אני נתתי להם את דברך והעולם שנה אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר גם אנכי לא מן העולם אני: ¹⁵ולא אעתיר לך אשר תקחם מן העולם רק שתצרם מן הרע: ¹⁶מן העולם אינמו כאשר גם אנכי איני מן העולם: ¹⁷קדש אתם באמתך דברך אמת הוא: ¹⁸כאשר אתה שלחת אתי אל העולם כן גם אני שלחתי אתם אל העולם: ¹⁹והתקדשתי בעדם למען יהיו גם הם מקדשים באמת: ²⁰ואולם לא לבד בעד אלה אנכי מעתיר לך כי אם גם בעד המאמינים בי על פי דברים: ²¹למען יהיו כלם כאשר אתה אבי בי אתה ואני בך והיו גם המה בנו כאשר למען יאמין העולם כי אתה שלחתני: ²²ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד כאשר אנחנו אחד נחנו: ²³אני בהם ואתה בי למען יהיו משלמים לאחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחתני ואהבת אתם כאשר אהבתני: ²⁴אבי חפצתי כי גם הם אשר נתתם לי יהיו עמי כאשר אהיה אני למען יחזו את כבודי אשר נתת לי כי אהבתני לפני מוסדות עולם: ²⁵אבי הצדיק הן העולם לא ידעך ואני ידעתיך ואלה הכירו כי אתה שלחתני: ²⁶ואני הודעתים את שמך ואוסיף להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר אהבתני ואני אהיה בהם:

יויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם גן ויבא בו הוא ותלמידיו: ²וגם יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שמה ישוע עם תלמידיו: ³ויקח יהודה את הגדוד ומשרתים מאת הכהנים הגדולים והפרושים ויבא שמה בנרות ובלפידים ובכלי נשק: ⁴וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: ⁵ויענו ויאמרו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא וגם יהודה מוסרו עמד אצלם: ⁶ויהי בדבר ישוע אליהם אני הוא ויסגו אחור ויפלו ארצה: ⁷ויסוף וישאל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי: ⁸ויען ישוע הלא אמרתי לכם אני הוא לכן אם אתי תבקשו הניחו לאלה וילכו: ⁹למלאת הדבר אשר אמר מאלה אשר נתת לי לא

בי: ¹⁰אנכי הוא הגפן ואתם השריגים העמד בי ואני בו הוא יעשה פרי לרב כי בלעדי לא תוכלון עשות מאומה: ¹¹איש אשר לא יעמד בי השלך כשריג החוצה ויבש וילקטום וישליכום אל תוך האש והיה לבער: ¹²והיה אם תעמדו בי ודברי יהיו בככם ככל חפצכם תשאלו ויעשה לכם: ¹³בזאת נכבד אבי בעשותכם פרי לרב והייתם לי לתלמידים: ¹⁴כאשר אהבני אבי אהבתי אתכם גם אני ואתם עמדו באהבתי: ¹⁵אם תשמרו את מצותי תעמדו באהבתי כאשר שמרתי גם אני את מצות אבי ועמדתי באהבתו: ¹⁶את אלה דברתי אליכם בעבור תהיה שמחתי בככם ותמלא שמחתכם: ¹⁷הנה זאת מצותי כי תאהבו איש את אחיו כאשר אהבתים: ¹⁸אין לאיש אהבה יתרה מתתו את נפשו בעד ידידיו: ¹⁹ואתם ידידי אתם אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם: ²⁰ולא אקרא לכם עוד עבדים כי העבד אינו ידע את אשר יעשה אדניו כי אם אמרתי ידידי אתם כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודעתי אתכם: ²¹ולא אתם בחרתם בי כי אם אנכי בחרתי בככם והפקדתי אתכם ללכת ולעשות פרי ופריכם יקום והיה כל אשר תשאלו מאבי בשמי יתן לכם: ²²את אלה אני מצוה אתכם למען תאהבו איש את אחיו: ²³אם העולם שנה אתכם דעו כי אתי שנה ראשונה: ²⁴אלו מן העולם הייתם כי אז אהב העולם את אשר לו ויען כי אינכם מן העולם כי אם בחרתי אתכם מתוך העולם לכן העולם ישנא אתכם: ²⁵זכרו את דברי אשר דברתי אליכם העבד אינו גדול מאדניו אם רדפו אתי גם אתכם ירדפו אם שמרו את דברי גם את דברכם ישמרו: ²⁶אבל כל זאת יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו את שלחי: ²⁷לולא באתי ודברתי אליהם לא היה בהם חטא ועתה לא יוכלון להתנצל על חטאתם: ²⁸השנא אתי ישנא גם את אבי: ²⁹לולא עשיתי בתוכם את המעשים אשר איש זולתי לא עשה לא היה בהם חטא ועתה ראו וישנאו גם אתי גם את אבי: ³⁰אך למלאת דבר הכתוב בתורתם שנאת חנם שנואני: ³¹ויבוא הפרקליט אשר אשלחתי לכם מאת אבי רוח האמת היוצא מאת אבי הוא יעיד עלי: ³²וגם אתם תעידו כי מראש הייתם עמדי:

טאת אלה דברתי אליכם למען לא תכשלו: ²הנה ינדו אתכם ואף באה השעה אשר כל הרג אתכם ידמה להקריב עבודה לאלהים: ³וכזאת יעשו לכם יען גם את אבי וגם אתי לא ידעו: ⁴אבל הגדתי לכם את אלה למען אשר בבא השעה תזכרום כי אנכי אמרתי אליכם וכאלה לא אמרתי אליכם מראש כי הייתם עמכם: ⁵ועתה הלך אנכי אל שלחי ולא ישאלני איש מכם אנה תלך: ⁶אך על דברי את אלה אליכם מלא לבבכם עצבת: ⁷ואולם האמת אגיד לכם כי לכתי אך טוב לכם כי אם לא אלך לא יבא אליכם הפרקליט ואם אלך אשלחהו אליכם: ⁸והיה בבאו יוכיח את העולם על דבר החטא והצדק והמשפט: ⁹על החטא כי לא האמינו בי: ¹⁰ועל הצדק כי אלך אל אבי ולא תוסיפו לראות אתי: ¹¹ועל המשפט כי נדון שר העולם הזה: ¹²ועוד רבות לי להגיד לכם אך לא תוכלון שאת עתה: ¹³ורוח האמת בבאו הוא ידריך אתכם אל כל האמת כי לא ידבר מעצמו כי אם אשר ישמע ידבר והאמתיות יגיד לכם: ¹⁴הוא יפארני כי משלי יקח ויגיד לכם: ¹⁵וכל אשר לאבי לי הוא על כן אמרתי כי משלי יקח ויגיד לכם: ¹⁶הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני כי אני הלך אל אבי: ¹⁷ומקצת תלמידיו נדברו איש אל אחיו לאמר מה זה אמר אלינו הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני ואמרו אני הלך אל אבי: ¹⁸ויואמרו מה זה אשר אמר מעט לא ידענו מה דבר: ¹⁹וידיע ישוע כי עם לבבם לשאל אתו ויאמר אליהם העל זאת אתם דרשים ביניכם כי אמרתי הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני: ²⁰אמן אמן אני אמר לכם כי אתם תבכו ותילילו והעולם ישמח הן אתם תעצבו אכן עצבכם יהפך לששון: ²¹האשה בלדתה עצב לה כי באה עתה ואחרי ילדה את הילד לא תזכר עוד את עצבונה משמחתה כי אדם נולד לעולם: ²²וגם אתם כעת תעצבו אך אשוב אראה אתכם ושש לבכם ואין לקח שמחתכם מכם: ²³וביום ההוא לא תשאלוני דבר אמן אמן אני אמר לכם כי כל אשר תשאלו מאת אבי בשמי יתגנו לכם: ²⁴עד עתה לא שאלתם דבר בשמי שאלו ותקחו למען תמלא שמחתכם: ²⁵את אלה

לא ל ידי לצלבך ויש לאל ידי לשלחך: ^אויען ישוע לא היתה לך רשות עלי לולא נתן לך מלמעלה לכן עון המסגיר אתי אליך גדול מעונך: ^באז יבקש פילטוס לשלחו והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה אינך אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מרד הוא בקיסר: ^גויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא המשפט במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם גבתא: ^דואז היתה הכנת הפסח והשעה כשעה הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם צעקו טול טול צלב אתו: ^הויאמר אליהם פילטוס הצלב אצלך את מלככם ויענו ראשי הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: ^ואז מסרו אליהם להצליבו ויקחו את ישוע ויוליכוהו: ^זוישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגלת ובלשונם גלגלתא: ^חויצלבו אתו שמה ושני אנשים אחרים עמו מזה אחד ומזה אחד וישוע בתוך: ^טופילטוס כתב על לוח וישם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך היהודים: ^יויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל העיר והמכתב היה בלשון עבר ויוונית: ^{יא}ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל נא תכתב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני מלך היהודים: ^{יב}ויען פילטוס ויאמר את אשר כתבת כתבת: ^{יג}ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בגדיו ויחלקום לארבעה חלקים לאיש איש חלק אחד וגם את כתנתו והכתנת לא היתה תפורה כי אם מעשה ארג מלמעלה ועד קצה: ^{יד}ויאמרו איש אל אחיו אל נא נקרעה לקרעים אך נפיל עליה גורל למי תהיה למלאכת דבר הכתוב יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל ויעשו כן אנשי הצבא: ^{טו}ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחות אמו מרים אשת קלופס ומרים המגדלית: ^{טז}וירא ישוע את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אשה הנה זה בנך: ^{יז}ואחר אמר אל תלמידו הנה זאת אמך ומן השעה ההיא אסף אתה התלמיד אל ביתו: ^{יח}ויהי מאחרי כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כלה הכל למען ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: ^{יט}וישם כלי מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמץ וישימהו על אזוב ויקריבהו אל פיו: ^כויקח ישוע את החמץ ויאמר כלה ויט את ראשו ויפקד את רוחו: ^{כא}ולמען לא תשארנה הגויות על הצלב ביום השבת כי ערב שבת היה וגדול יום השבת הוא שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את שוקיהם ולהוריד אתם: ^{כב}ויבאו אנשי הצבא וישברו את שוקי הראשון והשני הנצלבים עמו: ^{כג}ויבאו אל ישוע ובראתם כי כבר מת לא שברו את שוקיו: ^{כד}אך אחד מאנשי הצבא דקר בחנית את צדו וכרעג יצא דם ומים: ^{כה}והראה זאת העיד ועדותו נאמנה והוא יודע כי האמת יגיד למען גם אתם תאמינו: ^{כו}כי כל זאת היתה למלאכת הכתוב ועצם לא תשברו בו: ^{כז}ועוד כתוב אחר אמר והביט אליו את אשר דקרו: ^{כח}ויהי אחרי כן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאת פילטוס אשר יתנהו לשאת את גופת ישוע וינח לו פילטוס ויבא וישא את גופת ישוע: ^{כט}ויבא גם נקדימון אשר בא לפנים בלילה אל ישוע ויבא ערוב מר ואהלות כמאה ליטרין: ^לויקחו את גופת ישוע ויחטלוה בתכריכין עם הבשמים כאשר נהגים היהודים לקבר את מתיהם: ^{לא}ובמקום אשר נצלב שם היה גן ובגן קבר חדש אשר לא הושם בו איש עד עתה: ^{לב}שם שמו את ישוע כי ערב שבת היה ליהודים והקבר קרוב:

בויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חשך ותבא מרים המגדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסרה מעל הקבר: ^אותרץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד האחר אשר חשק בו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו את האדון מקברו ולא ידענו איפה הניחיהו: ^בויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל הקבר: ^גוירוצו שניהם יחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר: ^דוישקף אל תוכו וירא את התכריכין מנחים אך לא בא פנימה: ^הויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכריכין מנחים: ^ווהסודר אשר היתה על ראשו איננה מנחת אצל התכריכין כי אם מקפלת לבדה במקומה: ^זויבא שמה גם התלמיד האחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן: ^חכי לא הבינו עד עתה את

אבד לי אף אחד: ^אולשמעון פטרוס חרב וישלפה ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית ושם העבד מלכוס: ^בויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הכי לא אשתה את הכוס אשר נתן לי אבי: ^גאז תפשו הגדוד ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרהו: ^דויוליכוהו בראשונה אל חנו והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה גדולה בשנה ההיא: ^ההוא קיפא אשר יעץ את היהודים כי טוב אשר איש אחד יאבד בעד כל העם: ^וושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמיד ההוא היה נודע לכהן הגדול ויבא עם ישוע לחצר הכהן הגדול: ^זופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד האחר המידע לכהן הגדול וידבר אל השערת ויבא את פטרוס פנימה: ^חותאמר האמה השערת אל פטרוס הלא גם אתה מתלמידי האיש הזה ויאמר אינני: ^טוהעבדים והמשרתים בערו אש גחלים כי עת קר היתה ויעמדו שם ויתחממו וגם פטרוס עמד עמם ומתחמם: ^יוישאל הכהן הגדול את ישוע על תלמידיו ועל לקחו: ^{יא}ויען אתו ישוע אנכי בגלוי דברתי אל העולם ותמיד למדתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים נקהלים שמה ולא דברתי דבר בסתר: ^{יב}אמה תשאל אתי שאל נא את השמעים מה שדברתי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: ^{יג}ויהי כדברו הדברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר הכוזא תענה את הכהן הגדול: ^{יד}ויען אותו ישוע אם רעה דברתי תנה עד כי רעה היא ואם טוב מדוע תסטרני: ^{טו}וישלחהו חנן אסור בזקים אל קיפא הכהן הגדול: ^{טז}ושמעון פטרוס עמד ומתחמם ויאמרו אליו הלא גם אתה מתלמידיו וכחש ויאמר אינני: ^{יז}ויאמר איש מעבדי הכהן הגדול והוא מודע לאשר קצץ פטרוס את אזנו הלא ראיתך עמו בתוך הגן: ^{יח}ויסיף פטרוס לכחש ופתאם קרא התרגול: ^{יט}ויוליכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בבקר השכם והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמאו כי אם יאכלו את הפסח: ^כויצא פילטוס אליהם ויאמר על מה תאשימו את האיש הזה: ^{כא}ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנהו אליך: ^{כב}ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם עמכם ועשו משפטו כדתרכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשיון להמית איש: ^{כג}למלאכת דבר ישוע אשר דבר לרמוז אי זה מות עתיד הוא למות: ^{כד}וישב פילטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים: ^{כה}ויען אתו ישוע המלך תדבר זאת או אחרים הגידו לך עלי: ^{כו}ויען פילטוס האף אנכי יהודי הלא עמך וראשי הכהנים הסגירוך אלי מה עשית: ^{כז}ויען ישוע מלכותי איננה מן העולם הזה אם היתה מלכותי מן העולם הזה כי אז נלחמו לי משרתי לבלתי המסר ביד היהודים ועתה מלכותי איננה מפה: ^{כח}ויאמר אליו פילטוס אם כן אפוא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אנכי לזה נולדתי ולזה באתי בעולם להעיד לאמת כל אשר הוא מן האמת ישמע בקולי: ^{כט}ויאמר אליו פילטוס מה היא האמת ואחרי דברו זאת יצא שנית אל היהודים ויאמר אליהם אני לא מצאתי בו כל עון: ^להן מנהג הוא בכם כי אשלח לכם איש אחד חפשי בפסח היש את נפשכם כי אשלח לכם את מלך היהודים: ^{לא}ויסיפו ויצעקו לאמר לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא היה מרצח:

טאז לקח פילטוס את ישוע וייסרהו בשוטים: ^אוישרגו אנשי הצבא עטרת קצים וישימו אתו על ראשו ויעטהו לבוש ארגמן: ^בויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכהו על הלחי: ^גויצא פילטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הנני מוציא אתו אליכם למען תדעו כי לא מצאתי בו כל עון: ^דוישוע יצא החוץ ועליו עטרת קצים ולבוש הארגמן ויאמר אליהם פילטוס הנה האדם: ^הויהי כאשר ראהו הכהנים הגדולים והמשרתים ויצעקו לאמר הצלב הצלב ויאמר אליהם פילטוס קחהו אתם והצליבהו כי אנכי לא מצאתי בו אשמה: ^וויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי תורתנו חייב מות הוא כי עשה עצמו לבן אלהים: ^זויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה ויאסף לרא עמו: ^חוישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מאין אתה ולא השיבו ישוע דבר: ^טויאמר אליו פילטוס אלי לא תדבר הלא ידעת כי יש

וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֵּן אֲדִנִי אֶתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֵּתִיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִהַגְתָּ אֶת צִיאֵנִי: ¹⁹וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּעַם שְׁלִישִׁית שָׁמְעוֹן בֶּן יוֹנָה הִתְאַהֵב אֶתִּי וַיִּתְעַצֵּב פֶּטְרוֹס עַל כִּי אָמַר אֵלָיו בְּשִׁלְשִׁית הִתְאַהֵב אֶתִּי וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדִנִי אֶת כָּל אֶתָּה יוֹדַע וַיִּדְעַתָּ כִּי אֶהְבֵּתִיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ רַעַה אֶת צִיאֵנִי: ²⁰אָמֵן אָמֵן אָנִי אָמַר לָךְ בְּהִיוֹתְךָ צַעִיר לַיָּמִים אֶתָּה חָגַרְתָּ אֶת עֲצָמְךָ וְתִלְךְ אֶל אֲשֶׁר חָפְצָתָ וְהָיָה כֹּאשֶׁר תִּזְקֶנָה וּפְרִשְׁתָּ כַּפְּיךָ וְאַחֲרָיִךָ וְנִשְׁאַךְ אֶל אֲשֶׁר לֹא תַחְפֹּץ: ²¹וְכֹל זֹאת דִּבַּר לְרַמּוֹז עַל הַמִּיתָה אֲשֶׁר יִכְבַּד בָּהּ אֶת הָאֱלֹהִים וְהָיָה כְּכֹלֹתוֹ לְדַבֵּר וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָךְ אַחֲרָיִךָ: ²²יִפְּן פֶּטְרוֹס וַיִּרְאֵה אֶת הַתְּלִמִּיד אֲשֶׁר יֵשׁוּעַ אֶהְבֵּהוּ הַלֵּךְ אַחֲרָיִהוּם הוּא הַנֶּפֶל עַל לְבוֹ עֵת הַסְּעוּדָה וְגַם שָׁאֵל אֲדִנִי מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר יִמְסַרְךָ: ²³וַיְהִי בִּרְאוּת אֹתוֹ פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל יֵשׁוּעַ אֲדִנִי זֶה מִה הוּא: ²⁴וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אִם חָפְצִי כִּי יִשָּׂאֵר עַד בָּאִי מִה לָךְ וְלִזְמַת אֶתָּה לָךְ אַחֲרָיִךָ: ²⁵עַל כֵּן יִצָּא הַדְּבָר הַזֶּה בֵּין הָאֲחֵים כִּי הַתְּלִמִּיד הַהוּא לֹא יָמוּת וְיֵשׁוּעַ לֹא אָמַר לוֹ כִּי לֹא יָמוּת אֲךָ אָמַר אִם חָפְצִי כִּי יִשָּׂאֵר עַד בָּאִי מִה זֶה לָךְ: ²⁶זֶה הוּא הַתְּלִמִּיד הַמַּעֲיֵד עַל אֱלֹהֵי וְאֲשֶׁר כָּתַב כָּל זֹאת וַיִּדְעֵנוּ כִּי עֵדוּתוֹ נִאֻמָּנָה: ²⁷וַיֵּשׁ עוֹד מַעֲשִׂים רַבִּים אַחֲרָיִם אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וְאִם יִכְתְּבוּ כֹלֵם לְאֶחָד אֶחָד אֲחֻשְׁבָה כִּי גַם הָעוֹלָם כֹּל לֹא יִכַּל אֶת הַסְּפָרִים אֲשֶׁר יִכְתְּבוּ אִמֵּן:

הַכְּתוּב אֲשֶׁר קוּם מִעַם הַמֵּתִים: וַיִּשׁוּבוּ הַתְּלִמִּידִים וַיִּלְכוּ אֶל בֵּיתָם: ²⁸וַיֹּמְרוּ עִמָּדָה בּוֹכִיהַ מַחוּץ לְקִבְרָה וְהָיָה בְּכּוֹתָהּ וַתִּשְׁקֶף אֶל תוֹךְ הַקִּבְרָה: ²⁹וַתֵּרָא שְׁנֵי מְלֹאכִים לְבוּשֵׁי לְבָנִים יֹשְׁבִים בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר שָׁמוּ שֵׁם אֶת גּוֹפֹת יֵשׁוּעַ אֶחָד מֵרַאשׁוֹתָיו וְאֶחָד מֵרַגְלוֹתָיו: ³⁰וַיֹּאמְרוּ אֵלָיָה אֲשֶׁה לְמָה תִּבְכִּי וְתֹאמַר אֵלֵיהֶם כִּי נִשְׂאוּ מִזֶּה אֶת אֲדִנִי וְלֹא יִדְעָתִי אֵיפֹה הַנִּיחָהוּ: ³¹וְהָיָה בְּדַבְרָה זֹאת וַתִּפֶּן אַחֲרָיָה וַתֵּרָא אֶת יֵשׁוּעַ עִמָּדָה וְלֹא יִדְעָה כִּי הוּא יֵשׁוּעַ: ³²וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יֵשׁוּעַ אֲשֶׁה לְמָה תִּבְכִּי אֶת מִי תִּבְקְשִׁי וְהָיָה חֲשֻׁבָה כִּי הוּא שֹׁמֵר הַגֶּן וְתֹאמַר אֵלָיו אֲדִנִי אִם אֶתָּה נִשְׂאָתָ אֹתוֹ מִזֶּה הַגִּידָה נָא לִּי אֵיפֹה הַנְּחֹתוֹ וְלִקְחֹתָיו מִשָּׁם: ³³וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יֵשׁוּעַ מֵרִים וַתִּפֶּן וְתֹאמַר אֵלָיו רַבּוּנִי הוּא מוֹרָה: ³⁴וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יֵשׁוּעַ אֵל תִּגְעִי בִּי כִּי עוֹד לֹא עָלִיתִי אֶל אָבִי אֲךָ לְכִי נָא אֶל אַחִי וְאֹמְרִי אֵלֵיהֶם אֲנִי עָלָה אֶל אָבִי וְאֹבִיכֶם וְאֶל אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵיכֶם: ³⁵וְתִבָּא מֵרִים הַמַּגְדַּלִּית וְתִסְפֶּר אֶל הַתְּלִמִּידִים כִּי רִאֲתָה אֶת הָאֲדוֹן וְכִזְזָתָ דַּבַּר אֵלָיָה: ³⁶וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב בְּיוֹם הַהוּא וְהוּא אֶחָד בַּשַּׁבָּת כֹּאשֶׁר נִסְגְּרוּ דְלֹתוֹת הַבַּיִת אֲשֶׁר נִקְבְּצוּ שֵׁם הַתְּלִמִּידִים מִירֵאֵת הַיְהוּדִים וַיָּבֵא יֵשׁוּעַ וַיַּעֲמֵד בִּבְנֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם שְׁלוֹם לָכֶם: ³⁷וּבְדַבְרָו זֹאת הִרְאָה אֹתָם אֶת יָדָיו וְאֶת צַדּוֹ וַיִּשְׁמַחוּ הַתְּלִמִּידִים בִּרְאוּתָם אֶת הָאֲדוֹן: ³⁸וַיֹּסֶף יֵשׁוּעַ לְדַבֵּר אֵלֵיהֶם שְׁלוֹם לָכֶם כֹּאשֶׁר שִׁלַּח אֶתִּי הָאֵב כֵּן אֲנִכִּי שִׁלַּח אֶתְכֶם: ³⁹וְהָיָה בְּדַבְרָו זֹאת וַיִּפַּח בְּהֶם וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם קַחוּ לָכֶם אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ: ⁴⁰וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר תִּסְלַחוּ אֶת חֲטָאֵתְכֶם וְנִסְלַח לָהֶם וְאֲשֶׁר תִּשְׁאִימוּ יִשְׁאָמוּ: ⁴¹וְתוֹמָא אֶחָד מִשְׁנֵים הָעֶשְׂרֵה הַנִּקְרָא דִּידוֹמוֹס לֹא הָיָה בְּתוֹכְכֶם כְּבּוֹא יֵשׁוּעַ: ⁴²וַיִּזְכְּרוּ לוֹ הַתְּלִמִּידִים הַנִּשְׂאָרִים רֵאֵה רֵאֵינוּ אֶת הָאֲדוֹן וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אִם לֹא אֵרָאֵה בִּידָיו אֶת רֵשֶׁם הַמְּסַמְרֹת וְאֲשִׁים אֶת אֲצַבְעָתִי בְּמִקְוֵם הַמְּסַמְרֹת וְאֲשִׁים אֶת יָדִי בְּצַדּוֹ לֹא אֵאֻמֵּן: ⁴³וְהָיָה מִקְצֵה שְׁמוֹנֶת יָמִים וְתִלְמִידָיו שְׁנַיִת פְּנִימָה וְתוֹמָא עִמָּהֶם וַיָּבֵא יֵשׁוּעַ וְהִדְלִיתָ מִסְגְּרוֹת וַיַּעֲמֵד בִּבְנֵיהֶם וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם: ⁴⁴וְאַחֲרָיִם אָמַר אֶל תוֹמָא שִׁלַּח אֲצַבְעֶךָ הִנֵּה וְרֵאֵה אֶת יָדִי וְשִׁלַּח אֶת יָדְךָ הִנֵּה וְשִׁים בְּצַדִּי וְאֶל תְּהִי חֶסֶר אִמּוֹנָה כִּי אִם מֵאֵמֵן: ⁴⁵וַיִּזְכְּרוּ תוֹמָא וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדִנִי וְאֱלֹהֵי: ⁴⁶וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ יַעַן רִאֲיִת אֶתִּי הָאֲמַנְתָּ אֲשֶׁרִי הַמֵּאֻמֵּינִים וְאִינֶם רֵאִים: ⁴⁷לְהִנֵּה גַם אֶתָּה אַחֲרָיִם רַבִּים עָשָׂה יֵשׁוּעַ לְעֵינֵי תְּלִמִּידָיו אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ בַּסֵּפֶר הַזֶּה: ⁴⁸אֲךָ אֱלֹהֵי נִכְתְּבוּ לְמַעַן תִּאֻמְנוּ כִּי יֵשׁוּעַ הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן אֱלֹהִים וְלְמַעַן יְהִי לָכֶם הַמֵּאֻמֵּינִים חַיִּי עוֹלָם בְּשֵׁמוֹ:

כֵּאִי וְהָיָה אַחֲרָיִם כֵּן וַיִּסַּף יֵשׁוּעַ הַגְּלוּת אֶל תְּלִמִּידָיו עַל יָם טִיבֵרִיָה וְכֵה נִגְלָה אֵלֵיהֶם: ¹שָׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס וְתוֹמָא הַנִּקְרָא דִּידוֹמוֹס וְנִתְנַאֵל מִקְנֵה אֲשֶׁר בָּאֵרֶץ הַגְּלִיל וּבְנֵי זְבַדִּי וְעוֹד שְׁנַיִם אַחֲרָיִם מֵתְּלִמִּידָיו יֹשְׁבוּ יַחְדוֹ: ²וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם שָׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס הַנְּנִי הַלֵּךְ לְדִיג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו גַּם אֲנַחְנוּ נִלְךְ עִמָּךְ וַיִּצְאוּ וַיִּמְהָרוּ לְרִדְתָ אֶל הָאֵנִיָּה וּבְלִילָה הַהוּא לֹא אֲחִזּוּ מֵאֻמָּה: ³וְהַבִּקֵּר אֹר וַיִּשְׁוֹעַ עִמָּדָה עַל שִׁפְתַי הִים וְלֹא יִדְעוּ הַתְּלִמִּידִים כִּי יֵשׁוּעַ הוּא: ⁴וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יֵשׁוּעַ בְּנֵי הַיָּם לָכֶם אֲכַל מֵאֻמָּה וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ אֵין: ⁵וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְׁלִיכוּ הַמַּכְמֶרֶת מִיָּמִין לְאֵנִיָּה וְתִמְצְאוּ וַיִּשְׁלִיכוּ וְלֹא יָכְלוּ עוֹד לְמַשֵּׁךְ אֶתָּה מֵרַב הַדְּגִים: ⁶וַיֹּאמֶר הַתְּלִמִּיד הַהוּא אֲשֶׁר יֵשׁוּעַ אֶהְבֵּהוּ אֶל פֶּטְרוֹס זֶה הוּא הָאֲדוֹן וְהָיָה כְּשָׁמְעַתָּ שָׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס כִּי הוּא הָאֲדוֹן וַיִּחַגַּר אֶת מַעֲלָיו כִּי עִירוֹם הָיָה וַיִּתְנַפֵּל אֶל הַיָּם: ⁷וְהַתְּלִמִּידִים הַנִּשְׂאָרִים בָּאוּ בְּסַפִּינָה כִּי לֹא הִרְחִיקוּ מִן הַיָּבֵשָׁה כִּי אִם כְּמֵאֵתִים אִמָּה וַיִּמְשְׁכוּ אֶת הַמַּכְמֶרֶת עִם הַדְּגִים: ⁸וְהָיָה כְּצִיאָתָם אֶל הַיָּבֵשָׁה וַיִּרְאוּ שֵׁם גַּחְלִי אֲשֶׁר עָרוּכִים וְדָגִים עָלֵיהֶם וְלָחֶם לְאֹכֵל: ⁹וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הִבְיָאוּ הַלֶּם מִן הַדְּגִים אֲשֶׁר אֲחִזְזָתָם עֵתָּה: ¹⁰וַיִּזְכְּרוּ שָׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס וַיִּמְשְׁךְ אֶת הַמַּכְמֶרֶת אֶל הַיָּבֵשָׁה וְהָיָה מְלֵאָה דָּגִים גְּדוֹלִים מֵאֵה וְחֲמִשִּׁים וְשִׁלְשָׁה וְלֹא נִקְרַעָה הַמַּכְמֶרֶת אֶף כִּי רַבִּים הָיוּ: ¹¹וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יֵשׁוּעַ בָּאוּ בְרוּ לָחֶם וְאֵין גַּם אֶחָד בְּתִלְמִידֵי אֲשֶׁר מְלֵאוּ לְבוֹ לְשֹׂאֵל אֹתוֹ מִי אֶתָּה כִּי יִדְעוּ אֲשֶׁר הוּא הָאֲדוֹן: ¹²וַיִּבֵּא יֵשׁוּעַ וַיִּקַּח אֶת הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לָהֶם וְגַם אֶת הַדְּגִים: ¹³וְזֹאת הָיָה הַפֶּעַם הַשְּׁלִישִׁית אֲשֶׁר נִגְלָה יֵשׁוּעַ אֶל תְּלִמִּידָיו אַחֲרֵי קוּמוֹ מִעַם הַמֵּתִים: ¹⁴וְהָיָה אַחֲרָיִם אֲכַלְמֵ אֲמַר יֵשׁוּעַ אֶל שָׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס שָׁמְעוֹן בֶּן יוֹנָה הִתְאַהֵב אֶתִּי יוֹתֵר מֵאֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֵּן אֲדִנִי אֶתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֵּתִיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַעַה אֶת טְלָאִי: ¹⁵וַיֹּאמֶר אֵלָיו עוֹד הַפֶּעַם שָׁמְעוֹן בֶּן יוֹנָה הִתְאַהֵב אֶתִּי

מעשי השליחים

אֵלֶּה הַמַּאמְרִים הַרְאִישִׁים תְּאֻפְלוּס עֵשִׂיתִיהוּ עַל כָּל אֲשֶׁר הִחֵל יֵשׁוּעַ לַעֲשׂוֹת וּלְלַמֵּד: ²עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר לָקַח לְמָרוֹם אַחֲרֵי צוּתוֹ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶת הַשְּׁלִיחִים אֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם: ³וְאֲשֶׁר גַּם הִתִּיצֵב לָהֶם חַי אַחֲרַי עֲנוּתוֹ בְּאֵתוֹת רַבּוֹת בְּהִרְאוֹתוֹ אֵלֵיהֶם אַרְבַּעַיִם יוֹם וַיְדַבֵּר עַל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: ⁴וְבָאֲכָלוֹ לֶחֶם עִמָּהֶם צוּה אֶתְּם לְבַלְתִּי סוֹר מִירוּשָׁלַיִם כִּי אִם הַלוֹחֵל לְהִבְטַחַת הָאֵב אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מִמֶּנִּי: ⁵כִּי יוֹחֵן הַטְּבִיל בְּמִים וְאַתֶּם תִּטְבְּלוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּקִרְוֹב אַחֲרַי הַיָּמִים הָאֵלֶּה: ⁶וְיִהְיֶה כַּאֲשֶׁר נֹאסְפוּ יַחְדוֹ וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר אֲדִנְיָנוּ הַמְּשִׁיב אֶתְּהָ בַעַת הַזֹּאת אֶת הַמְּלוּכָה לְיִשְׂרָאֵל: ⁷וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לֹא לָכֶם לְדַעַת הָעֵתִים וְהַזְמַנִּים אֲשֶׁר יַעַד הָאֵב בְּשִׁלְטָנוֹ: ⁸אֲבָל תִּקְבְּלוּ גְבוּרָה בְּבוֹא עֲלֵיכֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְהִיתֶם עֵדֵי בִירוּשָׁלַיִם וּבְכָל יְהוּדָה וּבְשִׁמְרוֹן וְעַד קֶצֶה הָאָרֶץ: ⁹וְיִהְיֶה כְּדִבְרוֹ זֹאת הָעֵלָה וְהֵם רֹאִים וַיִּשְׁאַהּוּ עֵנָן מִנְּגַד עֵינֵיהֶם: ¹⁰וַיְבִיטוּ אַחֲרָיו הַשְּׁמִימָה בַעֲבָרוֹ וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשִׁים לְבוּשֵׁי בָדִים נֹצְבִים עֲלֵיהֶם: ¹¹וַיֹּאמְרוּ אֲתֶם אַנְשֵׁי הַגִּלְיָל מַה תַּעֲמְדוּ פֶּה וְעֵינֵיכֶם הַשְּׁמִימָה יֵשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר לָקַח מֵאַתְּכֶם הַשְּׁמִימָה כֵּן בּוֹא יְבוֹא כַּאֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶתְּוֹ עֵלָה הַשְּׁמִימָה: ¹²וַיִּפְּנוּ וַיִּלְכוּ יְרוּשָׁלַיִם מִן הַהָר הַנִּקְרָא הַר הַזֵּיתִים וְהוּא קְרֹב לְיְרוּשָׁלַיִם דְּרֹךְ תַּחֲסוּם שֶׁבֶת: ¹³וַיִּבְּאוּ הָעִירָה וַיַּעֲלוּ אֶל הָעֵלָה אֲשֶׁר הָיוּ יוֹשְׁבֵי בָהּ פְּטְרוֹס וַיַּעֲקֹב וַיּוֹחָנָן וְאַנְדְּרֵי פִילָפּוֹס וְתוֹמָא בֶּר תַּלְמֵי וּמְתֵי יַעֲקֹב בֶּן חֲלַפִּי וְשִׁמְעוֹן הַקְּנָא וְיְהוּדָה בֶּן יַעֲקֹב: ¹⁴כָּל אֵלֶּה הָיוּ שְׁקֵדִים יַחְדוֹ בְּלֹב אֶחָד לְהַתְּפִלָּל וְלְהַתְּחַנֵּן וְעִמָּהֶם הַנְּשִׁים וּמְרִים אִם יֵשׁוּעַ וְגַם אַחֲיוֹ: ¹⁵וַיְבִימִם הָאֵלֶּה קֶס פְּטְרוֹס בַּתּוֹךְ הַתַּלְמִידִים וּמִסְפַּר שְׁמוֹת הַנְּקֻלִּים יַחַד כַּמָּאָה וְעֶשְׂרִים וַיֹּאמְרוּ: ¹⁶אֲנִישִׁים אַחֲרֵי מִן הַצֶּרֶךְ הָיָה כִּי יִמְלֵא הַכְּתוּב הַהוּא אֲשֶׁר דָּבַר מִקְּדֵם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּפִי דָוִד עַל יְהוּדָה אֲשֶׁר הָיָה מוֹלִיד אֶת תַּפְּשֵׁי יֵשׁוּעַ: ¹⁷כִּי הָיָה נִמְנָה אֶתְּנוּ זֹכֶה בְּגוֹרֵל הַשְּׁרוֹת הַזֶּה: ¹⁸וְהִנֵּה הוּא קִנָּה לוֹ שְׂדֵה בְּמַחִיר הַרְשָׁעָה וַיִּפֹּל עַל פְּנֵי אֶרֶץ וַיִּבְקַע בַּתּוֹךְ וַיִּשְׁפְּכוּ כָּל מַעֵיו: ¹⁹וְגַם נֹדַעָה זֹאת לְכָל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם וַיִּקְרָא בְּשִׁפְתֵם לְשְׂדֵה הַהוּא חֻקֵּל דְּמָא הוּא שְׂדֵה הַדָּם: ²⁰כִּי כְּתוּב בְּסִפְרֵי תְהִלִּים תְּהִי טִירְתּוֹ נִשְׁמָה וְאֵל יְהִי בְּהֵ יִשֵּׁב וּפְקַדְתּוֹ יִקַּח אַחֵר: ²¹וְעַל כֵּן מִן הַצֶּרֶךְ כִּי מִן הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְהַלְכוּ אֶתְּנוּ כָּל יְמֵי הַיּוֹם אֲדִנְיָנוּ יֵשׁוּעַ יוֹצֵא וּבָא לְפָנֵינוּ: ²²הַחֵל מִטְּבִילַת יוֹחָנָן עַד יוֹם הַלְּקַח מֵאַתְּנוּ כִּי אֶחָד מֵהֶם יְהִי לְעַד עִמָּנוּ עַל קוֹמוֹ מִן הַמֵּתִים: ²³וַיַּעֲמִידוּ שְׁנַיִם אֶת יוֹסֵף הַנִּקְרָא בֶּר שָׁבָא וְהוּא מְכֹנֵה יוֹסְטוֹס וְאַתְּ מֵתִיָּה: ²⁴וַיִּתְּפַלְּלוּ וַיֹּאמְרוּ אֶתְּהָ אֲדִנְיָ הַיּוֹדֵעַ כָּל הַלְּבָבוֹת הִרְאָה נָא מִן הַשְּׁנַיִם הָאֵלֶּה אֶת הָאֶחָד אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בּוֹ: ²⁵לְקַחְתָּ אֶת גּוֹרֵל הַשְּׁרוֹת הַזֶּה וְהַשְּׁלִיחוֹת אֲשֶׁר סָר מִמֶּנָּה יְהוּדָה לְהַלֵּךְ אֶל מְקוֹמוֹ: ²⁶וַיִּפְּלוּ גּוֹרֵלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל מֵתִיָּה וַיִּסְפַּח אֶל עֵשִׂיתִי עֶשֶׂר הַשְּׁלִיחִים:

בְּיוֹם מֵלֶאֱת שֶׁבַעֵת הַשְּׁבַעוֹת וַיִּתְּאֲסְפוּ כָּלֶם לְבָ אֶחָד: ²⁷וְיִהְיֶה פְּתִיאַם קוֹל רַעַשׁ מִן הַשְּׁמַיִם כְּקוֹל רוּחַ סַעְרָה וַיִּמְלֵא אֶת כָּל הַבַּיִת אֲשֶׁר יִשְׁבוּ בּוֹ: ²⁸וַתְּרַאֲיָנָה אֵלֵיהֶם לְשִׁנוֹת נַחֲלָקוֹת וּמְרַאֲיָהֵן כַּאֲשֶׁר וַתְּנוֹחֲיָנָה אַחַת אַחַת עַל כָּל אֶחָד מֵהֶם: ²⁹וַיִּמְלְאוּ כָּלֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּחַלוּ לְדַבֵּר בְּלִשְׁנוֹת אַחֲרוֹת כַּאֲשֶׁר נִתְּנָם הַרוּחַ לְהַטִּיף: ³⁰וַיְבִירוּשָׁלַיִם שִׁכְנוּ יְהוּדִים אַנְשֵׁי חֶסֶד מְכַל גּוֹי וְגוֹי אֲשֶׁר תַּחַת הַשְּׁמַיִם: ³¹וְיִהְיֶה בְּהִיּוֹת קוֹל הַרְעָשׁ הַהוּא וַיִּקְבְּצוּ עִם רַב וַיְהִיו נֹבְכִים כִּי אִישׁ אִישׁ שָׁמַע אֶתְּם מְדַבְּרִים בְּשִׁפְתַי עִמּוֹ: ³²וַיִּשְׁתַּוְּמוּ וַיִּתְּמָהוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רַעְהוּ הִנֵּה כָּל אֵלֶּה הַמְּדַבְּרִים הֵלֵא גִלְיָלִים הֵמָּה: ³³וַיֹּאדֵק

אֲנַחְנוּ שְׁמַעִים אֲתֶם אִישׁ כִּשְׁפַת אֶרֶץ מוֹלַדְתָּנוּ: ³⁴פְּרִתִּים וּמְדִים וְעֵלִמִים וַיִּשְׁבִּי אֶרֶם נְהָרִים יְהוּדָה וּקְפּוֹדְקִיָּה פְּנִטוֹס וְאַסִּיאָ: ³⁵פְּרוּגִיא וּפְמִפּוֹלִיא מְצָרִים וְחַבְלֵ לֹב אֲשֶׁר עַל יַד קוֹרִינִי וְהַבַּיִם מְרוֹמֵי גַם יְהוּדִים גַּם גְּרִים: ³⁶כְּרֵתִים וְעֶרְבִים הִנֵּה אֲנַחְנוּ שְׁמַעִים אֲתֶם מְסַפְּרִים בְּלִשְׁנוֹתֵינוּ גְּדוּלוֹת הָאֱלֹהִים: ³⁷וַיִּשְׁתַּוְּמוּ כָּלֶם וַיִּבְהִלוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אַחֲיוֹ מַה תְּהִיָּה זֹאת: ³⁸וַאֲחֵרִים לַעֲגוּ וַיֹּאמְרוּ כִּי מֵלֵאֵי עֵסִיס הֵמָּה: ³⁹אֲזַ יַעֲמַד פְּטְרוֹס וְעֵשִׂיתִי הָעֶשֶׂר עִמּוֹ וַיִּשָּׂא אֶת קוֹלוֹ וַיְדַבֵּר אֵלֵיהֶם אַנְשֵׁי יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַיִם כָּלֶם זֹאת תּוֹדַעַת לָכֶם וְהָאֲזִינוּ אֶל דְּבָרֵי: ⁴⁰כִּי אֵלֶּה לֹא שְׁכוּרִים הֵמָּה כַּאֲשֶׁר חִשְׁבַתֶּם כִּי שַׁעֵה שְׁלִישִׁית בְּיוֹם עֵתָה: ⁴¹אֲבָל זֶה הוּא הָאֲמוֹר עַל יַד יוֹאֵל הַנְּבִיאָ: ⁴²וְהִיָּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָאִם אֱלֹהִים אֲשַׁפֵּךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר וְנִבְאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנֵיתֶיכֶם וּבְחֹרִיכֶם חַזִּינוֹת יִרְאוּ זֻקְנֵיכֶם חֲלֻמוֹת יַחֲלֹמוּ: ⁴³וְגַם עַל עֶבְדֵי וְעַל שְׁפָחוֹתֵי בְּיָמֵי הַהֵמָּה אֲשַׁפֵּךְ אֶת רוּחִי וְנִבְאוּ: ⁴⁴וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם מִמֶּעַל וְאַתּוֹת בְּאָרֶץ מִתַּחַת דָּם וְאַשׁ וְתִמְרוֹת עֵשׂוֹ: ⁴⁵הַשְּׁמֵשׁ יִפְּךְ לַחֹשֶׁךְ וְהִירַח לְדָם לְפָנֵי בּוֹא יוֹם יְהוּהָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא: ⁴⁶וְהִיָּה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוּהָ יִמְלֹט: ⁴⁷אֲנִישֵׁי יִשְׂרָאֵל שָׁמַעוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יֵשׁוּעַ הַנְּצָרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר נֹאמְנוּ לָכֶם מֵאַתְּ הָאֱלֹהִים בְּגִבּוֹרוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְאַתּוֹת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה עַל יָדוֹ בְּתוֹכְכֶם כַּאֲשֶׁר יַדְעַתֶּם גַּם אֲתֶם: ⁴⁸אֲתָנוּ הַנִּמְסָר עַל פִּי עֲצַת הָאֱלֹהִים הַנִּחְרָצָה וַיְדִיעְתּוֹ מִקּוֹם לְקַחְתֶּם וּבִידֵי רַשְׁעִים הוֹקַעְתֶּם וְהִרְגַתֶּם אֹתוֹ: ⁴⁹וְהָאֱלֹהִים הַקִּיְמוֹ מִן הַמֵּתִים בְּהִתִּיר אֶת חַבְלֵי הַמּוֹת בְּאֲשֶׁר נִמְנַע מִן הַמּוֹת לַעֲצֹר אֹתוֹ: ⁵⁰כִּי דָוִד אָמַר עֲלֵיו שׁוֹיִתִּי יְהוּהָ לְנִגְדֵי תְּמִיד כִּי מִיָּמֵינוּ בַּל אֲמוּט: ⁵¹לָכֵן שְׁמַח לְבִי וַיְגַל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבַטַּח: ⁵²כִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשִׂאֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֵאוֹת שַׁחַת: ⁵³תּוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֹת חַיִּים שֶׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנִיךָ: ⁵⁴אֲנִישִׁים אַחֲרֵי הַנִּיחוּ לִי וְאֲדַבְּרָה בְּאֲזְנֵי כָלֶם עַל דָּוִד אֲבִינוּ אֲשֶׁר גַּם מֵת גַּם נִקְבֵּר וּקְבוּרָתוֹ אֲתָנוּ הִיא עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ⁵⁵וְהוּא בְּהִיּוֹתוֹ נְבִיא וּמְדַעְתּוֹ אֶת הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לוֹ הָאֱלֹהִים לְהַקִּים אֶת הַמְּשִׁיחַ כְּפִי הַבָּשָׂר מִפְּרֵי חֲלָצִיו לְהוֹשִׁיבּוֹ עַל כִּסְאוֹ: ⁵⁶לָכֵן בְּחַזוֹנוֹ מֵרֵאשׁ דָּבַר עַל תְּקוּמַת הַמְּשִׁיחַ כִּי לֹא נִעְזְבָה נַפְשׁוֹ לְשִׂאֹל וְגַם בְּשָׂרוֹ לֹא רָאָה שַׁחַת: ⁵⁷אֲתֵּי יֵשׁוּעַ זֶה הַקִּים אֱלֹהִים מִן הַמֵּתִים וְאַנְחָנוּ כָּלְנוּ עֵדֵיו: ⁵⁸וַיַּעֲתָה אַחֲרַי הַנְּשִׂאוֹ בִּימִין הָאֱלֹהִים לְקַח מֵאַתְּ הָאֵב אֶת הַבְּטַחַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת אֲשֶׁר אֲתֶם רֹאִים וְשִׁמַּעִים: ⁵⁹כִּי דָוִד לֹא עָלָה הַשְּׁמִימָה וְהִנֵּה הוּא אָמַר נָאִם יְהוּהָ לְאֲדִנְיָ שֶׁב לִימֵינוּ: ⁶⁰עַד אֲשִׁית אֵיבִיךָ הַדָּם לְרִגְלֶיךָ: ⁶¹לָכֵן יַדַּע נָא בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלֶם כִּי לֹאדוֹן וּלְמִשְׁיַח שְׁמוֹ הָאֱלֹהִים אֶת יֵשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר צִלְבַתְּם: ⁶²וְיִהְיֶה כַּשִּׁמְעֶם הַתַּעֲצָבוֹ אֶל לִבֶּם וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּטְרוֹס וְאֵל הַשְּׁלִיחִים וְאֵל אֲנִישֵׁי אַחֲרֵי מֵה עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת: ⁶³וַיֹּאמֶר פְּטְרוֹס אֵלֵיהֶם שׁוּבוּ מְדַרְכֵיכֶם וְהִטְבְּלוּ כָּל אִישׁ מִכֶּם עַל שֵׁם יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְסַלִּיחַת חַטְאֵיכֶם וּקְבַלְתֶּם אֶת מִתְּנַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ: ⁶⁴כִּי לָכֶם הִבְּטַחְתֶּם וּלְבַנְיָכֶם וּלְכָל הַרְחוֹקִים לְכָל אֲשֶׁר קָרָא יְהוּהָ אֱלֹהֵינוּ: ⁶⁵וַיַּעֲד עוֹד בָּהֶם בְּאַמְרֵים אַחֲרָיִם הַרְבֵּה וַיִּזְהַר אֲתֶם לֹאמֹר הַמְּלִטוּ נָא מִדּוֹר תְּהַפְכוֹת הַזֶּה: ⁶⁶וַיִּקְבְּלוּ אֶת דְּבָרֵי בְּשִׂמְחָה וַיִּטְבְּלוּ וּבְיוֹם הַהוּא נֹסְפוּ כִשְׁלֹשַׁת אַלְפֵי נַפְשׁ: ⁶⁷וַיְהִיו שְׁקֵדִים עַל תּוֹרַת הַשְּׁלִיחִים וְעַל הַתְּחַבְּרוֹת וְעַל בְּצִיעַת הַלֶּחֶם וְעַל הַתְּפִלָּה: ⁶⁸וַתְּפַל אֵימָה עַל כָּל נַפְשׁ וּמוֹפְתִים רַבִּים וְאַתּוֹת נַעֲשׂוּ עַל יַד הַשְּׁלִיחִים בִּירוּשָׁלַיִם: ⁶⁹וְכָל הַמַּאמְיָנִים הִתְאַחְדוּ יַחַד וַיְהִי לָהֶם הַכָּל בְּשִׁתְּפוֹת: ⁷⁰וְאַתְּ אַחְזַתֶּם וְאַתְּ רְכוּשֶׁם מְכֹרוֹ וַיִּחַלְקוּ אֲתֶם לְכָלֶם

ישוע: ⁷⁰ ובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם לא מצאו לדבר נגדם דבר: ⁷¹ ויצו אתם לצאת חוצה מן הסנהדרין ויתעצו יחדו: ⁷² ויאמרו מה נעשה לאנשים האלה הנה אות גלוי נעשה על ידיהם וגם מפרסם לכל ישיבי ירושלים ולא נוכל לכחש בו: ⁷³ אך למען לא ירבה הדבר בעם ויפרץ נוהירה אתם בגערה לבלתי דבר עוד לכל אדם בשם הזה: ⁷⁴ ויקראו אתם ויצוו אתם אשר לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם ישוע: ⁷⁵ ויענו פטרוס ויוחנן ויאמרו אליהם הנכון הוא לפני האלהים שמע לכם יתר משמע לאלהים שפטו אתם: ⁷⁶ כי לא נוכל אנחנו לחדל מדבר את אשר ראינו ושמענו: ⁷⁷ ויוסיפו לגער בם ופטרו אתם באשר לא מצאו דבר לענוש אתם מפני העם כי כלם מהללים את האלהים על הנעשה: ⁷⁸ כִּי בן ארבעים שנה ומעלה היה האיש ההוא אשר נעשה עמו אות הרפואה הזאת: ⁷⁹ ואחרי הפטרם באו אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם הכהנים הגדולים והזקנים: ⁸⁰ ויהי כאשר שמעו את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלהים ויאמרו אדני אתה האל העשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בס: ⁸¹ ואשר אמרת בפי עבדך דוד למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק: ⁸² ויתעצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו: ⁸³ כי אמנם נוסדו הורדוס ופניטוס פילטוס עם הגוים ולאמי ישראל על ישוע עבדך הקדוש אשר משחת: ⁸⁴ ולעשות את אשר ידך ועצתך מקדם גזרה להיות: ⁸⁵ ועתה אדני ראה את גערתם ותן לעבדיך לדבר את דברך בכל בטחון לבם: ⁸⁶ לנטותך את ידך למרפא ולתת אתות ומופתים בשם ישוע עבדך הקדוש: ⁸⁷ ויהי כאשר התפללו וינע המקום אשר היו נקהלים שם וימלאו כלם רוח הקדש וידברו את דבר האלהים בבטחון לבב: ⁸⁸ ויקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בידו לי הוא כי הכל היה להם בשתפות: ⁸⁹ ויבגבורה גדולה יעידו השליחים על תקומת האדון ישוע וחסד גדול נמשך לכלם: ⁹⁰ כִּי לא היה בהם חסר דבר כי כל בעלי שדות ובתים מכרו אתם ויביאו את כסף מחירם: ⁹¹ וישימיהו לרגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מחסרו: ⁹² ויוסיפו אשר כנוהו השליחים בשם בר נבא פרושו בן הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ כתיים: ⁹³ גם לו היה שדה וימכרהו ויבא את הכסף וישימיהו לרגלי השליחים:

ד ויאיש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה מכר את אחוזתו: ⁹⁴ ויקח מן המחיר ויסתירהו ואשתו ידעת גם היא וחלק אחד הביא וישם לרגלי השליחים: ⁹⁵ ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבבך לשקר ברוח הקדש ולהסתיר ממחיר השדה: ⁹⁶ הלא שלך היה טרם המכרו וגם אחרי נמכר היה בידך ולמה שמת על לבבך הדבר הזה לא שקרת בבני אדם כי אם באלהים: ⁹⁷ וכשמע חנניה את הדברים האלה נפל ארצה ויגוע ותהי יראה גדולה על כל השמעים: ⁹⁸ ויקומו הצעירים ויאספו אתו וישארו החוצה ויקברוהו: ⁹⁹ ויהי כמשלש שעות ותבא אשתו והיא לא ידעה את הנעשה: ¹⁰⁰ ויען פטרוס ויאמר אליה אמרי לי הבמחיר הזה מכרתם את השדה ותאמר כן במחיר הזה: ¹⁰¹ ויאמר פטרוס אליה למה זה נועדתם לנסות את רוח יהוה הנה בפתח רגלי המקברים את אישך ונשאו אתך החוצה: ¹⁰² ותפל פתאם לרגליו ותגוע והבחורים באו והנה מתה וישארה החוצה ויקברוהו אצל אישה: ¹⁰³ ותהי יראה גדולה על כל הקהל ועל כל השמעים את אלה: ¹⁰⁴ ויעשו אתות ומופתים רבים בקרב העם על ידי השליחים וכלם נאספו לב אחד באולם של שלמה: ¹⁰⁵ וימן האחרים אין איש אשר מלאו לבו לחלות עליהם אך הוקיר אתם העם: ¹⁰⁶ אבל נספחו עוד יתר מאמינים אל האדון אנשים ונשים הרבה מאד: ¹⁰⁷ עד כי נשאו את החולים אל הרחבות וישימום על מטות ומשכבות למען אשר ילך פטרוס ונפל אך צלו על אחד מהם: ¹⁰⁸ וגם המון עם הערים אשר מסביב נקבצו ירושלים מביאים את החולים ואת הנלחצים מרוחות טמאות וירפאו כלם: ¹⁰⁹ ויקם הכהן הגדול וכל אשר אתו והם אנשי כת הצדוקים וימלאו קנאה: ¹¹⁰ וישלחו יד בשליחים ויתנום במשמר העיר: ¹¹¹ ויהי בלילה ויפתח מלאך יהוה את דלתו בית הכלא ויוציאם לאמר: ¹¹² לכו והתיצבו במקדש ודברו אל העם את כל דברי החיים האלה: ¹¹³ וזהם כשמעם את זאת באו אל

לאיש איש די מחסרו: ¹¹⁴ ויום היו שקדים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בבית בבית: ¹¹⁵ ויואלכו מזונם בגילה ובתם לבב וישבחו את האלהים וימצאו חן בעיני כל העם והאדון הוסיף יום יום על העדה את הנושעים:

ה ופטרוס ויוחנן עלים יחדו אל המקדש לעת התפלה בשעה התשיעית: ¹¹⁶ ויאיש אחד פסח מבטן אמו מובא שמה אשר יושיבהו יום יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מתנות מאת באי המקדש: ¹¹⁷ ויהי כראותו את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לקחת מאתם צדקה: ¹¹⁸ ויסתכל בו פטרוס וגם יוחנן ויאמר אליו הביטה אלינו: ¹¹⁹ וישם פניו אליהם בקותו לקחת מאתם דבר: ¹²⁰ ויאמר פטרוס כסף זוהב אין לי אבל את אשר בידי אתננו לך בשם ישוע המשיח הנצרי קום התהלך: ¹²¹ ויאחז ביד ימינו ויקם אותו ויתחזקו פתאם רגליו וקרסליו: ¹²² ויקפץ ויתהלך ויבא אתם אל המקדש מתהלך ומרקד ומשבח את האלהים: ¹²³ ויראהו כל העם מתהלך ומשבח את האלהים: ¹²⁴ ויכירו אותו כי הוא אשר היה ישב לשאל צדקה בשער המקדש המהדר וימלאו שמה ושממון על הנעשה לו: ¹²⁵ ויהי הוא מחזיק בפטרוס וביוחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרא אולם של שלמה וישתוממו: ¹²⁶ וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה תסתכלו בנו כאלו אנחנו בכחנו ובחסידותנו שמנו את זה מתהלך: ¹²⁷ אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פילטוס כשהיה דן לפטרו: ¹²⁸ אבל אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשתם כי יחן לכם איש רצח: ¹²⁹ ואת שר החיים הרגתם אשר האלהים הקימו מן המתים ואנחנו עדיו: ¹³⁰ ולמען אמונת שמו חזק שמו את האיש הזה אשר אתם ראים ומכירים אתו והאמונה אשר לנו על ידו היא העלתה לו את הארכה הזאת לעיני כלכם: ¹³¹ ועתה אחי ידע אני כי בבלי דעת עשיתם גם אתם גם ראשיכם: ¹³² והאלהים ככה מלא את אשר הגיד מקדם בפי כל נביאיו כי יענה המשיח: ¹³³ ולכן הנחמו ושובו וימחו חטאיכם: ¹³⁴ למען אשר יבאו ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח: ¹³⁵ אשר צריך כי יקבלוהו השמים עד ימי שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם האלהים בפי נביאיו הקדושים מימי עולם: ¹³⁶ והן משה אמר אל אבותינו נביא יקים לכם יהוה אלהיכם מקרב אחיכם כמני אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם: ¹³⁷ ויהי כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא ההוא ונכרתה מעמיה: ¹³⁸ וגם כל הנביאים משמואל ואשר נבאו אחריו כלם הגידו מראש את הימים האלה: ¹³⁹ אתם בני הנביאים ובני הברית אשר כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם ונברכו בורעך כל משפחות האדמה: ¹⁴⁰ ולכם בראשונה העמיד האלהים את עבדו ישוע וישלחוהו לברך אתכם בשובכם כל איש מרע מעלליכם:

ו ויהי בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים: ¹⁴¹ כי חרה להם על אשר למדו את העם והגידו בישוע את תחית המתים: ¹⁴² וישלחו בהם את ידיהם וישימום במשמר עד למחר כי כבר בא הערב: ¹⁴³ ורבים מהשמעים את הדבר האמינו ויהי מספר האנשים כחמשת אלפים: ¹⁴⁴ ויהי ממחרת ויקהלו שריהם ראשיהם וזקניהם וסופריהם ירושלים: ¹⁴⁵ ויחנן הכהן הגדול וקיפא ויוחנן ואלכסנדרוס וכל אשר ממשפחת הכהן הגדול: ¹⁴⁶ ויעמידו אתם בתוך וישאלום באי זה כח ובאי זה שם עשיתם זאת: ¹⁴⁷ וימלא פטרוס רוח הקדש ויאמר אליהם אתם ראשי העם וזקני ישראל: ¹⁴⁸ אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה וישאלתם במה זה נושע: ¹⁴⁹ וידע לכלכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר האלהים הקימו מן המתים כי בשמו עמד זה לפניכם בריא: ¹⁵⁰ והוא האבן אשר מאסתם אתם הבונים ותהי לראש פנה: ¹⁵¹ ואין הישועה באתר ואין תחת השמים שם אחר הנתן לבני אדם אשר בו נושע: ¹⁵² ויהי כאשר ראו את בטחון לב של פטרוס ויוחנן והבינו כי הדיוטים ולא בעלי חכמה המה ויתמהו עליהם ויכירו כי התהלכו עם

המקדש בהית הבקר וילמדו שם ויבא הכהן הגדול ואשר אתו ויקראו אל הסנהדרין ואל כל זקני בני ישראל וישלחו אל בית האסורים להביא אתם: ²²ויכלו המשרתים ולא מצאו בבית הכלא וישבו ויגידו לאמר: ²³בית האסורים מצאנו סגור ומסגר והשמרים עמדים על הדלתות וכאשר פתחנו לא נמצא בו אדם: ²⁴ויהי כשמע הכהן ונגיד המקדש וראשי הכהנים את הדברים האלה ויבהלו עליהם ויאמרו איך יפל הדבר הזה: ²⁵ויהי אחד בא ויגד להם לאמר הנה האנשים אשר שמתם במשמר עמדים הם במקדש ומלמדים את העם: ²⁶וילך שמה הנגיד עם משרתיו ויקחם אך לא בחזקה כי יראו מפני העם פן יסקלו: ²⁷ויביאו אתם ועמידם לפני הסנהדרין וישאלם הכהן הגדול לאמר: ²⁸הלא צוה צוינו עליכם לבלתי למד בשם הזה והנה מלאתם את ירושלים תורתכם ותחפצו להביא עלינו את דמי האיש הזה: ²⁹ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עלינו להקשיב בקול אלהים מהקשיב בקול בני אדם: ³⁰אלהי אבותינו הקים את ישוע אשר שלחתם ידכם בו ותתלו אותו על העץ: ³¹את זה נשא האלהים בימינו לשר ולמושיע לתת תשובה לישראל וסליחת החטאים: ³²ואנחנו עדין על אלה וגם רוח הקדש אשר נתן אותו האלהים לשמעם בקולו: ³³ויהי כשמעם ויתרגזו ויתעצו להרוג אתם: ³⁴ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הפרושים גמליאל שמו והוא מורה התורה מכבד בעיני כל העם ויצו להוציא את השליחים החוצה לזמן מעט: ³⁵ויהי אמר אליהם אנשי ישראל השמרו לכם מפני האנשים האלה במה שאתם עשים להם: ³⁶כי לפני הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד הגדולים וידבקו בו כארבע מאות איש ויהרג וכל אשר שמעו אליו התפרדו והיו לאין: ³⁷ואחר כן קם יהודה הגלילי בימי הספר ויסת אחריו עם רב וגם הוא נהרג וכל אשר שמעו אליו נפצו: ³⁸והעצה אני אמר אליכם חדלו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה הזאת אם מאת אדם היא תפר: ³⁹ואם מאת האלהים היא לא תוכלו להפר אתה פן תמצאו נלחמים את האלהים: ⁴⁰וישמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אתם ויצו אשר לא ידברו בשם ישוע ופטרו אותם: ⁴¹ויצאו שמחים מלפני הסנהדרין על כי זכו לשאת על שמו כלמה: ⁴²ובכל היום לא חדלו ללמד במקדש ובבתים ולבשר את בשורת ישוע המשיח:

אבות שמעו אלהי הכבוד נראה אל אברהם אבינו בהיותו בארם נהרים לפני שבתו בחרן: ¹ויאמר אליו לך לך מארצך וממולדתך ובא אל הארץ אשר אראך: ²ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחרי מות אביו העביר אתו משם אל הארץ הזאת אשר אתם יושבים בה עתה: ³ולא נתן לו נחלה בה אף לא מדרך כף רגל ויבטח לתתה לאחוזו לו ולזרעו אחריו ועוד לא היה לו בן: ⁴ויאמר לו אלהים כי גר יהיה זרעו בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: ⁵וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי אמר אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה: ⁶ויתן לו את ברית המילה ובכך הוליד את יצחק וימל אתו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שנים עשר האבות: ⁷ויקנאו האבות ביוסף וימכרו אותו מצרימה ואלהים היה עמו: ⁸ויציליהו מכל צרותיו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה מלך מצרים וישמיהו שליט על מצרים ועל כל ביתו: ⁹ויהי רעב על כל ארץ מצרים וכנען וצרה גדולה ואבותינו לא מצאו אכל: ¹⁰וישמע יעקב כי יש שבר במצרים וישלח שמה את אבותינו בפעם הראשונה: ¹¹ובפעם השנית התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף נגלתה לפרעה: ¹²וישלו יוסף ויקרא ליעקב אביו ולכל משפחתו בשבעים וחמש נפש: ¹³ויורד יעקב מצרימה וימת הוא ואבותיו: ¹⁴ויובאו שכמה ויושמו בקבר אשר קנה אברהם בכספו מיד בני חומר אבי שכם: ¹⁵ויהי כאשר קרבה עת ההבטחה אשר נשבע אלהים לאברהם ויגדל העם וירב במצרים: ¹⁶ועד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף: ¹⁷וזה התחכם למשפחתנו וירע לאבותינו ויצו אתם להשליך את עלליהם אל פני השדה לבלתי החיותם: ¹⁸בעת ההיא נולד משה ויהי טוב לאלהים ויהי אמון בבית אביו שלשה ירחים: ¹⁹וכאשר השלך אספה אתו בת פרעה ותגדלהו לה לבן: ²⁰וילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי גבור בדברים ובמעשים: ²¹ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקד את אחיו בני ישראל: ²²וירא איש אחד מעשק חנם ויושע לו ויקם נקמת המכה בהכותו את המצרי: ²³ויחשב בלבבו כי יבינו אחיו אשר על ידו יתן האלהים להם תשועה והם לא הבינו: ²⁴ויהי ביום השני ויבא בתוכם והם נצים ויבקש לעשות שלום ביניהם לאמר אנשים אחים אתם ולמה תעשקו איש את אחיו: ²⁵והעשק את רעהו הדפו לאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו: ²⁶הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי: ²⁷ויברח משה על הדבר הזה ויהי גר בארץ מדין ויולד שם שני בנים: ²⁸ובמלאת ארבעים שנה נראה אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוך הסנה: ²⁹ויירא משה ויתמה על המראה ובסורו לראות ויהי קול יהוה אליו: ³⁰אנכי אלהי אבותיך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויחרד משה וירא מהביט: ³¹ויאמר אליו יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: ³²ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת נאקתם שמעתי וארד להצילם ועתה לכה ואשלחך מצרימה: ³³הוא משה אשר כחשו בו לאמר מי שמך לשר ושפט אתו שלח האלהים לשר וגאל ביד המלאך הנראה אליו בסנה: ³⁴והוא הוציאם ויעש אתות ומפתים בארץ מצרים ובים סוף ובמדבר ארבעים שנה: ³⁵הוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם כמני יקים לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעון: ³⁶הוא אשר היה בקהל במדבר עם המלאך הדבר אליו בהר סיני ועם אבותינו ואשר קבל דברים חיים לתת לנו: ³⁷הוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מאסו אתו ולבבם פנה מצרימה: ³⁸ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ³⁹וייעשו עגל בימים ההם ויזבחו זבחים לאליל וישחחו במעשה ידיהם: ⁴⁰ויפן מהם האלהים ויתנם לעבד את צבא השמים כאשר כתוב בספר הנביאים הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ⁴¹ונשאתם את סכת מלכם ואת כוכב אלהיכם רמפן הצלמים אשר עשיתם להשתחות להם והגלית אתכם מהלאה לבל: ⁴²משכן העדות היה לאבותינו במדבר כאשר צוה המדבר אל משה לעשות אתו כתבנית אשר ראה: ⁴³ואבותינו לקחהו וגם הביאהו אתם הם ויהושע ברשתם את ארצות הגוים אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד: ⁴⁴והוא מצא חן בעיני אלהים וישאל למצא משכנות

אבימים ההם כאשר רבו התלמידים היתה תלונת היונים על העבריים על אשר העלימו עיניהם מאלמנותיהם לבלתי תת להן יום יום את ארוחתן: ¹ויקראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נאוו לנו כי נעזב את דבר האלהים ונשמם את השלחנות: ²לכן אחי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה ונפקידם על הענין הזה: ³ואנחנו נשקד על התפלה ועל שמוש הדבר: ⁴והייטב הדבר לפני כל ההמון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת פילפוס ואת פרוכורוס ואת ניקנור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקלס גר אנטיוכיא: ⁵את אלה העמידו לפני השליחים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם: ⁶ויהי דבר האלהים הולך וגדל וירב מספר התלמידים בירושלים עד מאד וגם המון רב מן הכהנים נכנעו אל האמונה: ⁷ואסטפנוס מלא אמונה וגבורה ויעש אתות ומופתים גדולים בקרב העם: ⁸ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הליברטינים ושל קורינים ואלכסנדריים ומן בני קיליקיא ואסיא ויתוכחו עם אסטפנוס: ⁹ולא יכלו עמד לנגד החכמה והרוח אשר דבר בו: ¹⁰ויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אתו מדבר גדופים במשה ובאלהים: ¹¹ויעוררו את העם ואת הזקנים והסופרים ויקומו עליו ויחטפהו ויביאהו לפני הסנהדרין: ¹²ויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איננו חדל מהטיח דברים נגד מקום הקדש הזה ונגד התורה: ¹³כי שמענוהו אמר זה ישוע הנצרי יתן את המקום הזה וישנה את החקים אשר מסר לנו משה: ¹⁴ויסתכלו בו כל הישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אלהים:

ויאמר הכהן הגדול האמת הוא אשר דברו: ¹⁵ויען ויאמר אנשים אחים

מארץ חייו: ^לויען הסריס ויאמר אל פילפוס אשאלה ממך על מי הנביא מדבר את זאת על נפשו או על איש אחר: ^לויתפתח פילפוס את פיו ויחל מן הכתוב הזה ויבשר אותו את ישוע: ^לויהי בעברם בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנעני מהטבל: ^לויואמר פילפוס אם מאמין אתה בכל לבבך מתר לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן האלהים הוא: ^לויוצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילפוס והסריס ויטבל אותו: ^לויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילפוס ולא יסף הסריס לראותו כי הלך לדרכו שמח: ^לופילפוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסרין:

ט ושאלו עודנו יפח זעם ורצח על תלמידי האדון ויבא אל הכהן הגדול: ^לוישאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתי הכנסיות למען אשר יאסר את אשר ימצא בדרך ההיא אנשים או נשים ויביאם ירושלים: ^לויהי הוא הלך וקרר לדמשק והנה פתאם נגה עליו מסביב אור מן השמים: ^לויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאול שאול למה תרדפני: ^לויואמר מי אתה אדני ויאמר האדון אנכי ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבעט בדרבנות: ^לוהוא חרד ונבעת ויאמר אדני מה תחפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עליך לעשות: ^לוהאנשים אשר הלכו אתו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו: ^לויקם שאול מן הארץ ובפתחו את עיניו לא ראה איש ויחזיקו בידו ויוליכו לדמשק: ^לויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה: ^לותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחזה חנניה ויאמר הנני אדני: ^לויואמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה לאיש טרסי ושמו שאול כי הנה הוא מתפלל: ^לוירא במחזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למען ישוב ויראה: ^לויען חנניה ויאמר אדני שמעתי רבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקדושיך בירושלים: ^לוגם פה רשיון יש לו מאת ראשי הכהנים לאסר את כל הקראים בשמך: ^לויואמר אליו האדון לך כי כלי חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני גוים ומלכים ולפני בני ישראל: ^לוכי אני אראהו כמה יש לו לסבל למען שמי: ^לוילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עליו ויאמר שאול אחי האדון ישוע הנראה אליך בדרך אשר באת בה שלחני למען תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש: ^לוכרנע נפלו מעל עיניו כמו קשקשים וישב פתאם לראות ויקם ויטבל: ^לויואכל לחם ויחזק וישב שאול ימים אחדים עם התלמידים אשר בדמשק: ^לוימהר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא בן האלהים: ^לוישתוממו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האביד בירושלים את קראי השם הזה ולמען זאת בא הנה להביאם אסורים לפני ראשי הכהנים: ^לוושאל היה הולך וחזק ויהם את היהודים ישיבי דמשק בהוכיחו כי זה הוא המשיח: ^לויהי כי ארכו לו שם הימים ויועצו היהודים יחדו להמיתו: ^לוידוע לשאול ארבע והמה שמרו את השערים יומם ולילה למען ימיתו: ^לויוקחו אתו התלמידים לילה ויורידוהו בסל בעד החומה: ^לויהי כבואו שאול ירושלימה ויבקש להלות אל התלמידים ויראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הוא: ^לויוקח אתו בר נבא ויביאהו אל השליחים ויספר להם את אשר ראה בדרך את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך בדמשק השמיע בבטחון את שם ישוע: ^לויהי אתם יוצא ובא בירושלים: ^לויוקרא בבטחון בשם האדון ישוע וידבר ויתוכח גם עם היהודים היונים והם זממו להמיתו: ^לוישמעו האחים ויורידו אתו לקסרין וישלחהו אל טרסוס: ^לויהי שלום לקהלות בכל מקומות יהודה והגליל ושמרון ותבנינה ותתהלכנה ביראת האדון ותרבינה בנחמת רוח הקדש: ^לויהי בסבב פטרוס בכל המקומות וירד גם אל הקדושים אשר ישבו בלד: ^לוימצא שם איש שמו אניס והוא שכב על משכבו זה שמנה שנים והוא נכה אברים: ^לויואמר אליו פטרוס אניס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פתאם: ^לויראו אותו כל ישיבי לד והשרון ויפנו אל האדון: ^לותלמידה ביפו ושמה טביא תרגמו צביה והיא מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה: ^לויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אתה

לאהי יעקב: ^לושלמה בנה לו בית: ^לאבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידים כאשר אמר הנביא: ^להשמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה ואי זה מקום מנוחתי: ^להלא את כל אלה ידי עשתה: ^לקשי ערף וערלי לב ואזנים ממרים הייתם תמיד ברוח הקדש כאבותיכם גם אתם: ^למי מהנביאים אשר לא רדפוהו אבותיכם אף המיתו את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה הייתם אתם מוסריו ומרצחיו: ^לאתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים ולא שמרתם אותה: ^לויהי כשמעם את אלה התרגזו בלבבם ויחרקו עליו שניהם: ^לוהוא מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימין האלהים: ^לויואמר הנני ראה את השמים נפתחים ואת בן האדם נצב לימין האלהים: ^לויצעק בקול גדול ויאטמו את אזניהם ויתנפלו עליו כלם יחד: ^לוידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אתו באבנים והעדים פשוטו את בגדיהם לרגלי בחור אחד ושמו שאול: ^לויסקלו את אסטפנוס והוא משוע ואמר אדני ישוע קבל את רוחי: ^לויכרע על ברכיו ויצעק בקול גדול יהוה אל תשמר להם את החטא הזה ויהי אחרי דברו כדבר הזה וישן:

י ושאלו גם הוא היה רצה בהרגתו ותהי ביום ההוא רדיפה גדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בערי יהודה ושמרון לבד מן השליחים: ^לוישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקברוהו ויספדו עליו מספד גדול: ^לוושאלו החריב את הקהלה וישוטט בבתי ויסחב משם אנשים ונשים ויסגירם לכלא: ^לוהנפוצים עברו בארץ ויבשרו את הדבר: ^לופילפוס ירד אל עיר שמרון ויכרז להם את המשיח: ^לויקשב המון העם בלב אחד אל אמרי פילפוס בשמעם ובראותם את האתות אשר עשה: ^לכי רבים היו אחוזי רוחות הטמאה והרוחות יצאו מהם צעקות בקול גדול ורבים נבי אברים ופסחים וירפאו: ^לותהי שמחה גדולה בעיר ההיא: ^לואיש אחד ושמו שמעון היה מלפנים בעיר מכשף ומשמים את עם שמרון באמרו על נפשו כי גדול הוא: ^לויקשיבו אליו מקטנם ועד גדולם לאמר זה הוא גבורת האלהים הגדולה: ^לויקשיבו אליו על היותו משמים אותם בכשפיו ימים רבים: ^לויהי כאשר האמינו לפילפוס בבשרו את מלכות האלהים ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים: ^לויואמן שמעון גם הוא ויטבל וידבק בפילפוס וירא את האתות והמפתים הגדלים אשר נעשו וישתומם: ^לוישמעו השליחים אשר בירושלים כי קבלה שמרון את דבר האלהים וישלחו אליהם את פטרוס ואת יוחנן: ^לויורדו שמה ויתפללו בעדם אשר יקבלו את רוח הקדש: ^לוכי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם רק נטבלים בשם האדון ישוע: ^לויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקדש: ^לויהי בראות שמעון כי בסמיכות ידי השליחים נתן רוח הקדש ויבא לפניו כסף: ^לויואמר תנו נא גם לי את היכלת הזאת אשר יקבל את רוח הקדש כל אשר אשים עליו את ידי: ^לויואמר אליו פטרוס כספך יהי אתך לאבדון יען חשבת לקנות במחיר את מתת האלהים: ^לאיך לך חלק וגורל בדבר הזה כי לבבך איננו ישר לפני האלהים: ^לועתה שוב מרעתך זאת והתחנן אל האלהים אולי תסלח לך מזמת לבבך: ^לכי ראה אנכי כי באת לידי מרורת רוח וחרצבות רשע: ^לויען שמעון ויאמר העתירו אתם בעדי אל יהוה לבלתי בוא עלי דבר מכל אשר אמריתם: ^לוהמה אחרי אשר העידה ודברו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשרו את הבשורה בכפרים רבים אשר לשמרונים: ^לוידבר מלאך יהוה אל פילפוס לאמר קום לך הנגבה על הדרך הירדת מירושלים עתה והיא חרבה: ^לויקם וילך והנה איש כושי והוא סריס ושלט לקנדק מלכת כוש וממנה על כל גנויה אשר עלה אל ירושלים להשתחות: ^לויהי בשונו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר ישעיה הנביא: ^לויואמר הרוח אל פילפוס גשה והלוה על המרכבה הזאת: ^לוירץ פילפוס אליה וישמע אתו קרא בספר ישעיה הנביא ויאמר הגם תבין את אשר אתה קורא: ^לויואמר ואיככה אוכל אם אין איש אשר יורני ויבקש מאת פילפוס לעלות ולשבת אצלו: ^לוענין הכתוב אשר קרא זה הוא כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזייה נאלמה ולא יפתח פיו: ^לבעצר משפטו לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזרו

ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחרי הטבילה אשר קרא אותה יוחנן: ⁷⁷את אשר משח האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקדש ובגבורה ויעבר בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכבשים תחת יד השטן כי האלהים היה עמו: ⁷⁸ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרגו בהוקיעם אתו על העץ: ⁷⁹אותו הקים האלהים ביום השלישי ויתנהו להראות בגלוי: ⁸⁰אלא לכל העם כי אם לנו העדים אשר האלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתינו אתו אחרי קומו מן המתים: ⁸¹ויצו אתנו להשמיע לעם ולהעיד כי אתו שם האלהים לשופט החיים והמתים: ⁸²ועליו כל הנביאים מעידים כי יקבלו סליחת החטאים בשמו כל המאמינים בו: ⁸³עוד פטרוס מדבר הדברים האלה ורוח הקדש צלחה על כל השמעים את הדבר: ⁸⁴והמאמינים בני המילה אשר באו את פטרוס השתוממו כי מתנת רוח הקדש נשפכה גם על הגוים: ⁸⁵כי שמעו אתם ממללים בלשנות ומגדלים את האלהים: ⁸⁶ויוען פטרוס ויאמר היוכל איש למנע את המים מטבל את אלה אשר קבלו את רוח הקדש גם הם כמנו: ⁸⁷ויצו לטבל אתם בשם האדון ויבקשו ממנו לשבת אתם ימים אחדים:

יא וישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי קבלו גם הגוים את דבר האלהים: ⁸⁸זיהי כאשר עלה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילה לאמר: ⁸⁹אל אנשים אשר להם ערלה באת ותאכל אתם לחם: ⁹⁰ויחל פטרוס ויספר להם את כל אשר קרהו לאמר: ⁹¹מתפלל הייתי בעיר יפו וארדם וארא מראה והנה כלי כדמות מטפחת בד גדולה יורד מן השמים ותורד בארבע כנפותיה ותבא עדי: ⁹²והסתכלתי בה ואבין וארא את בהמת הארץ ואת החיה ורמש האדמה ועוף השמים: ⁹³ואשמע גם קול האמר אלי קום פטרוס זבח ואכל: ⁹⁴ואמר חלילה לי אדני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם: ⁹⁵ויענני הקול שנית מן השמים ויאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תטמאנו: ⁹⁶וכן היה שלש פעמים והכל שב והעלה השמימה: ⁹⁷והנה כרגע שלשה אנשים עמדים על פתח הבית אשר אנכי שם והמה שלוחים אלי מקסרין: ⁹⁸ויאמר אלי הרוח ללכת אתם ולבלתי התמהמה וילכו אתי גם ששת האחים האלה ונבוא אל בית האישי: ⁹⁹זיגד לנו את אשר ראה המלאך נצב בביתו ואמר אליו שלח אל יפו אנשים וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס: ¹⁰⁰והוא ידבר אליך דברים אשר תושע בהם אתה וכל ביתך: ¹⁰¹וכאשר החלתי לדבר צלחה עליהם רוח הקדש כאשר צלחה עלינו בתחלה: ¹⁰²ואזכר את דבר האדון אשר אמר יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש: ¹⁰³ועתה אם מתנה אחת נתן האלהים להם ולנו המאמינים באדון ישוע המשיח מי אנכי כי אעצר לאלהים: ¹⁰⁴זיהי כשמעם זאת ויחרישו ויהללו את האלהים ויאמרו אכן גם לגוים נתן האלהים התשובה לחיים: ¹⁰⁵והנפוצים מפני הצרה אשר היתה על אודת אסטפנוס הלכו ובאו עד פינקיאה וקפרוס ואנטיוכיא ולא דברו את הדבר כי אם אל היהודים לבדם: ¹⁰⁶זיהי בתוכם אנשי קפרוס וקוריני אשר באו אל אנטיוכיא וידברו גם אל היונים ויבשרו אתם את האדון ישוע: ¹⁰⁷זיהי עמיהם יד יהוה ומספר רב האמינו וישבו אל האדון: ¹⁰⁸זיהי שמע הדבר באזני הקהלה אשר בירושלים וישלחו את בר נבא אל אנטיוכיא: ¹⁰⁹זיהיבא שמה וישמח כראתו את חסד האלהים ויהר את כלם לדבקה באדון בלב נכון: ¹¹⁰כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ויאספו לאדון עם רב: ¹¹¹זיהי בר נבא משם אל טרוסוס לבקש את שאול וימצא אתו ויביאהו אל אנטיוכיא: ¹¹²זיהי ישבים יחד בקהלה שנה תמימה ומלמדים עם רב אז הוחל באנטיוכיא לקרא את התלמידים בשם משיחיים: ¹¹³זיהי בימים ההם ויבאו נביאים מירושלים אל אנטיוכיא: ¹¹⁴זיהי אחד מהם ושמו אגבוס ויגד על פי הרוח כי רעב גדול יבוא על כל יבשי תבל ויהי כן בימי קלודיוס: ¹¹⁵זיהי ויעצו התלמידים לשלח איש אשר תשיג ידו לעזרת האחים הישבים ביהודה: ¹¹⁶וכן גם עשו וישלחו אל הזקנים על ידי בר נבא ושאול:

יב בעת ההיא שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנשים מן הקהל:

וישימוה בעליה: ¹¹⁷ולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבלתי העצל לעבר אליהם: ¹¹⁸זיהי פטרוס וילך אתם ובבאו העלהו אל העליה ותנשנה אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הבגדים אשר עשתה צביה בעודה עמהן: ¹¹⁹זיהי ויצא פטרוס את כלם החוצה ויכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל גייתה ויאמר טביאת קומי ותפתח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעודד: ¹²⁰זיהי וישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפניהם: ¹²¹זיהי וידע הדבר בכל יפו ויאמינו רבים באדון: ¹²²זיהי ואל לשבת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון:

יג ואיש היה בקסרין ושמו קרניליוס שר מאה מן הגדוד הנקרא האיטלקי: ¹²³זיהוה חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבה לעם ומתפלל תמיד לאלהים: ¹²⁴זיהי נראה אליו כשעה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליוס: ¹²⁵זיהי אליו וירא ויאמר מה זה אדני ויאמר אליו תפלותיך וצדקותיך עלו לזכרון לפני האלהים: ¹²⁶ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא אליך את שמעון המכנה פטרוס: ¹²⁷הוא מתגורר עם בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתו על יד הים הוא יאמר לך את אשר עליך לעשות: ¹²⁸זיהי לו המלאך הדבר אל קרניליוס ויקרא אל שנים מעבדי ביתו ואל איש מלחמה אחד ירא אלהים מן העמדים תמיד לפניו לשרתו: ¹²⁹זיהי ויספר להם את כל הדברים וישלחם אל יפו: ¹³⁰זיהי ממחרת והמה הלכים בדרך וקרבים לעיר ויעל פטרוס על הגג להתפלל כשעה הששית: ¹³¹והוא רעב ויתאו לטעם לחם ובהכינו לו נפלה תרדמה עליו: ¹³²זיהי וירא את השמים נפתחים והנה כלי ירד אליו כדמות מטפחת בד גדולה ויורד בארבע כנפותיו על הארץ: ¹³³זיהי ויבטו מכל בהמת הארץ ויחיה ורמש ועוף השמים: ¹³⁴זיהי קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל: ¹³⁵זיהי ויאמר פטרוס חלילה לי אדני כי מעולם לא אכלתי כל פגול וטמא: ¹³⁶זיהי עוד קול אליו פעם שנית לאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תטמאנו: ¹³⁷וכן היה שלש פעמים והכלי שב והעלה השמימה: ¹³⁸זיהי ובהתפעם רוח פטרוס על המראה אשר ראה והנה האנשים השלוחים מאת קרניליוס שאלו לבית שמעון ויעמדו על הפתח: ¹³⁹זיהי ויקראו וידרשו היש מתגורר שם שמעון המכנה פטרוס: ¹⁴⁰זיהי ופטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והרוח אמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותך: ¹⁴¹לכן קום רד ולכה נא אתם ואל תתמהמה כי אנכי שלחתיכם: ¹⁴²זיהי וירד פטרוס אל האנשים הנשלחים אליו מאת קרניליוס ויאמר אנכי איש אשר אתם מבקשים למה זה באתם הנה: ¹⁴³זיהי אמרו קרניליוס שר מאה איש צדיק וירא אלהים ולו שם טוב בכל עם היהודים צוה על פי מלאך קדוש לקרא לך אל ביתו ולשמע דברים מפיו: ¹⁴⁴זיהי ויקרא אתם אליו ויאספם הביתה ויהי ממחרת ויצא פטרוס אתם ומקצת האחים אשר ביפו הלכו עמו: ¹⁴⁵זיהי ומתחרתו באו אל קסרין וקרניליוס מחכה להם ועמו בני משפחתו וקרוביו ומידעיו הנקהלים אליו: ¹⁴⁶זיהי כבוא פטרוס ויצא קרניליוס לקראתו ויפל לרגליו וישתחו: ¹⁴⁷זיהי ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי גם אני אנוש אנכי: ¹⁴⁸זיהי וידבר אתו ויבא הביתה וימצא רבים נאספים שמה: ¹⁴⁹זיהי ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקרב אל נכרי ואתי הורה אלהים לבלתי אמר חל או טמא על כל אדם: ¹⁵⁰זיהי ובעבור זאת כאשר נקראתי לא נמנעתי מהלך ועתה אשא לכם מדוע קראתם לי: ¹⁵¹זיהי ויאמר קרניליוס זה ארבעה ימים הייתי צם עד השעה הזאת ובשעה התשיעית התפללתי בתוך ביתי והנה איש נצב לפני בלבוש זהר: ¹⁵²זיהי ויאמר קרניליוס נשמעה תפלתך וצדקותיך היו לזכרון לפני האלהים: ¹⁵³זיהי ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס מתגורר הוא בבית שמעון הבורסי על הים אשר בבואו ידבר לך: ¹⁵⁴זיהי ואמרה ואשלח אליך ואתה היטבת לעשות אשר באת אלי והננו כלנו פה לפני האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה: ¹⁵⁵זיהי ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעתי באמת כי האלהים איננו נשא פנים: ¹⁵⁶זיהי כי אם בכל עם ועם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו: ¹⁵⁷זיהי וישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח והוא אדון הכל: ¹⁵⁸זיהי ואתם

התורה והנביאים וישלחו אליהם ראשי הכנסת לאמר אנשים אחים אם יש לכם דבר מוסר לעם דברו: ¹⁰ ויקם פולוס וינף ידו ויאמר אנשי ישראל ויראי אלהים שמעו: ¹¹ "אלהי העם הזה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובזרוע רמה הוציאם משם: ¹² וישא אתם ויכלכלם במדבר כארבעים שנה: ¹³ וישמד שבעה גוים בארץ כנען ויחלק את ארצם להם לנחלה: ¹⁴ ואחרי כן נתן להם שפטים כארבע מאות וחמשים שנה עד ימי שמואל הנביא: ¹⁵ ואישאלו מלך ויתן להם אלהים את שאול בן קיש איש משבט בנימן ארבעים שנה: ¹⁶ וכהסירו אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר גם העיד עליו לאמר מצאתי דוד את בן ישי איש כלבבי והוא יעשה את כל חפצי: ¹⁷ וזה הוא אשר מזרעו הקים האלהים כפי ההבטחה גואל לישראל את ישוע: ¹⁸ אשר לפני בואו קדם ויוחן לקרא את טבילת התשובה אל כל עם ישראל: ¹⁹ ויהי ככלות יוחנן את מרוצתו ויאמר למי תחשובוני לא אני הוא כי הנה הוא בא אחרי ואני נקלתי מהתיר את נעלי רגליו: ²⁰ ואנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אלהים אשר בקרבכם לכם שלוח דבר הישועה הזאת: ²¹ כי ישי ירושלים וראשיהם יען אשר לא הכירו מלאו במשפטם אשר שפטו את דברי הנביאים הנקראים בכל שבת: ²² ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו מאת פילטוס להמיתו: ²³ וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הורידו אותו מן העץ ויניחוהו בקבר: ²⁴ אבל האלהים הקימו מן המתים: ²⁵ וירא ימים רבים אל העלים אתו מן הגליל ירושלימה והמה עתה עדיו אל העם: ²⁶ ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היתה לאבותינו כי אתה מלא אלהים לבנינו בהקימו את ישוע: ²⁷ וככתוב במזמור השני בני אתה היום ילדתיך: ²⁸ ועל אשר הקים אתו מן המתים לבלתי שוב עוד לשחת כה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים: ²⁹ על כן הוא אמר גם במקום אחר לא תתן חסידיך לראות שחת: ³⁰ כי דוד גוע אחרי שרתו בדורו לעצת האלהים ויאסף אל אבותיו וירא את השחת: ³¹ ואשר האלהים הקים אותו הוא לא ראה השחת: ³² ולכן אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הגד לכם סליחת החטאים: ³³ ובכל אשר לא יכלתם להצטדק בתורת משה כל המאמין יצדק על ידו: ³⁴ ולכן השמרו לכם פן יבוא עליכם הנאמר בנביאים: ³⁵ ראו בגדים והתמהו ושמו כי פעל פעל אני בימיכם פעל אשר לא תאמינו כי יספר לכם: ³⁶ ובצאת היהודים מבית הכנסת בקשו מהם הגוים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה: ³⁷ וירבים מן היהודים ומגרי הצדק הלכו אחרי פולוס ובר נבא בהפרד הקהל והמה דברו על לבם ויהירו לעמד בחסד האלהים: ³⁸ ובשבת השנית נקהלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה: ³⁹ ויהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכחש וגדף: ⁴⁰ וא הגידו פולוס ובר נבא על פניהם לאמר בדין היה להשמיע אתכם בראשונה את דבר האלהים ועתה אחרי אשר מאסתם אותו ואינכם זכים בעיניכם לחיי העולם לכן הננו פנים אל הגוים: ⁴¹ כי כן צוה עלינו האדון נתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: ⁴² וישמחו הגוים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היו מוכנים לחיי עולם: ⁴³ ויפרץ דבר יהוה בכל המקום: ⁴⁴ אך היהודים הסיתו את הנשים החסידות והחשובות ואת אצילי העיר ועוררו רדיפה על פולוס ובר נבא ויגרשו מגבולם: ⁴⁵ והמה נערו עליהם את העפר מעל רגליהם וילכו לאיקינון: ⁴⁶ והתלמידים מלאו שמחה ורוח הקדש:

יד ויהי באיקינון ויבאו יחדו אל בית כנסת היהודים וידברו שם עד כי האמין המון רב מן היהודים ומן היוונים: ¹ אך היהודים אשר לא האמינו עוררו והכעיסו את נפשות הגוים על האחים: ² וישבו שם ימים רבים וילמדו בבטחונם ביהוה העמיד על דבר חסדו בעשותו על ידם אתות ומופתים: ³ ויחלק המון העיר לחצי אלה נטו אחרי היהודים ואלה אחרי השליחים: ⁴ ויהי רגשת הגוים והיהודים עם ראשיהם להתעלל בהם ולסלקם: ⁵ ויודע להם ויברחו לערי לוקוניא אל לוסטרא ודרבי וסביבותן: ⁶ ויבשרו שם הבשורה: ⁷ ואיש נכה רגלים היה בלוסטרא והוא ישב פסח מבטן אמו ולא הלך מימיו: ⁸ וישמע את פולוס מדבר והוא הסתכל בו וירא כי אמונה

יזימת את יעקב אחי יוחנן בחרב: ⁹ וירא כי טוב הדבר בעיני היהודים ויוסף לתפש גם את פטרוס והימים ימי חג המצות: ¹⁰ ויאחו אתו ויתנהו במשמר וימסרהו לארבע מחלקות של ארבעה אנשי צבא לשמרו כי אמר להעלותו אחרי הפסח לפני העם: ¹¹ פטרוס היה עצור במשמר והקהלה העתירה בעדו בחזקה אל האלהים: ¹² ויהי בלילה ההוא אשר אמר הורדוס להביאו מחר לדין וישן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור בשנים זקים ושמרי הפתח שמרים את המשמר: ¹³ והנה מלאך יהוה נצב עליו ואור נגה בחדר ויספק על ירך פטרוס ויעיריהו לאמר קום מהרה ויפלו מוסרותיו מעל ידיו: ¹⁴ ויאמר אליו המלאך חגר מתניך והנעל את רגליך ויעש כן ויאמר אליו עטה מעילך ולך אחרי: ¹⁵ ויצא וילך אחרי ולא ידע אם אמת הוא הנעשה לו על ידי המלאך כי כמראה היה בעיניו: ¹⁶ ויעברו דרך המשמרת הראשונה והשניה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה ויפתח השער לפניהם מאליו ויצאו החוצה וילכו מהלך רחוב אחד והמלאך סר מעליו פתאם: ¹⁷ ויהי בשובו אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זה ידעתי באמת כי האלהים שלח את מלאכו ויפלטני מיד הורדוס ומכל מזמת עם היהודים: ¹⁸ והוא חשב כזאת והוא בא עד בית מרים אם יוחנן המכנה מרקוס אשר נקהלו שם רבים והם מתפללים יחד: ¹⁹ וידפק על דלת השער ותגש נערה להקשיב ושמה רודי: ²⁰ ותכר את קול פטרוס ומשמחתה לא פתחה לו אם דלת השער ותרץ הביתה ותגד להם כי פטרוס עמד על השער: ²¹ ויאמרו אליה משגעת את והיא מתאמצת כי כן הוא ויאמרו מלאכו הוא: ²² ופטרוס הרבה לדפק ויפתחו ויראהו וישתוממו: ²³ והוא רמז להם בידו לחשות ויספר להם את אשר הוציאו האדון מן המשמר ויאמר הגידו את זאת ליעקב ולאחים ויצא וילך לו למקום אחר: ²⁴ והבקר אור ומבוכה לא קטנה היתה בין אנשי הצבא על פטרוס מה היה לו: ²⁵ ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצאו חקר את השמרים ויצו להוציאם למות וירד מיהודה אל קסרין וישב שם: ²⁶ ואיבה היתה בין הורדוס ובין בני צור וצידון ויבאו אליו בלב אחד ויפתו את בלסטוס אשר על חדר המלך ויבקשו שלום יען לקחו מחית ארצותם מארץ המלך: ²⁷ ויהי ביום המועד וילבש הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט ויטף אליהם אמרתו: ²⁸ ויריעו לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם: ²⁹ ויכהו מלאך יהוה פתאם עקב אשר לא נתן הכבוד לאלהים ויאכלהו תולעים ויגוע: ³⁰ ודבר אלהים הולך ורב: ³¹ וישובו בר נבא ושאל מירושלים אחרי כלותם את השמוש ויקחו אתם את יוחנן המכנה מרקוס:

יג ואנשים נביאים ומלמדים היו באנטיוכיא בקהלה אשר בה בר נבא ושמעון הנקרא ניגר ולוקיוס הקוריני ומנחם אשר גדל עם הורדוס שר הרבע ושאל: ¹ ויהי בשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקדש הבדילו לי את בר נבא ואת שאול למלאכה אשר קראתם לה: ² ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחום: ³ והמה המשלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפרוס: ⁴ ויבאו אל עיר סלמיס ויגידו את דבר האלהים בבתי הכנסיות אשר ליהודים ויהי להם גם יוחנן למשרת: ⁵ ויעברו בכל האי עד פפוס וימצאו איש מגוש אחד נביא שקר איש יהודי ושמו בר ישוע: ⁶ אשר היה עם סרגיוס פולוס שר המדינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת שאול ויתאו לשמע את דבר האלהים: ⁷ ויעמד לנגדם אלימא המגוש כי זה תרגום שמו ויבקש להטות את השר מן האמונה: ⁸ ושאול הנקרא גם פולוס מלא רוח הקדש ויסתכל בו: ⁹ ויאמר אתה המלא כל מרמה וכל עולה בן בליעל ושונא כל צדק הלא תחדל לסלף את דרכי יהוה הישרים: ¹⁰ ועתה הנה יד יהוה בך והיית עור ולא תראה את השמש עד עת מועד ותפל עליו פתאם אפלה וחשכה ויפן הנה והנה ויבקש איש להוליכו בידו: ¹¹ והשר כאשר ראה את המעשה האמין וישתומם על תורת האדון: ¹² ויצאו פולוס והאנשים אשר אתו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרני אשר בפמפוליא ויעזב אתם יוחנן וישב ירושלים: ¹³ והמה נסעו מפרני ויבאו אל אנטיוכיא אשר בפסידיא ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו: ¹⁴ ויהי אחר קריאת

לאמר אנחנו השליחים והזקנים והאחים שאלים לשלום האחים אשר מן הגוים באנטיוכיא ובסוריא ובקליקיא: ⁷⁷וען וביען שמענו כי יצאו מאתנו מבלבלים אתכם ומקלקלים נפשתיכם בדברים באמרם לכם להמול ולשמר את התורה אשר לא צוינו אותם: ⁷⁸לכן טוב בעיני כלנו יחדו לבחר אנשים לשלחם אליכם עם חביבינו בר נבא ופולוס: ⁷⁹אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדנינו ישוע המשיח: ⁸⁰על כן שלחנו את יהודה ואת סילא אשר גם המה יגידו זאת בפיהם: ⁸¹כי טוב לפני רוח הקדש ולפנינו לבלתי שום עליכם משא אחר לכד מאלה הדברים הצריכים: ⁸²אשר תרחקו מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות אם מאלה תשמרו את נפשתיכם תיטיבו לעשות ושלום לכם: ⁸³וישלחו האנשים ויבאו אל אנטיוכיא ויקהילו את העם ויתנו להם את האגרת: ⁸⁴ויקראו אתה וישמחו על הנחמה: ⁸⁵לביהודה וסילא אשר גם הם נביאים נחמו האחים בדברים ויחזקו: ⁸⁶וייהו שם ימים אחדים וישלחו האחים בשלום אל השליחים: ⁸⁷וייטב בעיני סילא לשבת שם: ⁸⁸ופולוס ובר נבא ישבו באנטיוכיא וילמדו ויבשרו את דבר יהוה המה וגם רבים אחרים עמם: ⁸⁹וייהי מקץ ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לכה ונשובה ונפקדה את אחינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראה מה המה: ⁹⁰ובר נבא יעץ לקחת אתם את יוחנן המכנה מרקוס: ⁹¹לך פולוס לא אבה לקחת אתם את האיש אשר סר מעליהם בפמפוליא ולא הלך אתם במלאכתם: ⁹²וייהי רגו עד אשר נפרדו איש מאחיו ויקח בר נבא את מרקוס ויסע באניה אל קפרוס: ⁹³ופולוס בחר לו את סילא וימסרהו האחים אל חסד יהוה ויצא: ⁹⁴ויעבר בסוריא ובקליקיא ויחזק את הקהלות:

טז ויבא אל דרבי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימותיוס והוא בן אשה יהודית מאמנת ואביו יוני: ¹וייהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיקניון: ²בו בחר פולוס אשר יצא אתו ויקח וימל אתו בעבור היהודים אשר במקמות ההם כי כלם ידעו את אביו כי יוני הוא: ³וייהי בעברם בערים וימסרו להם לשמר את הפקודים אשר גזרו השליחים והזקנים אשר בירושלים: ⁴ותתחזקנה הקהלות באמונה וירב מספרן יום יום: ⁵ויעברו בפרוגיא ובארץ גלטיא כי מנעם רוח הקדש מהשמיע את הדבר באסיה: ⁶וכבאם אל מוסיא הואילו ללכת אל ביתוניא ולא הניח להם הרוח: ⁷ויחלפו ממוסיא וירדו אל טרואס: ⁸וחזון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא מבקש ממנו לאמר עבר אל מקדוניא ועזרנו: ⁹וכראתו את המחזה מיד בקשנו ללכת אל מקדוניא בהבינו כי האלהים קראנו שמה לבשר אתם הבשורה: ¹⁰ויצא מן טרואס ונרד באניה ונבא דרך ישרה אל סמותרקיא וממחרת אל נפוליס: ¹¹ומשם אל פילפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים: ¹²וביום השבת יצאנו אל מחוז לעיר אל יד הנהר אשר שם מקום תפלה כמנהגם ונשב ונדבר אל הנשים הנקהלות שמה: ¹³ואשה יראת אליהם ושמה לודיא מכרת ארגמן מעיר תיאטירא שמעה ויפתח יהוה את לבה להקשיב אל דברי פולוס: ¹⁴ותטבל היא ובני ביתה ותבקש ממנו לאמר אם חשבתם אתי נאמנה לאדון באו נא אל ביתי ושבו בו ותפצר בנו: ¹⁵וייהי בלכתנו למקום התפלה ותפגע בנו שפחה בעלת אוב אשר עשתה הונו רב לאדניה בקסמיה: ¹⁶ותלך אחרי פולוס ואחריו הלוך וקרוא לאמר האנשים האלה עבדי אל עליון המה המודיעים אתנו ארח הישועה: ¹⁷וכן עשתה ימים רבים וירע בעיני פולוס הדבר הזה ויפן ויאמר אל הרוח אנכי מצוך בשם ישוע המשיח לצאת ממנה ויצא בשעה ההיא: ¹⁸ויראו אדניה כי אזלה תוחלת בצעם ויתפשו את פולוס ואת סילא ויסחבום אל הרחוב לפני זקני העיר: ¹⁹ויביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עכרים את עירנו והם יהודים: ²⁰וימודיעים קחות אשר לא נכון לנו לקבלם ולעשתם כי רומיים אנחנו: ²¹ויקם גם העם עליהם והשרים קרעו את בגדיהם מעליהם ויצו להכותם בשוטים: ²²וייהי אחרי הכות אתם מכה רבה וישליכום במשמר ויצו את שומר האסורים לשמרם היטב: ²³והוא כאשר צוה כן השליכם בחדר המשמר הפנימי וישם את רגליהם בסד: ²⁴וייהי כחצות

בו להושע: ויאמר בקול גדול עמד הכן על רגליך וידלג ויתהלך: ²⁵והמון העם כראותם את אשר עשה פולוס נשאו את קולם ויאמרו בלשון לוקונית ירדו אלינו האלהים בדמות אנשים: ²⁶ויקראו לבר נבא בל ולפולוס קראו הרמיס באשר הוא ראש המדברים: ²⁷וכהן בית בל אשר מחוז לעירם הביא השערה שורים ועטרות ויחפץ לזבח הוא והמון העם: ²⁸וייהי כשמע זאת השליחים פולוס ובר נבא ויקרעו את בגדיהם וירוצו אל תוך העם: ²⁹ויצעקו לאמר אנשים למה תעשו כזאת גם אנחנו בני אדם חלשים כמכם ונבשרה אתכם למען שוב תשובו מן הבלים אלה אל אלהים חיים אשר עשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בו: ³⁰ואשר בדרות קדם הניח לכל הגוים ללכת בדרכיהם: ³¹וגם לא חדל להעיד על עצמו וייטב לנו בתתו מטר מן השמים ועתות שבע וימלא לבותינו מזון ויששון: ³²ויאף בדברים האלה כמעט לא עצרו כח לכלוא את העם מזבח להם: ³³ויבאו שמה יהודים מן אנטיוכיא ומן איקניון ויסיתו את העם וירגמו את פולוס באבנים ויסחבחו חוצה לעיר בחשבם כי מת: ³⁴ויסבו את התלמידים ויקם ויבא העירה וממחרת יצא אל דרבי הוא ובר נבא: ³⁵ויבשרו את הבשורה בעיר ההיא ואחרי העמידם תלמידים הרבה שבו אל לוסטרא ואיקניון ואנטיוכיא: ³⁶ויחזקו את נפשות התלמידים ויהירו אתם לעמד באמונה וכי רק בצרות רבות בוא נבוא אל מלכות האלהים: ³⁷ויבחרו להם זקנים בכל קהלה וקהלה ויתפללו ויצומו ויפקידום ביד האדון אשר האמינו בו: ³⁸וייעברו בפיסדיא ויבאו אל פמפוליא: ³⁹וישימעו את דבר יהוה בפרגי וירדו אל אטליא: ⁴⁰ומשם באו באניה אל אנטיוכיא אשר נמסרו שם לחסד אלהים על המלאכה אשר מלאו אתה: ⁴¹ובבאם שמה הקהילו את העדה ויגידו את כל אשר עשה אתם האלהים ואת אשר פתח לגוים פתח האמונה: ⁴²ויישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים:

יז ואנשים ירדו מיהודה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמולו כדת משה לא תושעון: ¹וייהי על זאת ריב ומחלוקת לא קלה לפולוס ולבר נבא עמהם ויגזרו כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל השליחים והזקנים על אדות השאלה הזאת: ²ותלוה אתם הקהלה ויעברו את פינקיא ואת שמרון מספרים את תשובת הגוים וישמחו את כל האחים שמחה גדולה: ³וייהי כבאם ירושלים ויקבלו אתם הקהלה והשליחים והזקנים ויגידו להם את אשר הגדיל האלהים לעשות עמם: ⁴ויקומו אנשים מאמינים מכת הפרושים ויאמרו כי חובה היא למול אתם ולצותם לשמר את תורת משה: ⁵ויקהלו השליחים והזקנים לעין בדבר הזה: ⁶וייהי ברבות המחלוקת קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים אתם ידעתם כי מימים ראשים בי בחר האלהים מכלנו אשר ישמעו הגוים מפי את דבר הבשורה ויאמינו: ⁷והאלהים ידע הלבבות העיד עליהם בתתו גם להם את רוח הקדש כאשר נתן לנו: ⁸ולא הבדיל בינינו וביניהם כי טהר את לבבם על ידי האמונה: ⁹ועתה מה תנסו את האלהים לשום על על צוארי התלמידים אשר גם אבותינו גם אנחנו לא יכלנו לשאת: ¹⁰אבל בחסד ישוע המשיח אדנינו נאמין להושע כמוהם כמונו: ¹¹ויחרישו כל הקהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס מספרים את האתות והמופתים אשר הרבה האלהים לעשות על ידיהם בקרב הגוים: ¹²ויכילו לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אלי: ¹³שמעון ספר איך האלהים ראה לו בראשונה לקחת מבין הגוים עם לשמו: ¹⁴ולזאת מסכימים דברי הנביאים ככתוב: ¹⁵ואחרי זאת אשוב ואקים את סכת דוד הנפלת והרסותיה אקים ובניתיה: ¹⁶למען ידרשו שארית אדם את יהוה וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה: ¹⁷ונודעים לאלהים מעולם כל מעשיו: ¹⁸ועל כן אני דן שלא להחמיר על השבים מן הגוים לאלהים: ¹⁹רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאת האלילים ומן הזנות ומבשר הנחנק ומן הדם: ²⁰כי משה מדרת עולם יש לו מגידיו בכל עיר ועיר ויקרא בבתי הכנסיות מדי שבת בשבת: ²¹וייטב בעיני השליחים והזקנים עם כל הקהל לבחר מהם אנשים ולשלח אתם אל אנטיוכיא עם פולוס ובר נבא את יהודה המכנה בר שבא ואת סילא אנשי שם בין האחים: ²²ויכתבו וישלחו על ידם

עשה את העולם וכל אשר בו לא ישכן בהיכלות מעשה ידים כי הוא אדון השמים והארץ: ²⁷גם לא ישרתוהו ידי בני אדם כאלו יצטרך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים ונשמה וכל דבר: ²⁸ויושב כל עממי בני אדם על כל פני האדמה מדם אחד ויצב מועדים קבועים וגבולות מושבם: ²⁹למען יבקשו את האלהים אולי ימששהו וימצאהו אף כי איננו רחוק מכל אחד ממנו: ³⁰כי בו אנחנו חיים ומתנועעים וקיימים כאשר גם מקצת משורריכם אמרו אף ילידיו אנחנו: ³¹והנה בהיותנו ילידי האלהים לא נכון לנו לחשב כי האלהות תדמה לזהב או לכסף או לאבן מעשה חרש ומחשבת בני אדם: ³²לכן עתה אחרי עבר אלהים על ימות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם בכל אפסי ארץ כי שוב ישובו: ³³יען אשר שת יום לשפט תבל בצדק על ידי איש אשר הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקימו אתו מן המתים: ³⁴וכאשר שמעו תחית מתים אלה הלעיגו לו ואלה אמרו על זאת נשמעך בעת אחרת: ³⁵ויבכנו יצא פולוס מתוכם: ³⁶ומקצתם דבקו בו ויאמינו ובהם דיונוסיוס מן השפטים של אריופגוס ואשה אחת שמה דמריס ועוד אחרים עמהם:

יח אחר כן סר פולוס מאתינס ויבא אל קורנתוס: ¹וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו עקילס אשר בא מקרוב מן איטליא הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודיוס את כל היהודים לסור מעיר רומי: ²ויבא אליהם ויהי בהיתם בני אמנות אחת וישב אתם ויעש מלאכתו ואמנותם עשות יריעות אהלים: ³וידבר בבית הכנסת בכל שבת ושבת ויוכח את היהודים ואת היונים: ⁴וכבואו סילא וטימותיוס ממקדוניה היה פולוס נגש ברוח להעיד אל היהודים כי ישוע הוא המשיח: ⁵ויהי כהמרותם וכגדפם וינער את בגדיו ויאמר אליהם דמכם בראשיכם ואנכי נקי מעתה אלכה לי אל הגוים: ⁶וילך משם ויבא אל בית איש ושמו יוסטוס איש ירא אלהים וביתו סמוך לבית הכנסת: ⁷וקריספוס ראש הכנסת האמין באדון הוא וכל ביתו וגם קורנתים רבים בשמעם האמינו ויטבלו: ⁸ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תחשה: ⁹כי עמך אנכי ואיש אל יגע בך להרע לך כי גוי גדול לי בעיר הזאת: ¹⁰וישב שם שנה וששה חדשים וילמד בהם את דבר האלהים: ¹¹ויהי בהיות גליון שר מדינת אכיא ויקומו היהודים כלם וחדו על פולוס ויביאהו אל כסא המשפט: ¹²ויאמרו האיש הזה מפתח את בני האדם לעבד את אלהים בלא כתורה: ¹³ויהי אך בקש פולוס לפתח את פיו וגליון אמר אל היהודים לאמר אם היה דבר פשע או מעשה נבלה כי עתה נשאתי ושמעתי אתכם היהודים כמשפט: ¹⁴ואבל אם היא שאלה על מלין ושמות והדת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה: ¹⁵ויגרש אתם מלפני כסא המשפט: ¹⁶ויהאזו כל היונים את סוסתניס ראש הכנסת ויכוהו לפני כסא המשפט וגליון לא שת לבו גם לזאת: ¹⁷ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באניה ללכת אל סוריא ואתו פריסקלה ועקילס ויגלה את ראשו בקנכרי כי נדר עליו: ¹⁸ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הלך לבית הכנסת וידבר עם היהודים: ¹⁹ויבקשו ממנו להאריך ימי שבתו אתם ולא אבה: ²⁰כי אם נפטר מהם באמרו מחיב אני לחג את החג הבא בירושלים ואחרי כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה וילך לו באניה מן אפסוס: ²¹ויבא אל קסרין ויעל וישאל לשלום הקהלה וירד אל אנטיוכיא: ²²וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר בארץ גלטיא ופרוגיא ויחזק את כל התלמידים: ²³ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריא ושמנו אפולוס איש דברים ותקיף בכתובים: ²⁴הוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על אדות ישוע ולא ידע כי אם טבילת יוחנן לבדה: ²⁵והוא החל לקרא בבית הכנסת בבטחון לבב וישמעו אתו עקילס ופריסקלה ויקחהו אליהם ויוסיפו להגיד לו את דרך האלהים באר היטב: ²⁶ויחפץ ללכת לאכיא ויכתבו האחים אל התלמידים ויעררו אתם לקבלו ויבא שמה ויעזר הרבה את המאמינים על ידי החסד: ²⁷כי בחזקה התוכח עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח:

הלילה ויתפללו פולוס וסילא וזמרו לאלהים והאסורים מקשיבים אליהם: ²⁸ופתאם היה רעש גדול עד אשר עזו מוסדות בית הכלא וכרגע נפתחו כל הדלתות ומוסרות כלם נתקו: ²⁹וישומר האסורים נעור משנתו והי כראתו את דלתות המשמר נפתחות וישלף חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים: ³⁰ויקרא פולוס בקול גדול לאמר אל תעש לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו: ³¹וישאל נרות וידלג פנימה והוא מרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא: ³²ויצויהם החוצה ויאמר אדני מה עלי לעשות למען אושע: ³³ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותושע אתה וביתך: ³⁴ויגידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו: ³⁵ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימהר להטבל הוא וכל אשר לו: ³⁶ויעלם אל ביתו וישם שלחן לפניו ויגל עם כל ביתו על היותו מאמין באלהים: ³⁷והבחיית הבקר שלחו השרים את השוטרים לאמר שלח את האנשים ההם: ³⁸ויגד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אתכם ועתה צאו ולכו בשלום: ³⁹ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו נגד כל העם בלא דין ומשפט ואנחנו אנשים רומיים וישליכו אתנו במשמר ועתה נסתר יגרשונו אל נא כי אם יבאו המה ויוציאונו: ⁴⁰ויגידו השטרים לשרים את הדברים האלה והי כשמעם כי רומיים הם ויראו: ⁴¹ויבאו ויחלו פניהם ויוציאו וישאלו מהם לצאת מן העיר: ⁴²ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לוודיא ויראו את האחים ויזהירו וילכו לדרכם:

יז ויהי אחרי עברם באמפפוליס ובאפלוניא ויבאו אל תסלוניקי אשר שם בית כנסת היהודים: ¹ופולוס נכנס אליהם כמשפטו ושלש שבתות דבר עמהם בדברי הכתובים: ²פתחו והוכח להם כי צריך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתים וכי זה הוא המשיח ישוע אשר אני מגיד לכם: ³ויאמינו מקצתם ויספחו על פולוס וסילא וגם יראי אלהים מן היונים לרב וגם נשים חשובות מספר לא מעט: ⁴ויקנאו הסוררים שביהודים ויקחו להם אנשי בליעל מבטלני השוק ויקבצו המון ויהמו את העיר ויסבו על בית יסון ויבקשו להביאם חוצה אל העם: ⁵וכאשר לא מצאו אותם סחבו את יסון ואנשים מן האחים לפני ראשי העיר ויצעקו לאמר הנה המדיחים את כל ישיבי תבל באו גם הלום: ⁶ויסון אסף אתם אל ביתו והם כלם עשים נגד דתי הקיסר באמרם כי יש מלך אחר והוא ישוע: ⁷ויחרידו את העם ואת ראשי העיר אשר שמעו את זאת: ⁸ויקחו ערבון מידי יסון ומידי האחרים ואחרי כן פטרום: ⁹והאחים מהרו לשלח את פולוס ואת סילא לילה לברואה והם בבאם שמה הלכו לבית כנסת היהודים: ¹⁰ואלה היו נדיבים מאנשי תסלוניקי ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו בכתובים יום יום לדעת אם כן הוא הדבר: ¹¹ויאמינו הרבה מהם וגם מן הנשים החשובות היוניות ומן האנשים לא מעט: ¹²ויהי כאשר שמעו היהודים אשר מתסלוניקי כי מגיד פולוס את דבר אלהים גם בברואה ויבאו ויעררו את העם גם שמה: ¹³וימהרו האחים וישלחו את פולוס ללכת עד הים וסילא וטימותיוס נשארו שם: ¹⁴והמלוים את פולוס הוליכהו עד אתינס ויקבלו מצותו אל סילא וטימותיוס כי בוא יבאו אליו במהרה וילכו: ¹⁵ויהי באתינס ופולוס מהכה להם ותחמץ רוחו בקרבו בראתו את העיר מלאה אלילים: ¹⁶ועל כן בבית הכנסת דבר עם היהודים ועם יראי אלהים ובשוק יום יום עם הנקרים אליו: ¹⁷וגם מקצת הפילוסופים מתלמידי אפיקורוס ומחברת האסטוזא התגרו בו ויש אשר אמרו מה יאמר המפפט הלז ואחרים אמרים כפי הנראה הוא מגיד אלהי נכר יען כי בשר אתם את ישוע ואת התחיה: ¹⁸ויאחזוהו ויביאהו אל גבעת המשפט הנקראה בשם אריופגוס ויאמרו הנוכל לדעת מה היא זו התורה החדשה אשר אתה משמיע: ¹⁹כי דברים זרים אתה מביא באזנינו והננו חפצים לדעת מה ענינם: ²⁰כי האתיניים כלם וגם הנכרים הגרים שם לא חשו לדבר אחר כי אם לספר או לשמע חדשות: ²¹ויעמד פולוס בתוך ועד השפטים ויאמר אנשי אתינס הנני ראה בכל כי יראי אלים אתם מאד: ²²כי אני עבר ומתבונן אל עבדות אלהיכם ואמצא מזבח אחד כתוב עליו לאל הנעלם ועתה את אשר עבדתם ואינכם ידעים אתו אני מגיד לכם: ²³האל אשר

²כי הלא בסכנה אנחנו להתחייב במרד בעבור היום הזה ודבר אין לנו לתת דין וחשבון על הרגשה הזאת: ³ויהי כאשר כלה לדבר כדברים האלה וישלח את הקהל:

בואחרי אשר שקטה המהומה קרא פולוס לתלמידים ויברכם ויצא ללכת אל מקדוניה: ²ויעבר במדינות ההן וזיהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון: ³וישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו ללכת אל סוריא ויארבו לו היהודים ויגמר בלבו לשוב דרך מקדוניה: ⁴וילכו אתו עד לאסיא סופטרוס הברואי ומן התסלוניקים ארטטרכוס וסקונדוס וגיוס הדרבי וטימותיוס ומן אסיא טוכיקוס וטרופימוס: ⁵הואלה הלכו לפנינו ויחילו לנו בטרואס: ⁶ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חג המצות ומקץ חמשה ימים באנו באניה אליהם אל טרוואס ונשב שם שבועת ימים: ⁷ויהי באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע הלחם וידבר אתם פולוס כי אמר ללכת משם למחרת היום ויארך הדבר עד חצות הלילה: ⁸הנרות רבים היו בעליה אשר נאספנו שם: ⁹ובחור אחד שמו אבטוכוס ישב בחלון וירדם בהאריך פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנתו ויפל מהמדור השלישי למטה וישאחו מת: ¹⁰וירד פולוס ויגהר עליו ויחבקהו ויאמר אל תבהלו כי נשמתו בו: ¹¹וואחר עלה ויבצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור הבקר ויצא ללכת לדרכו: ¹²והם הביאו את הנער חי וינחמו עד מאד: ¹³ואנחנו קדמנו לרדת באניה ונעבר אסוסה למען נקח שם אתנו את פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו ללכת שמה ברגליו: ¹⁴ויפגש אתנו באסוס ונקח אתו ונבא אל מיטוליני: ¹⁵ומשם יצאנו באניה ונפגע ממחרת אל מול כיוס וביום השלישי עברנו אל סמוס ונלן בטרונוליון ולמחרתו באנו אל מיליטוס: ¹⁶כי פולוס אמר לעבר מעל פני אפסוס פן יצטרך להתמהמה באסיא כי אין לבוא אם יוכל עד חג השבועות ירושלים: ¹⁷וממיליטוס שלח אל אפסוס ויקרא את זקני הקהלה: ¹⁸ויבאו אליו ויאמר להם אתם ידעתם איך הייתי עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר דרכה רגלי באסיא: ¹⁹אשר עבדתי את האדון בכל ענוה ובדמעות הרבה ובמסות המצאות אתי בנכלי היהודים: ²⁰איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והגדתיו לכם ולמדתי אתכם ברבים ובכל בית ובית: ²¹ואעתי ליהודים וליונים את התשובה לאלהים ואת האמונה באדנינו ישוע המשיח: ²²ויעתה הנני אסיר הרוח ללכת ירושלים ואיני יודע מה יקרני שם: ²³אפס כי רוח הקדש מעיד בכל עיר ועיר לאמר כי מוסרות וצרות נכוננו לי: ²⁴אבל לא אחוש לאחת מהנה וגם נפשי לא יקרה בעיני למען אשלים בשמחה את מרוצתי ואת השרות אשר קבלתי מאת האדון ישוע להעיד על בשורת חסד אליהם: ²⁵ויעתה הנה ידע אנכי כי אתם כלכם אשר התהלכתי בקרבכם הלוחך והשמע את מלכות יהוה כי לא תוסיפו עוד ראות פני: ²⁶על כן מעיד אני בכס היום הזה כי נקי אנכי מדמי כלכם: ²⁷כי לא כחדתי מהגיד לכם את עצת האלהים כלה: ²⁸לכן שמרו את נפשתיכם ואת כל העדר אשר הקים אתכם רוח הקדש לפקידים בו לרעות את עדת האלהים אשר קנה לו בדם נפשו: ²⁹כי ידע אני אשר אחרי צאתי יבואו בתוכם זאבים עזים אשר לא יחוסו על העדר: ³⁰וגם מקרבכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטות אחריהם את התלמידים: ³¹על כן שקדו וזכרו כי שלש שנים יומם ולילה לא חדלתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמעות: ³²ויעתה אחי אני מסר אתכם לאלהים ולדבר חסדו אשר לו היכלת לבנות אתכם ולתת לכם נחלה בקרב כל המקדשים: ³³לא חמדתי כסף איש או זהבו או לבושו: ³⁴ואתם ידעתם כי ידי אלה עבדו בעד צרכי ובעד צרכי ההלכים אתי: ³⁵ובכל הראיתי אתכם כי כן עלינו לעמל ולתמך את החלשים ולזכר את דברי האדון ישוע כי הוא אמר טוב אשר נתן משתקח: ³⁶ואחרי דברו את הדברים האלה כרע על ברכיו ויתפלל עם כלם: ³⁷ויבכו כלם בכי גדול ויפלו על צוארי פולוס וינשקו לו: ³⁸ויבותר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו וילוהו אל האניה:

באויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך ישרה אל קוס וממחרת אל רודוס ומשם אל פטרה: ²שם מצאנו אניה עברת אל פינקווא

יויהי בהיות אפולוס בקורנתוס ויעבר פולוס במדינות העליונות וירד אל אפסוס וימצא שם תלמידים: ²ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקדש אחרי אשר האמנתם ויאמרו אליו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקדש: ³ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילת יוחנן: ⁴ויאמר פולוס יוחנן הטביל בטבילת התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמינו באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע: ⁵ויהי כשמעם זאת ויבאו להטבל בשם ישוע האדון: ⁶ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש וימללו בלשנות ויתנבאו: ⁷ויהיו כלם כשנים עשר איש: ⁸ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון לבב וידבר עמם כשלשה חדשים ויט את לבם אל דברי מלכות האלהים: ⁹אך מקצתם הקשו את לבבם ולא האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהל ויסר מהם ויבדל מתוכם את התלמידים וידבר אתם יום יום בבית המדרש של טורנוס: ¹⁰וכן היתה כשנתים ימים עד כי שמעו כל ישיבי אסיא גם יהודים גם יונים את דבר ישוע האדון: ¹¹וגבורות גדלות עשה האלהים על ידי פולוס: ¹²עד כי גם הניחו סוודרים וחגרת מעל עור בשרו על החולים ויסורו מהם תחלואיהם וגם הרוחות הרעות יצאו: ¹³ואנשים מן היהודים הסבבים ומלחשים הואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אחוזי הרוחות הרעות לאמר משביע אני אתכם בישוע אשר פולוס קרא אותם: ¹⁴והעשים ככה היו שבועת בני סקוה אחד מגדולי כהני היהודים: ¹⁵ויוען הרוח ויאמר את ישוע אני מכיר ואת פולוס אני ידע ומי אתם: ¹⁶ויקפץ עליהם בעל הרוח הרעה ויגבר עליהם ויכבשם עד כי נסו מן הבית ההוא עירמים ופצועים: ¹⁷ויודע הדבר לכל היהודים והיונים ישיבי אפסוס ויפל פחד על כלם ויגדל שם האדון ישוע: ¹⁸ורבים מן המאמינים באו ויתודו ויודיעו את אשר עשו: ¹⁹ורבים אשר עשקו במעשי כשפים הביאו את ספריהם וישרפום לעיני כל ויחשבו את ערכם וימצאהו חמשת רבבות דינרים: ²⁰ודבר יהוה גבר מאד וילך הלך וחוק: ²¹ויהי ככלות הדברים האלה יעץ פולוס ברוחו לעבר בתוך מקדוניה ואכיא וללכת ירושלים ויאמר אחרי היותי שמה ראה אראה גם את רומי: ²²וישלח שנים מן המשרתים אתו את טימותיוס ואת ארטטוס אל מקדוניה והוא התמהמה עוד ימים באסיא: ²³ותהי בעת ההיא מהומה לא קטנה על אדות דרך יהוה: ²⁴כי צורף כסף אחד דמטריוס שמו עשה היכלות כסף של ארטמיס המציא לחרשים משכרת לא מעט: ²⁵היוקהל אתם ואת שאר העסקים במלאכה היא ויאמר אנשים אתם ידעים כי מן המלאכה הזאת עשינו כבוד: ²⁶ואתם ראים ושמעים אשר לא באפסוס לבדה כי גם כמעט באסיא כלה זה פולוס פתה והדיח המון עם רב לאמר לא אלהים אלה הנעשים בידיים: ²⁷ויעתה עוד מעט ולא לבד חלקנו זה יהיה לבזו כי אם גם היכל ארטמיס המלכת הגדולה יחשב לאין ותכלה תפארתה אשר כל אסיא וכל ישיבי תבל מכבדים אותה: ²⁸ויהי כשמעם את דבריו וימלאו חמה ויצעקו לאמר גדולה ארטמיס של האפסיים: ²⁹ותמלא כל העיר מבוכה ויסערו כלם יחדו אל התאטרון ויחטפו אתם את גיוס ואת ארטטרכוס אנשים מקדונים וחברי פולוס במסעיו: ³⁰ויאל פולוס לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים: ³¹וגם מקצת ראשי אסיא אשר היו אהביו שלחו אליו ויזהירו אתו אשר לא ימלאהו לבו לבוא אל התאטרון: ³²ויצעקו שם אלה בכה ואלה בכה כי מבוכה גדולה היתה בקהל ורבים לא ידעו על מה זה נאספו: ³³וימשכו מתוך ההמון את אלכסנדר והיהודים דחו אתו עד צאתו וינף אלכסנדר את ידו ויבקש להצטדק לפני העם: ³⁴והומה כהכירם כי הוא יהודי נשאו כלם קול ויצעקו כשתי שעות לאמר גדולה ארטמיס של האפסיים: ³⁵והיה סופר העיר את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס סכנת היא להיכל של ארטמיס המלכת הגדולה ולצלמה היורד מן השמים: ³⁶ויוען אשר אין לכחש בדברים האלה ראוי לכם להיות שקטים ולא לעשות דבר נמהר: ³⁷כי הבאתם את האנשים האלה אשר אינם גזלי מקדש גם אינם מגדפי מלכתכם: ³⁸לכן אם לדמטריוס ולחרשים אשר אתו דבר ריב עם איש הנה לנו ימי בית דין ושרי המדינה ויביאו אליהם את ריבם: ³⁹ואם תבקשו דבר אחר שפוט ישפט בקהל כפי החק:

נבאנשים אחים ואבות שמעו נא את דברי התנצלותי אליכם: ²ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר: ³ויאמר איש יהודי אנכי נולד בטרוסוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרגלי גמליאל ומלמד לפי דקדוקי תורת אבותינו ואהי מקנא לאלהים כמוכם כלכם היום: ⁴וארדף את הדרך הזאת עד מות ואהי אסר ומסגיר לכלא אנשים ונשים: ⁵הכאשר גם יעיד עלי הכהן הגדול וכל בית הזקנים אשר מהם לקחתי מכתבים ואלך אל האחים לדמשק לאסר אף את הנמצאים שמה להביאם ירושלים למען יוסרו: ⁶ויהי אנכי הלך וקרוב לדמשק כעת צהרים ופתאם נגה עלי מסביב אור גדול מן השמים: ⁷ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני: ⁸ואען ואמר מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו: ⁹והאנשים אשר אתי ראו את האור וייראו ואת קול המדבר אלי לא שמעו: ¹⁰ואמר מה אעשה אדני ויאמר אלי האדון קום לך אל דמשק ושם יאמר לך את כל אשר צוית לעשות: ¹¹ואני לא יכלתי לראות מפני זהר האור ההוא והאנשים אשר אתי הוליכוני ביד ואבא לדמשק: ¹²ואיש חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרב כל היהודים הישבים שם: ¹³ויבא אלי ויעמד ויאמר אלי שאול אחי שוב ראה ובשעה ההיא נפקחו עיני וראיתיהו: ¹⁴ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את רצונו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפיהו: ¹⁵וכי היו תהיה לו לעד אל כל בני האדם על כל אשר ראית ושמעת: ¹⁶ועתה למה תתמהמה קום והטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשמו: ¹⁷ויהי בשווי אל ירושלים ואתפלל במקדש ותהי עלי יד יהוה: ¹⁸וארא אותו מדבר אלי חושה צא במהרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי: ¹⁹ואמר הלא הם יודעים את אשר השלכתי אל הכלא והלקיתי בבתי הכנסיות את המאמינים בך: ²⁰ובהשפך דם אסטפנוס ערך אף אני עמדתי שם חפץ בהרגתו ושומר את בגדי הרגיו: ²¹ויאמר אלי לך כי אני אל הגיוס עד למרחוק אשלחך: ²²וישמעו אליו עד הדבר הזה וישאו את קולם ויאמרו הסירו איש כזה מעל האדמה כי איננו ראוי כי יחיה: ²³ויהי בהיותם צעקים ומשליכים את בגדיהם מעליהם וזרקים עפר השמימה: ²⁴ויצו שר האלף להוליכו אל המצד ויאמר לבדוק במלקות למען ידע מדוע המה ככה צעקים עליו: ²⁵ויהי כאשר אסר להכותו ברצועות ויאמר אל שר המאה העמד עליו האף רשיון לכם להכות איש רומי בלא דין ומשפט: ²⁶ויולך שר המאה כשמעו את הדבר הזה ויגד לשר האלף לאמר ראה מה תעשה כי האיש הזה רומי הוא: ²⁷ויבא שר האלף ויאמר אמר לי הרומי אתה ויאמר הן: ²⁸ויען שר האלף אני בכסף רב קניתי לי משפט האזרחות הזאת ויאמר פולוס ואני אף נולדתי בה: ²⁹אז הרפו ממנו האנשים אשר באו לבדקו וגם שר האלף ירא בדעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו: ³⁰וממחרת בקש לדעת אל נכון על מה שטנים אותו היהודים ויתר מוסרותיו ויצו להביא את ראשי הכהנים ואת כל הסנהדרין ויורד את פולוס ויעמידהו בתוכם:

כגויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחים בכל תמת לבבי התהלכתי לפני אלהים עד היום הזה: ²ויצו חנניה הכהן הגדול את העמדים עליו להכותו על פיו: ³ויאמר אליו פולוס יככה אלהים הקיר המסיד האמנם ישב אתה לדין אתי כתורה ואתה מצוה להכותי שלא כתורה: ⁴ויאמרו העמדים שם את הכהן הגדול לאלהים תחרף: ⁵ויאמר פולוס אחי לא ידעתי אשר הוא הכהן הגדול כי כתוב נשיא בעמד לא תאר: ⁶ופולוס ידע כי מקצתם צדוקים ומקצתם פרושים ויצעק בתוך הסנהדרין אנשים אחים פרוש בן פרוש אנכי ועל תקות המתים ותחיתם אני נדין: ⁷ובדברו הדבר הזה היה ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחלק ההמון: ⁸וכי הצדוקים אמרים אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים מודים בשניהם: ⁹ותהי המלה גדולה ויקומו הסופרים אשר מכת הפרושים ויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה באלהים: ¹⁰והריב הולך וחזק ושר האלף דאג פן ישעו את פולוס ויצו את אנשי הצבא לרדת ולחטף אתו מתוכם ולהכיא אל המצד: ¹¹ובלילה ההוא נצב עליו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לי בירושלים כן העד

ונרד בה ונעבר: ¹²ונרא את פני קפרוס ונעזבנה לשמאל ונעבר אל סוריא ונגיע אל צור כי שמה יוציאו את מעמסת האניה: ¹³ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח בלתי עלות ירושלים: ¹⁴ויהי אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ללכת לדרכנו וילוו אתנו כלם עם נשיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל: ¹⁵ונברך איש את רעהו ונעל אל האניה והמה שבו איש לביתו: ¹⁶ואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל לשלום האחים ונשב אתם יום אחד: ¹⁷וממחרת נסענו פולוס ואשר אתו ונבא אל קסרין ונלך אל בית פילפוס המבשר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו: ¹⁸ולו היו ארבע בנות בתולות מתנבאות: ¹⁹ויהי בהיותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אנבוס: ²⁰ויבא אצלנו ויקח את אזור פולוס ויאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה אמר רוח הקדש ככה יאסרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האזור הזה ויסגרהו בידי הגוים: ²¹ויהי כאשר שמענו את זאת ונבקש ממנו אנחנו ואנשי המקום אשר לא יעלה ירושלים: ²²ויען פולוס ויאמר מה לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכון אנכי לא לבד להאסר כי גם למות בירושלים על שם ישוע האדון: ²³ולא אבה שמע ונרף ממנו לאמר רצון יהוה יעשה: ²⁴ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: ²⁵ויולכו אתנו גם תלמידים מקסרין ויביאו אתנו ללון בבית איש כתי ושמו מנסון והוא תלמיד ישן: ²⁶ויהי כבאנו ירושלים ויקבלו אתנו האחים בשמחה: ²⁷וממחרת היום נכנס פולוס עמנו אל יעקב ויבאו שמה כל הזקנים: ²⁸וישאלם לשלום ויספר אחת לאחת את אשר עשה האלהים לגוים בשרותנו: ²⁹וישמעו ויהללו את האלהים ויאמרו אליו הנך ראה אחינו כמה רבבות יהודים באו להאמין וכלם מקנאים לתורה: ³⁰והם שמעו עליך שמועה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרב הגוים לסור ממשך באמרך כי אין עליהם למול את בניהם וללכת בחקות התורה: ³¹ועתה מה לעשות הנה האסף יאסף המון העם כי ישמעו כי באת: ³²ולכן עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך: ³³הנה יש אתנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטהר אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלחו את ראשם וידעו כלם כי שמועת שוא שמעו עליך וכי אתה בעצמך מתהלך בחקות התורה: ³⁴ועל דבר המאמינים בגוים כתבנו וגזרנו אשר לא ישמרו דבר מאלה רק להשמר מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות: ³⁵ויקח פולוס את האנשים ויטהר אתם וממחרת בא אל המקדש ויגד כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם: ³⁶ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מאסיא ראו אתו במקדש ויעוררו את כל ההמון וישלחו בו את ידיהם: ³⁷ויצעקו לאמר אנשי ישראל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סרה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה וגם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחלל את המקום הקדוש הזה: ³⁸וכי היו ראים את טרופימוס האפסי בעיר אתו ויחשבו כי פולוס הביא אתו אל המקדש: ³⁹ותהם כל העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכוהו אל מחוץ למקדש ופתאם סגרו הדלתות: ⁴⁰ואהמה מבקשים להמיתו והשמועה באה אל שר האלף של הגדוד כי כל ירושלים נבוכה: ⁴¹ביומהר ויקח אתו אנשי צבא ושרי מאות וירץ אליהם ויהי כראותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדלו מהכות את פולוס: ⁴²ויגיש שר האלף ויחזק בו ויצו לאסרו בנחשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה: ⁴³ויזענו מן העם אלה בכה ואלה בכה ולא יכל לדעת מאומה אל נכון מרב השאון ויצו להוליכו אל המצד: ⁴⁴ויהי כבואו עד המעלות וישארו אנשי הצבא מפני חמת העם: ⁴⁵וכי עם רב הלך אחריו והם צעקים ואמרים הסר אתו: ⁴⁶וכאשר הקריב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר האלף התניח לי לדבר אליך דבר ויאמר הידעת יוניתי: ⁴⁷האם אינך המצרי אשר לפני הימים האלה העיר מרד והוציא המדברה ארבעת אלפים אנשי דמים: ⁴⁸ויאמר פולוס איש יהודי אנכי מטרוסוס בן עיר קיליקיא אשר איננה בלי שם ועתה אשאלה מאתך הניחה לי לדבר אל העם: ⁴⁹וינח לו ויעמד פולוס על המעלות הניף ידו אל העם ותהי דממה רבה וידבר בלשון עברית ויאמר:

עמלתי להיות תמים לב לאלהים ולאדם תמיד: "ומקץ שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהקריב קרבן: "ואהי מטהר במקדש לא בהמון עם ולא במהומה וכן מצאוני אנשים יהודים מאסיא: "אשר עליהם היה לעמד הנה לפניך ולענות בי אם היה להם דבר נגדי: "אז אלה ידברו נא המה מה מצאו בי עול בעמדי לפני הסנהדרין: "בלתי אם הדבר האחד ההוא אשר קראתי בעמדי בתוכם כי על תחית המתים אני נדון היום לפניכם: "ויהי כשמע פיליכס את הדברים האלה ויאחר את דינם לעת אחרת כי עניני הדרך הזאת נודעו לו היטב ויאמר ברדת אלי לסיאס שר האלף אשפט על דברכם: "ויצו את שר המאה לשום אתו במשמר ולתת לו רוחה ולבלתי מנע איש ממידיעיו משרת אתו ומבוא אליו: "ואחרי ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרוסלה והיא יהודית וישלח לקרא לפולוס וישמע אתו על דבר האמונה במשיח: "ויהי כדברו על הצדק והפרישות ועל הדין העתיד לבוא ויחדר פיליכס ויען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרא לך: "והוא מקוה כי פולוס יתן לו שחד למען יתירה ובעבור זה קרא לו פעמים הרבה וידבר עמו: "ויהי מקץ שנתים ימים ויקם פרקיוס פסטוס תחת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים ויעזב את פולוס חבוש בבית האסורים:

כ ויבא פסטוס אל המדינה ויעל אחרי שלשת ימים מקסרין לירושלים: "והכהן הגדול וראשי היהודים הודיעוהו את ריבם עם פולוס: "ויצטרו בו וישאלו ממנו לעשות חסד עמהם להביאו לירושלים והמה מתנכלים אתו להמיתו בדרך: "ויען אותם פסטוס כי עצור פולוס בקסרין וכי גם הוא ישוב שמה בקרוב: "ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שבכם ואם יש מאוס באיש הזה יענו בו: "וישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרין וממחרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: "הוא בא והיהודים אשר ירדו מירושלים סבבוהו ויאשימו את פולוס באשמות רבות וקשות אשר לא יכלו להוכיח: "והוא הצטדק לאמר לא חטאתי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא לקיסר: "ופסטוס חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התחפץ לעלות לירושלים להשפט על אלה לפני שמה: "ויאמר פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עמד ושם נכון לי להשפט לא הרעתי ליהודים כאשר ידעת היטב גם אתה: "אם הרעתי ויש בי דבר משפט מות בל אחשך נפשי ממות ואם אין בי מאומה מכל אשר הם ענים בי איש לא יוכל להסגירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדיני: "ויועץ פסטוס עם ויעצו ויען אתו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך: "ויהי אחרי ימים וירדו המלך אגרפס וברניקה אל קסרין לשאל לשלום פסטוס: "ויהי כי ארכו להם הימים שם ויספר פסטוס למלך את ריב פולוס לאמר יש פה איש אשר פיליכס הניחו אסור: "ויהיו בירושלים דברו אלי ראשי הכהנים וזקני היהודים על אדותי ויבקשו ממני לחרץ משפטו: "וואען אותם כי אין מנהג הרומיים למנן איש לאבד בטרם יעמד הנשטן לנכח שטניו ונתן לו מקום להצטדק מן השטנה: "ולכן כאשר באו הנה יחד חשתי ולא התמהמהתי כי ממחרת היום ישבתי על כסא המשפט ואצוה להביא את האיש: "ויעמדו עליו שטניו ולא הביאו עליו דבר רע מאשר הייתי חשד אתו: "ורק היו להם דברי ריבת לנגדו על עבודת אלהים ועל מת אחד ישוע שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי: "ותכבד בעיני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה ללכת לירושלים ולהשפט שם על אלה: "אבל פולוס שאל להניחו במשמר עד צאת משפטו מלפני אגוסטוס ואצוה לשמרו עד אשר אשלח אתו אל הקיסר: "ויאמר אגרפס אל פסטוס גם אני חפץ לשמע את האיש ויאמר מחר תשמענו: "ויהי ממחרת כבוא אגרפס וברניקה בהוד גדול ויבאו אל אלם המשמעת המה ושרי האלף ונגידי העיר ויצו פסטוס ויביאו את פולוס: "ויאמר פסטוס אגרפס המלך וכל האישים אשר אתם פה אתנו הנכם ראים את האיש אשר בעבורו פגעו בי כל המון היהודים גם בירושלים וגם פה ויעקו כי אינו בדין שיחיה עוד: "ויהי כאשר הכרתי כי לא עשה דבר לחיבו מיתה והוא גם הוא קרא את אגוסטוס לדינו ויעצתי לשלח אתו שמה: "ואך אין לי לכתב עליו דבר נכון

תעיד ברומי: "ויהי לפנות הבקר ויתחברו היהודים ויאסרו אסר על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד אם יהרגו את פולוס: "ומספר הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים: "ויוגשו לא ראשי הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרנו על נפשנו לבלתי טעם מאומה עד אם הרגנו את פולוס: "ויועתי הודיעו אתם והסנהדרין את שר האלף ויורידהו מחר אליכם כאלו תחפצו לדרש היטב את ענינו ואנחנו נכונים להמיתו בטרם יקרב אליכם: "ויושמע בן אחות פולוס את ארבעם וילך ויבא אל המצד ויגד לפולוס: "ויקרא פולוס לאחד משרי המאות ויאמר אליו הולך את הבחור הזה אל שר האלף כי דבר לו להודיעו: "ויקחהו ויוליכהו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו ויבקש ממני להוליך אליך את הבחור הזה כי דבר לו להגיד לך: "ויואחו שר האלף בידו ויסר עמו לבדו וישאלהו מה הוא זה אשר לך להודיעני: "ויאמר כי נועצו היהודים יחדו לבקש ממך כי מחר תוריד את פולוס לפני הסנהדרין והמה כאלו חפצים לדעת היטב את ענינו: "ואתה אל תשמע להם כי ארבים לו מהם יותר מארבעים איש אשר אסרו אסר על נפשם לבלתי אכל ושתות בטרם יהרגוהו והמה עתה עמדים ומככים להבטחתך: "וישלח שר האלף את הבחור ויצוהו לבלתי אמר לאיש כי גלה לו את הדבר הזה: "ויקרא לשני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאתים ללכת לקסרין ופרשים שבעים ומשכי קשת מאתים מן השעה השלישית בלילה: "והמהות יכינו להרכיב את פולוס למען הביאו שלם אל פיליכס ההגמון: "ויכתב אגרת וזה תכן דבריה: "לקלודיוס לסיאס אל פיליכס ההגמון האדיר שלום: "באת האיש הזה תפשו היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם אנשי הצבא ואפלטוהו מתוכם בשמעי כי רומי הוא: "ובאשר חפצתי לדעת על מה שמנו אתו הורדתיו אל הסנהדרין שלהם: "ואמצא כי שטנו אתו על דברי שאלות דתם ולא על דבר אשר יהיה עליו חייב מיתה או מוסרות: "ועתה הנה הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה ואשלחהו אליך מיד וגם את שטניו צייתי לבוא ולהגיש שטנתם לפניך ואתה שלום: "ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צו ויביאוהו לילה אל אנטפטריוס: "וממחרת הניחו את הפרשים ללכת אתו וישובו למצד: "והמה באו אל קסרין ויתנו את האגרת בידי ההגמון ויעמידו לפניו גם את פולוס: "ויהי כקרא ההגמון את האגרת וישאל מאי זה מדינה הוא ויהי כשמעו כי הוא מקיליקיא ויאמר: "האשמע את דבריך בבוא גם שטניך הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדוס:

כ וירד חנניה הכהן הגדול אחרי חמשת ימים ואתו הזקנים וטרטלוס איש דברים ויודיעו את ההגמון את דבר ריבם עם פולוס: "ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלוס לשטנו ויאמר: "את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נעשו תקנות רבות לעם הזה בהשגחתך נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תודה פיליכס האדיר: "ואך לבלתי הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתך: "כי מצאנו את האיש הזה כקטב ומגרה מדינים בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנצרים: "והוא גם נסה לחלל את המקדש ונתפש אותו ונחפץ לשפטו על פי תורתנו: "ויבא עלינו לסיאס שר האלף ברב כח ויחטפהו מידינו: "ויוצו את שטניו כי בוא יבאו לפניך ואתה כי תחקר אתו תוכל לדעת מפיהו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו: "וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא: "וירמו ההגמון אל פולוס לדבר ויען ויאמר יען אשר ידעתי כי כן כמה שנים שופט אתה לעם הזה הנני מצטדק בלב בטוח על עניני: "אתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר יום מעת עלותי לירושלים להשתחות: "ולא במקדש מצאוני מתוכח עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסיות ולא בעיר: "גם אין ביכלתם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אותי: "אבל את זאת מודה אני לפניך כי בדרך ההיא אשר יקראוה בשם כת בה אני עבד את אלהי אבותינו בהאמיני בכל הכתוב בתורה ובנביאים: "ותקותי לאלהים אשר גם הם יחכו לה זאת היא כי עתידה להיות תחית המתים לצדיקים ולרשעים: "ובזאת גם

ופמפוליא ונבא אל מורא אשר בלוקיא: 'וימצא שם שר המאה אניה אלכסנדרית באה לאיטליא ויעבירו לתוכה: 'והאניה הלכה בכבודות ימים רבים ואחרי אשר יגענו ובאנו אל מול קנידוס לא הניחנו הרוח לחתר אל היבשה ונעבר מצד לקריטי על פני הר סלמוני: 'ואחרי אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד נקרא קלילמי אשר קרובה לו עיר ושמה לסיא: 'ויהי מקץ ימים רבים כאשר באה עת הסכנה לירדי הים כי גם הצום כבר עבר וזוהר אתם פולוס: 'ויאמר אליהם אנשים ראה אני כי הליכתנו תהיה אך מרי ונוק גדול לא לבד למעמסה ולאניה כי אם גם לנפשותינו: 'ואשר המאה לא שמע אל דברי פולוס כי אם אל רב החבל ואל בעל האניה: 'ובאשר החוף איננו טוב לעמד בו בימי הסתיו יעצו הרבים לעבר משם לאמר אולי נוכל הגיע לפיניכם וישבנו שם בימי הסתו והוא חוף בקריטי פונה דרך הדרום מערבה ודרך הצפון מערבה: 'ורוח נשבת לאט מדרום ויחשבו כי תצלח עצתם ביום ויעלו העוגין ויעברו לעמת שפת קריטי: 'ויהי כמעט אחרי כן ותפגע בה רוח נחשל הנקראה אוריקלידון: 'ותטרף האניה ולא יכלה לעמד נגד הרוח ונרף ידינו ממנה ונגדף: 'ותרץ האניה אל עבר אי קטן הנקרא קלודה וכמעט לא יכלנו לאחו העברה: 'ואחרי משכס אותה אליהם ויקחו לעזר את כל אשר השיגה ידם ויחשבו את דפני האניה ומיראתם פן יפלו אל בין רכסי החול הורידו את כלי המפרש וכה נדפו: 'ויהי הסער הולך וסער עלינו וממחרת הטילו את המעמסה אל הים: 'וביום השלישי הטלנו בידנו את כלי האניה אל הים: 'ויהי ימים רבים גם השמש גם הכוכבים לא נראו והסערה חזקה עלינו עד מאד ותכרת ממנו כל תקות ישועה: 'אופולוס עמד בתוכם אחרי האריכס בצום ויאמר אנשים לו שמעתם אלי ולא יצאתם מקריטי כי אז לא קרנו הנזק הזה במריכם: 'בועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצו כי לא תאבד נפש מכם בלתי הספינה לבדה: 'כי בלילה הזה נצב עלי מלאך האלהים אשר לו אנכי ואשר אני עבד אתו: 'ויאמר אל תירא פולוס עליך עוד לעמד לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלהים את כל ההלכים אתך באניה: 'כי על כן אנשים חזקו ואמצו כי מאמין אני לאלהים כי כן יהיה כאשר נאמר אלי: 'כי אך השלך נשלך אל אחד האיים: 'ויהי כבוא ליל ארבעה עשר לטלטולנו בים אדריה כחצות הלילה ויחשבו המלחים כי קרבה להם יבשת: 'כיוורידו את האנך וימצאו עמק הים עשרים קומה ויעברו מעט ויוסיפו להוריד את האנך וימצאו קומות חמש עשרה: 'כיווראו פן יפגעו בשני הסלעים וישליכו מעל אחורי האניה ארבעה עוגינים אל הים ויכספו לאור היום: 'והמלחים בקשו לברח מן האניה ויורידו את העברה אל הים באמרם כי יש את נפשם לשלח עוגינים גם מראש האניה: 'ויאמר פולוס אל שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה לא ישבו אתנו באניה לא תוכלו אתם להושע: 'וביקצצו אנשי הצבא את חבלי העברה ויתנוה לנפול: 'והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חכיתם צמים ולא טעמתם מאומה: 'כי על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם כי איש איש מכם לא יפל משערת ראשו ארצה: 'והוא דבר את הדברים האלה והוא לקח את הלחם ויודה לאלהים לפני כלם ויבצע ויחל לאכל: 'ויאמץ לב כלם ויטעמו אכל גם המה: 'ואנחנו כל נפש אשר באניה מאתים ושבעים ושש: 'והיאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה ויטילו את הצדה אל הים: 'והבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כמפרץ וחוף לו ויועצו לנהג אליו את האניה אם יוכלו: 'ויגדעו את העוגינים ויעזבו לים ויתירו גם את מיתרי המנהיג ויפרשו מפרש התרן אל פני הרוח ויבקשו לבא אל החוף: 'ויפגעו במקום אשר הים משני עבריו ותדבק בו האניה ותעמד ראשה לא ינוע ואחוריה נשברו משאון הגלים: 'בועתה יצת אנשי הצבא להמית את האסירים פן ישחה איש מהם וימלט: 'ויאמר המאה חפץ להציל את פולוס וינא את עצתם ויאמר מי ידע לשחות ירד ויעבר ליבשה בראשנה והנשארים אלה על קרשים ואלה על שברי האניה: 'ויהי כן וימלטו כלם אל היבשה:

לאדנינו ובעבור זאת הביאתיו לפניכם וביותר לפניך המלך אגרפס למען יחקר וידעתי מה אכתב: 'כי לא יתכן בעיני לשלוח אסיר מבלי הודיע גם את עלילת הדברים אשר שמו לו:

כויאמר אגרפס אל פולוס נתן לך לדבר בעד נפשך אז יצטדק פולוס ויושט את ידו ויאמר: 'מאשר אני את נפשי המלך אגרפס כי לפניך אצטדק היום על כל אשר שטנים אתי היהודים: 'כי אתה ידע היטב כל המנהיגים והשאלות אשר בין היהודים ועל כן אשאלה מאתך לשמע אתי כארץ רוחך: 'הנה את דרכי מנעורי אשר התהלכתי בה מאז בתוך עמי ובירושלים ידעים אותה כל היהודים: 'כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצו להעיד כי כפרוש התנהגתי על פי הכת המקפדת ביותר בעבודתנו: 'ועתה אני עמד להשפט על תקות ההבטחה אשר הבטיחה האלהים את אבותינו: 'ואשר שנים עשר שבטינו מיחלים להגיע לה בעבדם את יהוה תמיד יומם ולילה על דבר התקוה הזאת אגרפס המלך שטנים אותי היהודים: 'מדוע יפלא בעיניכם כי האלהים יחיה מתים: 'הן לפני אני חשבתי צדקה לצרר את שם ישוע הנצרי עד מאד: 'כאשר עשיתי בירושלים וגם קדושים רבים אני הסגרת לבתי כלאים ברשיון אשר קבלתי מאת הכהנים הגדולים וכשנהרגו הסכמת: 'ובכל בתי הכנסיות יסרתי אתם פעמים רבות ואנסתים לגדף ואתהוללה בס עד מאד וארדפם עד לערים אשר חוצה לארץ: 'ויהי בלכתי על זאת לדמשק ברשיון הכהנים הגדולים ובמצותם: 'והנה אדני המלך בצהרים בדרך ראיתי אור צח מזהר השמש אשר משמים נגה עלי מסביב ועל ההלכים אתי: 'ונפל כלנו ארצה ואשמע קול מדבר אלי בלשון עברית לאמר שאול שאול למה תרדפני קשה לך לבעט בדרבנות: 'ואמר מי אתה אדני ויאמר אנכי ישוע אשר אתה רדף: 'ואבל קום ועמד על רגליך כי לבעבור זאת נראיתי אליך לבחר בך למשרת ולעד על אשר ראית ועל אשר אראך: 'בהצילי אותך מן העם ומן הגוים אשר אשלחך עתה אליהם: 'לפקח את עיניהם למען ישונו מחשך לאור ומיד השטן אל האלהים וימצאו באמונתם בי את סליחת החטאים ואת הנחלה בתוך המקדשים: 'ועל כן המלך אגרפס לא המריתי את המראה אשר ראיתי מן השמים: 'כי אם קראתי ראשונה לישיבי דמשק וירושלים ובכל ארץ יהודה וגם לגוים כי ינחמו וישונו אל האלהים ויעשו מעשים ראויים לתשובה: 'ובגלל הדבר הזה תפשו אתי היהודים במקדש ויבקשו להמיתני: 'והאלהים היה בעזרי ועד היום הזה עמד אני ומעיד לפני קטן וגדול ואיני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה כי עתידות הנה להיות: 'כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא לקמים מן המתים להפיץ אור בעם ובגוים: 'ויהי הוא מצטדק כזאת ויען פסטוס בקול גדול לאמר הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שגעון: 'ויאמר פולוס איני משגע פסטוס האדיר כי אם דברי אמת וטעם אביע: 'כי המלך יודע את אלה ועל זאת גם בבטחון אני מדבר אליו יען אשר לא אאמין כי נעלם ממנו דבר מן הדברים האלה כי לא בקרן זוית נעשתה זאת: 'המלך אגרפס המאמין אתה נביאים ידעתי כי מאמין אתה: 'ויאמר אגרפס אל פולוס עוד מעט ופתייתי להיות נצרי: 'ויאמר פולוס אבקשה מאלהים אשר אם במעט ואם בהרבה לא אתה לבדך כי גם כל השמעים אותי יהיו כמוני זולתי המוסרות האלה: 'ויהי בדברו הדבר הזה ויקם המלך וההגמון וברניקה והישיבים אתם: 'כיויסורו החדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר יהיה עליו חיב מיתה או מוסרות: 'ויאמר אגרפס אל פסטוס האיש הזה יוכל להפטר לולא קרא את הקיסר לדינו:

כוכאשר נגמר הדין כי נעבר באניה אל איטליא מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים אל שר המאה לגדוד אגוסטוס ושמו יוליוס: 'ונרד אל אניה אדרמטית נכנים לבוא על פני חוף אסיא ונעבר הימה ויהי אתנו ארסטרקוס מוקדון מן תסלוניקי: 'וממחרת הגענו אל צידון ויוליוס עשה עם פולוס חסד וינה לו ללכת אל מידעיו להעזר בידם: 'ונלך משם ונעבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לנגדנו: 'ונעבר את הים אשר לפני קיליקיא

כח וכאשר נמלטנו נודע לנו כי שם האי מליטי: ²והנכרים לא המעיטו חסדם עמנו כי בערו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הגשם היורד ומפני הקר: ³ופולוס אסף לו ערמת קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפעה ויאחז בידו: ⁴ויראו הנכרים את החיה תלויה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן היים: ⁵והוא נער את החיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מאומה: ⁶והם הוחילו אשר יצבה גופו או אשר יפל מת פתאם ויחילו עד בוש והנה לא קרהו כל אסון ויהפך לבם ויאמרו כי אלהים הוא: ⁷ובסביבו המקום ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושמו פובליוס הוא הביא אתנו לביתו ויכלכל אתנו בטובו שלשת ימים: ⁸ואבי פובליוס מוטל למשכב בקדחת ובמחלה המעים ויבא אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידיו וירפאהו: ⁹ואחרי המעשה הזה באו גם החלים האחרים אשר באי וירפאו: ¹⁰ויכבדנו כבוד גדול ובלכתנו משם ספקו לנו די צרכנו: ¹¹ואחרי שלשת חדשים עברנו משם באניה אלכסנדריית אשר ישבה באי בימי הסתו ואות דגלה התאומים: ¹²ונבא אל סרקוסא ונשב שם שלשת ימים: ¹³משם סבנו ונבא אל רגיון ובנשב רוח דרומית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיולי: ¹⁴וישם מצאנו אחים ויבקשו ממנו לשבת אתם שבעת ימים ובכן הלכנו אל רומי: ¹⁵וישמעו האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד לשוק אפיס ועד לשלשת החניות וירא אתם פולוס ויודה לאלהים ויתחזק: ¹⁶ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו: ¹⁷ויהי אחרי שלשת ימים ויקרא פולוס אליו את ראשי היהודים ויקהלו אליו ויאמר אליהם אנשים אחים אף כי לא מעלתי מעל בעמנו ובחקות אבותינו אסרוני בירושלים וימסרוני לידי הרומיים: ¹⁸והם אחרי חקרים אתי אמרו לפטרני כי לא נמצא בי משפט מות: ¹⁹והיהודים קמו בי ואאנס לקרא את הקיסר לדיני אך אין נפשי לשטון את עמי בדבר: ²⁰ובעבור זאת קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בגלל תקות ישראל אסור אני בכבל הזה: ²¹ויאמרו אליו לא קבלנו על אדותיך אגרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הגיד או דבר עליך דבר רע: ²²אמנם חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת: ²³וישימו לו יום מועד ויבאו אליו רבים אל מלוננו ויעד בהם ויבאר את מלכות אלהים ויוכח להם עניני ישוע מתורת משה ומן הנביאים מבקר עד ערב: ²⁴ויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמינו: ²⁵והיחלקו בדעתם ויסורו ללכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדש לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לאמר: ²⁶לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: ²⁷כי שמן לב העם הזה ואזניו כבדו ואת עיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפאתיו: ²⁸הלכן דעו כי לגוים נשלחה תשועת אלהים והמה ישמעו: ²⁹ויהי בדברו זאת הלכו מאתו היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו: ³⁰ופולוס ישב שנתים ימים בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל הבאים אליו: ³¹לאויקרא את מלכות האלהים וילמד את דרכי ישוע המשיח אדנינו בכל בטחון לבו ואין מנע:

אגרת פולוס השליח אל הרומיים

אפולוס עבד ישוע המשיח מקרא להיות שליח ונבדל לבשורת אלהים: ²אשר הבטיחה מלפנים ביד נביאיו בכתבי הקדש: ³על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפי הבשר: ⁴אשר הוכן לבן האלהים בגבורה לפי רוח הקדשה בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדנינו: ⁵אשר בידו קבלנו חן ושליחות להקים משמעת האמונה בכל הגוים למען שמו: ⁶אשר בתוכם הנכם גם אתם קרואי ישוע המשיח: ⁷לכל אשר ברומי ידידי אלהים וקרואים להיות קדושים חסד ושלוש לכם מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: ⁸בראשונה אודה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל העולם: ⁹כי האלהים אשר אני עבד אתו ברוחי בבשורת בנו לעד לי כי תמיד אני מזכיר אתכם: ¹⁰בהעתירי בתפלותי בכל עת למען אשר רק הפעם אצליח ברצון אלהים לבוא אליכם: ¹¹כי נכסף נכספתי לראותכם ולחלק לכם אי זו מתת רוח למען תתחזקו: ¹²זהוהא להתנחם עמכם זה בזה באמונה אשר לכם וגם לי: ¹³ולא אכחד מכם אחי כי פעמים רבות שמתי על לבי לבוא אליכם אך נמנע ממני עד הנה למען אמצא פרי גם בכס כמו ביתר הגוים: ¹⁴מחייב אנכי ליונים וגם ללעזים לחכמים וגם לפתאים: ¹⁵ולכן נדבני לבי להשמיע את הבשורה גם אתכם אשר ברומי: ¹⁶כי אינני בוש מבשורת המשיח באשר גבורת אלהים היא לתשועת כל המאמין ליהודי בראשונה וכן גם ליוני: ¹⁷כי תגלה בה צדקת אלהים מאמונה אל אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יחיה: ¹⁸כי נגלה חרון אלהים מן השמים על כל רשעת בני אדם ועולתם אשר יעצרו את האמת בעולה: ¹⁹וען אשר דעת האלהים גלויה בקרבם כי האלהים הודיעם אותה: ²⁰כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה לבלתי היות להם להתנצל: ²¹איען בדעתם את האלהים לא כבדהו כאלהים וגם לא הודו לו כי אם הלכו אחרי ההבל במועצותיהם ויחשד לבם הנבער: ²²ובאמרם חכמים אנהנו היו לכסילים: ²³זימירו את כבוד האלהים אשר איננו נפסד בדמות צלם אדם הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע ורמש האדמה: ²⁴על כן גם נתנם האלהים לטמאה בתאות לבם לנבל גזיותיהם איש את רעהו: ²⁵אשר המירו אמת האלהים בכזב ויכבדו ויעבדו את הבריה תחת בראה המברך לעולמים אמן: ²⁶בעבור זאת נתנם האלהים לתאות בושיהם כי נשיהם החליפו את התשמיש כדרךך בשלא כדרךך: ²⁷וכן גם הזכרים עזבו את תשמיש האשה כדרךך ויחמו זה בזה בתשוקתם ויעשו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משובתם הראוי להם בעצם גופם: ²⁸וכאשר מאסו להשיג האלהים בדעת נתנם האלהים בידי דעה נמאסה לעשות את אשר לא יתכן: ²⁹ויורב בקרבם כל חמס זנות ורשע בצע ואון וימלאו קנאה ורצח ומריבה ומרמה ותהפכות: ³⁰להלכי רכיל ומלשינים שנאי אלהים וגאים וזדים והוללים וחשבי און ואינם שמעים בקול אבותם: ³¹נבערים מדעת ובגדים אכזרים נטרי שנאה ולא רחמנים: ³²זיודעים המה את משפט אלהים כי עשי אלה בני מות הם ולא לבד שיעשו את אלה כי גם רצתה נפשם בעשיהם:

בלכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הדן תהיה מי שתהיה כי במה שתדין את חברך תחייב את נפשך באשר אתה הדן תעשה כמעשהו: ³³זיידענו כי משפט אלהים כפי האמת על עשי אלה: ³⁴ואתה בן אדם הדן את

אשר פעלו כאלה ועשית כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלהים: ³⁵או התבוז לעתרת טובו ולחמלתו ולארך רוחו ולא תתבונן כי טובת האלהים תדריך אתך לתשובה: ³⁶ובקשי לבבך הממאן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלהים ועת הגלות צדקת משפטו: ³⁷אשר ישלם לאיש כמעשהו: ³⁸למתמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבוד וההדר ואת אשר איננו עבד יתן את חיי העולמים: ³⁹ועל בני המרי ואשר לא ישמעו לאמת כי אם לעולה שמעו חרון אף וחמה: ⁴⁰צרה ומצוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על היוני: ⁴¹וכבוד והדר ושלוש לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן גם ליוני: ⁴²כי אין משא פנים עם האלהים: ⁴³כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה גם בבלי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה גם על פי התורה ישפטו: ⁴⁴כי לא שמעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עשי התורה הם יצדקו: ⁴⁵כי הגוים אשר אין להם תורה בעשותם כדברי התורה מאליהם גם באין תורה הם תורה לנפשם: ⁴⁶בהראותם מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומחשבותם בקרבם מחיבות זאת את זאת או גם מזכות: ⁴⁷ביום אשר ישפט האלהים את כל תעלמות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו: ⁴⁸הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה והתהללת באלהים: ⁴⁹זיידעת הראוי ובהיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע: ⁵⁰ובטחת בנפשך להיות מוליך העורים ואור להלכים בחשך: ⁵¹מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים ויש לך צורת המדע והאמת בתורה: ⁵²ואתה אשר תורה אחרים את נפשך לא תורה אמרת לא תגנב והנך גנב: ⁵³אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקף את האלילים ואתה גזל את הקדש: ⁵⁴תתהלל בתורה ותנבל את האלהים בעברך את התורה: ⁵⁵כי שם האלהים בגללכם מחלל בגוים כאשר כתוב: ⁵⁶הן המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה אז מילתך היתה לך לערלה: ⁵⁷ולכן אם ישמר הערל את משפטי התורה הלא תחשב לו ערלתו למילה: ⁵⁸זהערל מלדה המקים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת את התורה: ⁵⁹כי לא הנראה מחוץ הוא היהודי ולא הנראה מחוץ בבשר היא המילה: ⁶⁰כי אם אשר בפנים הוא יהודי ומילה היא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר לא מבני אדם תהלתו כי אם מאת האלהים:

זועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת המילה: ⁶¹הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי אלהים: ⁶²כי מה הוא אם מקצתם לא האמינו היבטל חסרון אמונתם את אמונת אלהים: ⁶³חלילה אבל יהי האל הוא הנאמן וכל האדם כזב ככתוב למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: ⁶⁴זואם עולתנו תרומם את צדקת האלהים מה נאמר הכי יש עול באלהים המשלח חרון אפו לפי דרך בני אדם אנכי מדבר: ⁶⁵חלילה שאם כן איך ישפט האלהים את העולם: ⁶⁶כי אם על ידי כזבי תרבה ותפרץ אמת אלהים לתהלתו למה זה אני אשפט עוד כחוטא: ⁶⁷ולא נעשה כדבר מחרפינו ומקצת מוציאי דבה עלינו לאמר הנה אמרים נעשה הרע למען יצא הטוב אשר דינם יבא עליהם בצדק: ⁶⁸זועתה מה הוא היש לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי גם היהודים גם היונים כלם הם תחת החטא: ⁶⁹ככתוב אין צדיק אין גם אחד: ⁷⁰אין משכיל אין דרש את אלהים: ⁷¹הכל

בצרות יען אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות: ^אוהסבלנות לידי עמידה בנסיון והעמידה בנסיון לידי תקווה: ^בוהתקווה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת אל על ידי רוח הקדש הנתן לנו: ^גכי המשיח בעודנו חלשים מת בעתו בעד הרעשים: ^דהן בעד הצדיק יקשה לאיש למות אכן למות בעד הטוב אולי ישארו לבו: ^האבל בזאת הודיע האלהים את אהבתו אלינו כי המשיח מת בעדנו בהיותנו עוד חטאים: ^וועתה אשר נצדקנו בדמו מה מאד נושע בו מן הקצף: ^זכי אם נרצינו לאלהים במות בנו בהיותנו איבים אף כי נושע עתה בחייו אחרי אשר נרצינו: ^חולא זאת בלבד כי גם מתהללים אנחנו באלהים על יד אדנינו ישוע המשיח אשר בו עתה קבלנו את הרצוי: ^טלכן כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם והמות בעקב החטא וכן עבר המות על כל בני אדם מפני אשר כלם חטאו: ^יכי עד זמן התורה היה החטא בעולם אך לא יחשב חטא באין תורה: ^{יא}ואולם המות מלך מאדם עד משה גם על אלה אשר לא חטאו בדמיון עברת אדם הראשון אשר הוא דמות העתיד לבוא: ^{יב}אך לא כדבר הפשע דבר המתנה כי אם בפשע האחד מתו הרבים אף כי חסד אלהים ומתנתו עדפו ערוף לרבים בחסד האדם האחד ישוע המשיח: ^{יג}ולא כמו על ידי חטא אחד כן המתנה כי המשפט יצא מאחד לחיב אבל מתנת החסד היא לזכות מפשעים רבים: ^{יד}כי אם בפשע האחד מלך המות על ידי האחד אף כי מקבלי עדף החסד ומתנת הצדקה ימלכו בחיים על ידי האחד ישוע המשיח: ^{טו}לכן כאשר בפשע אחד נאשמו כל בני אדם ככה גם על ידי זכות אחת יזכו כל בני אדם לחיים: ^{טז}כי כאשר במרי האדם האחד היו הרבים לחטאים ככה גם על ידי משמעת האחד יהיו הרבים לצדיקים: ^{יז}אבל התורה נכנסה למען ירבה הפשע ובאשר רבה החטא עדף ממנו החסד: ^{יח}למען כאשר מלך החטא במות ככה ימלך גם החסד על ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדנינו:

אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען ירבה החסד: ^אחלילה לנו כי מתנו לחטא ואיך נוסף לחיות בו: ^באז האינכם ידעים כי כלנו הנטבלים למשיח ישוע למותו נטבלנו: ^גלכן נקברנו אתו בטבילה למות למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים מחדשים: ^דכי אם נדבקנו בדמיון מותו אכן גם נהיה דבוקים לתחיתו: ^הבאשר ידעים אנחנו כי נצלב אתו האדם הישן אשר בנו למען תבטל גוית החטא לבלתי היותנו עוד עבדים לחטא: ^וכי אשר מת הוא נקה מן החטא: ^זוהנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם נחיה עמו: ^חבאשר ידענו כי המשיח אחרי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד והמות לא ישלט בו עוד: ^טכי אשר מת לחטא פעם אחת ואשר חי הוא לאלהים: ^יוכן גם אתם חשבו אתכם מתים לחטא וחיים לאלהים במשיח ישוע אדנינו: ^{יא}אם כן אפוא אל תמלך החטאת בגופכם אשר ימות לנטות אחריה בתאותיו: ^{יב}[21-31] גם אל תכינו את אברכם להיות כלי עול לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיים מעם המתים ואברכם כלי צדקה לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בכס יען אינכם תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד: ^{יג}[21-31]: ^{יד}ועתה מה הנחטא יען איננו תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד חלילה: ^{טו}הלא ידעתם כי לאשר תתנו את נפשכם להיות עבדיו לסור למשמעתו הן עבדים אתם לאשר תשמעו לו אם לחטא אלי מות אם למשמעת אלי צדקה: ^{טז}אבל תודת לאלהים כי הייתם עבדי החטא ואחר שמעתם בכל לבבכם אל תכונת הלקח אשר נמסרתם לו: ^{יז}שחררתם מידי החטא לכן השתעבדתם לצדקה: ^{יח}כדרך בני אדם אני מדבר מפני רפיון בשרכם כי כאשר לפנים הכינותם את אברכם לעבודת החטא והרשע להרשיע כן עתה הכינו את אברכם לעבודת הצדקה להתקדש: ^{יט}כי בעת היותכם עבדי החטא חפשים הייתם מן הצדקה: ^כאומה אפוא הפרי שהיה לכם אז מן המעשים אשר עתה תבשו מהם כי אחריתם המות: ^{כא}אכן עתה בהיותכם משחררים מידי החטא ומשעבדים לאלהים יש לכם פריכם לקדשה ואחריתו חיי עולם: ^{כב}כי שכר החטא הוא המות ומתנת חסד אלהים היא חיי העולם במשיח ישוע אדנינו:

סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: ^אקבר פתוח גרונם לשונם יחליקו חמת עכשבו תחת שפתימו: ^באשר אלה פיהם מלא ומררות: ^גורגליהם ימהרו לשפך דם: ^דושד ושבר במסלותם: ^הודרך שלום לא ידעו: ^ואין פחד אלהים לנגד עיניהם: ^זואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יסכר כל פה והיה כל העולם מחיב לפני אלהים: ^חיען אשר ממעשי התורה לא יצדק לפניו כל בשר כי על ידי התורה דעת החטא: ^טועתה בבלי תורה צדקת אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנביאים: ^יוהיא צדקת אלהים באמונת ישוע המשיח אל כל ועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל: ^{יא}כי כלם חטאו וחסרי כבוד אלהים המה: ^{יב}ונצדקו חנם בחסדו על ידי הפדות אשר היתה במשיח ישוע: ^{יג}אשר שמו האלהים לפנינו לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקתו אחרי אשר העביר את החטאים שנעשו לפנים בעת חמלת אלהים: ^{יד}להראות את צדקתו בעת הזאת להיותו צדיק ומצדיק את בן אמונת ישוע: ^{טו}ועתה איה ההתהללות הלא נשבתה ועל ידי תורת מה העל ידי תורת המעשים לא כי על ידי תורת האמונה: ^{טז}לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בבלי מעשי תורה: ^{יז}אז האלהים רק אלהי היהודים הלא גם אלהי הגוים אכן גם אלהי הגוים הוא: ^{יח}כי אחד האלהים המצדיק את המולים מתוך האמונה ואת הערלים על ידי האמונה: ^{יט}ועתה המבטלים אנחנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מקימים אנחנו את התורה:

אועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפי הבשר: ^אכי אם נצדק אברהם מתוך המעשים לו התהלה אך לא לפני האלהים: ^בכי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה: ^גהנה הפעל לא יחשב לו שכרו על פי החסד כי אם על פי החוב: ^דאבל לאשר איננו פעל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו תחשב לו לצדקה: ^הכאשר גם דוד מאשר את האדם אשר האלהים יחשב לו צדקה בלא מעשים באמרו: ^ואשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ^זאשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון: ^חועתה האשור הזה העל המילה הוא אם גם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשבה אמונתו לצדקה: ^טואין נחשבה לו אם בהיותו מהול או בעודנו ערל הן לא בהיותו מהול כי אם בערלתו: ^יואות המילה קבל לחותם צדקת האמונה אשר היתה לו בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם תחשב הצדקה: ^{יא}ולחיות לאב גם למולים אך לא לאשר הם נמולים לבד כי אם גם הלכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בערלתו: ^{יב}כי לא על ידי תורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיותו ירש העולם כי אם על ידי צדקת האמונה: ^{יג}כי אלו לבני התורה הירשה האמונה לריק תהיה וההבטחה בטלה: ^{יד}כי התורה מביאה קצף כי באשר אין תורה גם אין שם עברה: ^{טו}ועל כן מתוך אמונה למען לפי חסד למען תחיה ההבטחה קימת לכל זרעו לא לבני התורה לבדם כי גם לבני אמונת אברהם אשר הוא אב לכלנו: ^{טז}ככתוב כי אב המון גוים נתתיך והוא האמן בהביט אל אל המחיה את המתים והקורא את אשר לא היה כמו הוה: ^{יז}באשר אין תקוה קוה ויאמן למען אשר יהיה לאב המון גוים כמו שנאמר כה יהיה זרעך: ^{יח}ולא רפתה אמונתו ולא התבונן אל גופו שכבר נפוג בהיותו כבן מאת שנה ואל בלות רחם שרה: ^{יט}ולא חלק לבו בהבטחת האלהים כחסר האמונה כי אם התחזק באמונתו ויתן כבוד לאלהים: ^כאוידיע בלבב שלם כי את אשר הבטיח גם יכל לעשות: ^{כא}בעל כן גם נחשבה לו לצדקה: ^{כב}ולא לבד למענו כתובה זאת שנחשבה לו: ^{כג}כי אם גם למענו אשר עתידה להחשב לנו המאמינים במי שהעיר את ישוע אדנינו מן המתים: ^{כד}אשר נמסר בעבור פשעינו ונעור לבעבור צדקנו:

אלכן אחרי נצדקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדנינו ישוע המשיח: ^אאשר בידו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמדים בו ונתהלל בתקות כבוד האלהים: ^בולא זאת בלבד כי אף נתהלל

הזמן הזה אינם שקולים כנגד הכבוד העתיד להגלות עלינו: ^טכי הבריאה תערג ועיניה תלויות להתגלות בני אלהים: ^ככי נכבשה הבריאה להבל לא מרצונה כי אם למען הכבש אתה אלי תקוה: ^{כא}אשר הבריאה גם היא תשחרר מעבדות הכליון אל חרות כבוד בני האלהים: ^{כב}כי ידענו אשר הבריאה כלה יחד תאנח ותחיל עד הנה: ^{כג}ולא זאת בלבד כי גם אנחנו אף אם יש לנו בכורי הרוח נאנח בנפשנו ונחכה למשפט הבנים פדות גויתנו: ^{כד}כי נושענו בתקוה אך התקוה הנראה לעינים איננה תקוה כי איך ייחל איש לדבר אשר הוא ראה: ^{כה}אבל אם נקוה לאשר לא ראינו נחכה לו בסבלנות: ^{כו}וכן גם הרוח תמך אתנו בחלשותינו כי לא ידענו מה להתפלל כראוי אכן הרוח הוא מפגיע בעדנו באנחות עמקות מדבר: ^{כז}והחקר לבבות יודע את אשר יחשב הרוח כי כרצון האלהים יפגע בעד הקדושים: ^{כח}והנה ידענו כי לאהבי אלהים הקרואים בעצתו הכל יעזר לטוב להם: ^{כט}כי את אשר ידעם מקדם אתם גם יעד מקדם להיות דומים לדמות בנו למען יהיה הבכור בתוך אחים רבים: ^לזאת אשר יעדם מקדם אתם גם קרא ואת אשר קראם אתם גם הצדיק ואת אשר הצדיקם אתם גם פאר: ^{לא}ועתה מה נאמר על זאת אם האלהים לנו מי יריב אתנו: ^{לב}אשר על בנו יחידו לא חס כי אם נתנו בעד כלנו הלא גם יתן לנו עמו את הכל: ^{לג}מי יענה בבחירי אלהים הן האלהים הוא המצדיק: ^{לד}ומי הוא יאשימם הן המשיח אשר מת וביותר אשר נעור מעם המתים הוא לימין האלהים והוא יפגיע בעדנו: ^{לה}מי יפרידנו מאהבת המשיח הצרה או מצוקה או משטמה או רעב אם עריה או סכנה או חרב: ^{לו}כתוב כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: ^{לז}אבל בכל אלה גברנו מאד על ידי האהבה אתנו: ^{לח}ובטוח אנכי כי לא המות ולא החיים לא מלאכים ולא שררות ולא גבורות לא ההוה ולא העתיד: ^{לט}ולא הרוח ולא העמק ולא כל בריה אחרת יוכלו להפרידנו מאהבת האלהים אשר היא במשיח ישוע אדנינו:

טאמת אני מדבר במשיח ולא אשקף ודעתי מעידה לי ברוח הקדש: ^ככי גדול עצבונו ואין קץ לדאבון לבי: ^{כא}כי מי יתן היתי אני מחרם מן המשיח בעד אחי שארי ובשרי: ^{כב}אשר הם בני ישראל ויש להם משפט הבנים והכבוד והבריות ומתן התורה והעבודה וההבטחות: ^{כג}ולהם האבות ואשר מהם יצא המשיח לפי בשרו אשר הוא אל על הכל מברך לעולמים אמן: ^{כד}אבל לא כאלו נפל דבר אלהים ארצה כי לא כל אשר הם מישראל גם ישראל המה: ^{כה}ולא על היותם זרע אברהם כלם בנים הם כי ביצחק יקרא לך זרע: ^{כו}כלומר לא בני הבשר המה בני האלהים כי אם בני ההבטחה הם הנחשבים לזרע: ^{כז}כי דבר הבטחה הוא מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן: ^{כח}ולא זאת בלבד כי כן היה גם ברבקה בהיותה הרה לאחד ליצחק אבינו: ^{כט}כי בטרם ילדו בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת האלהים כפי בחירתו לא מתוך מעשים כי אם כרצון הקרא: ^לנאמר לה כי רב יעבד צעיר: ^{לא}כתוב ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי: ^{לב}אם כן מה נאמר הכי יש עול באלהים חלילה: ^{לג}כי למשה אמר וחסתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ^{לד}ועל כן אין הדבר לא ביד הרצה ולא ביד הרץ כי אם ביד האלהים המרחם: ^{לה}כי כן הכתוב אמר לפרעה בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: ^{לו}ויוצא מזה כי את אשר יחפץ יחננו ואת אשר יחפץ יקשהו: ^{לז}וכי תאמר אלי מדוע יוכיח עוד נגד רצונו מי יתיצב: ^{לח}אמנם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלהים היאמר יצר ליצרו למה ככה עשיתני: ^{לט}אם אין רשות ליצר על החמר לעשות מגלם אחד כלי אחד לכבוד ואחד לקלון: ^לומה אפוא אם האלהים החפץ להראות זעמו ולהודיע גבורתו נשא בכל ארך רוחו את כלי הזעם הנכונים לאבדון: ^{לא}להודיע גם את עשר כבודו על כלי החנינה אשר יעדם לכבוד: ^{לב}והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הגוים: ^{לג}כדברו בהושע אקרא ללא עמי וללא רחמה רחמה: ^{לד}והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חיי: ^{לה}ויושעיהו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה: ^{לו}כי כלה ונחרצה אדני עשה

אאו הלא ידעתם אחי ולידעי התורה אנכי מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו: ^ככי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כפי התורה בחייו ובמות הבעל פטורה היא מתורת בעלה: ^{כא}והנה אם תחיה לאיש אחר בחיי בעלה נאפת יקרא לה אבל אחרי מות בעלה פטורה היא מן התורה ואיננה נאפת בהיותה לאיש אחר: ^{כב}לכן אחי הומתם גם אתם לתורה בגוית המשיח להיותכם לאחר לאשר נעור מן המתים למען נעשה פרי לאלהים: ^{כג}כי בעת היותנו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעלות באברינו לעשות פרי למות: ^{כד}אבל עתה נפטרנו מן התורה כי מתנו לאשר היינו אסורים בו למען נעבד מעתה לפי התחדשות הרוח ולא לפי ישן הכתב: ^{כה}אם כן מה נאמר הכי התורה חטא היא חלילה אלא לא ידעתי את החטא בלתי על ידי התורה כי לא הייתי יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמד: ^{כו}וימצא החטא סבה לו במצוה לעורר בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מת הוא: ^{כז}ואני חייתי מלפנים בלא תורה וכאשר באה המצוה ויחי החטא: ^{כח}ואני מתי והמצוה אשר נתנה לחיים היא נמצאה לי למות: ^{כט}כי מצא החטא סבה במצוה להתעות אתי ויהרגני על ידה: ^לובכן התורה היא קדושה והמצוה קדושה וישרה וטובה: ^{לא}הכי הטובה היתה לי למות חלילה אלא החטא למען יראה כי חטא הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען אשר יהיה החטא לחטאה יתרה על ידי המצוה: ^{לב}כי ידעים אנחנו שהתורה היא רוחנית ואני של בשר ונמכר תחת יד החטא: ^{לג}כי את אשר אני פעל לא ידעתי כי אינני עשה את אשר אני רצה בו כי אם אשר שנאתי אתו אני עשה: ^{לד}ובעשותי את אשר לא רציתי בו הנני מודה בזאת כי התורה טובה היא: ^{לה}ועתה לא אנכי עוד הפעל אתו כי אם החטא הישב בי: ^{לו}כי ידעתי אשר בי בבשרי לא ישב טוב הן הרצון יש עמדי אבל עשות הטוב לא מצאתי: ^{לב}כי אינני עשה הטוב אשר אני רצה בו כי אם הרע אשר אינני רצה בו אותו אני עשה: ^{לג}ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אנכי הפעל כי החטא הישב בקרבי: ^{לד}ובכן מצא אני בי זה החק אנכי רצה לעשות הטוב ודבק בי הרע: ^{לה}ככי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אלהים: ^{לו}אך ראה אני באברי חק אחר הלחם לחק שכלי ויולכני שבי לתורת החטא אשר באברי: ^{לב}אוי לי האדם העני מי יצילני מגוף המות הזה: ^{לג}אודה לאלהים בישוע המשיח אדנינו: [Romans 7:26] לכן בשכלי הנני עבד לתורת האלהים ובבשרי אני עבד לתורת החטא:]

חעל כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח: ^ככי תורת רוח החיים במשיח ישוע שחררה אתי מתורת החטא והמות: ^{כא}כי מה שלא יכלה התורה לעשות הנחלשה על ידי הבשר עשה האלהים בשלחו את בנו בתואר בשר החטא ובעד החטא וירשיע את החטא בבשר: ^{כב}למען תמלא חקת התורה בנו המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח: ^{כג}כי אשר המה לבשר בעניני הבשר יחשבו ואשר לרוח בעניני הרוח יחשבו: ^{כד}כי מחשבת הבשר היא המות ומחשבת הרוח היא החיים והשלום: ^{כה}יען מחשבת הבשר רק שנאת אלהים היא באשר לא תשתעבד לתורת האלהים ואף איננה יכולה: ^{כו}ואשר המה בבשר לא יוכלו להיות רצוים לאלהים: ^{כז}ואתם אינכם בבשר כי אם ברוח אם אמנם רוח האלהים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו: ^{כח}ואם המשיח בקרבכם אז הגוף מת הוא בדבר החטא והרוח חיים הוא בדבר הצדקה: ^{כט}ואם ישכן בקרבכם רוח המעיר את ישוע מן המתים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים גם את גויותיכם המתות יחיה על ידי רוחו השכן בקרבכם: ^ללכן אחי חביבים אנחנו לא לבשר לחיות לפי הבשר: ^{לא}כי אם תחיו לפי הבשר מות תמתון ואם על ידי הרוח תמותו את מעללי הבשר חיה תחיו: ^{לב}כי כל אשר רוח אלהים ינהגם בני אלהים המה: ^{לג}כי לא קבלתם רוח עבדות לשוב לירא כי אם קבלתם רוח משפט בנים אשר בו קראים אנחנו אבא אבינו: ^{לד}והרוח הוא מעיד ברוחנו כי בני אלהים אנחנו: ^{לה}ואם בנים אנחנו גם ירשים נהיה ירשי אלהים וחברי המשיח בירשה אם אמנם נתענה אתו למען גם אתו נכבד: ^{לו}כי אחשב אשר ענווי

האלהים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אולי לא יחוס גם עליך: ²²לכן ראה נא טובת אלהים וזעמו ועמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמד בטובתו ואם אין כי עתה גם אתה תגדע: ²³וגם המה אם לא יעמדו במרים ירכבו כי יכל האלהים לשוב להרכיבם: ²⁴כי אם אתה נגזרת מעץ אשר הוא בטבעו זית יער והרכבת שלא כטבע בוית טוב אלה היצאים ממנו על אחת כמה וכמה שירכבו בזית שלהם: ²⁵כי לא אכחד מכם אחי את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי טמטום הלב למקצת נהיה לישראל עד כי יכנס מלא הגוים: ²⁶ובכן כל ישראל ישוע ככתוב ובא לציון גואל וישיב פשע מיעקב: ²⁷ואני זאת בריתי אותם בהסירי חטאתם: ²⁸הן לפי הבשורה שנואים הם למענכם אך לפי הבחירה חביבים הם למען האבות: ²⁹כי לא ינחם האלהים על מתנותיו ועל קריאתו: ³⁰כי כאשר גם אתם מלפנים ממרים הייתם את פי אלהים ועתה הוחנתם במרים של אלה: ³¹אכן גם אלה עתה ממרים היו למען על ידי חנינתכם גם הם יחנו: ³²כי האלהים הסגיר את כלם ביד המרי למען יחן את כלם: ³³מה עמק עשר חכמת אלהים ועשר דעתו משפטיו מי יחקר ודרכיו מי ימצא: ³⁴כי מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: ³⁵ואו מי הקדימו וישלם לו: ³⁶הלא הכל ממנו והכל בו והכל אליו אשר לו הכבוד לעולמים אמן:

יועתה הנני מזהיר אתכם אחי ברחמי אלהים אשר תשימו את גויותיכם קרבן חי וקדוש ונרצה לאלהים והיתה זאת עבודתכם השכלית: ¹ואל תשתוו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחדש דעתכם למען תבחנו לדעת מה הוא רצון האלהים הטוב והחמד והשלם: ²כי על פי החסד הנתן לי אמר אני לכל איש ואיש מכם לבלתי רום לבבו למעלה מן הראוי כי אם יהי צנוע במחשבותיו כפי מדת האמונה אשר חלק לו האלהים: ³כי כאשר בגוף אחד יש לנו אברים הרבה ואין פעלה אחת לכל האברים: ⁴כן אנחנו הבריים גוף אחד במשיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא: ⁵ויש לנו מתנות שונות כפי החסד הנתן לנו אם נבואה תהי כפי מדת האמונה: ⁶ואם לאיש שמוש יעמל בשמוש ואם מורה בהוראה: ⁷ואם מוכיח בתוכחה הנותן יעשה בתם לבב והמנהיג בשקידה והגמל חסד בסבר פנים יפות: ⁸האהבה תהיה בלי חנפה שנאו את הרע ודבקו בטוב: ⁹באהבת אחים הראו חבה יתרה ובכבוד הקדימו איש את רעהו: ¹⁰שקדו ואל תעצלו התלהבו ברוח עבדו את האדון: ¹¹שמחו בתוחלת סבלו בצרה שקדו על התפלה: ¹²השתתפו בצרכי הקדושים רדפו הכנסת ארחים: ¹³ברכו את רדפיכם ברכו ואל תקללו: ¹⁴שמחו עם השמחים ובכו עם הבכים: ¹⁵ולב אחד יהי לכלכם אל תהלכו בגדלות כי אם התנהגו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם: ¹⁶אל תשלמו לאיש רעה תחת רעה דרשו הטוב בעיני כל אדם: ¹⁷אם תוכלו ככל אשר תמצא ידכם היו בשלום עם כל אדם: ¹⁸אל תנקמו נקם ידידי כי אם תנו מקום לרגו כי כתוב לי נקם ושלם אמר יהוה: ¹⁹לכן אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים כי גחלים אתה חתה על ראשו: ²⁰אל נא יכבשך הרע כבוש אתה את הרע בטוב:

יכל נפש תכנע לגדלת הרשיות כי אין רשות כי אם מאת האלהים והרשיות הנמצאות על יד אלהים נתמנו: ¹לכן כל המתקומם לרשות מרד הוא בצווי האלהים והמרדים ישאו את דינם: ²כי השליטים אינם לפחד למעשים הטובים כי אם להרעים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבח ממנה: ³כי משמשת אלהים היא לטוב לך אך אם הרע תעשה ירא כי לא לחנם חגרת חרב היא כי משמשת אלהים היא נקמת בקצף מכל עשה הרע: ⁴העל כן עלינו להכנע לא לבד בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חובתנו: ⁵כי לזאת אף משלמים אתם את המס כי משרתי אלהים המה השקדים על זאת: ⁶לכן תנו לכל איש כחובתכם המס לאשר לו המס המכס לאשר לו המכס והמורא לאשר לו המורא והכבוד לאשר לו הכבוד: ⁷ואל תהיו חביבים לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי האהב את חברו קים את התורה: ⁸כי מצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה

בקרב הארץ: ⁹וכאשר אמר ישעיהו לפני לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: ¹⁰ועתה מה נאמר הגוים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השיגו את הצדקה היא הצדקה אשר מתוך האמונה: ¹¹לאישראל בבקשו אחרי תורת צדקה לתורת הצדקה לא הגיע: ¹²ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם ממעשים כי התנגפו באבן נגף: ¹³לכתוב הנני יסד בציון אבן נגף וצור ממשול וכל המאמין בו לא יבוש:

יאחי חפץ לבבי ותפילתי לאלהים בעד ישראל אשר יושעו: ¹כי מעיד אני עליהם שיש להם קנאה לאלהים אך לא בדעת: ²כי את צדקת אלהים לא ידעו ויבקשו להקים את צדקתם ובעבור זאת לצדקת אלהים לא נכנעו: ³כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: ⁴כי משה כתב על דבר הצדקה מתוך התורה אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: ⁵והצדקה אשר מתוך האמונה כה אמרת אל תאמר בלבבך מי יעלה השמימה הלא זאת היא להוריד את המשיח: ⁶או מי ירד לתהום זאת היא להעלות את המשיח מן המתים: ⁷אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפיך ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים: ⁸כי אם תודה בפיך אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבבך אשר האלהים העירו מן המתים אז תושע: ⁹כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה: ¹⁰כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש: ¹¹ואין הבדל בזה בין היהודי ליוני כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראיו: ¹²כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: ¹³ועתה איך יקראו אל אשר לא האמינו בו ואיך יאמינו באשר לא שמעו את שמעו ואיך ישמעו באין מגיד: ¹⁴ואיך יגידו אם אינם שלוחים ככתוב מה נאוו רגלי מבשר שלום מבשר טוב: ¹⁵אך לא כלם שמעו לקול הבשורה כי ישעיהו אמר יהוה מי האמין לשמעטנו: ¹⁶לכן האמונה באה מתוך השמועה והשמועה על ידי דבר אלהים: ¹⁷ואמר הכי ישראל לא ידע הנה כבר הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם: ¹⁸ואמר הכי ישראל לא ידע הנה כבר משה אמר אני אקניאכם בלא עם בגוי נבל אכעיסכם: ¹⁹וישעיהו מלאו לבו לאמר נמצאתי ללא בקשני נדרשתי ללוא שאלו: ²⁰ועל ישראל הוא אמר פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ומרה:

יאובכן אמר אני הכי זנח האלהים את עמו חלילה כי גם אנכי בן ישראל מזרע אברהם למטה בנימן: ¹לא זנח האלהים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדעו את אשר הכתוב אמר באליהו כאשר קרא אל האלהים על ישראל לאמר: ²יהוה את נביאיך הרגו ואת מזבחתיך הרסו ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי: ³אבל מה ענה אתו מענה אלהים השארתי לי שבעת אלפים איש אשר לא כרעו לבעל: ⁴יוכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירת החסד: ⁵ואם היתה זאת על ידי החסד לא היתה מתוך המעשים כי לולי כן החסד איננו עוד חסד ואם היתה מתוך המעשים איננו עוד חסד כי לולי כן המעשים יחדל להיות מעשה: ⁶ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבחרים הם השיגו והנשארים השמינו לבבם: ⁷לכתוב נתן להם האלהים רוח תרדמה עינים לא לראות ואזנים לא לשמע עד היום הזה: ⁸ודוד הוא אמר יהי שלחנם לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם: ⁹תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד: ¹⁰ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשעם יצאה הישועה לגוים למען הקניאם: ¹¹ואם פשעם עשר העולם וחסרונם עשר הגוים מלאם על אחת כמה וכמה: ¹²כי אליכם הגוים אני מדבר וכפי אשר שליח הגוים אנכי את שרותי אפאר: ¹³לו אוכל להקניא את בשרי ולהושיע מקצתם: ¹⁴כי אם געילתם רצויו לעולם מה אפוא תהיה אספתם הלא חיים מן המתים: ¹⁵ואם התרומה קדש כן גם העסה ואם השרש קדש כן גם הענפים: ¹⁶וכי נקפו מקצת הענפים ואתה זית היער הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית ולדשנו: ¹⁷אל תתפאר על הענפים ואם תתפאר דע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אותך: ¹⁸וכי תאמר הלא נקפו הענפים למען ארכב אנכי: ¹⁹כן הוא המה נקפו על אשר לא האמינו ואתה הנך קים על ידי האמונה אל תתגאה כי אם ירא: ²⁰כי

פי החסד הנתון לי מאת האלהים: ¹⁰להיותי משרת ישוע המשיח לגוים ולכהן בבשורת האלהים למען יהיה קרבן הגוים רצוי ומקדש ברוח הקדש: "על כן יש לי להתהלל במשיח ישוע נגד האלהים: ¹¹כי לא אעז פני לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למען הטות באמר ובמעשה את לב הגוים לסור למשמעתו: ¹²בגבורת אתות ומופתים ובגבורת רוח אלהים עד כי מלאתי מירושלים וסביבותיה ועד לאלוריקון את בשורת המשיח: ¹³בהשתדלי להגיד את הבשורה לא במקמות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבלתי בנות על יסוד אחרים: ¹⁴כי אם ככתוב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: ¹⁵זוה הוא הדבר אשר נעצרתי בגללו פעם ושנים מבוא אליכם: ¹⁶אבל כעת אשר אין עוד מקום לי בגלילות האלה ונכסף נכספתי לבא אליכם זה שנים רבות: ¹⁷אבוא אליכם בלכתי לאספמיא כי מקוה אנכי לראותכם בעברי ואתם תשלחוני שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה: ¹⁸אמנם עתה אלכה ירושלימה לעזור את הקדושים: ¹⁹כי מקדוניה ואכיא הואילו לתת משאת נדבה לאבינו הקדושים אשר בירושלים: ²⁰כי הואילו ואף מחיבים הם להם כי אם היה לגוים חלק בדברי הרוח אשר להם הלא עליהם לעזרם גם בדברי הגוף: ²¹לכן כשגמרתי את זאת וחתמתי להם הפרי הזה אז אעברה דרך ארצכם לאספמיא: ²²ויודע אנכי כי בבאי אליכם אבוא במלא ברכת בשורת המשיח: ²³ואני מעורר אתכם אחי באדנינו ישוע המשיח ובאהבת הרוח להתאמץ אתי בהעתיר בעדי אל האלהים: ²⁴אלמען אשר אנצל מהסוררים בארץ יהודה ויערב על הקדושים שמושי לשם ירושלים: ²⁵ואשר אבוא אליכם במשחה ברצון אלהים ואנפש עמכם: ²⁶ואלהי השלום עם כלכם אמן:

טז והנני מזכיר לכם לטוב את פובי אחותנו שהיא משמשת הקהלה אשר בקנברי: ²אשר תקבלוה באדנינו כראוי לקדושים ותעוררו לה בכל אשר תצטרך לכם כי היתה גם היא עזרת רבים וגם לעצמי: ³שאלו לשלום פריסקלא ועקילס שהם חברי בעבודת המשיח ישוע: ⁴ואשר מסרו את צוארם בעד נפשי ולא אני לבדי אודה להם כי גם כל קהלות הגוים וגם לשלום הקהלה בבייתם: ⁵שאלו לשלום אפינטוס חביבי שהוא ראשית אכיא למשיח: ⁶שאלו לשלום מרים שעמלה עמל רב בעבורנו: ⁷שאלו לשלום אנדרוניקוס ויוניס שהם קרובי ואסורים אתי ולהם שם בשליחים ולפני היו במשיח: ⁸שאלו לשלום אמפליאס חביבי באדנינו: ⁹שאלו לשלום אורבנוס חברנו בעבודת המשיח ולשלום אסטכים חביבי: ¹⁰שאלו לשלום אפליס הבחון במשיח שאלו לשלום בני ביתו של אריסטובולוס: ¹¹שאלו לשלום הורודיון קרובי שאלו לשלום בני ביתו של נרקיסוס אשר הם באדנינו: ¹²שאלו לשלום טרופינה וטרופסה העמלות באדנינו שאלו לשלום פרסיס החביבה שעמלה עמל רב באדנינו: ¹³שאלו לשלום רופוס הנבחר באדנינו ולשלום אמו שהיא כאם לי: ¹⁴שאלו לשלום אסונקריטוס ופליגון והרמס ופטרובס ירמיס והאחים אשר אתם: ¹⁵שאלו לשלום פילולוגוס ויוליא נירוס ואחותו ואולומפס וכל הקדושים אשר אתם: ¹⁶שאלו לשלום איש את רעהו ובנשיקה הקדושה קהלות המשיח שאלות לשלומכם: ¹⁷ואני מזהיר אתכם אחי לשום פניכם בעשי מחלקות ומכשולים לנגד הלקח אשר למדתם וסורו מהם: ¹⁸כי אנשים אשר כאלה אינם עבדים את אדנינו ישוע המשיח כי אם את כרשם ובאמרי נעם ושפת חלקות יתעו את לב הפתאים: ¹⁹כי משמעתכם נודעת לכל לכן אני שמח עליכם אך חפצתי היתכם חכמים להטיב ותמימים לבלתי הרע: ²⁰ואלהי השלום הוא ידכא את השטן במהרה תחת רגליכם חסד אדנינו ישוע המשיח עמכם: ²¹אני טרטיסוס חברי ולוקיוס ויסון וסוספטרסוס קרובי שאלים לשלומכם: ²²אני טרטיסוס כותב האגרת הזאת שאל לשלומכם באדנינו: ²³אני המארח אותי ואת כל הקהלה שאל לשלומכם ארסטוס סכן העיר וקורטוס אחינו שאלים לשלומכם: ²⁴חסד אדנינו ישוע המשיח עם כלכם אמן: ²⁵ולאשר יכל לחזק אתכם כבשורת וקריאת ישוע המשיח כפי גלוי הסוד אשר היה מכסה מימות עולם: ²⁶ועתה נתפרסם ונודע על ידי כתבי הנביאים כמצות אלהי

ואהבת לרעך כמוך: 'אהבה לא תרע לרע על כן אהבה קיום התורה כלה: ²⁷וכזאת עשו מדעתכם את הזמן כי כבר הגיעה השעה להקיץ מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהיום אשר באנו להאמין: ²⁸הלילה חלף והיום קרב לכן נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כלי נשק האור: ²⁹וכמו ביום נהלכה בצניעות לא בזוללות ובשכרון ולא בבעילות ועשות זמה ולא במריבה וקנאה: ³⁰כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאגו לבשרכם אך לא להגביר התאות:

יז ואת החלוש באמונה אותו קבלו ולא לדין את המחשבות: ²יש מאמין כי נכון לאכל כל דבר והחלוש יאכל רק את הירק: ³האכל אל יבו את אשר לא יאכל ואשר לא יאכל אל ידין את האכל כי קבל אתו האלהים: ⁴מי אתה כי תדין את עבד האחר הן לאדניו הוא יקום או יפל אבל יוקם כי יכל האלהים להקימו: ⁵יש מבדיל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שוים בעיניו ויהי כל איש נכון בדעתו: ⁶השמר את היום לאדון שמר אתו ואשר איננו שמר את היום לאדון איננו שמר האכל לאדון הוא אכל כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אכל לאדון איננו אכל ומודה הוא לאלהים: ⁷כי אין איש מאתנו אשר יחיה לנפשו ואין איש אשר ימות לנפשו: ⁸כי כאשר נחיה נחיה לאדון וכאשר נמות נמות לאדון לכן אם נחיה ואם נמות לאדון הננו: ⁹כי לזאת מת המשיח ויקם ויחי למען יהיה אדון גם על המתים גם על החיים: ¹⁰ואתה למה זה תדין את אחיך או אתה למה תבוז לאחיך הלא כלנו עתידים לעמד לפני כסא דין אלהים: ¹¹כי כתוב חי אני נאם יהוה כי לי תכרע כל ברך וכל לשון תודה לאלהים: ¹²הנה נא כל אחד ממנו על נפשו יתן חשבון לאלהים: ¹³לכן אל נדין עוד איש את רעהו כי אם זה יהי דינכם שלא יתן איש לפני אחיו מכשול או מוקש: ¹⁴ידעתי ומבטח אני באדון ישוע כי אין דבר טמא בפני עצמו ורק טמא הוא למי שיחשבו לו לטמא: ¹⁵ואם יעצב אחיך על דבר האכל אינך מתהלך עוד בדרך האהבה אל נא תאבד באכלך את אשר בעדו מת המשיח: ¹⁶לכן הזהרו פן יהיה טובכם לגדופים: ¹⁷כי מלכות האלהים איננה אכילה ושתייה כי צדקה היא ושלום ושמחה ברוח הקדש: ¹⁸והועבד באלה את המשיח רצוי הוא לאלהים ובחון לאנשים: ¹⁹ועתה נרדפה דרך השלום ודרך הבנות יחד איש מרעהו: ²⁰אל תהרוס את מעשה אלהים על דבר מאכל הן הכל טהור הוא אבל רע לאדם אשר יאכלנו במכשל לבו: ²¹טוב שלא תאכל בשר ולא תשתה יין ולא תעשה דבר אשר יתנגף בו אחיך או יכשל או יחלש: ²²יש לך אמונה תהי לך לבדך לפני האלהים אשרי מי שלא ידין את נפשו בדבר אשר כשר בעיניו: ²³ואשר לו ספק באכלו נאשם כי לא עשה מאמונה וכל אשר נעשה מבלי אמונה חטא הוא:

יח ועלינו החזקים לשאת חלשות הכשלים ואל נבקש הנאת עצמנו: ²כי כל אחד ממנו יבקש הנאת חברו לטוב לו למען יבנה: ³כי גם המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא ככתוב חרפות חורפיך נפלו עלי: ⁴כי כל אשר נכתב מלפנים ללמדנו נכתב למען תהיה לנו תקוה בסבלנות ובתנחומות הכתובים: ⁵ואלהי הסבלנות והנחמה הוא יתן לכם להיות כלכם לב אחד על פי המשיח ישוע: ⁶אשר תכבדו בנפש אחת ובפה אחד את האלהים קבל אדנינו ישוע המשיח: ⁷על כן תקבלו איש את אחיו כאשר גם המשיח קבל אתנו לכבוד האלהים: ⁸ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למען אמת האלהים לקים את ההבטחות אשר לאבות: ⁹והגוים המה יכבדו את האלהים למען רחמי ככתוב על כן אודך בגוים ולשמך אזמרה: ¹⁰ואומר הרנינו גוים עמו: ¹¹ואומר הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים: ¹²וישעיהו אמר והיה שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים יקוו: ¹³ואלהי התקוה הוא ימלא אתכם כל שמחה ושלום באמונה למען תעדף תקותכם בגבורת רוח הקדש: ¹⁴והנה אחי מבטח אני בכם כי גם אתם בעצמכם מלאי אהבת חסד ממלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו: ¹⁵אך העזתי מעט בכתבי אליכם הנה והנה כמזכיר אתכם על

עולם לכל הגוים להביאם למשמעת האמונה: כִּלְאֵלֵהִים הַחֲכָם לַבְּדוּ לוֹ
הַכְּבוֹד בִּישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְעוֹלָמִים אָמֵן:

אגרת פולוס הראשונה אל הקורנתים

לא ידעה איש משרי העולם הזה כי לו ידעוה לא צלבו את אדון הכבוד: ¹⁰אלא ככתוב אשר עין לא ראתה ואזן לא שמעה ולא עלה על לב אנוש את אשר הכין האלהים לאהביו: ולנו גלה האלהים ברוחו כי הרוח חוקר את הכל גם את מעמקי האלהים: ¹¹כי מי הוא בבני אדם הידע את אשר באדם בלתי אם רוח האדם אשר בקרבו כן גם לא ידע איש את אשר באלהים בלתי אם רוח האלהים: ¹²ואנחנו לא קבלנו את רוח העולם כי אם הרוח מאת האלהים למען נדע את אשר נתן לנו מאת האלהים בחסדו: ¹³וזאת נדבר לא בדברים אשר תלמדם ונבאר דברים רוחניים על פי הרוח: ¹⁴הן האדם הנפשי איננו מקבל את דברי רוח אלהים כי המה סכלות לו ולא יוכל להבינם באשר המה נדונים בדרך הרוח: ¹⁵ואבל האדם הרוחני ידון את הכל ואותו לא ידון איש: ¹⁶כי מי תכן את רוח יהוה ומי יודיענו ואנחנו הנה יש לנו רוח המשיח:

¹⁷ואני לא יכלתי לדבר עמכם אחי כעם רוחניים כי עודכם של הבשר וכמו עוללים במשיח: ¹⁸חלב השקיתי אתכם ולא מאכל כי אז לא יכלתם וגם עתה לא תוכלו יען היתכם עוד של הבשר: ¹⁹כי באשר קנאה ומריבה ומחלקים ביניכם הלא של הבשר אתם ומתהלכים לפי דרך בני אדם: ²⁰הן באמר האחד אני לפולוס והשני אני לפולוס הלא של הבשר אתם: ²¹מי אפוא פולוס ומי הוא אפולוס אך משרתים הם אשר על ידם באתם להאמין איש איש כמתנת האדון אשר נתן לו: ²²אני נטעתי ואפולוס השקה אבל האלהים הוא הצמיח: ²³על כן הנטע איננו מאומה והמשקה איננו מאומה כי אם האלהים המצמיח: ²⁴והנטע והמשקה כאחד המה ואיש איש יקבל את שכרו כפי עמלו: ²⁵כי עזרי אל אנחנו ואתם שדה אלהים ובנין אלהים אתם: ²⁶[11-01] ואני כפי חסד אלהים הנתן לי כבני חכם שתי יסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל איש לשית יסוד אחר חוץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח: ²⁷[11-01]: ²⁸ואם יבנה הבונה על היסוד הזה זהב או כסף או אבנים יקרות או עץ או חציר או קש: ²⁹מעשה כל איש יגלה כי היום הוא יבררהו כי באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש תבחננו: ³⁰אם יעמד מעשה איש אשר בנה עליו יקבל שכרו: ³¹ואם ישרף מעשהו יפסידנו והוא יושע אך כמו מצל מאש: ³²הלא ידעתם כי היכל אלהים אתם ורוח אלהים שכן בקרבכם: ³³ואיש אשר ישחית את היכל אלהים האלהים ישחית אתו כי היכל אלהים קדוש ואתם הנכם קדושים: ³⁴אל ירמה איש את עצמו והחשב את עצמו חכם בעולם הזה יהי לסכל למען יחכם: ³⁵כי חכמת העולם הזה סכלות היא לפני האלהים ככתוב לכד חכמים בערמם: ³⁶ועוד כתוב יהוה ידע מחשבות חכמים כי המה הבל: ³⁷על כן אל יתהלל איש באדם כי הכל הוא שלכם: ³⁸אם פולוס אם אפולוס ואם כיפא אם העולם אם החיים ואם המות אם ההוה ואם העתיד הכל הוא שלכם: ³⁹וזאתם הנכם של המשיח והמשיח הוא של אלהים:

⁴⁰אך כן יחשב איש אתנו כמשרתי המשיח וסכני רוי אל: ⁴¹הנה סוף דבר שלא יבקש מן הסכנים כי אם להמצא נאמן: ⁴²ואני נקלה היא בעיני כי אתם דנים אתי או יום דין של בני אדם גם אני את נפשי לא אדין: ⁴³כי אינני יודע

אפולוס המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וסוסתניס אחינו: ⁴⁴אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס אל המקדשים במשיח ישוע הקרואים להיות קדשים עם כל הקראים בשם אדנינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו: ⁴⁵חסד לכם ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: ⁴⁶אודה לאלהי בעבורכם בכל עת על חסד האלהים הנתן לכם במשיח ישוע: ⁴⁷אשר עשרתם בו בכל בכל דבור ובכל דעת: ⁴⁸באשר עדות המשיח התקימה בכם: ⁴⁹עד כי לא חסרתם כל מתן החסד והנכם מחכים להתגלות אדנינו ישוע המשיח: ⁵⁰אשר גם יקים אתכם ער עת קץ להיות נקיים ביום אדנינו ישוע המשיח: ⁵¹נאמן הוא האלהים אשר על פיו נקראתם לחברת בנו ישוע המשיח אדנינו: ⁵²והנני מזהיר אתכם אחי בשם אדנינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהיין מחלקות בקרבכם כי אם תכוננו יחד בלב אחד ובעצה אחת: ⁵³כי הגד לי עליכם ביד בני בית כלואה כי יש מריבות ביניכם: ⁵⁴וזאת אני אמר כי איש איש מכם זה אמר לפולוס וזה לפולוס וזה לכיפא וזה למשיח הנני: ⁵⁵הכי חלק המשיח הכי פולוס נצלב בעדכם או לשם פולוס נטבלתם: ⁵⁶אודה לאלהים שלא טבלתי איש מכם כי אם את קרספוס ואת גיוס: ⁵⁷פן יאמרו כי לשמי טבלתי: ⁵⁸אך טבלתי גם את בני בית אסטפנוס ומלבד אלה אינני ידע אם טבלתי עוד איש אחר: ⁵⁹כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמת דברים למען אשר לא יהיה לריק צלב המשיח: ⁶⁰כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים גבורת אלהים הוא: ⁶¹כי כן כתוב אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר: ⁶²איה חכם איה ספר איה דרש העולם הזה הלא סכל האלהים את חכמת העולם הזה: ⁶³כי אחרי אשר בחכמת האלהים ידע העולם את האלהים בחכמה היה רצון לפניו להושיע בסכלות הקריאה את המאמינים: ⁶⁴כי היהודים שאלים להם אות והיונים מבקשים חכמה: ⁶⁵ואנחנו משמיעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים וסכלות ליונים: ⁶⁶אבל למקראים הן מיהודים הן מיונים את המשיח אשר הוא גבורת אלהים וחכמת אלהים: ⁶⁷היען כי סכלות האל חכמה היא מאדם וחלשת האל חזקה היא מאדם: ⁶⁸כי ראו נא אחי את קריאתכם שלא רבים המה החכמים לפי הבשר לא רבים השליטים ולא רבים החריים: ⁶⁹כי אם בסכל שבעולם בחר האל למען ביש את החכמים ובחלוש שבעולם בחר האל למען ביש את החזק: ⁷⁰ובדלת העולם בחר האל ובנמאס ובאשר כאין למען בטל את אשר ישנו: ⁷¹כדי שלא יתהלל לפניו כל בשר: ⁷²לוממנו אתם במשיח ישוע אשר היה לנו לחכמה מאת האלהים ולצדקה ולקדוש ולפדיון: ⁷³איהיה ככתוב המתהלל יתהלל ביהוה:

⁷⁴וגם אנכי בבאי אליכם אחי לא באתי בגאות הדבור והחכמה בהגידו לכם את עדות האלהים: ⁷⁵כי לא חשבתי לדעת בתוככם דבר בלתי אם ישוע המשיח והוא הנצלב: ⁷⁶ואהי אצלכם בחלשה וביראה ובחלחלה רבה: ⁷⁷ודברי וקריאתי לא לפתות באמרי חכמת בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה: ⁷⁸למען אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי אם בגבורת אלהים: ⁷⁹אכן חכמה נדבר בין השלמים לא חכמת העולם הזה גם לא של שרי העולם הזה אשר יאבדו: ⁸⁰כי אם בסוד נדבר חכמת האלהים הנסתרה אשר האלהים יעדה לכבודנו לפני ימי העולם: ⁸¹אשר

לא יירשו את מלכות האלהים: "וכאלה לפנים היו מקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הצדקתם בשם האדון ישוע וברוח אלהינו: "הכל הוא ברשותי אך לא כל דבר יועיל הכל הוא ברשותי אך לא ישעבדני דבר: "המאכל לכרש והכרש למאכל והאלהים את זה ואת זה ילכה והגוף אל יהי לזנות כי אם לאדון והאדון לגוף: "והאלהים העיר גם את אדנינו ויעיר גם אתכם בגבורתו: "הלא ידעתם כי גופתיכם אברי המשיח הנה הכי אקח את אברי המשיח ואעשה אתם לאברי זונה חלילה: "ואו הלא ידעתם כי הדבק בזונה גוף אחד הוא עמה כי הכתוב אמר והיו שניהם לבשר אחד: "אבל הדבק באדון רוח אחד הוא עמו: "ניסו מן הזנות כל חטא אשר יעשה אותו האדם מחוץ לגופו הוא והזונה חטא בעצם גופו: "ואו הלא ידעתם כי גופכם הוא היכל רוח הקדש השכן בקרבכם אשר קבלתם מאת האלהים וכי לא לעצמכם אתם: "כי במחיר נקניתם על כן כבדו את האלהים בגופכם וברוחכם אשר לאלהים המה:

אִלְעִינִים מה שכתבתם אלי הנה טוב לאדם שלא יגע באשה: "אך מפני הזנות תהי לכל איש אשתו ויהי לכל אשה בעלה: "האיש יקים חובת העונה לאשתו וכמו כן האשה לבעלה: "האשה איננה שלטת על גופה כי אם בעלה וכמו כן גם האיש איננו שלט על גופו כי אם אשתו: "אל תמנעו את עצמכם זה מזה זולתי בהסכמת שניכם על זמן קבוע להיות פנוים לתענית ולתפלה ותשובו ותתאחדו פן ינסה אתכם השטן בעבור פריצות יצרכם: "ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצוה: "כי מי יתן והיה כל אדם כמני אך יש לכל איש מתנתו מאת האלהים זה בכה וזה בכה: "ואל הפנוים ואל האלמונות אמר אני כי טוב להם אם ישבו ככה כמו גם אני: "אך אם לא יוכלו להנזר יתחברו בנשואין כי טוב להתחבר בנשואין מהיות בער בתאוה: "והנה את הנשואים אנכי מצוה ולא אנכי כי אם האדון אשר לא תפרש אשה מבעלה: "ואם פרש תפרש ממנו תשב בלא איש או תתרצה לבעלה ואיש אל ישלח את אשתו: "והנה אל האחרים אמר אנכי ולא האדון כי תהיה לאח אשה אשר איננה מאמנת ורצונה לשבת עמו לא יעזבנה: "ואשה כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו לשבת עמה לא תעזבנו: "כי האיש אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאשה אשר איננה מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן יהיו בניכם טמאים אמנם עתה קדושים המה: "ואבל אם יפרש מי שאיננו מאמין יפרש והאח או האחיות אינם משעבדים באלה כי לשלום קראנו האלהים: "כי מה תדעי את האשה אם תושיעי את האיש ומה תדע אתה האיש אם תושיעי את האשה: "רק יתהלך איש איש כפי מה שחלק לו האלהים וכפי מה שקרא אתו האדון וכן מתקן אנכי בכל הקהלות: "ואם נמול האיש המקרא אל ימשך את ערלתו ואם ערל הוא אל ימול: "אין המילה נחשבה ואין הערלה נחשבה כי אם שמירת מצות האלהים: "איש איש במשמרתו אשר נקרא בה שם יעמד: "אם נקראת בהיותך עבד אל ירע בעיניך אלא אם תשיג ירך לצאת לחפשי בחר בזה: "כי הקרוא באדון בהיותו עבד משהוחר הוא לאדון וככה גם הקרוא בהיותו חפשי עבד הוא למשיח: "במחיר נקניתם אל תהיו עבדי בני אדם: "איש איש במשמרת אשר נקרא בה אחי בזאת יעמד לפני האלהים: "ועל דבר הבתולות אין לי מצוה מאת האדון רק אודיע את עצתי אחרי אשר חנני האדון להיות נאמן: "הנני חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא: "אם נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרת אל תבקש אשה: "אם כי תקח אשה אינך חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטאת אך יבאום צרות בבשרם והנני חס עליכם: "וזאת אני אמר אחי כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים: "והבכים כאינם בכים והשמחים כאינם שמחים והקונים כאלו אין קנין בידם: "והנהגים מן העולם הזה כאלו אין להם הנאה ממנו כי עבור יעבר תאר העולם הזה: "ואני חפצתי שתהיו בלי דאגה מי שאין לו אשה דאג לאשר לאדון איך ייטב בעיני האדון: "ומי שיש לו אשה דאג הוא לעניני העולם איך ייטב בעיני האשה: "ד"ש הבדל בין אשת איש לבתולה כי האשה אשר

בנפשי רע ובכל זאת לא אצדק כי הדן אתי הוא יהוה: "על כן אל תשפטו שפוט לפני העת עד כי יבוא האדון אשר גם יוציא לאור את תעלמות החשך ויגלה את עצת הלבבות ואז תהיה תהלה לכל איש מאת האלהים: "ואת זאת אחי הסבתי על עצמי ועל אפולוס בעבורכם למען תלמדו בנו שלא יתחכם איש יותר ממה שכתוב פן תתגאו איש בשם איש לנגד רעהו: "כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר לא קבלתו ואם קבלתו למה תתהלל כאיש אשר לא קבל: "הן כבר שבעתם כבר עשרתם ובלעדינו מלכתם ולו מלכתם למען נמלך אתכם גם אנחנו: "כי אחשב שהאלהים הציג אתנו השליחים שפלי השפלים כבני תמותה כי היינו לראוה לעולם גם למלאכים גם לבני אדם: "אנחנו סכלים למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם גבורים אתם נכבדים ואנחנו נקלים: "ועד השעה הזאת הננו רעבים גם צמאים וערמים ומכים באגרף ואין מנוח לנו: "ויוגיעים אנחנו בעמל ידינו קללונו ונברך חרפונו ונסבל: "גדפו אתנו ותנחנן ונהי כגללי העולם ולסחי לכלם עד עתה: "ולא לביש אתכם אני כתב הדברים האלה כי אם מזהיר אתכם כבני האהובים: "כי גם אם היו לכם רבבות אמנים במשיח אין לכם אבות רבים כי אנכי הולדתי אתכם בישוע המשיח על ידי הבשורה: "ועל כן אני מבקש מכם ללכת בעקבותי: "ובעבור זאת שלחתי אליכם את טימותיוס בני האהוב והנאמן באדון והוא יזכיר לכם את דרכי במשיח כאשר מלמד אנכי בכל מקום בכל קהלה וקהלה: "הן יש מתנשאים כאלו לא אבוא אליכם: "ואבל בוא אבוא אליכם בזמן קרוב אם ירצה האדון ואדעה לא את דברי המתרוממים כי אם את גבורתם: "כי מלכות האלהים איננה בדבר שפתים כי אם בגבורה: "כימה תחפצו הבוא אבוא אליכם בשבט או באהבה וברוח ענוה:

אִשְׁמוּעָה נשמעת בארץ כי נמצאה זנות ביניכם ואף זנות אשר בגוים לא ספר כמוה כי יקח איש את אשת אביו: "ואתם עוד גבהי רוח תחת אשר היה לכם להתאבל למען יוסר מקרבכם עשה המעשה הזה: "הן אנכי הרחוק מכם בגופי וקרוב ברוחי כבר דנתי כאלו הייתי אצלכם על האיש אשר עשה כדבר הזה: "בשם אדנינו ישוע המשיח בהקהלתכם יחד ורוחי אתכם עם גבורת אדנינו ישוע המשיח: "למסר את האיש ההוא לשטן לאבדן הבשר למען יושע הרוח ביום האדון ישוע: "לא טוב התהלככם הלא ידעתם כי מעט שאר מחמץ את כל העסה: "בערו את השאור הישן למען תהיו עסה חדשה הלא לחם מצות אתם כי גם לנו פסחנו הנובח בעדנו הוא המשיח: "על כן נחגה נא החג לא בשאר ישן ולא בשאר הרע והרשע כי אם במצות הישר והאמת: "כתבתי לכם באגרת שלא תתערבו עם הזנים: "ואין דעתי בזאת על הזנים שבעולם הזה או על בצעי בצע וגולנים ועבדי אלילים כי אז יהיה לכם לצאת מן העולם: "אך זאת כתבתי לכם לבלתי התערב עם איש אשר אח יקרא והוא זנה או בצע בצע או עבד אלילים או מגדף או סבא או גולן עם האיש אשר כזה גם לא תאכלו: "כי מה לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו את אשר בבית: "ואשר בחוץ האלהים ישפטם ואתם תבערו את הרע מקרבכם:

אִישׁ בכם איש אשר בריבו עם רעהו זיד להביא דבר דינו לפני הרשעים ולא לפני הקדשים: "הלא ידעתם כי הקדשים ידינו את העולם ואם העולם ידון על ידכם האינכם ראויים לדין דינים קטנים: "הלא ידעתם כי נדון את המלאכים אף כי דברי ממונות: "ואתם כאשר יש לכם דיני ממונות מושיבים אתם את הנחשבים לאין בקהל לשפטיכם: "לכשתכם אמר אני את זאת הכי אין בכם חכם אחד שיוכל להוכיח בין איש לאחיו: "כי אח רב עם אחיו וזאת לפני לא מאמינים: "הן בכל ירידה היא לכם שתריבו זה עם זה למה לא תבחרו לסבל הונאה ולמה לא תבחרו להיות עשוקים: "אבל מונים אתם ועשקים אף את אחיכם: "הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את מלכות האלהים אל תתעו את נפשתיכם לא הזנים לא עבדי אלילים לא המנאפים ולא הקדשים ולא השכבים את זכר: "לא הגנבים ולא בצעי בצע לא הסבאים ולא המגדפים ולא הגולנים כל אלה

קנות אותם אשר בלי תורה: ²²ולחלשים הייתי כחלש לקנות את החלשים הכל לכלם נהייתי למען בכל דרך אושיע אחדים: ²³זאת זאת אני עשה בעבור הבשורה למען אקח חלקי בה גם אנכי: ²⁴הלא ידעתם כי רצי המרצה באסטידין רצים כלם ורק אחד מהם ישיג את שכר הנצוח ככה רוצו למען תשיגוהו: ²⁵היכול העמד להאבק ינור מכל דבר המה לקחת כתר נפסד ואנחנו לקחת כתר אשר איננו נפסד: ²⁶לכן הנני רץ לא כמו בחשכה הנני נלחם לא כהולם רוח: ²⁷כי אם אדכא את גופי ואשעבדנו פן אהיה אני הקורא לאחרים נאלח בעצמי:

¹ ולא אחד מכם אחי אשר אבותינו היו כלם תחת הענן וכלם עברו בתוך היס: ²זכולם נטבלו למשה בענן וביים: ³זכולם אכלם מאכל אחד רוחני: ⁴זכולם שתו משקה אחד רוחני כי שתו מן הצור הרוחני ההלך עמהם והצור ההוא היה המשיח: ⁵אבל ברבם לא רצה האלהים ופגריהם נפלו במדבר: ⁶זכול זאת היתה לנו למופת לבלתי התאות לרעה כאשר התאונו גם המה: ⁷זכול תהיו עבדי אלילים כאשר היו מקצתם כמו שכתוב וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: ⁸זכול נהיה זנים כאשר זנו מקצתם ויפלו ביום אחד שלשה ועשרים אלף איש: ⁹זכול ננסה את המשיח כאשר נסוהו מקצתם ויאבדום הנחשים: ¹⁰גם לא תלינו כאשר הלינו מקצתם וימותו ביד המשיחית: ¹¹זכול זאת מצאתם להיות למופת ותכתב למוסר לנו אשר הגיעו אלינו קצי העולמים: ¹²לכן החשב שהוא נצב ירא פן יפול: ¹³זכול לא בא עליכם נסיון אחר בלתי אם נסיון בני אדם כי נאמן הוא האלהים אשר לא יניח לנסות אתכם למעלה מיכלתכם כי אם יתן עם הנסיון גם תוצאתיו כדי שתוכלו שאת: ¹⁴זכול כן חביבי נסו מעבודת אלילים: ¹⁵זכול אל נבונים מדבר אנכי ושפטו אתם את אשר אמר: ¹⁶זכול הברכה אשר אנחנו מברכים הלא היא התחברות דם המשיח והלחם אשר אנחנו בצעים הלא הוא התחברות גוף המשיח: ¹⁷כי לחם אחד הוא לכן גם נוף אחד אנחנו הרבים באשר לכלנו חלק בלחם האחד: ¹⁸זכול ראו את ישראל לפי הבשר הלא אכלי הזבחים חברי המזבח המה: ¹⁹זכול מה אמר היש ממש באילל אם יש ממש בזבחי אלילים: ²⁰זכול את אשר יזבחו הגוים לשדים הם זבחים ולא לאלהים ואני לא אחפץ היתכם חברים לשדים: ²¹זכול תוכלו לשתות יחד כוס אדנינו וגם כוס השדים ולא תוכלו להתחבר אל שלחן אדנינו וגם אל שלחן השדים: ²²זכול הנענו להקניא את אדנינו הכי חזקים אנחנו ממנו: ²³זכול ברשותי אבל אין הכל מועיל הכל ברשותי אבל אין הכל בנה: ²⁴זכול איש איש אל יבקש את תועלת עצמו כי אם את תועלת רעהו: ²⁵זכול הנמכר במקולין אתו תאכלו ואל תחקרו מפני ממשל הלב: ²⁶זכול ליהוה הארץ ומלוואה: ²⁷זכול יקרא אתכם איש מאשר אינם מאמינים ותרצו ללכת אליו אכול תאכלו מכל אשר ישימו לפניכם ואל תחקרו מפני ממשל הלב: ²⁸זכול זכור אלילים אל תאכלו בעבור המודיע ומפני ממשל הלב כי ליהוה הארץ ולמוואה: ²⁹זכול הלב אשר אני אמר לא לבך כי אם לב רעך כי למה זה תשפט חרותי על ידי לב האחר: ³⁰זכול אכל אני בתודה למה אהיה מגדף על הדבר אשר אני מודה עליו: ³¹זכול לכן אם תאכלו או אם תשתו או כל אשר תעשו את הכל עשו לכבוד אלהים: ³²זכול תתנו ממשל לא ליהודים ולא ליונים ולא לקהלת אלהים: ³³זכול כאשר גם אנכי מבקש להיות רצוי לכל בכל ולא אבקש תועלת עצמי כי אם של הרבים למען יושעו:

¹אלכו בעקבותי כאשר גם אני הלך בעקבות המשיח: ²זכול זאת אני משבח אתכם אחי כי זכרתם אתי בכל לשמר את הקבלות כאשר מסרתי לכם: ³זכול חפץ אנכי שתדעו כי ראש כל איש המשיח וראש האשה האיש וראש המשיח הוא האלהים: ⁴זכול איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את ראשו: ⁵זכול אשה אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראשה יען בזה היא כמו מגלחה: ⁶זכול האשה אם לא תתכסה גם תתגלח ואם בזיון היא לאשה להכסס או להתגלח תתכסה: ⁷זכול והאיש איננו חייב לכסות את ראשו כי הוא צלם אלהים וכבודו אבל

לא היתה לאיש דאגת לאשר לאדון ולהיות קדושה גם בגופה גם ברוחה ובעולת בעל דאגת היא לעניני העולם איך תיטב בעיני בעלה: ⁸זכול זאת אני אמר לתועלתכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להנהגה טובה ולהיותכם נכונים תמיד לפני האדון באין מנע: ⁹זכול יחשב איש למעשה שלא כהגן לבתולתו אם תעבר פרקה ודבר חובה הוא אז יעשה כאשר עם לבבו איננו חוטא ושיאנה: ¹⁰זכול שהוא נכון בלבו ואיננו מכרח ויוכל לעשות כרצונו ויגמר זאת בלבו לשמר את בתולתו טוב עשה: ¹¹זכול המשיח אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיח עשה טוב ממנו: ¹²זכול האשה קשורה לבעלה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מת בעלה אזי מתרת היא להנשא למי שתרצה ובלבד שתהיה באדון: ¹³זכול אשריה יותר אם תעמד פנויה זאת דעתי ואחשב גם אני כי רוח אלהים בי:

¹זכול דבר זבחי האלילים ידענו שיש דעה לכלנו הדעת תגביה לב והאהבה היא הבונה: ²זכול החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מאומה כאשר עליו לדעת אתו: ³זכול אם יאהב איש את האלהים האלהים ידעו: ⁴זכול דבר אכילת זבחי האלילים הנה ידענו כי האליל אין בעולם ואין אלהים בלתי אחד: ⁵זכול כי יש הנקראים אלהים אם בשמים אם בארץ באשר יש אלהים רבים ואדנים רבים: ⁶זכול אמנם לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממנו ואנחנו אליו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו על ידו: ⁷זכול לא בכלם הדעת כי יש אשר בזכרם עוד את האליל אכלים כזבח האליל ובכן לבם החלוש יתגאל: ⁸זכול המאכל לא יקרב אתכם לאלהים כי אם נאכל אין לנו יתרון ואם לא נאכל לא נגרע: ⁹זכול אבל הזהירו פן יהיה אתו הרשיון שלכם למכשל החלשים: ¹⁰זכול האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בבית אלילים הלא יעז ברוחו החלוש לאכל מזבחי אלילים: ¹¹זכול יואבד על ידי דעתך אחיך החלש אשר למענו מת המשיח: ¹²זכול ככה תחטאו לאחיכם ותכאיבו את רוחם החלוש למשיח אתם חטאים: ¹³זכול על כן אם מאכלי מכשיל את אחי לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחי:

¹זכול הלא שליו אנכי הלא חפשי אנכי הלא ראיתי את ישוע המשיח אדנינו הלא אתם פעלי באדנינו: ²זכול אינני שליו לאחרים אך לכם הנני שליו כי חותם שליחותי אתם באדנינו: ³זכול זאת התנצלותי כנגד הדנים אותי: ⁴זכול האין רשות בידנו לאכל ולשתות: ⁵זכול האין רשות בידנו להוליד עמנו אחות לאשה כמו גם השליחים האחרים וכמו אחי האדון וכמו כיפא: ⁶זכול לי לבדי ולבר נבא לא נתנה רשות להבטל ממלאכה: ⁷זכול הלא לצבא במשכרת של עצמו מי נטע כרם ולא יאכל את פרוי מי רעה עדר ומחלב העדר לא יאכל: ⁸זכול הכי לפי דרכו של אדם אני מדבר כזאת הלא גם התורה אמרת כן: ⁹זכול כתוב בתורת משה לא תחסם שור בדישו הלשורים הושש האלהים: ¹⁰זכול אך למענו מדבר אכן למענו נכתב כי החרש יחרש אלי תקוה והדש ידוש אלי תקוה לקחת חלקו בתקוה: ¹¹זכול אם זרענו בכס עניני הרוח הכי דבר גדול הוא אם נקצר מכם עניני הבשר: ¹²זכול לאחרים יש רשות עליכם הלא ביותר לנו אבל לא השתמשנו ברשות הזאת כי אם סבלנו את הכל לבלתי שום מעצור לבשורת המשיח: ¹³זכול הלא ידעתם כי עבדי עבדת הקדש אכלים מן הקדשים ומשרתי המזבח לקחים חלקם במזבח: ¹⁴זכול תקן אדנינו גם הוא אשר יחיו המבשרים על הבשורה: ¹⁵זכול אנכי לא השתמשתי באחת מאלה וגם לא כתבתי זאת למען יעשה לי כזאת כי טוב לי המות מאשר ישים איש את תהלתי לריק: ¹⁶זכול אם אבשר את הבשורה אין לי תהלה כי החובה מטלת עלי ואוי לי אם לא אבשר: ¹⁷זכול אם ברצוני אעשה כן יהיה לי שכר ואם בעל כרחי פקדת משמרתי היא: ¹⁸זכול ידעתה מה הוא שכרי הלא זה שאבשר בשורת המשיח בלא מחיר לבלתי השתמש להנאת עצמי ברשיון הנתן לי בבשורה: ¹⁹זכול כיהייתי חפשי מכל עשיתי עצמי עבד לכל אדם למען אקנא את הרבים: ²⁰זכול אהיה ליהודים כיהודי לקנות היהודים ואשר הם תחת התורה הייתי להם כמו תחת התורה למען קנות אותם אשר תחת התורה: ²¹זכול לאלה אשר בלי תורה הייתי כבלי תורה אף כי אינני בלי תורת האלהים כי אם תחת תורת המשיח אנכי למען

האלהים מזג ככה את הגוף שנתן כבוד יותר לגרוע: ⁷⁷למען לא תהיה מחלקת בגוף כי אם ידאגו כל האברים יחד זה לזה: ⁷⁸ואם יכאב אבר אחד יכאבו אתו כל האברים ואם יכבד אבר אחד ישמחו אתו כל האברים: ⁷⁹אכן גוף המשיח אתם ואבריו כל אחד לפי חלקו: ⁸⁰ומהם שם האלהים בקהל ראשונה לשליחים ושנית לנביאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף מתנות הרפאות ועזרים ומנהיגים ומיני לשנות: ⁸¹הכלם שליחים אם כלם נביאים או כלם מלמדים הכלם עשי גבורות: ⁸²להכלם מתנות רפאות הכלם מדברים בלשנות הכלם מפרשי לשנות: ⁸³ואתם התאוו המתנות המועילות ביותר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלה על כלנה:

11 ואם בלשנות אנשים ומלאכים אדבר ואין בי האהבה הייתי כנחשת המה או כצלצל תרועה: ¹זכי תהיה לי נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל האמונה עד כי אעתיק הרים ואין בי האהבה הייתי כאין: ²ואם אחלק את כל הונו ואם אתן את גופי לשרפה ואין בי האהבה כל זאת לא תועילני: ³האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר ולא תתרום: ⁴לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתמרמר ולא תחשב הרעה: ⁵לא תשמח בעולה כי שמחתה עם האמת: ⁶את כל תשא את כל תאמין את כל תקוה ואת כל תסבל: ⁷האהבה לא תבל לעולם אך הנבואות הנה תבטלנה והלשנות תכלינה והדעת תבטל: ⁸כי קצת הוא שידענו וקצת הוא שנבאנו: ⁹וכבוא התמים או עבור תעבר הקצת: ¹⁰כאשר הייתי עולל כעולל דברתי כעולל הגיתי כעולל חשבתי וכאשר הייתי לאיש הסירתי דברי העולל: ¹¹כי כעת מביטים אנחנו במראה ובחידות ואז פנים אל פנים כעת יודע אני קצתו ואז כאשר נודעתי אדע אף אני: ¹²ועתה שלש אלה תעמדה האמונה והתקוה והאהבה והגדולה בהן היא האהבה:

12 וידרפו אחרי האהבה והתאוו מתנות הרוח וביותר אשר תתנבאו: ¹כי המדבר בלשון איננו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמעוהו רק ברוח הוא מדבר סודות: ²יהמתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרים ולנחמם: ³המדבר בלשון בונה את נפשו והמתנבא בונה את העדה: ⁴וחפצתי כי תדברו כלכם בלשנות וביותר כי תתנבאו כי גדול המתנבא מן המדבר בלשנות בלתי אם יפרש למען תבנה העדה: ⁵ועתה אחי כי אבוא אליכם ואדבר בלשנות מה אועיל לכם אם לא אדבר אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה: ⁶הלא גם הכלים הדוממים הנתנים קול הן חליל הן כנור אם לא ישמיעו קלות אשר תוכל האזן להבחין איכה יודע מה יזמר ומה ינגן: ⁷גם השופר אם יתן את קולו בלתי ברור מי יחלץ למלחמה: ⁸וכן גם אתם אם לא תוציאו בלשונכם דבור מפרש איכה יודע האמור הלא תהיו כמדברים לרות: ⁹הן כמה מיני לשנות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול: ¹⁰אלכן אם אינני ידע פשר הקול אהיה נכרי בעיני המדבר והמדבר יהיה נכרי בעיני: ¹¹וכן גם אתם בהיותכם מתאווים לכחות רוחניות בקשו להעדיף במה שיבנה את העדה: ¹²על כן יתפלל המדבר בלשון וגם יפרשנה: ¹³כי אם אתפלל בלשון רוחי מתפלל ושכלי איננו עשה פרי: ¹⁴ועתה מה לעשות אתפללה ברוחי ואתפללה גם בשכלי אזמרה ברוחי ואזמרה גם בשכלי: ¹⁵כי אם תברך ברוח איך יענה העמד נמצב ההדיוט אמן על הודיתך באשר לא ידע מה אתה אמר: ¹⁶הן אתה תיטיב להודות אבל רעך לא יבנה: ¹⁷ואודה לאלהי כי יותר מכלכם אני מדבר בלשנות: ¹⁸ואכן בקהל אבחר לדבר חמש מלין בשכלי למען הורת גם את האחרים מלדבר רבבות מלין בלשון: ¹⁹אחי אל תהיו ילדים בבינה רק לרע היו עללים ובבינה היו שלמים: ²⁰הן כתוב בתורה כי בלעגי שפה ובלשון אחרת אדבר אל העם הזה וגם בזאת לא אבו שמע לי אמר יהוה: ²¹לכן הלשנות לא למאמינים הנה לאות כי אם לאשר אינם מאמינים אבל הנבואה איננה לאשר אינם מאמינים כי אם למאמינים: ²²והנה אם תקהל כל העדה יחד וכלם ידברו בלשנות ויבואו הדיוטים או אשר אינם מאמינים הלא יאמרו כי משגעים אתם: ²³אבל אם יתנבאו כלם ובא איש לא מאמין

האשה היא כבוד האיש: ¹כי אין האיש מן האשה כי אם האשה מן האיש: ²גם לא נברא האיש בעבור האשה כי אם האשה בעבור האיש: ³על כן האשה חייבת להיות לה כפה על ראשה בעבור המלאכים: ⁴אבל אין האיש בלא אשה ואין האשה בלא איש באדון: ⁵כי כאשר האשה מן האיש כן גם האיש על ידי האשה וכל זאת מאלהים: ⁶שפטו נא בנפשכם הנאווה לאשה להתפלל אל האלהים בגלוי ראש: ⁷או הלא גם הטבע בעצמו ילמד אתכם כי איש אשר יגדל פרע שער ראשו חרפה היא לו: ⁸אבל האשה כי תגדל שערה פאר הוא לה כי נתן לה השער לצניף: ⁹ואם יחשב איש לערער עלינו אין לנו מנהג כזה ולא לקהלות האלהים: ¹⁰והנה בצותי את זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להועיל כי אם לרעה: ¹¹כי בראשונה שמעתי שיש מחלקות ביניכם כאשר תועדו בקהל ומקצתו אני מאמין: ¹²כי אף צריכות כתות להיות ביניכם למען וידעו הנאמנים בכם: ¹³ועתה כאשר תקהלו יחד אין זה לאכלל סעודת האדון: ¹⁴כי כל אחד מקדים לקחת סעודתו בעת האכילה וזה ירעב וזה ישתכר: ¹⁵האין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או התבוזו את קהל אלהים ותכלימו את אשר אין בידם מאומה מה אמר לכם העל זאת אשבח אתכם אינני משבח: ¹⁶כי כה קבלתי אנכי מן האדון את אשר גם מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה ההוא אשר נמסר בו לקח את הלחם: ¹⁷ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה גופי הנבצע בעדכם עשו זאת לזכרוני: ¹⁸וכן גם את הכוס אחר הסעודה ויאמר הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתו: ¹⁹כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הכוס הזאת הזכר תזכירו את מות אדנינו עד כי יבוא: ²⁰לכן מי שיאכל מן הלחם הזה או ישתה מכוס האדון שלא כראוי יאשם לגוף אדנינו ולדמו: ²¹יבחן האיש את נפשו ואז יאכל מן הלחם וישתה מן הכוס: ²²כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה דין לנפשו יען אשר לא הפלה את גוף האדון: ²³בעבור זאת יש בכם חולים וחלשים רבים והרבה ישנו המות: ²⁴כי אם נבחן את נפשנו לא נהיה נדונים: ²⁵וכאשר נדון נוסר על יד האדון למען לא נחייב עם העולם: ²⁶על כן אחי בהקהלכם יחד לאכל תחכו איש אל רעהו: ²⁷וזכי ירעב איש יאכל בביתו פן תקהלו לאשמה ויתר הדברים אתקן בבאי:

13 ובענין הרוחניות אחי לא אכחד מכם דבר: ¹הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחרי אלילים אלמים הובלתם כאשר נמשכתם: ²לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע אדון בלתי אם ברוח הקדש: ³ושנות הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא: ⁴ושנים המה השמושים והאדון אחד הוא: ⁵ושנות הנה הפעולות והאלהים הוא אחד הפעל את הכל בכל: ⁶ולכל איש ואיש נתנה לו התגלות הרוח להועיל: ⁷כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבור החכמה ולאחד דבור הדעת כפי הרוח ההוא: ⁸ולאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר מתנות הרפאות ברוח ההוא: ⁹ולאחר לפעל גבורות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מיני לשנות ולאחר באור לשנות: ¹⁰וכל אלה פעל הרוח האחד ההוא המחלק לאיש איש כרצונו: ¹¹כי כאשר הגוף הוא אחד ויש בו אברים הרבה וכל אברי הגוף ההוא אף כי רבים הם כלם גוף אחד כן גם המשיח: ¹²כי ברוח אחד נטבלנו כלנו לגוף אחד אם יהודים אם יונים אם עבדים אם בני חורין וכלנו לרוח אחד השקינו: ¹³כי גם הגוף לא אבר אחד הוא כי אם רבים: ¹⁴ואם תאמר הרגל אינני יד על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף: ¹⁵ואם תאמרו האזן אינני עין על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף: ¹⁶ואם תאמרו כלו יהיה עין איה השמע ואם כלו יהיה שמע איה הריח: ¹⁷ועתה האלהים שת את האברים כל אחד ואחד מהם בגוף כמי רצונו: ¹⁸ואלו היו כלם אבר אחד איה הגוף: ¹⁹הנה רבים הם האברים והגוף אחד: ²⁰העין לא תוכל דבר אל היד לאמר לא אצטרך לך וגם הראש לא יוכל דבר אל הרגלים לאמר לא אצטרך לכן: ²¹כי להפך אברי הגוף הנראים רפים הם לנו לצורך ביותר: ²²והנראים לנו נקלים בגוף אתם נלביש ביתר כבוד ואשר לבשת לנו המה כאלו ההגונים מכלם: ²³כי ההגונים לנו אינם צריכים לזאת אבל

המתים ובאי זה גוף יבואו: ¹⁷אתה הסכל הן מה שתזרע לא יחיה בלתי אם ימות: ¹⁸וזמה שתזרע אינך זרע את הגוף אשר יהיה כי אם כגרגר ערס של חטה או של אחד הזרעים: ¹⁹והאלהים יתן לו גוף כפי רצונו ולכל זרע זרע את גופו למינהו: ²⁰לא כל הבשר באשר אחד הוא כי מין אחר הוא בשר האדם ומין אחר בשר הבהמה ומין אחר בשר הדגה ומין אחר בשר העוף: ²¹ויש גופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות שבארץ: ²²אחר הוא כבוד השמש ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב נבדל בכבודו: ²³וכן גם בתחיה המתים הן יזרע בכליון ויקום בלא כליון: ²⁴זרע בבזיון ויקום בכבוד יזרע בחלשה ויקום בגבורה: ²⁵זרע גוף נפשי ויקום גוף רוחני יש גוף נפשי ויש גוף רוחני: ²⁶כן גם כתוב ויהי האדם הוא אדם הראשון לנפש חיה אדם האחרון לרוח מחיה: ²⁷אבל לא של הרוח היא הראשונה אלא של הנפש ואחרי כן של הרוח: ²⁸האדם הראשון מן האדמה הוא של עפר והאדם השני הוא האדון מן השמים: ²⁹וכמו אשר הוא מעפר ככה גם אשר הם מן השמים: ³⁰וכאשר לבשנו דמות האדם אשר מעפר כן נלבש גם דמות האדם אשר מן השמים: ³¹זאת אני אמר אחי כי בשר ודם לא יוכל לרשת את מלכות האלהים ואשר יכלה לא יירש את אשר לא יכלה: ³²הנה סוד אגידה לכם הן לא כלנו נישן המות אבל כלנו נתחלף: ³³ברגע אחד כהרף עין כתקע השופר האחרון כי יתקע בשופר והמתים יחיו בלי כליון ואנחנו נתחלף: ³⁴כי מה שעתה לכליון לבוש ילבש אל כליון ואמר ימות יבוש ילבש אל מות: ³⁵וכשילבש מה שעתה לכליון אל כליון ומה שעתה למות ילבש אל מות אז יהיה דבר הכתוב בלע המות לנצח: ³⁶איה עקצף המות איה שאול בצחונך: ³⁷עקץ המות הוא החטא וכח החטא היא התורה: ³⁸אבל תודות לאלהים אשר נתן לנו הנצחון על ידי אדנינו ישוע המשיח: ³⁹על כן אחי חביבי התכוננו בל תמוטו והעדיפו בכל עת במעשה אדנינו מדעתכם כי לא לריק עמלכם באדנינו:

10 ועל דבר קבוץ התרומות לעזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהלות
אשר בגלטיא כן תעשו גם אתם: ¹בכל אחד בשבת יניח אצלו איש איש מכס ויאצר את אשר עלה בידו למען אשר בבאי לא יקבץ עוד: ²ואני בבאי את אשר תמצאו נאמנים עם אגרות אשלח אתם להביא את נדבתכם לירושלים: ³ואם שוה הטרח שגם אנכי אלך שמה אתי ילכו: ⁴ואני אבא אליכם אחרי עברי את מקדוניה כי את מקדוניה אעברה: ⁵ואולי אשב עמכם ימים אחדים או כל ימי הסתו למען תלוני אל אשר אלך שמה: ⁶כי כעת אין רצוני לראתכם אך בעברי כי אקוה לשבת אצלכם זמן מה אם ירצה יהוה: ⁷אבל אשב באפסוס עד חג השבועות: ⁸כי נפתח לי פתח גדול ורב פעלים ורבים המתקוממים: ⁹וכי יבוא אליכם טימותיוס ראו נא שיהיה עמכם בלי פחד כי מלאכת יהוה הוא עשה כמו גם אני: ¹⁰על כן איש אל יבו אתו אך שלחהו בשלום למען יבא אלי כי אחכה לו עם האחים: ¹¹ואפולוס האח הנה פצרתי בו לבוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצונו לבוא עתה אמנם בוא יבוא במצאו עת נכונה: ¹²שקדו ועמדו באמונה התאששו והתחזקו: ¹³וכל דבריכם יעשו באהבה: ¹⁴ואבקשה מכם אחי הלא ידעתם את בית אסטפנוס שהוא ראשית אכיא ויתנו את נפשם לשרות הקדשים: ¹⁵לכן הכנעו גם אתם מפני אנשים כאלה ומפני כל אשר יעבד עמהם ויעמלו: ¹⁶והנני שמח בביאת אסטפנוס ופרטונטוס ואכיקוס כי המה מלאו את אשר חסרתי אתכם: ¹⁷ויניחו את רוחי ואת רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה: ¹⁸הקהלות אשר באסיא שאלות לשלומכם עקילס ופריסקלא וגם הקהלה אשר בביתם מרבים לשאל לשלומכם באדנינו: ¹⁹האחים כלם שאלים לשלומכם שאלו לשלום איש את רעהו בנשקה הקדושה: ²⁰שאלת שלומכם בידי אני פולוס: ²¹מי שלא יאהב את האדון ישוע המשיח יחרם מן אתא: ²²חסד ישוע המשיח אדנינו יהי עמכם: ²³ואהבתי את כלכם במשיח ישוע אמן:

או הדיוט אז יוכח על ידי כלם וידון על ידי כלם: ²⁴ובכן יגלו תעלמות לבבו ויפל על פניו וישתחוה לאלהים ויודה בקול כי באמת האלהים בקרבכם: ²⁵ויעתה מה לעשות אחי בהקהלכם יחד כל אחד ואחד מכם יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנות: ²⁶כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שנים או על היותר שלשה וזה אחר זה ואחד יפרש: ²⁷ואם אין מפרש אז ידם בקהל וידבר לנפשו ולאלהים: ²⁸והנביאים הם ידברו שנים או שלשה והאחרים יבחנו: ²⁹וכי נגלה חזון לאחר הישב שם אז ידם הראשון: ³⁰כי תוכלו להתנבא כלכם זה אחר זה למען ילמדו כלם וכלם יזהרו: ³¹ורוחות הנביאים תחת ידי הנביאים המה: ³²כי לא אלהי מבוכה האלהים כי אם אלהי השלום כאשר בכל קהלות הקדשים: ³³לנשיכם בכנסיות תשתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכנע כאשר גם אמרה התורה: ³⁴ואם חפצן ללמד דבר תשאלנה את בעליהן בבית כי חרפה היא לנשים לדבר בקהל: ³⁵ואם המכס יצא דבר אלהים אם אליכם לבדכם הגיע: ³⁶כי יתברך איש בלבבו להיות נביא או איש הרוח בין יבין את אשר אני כתב לכם כי מצות האדון הנה: ³⁷לחיי אשר לא ידע אל ידע: ³⁸לכן אחי השתדלו להתנבא ואל תכלאו מלדבר בלשנות: ³⁹הכל יעשה כהגן וכשורה:

10 ואני אחי אודיעכם את הבשורה אשר בשרתי אתכם אשר גם קבלתם אתה וגם עמדתם בה: ¹אשר גם תושעו בה אם תחזיקו בדבר אשר בשרתי אתכם אך אם לא לשוא האמנתם: ²כי מסרתי לכם בראשונה את אשר גם קבלתי כי המשיח מת בעד חטאתינו כפי הכתובים: ³וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים: ⁴וכי נראה אל כפא ואחריו אל שנים העשר: ⁵ואחרי כן נראה ליותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רבם עודם בחיים ומקצתם ישנו: ⁶ואחרי כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השליחים: ⁷ואחרי כלם נראה גם אלי כמו אל הנבל: ⁸כי אני הצעיר בשליחים ואינני כדי להקרא שליח באשר רדפתי את קהל האלהים: ⁹אבל בחסד אלהים הייתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לריק כי יותר מכלם עבדתי ולא אני כי אם חסד אלהים אשר עמדי: ¹⁰והנה גם אני גם המה ככה משמיעים וככה האמנתם: ¹¹ואם הגד הגד כי הוקם המשיח מן המתים איך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למתים: ¹²אם אין תחיה למתים גם המשיח לא הוקם: ¹³ואם המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמוענתו וגם ריק אמונתכם: ¹⁴וגם נמצא עדי שקר לאלהים יען אשר העידנו את האלהים כי הקים את המשיח אשר לא הקימו אם אמת הוא שהמתים לא יקומו: ¹⁵כי אם המתים לא יקומו גם המשיח לא קם: ¹⁶ואם המשיח לא קם הבל אמונתכם ועודכם בחטאתיכם: ¹⁷אזי גם אשר ישנו במשיח אבד אבדו: ¹⁸ואם בחיים האלה לבד בטחים אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל אדם: ¹⁹ועתה המשיח הוקם מן המתים ויהי לראשית הישנים: ²⁰כי אחרי אשר בא המות על ידי אדם אחד גם תחית המתים באה על ידי אדם אחד: ²¹כי כאשר באדם מתים כלם כן גם יחיו כלם במשיח: ²²וכל אחד ואחד בסדרו ראשית כלם המשיח ואחרי כן אשר הם למשיח בבואו: ²³ואחרי כן הקץ כשימסר את המלכות אל האלהים האב אחרי בטלו כל משרה וכל שלטון וגבורה: ²⁴כי הוא מלך ימלך עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו: ²⁵ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המות: ²⁶כי כל שת תחת רגליו ובאמרו כל הושת תחתיו ברור הוא שהשת כל תחתיו איננו בכלל: ²⁷וכאשר יושת הכל תחתיו אז הבן גם הוא יושת תחת השת כל תחתיו למען יהיה האלהים הכל בכל: ²⁸כי מה יעשו הנטבלים בעד המתים אם אמת הוא שהמתים קום לא יקומו למה זה יטבלו בעד המתים: ²⁹לומה זה אנחנו בסכנה בכל שעה: ³⁰בתהלתנו אשר יש לי במשיח ישוע אדנינו מעיד אני עלי כי מת אנכי בכל יום ויום: ³¹אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם החיות הרעות באפסוס מה תועלת יש לי אם המתים לא יקומו נאכלה ונשתה כי מחר נמות: ³²אל נא תתעו חברת אנשים רעים משחתת מדות טבות: ³³הקיצו במישרים משכרו ואל תחטאו כי יש אנשים אשר אין בהם דעת אלהים לבשתכם אני אמר זאת: ³⁴ואם יאמר איש איך יקומו

אגרת פולוס השנית אל הקורנתים

אתנו השטן כי לא נעלמו מאתנו מזמותיו: ¹זואני בבאי לטרואס על דבר בשורת המשיח אף כי נפתח לי פתח באדנינו: ²לא היתה רוחה לרוחי על אשר לא מצאתי שם את טיטוס אחי ואני נפטרתי מהם ויצאתי ללכת אל מקדוניה: ³אבל תודות לאלהים הנתן לנו בכל עת נצחון במשיח ומפיץ על ידינו את ריח דעתו בכל מקום: ⁴כי ריח ניחח המשיח אתנו לאלהים גם בתוך הנושעים וגם בתוך האבדים: ⁵ולאלה ריח מות למות ולאלה ריח חיים לחיים ומי זה ראוי לכך: ⁶כי אנחנו איננו כמו הרבים העשים סחורה בדבר האלהים כי אם מתוך ישר לבב ומאלהים לפני אלהים נדבר במשיח:

גהנחל עוד לשבח עצמנו האם נצטרך כמקצת אנשים לאגרות אליכם או מכם המזכירות אתנו לשבח: ²אתם אגרתנו הכתובה בלבבנו ונדעה ונקראה לכל אדם: ³כי בידוע שאתם אגרת המשיח ערוכה על ידי שרותנו כתובה לא בדיו כי אם ברוח אלהים חיים ולא על לוחות אבן כי אם על לוחות בשר הלב: ⁴זכיה בטחוננו באלהים על ידי המשיח: ⁵הינן אשר לא נוכל אנחנו לדין דין מעצמנו כי יכלתנו מאת האלהים היא: ⁶אשר הכשיר אתנו למשרתי ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי האות ימית והרוח יחיה: ⁷ואם שרות המות החרות באותיות על האבן נראה בכבוד עד שלא יכלו בני ישראל להביט אל פני משה מפני כבוד פניו העמד להבטל: ⁸כמה יגדל כבוד שרות הרוח: ⁹כי אם השרות אשר לחיב כבוד הוא כמה יעדף בכבוד השרות אשר לזכות: ¹⁰כי אף הנכבד איננו נחשב לכבוד לעמת הכבוד הנעלה הזה: ¹¹כי אם הדבר העמד להבטל יש לו כבוד הדבר הקים על אחת כמה וכמה: ¹²על כן בהיות לנו תקוה כזאת פתחון פינו רב הוא: ¹³ולא כמשה אשר נתן מסוה על פניו פן יביטו בני ישראל אל סוף העמד להבטל: ¹⁴אבל נטמטמו דעותיהם כי עד היום הזה בקראם הברית הישנה נשאר ולא גלה המסוה הוא אשר לא יוסר כי אם במשיח: ¹⁵אבל עד היום הזה בקראם את משה מונח מסוה על לבם: ¹⁶ויכשיפנו אל האדון יוסר המסוה: ¹⁷והאדון הוא הרוח ובאשר רוח האדון שם החרות: ¹⁸ואנחנו כלנו בפנים מגלים ראים את כבוד האדון במראה ונחלף אל עצם דמות ההיא מכבוד אל כבוד כהחלף מאת אדון הרוח:

אפולוס שלוח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס עם כל הקדשים אשר באכיא: ²חסד לכם ושלוס מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: ³ברוך האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל הנחמה: ⁴המנחם אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הנלחצים בכל לחץ בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלהים: ⁵כי כרב ענויי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח: ⁶והנה אם נלחץ הוא לנחמתכם ולישועתכם אשר יראה כחה בסבלכם הענוים אשר נסבל אתן גם אנחנו ואם ננחם גם הוא לנחמתכם ולישועתכם: ⁷ותקוטנו בעדכם נכונה היא באשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענוים כן גם חלק לכם בנחמה: ⁸כי לא נכחד מכם אחי את צרתנו אשר מצאתנו באסיא אשר כבדה עלינו עד למאד ויותר מכחנו עד כי נואשנו מן החיים: ⁹ואנחנו בלבבנו חרצנו לנו את המות למען לא נהיה בטחים בנפשנו כי אם באלהים המחיה את המתים: ¹⁰אשר הצילנו ממות כזה ועודנו מציל ולו אנחנו מקוים כי יוסיף להצילנו: ¹¹בעזרכם אתנו בתפלתכם למען יודו רבים בעדנו על מתנת החסד שהיתה לנו על ידי רבים: ¹²כי זאת היא תהלתנו עדות לבבנו אשר בתם וישר אלהים התהלכנו בעולם וביותר אתכם ולא בחכמת הבשר כי אם בחסד אלהים: ¹³כי לא נכתב לכם כי אם מה שאתם קראים או גם ידעים: ¹⁴ואקוה כי כאשר ידעתם אתנו למקצת אף תדעו עד תכלית כי אנחנו תהלתכם כאשר גם אתם תהלתנו ביום אדנינו ישוע: ¹⁵ובבטחון הזה חפצתי לבוא אליכם מראש למען תקבלו טובה פעמים: ¹⁶ולעבר בתוככם אל מקדוניה ולשוב ממקדוניה אליכם ואתם תשלחוני אל ארץ יהודה: ¹⁷ועתה הכי נמהר הייתי בעצתי אם אשר יעצתי לפי הבשר יעצתי והיה אצלי פעם הן הן ופעם לא לא: ¹⁸אכן נאמן האלהים כי דברנו אליכם לא היה הן ולא: ¹⁹כי בן האלהים ישוע המשיח הנקרא בתוככם על ידינו על ידי ועל ידי סלונוס וטימותיוס הוא לא היה הן ולא כי היו היה בו רק הן: ²⁰כי כל הבטחות האלהים כלן בו היו הן ובו היו אמן לכבוד האלהים על ידינו: ²¹והמכונן אותנו אתכם במשיח ואשר משחנו הוא האלהים: ²²אשר גם חתמנו ואשר נתן בלבנו את ערבון הרוח: ²³זואני את אלהים אקרא להיות עד לנפשי כי בעבור היותי חס עליכם לא באתי עוד לקורנתוס: ²⁴לא שנמשל באמונתכם כי אם עזרים אנחנו לשמחתכם כי באמונה עמדתם:

דעל כן בהיות לנו השרות הזה כאשר חננו לא נחת: ²כי אם מאסנו בסתרי הבשת שלא להתהלך בערמה ולא לזיף את דבר האלהים אלא בהראות האמת נזכיר אתנו לטוב נגד דעת כל בני אדם לפני האלהים: ³וגם כי נעלמה בשורתנו נעלמה היא מן האבדים: ⁴אשר אלהי העולם הזה עור בהם את דעות הסוררים לבלתי זרח להם נגה בשורת כבוד המשיח אשר הוא צלם האלהים: ⁵כי לא אתנו מכריזים אנחנו כי אם את המשיח ישוע לאמר הוא האדון ואנחנו עבדיכם למען ישוע: ⁶כי האלהים אשר אמר ויפע אור מחשך הוא הופיע בלבנו להפיץ אור דעת כבוד האלהים אשר בפני המשיח: ⁷אבל יש לנו האוצר הזה בכלי חרש למען אשר תהיה הגבורה היתרה לאלהים ולא מאתנו: ⁸נחלצים אנחנו בכל ולא נדכאים דאגים ולא נואשים: ⁹נרדפים ולא נטושים משלמים ולא אבדים: ¹⁰ונשאים

בזואני גמרתי בלבי לבלתי שוב עוד אליכם בעצבת: ²כי אם אני אעציבכם מי אפוא ישמחני בלתי אם הנעצב על ידי: ³זואת כתבתי לכם פן יהיה לי בבואי עצב מאלה אשר היה לי לשמח עליהם ובטח אני בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם: ⁴כי מרב צרת לבי ומצוקה כתבתי לכם ובדמעות הרבה ולא להעציבכם רק למען תדעו האהבה היתרה אשר אהבתי אתכם: ⁵ואם יש איש אשר העציב לא אתי העציב אלא כלכם פן אפריו על המדה העציב למקצת: ⁶ודי לאיש כמהו התוכחה ההיא אמת הרבים: ⁷ועתה להפך תסלחו ותנחמו כדי שלא יתבלע האיש בגדל העצבון: ⁸על כן אבקשה מכם לגמל עליו גמולת אהבה: ⁹כי לבעבור זאת גם כתבתי למען אדע את תמתכם אם בכל תשמעון: ¹⁰ואיש אשר תסלחו לו אסלחו לו גם אני כי גם אנכי אם סלחתי דבר סלחתי לו למענכם בפני המשיח: ¹¹פן יונה

יש להיכל אלהים עם האלילים כי אתם היכל אלהים חיים כמו שאמר האלהים ושכנתי והתהלכתי בתוכם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם: "על כן צאו מתוכם והברו נאם יהוה וטמא אל תגעו ואני אקבץ אתכם: "והייתי לכם לאב ואתם תהיו לי לבנים ולבנות נאם יהוה צבאות:

אֲלֹכֶן חֲבִיבִי בְהִיּוֹת לָנוּ הַהִבְטָחוֹת הָאֵלֶּה נִטְהַרְהָ אֶת עַצְמָנוּ מִכָּל טִמְאַת בֶּשֶׂר וְרוּחַ לְהִשְׁלִים קִדְשָׁתָנוּ בִּירֵאת אֱלֹהִים: 2 תִּנּוּ לָנוּ מְקוֹם בְּלִבְכֶם לֹא חִמְסָנוּ אִישׁ לֹא חָבְלָנוּ אִישׁ לֹא עִשְׁקָנוּ אִישׁ: 3 לֹא לְחַיֵּב אֶתְכֶם אֲנִי מְדַבֵּר הֲלֹא הַקְדַּמְתִּי לֵאמֹר כִּי אֶתֶם בְּלִבְנוּ יַחַד לְמוֹת יוֹחַד לְחַיּוֹת: 4 רַב בְּטַחֲוֹנִי עֲלִיכֶם רַבָּה תְּהִלְתִּי בְּכֶם מִלְּאִתִּי נַחְמָה שִׁבְעֵתִי שִׁמְחוֹת בְּכֹל לְחַצְוֹ: 5 כִּי גַם בְּבִאָנוּ אֶל מַקְדוֹנִיא לֹא הִיתָה מְרַגְעָה לְבִשְׂרָנוּ רַק נִלְחַצְנוּ בְּכֹל מַחוּץ מִלְחָמוֹת וּמַחְדָּרִים אִימָה: 6 אֲבָל הָאֱלֹהִים הַמְנַחֵם אֶת הַשְּׁפִלִים נָחַם אֶתְנוּ בְּבוֹא טִיטוֹס: 7 וְלֹא בְבֹא לְבַד כִּי אִם גַּם בְּנַחְמָה אֲשֶׁר נָחַם בְּכֶם בְּהַגִּידוֹ לָנוּ אֶת תְּשׁוּקַתְכֶם וְאֶת אֲבֻלְכֶם וְאֶת קְנֻאֲתְכֶם לִי וּבְכֵן הוֹסַפְתִּי לְשִׁמּוֹת: 8 כִּי גַם אִם הָעֲצַבְתִּי אֶתְכֶם בְּאַגְרָת אֲיֻנִּי מִתְחַרֵּט גַּם כִּי הִתְחַרְטִיתִי לִפְנֵי מִזָּה בְּרֵאוֹתִי כִּי אֲגַרְתָּ הִיא הָעֲצִיבָה אֶתְכֶם וְאִף אִם לְשָׁעָה: 9 עֵתָה אֲנִי שֹׂמַח לֹא עַל אֲשֶׁר נִעְצַבְתֶּם כִּי אִם עַל אֲשֶׁר נִעְצַבְתֶּם לְתִשׁוּבָה כִּי נִעְצַבְתֶּם כְּרָצוֹן אֱלֹהִים לְמַעַן לֹא תִשְׂאוּ נֹזֶק בְּמֵאוֹמָה עַל יְדֵנוּ: 10 כִּי הָעֲצַבָה שְׂהִיא כְּרָצוֹן אֱלֹהִים תִּפְעַל תִּשׁוּבָה לִישׁוּעָה אֲשֶׁר אִישׁ לֹא יִתְחַרֵּט עָלֶיהָ אֲבָל עֲצַבַת הָעוֹלָם פְּעֵלַת אֶת הַמוֹת: 11 כִּי רֵאוּ נָא אֶת אֲשֶׁר נִעְצַבְתֶּם כְּרָצוֹן אֱלֹהִים כִּמָּה הֵבִיא אֶתְכֶם זֶה לְיַדִּי זְרִיזוֹת גַּם לְהִתְנַצְלוֹת גַּם לְרַגְזוֹ גַּם לִירְאָה גַּם לְתִשׁוּקָה גַּם לְקִנְיָה גַּם לְנִקְמָה וּבְכֹל הוֹכַחְתֶּם כִּי נִקִּיִּים אֶתֶם בְּדַבְרֵי הַהוּאָ: 12 לְכֵן גַּם אִם כִּתְבַתִּי לְכֶם לֹא כִתְבַתִּי בְּעֵבֹר הָעֵלֵב וְלֹא בְּעֵבֹר הַנְּעֵלֵב רַק לְמַעַן תְּגַלֶּה בְּכֶם זְרִיזוֹתֵנוּ בְּעֵדְכֶם לִפְנֵי הָאֱלֹהִים: 13 וְבְעֵבֹר זֹאת נַחְמָנוּ בְּנַחְמַתְכֶם וְעוֹד שִׂמְחָה יִתְרָה הִיתָה לָנוּ בְּשִׂמְחַת טִיטוֹס כִּי הוֹנַח רוּחוֹ עַל יְדֵי כֻלְכֶם: 14 כִּי בְמָה שֶׁהִתְלַלְתִּי לִפְנֵינוּ בְּכֶם לֹא נִכְלַמְתִּי כִּי כִּמוֹ שִׁדְבַרְנוּ הַכֹּל אֵלֵיכֶם בְּאַמְתָּ כֵּן גַּם תְּהִלְתֵּנוּ אֶל טִיטוֹס הִיתָה אִמְתָּ: 15 וְבוֹיֹתֵר מְעוֹ הָמוֹ לְכֶם בּוֹכְרוֹ אֶת מִשְׁמַעַת כֻּלְכֶם וְאֶת אֲשֶׁר קָבַלְתֶּם אֶתוֹ בִּירְאָה וּבַחֲרָדָה: 16 לְכֵן אֲנִי שֹׂמַח כִּי בְכֹל דְּבַר יֵאֲמָץ לְבִי בְּכֶם:

ח וְהוֹנָנוּ מוֹדִיעִים אֶתְכֶם אֲחֵי אֶת חֶסֶד אֱלֹהִים הַנִּתֵּן בְּקַהְלוֹת מַקְדוֹנִיא: 1 כִּי בְרַב נְסִיּוֹן הִלַּחֵץ רֵבְתָה שִׂמְחַתְכֶם וּשְׁפֹלוֹת רִישְׁם הָעִדִּיפָה לְהֵרֵאוֹת עֲשֵׂר תִמְתֶּם: 2 לִּי מְעִיד אֲנִכִּי אֲשֶׁר לִפִּי חֶסֶם וְיוֹתֵר מִכַּחַם הַתְּנַדְּבוּ: 3 וְיִבְקֶשׁוּ מִמֶּנּוּ בְרַב תְּחֻנוּנִים לְהִיּוֹת חֲבֵרֵינוּ בְּגִמְלוֹת חֶסֶדֶם לְעִזְרַת הַקְדָּשִׁים: 4 וְלֹא כֹאֲשֶׁר הוֹחֲלָנוּ כִּי אִם אֶת עֲצָמָם נָתַנוּ בְּרֵאוֹנוֹהָ לְאֶדוֹן וְגַם לָנוּ בְּרָצוֹן הָאֱלֹהִים: 5 יַעַד כִּי בִקְשָׁנוּ מִן טִיטוֹס כֹּאֲשֶׁר חָחַל כֵּן גַּם לְגִמּוֹר בְּכֶם אֶת גִּמְלוֹת הַחֶסֶד הַזֹּאת: 6 אֲבָל כֹּאֲשֶׁר הוֹתַרְתֶּם בְּכֹל בְּאֵמוֹנָה וּבְדַבְרוֹ וּבְדַעַת וּבְכֹל זְרִיזוֹת וּבְאֵהֲבַתְכֶם אֶתְנוּ כֵּן גַּם תוֹתִירוּ בְּחֶסֶד הַזֶּה: 7 וְאֲיֻנִּי אֲמַר זֹאת בְּדֶרֶךְ צוּוִי כִּי אִם לְבַחֵן עַל יְדֵי זְרִיזוֹת אַחֲרִים גַּם אֶת אִמְתָּת אֵהֲבַתְכֶם: 8 כִּי יְדַעִים אֶתְכֶם אֶת חֶסֶד אֲדִינֵנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ כִּי בְהִיּוֹתוֹ עֲשִׂיר נַעֲשֶׂה רֶשַׁע בְּעֵבֹרְכֶם לְמַעַן תַּעֲשִׂירוּ עַל יְדֵי רִישׁוֹ: 9 וְאַחֲוָה אֶת דַּעַתִּי בְּדַבְרֵי הַזֶּה כִּי זֹאת הוֹעִיל לְכֶם אֲשֶׁר הַקְדַּמְתֶּם כְּבַר בְּשָׁנָה שֶׁעֲבַרָה לֹא לְעִשׂוֹת בְּלָבָד כִּי גַם לְחַפְץ: 10 וְעֵתָה גַם הַשְּׁלִימוּ אֶת הַמַּעֲשֶׂה לְמַעַן כֹּאֲשֶׁר הִתְנַדְּבַתֶּם לְעִשׂוֹת כֵּן גַּם תִּגְמְרוּ כְּפִי יְכַלְתְּכֶם: 11 כִּי בְהַמְצָא לְאִישׁ רוּחַ נְדִיבָה רְצוּיָה הִיא לִפִּי מָה שִׁישׁ לוֹ וְלֹא לִפִּי מָה שֶׁאִין לוֹ: 12 כִּי לֹא לְמַעַן תִּהְיֶה רוּחָה לְאַחֲרִים וְלִכֶּם צוּקָה כִּי אִם בְּשׁוּוִי יִמְלֵא יִתְרַכֶּם בְּעַת הַזֹּאת אֶת מַחְסוֹרְכֶם: 13 לְמַעַן גַּם יִתְרַם יְהִיָּה לְמֵלֵא מַחְסוֹרְכֶם כְּדִי לְהַשׁוּת: 14 וְכִתְבוּ לֹא הָעִדִּיף הַמְרַבָּה וְהַמְמַעִיט לֹא הַחֲסִיר: 15 וְתוֹדוֹת לְאֱלֹהִים הַנּוֹתֵן גַּם בְּלִב טִיטוֹס לְשַׁקֵּד עֲלֵיכֶם בְּשִׁקִּידָה כּוֹזָאת: 16 כִּי שָׁמַע לְבַקְשָׁתָנוּ וּבְשִׁקִּידוֹתֵנוּ הִיתְרָה הַלֵּךְ אֵלֵיכֶם מְרַצוֹן נִפְשׁוֹ: 17 וְעֵמּוֹ יַחְדוֹ שִׁלְחָנוּ הָאֵחַ אֲשֶׁר יֵצֵא שְׂבָחוֹ בְּבִשׁוּרָה בְּכֹל הַקַּהְלוֹת: 18 וְנִמְלֵבֵד זֹאת גַּם נִבְחַר הוּא מֵאֶת הַקַּהְלוֹת לְלַכְתָּ אֶתְנוּ לְהַבִּיא חֶסֶד הַזֶּה הַגְּבוּי עַל יְדֵינוּ לְכַבּוֹד הָאֶדוֹן וְלֵאמֹץ לְבַבְכֶם: 19 וְנִשְׁמַר בְּזֹאת שֶׁלֹּא יוֹצֵא אִישׁ עֲלֵינוּ דְבָה רַעָה בְּשִׁפְעַת הַמַּתְנָה הַזֹּאת הַגְּבוּיָה עַל יְדֵינוּ: 20 כִּי מְשִׁיחִים אֶתְנוּ עַל הַטוֹב לֹא לִפְנֵי הָאֶדוֹן לְבַד כִּי גַם לִפְנֵי הָאֶדָם: 21 וְנִשְׁלַח עִמָּהֶם אֶת אַחֲוֵינוּ אֲשֶׁר בָּחַנוּ אֶת שִׁקִּידוֹת פְּעָמִים רַבּוֹת

בְּכֹל עַת מִיתַת הָאֶדוֹן יִשׁוּעַ בְּגוֹיְתָנוּ לְמַעַן יִגְלוּ גַם חַיִּי יִשׁוּעַ בְּגוֹיְתָנוּ: 22 כִּי אֶתְנוּ הַחַיִּים נִמְסָרִים תְּמִיד לְמוֹת בְּעֵבֹר יִשׁוּעַ לְמַעַן יִגְלוּ גַם חַיִּי יִשׁוּעַ בְּבִשְׂרָנוּ בֶּשֶׂר הַתְּמוֹתָה: 23 לְכֵן בְּנוּ יֵאֲמָץ הַמוֹת וּבְכֶם הַחַיִּים: 24 וְהִיּוֹת לָנוּ הָרוּחַ הַהוּא שֶׁל הָאֵמוּנָה כְּדַבְרֵי הַכְּתוּב הָאֵמֵנִתִּי כִּי אֲדַבֵּר גַּם אֶתְנוּ נִאֲמִין וְעַל כֵּן נְדַבֵּר: 25 בְּאֲשֶׁר יִדְעֵנוּ כִּי הַמְּעִיר אֶת הָאֶדוֹן יִשׁוּעַ יַעִיר גַּם אֶתְנוּ עַל יְדֵי יִשׁוּעַ וְיַעֲמִידֵנוּ עִמְכֶם: 26 כִּי כֹל זֹאת לְמַעַנְכֶם לְמַעַן אֲשֶׁר יִרְבֶּה הַחֶסֶד עַל יְדֵי רִבִּים וְתִפְרֹץ הַתּוֹדָה לְכַבּוֹד הָאֱלֹהִים: 27 וְבְעֵבֹר זֹאת לֹא נַחַת וְאִף אִם יִכְלָה בְּנוּ הָאֶדָם הַחִיצוֹן הֵנָּה הָאֶדָם הַפְּנִימִי יִתְחַדֵּשׁ יוֹם יוֹם: 28 כִּי לְחַצְנוּ אֲשֶׁר הוּא קַל וְאֵךְ לְרַגַע יִבִּיא לָנוּ כְּבוֹד עוֹלָמִים גְּדוֹל וְרַב עַד לְמָאֵד: 29 אֲשֶׁר לֹא נִבְטֵי אֶל הַדְּבָרִים הַנִּרְאִים כִּי אִם אֶל אֲשֶׁר אֵינֶם נִרְאִים כִּי הַנִּרְאִים לְשַׁעָה הֵמָּה וְאֲשֶׁר אֵינֶם נִרְאִים הֵם לְעוֹלָם:

א וְהֵן יִדְעֵנוּ כִּי בְהֵרֵס בֵּית אֵהְלוּ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשׂרָאֵל בְּנוֹן מֵאֶת הָאֱלֹהִים בֵּית אֲשֶׁר אֵינְנוּ מַעֲשֶׂה יְדִים הוּא לְעוֹלָם בְּשָׁמַיִם: 2 כִּי גַם עֵתָה נִאֲנַחִים וְנִכְסָפִים אֶתְנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּבִיתָנוּ אֲשֶׁר מִן הַשָּׁמַיִם: 3 בְּאֲשֶׁר אַחֲרֵי לְבִשְׁנוֹהוּ לֹא נִמְצָא עֲרָמִים: 4 כִּי גַם עֵתָה בְּאֵהְלוּ זֶה נִאֲנַח מִפְּנֵי הַכְּבֹד וְלֹא חִפְצָנוּ לְהִתְפַּשֵּׁט כִּי אִם לְהִתְעַטֵּף לְמַעַן יִבְלַע הַמוֹת עַל יְדֵי הַחַיִּים: 5 וְהַמְּכִין אֶתְנוּ לְזֹאת הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אִף נִתָּן לָנוּ אֶת עֲרֵבוֹן הָרוּחַ: 6 לְכֵן בְּטוֹחִים אֶתְנוּ בְּכֹל עַת וְיִדְעִים כִּי כֹל עוֹד שְׂמוֹשְׁבוֹ בְּגוֹף רְחוּקִים אֶתְנוּ מִן הָאֶדוֹן: 7 כִּי בְּאֵמוּנָה נִתְהַלֵּךְ וְלֹא בְּרֵאוֹת עֵינַיִם: 8 אֲמַנֶּם בְּטוֹחִים אֶתְנוּ וּנְבַחְרָה לָנוּ לְהִתְרַחֵק מִן הַגּוֹף וְלְהִיּוֹת קְרוּבִים אֶל הָאֶדוֹן: 9 עַל כֵּן גַּם נִשְׁתַּדַּל אִם קְרוּבִים אִם רְחוּקִים לְהִיּוֹת לוֹ לְרָצוֹן: 10 כִּי כְּלוֹנוּ עֲתִידִים לְהֵרֵאוֹת לִפְנֵי כֹסֵא דִין הַמְּשִׁיחַ לְמַעַן יִקְבַּל אִישׁ וְאִישׁ כְּפִי פְעִלוֹ בְּחַיִּי גּוֹפוֹ אִם טוֹב וְאִם רַע: 11 וְיַעֲתָה יַעַן אֲשֶׁר יִדְעֵנוּ יֵרֵאת הָאֶדוֹן נְדַבֵּר עַל לֵב בְּנֵי אָדָם וְלֹאֲלֹהִים אֶתְנוּ גְלוּיִם וְאִקוּהוּ כִּי גְלוּיִם אֶתְנוּ גַם בְּמַדְעַכֶּם: 12 כִּי אֵינֶן אֶתְנוּ מִשְׁתַּבְּחִין שְׁנֵית אֵלֵיכֶם אֵךְ נִתְנִים לְכֶם סְבָה לְהִתְפַּאֵר בְּנוֹ לְנִגְדַת הַמַּתְפַּאֲרִים בְּפָנִים וְלֹא בְּלִב: 13 כִּי אִם הִשְׁתַּגְעֵנוּ לְאֱלֹהִים הִיתָה זֹאת וְאִם הִשְׁכַּלְנוּ לְכֶם הִיתָה: 14 כִּי אֵהֲבַת הַמְּשִׁיחַ דַּחְקָת אֶתְנוּ בְהִיּוֹתָנוּ דְנִים אֲשֶׁר אִם מֵת אֶחָד בְּעַד כֻּלְכֶם מָתוּ: 15 וְבְעַד כֻּלְכֶם מֵת לְמַעַן לֹא יַחֲיוּ הַחַיִּים עוֹד לְנַפְשָׁם כִּי אִם לְאֲשֶׁר מֵת וְיִקַּם בְּעַדְם: 16 לְכֵן מַעֲתָה אֶתְנוּ לֹא נִדְעָהוּ עוֹד: 17 וּבְכֵן מִי שְׂהוּא בְּמִשִּׁיחַ בְּרִיאָה חֲדָשָׁה הוּא הִישְׁנוֹת עֲבָרוֹ וְהֵנָּה הַכֹּל נְהִיָּה לְחֲדָשׁ: 18 וְהַכֹּל מֵאֶת הָאֱלֹהִים הַמְרַצָּה אֶתְנוּ לְעַצְמוֹ עַל יְדֵי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְיִתֵּן לָנוּ שְׂרוֹת הַרְצוּי: 19 וְיַעַן אֲשֶׁר אֱלֹהִים הִיָּה בְּמִשִּׁיחַ מְרַצָּה אֶת הָעוֹלָם לְעַצְמוֹ וְלֹא חֲשַׁב לְהֵם אֶת פְּשָׁעֵיהֶם וְיִשֶּׁם בְּנוֹ אֶת דְּבַר הַרְצוּי: 20 לְכֵן מְלִיצֵי הַמְּשִׁיחַ אֶתְנוּ וְכֹאֲלוֹ הָאֱלֹהִים מְזַהֵר אֶתְכֶם עַל יְדֵנוּ נִבְקֶשׁ מִכֶּם בְּעַד הַמְּשִׁיחַ הַתְּרַצוּ נָא אֶל הָאֱלֹהִים: 21 כִּי אֶת אֲשֶׁר לֹא יֵדַע חֲטָאת אֶתוֹ עֲשֵׂה לְחֲטָאת בְּעַדְנוּ לְמַעַן נְהִיָּה בּוֹ אֶתְנוּ לְצַדִּיקַת אֱלֹהִים:

א וְאֶתְנוּ כְּעוֹרִים נִזְהָרִים אֶתְכֶם שֶׁלֹּא תִקְבְּלוּ לְרִיק אֶת חֶסֶד אֱלֹהִים: 2 כִּי הוּא אוֹמֵר בְּעַת רְצוֹן עֲנִיתִךְ וְבוֹיִם יִשׁוּעָה עוֹרֵתִיךְ הֵנָּה עֵתָה עַת רְצוֹן הֵנָּה עֵתָה יוֹם יִשׁוּעָה: 3 וְאֵינֶן אֶתְנוּ נִתְנִים מְכַשׁוֹל בְּמֵאוֹמָה פֶּן יִהְיֶה שְׂרוֹתָנוּ לְנֵאֲצָה: 4 כִּי אִם נִרְאָה בְּכֹל דְּבַר כְּמִשְׁרֵתִי אֱלֹהִים בְּסַבְלָנוֹת רַבָּה בְּלַחֵץ וּבְצָרוֹת וּבְמַצּוֹקוֹת: 5 בְּמַכּוֹת וּבְמוֹסָרוֹת וּבְמַהוֹמוֹת בְּתַלְאוֹת בְּשִׁקִּידוֹת וּבְצוּמוֹת: 6 אֲבִטְהַרָה וּבְדַעַת וּבְאֶרֶךְ רוּחַ וּבְחֶסֶד וּבְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבְאַהֲבָה לֹא צְבוּעָה: 7 אֲבִדְבַר הָאִמְתָּה וּבְגִבּוֹרַת אֱלֹהִים בְּכֹלִי נִשְׁקַח הַצַּדִּיקָה מִיָּמִין וּמִשְׂמָאל: 8 בְּכַבּוֹד וּבְקַלּוֹן בְּשֶׁם רַע וּבְשֶׁם טוֹב כְּמַתְעִים וּבְכֹל זֹאת נִאֲמַנִים: 9 כֹּאֲיֻנִּים יְדוּעִים וְגַם יְדוּעִים כְּמַתִּים וְהֵנְנוּ חַיִּים כְּמִסִּירִים וְלֹא מוֹמְתִים: 10 כְּנַעֲצָבִים וּבְכֹל עַת שְׂמַחִים כְּרָשִׁים וּמְעִשִׂירֵי רִבִּים כֹּאֲשֶׁר אֵינֶן לְהֵם מֵאוֹמָה וְיִשׂ לְהֵם כֹּל: 11 פִּינּוּ פְתוּחַ לְכֶם אֲנִשִּׁי קוֹרְנָתוֹס וְרַחֵב לְבָנוּ: 12 לֹא צָר מְקוֹמְכֶם בְּנוֹ אֵךְ צָר הַמְּקוֹם בְּמַעֲיִכֶם: 13 וְהִיָּה זֶה גְמוּלִי כִּמוֹ אֵל בְּנִים אֲנִכִּי מְדַבֵּר אִם תְּרַחֲבוּ לְבַבְכֶם גַּם אֶתְכֶם: 14 אֲלֹ תִהְיֶה מְשַׁכֵּי עַל זֶר עִם חֲסְרֵי אֵמוּנָה כִּי אִי זֶה שְׂתַפּוֹת יִשׂ לְצַדִּיקָה עִם הָעוֹל וְאִי זֶה הַתְּחַבְּרוֹת לְאוֹר עִם הַחֶשֶׁךְ: 15 וְאִי זֶה הַסְּכָמָה לְמִשִּׁיחַ עִם בְּלִיאֵל אוֹ מָה חֵלֶק הַמֵּאֲמִין עִם שְׂאִינְנוּ מֵאֲמִין: 16 וְאִי זֶה דְּבַק

לא לקחתם אתו או בשורה אחרת אשר לא קבלתם אתה כי עתה היטב תשאהו: "אולם אחשב אשר אינני נפל במאומה מהשליחים הגדולים כל כך: ואף אם בער אנכי בדבור אינני בער בדעת כי אם בכל נגלינו אליכם בפני כל אדם: 'או החטא חטאתי בהשפילי את עצמי למען הגביהכם כי בשרתי אתכם בלא מחיר את בשורת האלהים: "קהלות אחרות שלותי בקחתי מהן שכר למען אשרתכם ובהיותי עמכם ואחסר לא הלאיתי אדם: "כי את מחסורי מלאו האחים בבאם ממקדוניה ובכל דבר נשמרתי מהיות לכם למשא וגם אשמר: 'באמתו של המשיח אשר בי מעיד אני בכך כי תהלתי זאת לא תכלא ממני בגלילות אכיא: "על מה זה העל אשר אינני אהב אתכם האלהים יודע: "אבל את אשר אני עשה אוסיף לעשות לבלתי תת מקום למבקשים לעילה למען במה שיתהללו בו ימצאו דומים לנו: "כי אנשים כאלה שליחי שקר הם פעלי רמיה מתחפשים לשליחי המשיח: "ואיננו פלא הלא השטן גם הוא מתחפש למלאך האור: "ולכן אין זה דבר גדול אם גם משרתי יתחפשו למשרתי הצדק אשר אחריתם תהיה לפי מעלליהם: "ואשוב ואמר אל נא יחשבני איש לסכל ואם אין אף כסכל קבלוני למען אתהלהל מעט גם אני: "את אשר אדבר לא לפי דרך האדון אנכי מדבר כי אם כמו בסכלות אעז ואתהלל: "רבים מתהללים לפי הבשר לכן אתהלהל אף אני: "כי נשאים אתם ברצון את הסכלים בהיותכם חכמים: "הלא תשאו אם יעביד אתכם איש אם יבלע אם ילכד אתכם אם יתנשא אם יכה אתכם על פניכם: "לאחרפתנו אנכי אמר זאת כאלו היינו רפים אבל בכל אשר ירהב איש להתהלל בסכלות אמר זאת ארהב גם אנכי: "עברים הם כן גם אנכי ישראלים הם כן גם אנכי זרע אברהם הם כן גם אנכי: "משרתי המשיח הם כמתהולל אמר אנכי יותר מהם יותר ביגיעות יותר למאד במכות יותר במוסרות ורב פעמים במצוקות מות: "חמש פעמים ספגתי בידי היהודים ארבעים חסר אחת: "השלש פעמים יסרתי בשוטים פעם אחת סקלתי ושלש פעמים נשברה לי הספינה ואהי במצולות ים לילה ויום: "במסעות רבות בסכנות נהרות בסכנות שדדים בסכנות מצד בני עמי בסכנות מצד הגוים סכנות בעיר סכנות במדבר סכנות בים סכנות בתוך אחי שקר: "בעמל ובתלאה בשקידות הרבה ברעב ובצמא בצומות הרבה בקר ובעירום: "מלבד שאר הדברים הבאים עלי יום יום והדאגה לכל הקהלות: "מי יחלש ואני לא אחלש מי יכשל ולא יבער לבי: "אם יש להתהלל אתהלהל בחלשתי: "האלהים אבי ישוע המשיח אדנינו המברך לעולמי ועולמים הוא ידע כי לא אשקר: "בדמסק שמר הנצב של המלך ארטס את עיר הדמשקין ויבקש לתפשיני: "יזעוד החלון הורידו אתי בסל מעל החומה ואמלט מידי:

יב אמנם להתהלל לא יועיל לי כי אבוא למראות האדון וחזינותיו: "ידעתי איש במשיח זה ארבע עשרה שנה אם היה בגוף לא ידעתי או מחוץ לגוף לא ידעתי האלהים יודע והאיש ההוא לקח עד לרקיע השלישי: "ידעתי את האיש ההוא אם בגוף או מחוץ לגוף לא ידעתי האלהים יודע: "אשר העלה אל הפרס וישמע דברים נסתרים אשר נמנע מאיש למללם: "על איש כמוהו אתהלהל אך על עצמי לא אתהלהל זולתי בחלשותי: "כי לו חפצתי להתהלל לא אהיה סכל כי אמת אדבר אבל אתאפק פן יחשבני איש יותר ממה שיראה בי או שישמע ממני: "זלמען אשר לא אתרומם ברב גדל החזינות נתן לי סלון בבשרי מלאך השטן להכתני באגרופ למען לא אתרומם: "על זאת התחננתי שלש פעמים אל האדון להסירו ממני: "ויאמר אלי די לך חסדי כי בחלשה תשלם גבורתי על כן שמח לבי להתהלל בחלשותי למען תשרה עלי גבורת המשיח: "לכן רצתה נפשי בחלשות ובחפרות ובצרות וברדיפות ובמצוקות בעד המשיח כי כאשר חלשתי אז גבור אני: "סכל הייתי בהתהללי אתם הכרחתם אתי תחת אשר היה עליכם להזכירני לשבח כי לא נפל אנכי במאומה מן השליחים הגדולים כל כך אף כי כאין אנכי: "זהן אתות השליח נעשו בקרבכם בכל סבלנות באתות ובמופתים ובגבורות: "כי במה נגרעתם מן הקהלות האחרות אם לא הלאיתי אתכם סלחו נא לי את העולה הזאת: "הנני מוכן

בדברים הרבה ועתה הוא שקוד עוד יותר בגדל בטחוני עליכם: "אם לטיטוס הנה חברי הוא ועוזי בכך ואם לאחינו הנה שלוחי הקהלות הם ותפארת המשיח: "על כן הראו והוכיחו להם לפני הקהלות את אהבתכם ואת תהלתנו עליכם:

ט אמנם אין צורך לכתב אליכם על דבר השרות אשר לעזרת הקדשים: "כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה אני מתהלל בכך לפני אנשי מקדוניה לאמר אכיא מזמנת היא משנה שעברה ותער הקנאה היוצאת מכך את רוח רבם: "אבל שלחתי את האחים פן תהיה לריק תהלתנו עליכם בדבר הזה ולמען תהיו מזמנים כאשר אמרתי: "פן בבוא אתי אנשים ממקדוניה ימצאו אתכם לא מזמנים ונבוש אנחנו ואינני אמר אתם בבטחון הזה אשר התהללנו בו: "על כן היה נכון בעיני לבקש מן האחים כי יקדמו ללכת אליכם ויכינו את ברכתכם המיועדה מלפנים למען תהיה מוכנת כעין ברכה ולא כעין כילות: "כי הנה הזרע בצמצום גם יקצר בצמצום והזרע בברכות גם יקצר בברכות: "וכל איש כאשר ידבנו לבו לא מצער ולא מאנס כי הנתן בלב שמח יאהבנו אלהים: "ואלהים יכל להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהיה לכם בכל עת די ספוקכם בכל ותותירו בכל מעשה טוב: "ככתוב פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד: "הנתן זרע לזרע ולחם לאכל יתן וירבה את זרעכם ויפריא תנובות צדקתכם: "למען תעשירו בכל לכל התמימות הפעלת תודה לאלהים על ידיו: "כי שרות העבודה הזאת לא לבד ימלא את מחסרי הקדושים כי גם יודו רבים לאלהים בשורתכם הנאמן הזה: "וייכדו את האלהים על משמעת הודאתכם לבשורת המשיח ועל תמת התחברותכם אליהם ואל כלם: "זהם בהתחננם בעדכם נכספים לכם בעבור חסד האלהים אשר גבר עליכם: "ותודה לאלהים על מתנתו העצומה מספר:

יא ואני פולס הנני מזהיר אתכם בענות המשיח וחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני בתוככם וברחקי מתאמץ עליכון: "זאתחננה שלא אצטרך בבאי להתאמץ בבטחון ההוא אשר אחשב להתגבר בו נגד האנשים החשבים אתנו כמתהללים לפי הבשר: "כי בלכתנו בבשר לא נלחם לפי הבשר: "כי כלי מלחמתנו אינם של הבשר כי אם חזקים הם לאלהים להרס מבצרים: "באשר הרסים אנחנו תחבלות וכל מרום המתנשא נגד דעת האלהים ושובים כל מזומה למשמעת המשיח: "ונכונים לנקם נקמה מאת כל מרי אם תשלם משמעתכם: "התשפטו למראה פנים איש כי יבטח להיות למשיח ישוב וידן בלבו כי כאשר הוא למשיח כן למשיח גם אנחנו: "וגם כי אתהלהל יותר מעט על דבר הרשות אשר נתן לנו האדון לבנותכם ולא לשחתכם לא אבוש: "למען לא אראה כמאים אתכם על ידי האגרות: "כאמרם הן האגרות קשות הנה וחזקות אבל הגוף בהיותו לנגדנו חלוש הוא וניבו נבוה: "ידע נא האמר כזאת כי כמו שאנחנו בדבור על ידי אגרות בהיותנו רחוקים כן גם בפעל אנחנו בהיותנו קרובים: "כי אל נעז פנינו לכלל אתנו עם האנשים המשבחים נפשם או לערך אתנו לאלה אכן נבערו מדעת המדדים את נפשם בנפשם וערכים את נפשם לנפשם: "ואנחנו לא נתגדל לבלי מדה כי אם כפי מדת הגבול אשר חלק לנו האלהים לחק להגיע גם עדיכם: "כי לולא הגענו עדיכם לא נשתרע למעלה מערכנו הלא כבר קדמנו גם אתכם בבשורת המשיח: "ולא נתגדל לבלי מדה ביגיעת אחרים אבליש לנו התקוה כי ברבות אמונתכם נכבד בכך כפי גבולנו עד למעלה: "וכדי לבשר הבשורה גם להלאה מכך ולא להתהלל במה שמוכן כבר בגבול אחרים: "זהמתהלל יתהלל ביהוה: "כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה:

יב אחלי תשאו מעט אולתי ואף אמנם תשאוני: "כי מקנא אני לכם קנאת אלהים כי ארשתי אתכם לאיש אחד להעמיד אתכם בתולה טהורה לפני המשיח: "אך ירא אנכי פן כאשר השיא הנחש בערמתו את חוה כן תשטינה גם מחשבותיכם מן התמימות אשר עם המשיח: "כי אם יבא הבא והגיד לכם ישוע אחר אשר לא הגדנהו או אם תקחו רוח אחר אשר

לבוא אליכם פעם שלישית ולא אלאה אתכם כי לא אבקש את אשר לכם כי אם אתכם כי הבנים אינם חייבים לאצר אוצרות לאבות כי אם האבות לבנים: ^ט אבל אני בכל חפץ לבבי אפזר וגם אפזר בעד נפשותיכם אף אם תחת אהבתי לכם היתרה אתם תמעטו את אהבתכם אלי: ^{טא} אך אם כן הוא ואני לא הכבדתי עליכם אולי כאיש ערום במרמה לכדתי אתכם: ^{טב} והאף הוניתי אתכם ביד אחד מאלה אשר שלחתי אליכם: ^{טג} בקשתי מן טיטוס ושלחתי אתו את האח הכי הונה אתכם טיטוס הלא ברוח אחד התהלכנו הלא במעגל אחד: ^{טד} התחשבו עוד כי מתנצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלהים נדבר במשיח וכל זאת חביבי למען תבנו: ^{טז} כי ירא אנכי פן בבאי לא אמצא אתכם כאשר חפצתי ואתם גם אתם לא תמצאו אתי כאשר חפצתם פן יהיה בכם מצה וקנאה ורגז ומריבות ודבה רעה ורכילות וגאות ומבוכה: ^{טזא} פן אשוב לבוא וישפילני אלהי אצלכם ואתאבל על רבים אשר חטאו כבר ולא שבו מן הטמאה ומן הזנות ומן הזמה אשר עשו:

יג וזאת הפעם השלישית אשר אבוא אליכם על פי שנים עדים או שלשה עדים יקום כל דבר: ^ב מקדם אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנית ומקדם אני אמר וכתב עתה ברחקי מכם לאשר חטאו לפני מזה ולכל הנשואים כי בשובי לבוא לא אחוס: ^ג יען בקשכם לבחן את המשיח המדבר בי אשר איננו חלש לכם כי אם גבור הוא בתוככם: ^ד כי אם גם נצלב בחלשה אכן חי הוא בגבורת אלהים ואם גם חלשים בו אנחנו אכן נחיה עמו בגבורת אלהים לנגדכם: ^ה נסו נא אתכם אם באמונה אתם בחנו אתכם או האינכם ידעים את נפשכם כי ישוע המשיח בכם אם לא כי נמאסים אתם: ^ו אבל אקוה כי תדעו אשר אנחנו איננו נמאסים: ^ז ואני מתחנן אל האלהים אשר לא תעשו כל רע לא למען נראה אנחנו נאמנים כי אם למען תעשו אתם את הטוב ואנחנו נהיה כנמאסים: ^ח כי אין אנחנו יכולים לעשות מאומה לנגד האמת כי אם בעד האמת: ^ט כי נשמח אם חלשים אנחנו ואתם גבורים ועל זאת גם נתפלל על אשר תכוננו: ^י ובעבור זאת כתבתי את אלה בהיותי ברחוק למען אשר לא אצטרך בקרבי אליכם לדבר אתכם משפטים לפי הרשות אשר נתנה לי האדון לבנות ולא להרוס: ^{יא} ובכן אחי שמחו והתכוננו התנחמו ויהי לכם לב אחד אהבו השלום ואלהי האהבה והשלום יהי עמכם: ^{יב} [21-31] שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה הקדושים כלם שאלים לשלומכם: ^{יג} [31-21]: ^{יד} חסד האדון ישוע המשיח ואהבת האלהים והתחברות רוח הקדש עם כלכם אמן:

אגרת פולוס השליח אל-הגלטיים

כיפא לאנטיוכיא הוכחתי אל פניו דרכו מפני שהיה בו אשם: ^ככי לפני בא אנשים מאת יעקב היה אכל עם הגוים יחדו וכבאם היה מתרחק ופורש מהם מיראתו את בני המילה: ^{כא}ויכחשו עמו גם שאר היהודים עד כי בר נבא גם הוא נדח אחרי כחשם: ^{כב}אכן בראותו את אשר לא ישרו לכת כאמתה של הבשורה אמרתי אל כיפא בפני כל אם אתה היהודי תתנהג כנכרי ולא כיהודי למה תכריח את הגוים להתנהג כיהודים: ^{כג}הן מזרע היהודים אנחנו ולא חטאים מן הגוים: ^{כד}ומדעתנו כי לא יצדק אדם מתוך מעשי התורה כי אם באמונת ישוע המשיח גם אנחנו האמנו במשיח ישוע למען נצדק מאמונת המשיח ולא ממעשי התורה כי ממעשי התורה לא יצדק כל בשר: ^{כה}ואם בבקשנו להצדק במשיח נמצא גם אנחנו חטאים הנה המשיח משרת החטא חלילה: ^{כז}כי אם אשוב ואבנה את מה שסתרתי אני עשה את עצמי פשע: ^{כח}כי מתי אני לתורה על ידי התורה למען אחיה לאלהים: ^{כט}עם המשיח נצלבתי ואין עוד אנכי החי כי אם המשיח הוא חי בקרבי ואשר אני חי עתה בבשר אחיה באמונת בן אלהים אשר אהבני ויתן את נפשו בעדי: ^כלא אאמאס את חסד האלהים כי אלו תהיה על ידי התורה צדקה הנה חנם מת המשיח:

גאאה גלטים חסרי דעת מי התעה אתכם בכשפיו משמע את האמת אחרי אשר ציר בתוכם ישוע המשיח הצלוב לנגד עיניכם: ^בזאת לבד חפצתי ללמד מכם האם ממעשי התורה קבלתם את הרוח או משמועת האמונה: ^גהאתם סכלים כל כך אשר החלותרם ברוח ועתה תכלו בבשר: ^דהכזאת סבלתם לריק אם אמנם אך לריק: ^ההנה המפיק לכם את הרוח ופעל בכם גבורות הכי ממעשי התורה הוא עשה אלה או משמועת האמונה: ^וכאשר האמין אברהם באלהים ותחשב לו לצדקה: ^זדעו אפוא כי בני האמונה בני אברהם המה: ^חוהמקרא בראתו מראש כי האלהים יצדיק את הגוים מתוך האמונה קדם לבשר את אברהם לאמר ונברכו בך כל הגוים: ^טעל כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין: ^יכי בני מעשי התורה תחת הקללה המה שנאמר ארור אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם: ^{יא}וגלוי הוא כי על ידי התורה לא יצדק האדם לפני האלהים כי צדיק באמונתו יחיה: ^{יב}והתורה איננה מן האמונה כי אם אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: ^{יג}המשיח פדנו מקללת התורה בהיותו לקללה בעדנו שנאמר קללת אלהים תלוי: ^{יד}למען אשר תבא ברכת אברהם במשיח ישוע על הגוים למען אשר נשא את הבטחת הרוח על ידי האמונה: ^{טו}אחי לפי דרך אדם אדבר אפלו דיתיקי של בן אדם אם מקימת היא לא יפרנה איש גם לא יוסיף עליה דבר: ^{טז}והנה לאברהם נאמרו ההבטחות ולזרעו ולא אמר ולזרעו כאלו לרבים אלא כאלו ליחיד ולזרעו והוא המשיח: ^{יז}וזאת אני אמר כי דיתיקי אשר קימה האלהים מאז לימות המשיח לא תוכל התורה אשר באה אחרי ארבע מאות ושלישים שנה להפר אותה ולבטל את ההבטחה: ^{יח}כי אם תבוא הנחלה מתוך התורה לא תבוא עוד מתוך ההבטחה אבל את אברהם חנן האלהים על ידי הבטחה: ^{יט}אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נוספה עד כי יבוא הזרע אשר לו ההבטחה ותושם התורה על ידי המלאכים וביד סרסר: ^כוהסרסר לא של אחד הוא אך האלהים הוא אחד: ^{כא}ועתה

אפולוס השליח לא מבני אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המתים: ^בוכל האחים אשר עמדי אל הקהלות אשר בגלטיא: ^גחסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח: ^דאשר נתן את נפשו בעד חטאתינו לחלצנו מן העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו: ^האשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: ^ויתמה אני כי סרתם מהר מאחרי הקרא אתכם בחסד המשיח אל בשורה זרה: ^זוהיא איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפך את בשורת המשיח: ^חאבל גם אנחנו או מלאך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדי זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהיה: ^טכמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי יבשר אתכם בשורה מבלעדי אשר קבלתם חרם יהיה: ^יועתה המתרצה אנכי אל בני אדם אם אל האלהים או המבקש אנכי למצא חן בעיני בני אדם כי במצאי חן בעיני בני אדם לא אהיה עוד עבד המשיח: ^{יא}אבל מודיע אני אתכם אחי כי הבשורה אשר בשרתי לא לפי דרך אדם היא: ^{יב}כי גם אנכי לא קבלתי מאדם ולא למדוני אתה כי אם בחזיון ישוע המשיח: ^{יג}כי הלא שמעתם את דרכי אשר התהלכתי מלפנים בין היהודים ואת אשר רדפתי על יתר את עדת אלהים ואבדתי: ^{יד}ואחי הולך וחזק בדת היהודית על רבים מבני גילי בעמי בקנאתי הגדולה לקבלות אבותי: ^{טו}אך כאשר היה רצון האלהים אשר הבדיל אתי מרחם אמי ויקראני בחסדו: ^{טז}ולגלות בי את בנו שאבשרנו בגוים מיד לא נועצתי עם בשר ודם: ^{יז}גם לא עליתי ירושלים אל אשר היו שליחים לפני כי אם הלכתי לערב ומשם שבתתי אל דמשק: ^{יח}אחרי כן מקץ שלש שנים עליתי ירושלים לראות את כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום: ^{יט}ואחר מן השליחים לא ראיתי זולתי את יעקב אחי אדנינו: ^כואשר אני כתב אליכם הנה נגד האלהים כי לא אכזב: ^{כא}אחרי כן באתי אל גלילות סוריא וקיליקיא: ^{כב}אבל קהלות יהודה אשר במשיח הנה לא ידעו את פני: ^{כג}דרך זאת בלבד שמעו כי האיש ההוא אשר היה רדף אתנו מאז עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבדה מלפנים: ^{כד}ויהללו בי את האלהים:

באחרי כן מקץ ארבע עשרה שנה שבת ועליתי לירושלים עם בר נבא ואקח אתי גם את טיטוס: ^בואעל שמה על פי מחזה ואשים לפניכם את הבשורה אשר קראתי בגוים וביחוד שמתיה לפני החשובים שבהם פן תהיה לריק מרוצתי אשר ארוץ או רצתי: ^גאבל גם טיטוס אשר אתי אף כי יוני הוא לא הכרח להמול: ^דמפני אחי השקר הנכנסים בסתר בתוכנו אשר באו לרגל את חרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען העבידנו: ^האשר לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר תעמד בקרבכם אמתה של הבשורה: ^וומאת הנחשבים להיות מה יהיו מי שיהיו אינני חושש לזה כי האלהים לא ישא פני איש לי לא הוסיפו החשובים מאומה: ^זותהי להפך בראותם כי הפקדה לי הבשורה אל הערלים כמו שהפקד כיפא אל המולים: ^חכי הפעל בכיפא לשלחו אל המולים הוא פעל גם בי לשלחני אל הגוים: ^טוכאשר ידעו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודים את החסד הנתן לי נתנו לי ולבר נבא את יד מינם ונאות כי נלך אנחנו לגוים והמה למולים: ^ירק שזוכר את האביונים אשר גם שקדתי לעשותה: ^{יא}וכאשר בא

מי שיהיה: "ואני אחי אם אכרזי עוד המילה על מה אהיה נרדף הלא אז מבטל מכשול הצלב: "מי יתן ויכרתו המדיחים אתכם: "כי אתם אחי לחרות נקראתם ובלבד שלא תהיה חרות תאנה לבשר אלא שתעבדו איש את רעהו באהבה: "כי כל התורה כלולה במצוה אחת והיא ואהבת לרעך כמוך: "ואבל אם תנשכו ותאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו איש על ידי רעהו: "וזהנני אמר התהלכו ברוח ולא תמלאו את תאוות הבשר: "כי הבשר מתאוה הפך מן הרוח והרוח הפך מן הבשר ושניהם מתקוממים זה לזה עד שלא תוכלו לעשות את אשר תחפצו: "ואם תנהגו על ידי הרוח אז אינכם תחת התורה: "וגלויים הם פעלי הבשר אשר הם נאוף ונות טמאה וזמה: "בעבודת אלילים וכשוף איבות ומצות וקנאה ורגז מריבות מחלקות וכתות: "אצרות עין ושפיכות דמים ושרון וזוללות ודומיהן אשר אמר עליהן כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינחלו מלכות האלהים: "בזופרי הרוח אהבה שמחה ושלוש ארך רוח ונדיבות וחסד ואמונה: "בזעונה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה: "ואשר הם למשיח צלבו את בשרם עם כל תשוקתו ותאותיו: "אם נחיה ברוח נתהלכה גם ברוח: "ולא נרדף אחרי כבוד שוא להכעיס איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

אחי גם כי יתפש איש מכס בעברה אתם אנשי הרוח תקימהו ברוח ענוה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיון גם אתה: "שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורת המשיח: "כי החשב את עצמו להיות מה ואיננו מאומה את נפשו הוא מרמה: "ואבל יבחן כל איש את מעשהו ואז לו לבדו תהיה תהלתו ולא לנגד אחר: "כי כל איש את משאו ישא: "המלמד בדבר יחלק מכל טובו למלמדהו: "אל תתעו לא יתן אלהים להתל בו כי מה שזרע האדם אתו יקצר: "הזרע בבשרו יקצר כליון משברו והזרע ברוח יקצר מן הרוח חיי עולם: "ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפה: "לכן כאשר העת בידנו נעשה נא את הטוב עם כל אדם וביותר עם בני אמונתנו: "ראו נא מה גדול המכתב אשר כתבתי אליכם בידי: "החפצים להתהדר בבשר מכריחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח: "כי גם הם הנמולים אינם שמרים את התורה אלא רצונם שתמולו למען יתהללו בבשרכם: "ואנכי חלילה מהתהלל זולתי בצלב אדנינו ישוע המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם: "כי במשיח ישוע גם המילה גם הערלה אינן נחשבות כי אם בריאה חדשה: "ויכול המהלכים כפי השורה הזאת שלום ורחמים עליהם ועל ישראל אשר לאלהים: "מעתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות האדון ישוע אני נשא בגייתי: "חסד ישוע המשיח אדנינו יהי עם רוחכם אחי אמן:

הכי התורה סתרת את הבטחות האלהים חלילה כי אלו נתנה תורה אשר בכחה להחיות אז באמת היתה הצדקה על ידי התורה: "אבל הכתוב סגר את הכל ביד החטא למען תנתן ההבטחה אל המאמינים באמונת ישוע המשיח: "לפני בוא האמונה היינו סגורים ונשמרים תחת התורה אלי האמונה העתידה להגלות: "ובכן התורה היתה אמנת אותנו אל המשיח למען נצדק על ידי האמונה: "ואבל עתה אחרי אשר באה האמונה אין אנחנו עוד תחת יד האמן: "כי כלכם בני אלהים אתם על ידי האמונה במשיח ישוע: "כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשתם את המשיח: "ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע: "ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים כפי ההבטחה:

ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הבדל בינו ובין העבד אף אם הוא אדון הכל: "אלא הוא תחת יד אמנים ופקידי הבית עד לזמן המיעד לו מאת אביו: "זכה גם אנחנו בעוד היותנו קטנים היינו משעבדים ליסודות העולם: "ובמלאת העת שלח האלהים את בנו אשר נולד מאשה ונתן תחת יד התורה: "לפדות את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים: "ויען כי בנים אתם שלח האלהים בלבבכם את רוח בנו הקורא אבא אבינו: "לכן אינך עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך גם יורש האלהים על ידי המשיח: "הן לפניך באין דעת אלהים הייתם עבדים את אשר בעצמותם אינם אלהים: "ועתה אחרי ידעתם את האלהים ויותר אחרי שנודעתם לאלהים איך תשובו אל היסודות הרפים והדלים ההם אשר תרצו להכנע להם מחדש: "ימים אתם שמרים וחדשים ומועדים ושנים: "מתירא אני פן לריק עמלתי בכס: "היו נא כמוני כי גם אני כמוכם מתחנן אני לכם אחי לא הרעתם לי מאומה: "אתם ידעתם אשר בחלשת בשרי בשרתי לכם את הבשורה לראשונה: "ואתם לא בזיתם את נסיוני אשר נסיתי בבשרי ולא געלתם אתו כי אם קבלתם אתי כמלאך אלהים כמשיח ישוע: "ועתה איה אשרכם כי מעיד אני עליכם אשר אם יכלתם הייתם עקרים את עיניכם לתת לי: "ועתה הנהייתם לכם לאיב בדברי אמת אליכם: "אינם מקנאים לכם לטובה כי חפצם להפריד אתכם מעלינו למען תהיו מקנאים להם: "ואבל טוב לקנא תמיד לטובה ולא לבד בהיותו אצלכם: "בני אשר אני מחולל שנית עד כי יוצר בכס המשיח: "אמנה חפצתי להיות עתה אצלכם לשנות את קול דברי כי נבון אני בכס: "אמרו לי אתם החפצים להיות משעבדים לתורה הלא שמעתם את התורה: "כי כתוב שהיו לאברהם שני בנים האחד מן האמה והשני מן החפשיה: "ואשר לאמה הוא נולד לפי הבשר ואשר לחפשיה על פי ההבטחה: "והדברים הם לרמוז כי שתי הבריות הנה האחת מן הר סיני היולדת לעבדות והיא הגר: "כי הגר סיני הר בערב הוא והוא כנגד ירושלים של עתה כי היא בעבדות עם בניה: "אבל ירושלים של מעלה היא חפשיה והיא אם כלנו: "כי כתוב רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה: "ואנחנו אחי הננו כיצחק בני ההבטחה: "וכאשר הנוול לפי הבשר אז היה רדף את הנוול לפי הרוח כן הוא גם עתה: "אבל הכתוב מה הוא אמר גרש האמה ואת בנה כי לא יירש בן האמה עם בן החפשיה: "על כן אחי לא בני האמה אנחנו כי אם בני החפשיה:

וועתה עמדו נא בחרות אשר שחרר אתנו המשיח ואל תשובו להלכד בעל העבדות: "הנה אני פולוס אמר לכם כי אם תמולו לא יועיל לכם המשיח: "זמיעד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחיב הוא לשמר את כל התורה: "נגזרתם מן המשיח אתם המצטדקים בתורה נפלתם מן החסד: "כי אנחנו ברוח ניחל מתוך האמונה לתקות הצדקה: "כי במשיח איננה נחשבת לא המילה ולא הערלה כי אם האמונה הפעלת באהבה: "היטבתם לרוץ מי חשך אתכם משמע אל האמת: "הפתוי הזה איננו מאת הקרא אתכם: "מעט שאר מחמץ הוא את כל העסה: "מבטח אני בכס באדון שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעכר אתכם ישא את עונו יהיה

אגרת פולוס השליח אל-האפסיים

את האיבה: "ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים והקרובים: כי על ידו יש לשנינו מבוא ברוח אחד אל אבינו: ולכן אינכם עוד גרים ותושבים כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית אלהים: בנינו על יסוד השליחים והנביאים וישוע המשיח הוא אבן הפנה: אשר חבר בו יחד הבנין כלו עדי יגבה להיכל קדש ליהוה: ובו נבנים גם אתם להיות משכן אלהים ברוח:

לבעבור זאת אני פולוס אסיר המשיח למענכם הגוים: כי אמנם שמעתם הנהגת חסד האלהים אשר נתן לי אליכם: כי בחזון גלה לי הסוד אשר למעלה כתבתי לכם במעט: ובקראכם תוכלו להכיר בזאת את בינתי בסוד המשיח: אשר בדורת הראשנים לא נודע לבני אדם כאשר נגלה עתה לשליחיו הקדשים ולנביאיו ברוח: להיות הגוים גם הם בני ירשתו וגוף אחד אתו וחברי הבטחתו במשיח על ידי הבשרה: אשר הייתי לה למשרת במתנת חסד אלהים הנתונה לי כפי פעלת גבורתו: לי צעיר הצעירים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בגוים את עשר המשיח אשר לא יחקר: ולהאיר עיני כל מה היא הנהגת הסוד הנסתר מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי ישוע המשיח: למען אשר תודע עתה על ידי העדה לשרים לשליטים אשר במרומים חכמת אלהים המפליאה דתכיה: על פי עצת עולמים אשר יעץ במשיח ישוע אדנינו: אשר פתחון פינו ממנו וקרבתנו בבטחה על יד אמונתו: לבעבור זאת אבקש שלא תחתו בצרותי למענכם יען כי היא תפארתכם: על כן אכרעה על ברכי לאבי אדנינו ישוע המשיח: אשר נקרא על שמו כל בית אבות שבשמים ושבארץ: ולתת לכם לפי עשר כבודו להתחזק בגבורה על ידי רוחו לאדם הפנימי: שישכן המשיח בלבבכם באמונה והייתם משרשים ומיסדים באהבה: למען תוכלו להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמק והגבה: ויודעתם את אהבת המשיח הנעלה על כל דעת ונמלאתם את כל מלוא האלהים: יולו אשר יכל להרבות גמוליו עלינו יותר מכל משאלותינו ומחשבותינו לפי הכח הפעל בקרבנו: ללו הכבוד בקרב הקהל במשיח ישוע ודר עד עולמי עולמים אמן:

לכן אזהירכם אני האסור באדון להתהלך כאשר יאתה למשמרתכם אשר נקראתם לה: בכל נמיכות וענוה ובארך רוח לשאת איש את רעהו באהבה: וישקדו לשמר את אחדות הרוח באגדת השלום: וגוף אחד ורוח אחד כאשר גם נקראתם בתקות משמרתכם האחת: אדון אחד אמונה אחת טבילה אחת: אל ואב אחד לכל שהוא על כל ובכל ובתוך כלכם: אבל לכל אחד ואחד ממנו נתן החסד כמדת מתנת המשיח: על כן הוא אומר עלה למרום שבה שבי ויתן מתנות לאדם: ועלה שאמר מה הוא אם לא שירד ירד מקדם לתחתיות ארץ: הירד הוא אשר גם עלה למעלה מכל השמים למען ימלא את הכל: והוא נתן את אלה שליחים ואת אלה נביאים ואת אלה מבשרים ואת אלה רעים ומלמדים: ולהשלים את הקדשים למעשה העבודה לבנין גוף המשיח: עד כי נגיע כלנו לאחדות האמונה ודעת בן האלהים כאיש אחד שלם לשעור קומת מלוא המשיח: ולא נהיה עוד ילדים נגרשים ונדפים בכל רוח הלמוד

אפולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל הקדשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח ישוע: חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: ברוך הוא האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח במרומים במשיח: כאשר בחר אתנו בו לפני מוסדות תבל להיות קדשים ותמימים לפניו באהבה: ויעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו: לתהלת כבוד חסדו אשר נתן אתנו בידיו: אשר בו לנו הפדיון בדמו וסליחת הפשעים כרב חסדו: אשר השפיעו עלינו בכל חכמה והשכל: והודיענו את סוד רצונו כעצתו היעוצה בו: על דבר הנהגתו במלאת העתים לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבשמים הן מה שבארץ: אשר גם לקחנו בו נחלתנו אנחנו המיעדים לה מאז במחשבת פעל הכל כעצת חפצו: ולהיותנו לתהלת כבודו אנחנו אשר יחלנו אל המשיח מאז: ואשר גם אתם נטועים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמת גם נחתמתם ברוח ההבטחה רוח הקדש: כי זה ערבון ירשתנו לפדות לו עם סגלה לתהלת כבודו: לבעבור זאת גם אנכי אחרי שמעי אמונתכם באדנינו ישוע והאהבה אשר אהבתם את כל הקדשים: ולא אחדל מהודות בעבורכם בהזכירי אתכם בתפילתי: כי יתן לכם אלהי אדנינו ישוע המשיח אבי הכבוד את רוח החכמה והחזון לדעת אתו: ויאיר עיני לבבכם למען תדעו אי זו היא תוחלת קריאתו ואי זה הוא עשר כבוד נחלתו בקדשים: וזאי זה הוא יתרון גדלת גבורתו בנו המאמינים כפי פעלת עצת כחו: אשר פעל במשיח בהעיר אתו מן המתים ויושיבנו לימינו במרומים: ממעל לכל שררה ושלטון וגבורה וממשלה וכל הנקרא בשם לא לבד בעולם הזה כי אם גם בעולם הבא: וישת כל תחת רגליו ויתן אתו לראש על הכל אל העדה: אשר היא גופו מלוא הממלא את הכל בכל:

גם אתכם המתים לפני בפשעיתם וחסאתיכם: אשר התהלכתם בהם לפי דור העולם הזה כרצון שר ממשלת האויר והוא הרוח הפעל כעת בבני המרי: וגם אנחנו כלנו בתוכם הלכנו לפנים בתאות הבשר לעשות חפצי בשרנו ומחשבותינו ונהי אך בני רגז בטבענו כאשר בני אדם: אבל האלהים המלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אתנו: ואחרי היותנו מתים בפשעים החינו עם המשיח בחסד נושעתם: ויעירנו אתו אף הושיבנו במרומים במשיח ישוע: להראות בדרות הבאים את גדלת עשר חסדו בטובתו עלינו במשיח ישוע: כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מתת אלהים היא: ולא מתוך המעשים שלא יתהלל איש: כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח ישוע למעשים טובים אשר הכין האלהים מקדם למען נתהלך בהם: על כן זכרו כי אתם הגוים בבשר הנקראים ערלים כפי הנקראים בני המילה שהיא מעשה ידיים בבשר: כי אתם בעת ההיא הייתם בלי משיח מוזרים לעדת ישראל ונכרים לבריתות ההבטחה באין תקוה ובאין לכם אלהים בעולם: ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים מאז הייתם קרובים בדם המשיח: כי הוא שלומנו אשר עשה השנים לאחד והרס מחיצת הגדר: בבטלו האיבה בבשרו את תורת המצות בגרותיהן לברא בנפשנו את השנים לאיש אחד חדש ויעש שלום: וירצה את שניהם בגוף אחד לאלהים על ידי צליבתו בהמיתו בנפשנו

בתרמית בני אדם ומקשותם אשר שתו להתעות: ¹⁰כי אם נדבר האמת באהבה ונגדלה בכל דבר לו למשיח שהוא הראש: ¹¹אשר ממנו כל הגוף בהיותו מרכב ומדבק בכל חבור השמוש כפי מדת הפעלה הנתונה לכל אבר ואבר ירבה ויגדל להשלמת בנינו באהבה: ¹²והנה זאת אני אמר ומעיד באדון כי מעתה לא תלכו עוד כיתר הגוים ההלכים בהבלי שכלם: ¹³החשכי הדעת ומוזרים לחיי אלהים מפני אולתם אשר בהם כי טח מהשכיל לבבם: ¹⁴אשר השמינו ויתנו את נפשם לזמה לעשות כל תועבה באהבת הבצע: ¹⁵ואתם לא כן למדתם את המשיח: ¹⁶אם אמנם אתם שמעתם ובו למדתם כפי האמת בישוע: ¹⁷אשר תסורו מדרכיכם הראשנים ותפשטו את האדם הישן הנשחת בתאות התרמית: ¹⁸ותתחדשו ברוח שכלכם: ¹⁹ותלבשו את האדם החדש הנברא כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת: ²⁰על כן הסירו מכם את השקר ודברו אמת איש את רעהו כי אברים כלנו יחד איש לאיש: ²¹רגזו ואל תחטאו אל תשקע החמה על רגוכם: ²²וגם לא תתנו מקום לשטן: ²³מי שנגב אל יסף לנגב כי אם ייגע ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו לתת לאיש מחסור: ²⁴כל דבר נבול לא יצא מפיהם כי אם הטוב והמועיל לבנות לפי הצרך למען יתן חן לשמעיו: ²⁵ולא תעצבו את רוח הקדש של אלהים אשר נחתמתם בו אל יום הגאולה: ²⁶כל מרירות וחמה ורגז וצעקה וגדוף תסירו מכם עם כל הרשעה: ²⁷והיו טובים איש אל רעהו ורחמנים וסלחים איש לאחיו כאשר סלח לכם האלהים במשיח:

אֲלֹכֶן לְכוּ בדרך האלהים כבנים חביבים: ²והתהלכו באהבה כאשר גם המשיח אהב אתנו והקריב את נפשו בעדנו לקרבן זבח לאלהים לריח ניחוח: ³אבל זנות וכל טמאה ואהבת בצע בל יזכר ביניכם כאשר נאווה לקדשים: ⁴גם לא נבול פה ודברי סכלות ולעג אשר לא כהגן כי אם קול תודה: ⁵כי זאת ידע תדעו כי כל זנה וטמא ואהב בצע שהוא עבד אלילים אין לו חלק ונחלה במלכות המשיח והאלהים: ⁶אל ישיא איש אתכם בדברי ריק כי בגלל אלה חרון אלהים בא על בני המרי: ⁷על כן אל יהי חלקכם עמהם: ⁸כי מלפנים הייתם חשך ועתה הנכם אור באדנינו היתהלכו נא כבני אור: ⁹כי פרי הרוח כל מעשי חסד וצדק ואמת: ¹⁰ובחנו מה הוא רצוי בעיני אדנינו: ¹¹ואל תשתתפו עם מעשי החשך אשר לא יעשו פרי כי אם הוכח תוכיחו אותם: ¹²כי מה שהם עשים בסתר חרפה היא אך לספר: ¹³אבל כל זאת יגלה כשיוכח על ידי האור כי כל הנגלה אור הוא: ¹⁴על כן הוא אומר עורה הישן וקומה מן המתים ויאר לך המשיח: ¹⁵ועתה ראו והזהרו להתהלך לא ככסילים כי אם כחכמים: ¹⁶מוקירים העת כי הימים רעים המה: ¹⁷על כן אל תהיו חסרי דעת כי אם מבינים לדעת מה הוא רצון אדנינו: ¹⁸ואל תשתכרו מיין המביא לידי פריצות כי אם המלאך ברוח: ¹⁹ושיחו איש לרעהו בתהלות ותשבחות ושירות רוחניות שירו וזמרו לאדני בלבבכם: ²⁰והודו בכל עת על הכל לאלהים אבינו בשם אדנינו ישוע המשיח: ²¹הכנעו איש לאחיו ביראת אלהים: ²²הנשים הכנענה לבעליהן כמו לאדנינו: ²³כי האיש הוא ראש האשה כאשר המשיח הוא ראש העדה והוא מושיע של הגוף: ²⁴אבל כאשר תכנע העדה למשיח ככה גם הנשים לבעליהן בכל דבר: ²⁵האנשים אהבו את נשיכם כאשר גם המשיח אהב את העדה ויתן את נפשו בעדה: ²⁶למען קדשה בדברו אחרי אשר טהרה ברחיצת המים: ²⁷להקימה בכבוד לז לעדה אשר אין בה כתם וקמט וכדומה כי אם למען תהיה קדושה ותמימה: ²⁸כך האנשים חייבים לאהב את נשיהם כגופם כי האהב את אשתו אהב את עצמו: ²⁹כי מעולם לא שנא איש את בשרו כי אם זן ומכלכל אתו כאשר גם האדון את עדתו: ³⁰כי אברי גופו אנחנו משברו ומעצמו: ³¹על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד: ³²וגדול הסוד הזה ואני מפרש אתו על המשיח ועל עדתו: ³³ואולם גם אתם כל איש מכם יאהב את אשתו כנפשו והאשה היא תזהר ותירא את בעלה:

אֲשַׁמְעוּ בנים אל הוריהם באדנינו כי ארח ישר הוא: ³כבד את אביך ואת

אֲשַׁמְעוּ בנים אל הוריהם באדנינו כי ארח ישר הוא: ³כבד את אביך ואת

אגרת פולוס השליח אל הפיליפיים

ויכנע עד מות עד מיתת הצליבה: ¹⁰ על כן גם האלהים הגביהו מאד ויתן לו שם נעלה על כל שם: ¹¹ למען אשר בשם ישוע תכרע כל ברך אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ: ¹² וכל לשון תודה כי אדון הוא ישוע המשיח לכבוד אלהים האב: ¹³ לכן חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא לבד בהיותי עמכם כי עוד יתר עתה אשר אני רחוק מכם תיגעו בתשועת נפשתיכם ביראה וברעדה: ¹⁴ כי האלהים הוא הפעל בכם גם לחפץ גם לפעל כפי רצונו: ¹⁵ עשו כל דבר בלא תלנות ובלא מזמות: ¹⁶ למען תהיו נקיים וטהורים בני אלהים לא מום בס בתוך דור עקש ופתלתל אשר תאירו ביניהם כמאורת בעולם: ¹⁷ מחזיקים בדבר החיים לתהלה לי ביום המשיח אשר לא לחנם רצתי ולא לריק יגעתי: ¹⁸ אבל אם גם אסך על זבח אמונתכם ועבודתה הנני שמח וגם שש עם כלכם: ¹⁹ וככה שמחו אף אתם ושישו עמדי: ²⁰ וקויתי בישוע אדנינו לשלח במהרה אליכם את טימותיוס למען תנוח דעתי בהודע לי דבר מעמדם: ²¹ כי זולתו אין אתי איש כלבבי אשר בלב שלם ידאג לכם: ²² כי כלם את אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: ²³ ואותו ידעתם כי בחון הוא אשר כבן העבד את אביו כן היה אתי בעבודת הבשורה: ²⁴ ואותו אקוה לשלח אליכם מהר כאשר אראה מה יהיה לי: ²⁵ ובטחתי באדנינו אשר גם אנכי אבוא אליכם במהרה: ²⁶ ואחשב מן הצרך לשלח אליכם את אפפרודיטוס אחי ועזרי וחברי בצבא והוא שליחכם ומשרתי בצרכי: ²⁷ יען היותו נכסף לכלכם ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה: ²⁸ אמנם חלה חלה וגם נטה למות אבל האלהים רחם עליו ולא עליו בלבד כי גם עלי רחם שלא יבוא עלי יגון על יגון: ²⁹ לכן מהרתי לשלחו אליכם למען תראהו ותשובו לשמוח וגם ימעט יגוני: ³⁰ על כן קבלהו באדנינו בכל שמחה והוקירוט אנשים כמהו: ³¹ כי בעבור מעשה המשיח הגיע עד מות ותקל נפשו בעיניו למען ימלא את אשר חסרתם בשרתכם אותי:

¹ ובכן אחי שמחו באדנינו הן לכתב ולשנות כזאת אליכם עלי איננו לטרח ולכס הוא לחזוק: ² הזהרו מן הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים הזהרו מן החתוך: ³ כי אנחנו בני המילה העבדים את האלהים ברוח ומתפארים במשיח ישוע ואיננו בטחים בבשר: ⁴ אף כי גם לי יש לבטח בבשר ואם יחשב איש שיוכל לבטח בבשר הנה אני יותר ממנו: ⁵ אשר אני נמול בן שמונת ימים מבני ישראל משבט בנימין עברי מן העברים: ⁶ ולפי התורה פרוש בקנאתי רדף את העדה ולפי צדקת התורה בלי שמץ: ⁷ אך היתרנות האלה כלן חשבתי לי לחסרנות למען המשיח: ⁸ וגם עודני חשב את כלן לחסרון לעמת מעלת ידיעת ישוע המשיח אדני אשר בעבורו חסרתי את נפשי מכל אלה ואחשבם לסחי להרויח את המשיח ולהמצא בו: ⁹ ולא תהיה לי צדקתי מתוך התורה כי אם באמונת המשיח הצדקה הבאה מאת האלהים באמונה: ¹⁰ לדעת אתו ואת גבורת תחיתו והתחברות ענוויו ולהדמות למוותו: ¹¹ אלהיגע אם אוכל אל תחית המתים: ¹² לא כאלו השגתי כבר או כאלו השלמתי אבל ארדף אולי אשיג כאשר גם השיגני המשיח ישוע: ¹³ אחי אינני חשב כי כבר השגתי אך אחת דברתי כי שכח אני את אשר מאחרי ואשתטח אל אשר לפני: ¹⁴ וארדף את מטרת שכר הנצחון אשר הוא בקריאה של מעלה מאת האלהים במשיח ישוע: ¹⁵ ולכן

אפולוס וטימותיוס עבדי המשיח ישוע אל כל הקדשים במשיח ישוע אשר הם בפילפי עם הפקידים והשמששים: ¹ חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: ² אודה לאלהי מדי זכרי אתכם: ³ ותמיד בכל תפלותי אתחנן בשמחה בעד כלכם: ⁴ העל התחברותכם אל הבשורה למן היום הראשון ועד הנה: ⁵ ובטח אני כי המתחיל בכם המעשה הטוב גם יגמרנו עד יום ישוע המשיח: ⁶ כאשר ראוי לי לחשב ככה על כלכם בעבור שאתי אתכם בלבבי במוסרי ובהצדיקי ובחזקי את הבשורה באשר כלכם חברי בחסד: ⁷ כי האלהים לי לעד אשר לכלכם נכספתי באהבת ישוע המשיח: ⁸ ועל זאת מתפלל אנכי כי תרבה ותגדל אהבתכם בהשכל ובכל דעת: ⁹ למען תבחנו את המבחרות והייתם זכים וכלי מכשול עד יום המשיח: ¹⁰ מלאים פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד אלהים ותהלתו: ¹¹ והנני מודיע אתכם אחי כי אשר מצאתני היתה אך ליתרון הבשורה: ¹² עד אשר נגלו מוסרותי במשיח בכל שעור המלך ולכל הנשארים: ¹³ ורוב האחים באדנינו הוסיפו אמץ במוסרותי והתחזקו יותר בלבבם לדבר את הדבר בלי פחד: ¹⁴ והן יש מגידים את המשיח מקנאה וריב ויש מגידים בכונה טובה: ¹⁵ אלה ממריבה מגידים את המשיח לא בלב טהור כי חשבים להוסיף צרה על מוסרי: ¹⁶ ואלה מאהבה באשר הם ידעים כי נתון אנכי להצדיק את הבשורה: ¹⁷ אך מה בכך הלא בכל אופן אם בעלילה או באמת יגד המשיח ואני הנני שמח בזאת וגם אשמח: ¹⁸ כי יודע אני שתהיה לי זאת לישועה בתפלתכם ובעזרת רוח ישוע המשיח: ¹⁹ ואוחיל ואקוה שלא אבוש בכל דבר כי אם בכל בטחון כאשר מאז כן גם עתה יתגדל המשיח בגופי אם בחיי אם במותי: ²⁰ כי המשיח הוא חיי והמות רוח לי: ²¹ אולם אם לחיות בבשר עוד יוסיף לי פרי עמלי אין לי להגיד במה אבחר: ²² כי מושך אני מן השנים נפשי אותה להפטר ולהיות עם המשיח כי זה המבחר: ²³ אבל לעמד עוד בבשר צריך יתר בעבורכם: ²⁴ ואני בטח וידע כי אותר ואעמד עם כלכם יחד לאמץ אתכם ולהגדיל שמחת אמונתכם: ²⁵ למען תרבה על ידי תהלתכם במשיח ישוע בשובי לבוא אליכם: ²⁶ דרך חתנהגו כראוי לבשורת המשיח למען אשמע עליכם אם בבואי לראותכם אם בהיותי רחוק כי קימים אתם ברוח אחת ועזרים אתי בנפש אחת להלחם בעד אמונת הבשורה: ²⁷ ואינכם חרדים מאומה מפני המתקוממים אשר זאת להם אות לאבדם ולכם לישועתכם ומאת האלהים היא: ²⁸ כי נתן לכם בעד המשיח לא לבד להאמין בו כי אם גם להתענות בעדו: ²⁹ כי גם לכם המלחמה אשר ראיתם בי ואשר עתה שמעים אתם עלי:

¹ לכן אם יש תוכחה במשיח אם תנחמות האהבה אם התחברות הרוח אם רחמים וחמלה: ² השלימו נא את שמחתי בהיות לכם לב אחד ואהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד: ³ ולא תעשו דבר בדרך מריבה או כבוד שוא כי אם בשפלות רוח תחשבו איש את רעהו יותר מעצמו: ⁴ כל אחד אל ידאג לאשר לו לבדו כי אם גם לאשר לחברו: ⁵ כי הרוח ההיא אשר היתה במשיח תהי גם בכם: ⁶ אשר אף כי היה בדמות האלהים לא חשב לו לשלל היותו שוה לאלהים: ⁷ כי אם הפשיט את עצמו וילבש דמות עבד וידמה לבני אדם וימצא בתכונתו כבן אדם: ⁸ וישפל את נפשו

מי שהוא שלם בנו כן יחשב ואם תחשבו מחשבה אחרת גם זאת יגלה לכם האלהים: ¹⁰ ורק נהלה באשר הגענו עדיה במעגל אחד יבלב אחד: "אחי היו חברים להלכים אחרי והביטו אל המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם: ¹¹ כי רבים המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם: ¹² כי רבים המתהלכים אשר עליהם אמרתי לכם פעמים הרבה ועתה גם בבכי אני אמר כי הם איבי צלב המשיח: ¹³ אשר אחריתם האבדון אשר כרסם אלהים וכבודם בבשתם וקרבתם הבלי חלד: ¹⁴ כי אזרחותנו בשמים היא ומשם מחכים אנחנו למושיענו אדנינו ישוע המשיח: [Philippians] (3:22) אשר יחליף את גוף שפלותנו להיותו דומה לגוף כבודו כפי כח יכלתו לכבש הכל תחתיו:]

ד ועתה אחי החביבים והחמודים שמחתי ועטרת ראשי עמדו נא כן באדנינו חביבי: ¹ את אבהויה אני מזהיר ואת סונטיכי אני מזהיר להיות לב אחד באדנינו: ² ואתה חברי הנצמד לי באמת אף ממך אני מבקש להיות להן לעזר אשר יגעו עמדי על הבשורה עם קלימים ועם שאר תמכי אשר שמותם יחד בספר החיים: ³ שמחו באדנינו בכל עת ועוד הפעם אמר אני שמחו: ⁴ הענות רוחכם תודע לכל איש קרב הוא האדון: ⁵ אל תדאגו כי אם בתפלה ובתחנונים עם תודה תודיעו בכל דבר את משאלותיכם לאלהינו: ⁶ ושלום אלהים הנשגב מכל שכל ינצר את לבבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע: ⁷ ובכן אחי כל אשר הוא אמת ונכבד וישר וטהור ונעים ואשר שמעו טוב כל מעשה צדק כל מעשה שבח על אלה תשימו לבבכם: ⁸ אשר למדתם וקבלתם ושמעתם וראיתם בי את אלה תעשו ואלהי השלום יהיה עמכם: ⁹ ואני שמחתי מאד באדנינו כי עתה הפעם החלפתם כח להשיח עלי וגם משגיחים הייתם עד כה אך לא עלתה בידכם: ¹⁰ ולא ממחסור אדבר כן כי למדתי להסתפק במה שיש לי: ¹¹ ידעתי לענות אף ידעתי להותיר מחנך אני בכל ענין ואופן הן לשבע הן לרעב הן להותיר הן לחסר: ¹² כל זאת אוכל בעזרת המשיח הנותן כח בקרבי: ¹³ אבל היטבתם לעשות בהתחברכם אלי בצרתי: ¹⁴ וידעתם גם אתם פיליפיים כי בראשית הבשורה כצאתי ממקדוניה לא התחברה לי אחת מן הקהלות בעשק משא ומתן כי אם אתם בלבד: ¹⁵ כי גם בתסלוניקי שלחתם לי את צרכי פעם ושתיים: ¹⁶ ולא שאבקש את המתן אך אבקש הפרי אשר ירבה בחשבונכם: ¹⁷ ואני קבלתי את הכל ויש לי די והותר ואני נמלאתי ריח ניחח בקבלי מידי אפרודיטוס את כל אשר שלחתם זבח ערב ורצוי לאלהים: ¹⁸ ואלהי הוא ימלא את כל צרככם כעשר כבודו במשיח ישוע: ¹⁹ ולאלהים אבינו הכבוד לעולמי עולמים אמן: ²⁰ שאלו לשלום כל קדוש במשיח ישוע האחים אשר עמדי שאלים לשלומכם: ²¹ כל הקדשים שאלים לשלומכם וביותר אלה אשר מבית הקיסר: ²² חסד ישוע המשיח אדנינו עם כלכם אמן:

אגרת פולוס השליח אל הקולסים

התהלכו בו: משרשים ונבנים בו וקימים באמונה כאשר למדתם ומרבים בתודה בה: ה'זהירו פן יוליך איש אתכם שולל בפילסופיה ובמדוחי שוא לפי קבלת בני האדם ויסדות העולם ולא על פי המשיח: כי בו בגופו שכן כל מלא האלהות ובו אתם נמלאים: אשר הוא ראש כל שררה ושלטן: ובו אתם גם נמולים מילה שלא בידיים בהפשטת גוף הבשר החוטא היא מילת המשיח: כי נקברתם אתו בטבילה אף קמתם אתו בתחיה על ידי האמונה בגבורת אלהים אשר העירו מן המתים: גם אתכם המתים בפשעים ובערלת בשרכם החיה אתו בסלח לכם את כל פשעיכם: וימחק את השטר המעיד בנו בחקתיו אשר היה לנגדנו וישאהו מתוכנו ויתקעהו בצלב: ויפשט את השרים והשליטים ויתנם ביד רמה לראוה במ ויוליכם שולל בנפשו: ועל כן לא ידין איש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בענין המועדים וראשי חדשים ושבתות: אשר הם על הדברים העתידיים לבא וגופם הוא במשיח: אל תתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שפלות רוח ועבודה מלאכים המהלך בדברים אשר לא ראו עינינו ומלא רוח גאוה על לא דבר משכל בשרו: ויאנינו אחז בראש אשר מחבר ממנו כל הגוף ומאחו בציריו ודבקיו יגדל גדול אלהים: לכן אם מתם עם המשיח ליסודת העולם למה תשתעבדו לחקים כאלו עדכם חיים בעולם: אל תאחו אל תטעם אל תגע: וזהם כלם לכליון בתשמישם לפי מצות אנשים ולמודיהם: הנראים כעין חכמה בעבודה בדויה מלב ובשפלות רוח ובענוי הגוף שלא כהגן רק להשביע הבשר:

לכן אם קמתם עם המשיח בקשו את אשר למעלה אשר המשיח ישב שם לימין האלהים: את אשר למעלה יהגה לבבכם לא את אשר בארץ: כי מתם וחייתם צפונים עם המשיח באלהים: בעת הגלות המשיח אשר הוא חייכם גם אתם תגלו עמו בכבוד: ועל כן תמותו את אבריכם בארץ את הזנות והטמאה והזמה והתאות הרעות ונטות אחרי הבצע אשר היא עבודת אלילים: כי בגלל אלה בא חרון אלהים על בני חמרי: אשר גם אתם הלכתם בהם מלפנים בחיותכם בתוכם: אך עתה הסירו מכם כל אלה את הרגו את הכעס את הרשע את הגדוף ואת דברי נבלה מפיכם: ואל תשקרו איש בעמיתו כי פשטתם את האדם הישן עם פעלותיו: ולבשתם את האדם החדש המתחדש בדעת כצלם בראו: אשר אין שם יוני ויהודי אין מילה וערלה אין לעז וסקותי אין עבד ובן חורין כי המשיח הוא הכל ובכל: לכן אתם כבחירי האלהים הקדשים והחביבים לבשו המון רחמים ונדיבות ונמיכות רוח וענוה וארך אפים: ותשא איש את רעהו ותסלחו בהיות לכם ריב איש עם אחיו כאשר המשיח סלח לכם כן תסלחו גם אתם: ועל כל אלה לבשו האהבה היא אגדת השלמות: ויושלט בלבבכם שלום האלהים אשר נקראתם לו בגוף אחד וזבחו תודה: ודבר האדון ישכן בקרבכם בשפע רב בכל חכמה ותלמדו ותעוררו את נפשכם בתהלות ותשבחות ושירות רוחניות ושירו ליהוה בניעימה בלבבכם: וכל אשר תעשו הן במלין הן בפעל עשו בשם האדון ישוע והודו לאלהים אבינו על ידי: ואתן הנשים הכנענה לבעליכן כראוי באדנינו: ואתם האנשים אהבו את נשיכם ואל תתמרמרו אליהן: הבהנים שמעו אל ילדיכם בכל דבר כי הוא לרצון לאדנינו: כאהבות אל

אפולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו: אל הקדשים והאחים הנאמנים במשיח אשר הם בקולשא חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: נודה לאלהים אבי אדנינו ישוע המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם: אחרי אשר שמענו אמונתכם במשיח ישוע ואהבתכם אל כל הקדשים: הבעבור התקוה הצפונה לכם בשמים ונודעתם לכם מקדם בדבר אמת הבשורה: אשר באה אליכם וגם לכל העולם ותפרה ותרבה כמו גם בתוכם למן היום אשר שמעתם והכרתם באמת את חסד אלהים: כאשר למדתם מן אפרסו חברנו החביב אשר הוא משרת נאמן בעדכם למשיח: והוא גם הודיע אתנו את האבתכם ברוח: הבעבור זאת גם אנחנו למן היום אשר שמענוה לא חדלנו להתפלל בעדכם ולבקש שתמלאו דעת רצון האלהים בכל חכמה ותבונה רוחנית: להתהלך כטוב בעיני האדון וככל רצונו ולעשות פרי בכל מעשה טוב ולרבות בדעת אלהים: להתחזק בכל כח כגבורת כבודו לכל סבלנות וארך רוח עם שמחה: וולתת תודה לאבינו העשה אתנו ראויים לחלק נחלת הקדשים באור: אשר הוא חלצנו מממשלת החשך והעבירנו למלכות בן אהבתו: אשר יש לנו בו הפדיון בדמו סליחת החטאים: והוא צלם האלהים הנעלם ובכור כל נברא: כי בו נברא כל אשר בשמים ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר איננו נראה הן כסאות וממשלות הן שררות ורשויות הכל נברא על ידי ולמענהו: והוא לפני הכל והכל קים בו: והוא ראש גוף העדה אשר הוא ראשית ובכור מעם המתים למען יהיה הראשון בכל: כי כן היה הרצון לשכן בו את כל המלוא: ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום בדם צלבו על ידו הן אשר בארץ הן אשר בשמים: וזוג אתם אשר הייתם מלפנים מוזרים ואיבים בנטות לבבכם אחרי המעשים הרעים: בעתה רצה אתכם בגוף בשרו על ידי מותו להעמידכם לפני קדשים ובלי מום ודפי: ואתם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא תזועו מתוחלת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה לכל הנברא תחת השמים ואני פולוס הייתי לה למשרת: בעתה הנני שמח בענויי אשר אני סבל למענכם ואמלא את החסר ביסורי המשיח בבשרי בעד גופו היא העדה: אשר הייתי לה למשרת כפי פקדת אלהים אשר נתנה לי עליכם למלא את דבר האלהים: את הסוד אשר היה נסתר מעולמים ומדור ודור ועתה נגלה לקדושינו: אשר רצה האלהים להודיעם אי זה הוא עשר כבוד הסוד ההוא בגוים והוא המשיח אשר בכס אשר הוא תקות הכבוד: וזאתו משמיעים אנחנו בהוכיחנו כל איש ובלמדנו כל איש בכל חכמה למען העמיד כל איש שלם במשיח ישוע: ובזאת אף אני עמל ונלחם כפי פעלת כחו הפעל בי בגבורה:

הנני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי על אדויתכם ועל אדות אנשי לודקיא ועל כל אשר לא ראו את פני בשר: למען ינחמו לבותם ונקשרו יחד באהבה ולכל עשר דעת נכונה להשכיל סוד האלהים אבינו וסוד המשיח: אשר צפונים בו כל אצרות החכמה והדעת: וזאת אמר אני לכם למען אשר לא יטעה אתכם איש בשפתי חלקות: כי גם אם בבשרי אני רחוק מכם הנה ברוחי אני אצלכם ואשמח בראתי את תכונתכם ואמץ אמונתכם במשיח: לכן כאשר קבלתם את המשיח את ישוע אדנינו כן גם

תרגיזו את בניכם פן יחתו: ^כהעבדים שמעו בכל דבר אל אדניכם לפי הבשר לא בעבודה למראה העין כמבקשי חן בני אדם כי אם בתם לבב כיראי האלהים: ^ככל אשר תעשו עשו בכל נפשכם כמו ליהוה ולא לבני אדם: ^כיודעתם כי תקבלו מאת יהוה גמול הירשה כי את אדנינו המשיח עבדים אתם: ^כהיכול עשה עול הוא ישא העול אשר עשה ואין שם משא פנים:

ד אתם האדנים תנו לעבדיכם הישר והשוה ודעו כי גם אתם יש לכם אדון בשמים: ^בהתמידו בתפלה ושקדו בה בתודה: ^גוהתפללו גם בעדנו למען יפתח לנו האלהים את שער הדבור לחות את סוד המשיח אשר בעבורו אסור אנכי: ^דלמען אשר אגלה אתו כמשפט עלי לחות: ^ההתהלכו בחכמה עם אשר בחוץ והוקירו את העת: ^ודבריכם יהיו נעימים בכל עת וממלחים במלח למען תדעו להשיב דבר לכל אדם: ^זאת כל הקרת אותי וידיעכם טוכיקוס האח החביב והמשרת הנאמן ועבד עמיתי באדון: ^חאשר לזאת שלחתיהו אליכם למען ידע את דבריכם וינחם את לבבכם: ^טעם אוניסימוס האח הנאמן והחביב אשר הוא מכם המה יודיעו אתכם את כל דברינו פה: ^יארסטרקוס השבוי עמי יחד שאל לשלומכם ומרקוס בן אחות בר נבא אשר צויתם עליו אם יבוא אליכם תקבלהו: ^{יא}וישוע הנקרא יוסטוס אשר הם מן המולים אלה לבדם מן העזרים למלכות האלהים היו לי לנחמה: ^{יב}אפפרס אשר הוא מכם שאל לשלומכם משרת המשיח הנאבק בעדכם בתפלתיו בכל עת למען תעמדו שלמים ומלאים דעת בכל רצון אלהים: ^{יג}כי מעיד אני עליו כי קנאה גדולה הוא מקנא לכם ולאנשי לודקיא ולאנשי הירפוליס: ^{יד}לוקס הרופא החביב ודימס שאלים לשלומכם: ^{טו}שאלו לשלום האחים אשר בלודקיא ולשלום נומפס והקהלה אשר בביתו: ^{טז}ואחרי קראם את האגרת הזאת לפניכם עשו שתקרא גם בקהל לודקיים ואת אשר ללודקיא תקראוה גם אתם: ^{יז}ואמרו אל ארכפוס שית לבך לעבודה אשר קבלתה באדון למען תמלאנה: ^{יח}שאלת השלום מידי אני פולוס זכרו את מוסרי החסד עמכם אמן:

1 סלונים

אפולוס וסלונים וטימותיוס אל קהלת התסלוניםקים באלהים האב ובאדון ישוע המשיח חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: ¹נודה לאלהים על כלכם בכל עת בהזכיר אתכם בתפלותינו: ²בזכרנו תמיד לפני האלהים אבינו את פעל אמונתכם ויגיעת אהבתכם וסבלנות תקותכם לאדנינו ישוע המשיח: ³כי ידענו אחי חביבי האלהים את אשר נבחרתם: ⁴באשר בשורתנו לא היתה לכם בדבור לבד כי גם בגבורה וברוח הקדש ובדעת נאמנה מאד כאשר ידעתם גם אתם את אשר היינו בתוככם למענכם: ⁵ואתם הייתם הלכים בעקבותינו ובעקבות אדנינו בקבלכם את הדבר בתוך עני רב עם חדות רוח הקדש: ⁶עד היותכם מופת לכל המאמינים אשר במקדוניה ובאכיא: ⁷כי מאתכם נשמע קול דבר יהוה לא לבד במקדוניה ואכיא כי אם בכל מקום יצאה אמונתכם באלהים עד שאין לנו צרך לדבר דבר: ⁸כי פיהם המספר מה היה מבואנו אליכם ואיך פניתם מעבודת אלילים ושבתם לאלהים לעבד את אל חי ואמתי: ⁹ולחכות לבנו מן השמים אשר העירו מן המתים לישוע מצילנו מן החרון הבא:

כי אתם אחי הנכם ידעים את מבואנו אליכם כי לא היה לריק: ¹⁰אך אחרי אשר ענינו ולחרפות היינו בפילפי כאשר ידעתם התחזקנו באלהינו להגיד גם לכם את הבשורה בנפתולים רבים: ¹¹כי תוכחנתו איננה מתוך טעות וגם לא מתוך טמאה ולא ברמיה: ¹²כי אם כאשר נחשבנו נאמנים לאלהים להפקיד בידנו את הבשורה כן נדבר ולא כחפצים להיות רצוים לבני אדם כי אם לאלהים הבחן לבותנו: ¹³כי מעולם לא דברנו בשפת חלקות כאשר ידעתם וגם לא למען בצע בצע האלהים עד: ¹⁴גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכס ולא מאחרים אף כי היה לנו מקום להתכבד כשליחי המשיח: ¹⁵אבל הלכנו לאט בתוככם כאמנת מפנקת את בניה: ¹⁶ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לתת לכם לא לבד את בשורת האלהים כי גם את נפשתינו יען כי הייתם חביבים עלינו: ¹⁷הלא תזכרו אחי את יגיעתנו ואת תלאתנו אשר היינו עמלים לילה ויומם לבלתי היות למשא לאיש בבשרנו בקרבכם את בשורת האלהים: ¹⁸עדים אתם ועד האלהים כי בקדש ובצדק ובתמים היינו עמכם המאמינים: ¹⁹ואתם ידעתם כי כאב את בניו הזהרנו את כל אחד מכם ודברנו על לבו: ²⁰ונעז בכס ללכת כראוי לפני האלהים הקורא אתכם למלכותו ולכבודו: ²¹בעבור זאת גם נודה תמיד לאלהים כי אתם בקבלכם מאתנו דבר שמועת האלהים לא קבלתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמת כדבר האלהים אשר הוא גם פעל בכס המאמינים: ²²כי אתם אחי הלכתם בעקבי קהלות האלהים אשר בארץ יהודה במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם כאלה על ידי בני שבטכם כאשר סבלו גם המה על ידי היהודים: ²³אשר אף המיתו את האדון ישוע ואת נביאיהם ואותנו רדפו ואינם טובים בעיני אלהים ואיבים לכל אדם: ²⁴המנעים אתנו מדבר אל הגוים כי יושעו למען אשר ימלאו את חטאתיהם בכל עת וישיגם החרון עד ללכה: ²⁵ואנחנו אחי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב השתדלנו ביותר לראות פניכם בתשוקה רבה: ²⁶ועל כן חפצנו לבוא אליכם אני פולוס פעם ושתיים והשטן עצרנו: ²⁷כי מי תקותנו ומי שמחתנו ועטרת תפארתנו הלא גם אתם לפני אדנינו ישוע המשיח בבואו: ²⁸אמנם אתם כבודנו ושמחתנו:

ועל דבר העתים והזמנים אין צרך לכתב אליכם אחי: ²⁹הלא אף אתם ידעתם היטב כי יום יהוה כנגב בלילה כן בוא יבוא: ³⁰כי בעת אמרם שלום ושלוה יבא עליהם השבר פתאם כחבלים על ההרה ולא יוכלו להמלט:

י' אבל אתם אחי אינכם בחשך ששיג אתכם היום כגנב: י' אתם כלכם בני האור ובני היום לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך: י' לכן אל נא נרדם כמו האחרים כי אם נשקד וננזר: י' כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשתכרים משתכרים בלילה: י' ואנחנו בני היום ננזרה נא ונלבש את שריון האמונה והאהבה וככובע את תקות הישועה: י' יען אשר לא יעדנו האלהים לחרון כי אם לנחל את הישועה על ידי אדנינו ישוע המשיח: י' אשר מת בעדנו למען אם נשקד ואם נישן חיה נחיה עמו יחד: י' על כן נחמו זה את זה ובנו איש את אחיו כאשר גם עשיתם: י' והננו מבקשים מכם אחי להכיר את העמלים בכם ואשר הם נצבים עליכם באדון ומוכיחים אתכם: י' אשר תנהגו במ כבוד עד למעלה באהבה למען פעלתם ויהי שלום ביניכם: י' והננו מזהירים אתכם אחי הוכיחו את הסוררים אמצו את רכי הלבב תמכו את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם: י' וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל עת את הטוב הן לאיש איש מכם הן לכל אדם: י' היו שמחים בכל עת: י' התמידו בתפלה: י' הודו על הכל כי זה רצון האלהים אליכם במשיח ישוע: י' את הרוח לא תכבו: י' את הנבואות לא תמאסו: י' בחנו כל דבר ובטוב אחזו: י' התרחקו מכל הדומה לרע: י' והוא אלהי השלום יקדש אתכם קדשה שלמה וכל רוחכם ונפשכם וגופכם ישמר תמים בבוא אדנינו ישוע המשיח: י' נאמן הקורא אתכם אשר גם יעשה: י' אחי התפללו בעדנו: י' שאלו לשלום כל האחים בנשיקה הקדשה: י' הנני משביעכם באדון שתקרא האגרת הזאת באזני כל האחים הקדשים: י' חסד ישוע המשיח אדנינו עמכם אמן:

2 סלוניס

מתהלך על פי הקבלה אשר קבל מאתנו: 'הלא ידעתם אף אתם איך עליכם להתהלך כמונו כי לא נהגנו דרך מעות בתוכם: 'גם לא אכלנו לחם איש חנם כי ביגיעה ותלאה לילה ויומם היינו עמלים לבלתי היות לאיש מכם למשא: 'לא בעבור שאין לנו הרשות לזאת כי אם לתת אתנו לכם למופת ללכת בעקבותינו: 'כי גם בהיותנו אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה לעבד גם אכול לא יאכל: 'כי שמענו שיש בכם אנשים המעקשים את דרכיהם ואינם עבדים מאומה ומבלים ימיהם בהבלים: 'ואנשים כאלה נצוה אותם ונבקש מהם באדנינו ישוע המשיח לעבד בנחת למען יאכלו את לחמם: 'זאתם אחי אל תלאו בעשות הטוב: 'ואם לא ישמע איש אל דברנו באגרת הזאת אתו תרשמו לכם ואל תתערבו עמו למען יבוש: 'ואך לא כאיב תחשבהו כי אם תוכיחו כאח: 'והוא אדון השלום הוא יתן לכם את השלום תמיד ובכל פנים: 'יהי האדון עם כלכם: 'שאלת השלום מידי אני פולוס והיא האות בכל האגרות כן אנכי כתב: [II Thessalonians (3:19) חסד ישוע המשיח אדנינו עם כלכם אמן:]

אפולוס וסלונוס וטימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים אבינו ובאדנינו ישוע המשיח: 'חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 'חיבים אנחנו להודות בכל עת לאלהים עליכם אחי כראוי כי אמונתכם גדלה מאד ורבה אהבת כלכם איש לרעהו: 'עד כי נתהלל בכם אף אנחנו בקהלות אלהים על סבלנותכם ועל אמונתכם בכל הרדיפות ובכל הלחץ אשר סבלתם: 'הלאות צדקת משפט אלהים למען תמצאו ראויים למלכות האלהים אשר בעבורה גם תענו: 'באשר צדיק האלהים לגמל לחץ ללחצים: 'ולכם הנלחצים רוחה אתנו יחד בהגלות האדון ישוע מן השמים עם מלאכי עזו: 'באשר להבה להשיב נקם לאשר לא ידעו את האלהים ולא שמעו לבשורת אדנינו ישוע המשיח: 'אשר ישאו משפט אבדן עולם מאת פני האדון ומהדר גאונו: 'בבאו ביום ההוא להכבד בקדשיו ולהתפלא בכל המאמינים כי האמנתם לעדותנו אליכם: 'לכן גם נתפלל בעדכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו ראויים אל אשר אתם מקראים וימלא בעז כל חפצכם בטוב וכל מעשה אמונתכם: 'למען יכבד בכם שם ישוע אדנינו ואתם תכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדנינו ישוע המשיח:

בהננו מבקשים מכם אחי על אדות ביאת אדנינו ישוע המשיח ואסיפתנו אליו: 'אשר לא תטרף דעתכם פתאם ואשר לא תבהלו לא ברוח ולא בדבור ולא באגרת כמו שלוחה מאתנו כאלו הגיע יום המשיח: 'אל יתעה אתכם איש בשום אופן כי לא יבא בטרם יהיה בראשונה המרד ונגלה איש החטאה בן האבדון: 'המתקומם והמתרומם על כל הנקרא אל או עבודה עד כי גם ישב בהיכל האלהים כאלהים ומראה את עצמו כי אלהים הוא: 'הלא תזכרו כי בעוד היותי אתכם דברתי אלה אליכם: 'ועתה ידעתם מה שימנעוהו מלהגלות בעתו: 'כי סוד הרשע כבר החל לפעל רק שיוסר מתוך המנע עד כה: 'ואז יגלה הרשע אשר ימיתנו האדון ברוח שפתיו וישביטנו בהופעת ביאתו: 'ואת אשר יבוא כחזקת השטן ברב כח ובאותות ובמופתים שקר: 'ובכל מרמת און באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת להושע: 'ובעבור זאת ישלח להם האלהים מדוחי שוא להאמין בשקר: 'למען ידונו בל אשר לא האמינו באמת כי אם רצו בעולה: 'אבל אנחנו חיבים להודות לאלהים בכל עת בעבורכם אחי חביבי האדון אשר האלהים בחר בכם מראשית לישיעה בקדוש הרוח ובאמונת האמת: 'לזאת קרא אתכם בבשורתנו לנחלת כבוד אדנינו ישוע המשיח: 'ולכן אחי עמדו והחזיקו בקבלות אשר למדתם אם בדברנו אם באגרתנו: 'והוא אדנינו ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהב אתנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם ותקוה טובה: 'הוא ינחם את לבבכם ויכוונן אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

לעוד אחי התפללו בעדנו אשר ירוץ דבר יהוה ויכבד כמו גם בקרבכם: 'ואשר ננצל מן האנשים התעים והרעים כי לא לכל אדם האמונה: 'אבל נאמן הוא האדון אשר יחזק אתכם וישמרם מן הרע: 'ואנחנו בטוחים עליכם באדנינו כי תעשו וגם תוסיפו לעשות את אשר נצוה: 'והאדון הוא יישר את לבבכם לאהבת האלהים ולסבלנות המשיח: 'והננו מצוים אתכם אחים בשם אדנינו ישוע המשיח אשר תבדלו מכל אח מעקש דרכיו ואיננו

1 טימותי

אפולוס שליח ישוע המשיח כמצות האלהים מושיענו והאדון ישוע המשיח תקותנו: ²אל טימותיוס בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלוש מאת אלהים אבינו והמשיח ישוע אדנינו: ³הנה בלכתי למקדוניה בקשתי ממך לשבת באפסוס למען תזהיר מקצת אנשים שלא יורו תורה זרה: ⁴ולא ישימו לבם להגדות וללמודי תולדות אין קץ המביאים יותר לשאלות מלבנות בית אלהים באמונה: ⁵כי תכלית המצוה היא האהבה בלב טהור וברוח טובה ובאמונה לא צבועה: ⁶יש אשר תעו ממנה ויפנו אחרי למודי תהו: ⁷בחשבם להיות מורי תורה ואינם מבינים מה הם אמרים ומה הם מחליטים: ⁸אבל ידענו כי התורה טובה היא אם יתנהג בה האדם כתורה: ⁹בדעתו זאת כי חק לא הושם בעבור הצדיק אלא בעבור הסוררים והמרדדים הרשעים והחטאים עשי זמה ונבלה מכי אב ומכי אם ומרצחים: ¹⁰זונים ושכבים את זכר וגנבי נפש וכזבים ונשבעים לשקר וכל מעשה הפך מן הלקח הבריאי: ¹¹כפי בשורת כבוד האל המברך אשר פקדה עלי: ¹²והנני מודה לישוע המשיח אדנינו המאזרני חיל כי חשבני נאמן וישימני למשרת לו: ¹³אתי אשר מלפנים הייתי מגדף ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתי מבלי דעת באין אמונה: ¹⁴ויגדל עלי במאד מאד חסד אדנינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע: ¹⁵נאמן הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם להושיע את החטאים אשר אנכי הגדול בהם: ¹⁶ובעבור זאת רחמתי למען אשר יראה ישוע המשיח בי בראשונה את כל ארץ רוחו להיותי למופת לכל אשר יבאו להאמין בו לחיי עולם: ¹⁷ולמלך עולמים לאלהים הקים לעד והנעלם מעין והחכם לבדו לו הכבוד וההדר לעולמי עולמים אמן: ¹⁸את המצוה הזאת אני מצוץ בני טימותיוס כפי הנבואות הקדמות עליך שתלחם לפיהן המלחמה הטובה: ¹⁹ללאחז באמונה וברוח הטובה אשר יש מאסים בה ותשבר אני אמנותם: ²⁰ימיהם הומניוס ואלכסנדר אשר מסרתים לשטן למען יסורו לבלתי גדף עוד:

בועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות ותחנונים ובקשות ותודות בעד כל בני אדם: ²בעד המלכים וכל השליטים למען נחיה חיי השקט ובטח בכל חסידות וישר: ³כי כן טוב ורצוי בעיני אלהים מושיענו: ⁴אשר חפצו שיושעו כל בני האדם ויגיעו להכרת האמת: ⁵כי אחד הוא האלהים ואחד הוא העמד בין אלהים ובין בני אדם הוא בן אדם המשיח ישוע: ⁶אשר נתן את נפשו כפר בעד כל זאת העדות הבאה בעתה: ⁷אשר אני הפקדתי לה לכרוז ולשליח אמת אני אמר במשיח ולא אשקר מורה הגויים באמונה ובאמת: ⁸לכן רצוני שיתפללו האנשים בכל מקום וישאו ידיהם קדש בלי כעס ומדון: ⁹וכן גם הנשים תתיפינה בתלבשת נאה עם בשת פנים וצניעות לא במחלפות הראש לא בזהב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים: ¹⁰אלא כמו שהוא הגון לנשים אשר בחרו להן יראת אלהים במעשים טובים: ¹¹האשה תלמד דומם בכל הכנעה: ¹²ויואיני נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתנשא על האיש אלא תדום: ¹³כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חוה: ¹⁴ואדם לא נפתה כי האשה שמעה לקול המשיח ותבא לידי עברה: ¹⁵אבל תושע בלדתה בנים אם תעמדנה באמונה ובאהבה ובקדשה עם הצניעות:

אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתאוה מעשה טוב: ²ופקיד העדה צריך להיות איש אשר אין בו דפי בעל אשה אחת משל ברוחו צנוע ונחמד לבריות מכניס ארחים ומבין ללמד ולא אהב יין ולא נוח להכות ולא בצע בצע רע: ³כי אם דן לכף זכות ולא בעל קטטה ולא אהב כסף: ⁴ויהי מנהיג את ביתו בטוב ומדריך את בניו למשמעתו בכל הישר: ⁵כי אם לא ידע איש להנהיג את ביתו איככה יוכל לדאג לעדת אלהים: ⁶ואל יהי תלמיד הדש למען לא ירהב לבו ויפל בדין המשטיין: ⁷והוא גם צריך לשם טוב בפי אלה אשר בחוץ פן יפל בחרפה ובמוקש המשטיין: ⁸וכן גם השמשים יהיו ישרים ולא מחליקי לשון ולא אהבים סבא יין ולא נטים אחרי בצע רע: ⁹כי אם ישמרו את סוד האמונה ברוח טהורה: ¹⁰וגם אלה יבחנו בראשונה ואחר כן ישמשו אם אין בהם דפי: ¹¹וככה הנשים תהיינה ישרות ולא מלשינות משלות ברוח ונאמנות בכל: ¹²השמשים יהיו כל אחד בעל אשה אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם: ¹³כי המשמשים היטב יקנו לעצמם מעלה טובה ובטחון רב באמונת המשיח ישוע: ¹⁴זאת אני כתב אליך ואקוה לבא אליך במהרה: ¹⁵ואם אחר הנה תדע איך להתנהג בבית האלהים שהיא עדת אלהים חיים עמוד האמת ומכונה: ¹⁶ויובדי גדול סוד החסידות אלהים נגלה בבשר נצדק ברוח נראה למלאכים הגד בגוים נתקבל באמונה בעולם נעלה בכבוד:

אבל הרוח אמר בפרוש כי באחרית הימים יהיו אנשים אשר יסורו מן האמונה בפנותם אל הרוחות המטעות ואל תורת השדים: ²דברי שקרים בחנפה ונכזבים הם במדעת: ³אסורים לקחת אשה ומנעים ממיני מאכל אשר בראם האלהים שיאכלות בתודה המאמינים וידעי האמת: ⁴כי כל בריאת אלהים טובה היא ואין דבר משקץ אם יאכל בתודה: ⁵כי יקדש בדבר אלהים ובתפלה: ⁶אם תשים כזאת לפני אחיך משרת טוב תהיה לישוע המשיח מגדל בדברי האמונה ובלקח הטוב אשר דבקת אחריו: ⁷אך התרחק מהגדות פסולות ובלות והרגל עצמך בחסידות: ⁸כי הרגל הגוף יועיל מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש לה הבטחת חיי העולם הזה והעולם הבא: ⁹נאמן הדבר הזה וראוי על כל להתקבל: ¹⁰כי לזאת אנחנו גם יגיעים גם נעלבים על אשר הוחלנו לאלהים חיים שהוא המושיע לכל האדם וביותר למאמינים: ¹¹את זאת תצוה ותלמד: ¹²אל יבזו איש את בחורותיך אך היה מופת למאמינים בדבור במעשה באהבה ברוח באמונה ובטהרה: ¹³והיה שקוד לקרות ולהוכיח ולהורת עד כי אבוא: ¹⁴ואל תקל בעיניך מתנת החסד אשר בך הנתונה לך בנבואה עם סמיכת ידי הזקנים: ¹⁵ולאלה תשית לבך ובהם היה למען תראה הצלחתך לכל: ¹⁶ישית לבך לנפשך ולהוראה והחזק בזה כי בעשותך כן תושיע את נפשך ואת נפש השמעים אליך:

ואל תגער בזקן כי אם תזהירנו כאב לך ואת הצעירים כאחים: ²את הזקנות כאמות ואת הצעירות כאחיות ובכל טהרה: ³כבד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה: ⁴וכי יהיו לאלמנה בנים או בני בנים הם ילמדו לראשונה לעשות חסד עם ביתם ולשלם גמול לאבותם כי זה הוא טוב ורצוי לפני האלהים: ⁵אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחידה שמה

אלהים מבטחה ומתמדת בתפלות ובתחנונות לילה ויומם: 'אך המענגה מתה היא בחייה: 'וזאת תצוה למען תהיינה בלא דפי: 'אבל מי שלא יפרנס את קרוביו וביותר את בני ביתו כפר באמונה והוא גרוע מאשר איננו מאמין: 'אלמנה אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר היתה אשת איש אחד: 'ויש לה עדות על מעשיה הטובים שגדלה בנים והכניסה ארחים ירחצה את רגלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב: 'אבל האלמנות הצעירות אל תקבל כי בהטות יצרן את לבן מן המשיח חשקות הן להיות לאיש: 'ודינן עליהן כי בגדו באמונתן הראשונה: 'ועוד בהיותן עצלות למדו לשוטט מבית לבית ולא לבד עצלות כי אף מפטפות ורדפות אחר חדשות ומדברות את אשר לא יתכן: 'על כן רצוני כי הצעירות תהיינה לאיש ללדת בנים ולהנהיג את בתיהן ולא לתת לאיב תאנה לחרף: 'כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן: 'ובן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעזרו אתן ולא תהיינה למשא על הקהל כדי שיוכל להספיק לאלה אשר הנה אלמנות באמת: 'הזקנים המיטיבים לנהל ראויים הם למשנה כבוד וביותר העמלים בדבר ובהוראה: 'כי הכתוב אמר לא תחסם שור בדישו ועוד נאמר הפעל שוה בשכרו: 'אל תקבל שטנה על הזקן בלתי אם על פי שנים או שלשה עדים: 'את החטאים תוכיח בפני כל למען ייראו גם האחרים: 'הנני מעיד כך נגד האלהים ואדיננו ישוע המשיח ונגד בחירי המלאכים אשר שמור תשמר את זאת בלי משפט נמהר ולא תעשה דבר במשא פנים: 'אל תהי נמהר בסמיכת ידיך על אדם ולא תשתתף לחטאת אחרים שמר את נפשך בטהרה: 'אל תרבה לשתות עוד מים כי אם קח מעט יין בעבור בטנך ואשר פעמים רבות חלה אתה: 'יש בני אדם אשר חטאתיהם גלויות ומקדימות לדין ויש מהם אשר הנה הלכות אחריהם: 'וזככה גם המעשים הטובים גלויים המה ואשר אינם כן לא יוכלו להסתר:

כל אשר הם תחת על העבדות יחשבו את אדניהם ראויים לכל כבוד למען לא יחלל שם האלהים והלקח: 'זאלה אשר אדניהם בני אמונה אל יקלו אתם על היותם אחים כי אם יעבדום ביותר בעבור כי מאמינים ואהובים הם המשתדלים לגמל חסד את זאת תלמד וחצוה: 'האיש אשר יורה תורה אחרת ולא יעמד בדברים הבריאים של אדיננו ישוע המשיח ובלקח החסידות: 'נפשו עפלה ולא ידע מאומה כי אם חלה הוא בשאלות ומחלקות מלים המביאים לידי קנאה ומריבה וגדופים וחשד רע: 'וכוחי הבל של אנשים נשחתי דעת ומחסרי אמת השמים את החסידות לדבר בצע סור מאנשים כאלה: 'ואף אמנם יתרון גדול היא החסידות עם לב שמח בגורלו: 'כי לא הבאנו מאומה לעולם בידוע שגם לא נוכל להוציא ממנו מאומה: 'ועל כן אם יש לנו מזון וכסות נסתפקה בהם: 'אבל המבקשים להעשיר יפלו בנסיון ובמוקשים וברב תאות סבלות ומשחיתות המשקיעות את האדם בשחת ובאבדון: 'כי שרש כל הרעות אהבת הכסף ויש אשר ערגו לו ויסורו מן האמונה ויעציבו את נפשם במכאבים רבים: 'ואתה איש האלהים ברח לך מאלה ורדף צדקה וחסידות ואמונה ואהבה וסבלנות וענוה: 'הלחם המלחמה הטובה של האמונה ואחזו חיי עולמים אשר נקראת להם והודית הודאה יפה בפני עדים רבים: 'הנני מצוך נגד האלהים המחיה את כל ונגד המשיח ישוע אשר העיד ההודאה היפה לפני פנטיס פילטוס: 'כי שמור תשמר את המצוה באין שמץ ודפי עד הופעת המשיח ישוע אדיננו: 'אשר יראנה בעתה המברך והשליט לבדו מלך המלכים ואדני האדנים: 'אשר הוא לבדו חי וקים והוא הדר באור נשגב ואיש לא ראהו ולא יוכל לראונו ולו הכבוד וגבורת עולמים אמן: 'את עשירי העולם הזה תצוה שלא ירום לבבם גם לא יבטחו בעשר הבוגד כי אם באלהים חיים המספיק לנו די והותר לשבע: 'ויגמלו טוב ויעשירו במעשים טובים לתת מהונם ולעזר לזולתם: 'ויאצרו להם אוצר ליסוד טוב לעתיד שישגו את חיי העולם: 'אתה טימותיוס שמר את הפקדון והתרחק מדברי הבל הפסולים ומן וכוחי המדע הנקרא כן בשקר: 'אשר יש מתפארים בו ויתעו מן האמונה: [Timothy (I 6:22)] החסד עמד

2 טימותי

כל הקורא את שם המשיח: כי בבית גדול לא כלי זהב וכסף בלבד אלא גם של עץ ושל חרש ומהם לכבוד ומהם לבזיון: ²והנה אם טהר איש את נפשו מאלה יהיה כלי לכבוד מקדש ומועיל לבעל הבית מוכן לכל מעשה טוב: ³ברח לך מתאות הנעורים ורדף צדק ואמונה ואהבה ושלוש עם כל הקראים אל יהוה בלב טהור: ⁴ותרחק מן השאלות התפלות באין מוסר באשר תדע כי אך קטטה מולידות הנה: ⁵ועבד האדון לא יתקוטט אלא יהי נוח לכל ומבין ללמד וסבלן: ⁶ומיסר בנמיכות רוח את המתנגדים אולי יתן האלהים בלבבם לשוב להכרת האמת: ⁷ויעירו ממוקשי השטן אשר צדם בהם לרצונו:

גוזאת תדע כי באחרית הימים יבאו עתים קשות: ⁸כי יהיו האנשים אהבי עצמם ואהבי בצע והוללים וגאים ומגדפים וממרים באבותם וכפויי טובה ולא חסידים: ⁹חסרי אהבה ובוגדים ומלשינים וזוללים ואכזרים ושנאי טוב: ¹⁰ומסרים ופחזים וגבתי רוח והלכים אחרי תענוגים יותר מאחרי האלהים: ¹¹ואשר דמיון חסידות להם ומכחשים בכחה ואתה סור מאלה: ¹²כי יש בהם הבאים בלאט אל הבתים ושבים נשים טעונות חטאים ונתעות בתאות שנות: ¹³הלמדות תמיד ולעולם אינן יכלות לבוא לידיעת האמת: ¹⁴כי כמו יניס וימבריס אשר קמו על משה כן גם אלה מתקוממים אל האמת אנשים אשר נשחתה דעתם ונמאסים בדבר האמונה: ¹⁵אכן לא יוסיפו להצליח כי שגעונם יגלה לכל כאשר קרה גם את האנשים ההם: ¹⁶אבל אתה הלכת אחרי בהוראה ובהנהגה וברצון ובאמונה ובארץ הרוח ובאהבה ובסבלנות: ¹⁷ואברדיפות ובענוים אשר מצאוני באנטיוכיא ובאקוניה ובלוסטרא ואלה הרדיפות סבלתי ומכלן הצילני האדון: ¹⁸וגם כל החפצים לחיות חיי חסידות במשיח ישוע המה ירדפו: ¹⁹ואנשים רעים וקסמים יוסיפו סרה מתעים ונתעים: ²⁰אבל אתה עמד במה שלמדת והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת ממנו: ²¹ומנעורייך ידעת את כתבי הקדש היכלים להחכימך אל הישועה על ידי האמונה במשיח ישוע: ²²כי כל הכתוב נכתב ברוח אלהים גם מועיל להורת ולהוכיח ולישר וליסר בצדק: ²³למען אשר יהיה איש האלהים תמים ומהיר לכל מעשה טוב:

דלכן אני מעיד בך נגד האלהים ונגד אדנינו ישוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים בהופעתו ובמלכותו: ²⁴הכרו את הדבר והתמד בין בעתו בין שלא בעתו הוכח וגער והזהר בכל ארך רוח והוראה: ²⁵כי בוא תבא העת אשר לא יכילו את הלך הבריא כי אם כאות נפשם יקבצו להם מורים לשעשעי אזנים: ²⁶ויטו אזניהם מן האמת ויפנו אל ההגדות: ²⁷אבל אתה היה ער בכל סבל הרעות ועשה מלאכת המבשר ומלא את שרותך: ²⁸כי עתה זה אסך נסך ועת פטירתי הגיעה: ²⁹המלחמה הטובה נלחמתי את המרוצה השלמתי את האמונה שמרתי: ³⁰ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר ביום ההוא יתנו לי האדון השפט הצדיק ולא לי לבדי כי גם לכל אהבי הופעתו: ³¹חוושה לבוא אלי במהרה: ³²כי דימס עזבני באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי וקריסקיס הלך לגלטיא וטיטוס לדלמטיא: ³³ולוקס הוא לבדו עמדי קח את מרקוס והביאהו אתך כי יועיל לי למאד לעבודה: ³⁴את טוביקוס שלחתי לאפסוס: ³⁵את

אפולוס שליח ישוע המשיח ברצון האלהים לפי הבטחת החיים אשר בישוע המשיח: ³⁶אל טימותיוס בנו החביב חסד ורחמים ושלוש מאת אלהים אבינו ומאת המשיח ישוע אדנינו: ³⁷מודה אני לאלהים אשר אני עבד אותו מימי אבותי ברוח טהורה כי תמיד אזכרך בתפלותי לילה ויומם: ³⁸ונכספתי לראותך בזכרי את דמעוטיך למען אמלא שמחה: ³⁹כי באתי לזכר את אמונתך בלתי צבועה ששכנה כבר בלואיס זקנתך ובאבניקה אמך ומבטח אני כי תשכן גם בך: ⁴⁰על כן אזכריך שתעורר את מתנת האלהים הנתונה לך בסמיכת ידי: ⁴¹כי האלהים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח גבורה ואהבה ומוסר: ⁴²לכן אל תבוש לא מעדות אדנינו ולא ממני אסירו כי אם תסבל הרעות גם אתה כמוני על הבשורה כפי כח האלהים: ⁴³אשר הוא הושיענו וקראנו בקריאה קדושה לא לפי מעשינו כי אם לפי עצתו וחסדו הנתן לנו במשיח ישוע לפני ימות עולם: ⁴⁴ועתה נגלה בהראות מושיענו ישוע המשיח אשר בטל את המות ויוצא לאור על ידי הבשורה את החיים ואת אשר איננו עובר: ⁴⁵אשר הפקדתי להיות לה כרוז ושליח ומורה הגוים: ⁴⁶ובעבור זאת אסבל כאלה ולא אבוש כי יודע אנכי במי האמנתי ומבטח אנכי כי היכלת לו לשמר את פקדוני עד היום ההוא: ⁴⁷החזק בתכונת הדברים הבריאים אשר שמעת ממני באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע: ⁴⁸שמר את הפקדון הטוב בעזרת רוח הקדש השכן בנו: ⁴⁹וזאת אתה יודע כי פנו ממני כל אשר באסיא ובתוכם פוגלוס והרמוגניס: ⁵⁰יתן האדון רחמים לבית אניסיפורוס כי פעמים רבות השיב את נפשי ולא בוש ממוסרי: ⁵¹כי אם בהיותו ברומי יגע לבקשני עד כי מצאני: ⁵²יתן לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההוא ורב שרותו אשר שרת באפסוס אתה ידעת היטב:

בלכן בני התחזק בחסד אשר במשיח ישוע: ⁵³זאת אשר שמעת ממני בפני עדים רבים תפקידנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים ללמד גם את האחרים: ⁵⁴יסבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחמת ישוע המשיח: ⁵⁵איש יצא לצבא לא יתערב בעשקי החיים למען יהיה רצוי לשר הצבא: ⁵⁶וגם אם נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט: ⁵⁷האכר העבד הוא יאכל ראשונה מפרי האדמה: ⁵⁸בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר: ⁵⁹זכור תזכר את ישוע המשיח הנעור מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתו: ⁶⁰אשר בעבורה אני נשא רעות עד למוסרות כעשה עול אבל דבר האלהים איננו נאסר: ⁶¹ועל כן אסבל את כל למען הבחירים למען ישיגו גם המה את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולמים: ⁶²נאמן הדבר הזה כי אם מתנו אתו גם אתו נחיה: ⁶³אם נסבל גם נמלך אתו ואם ננכר גם הוא ינכר אתנו: ⁶⁴אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכחש בעצמו לא יוכל: ⁶⁵וזאת הזכר להם והעד לפני האדון שלא לעשק במחלקת מלים אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים: ⁶⁶היה שקוד להתיצב נאמן לפני אלהים וכפעל אשר לא יבוש המחלק על נכון דבר האמת: ⁶⁷אבל תרחק מדברי הבל הפסולים כי יוסיפו הרבות רשע: ⁶⁸ושיחתם כרקב תאכל סביב אשר מהם הומניוס ופיליטוס: ⁶⁹אשר תעו מן האמת באמרים כי תחית המתים כבר היתה ויבלבלו אמונת קצת אנשים: ⁷⁰אך איתן הוא יסוד האלהים וזה חותמו ידע יהוה את אשר לו ועוד יסור מעול

המטפחת שהנחתי בטרואס אצל קרפוס הביאהו אתך בבואך ואף את הספרים ובפרט את המגלות של קלף: ^יאלכסנדר חרש הנחשת עשה לי רעות רבות ישלם לו יהוה כמעשיו: ^יוגם אתה השמר לך ממנו כי מרו מרה את דברינו: ^יבהתנצלותי הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזבוני אל יחשב להם עון: ^יאבל האדון הוא עזרני וחזקני למען תשלם על ידי הבשורה וישמעוה כל הגוים ואנצל מפי אריה: ^יויצילני האדון מכל מעשה רע ויושיעני אל מלכותו שבשמים לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: ^ישאל לשלום פריסקה ועקילס ובית אניסיפורוס: ^כארסטוס נשאר בקורנתוס ואת טרופימוס הנחתי חולה במילטוס: ^כחוושה לבוא לפני הסתיו אובולוס ופודיס ולינוס וקלודיה והאחים כלם שאלים לשלומך: ^כבאדנינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם אמן:

אגרת פולוס אל-טיטוס

ושנאים איש את אחיו: ¹אמנם כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם: ²אז לא בגלל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מתוך חסדו על ידי טבילת התולדה השניה וחדוש רוח הקדש: ³אשר שפך עלינו למכביר על ידי ישוע המשיח מושיענו: ⁴למען נצדק בחסדו ונירש לפי התקווה את חיי העולמים: ⁵נאמן הוא הדבר ורצה אני כי תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמינים לאלהים לעשק במעשים טובים עשות כאלה טוב הוא ומועיל לאדם: ⁶אבל תרחק מן השאלות התפלות ומלמודי תולדות ומן הקטטות ומחלקות בעניני החקים כי אין בהן מועיל והבל הנה: ⁷ואיש החולק על האמונה אם הוכח פעם ושתיים שטה מעליו: ⁸יודע כי איש כזה איש תהפכות הוא וחוטא בהרשיע את נפשו: ⁹כאשר אשלח אליך את ארטמס או את טוביקוס תמהר לבוא אלי לניקפליס כי גמרתי בלבי לשבת שם בימי הסתיו: ¹⁰השתדל ללות על דרכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא יחסרו דבר: ¹¹וילמדו גם אנשי עדתנו לעשק במעשים טובים לעזר בכל מחסור פן יהיו בלי פרי: ¹²וכל אשר עמדי שאלים לשלומך שאל לשלום האהבים אתנו באמונה החסד עם כלכם אמן:

אפולוס עבד אלהים ושליח ישוע המשיח לפי אמונת בחירי אלהים ודעת האמת אשר לחסידות: ¹³עלי תקות חיי העולם אשר הבטיח לפני ימות עולם האל אשר לא ישקר: ¹⁴וגלה במועדו את דברו על ידי הקריאה המפקדה בידי על פי מצות האלהים מושיענו: ¹⁵אל טיטוס בנו האמתי לפי אמונה אחת חסד ורחמים ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח מושיענו: ¹⁶הלזאת עזבתיך בקריטי למען תשלים את החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתך: ¹⁷אם ימצא איש תם ובעל אשה אחת ויש לו בנים מאמינים ואין עליהם טענת פריצות ואינם סוררים: ¹⁸כי פקיד העדה צריך להיות איש תם כסכן לאלהים לא עמד על דעתו ולא רגז ולא אהב יין ולא בעל אגרף ולא נטה אחרי הבעע: ¹⁹כי אם יהי מכניס ארחים ואהב טוב וצנוע וצדיק וקדוש וכבש את יצרו: ²⁰ומחזיק בדבר הנאמן כפי ההוראה למען יהיה בכחו להזהיר בלקח הבריא ולהוכיח את המריבים: ²¹כי יש הרבה מרדים מדברי הבל ומתעי נפש ובפרט מן המולים: ²²אשר סכור יסכר פיהם ההפכים בתים כלם בהורותם דברים לא כנים עקב בעע: ²³וכבר אמר אחד מהם נביאם אשר בתוכם בני קריטי כזבים הם מעולם וחיות רעות וכרשים עצלים: ²⁴והעדות הזאת אמת היא ובעבור כן תוכיחם תוכחה קשה למען יהיו בריאים באמונה: ²⁵ולא ישימו לב אל הגדות היהודים ואל מצות האנשים הסרים מן האמת: ²⁶הן הכל טהור לטהורים אבל לנטמאים ולאינם מאמינים אין דבר טהור כי נטמאה גם דעתם גם רוחם: ²⁷אמרים המה כי ידעו את האלהים ובמעשיהם כופרים בו כי מתעבים וממרים הם ולא יצלחו לכל מעשה טוב:

באתה דבר את הנאה ללקח הבריא: ²⁸שיהיו הזקנים משלים ברוחם ומכבדים וצנועים ובריאים באמונה ובאהבה ובסבלנות: ²⁹וכן הזקנות תהי הנהגתן כאשר נאווה לקדש לא תהיינה מלשינות ולא נכבשות לסבוא יין כי אם מלמדות טוב: ³⁰ומישרות את הצעירות לאהב את בעליהן ולאהב את בניהן: ³¹ולהיות צנועות וטהרות צופיות הליכות ביתן וטבות ונכנעות לבעליהן למען לא יחלל דבר האלהים: ³²ככה תזהיר גם את הבחורים שיהיו צנועים: ³³ובכל דבר היה אתה למופת במעשים טובים בהוראה צרופה ונהדרה: ³⁴ובדבר בריא ומוס אין בו למען יבוש המתקומם ולא ימצא לדבר עליכם רע: ³⁵והעבדים יכנעו לאדניהם ויתרצו להם בכל דבר ולא ימרו את דבריהם: ³⁶ולא ימעלו מעל כי אם יראו כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לקח אלהינו מושיענו: ³⁷כי הופיע חסד אלהים להושיע את כל בני האדם: ³⁸וליסר אתנו אשר נתעב הרשע ותאות העולם ונחיה בעולם הזה בצניעות ובצדק ובחסידות: ³⁹ונחכה לתקוה המאשרת ולהופעת כבוד אלהינו הגדול ומושיענו ישוע המשיח: ⁴⁰אשר נתן את נפשו בעדנו לגאלנו מכל עול ולטהר לו עם סגלה הזריז במעשים טובים: ⁴¹את אלה תדבר ותזהיר ותוכיח בכל חזקה ואיש אל יבוז לך:

להזכר אתם להכנע ולשמע לשרים ולשלטונים ולהיות נכונים לכל מעשה טוב: ⁴²ולבלתי גדף אדם ולחדל מריב ולהכריע לכף זכות ולהתנהג בכל ענוה לפני כל אדם: ⁴³כי גם אנחנו היינו מלפנים חסרי דעת וסוררים ותועים ועבדים לתאות ולתשוקות שנות ומתהלכים ברשעה וקנאה ושנאים

אגרת פולוס אל-פילימון

אפולוס אסיר המשיח ישוע וטימותיוס האח אל פילימון החביב והעוזר אתנו: יואל אפיה האהובה ואל ארכפוס חבר מלחמתינו ואל הקהלה אשר בביתך: יחסד לכם ושלוש מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: ימודה אני לאלהי בכל עת בהזכירי אתך בתפלותי: יאחרי שמעי אהבתך ואמונתך אשר בך לאדנינו ישוע ולכל הקדושים: ילמען אשר תאמץ התחברות אמונתך בדעת כל טוב אשר בכס לשם המשיח: יכי שמחה גדולה ונחמה יש לנו באהבתך באשר היתה רוחה למעי הקדושים אחי על ידיך: ילכן אף כי יש לי בטחון רב במשיח לצותך את הראוי לך הנה בחרתי למען האהבה לחלות את פניך: יכאשר הנה אנכי פולוס איש זקן ועתה גם אסיר ישוע המשיח: יאבקשה ממך על בני אשר הוללתיו במוסרי על אניסימוס: יאשר מלפנים לא הועיל לך ועתה הוא להועיל גם לך גם לי והשיבתיו אליך: יואתה קבל נא אתו שהוא מעי: יחפצתי לעצר אתו אצלי שישרתני תחתיך במוסרות הבשורה: יאבל בלי רצונך לא אביתי לעשות דבר למען לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה: יוכי אולי נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה לך לעולם: יומעתה לא כעבד כי אם למעלה מעבד כאח אהוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך הן בבשר הן באדון: יוהנה אם תחשבני לחבר לך תקבלנו כמוני: יואם הרע לך בדבר או חייב הוא לך דבר חשבהו לי: יואני פולוס כתבתי בידי אני אשלם ולא אמר כי אתה חייב לי גם את נפשך: יכן אחי אהנה נא ממך באדון נחם נא את מעי באדון: יאבטחוני כי תשמע לי כתבתי אליך ויודע אני כי תעשה יותר ממה שאמרתי: יבועם זה גם תכין לי בית מלון כי אקוה אשר אנתן לכם על ידי תפלותיכם: יאפפרס האסור אתי במשיח ישוע: יזמרקוס וארסטרכוס ודימס ולוקס עזרי שאלים לשלומך: יחסד ישוע המשיח אדנינו עם רוחכם אמן:

אגרת אל־העברים

מן הבית: ^אכי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא האלהים: ^בוהן משה נאמן בכל ביתו כעבד לעדות העמדות להאמר: ^גאבל המשיח הוא הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם נחזיק בבטחון ובתהלת התקוה ולא נרפנה עד הקץ: ^דלכן כמאמר רוח הקדש היום אם בקלו תשמעו: ^האל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: ^ואשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי ארבעים שנה: ^זלכן אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: ^חאשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי: ^טראו עתה אחי פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסור מאלהים חיים: ^יאך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במדוחי פשע: ^{יא}כי נתחברנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ: ^{יב}כאשר נאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה: ^{יג}מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי מצרים ביד משה: ^{יד}ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר נפלו פגריהם במדבר: ^{טו}ולמי נשבע לבלתי בא אל מנוחתו אם לא לסוררים: ^{טז}ואנחנו ראים כי לא יכלו לבוא על אשר לא האמינו:

אלההים אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפנים שנים אל אבותינו ביד הנביאים דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד בנו: ^אאשר נתנו ליורש כל וגם עשה בידו את העולמות: ^בוהוא זהר כבודו וצלם ישותו ונושא כל בדבר גבורתו ואחרי עשתו בנפשו טהרת חטאתינו ישב לימין הגדלה במרומים: ^גויגדל מאד מן המלאכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משלהם: ^דכי אל מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך ועוד אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן: ^הובהביאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחוו לו כל מלאכים אלהים: ^והן על המלאכים הוא אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: ^זאך על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך: ^חאהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך: ^טועוד אתה אדני לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: ^יהמה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו: ^{יא}כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: ^{יב}ואל מי מן המלאכים אמר מעולם שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: ^{יג}הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה בעד העתידים לרשת את הישועה:

^אעל כן נירא נא בהמצא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו: ^בכי גם אלינו באה הבשורה כמו אליהם אך לא הועיל להם דבר השמועה מפני אשר לא התערב באמונה לשמעיים: ^גכי באי המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי אף כי נגמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם: ^דכי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו: ^הובמקום הזה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתי: ^ויוען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה המה לא באו שם בעבור המרי: ^זלכן הוסיף לקבוע יום באמרו היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם: ^חכי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחרי זאת על יום אחר: ^טעל כן נשארה עוד מנוחת שבת לעם אלהים: ^יכי הבא אל מנוחתו גם הוא שבת ממלאכתו כמו האלהים משלו: ^{יא}לכן נשקדה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא יכשל איש והיה ממרה כמוהם: ^{יב}כי דבר האלהים חי הוא ופעל גבורות וחד מחרב פיפיות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין הדבקים למוח ובחן מחשבות לבב ומזמויות: ^{יג}וואין כל נברא נסתר מנגדו כי הכל חשוף וגלוי לעיני בעל דברים שלנו: ^{יד}ועתה בהיות לנו כהן ראש גדול אשר עבר בשמים הוא ישוע בן האלהים נחזיקה בהודאתנו: ^{טו}כי אין לנו כהן גדול אשר לא יוכל להצטער על חלינו כי אם המנסה בכל כמונו אך בלי חטא: ^{טז}על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמצא חסד לעזרה בעתה:

^אכי כל כהן גדול הלקוח מתוך בני אדם מפקד הוא בעבור בני אדם בעניני אלהים להקריב מנחה זובח על החטאים: ^בוהוא יכול לחמל על השגגים והתעיים בהיותו גם הוא ידוע חלי: ^גאשר על כן חייב להקריב על החטאים גם בעד העם גם בעד נפשו: ^דואת הגדלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן: ^הכן גם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן גדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך:

^אלכן אנחנו חייבים ביותר להכין לבבנו אל אשר שמענו פן ילזו ויאבד ממנו: ^בכי אם הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל פשע ומרי נשא את ענשו כמשפט: ^גאיך נמלט אנחנו אם לא נשים לב לתשועה גדולה אשר כזאת הנאמרה מתחלה בפי האדון ותקים לנו על ידי שמעיה: ^דוגם אלהים העיד עליה באתות ובמופתים ובגבורות שנות ובהאציל מרוח קדשו כרצונו: ^הכי לא תחת יד המלאכים שת את העולם הבא אשר אנחנו מדברים עליו: ^וכי אם כאשר העיד האמר במקום אחד מה אנוש כי תזכרונו ובן אדם כי תפקדנו: ^זותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו ותמשילהו במעשי ידיך: ^חכל שמה תחת רגליו הנה באשר שת כל תחתיו לא השאיר דבר שלא שת תחתיו ועתה זה לא ראינו עדין כי כל הושת תחתיו: ^טאבל ישוע המחסר מעט ממלאכים אותו ראינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות למען אשר יטעם בחד אלהים את המות בעד כלם: ^יכי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו בנים רבים לכבוד להשלים בענוים את שר ישועתם: ^{יא}כי גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה ועל כן לא בוש מקרא להם אחים: ^{יב}באמרו אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: ^{יג}ועוד וקויתי לו ועוד הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה: ^{יד}ויען כי הילדים כלם יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמוהם למען אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלת המות הוא השטן: ^{טו}ולהתיר את אלה אשר מאימת המות היו נתנים לעבדות כל ימי חייהם: ^{טז}כי אמנם לא במלאכים החזיק כי אם בזרע אברהם החזיק: ^{יז}על כן היה עליו להדמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה כהן גדול רחמן ונאמן בעניני אלהים לכפר על חטאת העם: ^{יח}כי באשר הוא בעצמו ענה ונתנסה יכל לעזר את המנסים:

^אלכן אחי הקדושים חברים לקריאה של מעלה הביטו אל השליח וכהן הודיתנו הגדול אל המשיח ישוע: ^באשר הוא נאמן לעשהו כמו גם משה בכל ביתו: ^גכי כבוד גדול ממה נחל זה כאשר בנה הבית חשוב יותר

ברור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר: ¹⁰אשר איננו על פי חקת בשר ודם אלא על פי כח חיים בלתי נפסקים: ¹¹כי העיד עליו אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: ¹²בעבור כי המצוה הקדמת הוטררה בהיותה חלושה וקצרת יד מהועיל: ¹³כי התורה לא השלימה דבר והנה נכנסה במקומה תקוה טובה ממנה אשר נקרב על ידה לאלהים: ¹⁴וכפי אשר לא היתה זאת בלי שבועה: ¹⁵כי המה נתכחנו בלי שבועה וזה בשבועה על ידי האמר לו נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: ¹⁶גם הברית טובה ויתרה היא אשר ישוע ערב אותה: ¹⁷וישם נתכחנו רבים מפני אשר המות לא הניחם להוטר בארץ: ¹⁸אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא תעבר ממנו: ¹⁹אשר על כן יוכל גם להשיע בכל וכל את הנגשים על ידו לאלהים כי חי הוא תמיד להפגיע בעדם: ²⁰כי נאווה לנו כהן כזה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאים ונשא מהשמים: ²¹אשר איננו צריך יום יום ככהנים הגדולים ההם להקריב בראשונה על חטאתיו ואחריו כן על חטאת העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו: ²²כי התורה העמידה לכהנים גדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחרי התורה העמיד את הכן המשלם לעולם:

ח וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הגבורה בשמים: ²והוא משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדני ולא אדם: ³כי כל כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות וזבחים ועל כן צריך שיהיה גם לזה דבר להקריב: ⁴והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקריבים הקרבתו לפי התורה: ⁵ומכנהים לדמות וצל הדברים שבשמים כדבר יהוה אל משה בבאו לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל בתבניתו אשר אתה מראה בהר: ⁶ועתה הוא קבל שרות מעלה כפי מעלת הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טבות ויתרות: ⁷כי אלו היתה הראשונה ההיא תמימה לא יבקש מקום לשניה: ⁸כי כה אמר בהוכיח אתם הנה ימים באים נאם יהוה וכתתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: ⁹לא כברית אשר כרתתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בחלתי בסם נאם יהוה: ¹⁰כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: ¹¹ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם: ¹²כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אזכר עוד: ¹³הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה ומה שהוא נושן ומזקין קרוב הוא אל קצו:

ט הן היה גם לברית הראשונה משפטי העבודה ומקדש ארצי: ²כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלחן ומערכת הלחם והוא נקרא קדש: ³ומבית לפרכת השנית משכן הנקרא קדש הקדשים: ⁴אשר לו מזבח הזהב לקטרת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרח ולוחות הברית: ⁵וממעל לו כרובי הכבוד הסככים על הכפרת לא נדבר כעת על כל אחד מהם בפרט: ⁶ואחרי שהוכנו אלה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבודתם: ⁷ואל המשכן אשר לפניו ממנו בא שמה הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלי דם אשר יקריב בעד נפשו ובעד שגגות העם: ⁸וזרוח הקדש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדש כל הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד: ⁹והוא משל על העת ההוה אשר בה מקריבים מנחות וזבחים אשר לא יוכלו להשלים את לבב העבד: ¹⁰אך משפטי הגוף המה עם המאכלות והמשקים והטבילות השונות אשר הושמו עד עת התקון: ¹¹אבל המשיח בבאו להיות כהן גדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעלה בגדלה ושלמות אשר לא נעשה בידים כלומר אשר איננו בכלל הבריאה הזאת: ¹²גם לא בא בדם שעירים ועגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדש פנימה וימצא גאלת עולם: ¹³כי אם דם הפריים והשעירים ואפר הפרה אשר יזה על הטמאים יקדשם לטהרת גופם: ¹⁴אף

כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: ¹אשר בימי היותו בבשר הקריב תפלות ותחנונים בצעקה גדולה ובדעות לפני מי שיכול להושיעו ממות ויעתר לו מפני יראתו: ²ואף כי היה הכן למד מענותו לשמוע: ³ואחרי אשר השלם היה ממציא תשועת עולמים לכל שמעיו: ⁴והאלהים קרא לו כהן גדול על דברתי מלכי צדק: ⁵על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במליץ יען כי כבודו אדום: ⁶כי תחת אשר היה ראוי לכם לפי ארך הזמן להיות מלמדים עתה מן הצרך לשוב וללמד אתכם עקרי ראשית דברי אלהים ונצרכתם לחלב ולא למאכל בריא: ⁷כי כל אשר מאכלו חלב איננו מבין בדבר צדק כי עודנו עולל: ⁸אך לשלמים המאכל הבריא אשר על פי ההרגל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע:

א על כן בעזב כעת ראשית דבר המשיח נעבר אל השלמות ולא נשוב לשית יסודי התשובה ממעשי מות והאמונה באלהים: ²ותורת הטבילות וסמיכת ידיים ותחית המתים והדין הנצחי: ³זאת זאת נעשה אם יתן האל: ⁴כי אלה אשר נגה עליהם האור וטעמו ממתנת השמים ונתן להם חלקם ברוח הקדש: ⁵וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא וימעלו מעל: ⁶ימנעו מהתחדש עוד לתשובה כי צלבו להם מחדש את בן האלהים ויתנוהו למשל: ⁷כי האדמה השותה את הגשם הירד עליה למכביר ומוציאה עשב טוב לעבדיה תשא ברכה מאת האלהים: ⁸ואשר תוציא קוץ ודרדר נמאסה היא וקרובה למארה וסופה להשרף: ⁹אמנם ידידי מבטחים אנחנו בכס טבות מאלה וקרבות לישועה אף כי דברנו כזאת: ¹⁰כי האלהים לא יעות צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיתם לשמו ששרתם ועודכם משרתים את הקדשים: ¹¹אבל חפצנו שכל אחד מכם גם ישקד שקוד להחזיק בשלמות התקוה עד הקץ: ¹²שלא תעצלו כי אם תלכו בעקבות היושרים באמונה וארך רוח את ההבטחות: ¹³כי בהבטיח אלהים את אברהם נשבע בנפשו יען אשר אין גדול ממנו להשבע בו: ¹⁴ויאמר כי ברך אברכך והרבה ארבה אותך: ¹⁵ויהי בהאריך נפשו השיג את ההבטחה: ¹⁶ובני האדם ישבעו בגדול מהם והשבועה להם קץ כל ערעור לקיום הדבר: ¹⁷על כן כאשר רצה האלהים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא תשתנה עצתו ערב אתה בשבועה: ¹⁸למען על פי שני דברים בלתי משתנים אשר חלילה לאלהים לשקר בסם יהיה לנו אשר נסנו עליו זרוז גדול לאחו בתקוה הנתונה לפנינו: ¹⁹אשר היא לנפשנו לעזוין נכון וחזק ומגיע אל מבית לפרכת: ²⁰אשר בא שמה ישוע העבר לפנינו ויהי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק:

א זי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם בשובו מהכות את המלכים ויברכהו: ²ואשר חלק לו אברהם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם הוא מלך השלום: ³באין אב באין אם באין יחש ולימיו אין תחלה ולחיייו אין סוף כי אם נדמה לבן האלהים הוא עומד בכהנתו לנצח: ⁴ראו עתה מה גדול הוא אשר גם אברהם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל: ⁵הן אלה מבני לוי אשר נחלו את הכהנה יש להם חק על פי התורה לקחת את המעשרות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברהם: ⁶ואשר איננו מתיחש למשפחתם הוא לקח את המעשר מן אברהם ויברך את אשר היתה לו ההבטחה: ⁷והנה נכון הדבר כי הקטן יברך על ידי הגדול ממנו: ⁸ופה בני אדם שימותו לקחים את המעשר אבל שם לקחו מי שהועד עליו כי הוא חי: ⁹ויתכן לומר כי גם לוי הלקח את המעשרות היה מעשר בעשר אברהם: ¹⁰כי עוד בירך האב היה בצאת מלכי צדק לקראתו: ¹¹על כן אלו היתה שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צריך לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרן: ¹²כי בהשתנות הכהנה מן הצרך שתשתנה גם התורה: ¹³כי אשר מדבר בו כזאת הוא משבט אחר אשר מעולם לא שרת איש ממנו את המזבח: ¹⁴כי גלוי לכל אשר אדנינו זרח מיהודה מן השבט אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה: ¹⁵ועוד יותר

בחרפה ותוגה פעם בהשתתף לאשר הגיע אליהם כזאת: ⁷⁷כי הצטערתם על מוסרי וגולת רכושכם סבלתם בשמחה מדעתכם בנפשכם שיש לכם בשמים קנין טוב ממנו וקים לעד: ⁷⁸לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב: ⁷⁹כי צריכים אתם לסבלנות למען תעשו רצון אלהים ונשאתם את ההבטחה: ⁸⁰כי עוד מעט רגע והבא יבא לא יאחר: ⁸¹הצדיק באמונתו יחיה ואם יסג אחר לא רצתה נפשו בו: ⁸²אמנם אנחנו איננו מן הנסוגים אחר לאבדם כי אם מן המאמינים להצלת הנפש:

יאכי האמונה היא חסן הבטחון במקוה והוכחת דברים לא נראים: ⁸³ובה נחלו האבות עדות: ⁸⁴באמונה נבין כי העולמות נעשו בדבר האלהים למען אשר יצא הנראה מן הנעלם: ⁸⁵באמונה הקריב הבל לאלהים זבח טוב מקין אשר היה לו לעדות כי צדיק הוא בהעיד אלהים על מנחתיו ובה עודנו מדבר אחרי מותו: ⁸⁶באמונה לקח חנוך לבלתי ראותו המות ואיננו כי לקח אתו אלהים והועד עליו לפני הלקחו כי את האלהים התהלך: ⁸⁷ובלי אמונה לא יוכל איש להיות רצוי אל האלהים כי כל הקרב אליו צריך להאמין כי יש אלהים וגמול הוא משיב לדרשיו: ⁸⁸באמונה בנה נח ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אשר צוה על דברים לא נראים עדין וירשע בה את העולם ויהי לירש הצדקה עקב האמונה: ⁸⁹באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע אנה יבוא: ⁹⁰באמונה היה גר בארץ ההבטחה כמו בנכריה וישב באהלים הוא ויצחק ויעקב אשר ירשו עמו ההבטחה ההיא: ⁹¹כי חכה לעיר אשר יסודתה נאמנה ובונה ומכוננה האלהים: ⁹²באמונה שרה גם היא קבלה הכח להזריע ותלד אחרי בלתה כי חשבה לנאמן את המבטיח: ⁹³על כן מאחד אשר כמעט מת גופו יצאו ככוכבי השמים לרב וכחול על שפת הים אשר לא יספר: ⁹⁴כפי אמונה מתו כל אלה ולא השיגו את ההבטחות רק מרחוק ראו אותן ויבטחו וישמחו לקראתן ויודו כי גרים הם ותושבים בארץ: ⁹⁵הלא המדברים כזאת יודיעו כי הם מבקשי ארץ מושב: ⁹⁶וואם היתה דעתם על הארץ ההיא אשר יצאו ממנה הלא היה בידם לשוב אליה: ⁹⁷אכן נכספו למושב טוב ממנו והוא בשמים ועל כן לא בוש האלהים להקרא אלהים כי הכין להם עיר: ⁹⁸באמונה העלה אברהם את יצחק כאשר נסה ואת יחידו הקריב המקבל את ההבטחות: ⁹⁹אשר נאמר לו כי ביצחק יקרא לך זרע: ¹⁰⁰ויחשב בלבו כי יכול ויכל אלהים להחיות גם את המתים על כן גם הושב אליו להיות למשל: ¹⁰¹באמונה ברח יצחק את יעקב ואת עשו וידבר על העתידות: ¹⁰²באמונה ברח יעקב את יוסף לפני מותו וישתחו על ראש המטה: ¹⁰³באמונה הזכיר יוסף בקרב קצו את יציאת בני ישראל ויצו על אדות עצמותיו: ¹⁰⁴באמונה הצפינו את משה אבותיו שלשה ירחים אהרי הולדו כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: ¹⁰⁵באמונה מאן משה כאשר גדל להקרא בן לבת פרעה: ¹⁰⁶ויבחר לסבל את עני עם אלהים מלהתענג לשעה בתענוגי החטא: ¹⁰⁷בחשבו את חרפת המשיח לעשר גדול מאצרות מצרים כי הביט אל הגמול: ¹⁰⁸באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחמת המלך כי היה כראה אשר איננו נראה ויתחזק: ¹⁰⁹באמונה עשה את הפסח ונתינת הדם למען אשר לא יגע המשחית בבכוריהם: ¹¹⁰באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסו מצרים גם המה לעבר בו ויטבעו: ¹¹¹באמונה נפלו חומות יריחו אחרי הקיפו אותן שבעת ימים: ¹¹²באמונה לא אבדה רחב הזונה עם הסוררים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום: ¹¹³זומה אמר עוד הן תקצר לי העת אם אספר מעשי גדעון וברק ושמשון ויפתח ודוד ושמואל והנביאים: ¹¹⁴אשר באמונה כבשו ממלכות ופעלו צדק והשגו הבטחות וסכרו פי אריות: ¹¹⁵וכבו גבורת האש ונמלטו מפי החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפילו מחנות זרים: ¹¹⁶הנשים לקחו מתחיה את מתיהן ואחרים רטשו בענוים ולא אבו להנצל למען יזכו לתחיה טובה ממנה: ¹¹⁷מהם נסו בתעלולים ובמכות וגם נמסרו לכבל ומסגר: ¹¹⁸נסקלו באבנים נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב וינעו עטופי עורת כבשים ועזים בחסר ובעצר רעה ויגון: ¹¹⁹אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר

כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח נצחי ובלי מום יטהר לבבכם ממעשי מות לעבד את אלהים חיים: ¹²⁰ובעבור זאת הוא גם סרסר לברית חדשה למען אשר יירשו המקראים את הבטחת נחלת עולם אחרי אשר מת לפדות מן הפשעים אשר נעשו תחת הברית הראשונה: ¹²¹כי במקום שיש דיתיקי צריך לדעת מות מקימה: ¹²²כי רק במות המת תכון דיתיקי ואיננה בתקפה בעוד מקימה בחיים: ¹²³לכן גם הראשונה לא חנכה בלא דם: ¹²⁴כי ככלות משה להגיד לכל העם את כל המצות כתורה לקח דם העגלים והשעירים עם מים ותולעת שני ואזוב ויזרק על הספר ועל כל העם: ¹²⁵ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אלהים אליכם: ¹²⁶וכן הזה מן הדם על המשכן ועל כל כלי השרת: ¹²⁷וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפרה בלי שפיכת דם: ¹²⁸לכן דמיוני הדברים שבשמים צריכים להטהר באלה והדברים שבשמים בעצמם צריכים להטהר בזבחים טובים מאלה: ¹²⁹כי המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בידים שהוא רק דמות האמתי כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו את פני האלהים: ¹³⁰האף לא להקריב את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם אחרים: ¹³¹כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: ¹³²וכאשר נגזר על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין: ¹³³כן הקרב המשיח פעם אחת למען שאת חטאי רבים ופעם שנית יראה בלי חטא לישועה למחכים לו:

יבכי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכלתה להשלים את הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: ¹³⁴כי לולא זאת חדלו מהביאם באשר המקריבים בהטהרם פעם אחת לא היתה בהם עוד רגשת חטאים: ¹³⁵אבל יש שם הזכרת החטאים שנה בשנה: ¹³⁶כי דם הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאים: ¹³⁷ובעבור זאת אמר בבואו לעולם זבח ומנחה לא חפצת גוף כוננת לי: ¹³⁸עולה וחטאה לא שאלת: ¹³⁹אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלהי: ¹⁴⁰אחרי אמרו למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי התורה: ¹⁴¹אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אלהי מעביר בזה את הראשונה למען הקים את השניה: ¹⁴²וברצון הזה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת קרבן גוף ישוע המשיח בפעם אחת: ¹⁴³וכל כהן עמד יום יום לשרת ומוסיף פעמים רבות להקריב אתן הקרבנות אשר לא יוכלו לעולם להעביר חטאים: ¹⁴⁴אולם זה אחרי הקריבו זבח אחד על החטאים ישב עד עולם לימין האלהים: ¹⁴⁵וחכה יחכה עד כי יושנו איביו הדם לרגליו: ¹⁴⁶כי הוא בקרבן אחת השלים לנצח את המקדשים: ¹⁴⁷וואף רוח הקדש מעיד לנו על זאת כי אחרי אמרו: ¹⁴⁸ואת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורת בקרבם ועל לבם אכתבנה: ¹⁴⁹ולעולם ולחטאתם לא אזכר עוד: ¹⁵⁰והנה באשר נסלחו החטאים אין עוד קרבן עליהם: ¹⁵¹ועתה אחי בהיות לנו בטחון דרך הקדש בדם ישוע: ¹⁵²דרך חדש וחי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו: ¹⁵³ובנהיות לנו כהן גדול על בית אלהים: ¹⁵⁴נקרבה נא בלבב שלם ובאמונה תמימה מטהרים בהיות לבבנו מרוח רעה ורחוצי בשר במים טהורים: ¹⁵⁵ונתבוננה זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים: ¹⁵⁶וואל נעזב את כנאינתנו כמנהג קצת אנשים כי אם נוכיח איש את אחיו וביותר בראתכם כי קרוב היום: ¹⁵⁷כי אם נחטא בודון אחרי אשר קבלנו דעת האמת לא ישאר עוד זבח קרבן לכפר על החטא: ¹⁵⁸כי אם בעותי הדין העתידי ואש קנאה אשר תאכל את הצררים: ¹⁵⁹הן איש כי יפר תורת משה מות ימות בלי חמלה על פי שנים עדים או שלשה: ¹⁶⁰מה תחשבו כמה יגדל הענש הראוי לרמס ברגלו את בן האלהים וחשב לחל את דם הברית אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד: ¹⁶¹כי ידענו את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו: ¹⁶²אמה נורא לנפל ביד אלהים חיים: ¹⁶³אבל זכרו נא את הימים הראשונים כי אז אחרי ארו עיניכם נשאתם כבד ענוים רבים: ¹⁶⁴נפעם בהיותכם לראי

למחנה ונשא את חרפתו: ^יכי פה אין לנו עיר עמדת כי את העתידה אנחנו מבקשים: ^ילכן נקריב על ידו בכל עת זבח תודה לאלהים היא פרי שפתים המודות לשמו: ^יואל תשכחו לגמל חסד ולתת לאביונים כי זבחים כאלה יערבו לאלהים: ^ישמעו אל מנהיגים והכנעו מפניהם כי שקדים הם על נפשתיכם כעתידיים לתת חשבון למען יעשו זאת בשמחה ולא באנחה כי זאת לא להועיל לכם: ^יהתפללו בעדנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ ללכת דרך ישרה בכל: ^יובחוקה אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם במהרה: ^יואלהי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן המתים את רעה הצאן הגדול את ישוע אדנינו: ^יהוא ישלימכם בכל מעשה טוב לעשות רצונו בפעלו בכס את הרצוי לפניו ביד ישוע המשיח אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: ^יואבקש מכם אחי שאו נא דבר התוכחה כי כתבתי אליכם בקצרה: ^יודעו כי טימותיוס אחינו יצא מבית האסורים והיה אם יבא במהרה אראה אתו את פניכם: ^ישאלו לשלום כל מנהיגים ולשלום כל הקדשים בני ארץ איטליא שאלים לשלומכם: ^יהחסד עם כלכם אמן:

ובהרים ובמערות ובנקיקי הארץ: ^יוכל אלה אף היתה להם העדות בגלל אמונתם לא קבלו את ההבטחה: ^ילמען אשר לא ישלמו בלעדניו כי צפה לנו אלהים מקדם טובה יתרה:

יב לכן גם אנחנו אשר ענן עדים רב כזה סבב אתנו נשליכה ממנו כל טרח והחטא המקיף עלינו ונרוצה בתוחלת את המרוצה הערוכה לפנינו: ^יונביטה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר בעד השמחה השמורה לו סבל את הצלב ויבו החרפה וישב לימין כסא האלהים: ^יהתבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאים גדולה כזאת למען לא תיעפו ולא תיגעו בנפשותיכם: ^יעדין לא עמדתם עד לדם במלחמתכם עם החטא: ^יותשכחו דבר הנחומים המדבר אליכם כמו אל בנים לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: ^יכי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן ירצה: ^יאם סבלים אתם מוסר דעו כי כאב עם בניו כן מתנהג אלהים עמכם כי איה הבן אשר אביו לא ייסרנו: ^יאך אם תהיו באין מוסר אשר היה מנת כלם אז ממזרים אתם ולא בנים: ^יועוד אם אבות בשרנו היו מיסרים אתנו ונירא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה: ^יכי המה יסרונו כטוב בעיניהם לימים מעטים אבל זה להועיל למען יהיה לנו חלק בקדשתו: ^יוכל מוסר בעת עברו עלינו איננו שמחה בעינינו כי אם יגון אולם באחריתו יתן פרי שלום לצדקה למלמדים בו: ^יעל כן חזקו ידים רפות וברכים כשלות: ^יימעגל רגליכם פלסו למען לא תטה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא: ^יירדפו את השלום עם כל אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה איש את האדון: ^יוהזהרו פן יש בכס איש מתאחר מחסד אלהים פן יוגיעכם שרש פרה לענה ויטמאו בו רבים: ^יפן ימצא בכס זנה או חלל כעשו אשר בניזיד אחד מכר את בכורתו: ^יהלא ידעתם כי גם נמאס אחרי כן כאשר רצה לרשת את הברכה כי לא מצא מקום לתשובה אף בקש אותה בדמעות: ^יכי לא באתם אל הר נמשש ובער באש ולא אל ענן וערפל וסערה: ^יולא לקול שופר ולקול הדברים אשר שמעו בקשו שלא יוסיף לדבר עמהם עוד: ^יכי לא יכלו לשאת את אשר צוו ואם בהמה תגע בהר סקל תקסל או ירה תירה בחצים: ^יוהמראה היה נורא עד מאד ויאמר משה יגרתיו וחרדתי: ^יכי אם באתם אל הר ציון ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמים: ^יואל עצרת רבבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים בשמים ואל אלהים שפט הכל ואל רוחות הצדיקים הנשלמים: ^יואל ישוע סרסר הברית החדשה ואל דם ההזאה המיטיב דבר מדם הבל: ^ילכן ראו פן תמאנו לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע אל המדבר עמהם בארץ אף אנחנו אם נמאן לשמע בקול המדבר מן השמים: ^יאשר קולו הרעיש אז את הארץ ועתה זה הבטיח לאמר עוד אחת ואני מרעיש לא לבד את הארץ כי גם את השמים: ^יוזה עוד אחת שאמר משמיע חליפת הנרעשים אשר הם עשויים למען יעמד אשר איננו נרעש: ^ילכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוט נבאה נא בתודה ונעבד בה את האלהים לרצון לו בצניעות וביראה: ^יכי אלהינו אש אכלה הוא:

יג אהבת האחים תעמד: ^יהכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכניסו בה מלאכים ולא ידעו: ^יזכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר גם אתם בבשר: ^יהאישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל את הזנים ואת המנאפים ידין אלהים: ^ירחקו מאהבת כסף ושמחו בחלקכם כי הוא אמר לא ארפך ולא אעזבך: ^יעל כן נבטח ונאמר יהוה לי בעזרי לא אירא מה יעשה לי אדם: ^יזכרו את מנהיגים אשר הגידו לכם את דבר האלהים בינו לאחרית דרכם ולכו באמונתם: ^יישוע המשיח גם תמול גם היום הוא הוא וגם לעולמים: ^יאל תנועו בתורות שנות זורות כי טוב לכונן לבנו בחסד ולא בעניני מאכל אשר לא הועילו למתהלכים בהם: ^ייש לנו מזבח אשר אינם רשאים לאכל מעליו משרתי המשכן: ^יכי הבהמות אשר הובא דמן בקדש לכפרת החטא על ידי הכהן הגדול גויתיהן נשרפו מחוץ למחנה: ^יבעבור זאת גם ישוע למען קדש בדמו את העם ענה מחוץ לשער: ^ילכן נצאה נא אליו אל מחוץ

אגרת יעקב

העתידיים להשפט על פי תורת החרות: ⁷כי אין חסד בדין לאשר לא עשה חסד והחסד יתגאה על הדין: ⁸אחי מה יועיל לאיש אם יאמר כי יש לו אמונה ומעשים אין בו התוכל האמונה להושיעו: ⁹אח או אחות אם יהיו בעירם ובחסר לחם יומם: ¹⁰ואיש מכס יאמר אליהם לכו לשלום והתחממו ושבעו ולא תתנו להם די מחסור גופם מה תועיל זאת: ¹¹ככה גם האמונה אם אין בה מעשים מתה היא בעצמה: ¹²אך יאמר איש אתה יש לך אמונה ואני יש לי מעשים הראני נא את אמונתך מתוך מעשיך ואני אראך מתוך מעשי את אמוני: ¹³אתה מאמין כי האלהים אחד הוא הטיבות גם השדים מאמינים בו ורעדים: ¹⁴אתה איש בער התחפץ לדעת כי האמונה בבלי מעשים מתה היא: ¹⁵אברהם אבינו הלא במעשיו נצדק בהעלתו את יצחק בנו על המזבח: ¹⁶הנך ראה כי היתה האמונה עזרת למעשיו ומתוך המעשים השלמה האמונה: ¹⁷זימלא הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב לו לצדקה ויקרא אהב יהוה: ¹⁸הנכם ראים כי במעשים יצדק האיש ולא באמונה לבדה: ¹⁹וכן גם רחב הזונה הלא נצדקה במעשים באספה את המלאכים אל ביתה ותשלחם בדרך אחר: ²⁰כי כאשר הגוף בלי נשמה מת הוא כן גם האמונה בלי מעשים מתה היא:

גאחי אל יהיו רבים מכם למורים באשר ידעתם כי בזאת נכבד עלינו את הדין: ²כי כלנו מרבים להכשל ואשר לא יכשל בדבור הוא איש תמים וביכלתו לשום רסן גם לכל גופו: ³הנה בפי הסוסים נשים את הרסן למען אשר ישמעו לנו ונהגנו בו את כל גיותם: ⁴זוהנה האניות אף כי גדלות הנה ורוחות קשות יהדפוס ינהג אתן משוט קטן אל כל אשר יחפץ החבל כן גם הלשון אבר קטן היא וגדלות תדבר: ⁵ראה מה גדול היער ואש קטנה תבערנו גם הלשון אש היא עולם מלא עולה: ⁶כן הלשון נצבת בין אברינו המגאלת את כל הגוף ומלהטת את גלגל הויתנו והיא להוטה באש גיהנם: ⁷כי מין כל בהמה ועוף ורמש וחיות הם יכבש ונכבשים הם על ידי מין האדם: ⁸אבל הלשון אין אדם יכל לכבשה אין מעצור לרעה הזאת וסם המות מלאה: ⁹בה נברך את האלהים אבינו ובה נקלל את האנשים העשויים בצלם אלהים: ¹⁰מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן לא יעשה אחי: ¹¹היביע המעין מתוקים ומרים ממוצא אחד: ¹²אחי היוכל עץ התאנה להוציא זיתים או התוכל הגפן להוציא תאנים כן גם מעין אחד לא יוכל נבע מים מלוחים ומתוקים: ¹³מי בכס חכם ונבון יראה בדרכו הטובה את מעשיו בענות החכמה: ¹⁴ואם קנאה מרה ומריבה בלבבכם אל תתהללו ואל תשקרו באמת: ¹⁵אין זאת החכמה הירדת ממעל כי אם חכמת אדמה היא וחכמת היצר והשדים: ¹⁶כי במקום קנאה ומריבה שם מהומה וכל מעשה רע: ¹⁷אבל החכמה אשר ממעל בראשונה צנועה היא אף אהבת שלום ומכרעת לכף זכות ואיננה עמדת על דעתה ומלאה רחמים ופרי טוב בלא לב ולב ובלי חנפה: ¹⁸ופרי הצדקה בשלום יזרע לעשי השלום:

דמאין המלחמות והמדינים אשר ביניכם הלא מתוך התאות המתגרות באבריים: ²אתם מתאווים ואין לכם תרצחו ותקנאו והשג לא תשיגו תריבו ותלחמו ואין לכם יען אשר לא התפללתם: ³הן אתם מבקשים ואינכם

איעקב עבד אלהים ואדינינו ישוע המשיח שאל לשלום שנים עשר השבטים הנפוצים: ²אך לשמחה חשבו לכם אחי כאשר תבאו בנסינות שונים: ³בדעתכם כי בחן אמונתכם מביא לידי סבלנות: ⁴והסבלנות שלמה תהיה בפעלה להיותכם שלמים ותמימים ולא תחסרו כל דבר: ⁵ואיש מכס כי יחסר חכמה יבקשנה מאלהים הנותן לכל בנדיבה ובאין גערה ותנתן לו: ⁶רק יבקש באמונה ובבלי ספק כי בעל ספק דומה לגלי הים הסער והנגרש: ⁷והאיש ההוא אל ידמה בנפשו כי ישא דבר מאת יהוה: ⁸איש אשר חלק לכו הפכפך הוא בכל דרכיו: ⁹אבל האח השפל יתהלל ברוממתו: ¹⁰והעשיר יתהלל בשפלותו כי יעבר כציץ החציר: ¹¹כי זרח השמש בחמתו וייבש את החציר ויבל ציצו וחסד מראהו אבד כן יבול העשיר בהליכותיו: ¹²אשרי האיש העמד בנסינו כי כאשר נבחן ישא עטרת החיים אשר הבטיח יהוה לאהביו: ¹³אל יאמר המנסה האלהים נסני כי האלהים איננו מנסה ברע והוא לא ינסה איש: ¹⁴כי אם ינסה כל איש בתאות נפשו אשר תסיתהו ותפתהו: ¹⁵ואחרי כן הרתה התאות ותלך חטא והחטא כי נשלם יוליד את המות: ¹⁶אל תתעו אחי אהובי: ¹⁷כל מתנה טובה וכל מנחה שלמה תרד ממעל מאת אבי האורות אשר חלוף וכל צל שנוי אין עמו: ¹⁸הוא בחפצו ילד אותנו בדבר האמת להיותנו כמו ראשית בכורי יצוריו: ¹⁹על זאת אחי אהובי יהי כל איש מהיר לשמע קשה לדבר וקשה לכעוס: ²⁰כי כעס אדם לא יפעל צדקת אלהים: ²¹לכן הסירו מעליכם כל טנוף ותרבות רעה וקבלו בענוה את הדבר הנטוע בכס אשר יכל להושיע את נפשתיכם: ²²והיו עשי הדבר ולא שמעו לבד לרמות את נפשכם: ²³כי האיש אשר רק שמע את הדבר ולא עשהו נמשל לאיש מביט את תאר הויתו במראה: ²⁴כי הביט אל מראהו וילך לו וברגע שכח מה תארו: ²⁵אבל המשקיף בתורה השלמה תורת החרות ומחזיק בה אשר איננו שמע ושכח כי אם עשה בפעל אשרי האיש ההוא במעשהו: ²⁶איש מכס אם ידמה להיות עבד אלהים ואיננו שם רסן ללשנו כי אם מתעה הוא את לבבו עבדתו אך לריק תהיה: ²⁷זאת העבודה הטהורה והברה לפני האלהים אבינו לבקר את היתומים והאלמנות בלחצם ולשמר את עצמו נקי מחלאת העולם:

באחי אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדינינו אדון הכבוד: ²כי אם יבוא איש לבית כנסתכם וטבעת זהב על ידיו והוא לבוש לבשי מכלול וגם איש עני יבא שמה ובגדו מטנף: ³ופניתם אל הלבוש לבשי מכלול ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולעני תאמרו עמד שם או שב פה מתחת להדם רגלי: ⁴הלא בזאת נחלק לבכם והנכם שפטים בעלי מחשבות רעות: ⁵ישמעו אחי אהובי הלא בעניי העולם הזה בחר האלהים להיות עשירים באמונה וירשי המלכות אשר הבטיח לאהביו: ⁶ואתם הכלמתם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בתי דין: ⁷הלא הם המגדפים את השם הטוב הנקרא עליכם: ⁸הן בקימכם את המצוה המלכת על כלן כפי הכתוב ואהבת לרעך כמוך תיטיבו לעשות: ⁹אולם אם תשאו פנים תחטאו במעשיכם והתורה תוכיחכם כעברים אותה: ¹⁰כי איש אשר יקים את כל התורה ונכשל בדבר אחד הוא אשם אשם בכלם: ¹¹כי האמר לא תנאף גם הוא אמר לא תרצח ואם אינך נאף ואתה רוצח היה נהיית לעבר התורה: ¹²כן דברו וכן עשו כאנשים

מקבלים על אשר תתפללו ברעה למען תבלו בתאוותיכם: ⁷הנאפים והמנאפות הלא ידעתם כי אהבת העולם איבת אלהים היא ועתה החפץ להיות אהב העולם יהיה איב לאלהים: ⁸או התדמו בנפשכם כי לריק אמר הכתוב בקנאה יתאוה לרוח השכן בקרבנו: ⁹וגם יגדיל לתת חן על כן אומר אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן: ¹⁰לכן הכנעו לאלהים התיצבו נגד השטן ויברח מפניכם: ¹¹קרבו לאלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם החטאים טהרו לבבכם חלוקי הלבב: ¹²התענו והתאבלו ובכו שחקכם יהפך לאבל ושמתכם ליגון: ¹³הכנעו לפני יהוה והוא ירים אתכם: ¹⁴אחי אל תחרפו איש את רעהו המחרף את רעהו ודן את אחיו הוא מחרף את התורה ודן את התורה ואם תדין את התורה אינך עשה התורה כי אם שפטה: ¹⁵אחד הוא המחקק אשר יכול להושיע ולאבד ומי אתה כי תדין את עמיתך: ¹⁶הוי האמרים נלכה היום ומחר לעיר פלונית אלמונית ונעשה שם שנה אחת לסחר בה ולהרבות רוח: ¹⁷ולא תדעו מה ילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם אשר נראה כמעט רגע ואחר כלה וילך: ¹⁸תחת אשר תאמרו אם ירצה יהוה ונחיה נעשה כזה וכזה: ¹⁹עתה תתגאו בפחזותכם וכל גאווה אשר כזאת רעה היא: ²⁰לכן היודע לעשות הטוב ולא יעשנו והיה בו חטא:

11 והוי העשירים בכו והילילו על הצרות אשר תבאנה עליכם: ²עשרכם בלה ובגדיכם אכלם עש: ³זהבכם וכספכם כסתם חלאה והיתה חלאתם בכם לעדות ואכלה כמו אש את בשרכם אצרתם לכם אוצרות בקץ הימים: ⁴הנה שכר הפעלים אספי קציר שדתיכם אשר עשקתם צעק עליכם וצעקת הקוצרים באה באזני יהוה צבאות: ⁵התעדנתם בארץ והתענגתם והשמנתם את לבכם כמו ליום טבחה: ⁶הרשעתם והמתם את הצדיק והוא נענה לא יפתח פיו: ⁷לכן אחי דמו והוחילו עד בוא האדון הנה האכר מחכה לטוב תבואת האדמה בהוחילו כי ירד עליה גשם יורה ומלקוש: ⁸כן הוחילו גם אתם ואמצו לבבכם כי קרוב האדון לבא: ⁹אחי אל תתאוננו איש על רעהו פן תשפטו הנה השופט עמד לפתח: ¹⁰אחי הנביאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם למופת העני והתוחלת: ¹¹הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנות איוב שמעתכם ואת אחרית האדון ראיתם כי רחום וחנון יהוה: ¹²וראש דבר אחי לא תשבעו לא בשמים ולא בארץ ולא בכל שבועה אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפלו בידי הדין: ¹³כי יצר לאיש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יזמר: ¹⁴איש כי יחלה בכם יקרא את זקני הקהלה ויתפללו בעדו ויסוכהו שמן בשם יהוה: ¹⁵ותפלת האמונה תושיע את החולה ויהוה יקימנו ואשר חטא יסלח לו: ¹⁶התודו עונותיכם איש לפני רעהו והתפללו איש בעד רעהו למען תרפאו כי גדול כח תפלת הצדיק הקרא אל אלהים בחזקה: ¹⁷אליהו אנוש אנוש היה כמנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא היה מטר בארץ שלש שנים ושרה חדשים: ¹⁸וישב ויתפלל והשמים נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה: ¹⁹אחי כי יתעה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו: ²⁰ידוע ידע כי המשיב את החוטא מעקשות דרכו הוא יושיע את נפשו ממות ויכסה על המון פשעים:

הַאֲגָרַת הָרֵאשׁוֹנָה לְפֶטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ

אפֶטְרוֹס שְׁלִיחַ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֶל תּוֹשְׁבֵי תְּפוּצוֹת פְּנוּסוֹס גַּלְטִיָּא קְפוּדְקִיָּא אֲסִיָּא וּבִיתוֹנִיָּא: ²הַנְּבַחְרִים מִקֶּדֶם כְּפִי דַעַת אֱלֹהִים הָאֵב בְּקִדּוֹשׁ הַרוּחַ אֶל מִשְׁמַעַת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְאֵל הַזִּית דְּמוֹ חֶסֶד וְשָׁלוֹם לְמַכְבִּיר יְהִי לְכֶם: ³בְּרוּךְ הָאֱלֹהִים אֲבִי אֲדִינְנוּ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר כָּרַב רַחֲמֵי שֶׁב וְהוֹלִיד אֲתָנוּ לְתַקּוּהָ חִיָּה בְּהַקְמַת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מֵעַם הַמֵּתִים: ⁴לְנַחְלָה אֲשֶׁר לֹא תִשְׁחַת וְלֹא תִגָּאֵל וְלֹא תִבַּל הַצְּפוּנָה בְּשִׁמִּים לְכֶם: ⁵הַנְּשִׁמְרִים בְּעַז אֱלֹהִים עַל יַד הָאֲמוּנָה לְתִשׁוּעָה הַעֲתִידָה לְהַגְלוֹת בַּעַת קִץ: ⁶יֵאֵשֶׁר בְּהַ תִּגְלוּ אֲתֶם הַמִּתְעַצְבִּים עִתָּה מַעֵט לְפִי הַצֶּרֶךְ בְּמִסַּת שְׁנוֹת: ⁷לְמַעַן תִּמְצָא אֲמוּנַתְכֶם הַמְּזַקְקָה יִקְרָה הַרְבֵּה מִן הַזֶּהָב הָאֵבֵד הַצֶּרוּף בְּאֵשׁ לְתַהֲלָה וְלִכְבוּד וְלַתְּפָאֶרֶת בְּהַתְּגַלּוֹת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: ⁸אֲשֶׁר אֵהֱבֶתֶם וְלֹא רֵאִיתֶם וְאֲשֶׁר עִתָּה תֵאֱמִינּוּ בּוֹ בְּלֹא רֵאוֹת אֲתוֹ וּבִכֵּן תִּגְלוּ בְּשִׂמְחָה מִפְּאֶרָה עֲצֻמָּה מִסִּפְּרִי: ⁹בְּקַחְתְּכֶם עִקְבֵי אֲמוּנַתְכֶם תִּשׁוּעָה לְנַפְשֵׁיכֶם: ¹⁰אֵת הַתִּשׁוּעָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ חִקְרוּ וּדְרָשׁוּ הַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים עַל הַחֶסֶד הַשְּׁמוּר לְכֶם: ¹¹בְּחִקְרֵם לְדַעַת מַתִּי וְאִיךְ תִּהְיֶה הַעֵת אֲשֶׁר הוֹדִיעָה רוּחַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּקֶרֶבֶם בְּהִגִּידוֹ מֵרֵאשִׁית אֶת עֲוֹנֵי הַמְּשִׁיחַ וְאֵת הַגְּדֻלוֹת אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם: ¹²וְיִגְלָה לָהֶם כִּי לֹא לְפִנְשָׁם כִּי אִם לְנוֹ שְׂרַתּוֹ בְּדַבְרֵים הֵהֵם אֲשֶׁר הִגִּד לְכֶם עִתָּה עַל פִּי הַמְּבַשְּׂרִים אֲתֶכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַשְּׁלוּחַ מִשְׁמִים דְּבָרִים אֲשֶׁר מְלֹאכִי אֱלֹהִים חֲמַדוֹ לְהַשְׁקִיף אֶל תּוֹכֶם: ¹³לִכֵּן חֲגֵרוּ מִתְּנֵי שְׁכֻלְכֶם הַתְּעוּרָרוּ וְקוּוּ קוּוּ לְחֶסֶד אֲשֶׁר יִבּוֹאֲכֶם בְּהַתְּגַלּוֹת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: ¹⁴כִּבְנֵי מִשְׁמַעַת אֶל תִּתְּנֶהֱנָה בְּתַאוֹת אֲשֶׁר הַתְּאוֹתִים בְּעוֹד הַיּוֹתְכֶם בְּבִלִי דַעַת: ¹⁵כִּי אִם הִי קְדָשִׁים בְּכָל דְּרִכֵּיכֶם כְּאֲשֶׁר קִדּוֹשׁ הוּא אֲשֶׁר קָרָא אֲתֶכֶם: ¹⁶כִּי עַל כֵּן כָּתוּב וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי קִדּוֹשׁ אֲנִי: ¹⁷וְאִם אֵב תִּקְרָאוּ לְאֱלֹהִים הַשֹּׁפֵט בְּבִלִי מִשָּׂא פָנִים כְּפִי מַעֲלָלֵי אִישׁ וְאִישׁ הַתְּהַלְכוּ נֹא בִירָאָה בִּימֵי מַגּוּרִיכֶם: ¹⁸מִדַּעַתְכֶם כִּי לֹא בְּדַבָּר נִפְסַד בְּכַסְף׃ אִם בְּזֶהָב נִפְדִּיתֶם מִדְּרַךְ הַבְּלֶכֶם אֲשֶׁר הִנְחַלְתֶּם מֵאֵת אֲבוֹתֵיכֶם: ¹⁹כִּי אִם בְּדָם יִקָּר שֶׁל שָׁה תְּמִים וּמוֹם אִין בּוֹ בְּדָם הַמְּשִׁיחַ: ²⁰הַנּוֹדֵעַ מֵרֵאשִׁית לְפָנֵי מוֹסְדוֹת תִּבַּל וְנִגְלָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים לְמַעַנְכֶם: ²¹הַמְּאֵמִינִים עַל פִּי בְּאֱלֹהִים אֲשֶׁר הַקִּים אֲתוֹ מֵעַם הַמֵּתִים וְיִתֵּן לוֹ כְּבוֹד לְמַעַן הִיֹּת אֲמוּנַתְכֶם גַּם תְּקוּהָ לְאֱלֹהִים: ²²זִכּוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם עַל יַד הַרוּחַ בְּשִׁמְעַכֶם בְּקוֹל הָאֵמֶת לְאַהֲבַת אַחִים בְּלֹא חֲנִפָּה וְאַהֲבַתֶּם אִישׁ אֶת רַעְיָהוּ אֵהֱבָה חֲזָקָה בְּלִב טְהוֹר: ²³כִּנְּוֹלָדִים מִחֲדָשׁ לֹא מִזְרַע נִשְׁחַת כִּי אִם מִזְרַע לֹא יִשְׁחַת בְּמֵאֵמֶר אֱלֹהִים חַיִּי וְהַקִּים לְעוֹלָם: ²⁴כִּי כָּל בֶּשֶׂר חָצִיר וְכָל כְּבוֹד אִישׁ כְּצִיץ הַשְּׂדֵה יִבֵּשׁ חָצִיר נִבֵּל צִיץ: ²⁵וְהַדְּבָר יְהוּה יִקּוּם לְעוֹלָם זֶה הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר בֶּשֶׂר לְכֶם:

בוְעִתָּה הַסִּירוּ מִכֶּם כָּל רִשְׁעֵי וְכָל מַרְמָה וְחֲנִפָּה וְקִנְיָנָה וְכָל לִשׁוֹן רַע: ²וְיִכְעַלְלִים אֲשֶׁר מִקְּרוֹב נּוֹלְדוּ הַתְּאוֹוֹ לְחַלֵּב הַשְּׁכָלִי וְהוֹדֵךְ לְמַעַן תִּגְדְּלוּ בּוֹ: ³אִם אֲמַנְם טַעַמְתֶּם כִּי טוֹב הָאֲדוֹן: ⁴אֲשֶׁר נִגְשַׁתֶּם אֵלָיו אֶל אֲבָן חִיָּה אֲשֶׁר מֵאֲסוֹ בְּהַ בְּנֵי הָאָדָם וְהִיא נִבְחָרָה וְיִקְרָה לְאֱלֹהִים: ⁵וְיִנְבְּנִיתֶם גַּם אֲתֶם כְּאֲבָנִים חַיּוֹת לְבֵית רֹחַנִי לְכַהֲנַת קֹדֶשׁ לְהַעֲלוֹת זִבְחֵי רוּחַ לְרִצּוֹן לְאֱלֹהִים בִּישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: ⁶זֶה הוּא שְׂאֵמֶר הַכְּתוּב הַנִּי יִסַּד בְּצִיּוֹן אֲבָן פְּנֵה אֲבָן בְּחֵן וְיִקְרָה וְהַמְּאֵמִין בְּהַ לֹא יִבּוֹשׁ: ⁷לִכֵּן לְכֶם הַמְּאֵמִינִים הַיִּקָּר אֲבָל לְסוֹרְרִים הָאֲבָן אֲשֶׁר מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִתָּה לְרֵאשִׁית פְּנֵה וְלֵאבֹן נִגְף וְלִצְרוֹר מִכְּשָׁל: ⁸זֶהֱם נִכְשְׁלוּ יַעַן לֹא שִׁמְעוּ לְדְבַר וְלִזְאֵת גַּם נּוֹעְדוּ: ⁹וְאֲתֶם הַנִּכְסֵי זֶרַע

נִבְחַר מִמְּלַכַת כְּהֻנִּים וְגוֹי קִדּוֹשׁ וְעַם סִגְלָה לְמַעַן תִּסְפְּרוּ תְּהִלּוֹת הַקּוֹרָא אֲתֶכֶם מִחֲשָׁךְ אֶל אֲוֵרוֹ הַנִּפְלֵא: ²אֲשֶׁר לְפָנִים לֹא עִם הִיִּיתֶם וְעִתָּה עִם אֱלֹהִים וְאֲשֶׁר לְפָנִים לֹא רַחֲמוֹ וְעִתָּה מִרַחֲמִים: ³אֵהֱוֹבִים אֲזַהִירְכֶם כְּגֵרִים וְתוֹשְׁבִים הַנְּזוֹר מִתְּאוֹת הַבֶּשֶׂר הַמִּתְּגַרּוֹת בְּנַפְשׁ: ⁴זֶהֱיִטִּיבֹו דְּרַכְכֶם בְּגוֹיִם לְמַעַן יִבִּיטוּ אֶל מַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים וְהִיא תַּחַת אֲשֶׁר חָרְפוּ אֲתֶכֶם כְּפַעֲלֵי אֲוֹן יִכְבְּדוּ אֶת אֱלֹהִים בְּיוֹם הַפְּקָדָה: ⁵זֶהֱכַנְעוּ לְכָל פְּקֻדַת אָדָם בְּגִלְלֵי הָאֲדוֹן אִם לְמֶלֶךְ כְּרֵאוֹי לְרֵאשׁ: ⁶אִם לְמִשְׁלִים כְּרֵאוֹי לְשְׁלוּחִים מֵאֲתוֹ לְנִקְמַת פַּעֲלֵי אֲוֹן וְלַתְּהַלַּת עֲשֵׂי טוֹב: ⁷כִּי כֵּן הוּא חִפְץ אֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּעִשְׂוֹתְכֶם הַטּוֹב תִּסְכְּרוּ אֶת פִּי אֲוֹלֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִין בְּסִ דַּעַת: ⁸כִּחְפְּשִׁים וְלֹא כְּאֵלֹו הִיתָה לְכֶם הַחֲפֵשֶׁה לְמַכְסָה הַרְעָה כִּי אִם כְּעַבְדֵי אֱלֹהִים: ⁹נִהְגוּ כְּבוֹד בְּכָל אִישׁ אֵהְבּוּ אֶת הָאֲחִים יִרְאוּ אֶת אֱלֹהִים כְּבוֹדוֹ אֶת הַמֶּלֶךְ: ¹⁰הַעֲבָדִים הַכְּנַעְנוּ לְפָנֵי אֲדִינֵיכֶם בְּכָל יִרְאָה לֹא לְפָנֵי הַטּוֹבִים וְהַעֲנוּיִם לְבַד כִּי אִם גַּם לְפָנֵי הַעֲקֻשִׁים: ¹¹כִּי חֶסֶד הוּא לְאִישׁ אִם יִשְׁבַע מִמְרָרִים וְיַעֲנֶה חֲנֹם לְמַעַן דַּעַת הָאֱלֹהִים: ¹²כִּי אִם חֲטָא תַּחֲטָאוּ וְסַבְּלַתֶם מִכּוֹת אֲגֵרוּף מֵהַ תִּתְּהַלְלוּ אֲךָ אִם תַּעֲנוּ וְסַבְּלַתֶם בְּעִשְׂוֹתְכֶם הַטּוֹב חֶסֶד הוּא מְלַפְנֵי אֱלֹהִים: ¹³כִּי לְזֹאת נִקְרָאתֶם כִּי גַם הַמְּשִׁיחַ עָנָה בְּעַבּוּרְכֶם וְהַשְּׂאִיר לְכֶם מוֹפֵת לְלַכַּת בְּעַקְבוֹתָיו: ¹⁴אֲשֶׁר חֲטָא לֹא עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו: ¹⁵אֲשֶׁר שָׁמַע חֲרַפְתּוֹ וְלֹא הִשִּׁיב נַעֲנָה וְלֹא גָעַר כִּי אִם מִסַּר דִּינּוֹ לְשִׁפְטֵי צַדִּיק וְאֵת חֲטָאתָנוּ הוּא נִשָּׂא בְּגוֹיָתוֹ עַל הַעֵץ: ¹⁶לְמַעַן נַחִיָּה לְצַדִּיקָה מֵאַחַר שְׁנַפְטָרְנוּ מִן הַחֲטָאִים: ¹⁷אֲשֶׁר בְּחַבְרָתוֹ נִרְפָּא לְכֶם כִּי הִיִּיתֶם כְּצֵאֵן אֲבָדוֹת וְעִתָּה שְׁבַתְּם אֶל הַרְעָה פְּקִיד נַפְשֵׁיכֶם:

גוְכֹן אֲתֶן הַנְּשִׁים הַכְּנַעְנָה לְפָנֵי בְּעִלְיָן לְמַעַן גַּם אִם יֵשׁ אֲשֶׁר אִינִם שֹׁמְעִים לְדְבַר יִקְנוּ בְּאִין אֲמַר וּדְבָרִים עַל יַדִּי מַעֲשֵׂי הַנְּשִׁים: ²בְּרֵאוֹתֶם כִּי תִצְנַעְנָה לְכַת בִּירָאָה: ³וְיִפְאַרְכֵן אֵל יְהִי מִבְּחוּץ מִבְּחַלְפוֹת שַׁעַר וְעַדִּי זָהָב וְלִבִּישַׁת מַחְלָצִים: ⁴כִּי אִם הָאָדָם הַצְּפוּן פְּנִימָה בְּרוּחַ עֲנוּהָ וְהַשְׁקֵט אֲשֶׁר לֹא יִכְלָה וְיִקָּר הוּא בְּעֵינֵי אֱלֹהִים: ⁵כִּי כֵּן הַתְּקַשְׁטוּ לְפָנִים גַּם הַנְּשִׁים הַקְּדָשׁוֹת הַמִּיחַלוֹת לְאֱלֹהִים בְּהַכְּנַעַן לְפָנֵי בְּעִלְיָן: ⁶כִּשְׂרָה אֲשֶׁר שָׁמַעָה בְּקוֹל אֲבָרָהָם וְתִקְרָא לוֹ אֲדוֹן אֲשֶׁר אֲתֶן הִיִּיתֵן לָהּ לְבָנוֹת בְּעִשְׂוֹתְכֶן הַטּוֹב וְלֹא תִירָאָנָה מִפְּחָד: ⁷וְכֹן אֲתֶם הָאֲנָשִׁים שְׁבוּ עִמָּהֵן בְּתַבּוּנָה כִּי כְּלִי רִפְּהָ הָאִשָּׁה וְתִנּוּ לָהּ כְּבוֹד כִּי גַם לָהֵן יֵשׁ חֵלֶק בְּנַחֲלַת מִתְּנַת הַחַיִּים פֶּן תִּכְלָאוּ מִתְּפִלוֹתֵיכֶם: ⁸וְסוּף דְּבַר הִיֹּו כְּלֶכֶם לֵב אֶחָד בְּעִלְיָ חֲמֵלָה אֵהְבֵי הָאֲחִים רַחֲמָנִים וּמִתְּקַבְּלִים עַל הַבְּרִיּוֹת: ⁹אֵל תִּשְׁלְמוּ רַעְיָה תַּחַת רַעְיָה אוֹ חֲרַפְּהָ תַּחַת חֲרַפְּהָ כִּי אִם תִּבְרַכּוּ מִדַּעַתְכֶם כִּי לְזֹאת נִקְרָאתֶם לְמַעַן תִּירְשׁוּ אֶת הַבְּרַכָּה: ¹⁰כִּי הָאִישׁ הַחִפְץ חַיִּים אֵהְבֵי יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב יִצַּר לְשׁוֹנוֹ מִרַע וְשִׁפְתָיו מִדְּבַר מִרְמָה: ¹¹אִיִּסוֹר מִרַע וְיַעֲשֶׂה טוֹב יִבְשֵׁק שְׁלוֹם וְיִרְדְּפָהוּ: ¹²כִּי עֵינֵי יְהוּה אֵל צְדִיקִים וְאֲוִנֵי אֵל שׁוֹעֲתֶם וּפְנֵי יְהוּה בְּעֵשִׂי רַע: ¹³זִמִּי יַרַע לְכֶם אִם תִּקְנָאוּ לְעִשְׂוֹת הַטּוֹב: ¹⁴אֲבָל אֲשֶׁרִיכֶם גַּם אִם תַּעֲנוּ לְמַעַן הַצַּדִּיקָה אֲךָ מוֹרָאִם לֹא תִירָאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ: ¹⁵אֵת יְהוּה אֱלֹהִים אֲתוֹ תִקְדִּישׁוּ בְּלִבְכֶם וְהִיֹּו נִכְנִים תְּמִיד לְהַשִּׁיב דְּבַר בְּעֲנוּהָ וּבִירָאָה לְכָל שְׂאֵל אֲתֶכֶם חֲשׁוֹן הַתּוֹחַלֵת אֲשֶׁר בְּקֶרְבְּכֶם: ¹⁶רוּחַ שְׁלֵמָה תְּהִי לְכֶם לְמַעַן יִבְשׁוּ הַמִּנְאַצִּים דְּרַכְכֶם הַטּוֹבָה בְּמִשְׁיחַ בְּהַלְשִׁינֵם אֲתֶכֶם כְּפַעֲלֵי אֲוֹן: ¹⁷כִּי טוֹב לְכֶם אִם חִפְץ אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר תַּעֲנוּ בְּעִשְׂוֹתְכֶם הַטּוֹב מִשְׁתַּעֲנוּ בְּעִשְׂוֹתְכֶם רַע: ¹⁸כִּי גַם

המשיח ענה פעם אחת על חטאתינו הצדיק בעד הרשעים לקרב אתנו אל האלהים הומת לפי הבשר ויחי ברוח: ¹⁷ "אשר בו הלך ויקרא גם לרוחות אשר במשמר: ¹⁸ "אשר לפני לא האמינו כאשר חכה אלהים בארץ אפו בימי נח בהעשות התבה אשר נמלטו אליה מעטים והם שמנה נפשות במים: ¹⁹ "וזה הוא אות הטבילה אשר כעת תושיע גם אתנו לא בהסיר טנוף הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח: ²⁰ "אשר הוא לימין אלהים אחרי אשר עבר השמימה ויכנעו לפניו המלאכים והרשיות והגבורות:

ד ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כן היו גם אתם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חדל מחטוא: ²¹ "למען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלהים כל ימי היתכם עוד בבשר: ²² "כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות כחפץ הגוים בלכתנו בדרכי זמה ובתאות כסבאי יין וזללי בשר ורדפי שכר ותועבות עבדת האלילים: ²³ "ועל זאת תמהים המה ומגדפים כי לא תרצו עמהם לשטף בזמה כמוהם: ²⁴ "אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים: ²⁵ "כי על כן התבשרו גם המתים למען ישפטו בבשר לפי דרך בני אדם ויחיו ברוח לפי דרך אלהים: ²⁶ "הן קץ הכל קרב לכן היו צנועים וערים להתפלל: ²⁷ "ולפני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה: ²⁸ "היו מארחים איש את רעהו בבלי תלנות: ²⁹ "איש איש כמתן החסד אשר קבל תעזרו איש לרעהו כגזברים ממנים על חסדי אלהים הרבים: ³⁰ "איש כי ידבר יהי כאמרי אל ואיש כי יעזר תהי עזרתו מתוך החיל אשר חננו אלהים למען יכבד אלהים בכל על ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: ³¹ "אהובים בבאכם בתוך כור עני למען נסתכם אל נא תתמהו כאלו קרה לכם דבר זר: ³² "כי אם שמחו על אשר חלק לכם בענויי המשיח למען גם תשמחו ותעלצו בהגלות כבודו: ³³ "אם יחרפו אתכם למען שם המשיח אשריכם כי נחה עליכם רוח הכבוד רוח אלהים אצלם מנאץ הוא ואצלכם נכבד: ³⁴ "ירק אל יענה איש מכס כרצח או כגנב או כפעל און או כנכנס בפקדת אחרים: ³⁵ "ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאלהים על הדבר הזה: ³⁶ "כי עת החל המשפט מבית אלהים ואם ממנו ראשנה מה אפוא תהיה אחרית הממרים את בשורת אלהים: ³⁷ "הן צדיק כמעט יושע אף כי רשע וחוטא: ³⁸ "לכן גם המענים כרצון אלהים יפקידו את נפשותם ביד אלהים הברא הנאמן ויוסיפו לעשות הטוב:

ה וזאת הזקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיתם הזקן ועד ענויי המשיח וגם חבר לכבוד העתיד להגלות: ³⁹ "רעו את עדר האלהים אשר בידכם והשגוהו עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנפש חפצה: ⁴⁰ "גם לא כמתעמרים בנחלת יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן: ⁴¹ "והיה בהגלות שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל: ⁴² "וכן גם אתם הנערים הכנעו לפני הזקנים וחרו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעהו כי אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן: ⁴³ "השפילו נפשכם תחת יד אלהים החזקה למען ירומם אתכם בעתו: ⁴⁴ "השליכו עליו כל יהבכם כי הוא ידאג לכם: ⁴⁵ "התעוררו שקדו כי מריבכם השטן משוטט כאריה שאג ומבקש את אשר יבלע: ⁴⁶ "ועמדתם נגדו חזקים באמונה ודעו כי ענוים כאלה באו גם על אחיכם אשר בעולם: ⁴⁷ "ואלהי כל החסד אשר קראנו לכבודו הנצחי במשיח ישוע אחרי ענותכם מעט הוא ישלים ויחזק ויגבר וייסד אתכם: ⁴⁸ "אלו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: ⁴⁹ "ביד סלנוס האח הנאמן לכם כאשר אהבתי כתבתי אליכם בדברים מעטים להזהיר אתכם ולהעיד כי חסד האלהים הזה אשר עמדתם בו אמת הוא: ⁵⁰ "חברתכם אשר בבבל הנבחרה אתכם ומרקוס בני שאלים לשלומכם: ⁵¹ "שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

הַאֲגָרַת הַשְּׁנִיָּת לְפֶטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ

את השררות: "אשר אף המלאכים הגדולים מהם בעזו וכח לא יגדפום לפני יהוה במשפטם: "והמה כבהמות הסכלות הנולדות כחק טבעם ללכד ולשחת יאבדו באבוד נפשם יען חרפו את אשר לא הבינו וישאו גמול עולתם: "אשר עדנת יומם לענג יחשבו מטנפים ומום במ המתפנקים במדוחי נפשם ואכלים ושתים עמכם: "עינים להם מלאות נאפים אשר לא תחדלות מחטוא ואת נפשות הפתאים יצודדו ולב מלמד בצע להם בני המארה: "את הדרך הישר עזבו ויתעו וילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב שכר העולה: "ותהי לו תוכחת על חטאתו כי הבהמה האלמת דברה בקול אדם ותעצר באולת הקסם: "בארות בלי מים המה עבים נדפים בסערה אשר שמור להם חשך אפלה לעולם: "כי בדברם בגאות דברי שוא יצודו בתאות הבשר על ידי זמתם את אשר אך נמלטו מידי ההלכים בדרך תועה: "חפשה יבטיחו להם והם בעצמם עבדים לשחת כי האיש עבד לאשר נכבש ממנו: "כי אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכבשו אחריתם תהיה רעה מראשיתם: "כטוב היה להם לא לדעת את דרך הצדקה מאשר ידעו ונסגו אחור מן המצוה הקדושה המסורה להם: "ביוקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחזיר עלה מן הרחצה להתגלל ברפש:

גזאת היא האגרת השנית אשר אני כתב אליכם אהובים ובשתיהן אעיר בדרך הזכרה את תמת לבבכם: "לזכר את הדברים הנאמרים מקדם בידי הנביאים הקדשים ואת מצות אדנינו ומושיענו אשר נתנה בידנו השליחים: "ודעו זאת לכם ראשונה כי באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי תאות נפשם ויתלוצצו לאמר: "איה הבטחת באו כי מאז שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית הבריאה: "ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת כי מקדם קמו השמים והארץ בדבר אלהים מן המים ועל ידי המים: "ובמים אבדה תבל מאז כי נשטפה במי המבול: "גם השמים והארץ אשר לפנינו נצפנו בדברו והם שמורים לאש ליום הדין ואבד אנשי הרשע: "וזאת האחת אל תעלם מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעיני יהוה ואלף שנים כיום אחד: "ולא יאחר יהוה את אשר הבטיח כאשר יש חשבים אתה לאחור כי אך האריך אפו בעבורנו ולא יחפץ באבד איש כי אם בפנות כלם לתשובה: "בא יבא יום יהוה כגנב בלילה אז השמים בשאון יחלפו והיסדות יבערו והתמגגו והארץ והמעשים אשר עליה ישרפו: "ויעתה אם כל אלה ימוגו מה מאד חיבים אתם להתהלך בקדשה ובחסידות: "ולחכות לבא יום יהוה ולהחיש אתו אשר בגללו השמים ימוגו באש והיסדות יבערו ונמסו: "זואנחנו כפי הבטחתו מחכים לשמים חדשים ולארץ חדשה אשר צדק ילין בס: "ועל כן אהובים אשר לאלה כחיתם שקדו להמצא לפניו בשלום נקים וזכים מפשע: "וזאת ארך רוח אדנינו תחשבו לתשועה כאשר גם אחינו האהוב פולוס כתב אליכם כפי החכמה הנתונה לו: "וכן בכל אגרותיו בדברו שם על אלה ובהם יש דברים קשי ההבנה והבערים והפתאים יהפכו אתם כאשר גם יעשו לכתבים האחרים לאבדן נפשם: "ואתם אהובים אשר ידעתם זאת השמרו לנפשתיכם פן תמשכו אחרי טעות אנשי בליעל ונפלתם ממעזכם: "ורבו בחסד ובדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אשר לו הכבוד גם היום וגם

אשמעון פטרוס עבד ישוע המשיח ושלוחו אל אשר קבלו אמונה יקרה כשלנו בצדקת אלהינו ומושיענו ישוע המשיח: "חסד ושלום יהיו לכם למכביר בדעת האלהים וישוע אדנינו: "באשר גבורתו האלהית נתנה לנו את כל אשר לחיים ולחסידות על ידי דעת הקורא אתנו בכבודו וחילו: "אשר בהם נתן לנו הבטחות גדלות מאד ויקרות למען תקחו על ידן חלק בטבע אלהים בהמלטכם מכליון התאוה אשר בעולם: "בעבור זאת השתדלו להעמיד באמונתכם את הצדקה ובצדקה את הדעת: "ובדעת את הפרישות ובפרישות את הסבלנות ובסבלנות את החסידות: "ובחסידות את האחוה ובאחוה את האהבה: "כי אם אלה תמצאנה ותרבינה בכס לא תתנה אתכם להיות בטלים ובלא עשות פרי לדעת אדנינו ישוע המשיח: "כי האיש אשר אין אלה לו עור הוא קצר הראות ושכח את טהרתו מחטאתיו הראשנות: "לכן אחי הוסיפו והשתדלו לחזק את קריאתכם ובחירתכם כי בעשותכם זאת כשול לא תכשלו: "כי כן יפתח לפניכם לרוחה המבוא אל מלכות עולם אשר לאדנינו ומושיענו ישוע המשיח: "על כן לא אחדל להזכירכם על אלה בכל עת גם כי ידעתם והתכוננתם באמת אשר היא לפנינו: "ואחשב כי נכון להזכיר ולהעיר אתכם כל ימי היותי במשכן הזה: "באשר ידעתי כי מהר יעתק משכני כאשר גם גלה לי אדנינו ישוע המשיח: "ואשתדל שיהיה לכם תמיד גם אחרי פטירתי זכרון הדברים האלה: "כי הודענו אתכם גבורת אדנינו ישוע המשיח ובאו לא בלכתנו אחרי הגדות מחכמות כי אם ראות היו עינינו את גדלתו: "כי לקח מאת אלהים האב יקר וכבוד בבא אליו קול מתוך הדרת כבודו לאמר זה בני ידי רצתה נפשי בו: "וזאת הקול הזה שמענו באזנינו יצא משמים בהיותנו עמו בהר הקדש: "ועתה דבר הנבואה יותר קים אתנו והטיבתם עשות אשר שתם לבכם אליו כמו אל נר מאיר במקום אפל עד כי יבקע אור היום וזרח כוכב הנגה בלבבכם: "וזאת תדעו ראשונה אשר כל נבואת המקרא איננה תלה בפתרון אדם מלבו: "כי מעולם לא יצאה נבואה ברצון האדם כי אם ברוח הקדש אשר נשאם דברו אנשי אלהים הקדושים:

בגם נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו גם בכס מורי שקר אשר יכניסו כתות משחיתות ובכחשם במשל אשר קנם יביאו על נפשם כליון פתאם: "ורבים ילכו אחרי תועבותם ובעבורם יתן דרך האמת לגדופים: "ובדברי בדוי יעשו אתכם למחסר להם למען בצע בצע אשר משפטם מעולם לא יתמהמה ושרם לא ינום: "כי לא חס אלהים על המלאכים אשר חטאו כי אם הורידם לקצבי הרים ויסגירם בכבלי אפל לשמרם למשפט: "וגם על דורות קדם לא חס וישמר רק את נח השמיני קרא הצדק בהביאו את המבול על דור הרשעים: "וזאת ערי סדום ועמרה הפך לאפר והאשימם במהפכה וישים למשל לאשר עתידים לעשות זמה: "ויצל את לוט הצדיק אשר הלאוהו אנשי בליעל הם בדרך זמתם: "כי הצדיק הזה בשבתו בתוכם האדיב את נפשו הישרה יום יום בראותו ובשמעו מעשי רשעם: "כי יודע יהוה להציל את חסידיו מנסיון ולחשך את הרשעים ליום המשפט להשיב גמולם להם: "וביותר את ההלכים אחרי הבשר בתאות תבל ובזים את הממשלה עזי פנים הלכים בשרירות לבם ולא יחרדו מחרף

הַאֲגָרַת הָרֵאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

^כההבטחה אשר הבטיחנו היא חיי עולמים: ^{כז}זאת כתבתי אליכם מפני המתעים אתכם: ^{כח}זאתם המשחה אשר קבלתם מאתו עמדת בכם ולא תצטרכו לאיש אשר ילמדכם כי אם כאשר תלמד אתכם המשחה בכל דבר היא האמת ואיננה כזב וכאשר למדה אתכם כן תעמדו בו: ^{כט}זאתם בני עמדו בו למען יאמץ לבנו בהראותו ולא נבוש מפניו בבואו: ^לאם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה נולד ממנו:

אראו מה גדלה אהבת האב הנתונה לנו אשר נקרא בני האלהים על כן העולם איננו ידע אתנו יען כי אותו לא ידע: ^אאהובי עתה בני לאלהים אנחנו ועוד לא נגלה מה נהיה אך ידענו כי בהגלותו נדמה לו כי נראהו כאשר הוא: ^בוכל אשר לו תקוה כזאת יטהר את עצמו כאשר טהור גם הוא: ^גכל העשה חטא גם פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה: ^דהידעתם כי הוא נגלה לשאת את חטאינו ובו אין חטא: ^הכל העמד בו לא יחטא כל החוטא לא ראהו גם לא ידעו: ^ובני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: ^זהעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש לזאת נגלה בן האלהים להפר את פעולות השטן: ^חכל הנולד מאלהים לא יחטא כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטא כי מאלהים נולד: ^טונודעו בזאת בני האלהים ובני השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאלהים וכן כל אשר לא יאהב את אחיו: ^יכי זאת היא השמועה אשר שמעתם מראש לאהבה איש את רעהו: ^{יא}לא כקין אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומדוע הרגו יען כי מעשיו היו רעים ומעשיו מעשי צדק: ^{יב}אל תתמהו אחי אם ישנא אתכם העולם: ^{יג}אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי נאהב את אחינו איש אשר לא יאהב את אחיו ישאר במות: ^{יד}כל השנא את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקומו בו חיי עולמים: ^{טו}זאת הכרנו את האהבה כי הוא נתן את נפשו בעדנו גם אנחנו חייבים לתת את נפשתינו בעד אחינו: ^{טז}ואיש אשר לו נכסי העולם והוא ראה את אחיו חסר לחם וקפץ את רחמיו ממנו איך תעמד בו אהבת אלהים: ^{יז}בני אל נא נאהב במלין ובלשון כי אם בפעל ובאמת: ^{יח}זאת נדעה כי מן האמת אנחנו ולפניו נשקט את לבותינו: ^{יט}כי אם לבבנו ירשיע אתנו האלהים נשגב הוא מלבבנו וידע את כל: ^כאהובי אם לבבנו לא ירשיענו בטחון לנו באלהים: ^{כא}וכל אשר נשאל מאתו נקבל כי נשמר את מצותיו ונעשה את הרצוי לפניו: ^{כב}זאת היא מצותו להאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהבה איש את רעהו כאשר צונו: ^{כג}והשמר את מצותיו יקום בו והוא בו וזאת נדע כי הוא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו:

באהובי אל תאמינו לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאלהים המה כי נביאי שקר רבים יצאו לעולם: ^אזאת תכירו את רוח אלהים כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא בבשר מאלהים הוא: ^בוכל רוח אשר איננו מודה בישוע האדון כי בא בבשר לא מאלהים הוא וזה הוא רוח צר המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה הוא בעולם: ^גאתם הבנים הנכם מאלהים ונצחתם אתם כי אשר בכם גדול הוא מאשר בעולם: ^דהמה מן העולם על כן מהעולם ידברו והעולם ישמע אליהם: ^הואנחנו מאלהים הננו היודע את האלהים ישמע אלינו ואשר איננו מאלהים לא

א את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראינו אשר הבטנו ואשר מששו ידינו על דבר החיים: ^והחיים נגלו ונרא ומעידים אנחנו ומודיעים לכם את חיי העולם אשר היו עם האב ונגלו לנו: ^זאת אשר ראינו ושמענו נודיעה לכם למען תתחברו לנו גם אתם והתחברותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח: ^חזאת זאת כתבים אנחנו לכם למען תהיה שמחתכם שלמה: ^טזאת היא השמועה אשר שמענו ממנו ונגד לכם כי האלהים אור הוא וכל חשך אין בו: ^יאם נאמר כי יש לנו התחברות עמו ונתהלך בחשך הננו כזבים ופעלתנו איננה אמת: ^{יא}אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא: ^{יב}אם נאמר כי אין בנו חטא הננו מתעים את נפשתינו והאמת אין בנו: ^{יג}ואם נתודה את חטאינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את חטאינו ולטהרנו מכל עון: ^{יד}ואם נאמר כי לא חטאנו לכזב נשימנו ודברו אין בנו:

גבני הנני כתב אליכם את זאת לבלתי תחטאו ואם יחטא איש יש לנו מליץ לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק: ^אזהו כפרה על חטאינו ולא על חטאינו לבד כי גם על חטאת כל העולם: ^בזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר את מצותיו: ^גהאמר הכרתיו ואת מצותיו לא ישמר כזב הוא והאמת אין בו: ^דאבל השמר את דברו בו נשלמה באמת אהבת אלהים וזאת נדע כי בו אנחנו: ^ההאמר כי בו יעמד עליו להתהלך בדרך אשר גם הוא הלך: ^ואחי אינני כתב לכם מצוה חדשה כי אם מצוה ישנה אשר היתה לכם מראש והמצוה הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש: ^זועוד מצוה חדשה אני כתב לכם אשר היא אמת גם בו גם בכם כי החשך עבר והאור האמתי כבר זורח: ^חהאומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בחשך: ^טאהב את אחיו יעמד באור ומכשול אין בו: ^יההשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך יתהלך ולא ידע אנה הוא הלך כי החשך עור את עיניו: ^{יא}הנני כתב אליכם הבנים יען כי נסלחו לכם חטאיכם למען שמו: ^{יב}כתב אני אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתב אני אליכם הבחורים יען כי התגברתם על הרע כתב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב: ^{יג}כתבתי אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתבתי אליכם הבחורים יען כי חזקתם ודבר האלהים שכן בקרבכם והתגברתם על הרע: ^{יד}אל תאהבו את החלד ואת דברי החלד אם יאהב איש את החלד אין בו אהבת האב: ^{טו}כי כל אשר בחלד תאות הבשר ותאות העינים ונאות ההון איננו מן אבינו כי אם מן החלד: ^{טז}והחלד עבור יעבר עם תאותיו והעשה רצון אלהים יעמד לעד: ^{יז}ילידי הנה השעה האחרונה באה וכאשר שמעתם כי יבא צר המשיח כן עתה רבו צרי המשיח וזאת נדע כי היא השעה האחרונה: ^{יח}מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי אלו היו משלנו כי אז היו עמדים עמנו אבל למען יגלו כי לא כלם משלנו המה: ^{יט}זאתם המשחה לכם מאת הקדוש וידעתם הכל: ^כאלא כתבתי אליכם יען כי לא ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר כל כזב איננו מן האמת: ^{כא}מי הוא הכזב אם לא המכחש בישוע לאמר כי איננו המשיח זה הוא צר המשיח המכחש באב ובבן: ^{כב}כל המכחש בבן גם האב אין לו: ^{כג}זאתם יקם נא בכם הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום בכם אשר שמעתם מראש אז גם אתם תקומו בבן ובאב:

ישמע אלינו בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה: 'אהובי נאהב נא איש את רעהו כי האהבה מאלהים היא וכל אשר יאהב נולד מאלהים וידע את האלהים: 'ואשר איננו אהב לא ידע את האלהים כי האלהים הוא אהבה: 'בזאת נראתה אהבת האלהים לנו כי שלח האלהים את בנו את יחידו לעולם למען נחיה על ידו: 'בזאת היא האהבה לא שאנחנו אהבנו את האלהים כי אם הוא אהב אותנו וישלח את בנו לכפרה על חטאתינו: 'אהובי אם ככה אהב אתנו האלהים גם אנחנו חייבים לאהבה איש את רעהו: 'באת האלהים לא ראה איש מעולם ואם נאהב איש את רעהו האלהים יעמד בקרבנו ואהבתו נשלמה בנו: 'בזאת נדע אשר בו נקום והוא בנו כי נתן לנו מרוחו: 'ואנחנו חזינו ונעידה כי האב שלח את הבן מושיע העולם: 'כל המודה כי ישוע הוא בן האלהים האלהים שכן בו והוא באלהים: 'ואנחנו ידענו ונאמן באהבה אשר אלהים אהב אתנו האלהים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלהים והאלהים עמד בו: 'ובזאת נשלמה בנו האהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי כמהו כן גם אנחנו בעולם הזה: 'אין אימה באהבה כי אם האהבה השלמה תגרש את האימה כי באימה מעצבה ואשר באימה איננו שלם באהבה: 'ואנחנו אהבים אתו כי הוא קדם לאהבה אתנו: 'כי יאמר איש אהב אני את האלהים והוא שנא את אחיו כזב הוא כי אשר לא יאהב את אחיו אשר הוא ראה איככה יוכל לאהב את האלהים אשר איננו ראה אתו: 'וזאת המצוה יש לנו מאתו כי אהבה את האלהים יאהב גם את אחיו:

אוכל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה ילד מאלהים וכל האהב את מולידו יאהב גם את הנולד מאתו: 'בזאת נדע כי נאהב את בני האלהים באהבתנו את האלהים ובשמרנו את מצותיו: 'כי זאת אהבת אלהים היא אשר נשמר את מצותיו ומצותיו אינן כבודות: 'כי כל הנולד מאת האלהים מנצח את העולם ואמונתנו הנצחון המנצח את העולם: 'מי הוא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלהים: 'זה הוא אשר בא במים ובדם ישוע המשיח לא במים לבד כי אם במים ובדם והרוח הוא המעיד כי הרוח הוא האמת: 'כי שלשה המה המעידים בשמים האב הדבר ורוח הקדש ושלשתם אחד המה: 'ושלשה המה המעידים בארץ הרוח המים והדם ושלשתם לאחת המה: 'אם נקבל עדות בני אדם הנה עדות האלהים גדולה ממנה כי זאת היא עדות האלהים אשר העיד על בנו: 'המאמין בבן האלהים יש לו עדות בנפשו ואשר לא יאמין לאלהים לכזב שמהו יען לא האמין בעדות אשר העיד האלהים על בנו: 'וזאת היא העדות כי חיי עולמים נתן לנו האלהים והחיים האלה בבנו המה: 'אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלהים אין לו החיים: 'וזאת כתבתי אליכם המאמינים בשם בן האלהים למען תדעו שיש לכם חיי עולם ולמען תאמינו בשם בן האלהים: 'וזה הוא בטחוננו אליו אשר אם נשאל דבר כפי רצונו ישמענו: 'ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נדע גם זאת כי נשיג את המשאלות אשר שאלנו ממנו: 'איש כי יראה את אחיו חוטא חטאת אשר לא למות שאל ישאל בעדו ויתן לו חיים לכל אשר חטאו לא למות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בעדו: 'כל מעשה שלא כמשפט חטא היא ויש חטא שלא למות: 'ידענו כי כל הנולד מאת האלהים לא יחטא כי אשר ילד מאת האלהים ישמר את נפשו והרע לא יגע בו: 'ידענו כי מאלהים אנחנו וכל העולם ברע הוא: 'ידענו כי בא בן אלהים ויתן לנו בינה לדעת את האמת ובאמתי אנחנו בבנו ישוע המשיח זה הוא האל האמתי וחיי העולם: 'בני השמרנו לכם מן האלילים אמן:

הַאֲגֵרַת הַשְּׁנִית לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

אֶהְזַקֵּן אֶל הַגְּבִירָה הַבְּחִירָה וְאֶל בְּנֵיהֶּ אֲשֶׁר אֲנִי אֹהֵב אֶתְּם בְּאֵמֶת וְלֹא אֲנִי לְבַדִּי כִּי אִם גַּם כָּל יַדְעֵי הָאֵמֶת: ^אלְמַעַן הָאֵמֶת הָעֵמֶדֶת בְּקִרְבָּנוּ וְגַם תִּהְיֶה עִמָּנוּ לְעוֹלָם: ^ביְהִי עִמָּכֶם חֶסֶד וְרַחֲמִים וְשָׁלוֹם מֵאֵת הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ וּמֵאֵת אֲדֹנָינוּ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בֶּן הָאֵב בְּאֵמֶת וּבְאֵהֶבָה: ^גשְׂמַחְתִּי לְמֵאֵד כִּי מִצְּאֵתִי מִבְּנֵיךְ מִתְּהַלְכִים בְּאֵמֶת כְּמִצְוֵה אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ מֵאֵת הָאֵב: ^דיִזְעָתָה מִבְּקֶשׁ אֲנִי מִמֶּךָ הַגְּבִירָה וְלֹא כְּכַתֵּב אֵלַיִךְ מִצְוֵה חֲדָשָׁה כִּי אִם אֵת אֲשֶׁר הִיָּתָה לָנוּ מֵרֵאשִׁי לְאֵהֶבָה אִישׁ אֶת רַעְהוֹ: ^היִזְאֵת הִיא הָאֵהֶבָה אֲשֶׁר נִתְּהַלַּךְ בְּמִצְוֹתָיו זֹאת הִיא הַמִּצְוָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מֵרֵאשִׁי לְהִתְהַלֵּךְ בָּהּ: ^וכִּי מִתְּעִים רַבִּים בָּאוּ לְעוֹלָם אֲשֶׁר אֵינֶם מוֹדִים בִּישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ כִּי בָּא בְּבֶשֶׂר זֶה הוּא הַמִּתְּעָה וְצָר הַמְּשִׁיחַ: ^זהִשְׁמַרְוּ לָכֶם פֶּן תֵּאֱבֹד מִמֶּנּוּ פְעֻלְתָּנוּ כִּי אִם נִקַּח מִשְׁכַּרְתָּנוּ שְׁלֵמָה: ^חכָּל הָעֶבֶר עַל תּוֹרַת הַמְּשִׁיחַ וְאֵינָנו עֹמְדִים בָּהּ אֵין לֹא אֱלֹהִים וְהַעֲמַד בְּתוֹרַת הַמְּשִׁיחַ יֵשׁ לֹא גַם הָאֵב גַּם הַבֶּן: ^טכָּל הַבָּא אֵלֵיכֶם וְלֹא יָבִיא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֹא תֹאסְפוּ אֵתוֹ הַבֵּיתָה וְלֹא תִשְׁאַלּוּ לֹא לְשָׁלוֹם: ^יכִּי הַשְּׁאֵל בְּשָׁלוֹמוֹ הוּא מִשְׁתַּתֵּף בְּמַעֲשָׂיו הָרָעִים: ^{יא}הֲרַבְּהָ לִּי לְכַתֵּב אֵלֵיכֶם וְלֹא חִפְצָתִי בְּנִיר וּבְדִיו כִּי אֶקְוֶה לְבֹא אֵלֵיכֶם וּלְדַבֵּר פֶּה אֶל פֶּה לְמַעַן תִּהְיֶה שְׂמַחְתָּנוּ שְׁלֵמָה: ^{יב}בְּנֵי אַחֲוֹתֶיךָ הַבְּחִירָה שְׂאֵלִים לְשִׁלּוֹמְךָ אֲמֵן:

הַאֲגָרַת הַשְּׁלִישִׁית לְיִזְחָנָן הַשְּׁלִיחַ

אֶהְזַקֵּן אֶל גִּיּוֹס הַחֲבִיב אֲשֶׁר אֲנִי אֹהֵב אֶתְּוּ בְּאֵמֶת: ^זחֲבִיבִי חֲפְצִי הוּא כִּי יִיטֵב לְךָ בְּכֹל דְבַר וּתְחַזֵּק כְּאֲשֶׁר טוֹב לְךָ בְּנַפְשְׁךָ: ^חכִּי שִׂמְחָתִי לְמֵאֹד כְּאֲשֶׁר בָּאוּ אֲחִים וַיַּעֲיִדוּ עָלַי אֶמְתַּךְ אֲשֶׁר מִתְהַלֵּךְ בְּאֵמֶת אֶתְּהָ: ^טאֵינִי לִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה מִלְּשִׂמְעַת אֶת אֲשֶׁר בְּנֵי יִתְהַלְכוּ בְּאֵמֶת: ^יחֲבִיבִי בְּאֵמוּנָה כֹּל מַעֲשֶׂיךָ עִם אֲחִים וְעִם הָאֲרָחִים: ^{יא}אֲשֶׁר הַעֲיִדוּ עָלַי אֶהְבַּתְךָ בְּפָנַי הַקְּהֵל וְאֶף תִּיטִיב לַעֲשׂוֹת בְּלוֹתְךָ אֶתְּם כְּאֲשֶׁר יֵאָדָּר לְפָנַי אֱלֹהִים: ^{יב}כִּי בַעֲבוּר שְׁמוֹ יֵצְאוּ וְלֹא לְקַחוּ מֵאִוְמָה מִן הַגּוֹיִם: ^{יג}עַל כֵּן חֲבִיבִים אֲנַחְנוּ לְקַבֵּל אֶתְּם לְמַעַן נִהְיֶה עֲזָרִים לְאֵמֶת: ^{יד}אֲנִי כְּתַבְתִּי אֶל הַקְּהֵלָה אֲדָּךְ דִּיּוֹטְרִיפּוֹס הַמִּתְאַוֶּה לְהִיּוֹת עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ אֲיַנְנוּ מִקְּבֵל אֶתְּנוּ: ^{טו}עַל כֵּן בְּבֹאֵי אֲזַכִּיר אֶת מַעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בְּסַפְרוֹ עֲלֵינוּ דְבָרִים רַעִים וְלֹא דִּיּוֹ שְׁלֵא יִקְבֹּל אֶת אֲחִים כִּי גַם יִמְנַע אֶת חֲפְצֵיךָ לְקַבֵּל וַיִּגְרַשׁ מִתּוֹךְ הַקְּהֵלָה: ^{טז}חֲבִיבִי אֶל תִּרְדֹּף הַרְעָה כִּי אִם הַטוֹב הַעֲשֶׂה טוֹב הוּא מֵאֱלֹהִים וְהַעֲשֶׂה רַע לֹא רֹאֵה אֶת הָאֱלֹהִים: ^{יז}עַל דִּימְטְרִיוֹס הַעֲיִדוּ הַכֹּל וְגַם הָאֵמֶת עֲצָמָה וְגַם אֲנַחְנוּ מַעֲיִדִים עֲלֵינוּ וַיִּדְעַתְּם כִּי עֲדוּתְנוּ הִיא נְאֻמָּה: ^{יח}הֲרַבְּהָ לִּי לְכַתֵּב וְלֹא חֲפְצָתִי לְכַתֵּב אֲלִיד בְּדִיּוֹ וּבִקְנָה: ^{יט}אֲבָל אֲקוּהָ לְרֹאוֹתְךָ בְּמַהֲרָה וְפָה אֶל פָּה נְדַבֵּר: [III] (John 1:15) שְׁלוֹם לְךָ הַרְעִים שְׂאֵלִים לְשִׁלּוּמְךָ שְׂאֵל לְשִׁלּוֹם הַרְעִים לְאִישׁ אִישׁ בְּשִׁמּוֹ:]

אַגְרַת יְהוּדָה

אִיְהוּדָה עֶבֶד יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְאָחִי יַעֲקֹב אֶל הַמְּקַרְאִים אֲשֶׁר הֵם מִקְדָּשִׁים בְּאֱלֹהִים הָאֵב וּשְׁמוּרִים לִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: ^ארַחֲמִים וּשְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה יְהוּ לָכֶם לְמַכְבִּיר: ^באֶהוּבִי בְהַשְׁתַּדְּלִי לְכַתֵּב אֵלֵיכֶם עַל דְּבַר הַתְּשׁוּעָה הָאֶחָת לְכַלְנֹנוּ חוֹבָה הִיא בְעֵינֵי לְזִרְזוֹכֶם בְּמַכְתָּב אֲשֶׁר תִּלְחַמוּ לְאִמּוֹנָה הַמְּסוּרָה פַּעַם אֶחָת לְקַדוּשִׁים: ^גכִּי הִתְגַּנְּבוּ לָבוֹא מִקְצַת אֲנָשִׁים הַכְּתוּבִים מֵאִזּוּ לְמִשְׁפַּט הַזֶּה אֲנָשִׁי רָשָׁע הַהִפְכִים אֶת חֹסֵד אֱלֹהֵינוּ לְזִמָּה וְכֹפְרִים בְּאֱלֹהִים הַמְּשַׁל הַיְחִיד וּבִאֲדִנְנוּ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: ^דוַיֵּשׂ אֶת נַפְשִׁי לְהַזְכִּיר אֶתְכֶם אֶת אֲשֶׁר כָּבַד יָדַעְתֶּם כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת הָעַם מִמִּצְרִים וַיִּשְׁמַד אַחֲרָי כֵּן אֶת אֲשֶׁר לֹא הָאֲמִינוּ: ^הוְהַמְּלָאכִים אֲשֶׁר לֹא שָׁמְרוּ אֶת מִשְׁרַתְּכֶם כִּי אִם עֲזָבוּ אֶת זְבֻלְכֶם שָׁמְרָם בְּמוֹסְרוֹת עוֹלָם וּבִאֲפֻלָּה לְמִשְׁפַּט הַיּוֹם הַגָּדוֹל: ^וכֹּאֲשֶׁר סָדוּם וְעַמְרָה וְהָעָרִים סְבִיבוֹתֶיהֶן אֲשֶׁר הִזְנוּ כְּמוֹהֶם וַיִּלְכּוּ אַחֲרָי בִּשְׂרָר זָר נִהְיוּ כְּרָאִי כִּי נִמְסְרוּ לְמוֹסֵר אֵשׁ עוֹלָם: ^זוְכֹן גַּם בְּעֵלֵי הַחֲלָמוֹת הָאֵלֹהִים מִטְּמָאִים אֶת הַבֶּשֶׂר וְאֶת הַמְּמַשְׁלָה יִנְאַצּוּ וְאֶת הַשְּׂרָרוֹת יַחְרִפוּ: ^חוּמִיכָאֵל שֶׁר הַמְּלָאכִים בְּהַתּוֹכְחוֹ עִם הַשֵּׁטֶן וַיִּרְבּוּ אֶתוֹ עַל אֲדוֹת גּוֹיֹת מִשֶּׁה לֹא מִלֵּאוּ לָבוֹ לְחַרֵּץ מִשְׁפַּט גְּדוּפִים כִּי אִם אָמַר יַגְעַר יְהוָה בְּךָ: ^טזֹאֵלָה מִגְּדַפִּים אֶת אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וּבְדַבְרֵים אֲשֶׁר יִבְיִנוּ מִחֵק טְבַעִים כְּבִהְמוֹת הַסְּכָלוֹת בְּהִמָּה יִשְׁחִיתוּ אֶת נַפְשָׁם: ^יאִי לָהֶם כִּי בְרַדְד קִיֵּן הִלְכוּ וַיִּשְׁתַּקְּעוּ בְּתוֹעַת בְּלַעַם לְקַבֵּל שֹׂכֵר וּבְמַרְי קִרַח אֲבָדוּ: ^{יא}הֲלֹא צוּרֵי מִכְשׁוֹל הֵמָּה בְּסַעֲוֹדְתֵיכֶם שֶׁל אֶהְבֶּה וּבְקָלוֹת רֹאשׁ יֵאָכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ עִמָּכֶם וְרַעִים אֶת נַפְשָׁם עֲנִיִּים הֵם בְּבִלְי מִים הַנְּדַפִּים מִפְּנֵי רוּחַ עֲצֵי חֶרֶף בְּאִיֵּן פְּרִי אֲשֶׁר מֵתוּ פַעֲמִים וְנַעֲקָרוּ: ^{יב}מִשְׁבְּרֵי יָם עֲזִים אֲשֶׁר יִגְרְשׁוּ בְּשֵׁתֶם כְּכַבִּים תַּעִים אֲשֶׁר חֲשַׁךְ אֲפֻלָּה צַפּוֹן לָהֶם עַדִּי עַד: ^{יג}וְגַם חֲנוּךְ הַשְּׁבִיעִי לְאָדָם נִבָּא לְאֵלֹהִים לֵאמֹר הִנֵּה יְהוָה בָּא בְּרַבְבַּת קְדָשׁוֹ: ^{יד}לְעִשׂוֹת מִשְׁפַּט בְּכֹלֶם וְלִהְיוֹכִיחַ כָּל רָשָׁעֵי אֶרֶץ עַל כָּל מַעֲשֵׂי רָשָׁעְתֶּם וְעַל כָּל הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר דִּבְרוּ עֲלֵי חֲטָאִים אֲנָשִׁי רָשָׁע: ^{טו}אֵלֹהִים הֵם הַרְגִּנִים וְהַמַּתְאֹנְנִים הַהִלְכִים אַחֲרָי תְּאוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר פִּיהֶם יִדְבַר עֵתֶק הַדְּרִי פְנִים עֵקֶב שַׁחַד: ^{טז}וְאֵתֶם הָאֶהוּבִים זָכְרוּ אֶת הַדְּבָרִים הַנֹּאמְרִים מִקְדָּם בְּיַד שְׁלִיחֵי אֲדִנְנוּ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: ^{יז}בְּדַבְרֵם אֵלֵיכֶם לֵאמֹר הִנֵּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים יָבֹאוּ לְצִים הַהִלְכִים אַחֲרָי תְּאוֹת רָשָׁעִים: ^{יח}אֵלֹהִים הֵם הַפְּרָשִׁים מִן הַצְּבוּר אֲנָשִׁים נַפְשִׁיִּים וְרוּחַ אֵיֵן בֵּהֶם: ^{יט}זֹאֵתֶם הָאֶהוּבִים הִבְנוּ בְּאִמּוֹנַתְכֶם הַנְּעִלָה עַל כָּל בְּקִדְשָׁתָהּ וְהַתְּפַלְלוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ: ^כוַיִּשְׁמַרְתֶּם אֶת נַפְשֵׁיכֶם בְּאֶהְבַת אֱלֹהִים וְחִכִּיתֶם לְרַחֲמֵי אֲדִנְנוּ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְחַיֵּי הָעוֹלָם: ^{כא}הַבְּדִילוּ אֶת אֱלֹהִים וְהַתְּנַהֲגוּ עִמָּהֶם בְּרַחֲמִים: ^{כב}זֹאֵת אֵלֹהִים תוֹשִׁיעוּ בְּאִימָה וְחַלְצַתֶּם אֶתְכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ וְגַעַלְתֶּם גַּם אֶת הַלְּבוּשׁ הַמְּגָאֵל בְּחִלָּאת הַבֶּשֶׂר: ^{כג}וְלֹאֲשֶׁר יָכוֹל לְשַׁמְרַכֶּם בְּבִלְי מִכְשׁוֹל וְלִהְיוֹת עִמָּכֶם בְּשִׁשׁוֹן תְּמִימִים לְפָנַי כְּבוֹדוֹ: ^{כד}הֲלֹאֲלֹהִים אֲשֶׁר לֹא לְבָדוּ הַחֲכֵמָה הַמוֹשִׁיעַ אֶתְנוּ לוֹ הַכְּבוֹד וְהַגְּדָלָה וְהַעֲזָ וְהַמְּשַׁלָּה מֵעַתָּה וְלְעוֹלָמֵי עַד אָמֵן:

חזון יוֹחָנָן

אחזון ישוע המשיח אשר נתן לו האלהים להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה והוא הודיע בשלחו ביד מלאכו לעבדו יוחנן: ^באשר העיד דבר האלהים ועדות ישוע המשיח ואת כל אשר ראה: ^גאשרי הקורא ואשרי השמעים את דברי הנבואה ושמרים את אשר כתוב בה כי קרובה העת: ^דיוחנן אל שבע הקהלות אשר באסיא חסד לכם ושלוס מאת ההוה והיה ויבוא ומן שבעת הרוחות אשר לפני כסאו: ^היומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים ועליון למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובדמו גאלנו מחטאתינו: ^ויועש אתנו למלכים וכהנים לאלהים אביו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: ^זהנה הוא בא עם העננים וראתה אתו כל עין גם אלה אשר דקרהו וספדו עליו כל משפחות הארץ כן יהיה אמן: ^חאני האלף ואני התו ראש וסוף נאם יהוה אלהים ההוה והיה ויבוא אלהי צבאות: ^טאני יוחנן אחיכם וגם חבר לכם בלחץ ובמלכות ובסבלנות למען ישוע המשיח הייתי באי אשר שמו פטמוס בעבור דבר האלהים ובעבור עדות ישוע המשיח: ^יואהי ברוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול כקול שופר: ^{יא}ויאמר אני האלף ואני התו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב אל ספר ושלחהו אל הקהלות אשר באסיא לאפסוס ולזמירנא ולפרגמוס ולתיאטירא ולסרדיס ולפילדפיא וללודקיא: ^{יב}ואפן לראות את הקול המדבר אלי ויהי בפנותי וארא שבע מנרות זהב: ^{יג}ובתוך שבע המנרות דמות בן אדם לבוש מעיל וחגור אזור זהב על לבו: ^{יד}וראשו ושערו לבנים כצמר צחר כשלג ועיניו כלבת אש: ^{טו}ומרגלתיו כעין נחשת קלל כצרופות בכור וקולו כקול מים רבים: ^{טז}ויהי לו ביד ימינו שבעה כוכבים ומפיו יוצאת חרב פיפיות חדה ופניו כשמש המאיר בגבורתו: ^{יז}וזכראתי אותו ואפל לרגליו כמת וישת עלי יד ימינו ויאמר אל תירא אני הראשון והאחרון והחי: ^{יח}ואהי מת והנני חי לעולמי עולמים אמן ובידי מפתחות שאול ומות: ^{יט}ועתה כתב את אשר ראית ואשר נעשה עתה ואשר עתיד להיות אחרי כן: ^כאת סוד שבעת הכוכבים הם מלאכי שבע הקהלות ושבע המנרות אשר ראית שבע קהלות הנה:

באל מלאך קהל אפסוס כתב כה אמר האחוז בימינו שבעת הכוכבים המתהלך בתוך שבע מנרות הזהב: ^בידעתי את מעשיך ואת עמלך ואת סבלך וכי לא תוכל שאת את הרשעים ותנסה את האמרים שליחים אנחנו ואינם ותמצאם כזבים: ^גזאתה נשאת הרבה ויש לך סבלנות ולמען שמי לא יעפת: ^דאך יש לי עליך כי עזבת את אהבתך הראשונה: ^הזכר אפוא אי מזה נפלת ושובה ועשה מעשיך הראשנים ואם לא הנני בא עליך מהר ונסחתי מנורתך ממקומה אם לא תשוב: ^ואבל זאת היא לך כי תשנא את מעשי הניקלסיים אשר שנאתים גם אני: ^זמי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אתן לו לאכל מעץ החיים אשר בתוך גן עדן לאלהים: ^חואל מלאך קהל זמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר מת ויחי: ^טידעתי את מעשיך ואת צרתך ואת רישך ואולם עשיר אתה ואת גדוף האמרים יהודים אנחנו ואינם כי אם כנסית השטן: ^יאל תירא את אשר עליך לסבל הנה עתיד המלשין להשליך מכם לבית המשמר למען תנסו והייתם בצרה עשרת ימים היה נאמן עד מות ואתנה לך עטרת

החיים: ^{יא}מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח לא ינזק במות השני: ^{יב}ואל מלאך קהל פרגמוס כתב כה אמר אשר לו חרב פיפיות החדה: ^{יג}ידעתי את מעשיך ואת מקום שבתך אשר שם כסא השטן ותדבק בשמי ולא שקרת באמונתי גם בימי אנטיפס עדי הנאמן אשר נהרג אצלכם מקום מושב השטן: ^{יד}אך מעט יש לי עליך כי שם עמד אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה את בלק לתת מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות: ^{טו}כן נמצאו גם בך אנשים דבקים בתורת הניקלסיים אשר שנאתי: ^{טז}שובה ואם לא כי עתה אבוא עליך מהרה ונלחמתי בס בחרב פי: ^{יז}מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אאכילנו מן המן הגנוז ונתתי לו אבן לבנה ועל האבן מפתח שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי המקבל: ^{יח}ואל מלאך קהל תיאטירא כתב כה אמר בן האלהים אשר עיניו כלבת אש ומרגלתיו כעין נחשת קלל: ^{יט}ידעתי את מעשיך ואהבתך ואמונתך ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחרונים רבים הם מן הראשנים: ^כאך מעט יש לי עליך כי תניח את האשה איזבל האמרת כי היא נביאה ללמד ולהתעות את עבדי לזנות ולאכל זבחי אלילים: ^{כא}זאתן לה זמן לשוב והיא מאנה לשוב מתזנותיה: ^{כב}הנני מפיל אתה על מטה ואת המנאפים אתה בצרה גדולה אם לא ישובו ממעשיהם: ^{כג}והרגתי במות את בניה וידעו כל הקהלות כי אני חקר כליות ולב ונתתי לכם לכל איש כפרי מעלליו: ^{כד}אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטירא כל אשר אין להם הלך ההוא ולא ידעו את עמקות השטן כאשר הם מתהללים לא אשים עליכם משא אחר: ^{כה}אפס מה שיש לכם החזיקו בו עד כי אבוא: ^{כו}המנצח ושמר את מעשי עד עת קץ אתן לו שלטן על הגוים: ^{כז}ורעם בשבט ברזל ככלי יוצר ינפצו כאשר קבלתי גם אנכי מאת אבי: ^{כח}ונתתי לו כוכב השחר: ^{כט}מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:

גואל מלאך קהל סרדיס כתב כה אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתי את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנך מת: ^בשקד וחזק את השארית הקרובה למות כי לא מצאתי מעשיך שלמים לפני האלהים: ^גזכור את אשר קבלת ושמת ושמרה זאת ושובה ואם לא תשקד הנני בא עליך כנגב ולא תדע באי זו שעה אבא עליך: ^דיש לך גם בסרדיס שמות מעטים אשר לא גאלו את מלבושיהם ויתהלכו אתי לבשי לבנים כי ראויים הם לזאת: ^ההמנצח ילבש בגדים לבנים ולא אמחה את שמו מספר החיים ואודה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו: ^ומי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות: ^זואל מלאך קהל פילדלפיא כתב כה אמר הקדוש האמתי אשר בידו מפתח דוד הפתח ואין סגר והסגר ואין פתח: ^חידעתי את מעשיך הנה נתתי לפניך פתח נפתח אשר לא יוכל איש לסגרו כי גבורת מעט לך ותשמר את דברי ולא כחשת בשמי: ^טהנני נתן אנשים מכנסית השטן האמרים יהודים אנחנו ואינם כי כזבים המה הנני עשה אשר יבאו להשתחות לפני רגליך וידעו כי אני אהבתך: ^ייען שמרת דבר סבלנותי אשמרך גם אנכי משעת הנסיון העתידה לבוא על תבל כלה לנסות את ישרי הארץ: ^{יא}הנני בא מהרה החזק באשר לך למען לא יקח איש את נורד: ^{יב}המנצח אתנו לעמוד בהיכל אלהי ולא יצא עוד החוצה

וארבעה הזקנים נפלו על פניהם וישתחוו לחי עולמי העולמים:

וארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה החתמות ואשמע אחת מארבע החיות מדברת בקול רעם לאמר בא וראה: ²זאביט והנה סוס לבן והרכב עליו קשת בידו ותנתן לו עטרה ויצא מנצח ולמען ינצח: ³זכפתחו את החותם השני ואשמע את החיה השנית אמרת בא וראה: ⁴זיצא סוס שני והוא אדם ולרכב עליו נתן לשאת את השלום מן הארץ למען יהרגו איש את אחיו ותנתן לו חרב גדולה: ⁵זכפתחו את החותם השלישי ואשמע את החיה השלישית אמרת בא וראה וזאביט והנה סוס שחר והרכב עליו מאזנים בידו: ⁶זאשמע קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בדינר ושלשה קבים שערים בדינר ואת השמן והיין אל תשחת: ⁷זכפתחו את החותם הרביעי ואשמע את החיה הרביעית אמרת בא וראה: ⁸זוארא והנה סוס ירקרק והרכב עליו שמו המות ושאלו יוצאת לרגליו וינתן להם שלטן על רביעיית הארץ להמית בחרב וברעב ובדבר ובחית הארץ: ⁹זכפתחו החותם החמישי וארא מתחת למזבח את נפשות הטבוחים על דבר האלהים ועל העדות אשר היתה להם: ¹⁰זיזעקו בקול גדול ויאמרו עד מתי אדני הקדוש והאמתי לא תשפט ולא תקום את דמינו מישיבי הארץ: ¹¹זייתן לאיש איש מהם שמלות לבנות ויאמר אליהם לנוח עוד זמן מעט עד מלאת מספר העבדים חברים ואחיהם העתידיים להרג כמוהם: ¹²זוארא בפתחו את החותם הששי והנה רעש גדול היה ויקדר השמש כשק שער והירח נהפך לדם: ¹³זיזכובי השמים נפלו ארצה כאשר תנוע תאנה ברוח חזקה והשליכה פניה: ¹⁴זיהשמים משו כספר נגלל וכל הר ואי הנתקן ממקומם: ¹⁵זומלכי הארץ והרגונים ושרי האלפים והעשירים והתקיפים וכל עבד וכל בן חרים התחבאו במערות ובסלעי ההרים: ¹⁶זויאמרו אל ההרים ואל הסלעים נפלו עלינו וכסונו מפני הישב על הכסא ומפני חמת השה: ¹⁷זכי בא יום עברתו הגדול ומי יוכל להתיצב:

ואחרי כן ראיתי ארבעה מלאכים עומדים בארבע כנפות הארץ ויעצרו את ארבע רוחות הארץ למען לא תשב רוח לא בארץ ולא בים ולא בכל עץ: ²זוארא מלאך אחר עלה ממרח שמש ובידו חתמת אלהים חיים ויקרא בקול גדול אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם לחבל הארץ והים לאמר: ³זאל תחבלו את הארץ ואת הים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על מצחותם: ⁴זאשמע מספר החתומים מאה אלף וארבעים וארבעה אלף והם חתומים מכל שבטי בני ישראל: ⁵זלשבט יהודה חתומים שנים עשר אלף לשבט ראובן חתומים שנים עשר אלף לשבט גד חתומים שנים עשר אלף: ⁶זלשבט אשר חתומים שנים עשר אלף לשבט שנים עשר אלף: ⁷זלשבט שנים עשר אלף לשבט מנשה חתומים שנים עשר אלף: ⁸זלשבט שמעון חתומים שנים עשר אלף לשבט לוי חתומים שנים עשר אלף לשבט יששכר חתומים שנים עשר אלף: ⁹זלשבט זבולון חתומים שנים עשר אלף לשבט יוסף חתומים שנים עשר אלף לשבט בנימן חתומים שנים עשר אלף: ¹⁰זאחרי כן ראיתי והנה המון רב אשר לא יכל איש למנותו מכל הגוים והמשפחות והעמים והלשנות ויעמדו לפני הכסא ולפני השה מלבישים שמלות לבנות וכפות תמרים בידיהם: ¹¹זיקראו בקול גדול לאמר הישועה לאלהינו הישב על הכסא ולשה: ¹²זוכל המלאכים עמדו סביב לכסא וסביב לזקנים ולארבע החיות ויפלו על פניהם לפני הכסא וישתחוו לאלהים: ¹³זיאיאמרו אמן הברכה והכבוד והתודה וההדר והכח והעז לאלהינו לעולמי עולמים אמן: ¹⁴זייען אחד מן הזקנים ויאמר אלי אלה המלבישים בגדי לבן מי המה ומאין באו: ¹⁵זואמר אליו אדני אתה וידעת ויאמר אלי אלה הם הבאים מן הצרה הגדולה ויכבסו את שמלתם וילבינום בדם השה: ¹⁶זילכן הנם לפני כסא האלהים ומשרתים אותנו ויכבסו את שמלתם וילבינום בדם השה: ¹⁷זעל הכסא יתן משכנו עליהם: ¹⁸זלא ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכס שמש ושרב: ¹⁹זכי השה אשר בתוך הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם ומחה אליהם כל דמעה מעיניהם:

זכפתחו החותם השביעי ותהי דממה בשמים כחצי שעה: ²זוארא את

זכתבתי עליו את שם אלהי ואת שם עיר אלהי ירושלים החדשה הירדת משמים מעם אלהי ואת שמי החדש: ³זמי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות: ⁴זואל מלאך קהל לודקיא כתב כה אמר האמן העד הנאמן והאמתי ראשית בריאת האלהים: ⁵זיידעתי את מעשיך כי לא קר ולא חס אתה מי יתן והיית קר או חס: ⁶זכי עתה פושר אתה ולא קר ולא חס על כן אקיאך מפני: ⁷זכי אמרת אך עשרתי מצאתי און לי ולא חסרתי כל ולא ידעת כי אמלל אתה ודוי ועני ועור וערם: ⁸זאני איעצך לפנות מאתי זהב צרוף באש למען תעשיר ובגדים לבנים למען תתכסה בהם ולא תראה בשת ערותות ולמשח עיניך קלורית למען תראה: ⁹ז12-02] אני את כל אשר אהב אוכיים ואיסרם לכן תשקד ותשוב, הנני עמד לפתח ודפק והיה כי ישמע איש לקולי ופתח הפתח אבוא אליו לסעוד עמו והוא עמדי: ¹⁰ז12-02] ¹¹זהמנצח אתנו לשבת אתי על כסאי כאשר נצחתי גם אנכי ואשב את אבי על כסאו: ¹²זמי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:

זיהי אחר הדברים האלה וראא והנה פתח נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתי בקול שופר מדבר אלי אמר עלה הנה וראא את אשר היה יהיה אחרי כן: ²זכורגע הייתי ברוח והנה כסא נראה בשמים ואחד ישב על הכסא: ³זהישב מראהו כמראה אבן ישפה ואדם וקשת סביב לכסא ומראהו כעין ברקת: ⁴זסביב לכסא ארבעה ועשרים כסאות ועל הכסאות ראיתי את ארבעה ועשרים הזקנים יושבים והם לבשי בגדים לבנים ועטרות זהב בראשיהם: ⁵זומן הכסא יוצאים ברקים ורעמים וקולות ושבעה לפידי אש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות האלהים: ⁶זולפני הכסא ים זכוכית כעין הקרח ובין הכסא וסביב לכסא ארבע חיות מלאות עינים מלפניהם ומאחריהם: ⁷זדמות החיה הראשונה כאריה והחיה השנית כשור ופני החיה השלישית כפני אדם ודמות החיה הרביעית כנשר מעופף: ⁸זולכל אחת מארבע החיות שש כנפים מסביב ולפניהם הנה מלאות עינים ואין דמי להן יומם ולילה ואמרות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות היה והוה ויבוא: ⁹זומדי תת החיות כבוד והדר ותודה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי עולמים: ¹⁰זאז יפלו עשרים וארבעה הזקנים על פניהם לפני הישב על הכסא והשתחוו לחי עולמי העולמים ושמו את עטרותיהם לפני הכסא לאמר: ¹¹זלך נאה אדנינו לקחת כבוד והדר ועז כי אתה בראת הכל והכל ברצונך היו ונבראו:

זוארא בימין הישב על הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבעה חתמות: ²זוארא מלאך אביר קורא בקול גדול מי הוא הזכה לפתח הספר ולהתיר את חותמו: ³זלא יכל איש גם בשמים גם בארץ גם מתחת לארץ לפתח את הספר או להביט אליו: ⁴זואבך בכי גדול על אשר לא נמצא איש זכה לפתח את הספר ולקרא בו או להביט אליו: ⁵זואמר אלי אחד מן הזקנים אל תבכה הנה נצח האריה אשר הוא משבט יהודה שרש דוד לפתח את הספר ולהתיר שבעת חותמו: ⁶זוארא והנה בין הכסא וארבע החיות ובין הזקנים שה עמד כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה עינים אשר הם שבעה רוחות האלהים השלוחים אל כל הארץ: ⁷זיבא ויקח את הספר מימין הישב על הכסא: ⁸זיהי בקחתו את הספר ויפלו לפני השה ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים ואיש איש כנור בידו וקערות זהב מלאות קטרות אשר הנה תפלות הקדושים: ⁹זוישירו שיר חדש לאמר לך נאה לקחת את הספר ולפתח את חותמו כי אתה נשחטת ובדמדמ קנייתו לאלהים מכל משפחה ולשון וכל עם וגוי: ¹⁰זתעש אתם מלכים וכהנים לאלהינו וימלכו על הארץ: ¹¹זוארא ואשמע קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים מספרם רבו רבבות ואלפי אלפים: ¹²זקראים בקול גדול נאה לשה הטבוח לקחת עז ועשר וחכמה וגבורה והדר וכבוד וברכה: ¹³זיכל בריה אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על הים וכל אשר בהם את כלם שמעתי אמרים לאמר לישב על הכסא ולשה הברכה וההדר והכבוד והעז לעולמי עולמים: ¹⁴זותאמרנה ארבע החיות אמן ועשרים

ראיתו עמד על הים ועל הארץ הרים ידו אל השמים: 'וישבע בחי עולמי העולמים אשר ברא את השמים וכל אשר בהם והארץ וכל אשר בה והים וכל אשר בו כי לא יהיה עוד זמן: 'אך בימי קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע ונשלם סוד האלהים כאשר בשר את עבדיו הנביאים: 'והקול אשר שמעתי מן השמים שב לדבר אלי לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתוח אשר ביד המלאך העמד על הים ועל הארץ: 'ואבא אל המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אלי קח ואכל אתו וימר לבטן אבל בפיך יהיה מתוק כדבש: 'ואקח את הספר מיד המלאך ואכלה והי בפי כדבש למתוק ואחרי אכלי אתו וימלא בטני מרורים: 'ויאמר אלי עליך לשוב להנבא עוד על עמים וגוים ולשנות ומלכים רבים:

יא וינתן לי קנה דומה למטה ויעמד המלאך ויאמר קום ומד את היכל יהוה ואת המזבח ואת המשתחוים בו: 'זאת החצר אשר לפנימה להיכל השלך חוצה ואל תמדנה כי נתנה לגוים ורמסו את העיר הקדשה ארבעים ושנים חדשים: 'זאתן לשני עדי ונבאו ימים אלף ומאתים וששים מתכסים בשקים: 'אלה הם שני הזיתים ושתי המנרות העמדים לפני אלהי הארץ: 'וכי יבקש איש להרע להם תצא אש מפייהם ואכלה את איביהם וכן כל המבקש להרע להם מות יומת: 'ולהם השלטון לעצר את השמים ולא יהיה מטר בימי נבואתם וישלטו על המים להפכם לדם ועל הארץ להכתה בכל נגע מדי יחפצו: 'ואחרי השלימים עדותם החיה העלה מן התהום תעשה עמהם מלחמה ותוכל להם והרגתם: 'והיתה נבלתם ברהוב העיר הגדולה הנקראת כפי הרוח בשם סדום ומצרים אשר שם נצלם גם אדנינו: 'ורבים מן העמים והמשפחות והלשונות והגוים יראו את נבלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את גויתם לשום בקברים: 'וישבי הארץ ישמחו עליהם ויעלו וישלחו מנות זה לזה כי שני הנביאים האלה הכאיבו את ישבי הארץ: 'וייהי אחרי ימים שלשה וחצי ותבא בהם רוח חיים מאת האלהים ויעמדו על רגליהם ואימה גדולה נפלה על כל ראייהם: 'וישמעו קול גדול מן השמים מדבר אליהם לאמר עלו הנה ויעלו בענן השמימה ושנאיהם ראים אתם: 'ויבשעה ההיא היה רעש גדול ותפל עשירית העיר ושבעת אלפים שמות בני אדם נהרגו ברעש והנשארים רעדה אחזתם ויתנו כבוד לאלהי השמים: 'והצרה השנית חלפה הלכה לה והנה הצרה השלישית מהרה תבוא: 'והמלאך השביעי תקע בשופר ויהי קלות גדולים בשמים ויאמרו הנה ממלכת העולם היתה לאדנינו ולמשיחו והוא ימלך לעולמי עולמים: 'ועשרים וארבעה הזקנים הישבים לפני האלהים על כסאותם נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים: 'ויאמרו מודים אנחנו לך יהוה אלהים צבאות ההוה והיה ויבוא כי לבשת עוז הגדול ותמלך: 'והגוים קצפו ויבא קצפך ועת המתים להשפט ולתת שכר לעבדיך הנביאים ולקדשים וליראי שמך למקטנם ועד גדולם ולהשחית את משחיתי הארץ: 'ויפתח היכל יהוה בשמים וירא ארון בריתו בהיכל ויהי ברקים וקלות ורעמים ורעש וברד כבד:

יב ואות גדולה נראתה בשמים אשה אשר השמש לבושה והירח תחת רגליה ועל ראשה עטרת שנים עשר כוכבים: 'והיא הרה ותזעק בחבליה ותקש בלדתה: 'זתרא אות אחרת בשמים והנה תנין גדול אדם כאש ולו שבעה ראשים ועשר קרנים ועל ראשיו שבעה כתרים: 'וזנבו סחב מן השמים שלישיית הכוכבים וישליכם ארצה ויתיצב התנין לפני האשה החלה ללדת למען בלע את בנה בלדתה: 'והתלד בן זכר העתיד לרעות כל הגוים בשבט ברזל וילקח בנה אל האלהים ואל כסאו: 'והאשה ברחה המדברה אשר שם הוכן לה מקום מאת אלהים למען יכלכלוה שם ימים אלף ומאתים וששים: 'זתהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין והתנין נלחם ומלאכיו: 'ולא התחזקו וגם מקומם לא נמצא עוד בשמים: 'ויוטל התנין הגדול הנחש הקדמוני אשר נקרא שמו מלשין ושטן המדיח תבל כלה הוא הוטל ארצה ומלאכיו עמו הוטלו: 'ואשמע קול גדול בשמים ויאמר עתה באה ישועת אלהינו ועוז ומלכותו וממשלת משיחו כי הורד שוטן אחינו העמד לשטנם לפני אלהינו יומם ולילה: 'והם נצחו

שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האלהים ונתנו להם שבעה שופרות: 'ויבא מלאך אחר ויגש אל המזבח ומחתת זהב בידו ותנתן לו קטרת הרבה לתתה עם תפלות כל הקדשים על מזבח הזהב אשר לפני הכסא: 'ויעל עשן הקטרת עם תפלות הקדשים מיד המלאך לפני אלהים: 'ויקח המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישלך על הארץ והי קולות ורעמים וברקים ורעש: 'וישבעה המלאכים ההם אשר בידם שבעת השופרות התעתדו לתקע: 'והמלאך הראשון תקע בשופר ויהי ברד ואש בלולים בדם ותשלך ארצה ותשרף שלישיית העץ וכל ירק עשב נשרף: 'והמלאך השני תקע בשופר והנה כדמות הר גדול בער באש השלך אל תוך הים ותהי שלישיית הים לדם: 'ותמת שלישיית כל נפש חיה אשר בים ושלישיית האניות נשחתה: 'והמלאך השלישי תקע בשופר ויפל מן השמים כוכב גדול בער כלפידי ויפל על שלישיית הנהרות ועל מעינות המים: 'אושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישיית המים ללענה ורבים מבני אדם מתו מן המים כי מרים היו: 'והמלאך הרביעי תקע בשופר ותכה שלישיית השמש ושלישיית הירח ושלישיית הכוכבים למען תחשך שלישייתם והיום לא יאיר שלישייתו וכן גם הלילה: 'וארא ואשמע מלאך אחד מעופף במרום הרקיע הקורא בקול גדול אוי אוי אוי לישבי הארץ משאר קלות שופר שלשת המלאכים העתידים לתקע:

טו והמלאך החמישי תקע בשופר וארא כוכב נפל מן השמים לארץ וינתן לו מפתח באר התהום: 'זיפתח את באר התהום ויעל עשן מן הבאר כעשן כבשן גדול ויחשך השמש והרקיע מקיטר הבאר: 'זמן הקיטר יצא ארבה על הארץ וינתן להם שלטון כשלטון עקרבי הארץ: 'ויאמר אליהם אשר לא ישחיתו את עשב הארץ ולא כל ירק ולא כל עץ כי אם את בני האדם אשר אין להם חותם אלהים במצחותם: 'ולא נתן להם להמיתם רק להכאיבם חמשה חדשים וכאבם ככאב איש אשר יכהו העקרב: 'ובימים ההם יבקשו בני אדם את המות ולא ימצאו וישאלו את נפשם למות והמות יברח מהם: 'זיהי מראה הארבה כדמות סוסים ערוכי מלחמה ועל ראשיהם כעטרות כעין זהב ופניהם כפני אדם: 'ושער להם כשער נשים ושניהם שני אריה: 'ושרינים להם כשריני ברזל וקול כנפיהם כקול מרכבות סוסים רבים הרצים למלחמה: 'וזנבות להם כזנבות עקרבים ועקצים בזנבותם והשלטו לענות את בני האדם חמשה חדשים: 'ומלאך התהום הוא מלך עליהם ושמם אבדון בעברית והוא אפוליון בלשון יון: 'הצרה האחת חלפה הלכה לה והנה באות אחריה עוד צרות שתיים: 'והמלאך הששי תקע בשופר ואשמע קול אחד מארבע קרנות מזבח הזהב אשר לפני אלהים: 'ויאמר למלאך הששי אשר השופר בידו התר את ארבעה המלאכים ההם האסורים על הנהר הגדול נהר פרט: 'ויתרו ארבעה המלאכים אשר היו נכונים לשעה וליום ולחדש ולשנה להמית שלישיית בני האדם: 'זיהי מספר צבאות הפרשים שתי רבוא רבבות ואני שמעתי מספרם: 'וכן ראיתי במראה את הסוסים ורכביהם אשר שרינותיהם כעין אש ותכלת וגפריית וראשי הסוסים כראשי אריות ותצא מפייהם אש וקיטור וגפריית: 'ותומת שלישיית בני אדם בשלש האלה באש ובקיטור ובגפריית היצאות מפייהם: 'וכי כח הסוסים בפייהם כי זנבותם דומים לנחשים ויש להם ראשים ובהם ישחיתו: 'זשאר בני אדם אשר לא נהרגו במגפות האלה בכל זאת לא שבו ממעשי ידיהם מהשתחוות עוד לשדים ולעצבי זהב וכסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא יראו ולא ישמעו ולא ילכו: 'כזולא שבו מדרכם לרצח ולכשף ולזנות ולגנב:

יז וארא מלאך אחר אביר יורד מן השמים והוא עטה ענן ועל ראשו כמראה קשת הענן ופניו כשמש ורגליו כעמודי אש: 'זבידו ספר קטן פתוח וישם את רגל ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ: 'זיקרא בקול גדול כאשר ישאג האריה ובקראו דברו שבעת הרעמים בקולתיהם: 'זוכדבר שבעת הרעמים בקולתיהם חפצתי לכתב ואשמע קול מן השמים לאמר חתום את אשר דברו שבעת הרעמים ואל תכתב זאת: 'והמלאך אשר

ולצלמה ואשר ישא את תו שמה: ²⁷בזה סבלנות הקדשים בזה השמרים את מצות האלהים ואת אמונת ישוע: ²⁸ואשמע קול מן השמים מדבר אלי כתב אשרי המתים אשר ימותו באדון מעתה אמנם כן אמר הרוח למען ינוחו מעמלם ומעשיהם הלך ילכו אחריהם: ²⁹וארא והנה ענן בהיר ועל הענן ישב כדמות בן אדם ועל ראשו עטרת זהב ובידו מגל מלטש: ³⁰ומלאך אחר יצא מן ההיכל וזעק בקול גדול אל הישב על הענן לאמר שלח מגלך וקצר כי באה העת לקצר כי יבש קציר הארץ: ³¹וישלח הישב בענן את מגלו בארץ והארץ נקצרה: ³²ומלאך אחר יצא מן ההיכל אשר בשמים וגם לו מגל מלטש בידו: ³³ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלתו על האש ויקרא קול גדול אל אשר בידו המגל המלטש לאמר שלח מגלך המלטש ובצר את גפן הארץ כי בשלו ענביהם: ³⁴וינף המלאך את מגלו על הארץ ויבצר את אשכלת גפן הארץ וישלכים בגת חמת אלהים הגדולה: ³⁵יתדרך הגת מחוץ לעיר ויצא דם מן הגת עד רסני הסוסים דרך אלף ושש מאות ריס:

טו וארא אות אחרת בשמים גדולה ונפלאה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרונות כי בהן כלה זעם אלהים: ¹וארא כים זכוכית בלול באש ואת המתגברים על החיה ועל צלמה ועל תוה ועל מספר שמה עמדים על ים הזכוכית וכנרות אלהים בידיהם: ²וישירו את שירת משה עבד אלהים ושירת השה לאמר גדולים מעשיך ונפלאים יהוה אלהים צבאות צדק ואמת דרכיך מלך הגוים: ³מי לא ייראך יהוה ולא יכבד את שמך כי קדוש אתה לבדך כי כל הגוים יבאו וישתחוו לפניך כי נגלו משפטי צדקך: ⁴ואחרי כן ראיתי והנה נפתח היכל משכן העדות בשמים: ⁵ויצאו מן ההיכל שבעה המלאכים הנשאים את שבע המכות מלבשים בד טהור וצח וחגורים אזורי זהב על לבביהם: ⁶ואחת מארבע החיות נתנה אל שבעת המלאכים שבע קערת זהב מלאות חמת אלהים החי לעולמי העולמים: ⁷וימלא ההיכל עשן מכבוד אלהים ועזו ולא יכל איש לבוא אל ההיכל עד אשר כלו שבע המכות אשר בידי שבעה המלאכים:

טז ואשמע קול גדול מן ההיכל האמר אל שבעת המלאכים לכו ושפכו את קערת חמת האלהים ארצה: ¹וילך הראשון וישפך את קערותו על הארץ והיה שהין רע ומכאב באנשים אשר עליהם תו החיה ובמשתחווים לצלמה: ²וישפך השני את קערותו על הים והיה לדם חלל ותמת כל נפש חיה אשר בים: ³וישפך השלישי את קערותו בנהרות ובמעיינות המים והיו לדם: ⁴ואשמע את מלאך המים אמר צדיק אתה הוה והיה והקדוש כי כן שפטת: ⁵כי דם קדשים ונביאים שפכו ודם השקיתם כי גמול ידם הוא: ⁶ואשמע את המזבח אמר אמנם כן יהוה אלהים צבאות אמת וצדק משפטיך: ⁷וישפך המלאך הרביעי את קערותו על השמש וינתן לו לצרב את בני אדם באש: ⁸ויצרבו בני אדם בחם גדול ויגדפו את שם אלהים אשר לו הממשלה על המכות האלה ולא שבו לתת לו הכבוד: ⁹וישפך החמישי את קערותו על כסא החיה ותחשך מלכותה וינשכו מכאב לב את לשונם: ¹⁰ויגדפו את אלהי השמים ממכאבם ושחיןם ולא שבו ממעשיהם: ¹¹וישפך הששי את קערותו על הנהר הגדול נהר פרת ויחרבו מימיו למען תישר מסלה למלכים אשר ממזרח שמש: ¹²וארא והנה מפי התנין ומפי החיה ומפי נביא השקר יצאות שלש רוחות טמאות דומת לצפרדעים: ¹³כי רוחות השדים הנה עשות אותות ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כלה לאספם למלחמה היום ההוא הגדול יום אלהי הצבאות: ¹⁴הנני בא כנגב אשרי השקד ושמר את בגדיו למען לא ילך ערם וראו את ערותו: ¹⁵ויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית הר מגדון: ¹⁶וישפך המלאך השביעי את קערותו על האור ויצא קול גדול מהיכל השמים מן הכסא ויאמר היה נהיתה: ¹⁷ויהיו קלות ורעמים וברקים והיה רעש גדול אשר לא היה כמהו למן היות אדם על הארץ רעש כזה גדול עד מאד: ¹⁸והעיר הגדולה נחלקה לשלשה חלקים ותפלגה ערי הגוים ותזכר בבל הגדולה לפני אלהים לתת לה כוס יין חמת אפו: ¹⁹וינס כל אי וההרים לא נמצאו: ²⁰וכבר כבד ככר ירד מן השמים על בני האדם ויגדפו בני האדם את האלהים על אדות

למען דם השה ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד למות: ²¹ורנו על זאת שמים ושכניהם אוי לישיבי ארץ וים כי ירד אליכם המלשין בחמה גדולה מדעתו כי קצרה עתו: ²²ויהי כאשר ראה התנין כי הוטל ארצה וירדף את האשה אשר ילדה את הזכר: ²³ויתנו לאשה שתי כנפי הנשר הגדול לעוף המדברה אל מקומה אשר תכלכל שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש: ²⁴וישלח הנחש נהר מים מפיו אחרי האשה לשטפה בנהר: ²⁵ותעזר הארץ את האשה ותפתח הארץ את פיה ותבלע את הנהר אשר שלח התנין מפיהו: ²⁶ויקצף התנין על האשה וילך לעשות מלחמה עם יתר זרעה השמרים פקודי אלהים ואשר להם עדות ישוע:

יז ואהי עמד על חול הים וארא חיה עלה מן הים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל קרניה עשרה כתרים ועל ראשיה שם גדופים: ¹זוהי החיה אשר ראיתי מראה כנמר ורגליה כרגלי דב ופיה כפי אריה ויתן לה התנין את כחו ואת כסאו וממשל רב: ²וארא והנה אחד מראשיה כפצוע עד מות ומכת מות אשר לו נרפאה ותשתומם כל הארץ אחרי החיה: ³וישתחו לנתנין אשר נתן ממשלה לחיה וישתחו לחיה ויאמרו מי ידמה לחיה ומי יוכל להלחם אתה: ⁴ויתנו לה פה ממלל גדלות ונאצות ושלטן נתן לה להלחם ארבעים ושנים חדשים: ⁵ותפתח את פיה לנאצה אל האלהים ותנאץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשמים: ⁶ויתנו לה לעשות מלחמה עם הקדשים ולנצחם ותנתן לה ממשלה על כל משפחה ועם ולשון וגוי: ⁷וישתחו לה כל ישיבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשה הטבח מיום הוסד תבל: ⁸כל אשר און לו ישמע: ⁹כל המוליד לשיבי ילך בשיבי וכל ההרג בחרב הרג ייהרג בחרב בזה סבלנות ואמונת הקדשים: ¹⁰וארא חיה אחרת עלה מן האדמה ולה קרנים כקרני שה ומדברת כתנין: ¹¹זוהי עשה כל פקודי החיה הראשונה בפניה ומביאה את הארץ וישביה להשתחות לחיה הראשונה אשר נרפאה מכת מות אשר לה: ¹²ונתנת אותות גדלות וגם אש מן השמים תוריד ארצה לעיני בני אדם: ¹³ותתעה את ישיבי הארץ על ידי האותות אשר נתן לה לעשות בפני החיה באמרה אל ישיבי הארץ לעשות צלם לחיה אשר הכתה מכת חרב ותחי: ¹⁴ויתנו לה לתת רוח בצלם החיה למען דבר ידבר צלם החיה ועשתה כי כל אשר אימון משתחווים לצלם החיה מות יומתו: ¹⁵ותעש כי כלם למקטן ועד גדול אם אביון ואם עשיר גם בני החרים גם העבדים יתוו תו על די ימינם או על מצחתם: ¹⁶וכי לא יוכל איש לקנות או למכר כי אם בהיות עליו תו החיה או שמה או מספר שמה: ¹⁷בזה החכמה מי אשר לו תבונה יחשב מספר החיה כי מספר בן אדם הוא ומספרו שש מאות וששים ושש:

יח וארא והנה שה עמד על הר ציון ועמו מאת אלף וארבעים וארבעה אלפים הנשאים שם אביו כתוב על מצחותם: ¹ואשמע קול מן השמים כקול מים רבים וכקול רעם גדול ואשמע קול תפשי כנור המנגנים בכנורותיהם: ²וישירו כשיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות ולפני הזקנים ואין איש אשר יכל ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעת האלפים ההם אשר נקנו מן הארץ: ³אלה הם אשר לא נגאלו בנשים כי בתולות המה אלה הם ההלכים אחרי השה אל כל אשר ילך אלה נקנו מתוך בני האדם לראשית בכורים לאלהים ולשה: ⁴ותרמית לא נמצאה בפייה כי תמימים המה לפני כסא האלהים: ⁵וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישיבי הארץ ואת כל גוי ונשפחה ולשון ועם: ⁶ויאמר בקול גדול יראו את האלהים והבו לו כבוד כי באה עת משפטו והשתחוו לעשה שמים וארץ את הים ומעיינות המים: ⁷ומלאך אחר בא אחריו ויאמר נפלה נפלה בבל העיר הגדולה כי השקתה כל הגוים מיין חמת תזנתה: ⁸ומלאך שלישי בא אחריהם ויאמר בקול גדול כל אשר ישתחוה לפני החיה ולפני צלמה ונשא את תוה על מצחו או על ידו: ⁹גם הוא שתה ישתה מיין חמת אלהים יין בלתי מהול הנמסך בכוס זעמו ויענה באש וגפרית לפני המלאכים הקדשים ולפני השה: ¹⁰ועשן ענוים יעלה לעולמי עד ולא ימצאו מנוחה יומם ולילה המשתחווים לחיה

מכת הברד כי כבדה מכתו מאד:

עפר על ראשיהם ויצעקו בכה וספוד לאמר אוי העיר הגדולה אשר בה העשירו מהונה כל אשר להם אניות בים כי בשעה אחת החרבה: ^כרנו עליה השמים והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים את משפטכם ממנה: ^{כא}וישא מלאך נורא אבן גדולה כפלה רכב וישליכה אל תוך הים לאמר ככה תשלך במערצה בבל העיר הגדולה ולא תמצא עוד: ^{כב}וקול המנגנים בכנור והמוזמרים ומחללים בחלילים ומחצרים בחצצרות בל ישמע עוד בתוכך וכל חרש וחשב בל ימצא בך עוד וקול רחים בל ישמע עוד בקרבך: ^{כג}ואור נר לא יאיר לך עוד וקול חתן וקול כלה לא ישמע בך עוד כי כנעניך היו נכבדי ארץ ובכשפיך תעו כל הגוים: ^{כד}ובה נמצא דם הנביאים והקדשים וכל הרוגו ארץ:

יט אחרי כן שמעתי קול גדול כקול המון רב בשמים האמרים הללויה הישועה והכבוד והעז ליהוה אלהינו: ^ככי אמת וישר משפטיו כי שפט את הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ בתזנתה וידרש מידה טאת דם עבדיו: ^{כא}וישנו ויאמרו הללויה ועשנה יעלה לעולמי עולמים: ^{כב}ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים הישב על הכסא ויאמרו אמן הללויה: ^{כג}וקול יוצא מן הכסא ויאמר הללו את אלהינו כל עבדיו ויראו הקטנים עם הגדולים: ^{כד}ואשמע כקול המון רב וכקול מים רבים וכקול רעמים חזקים ויאמרו הללויה כי מלך אלהינו יהוה צבאות: ^{כה}ונשמחה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי באה חתנת השה ואשתו התקדשה: ^{כו}וינתן לה ללבש בוץ טהור וצח כי הבוץ הוא צדקות הקדשים: ^{כז}ויאמר אלי כתב אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה ויאמר אלי אלה הדברים אמת הם דברי אלהים: ^{כח}ואפל לפני רגליו להשתחות לו ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע השתחוה לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה: ^{כט}וארא את השמים נפתחים והנה סוס לבן והרכב עליו נקרא נאמן ואמתי ובצדק הוא שפט ולחם: ^לועיניו כלבת אש ועטרות הרבה על ראשו ויש לו שם כתוב אשר לא ידע איש כי אם הוא לבדו: ^{לא}והוא לבוש בלבוש מאדס בדם ושמנו נקרא דבר האלהים: ^{לב}וצבאות השמים יצאים אחריו על סוסים לבנים מלבשים בגדי בוץ וטהור: ^{לג}ומפיו יצאת חרב חדה להכות בה את הגוים והוא ירעם בשבט ברזל והוא דרך פורת יין חמת אף אלהי הצבאות: ^{לד}ועל בגדו ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים ואדני האדנים: ^{לה}וארא מלאך אחד עמד בשמש ויצעק בקול גדול ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעוף במרום הרקיע באו והאספו על זבח האלהים הגדול: ^{לו}ואכלתם בשר מלכים ובשר שרי אלפים ובשר גבורים ובשר סוסים ורכביהם ובשר כל בני חורים ועבדים הקטנים עם הגדולים: ^{לז}וארא את החיה ומלכי הארץ ואגפיהם נקהלים לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו: ^{לח}ותתפש החיה ונביא השקר אתה אשר עשה האותות לפניך אשר הדיח בהן את נשאי תו החיה והמשתחווים לצלמה וחיים השלכו שניהם באגם האש הבער בגפרית: ^{לט}והנשאריה נהרגו בחרב היוצאת מפי הרכב על הסוס וכל העוף שבעו מברשם:

כ וארא מלאך יורד מן השמים ובידו מפתח התהום וכבל גדול: ^אויפתש את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא השטן ויאסרהו לאלף שנים: ^בוישליכהו בתהום ויסגר בעדו ויחתם עליו למען לא ידיח עוד את הגוים עד כלות אלף השנים ואחרי כן יתר לזמן מצער: ^גוארא כסאות וישבו עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרוגים על עדות ישוע ועל דבר האלהים ואשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תוה על מצחותם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו עם המשיח אלף שנים: ^דוישאר המתים לא קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא התחיה הראשונה: ^האשרי האיש וקדוש הוא אשר חלקו לקום בתחיה הראשונה באלה לא ישלט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכו אתו אלף שנים: ^וואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מבית משמרו: ^זויצא להדיח את הגוים בארבע כנפות הארץ את גוג ומגוג ולקבצם למלחמה אשר

יא ויאבא אחד מן שבעה המלאכים הנשאים שבע הקערות וידבר אלי לאמר בא ואראך את משפט הזונה הגדולה הישבת על מים רבים: ^אאשר זנו אתה מלכי האדמה וישכרו שכני תבל מיין תזנותה: ^בזיולכני ברוח המדברה וארא והנה אשה ישבת על חיה אדמה כתולע מלאת שמות גדופים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים: ^גוהאשה לבושה ארגמן ושני והיא מכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים ובידה כוס זהב מלאה תועבות וטמאת תזנותה: ^דועל מצחה כתוב שם סוד בבל הגדולה אם הזנות ותועבות האדמה: ^הוארא את האשה שכורה מדם הקדשים ומדם עדי ישוע ואשתומם על המראה שמה גדולה: ^וויאמר אלי המלאך למה זה השתוממת אני אמר לך את סוד האשה והחיה הנשאת אתה בעלת שבעת הראשים ועשרת הקרנים: ^זהחיה אשר ראיתה היתה ואיננה ועתידה לעלות מן התהום וללכת לאבדון וישבי הארץ אשר שמש איננו נכתב בספר החיים מיום הוסד תבל ישתוממו בראתם את החיה אשר היתה ואיננה ותבוא: ^חבוזה להבין לאשר לו חכמה שבעת הראשים שבעת הרים המה אשר האשה ישבת עליהם: ^טושבעה מלכים המה חמשה מהם נפלו והאחד ישנו והאחר עוד לא בא והיה כי יבוא עמד יעמד לעת מעט: ^יוהחיה אשר היתה ואיננה הוא השמיני והוא מן השבעה וילך לאבדון: ^{יא}ועשר הקרנים אשר ראית עשרה מלכים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה אחת ממשלה כמלכים יקבלו עם החיה: ^{יב}ולאלה עצה אחת ואת כחם ואת ממשלתם יתנו לחיה: ^{יג}המה ילחמו בשה והשה יכול יוכל להם כי הוא אדני האדנים ומלך המלכים ועמו הקרואים והבחירים והנאמנים: ^{יד}ויאמר אלי המים ההם אשר ראית אשר הזונה ישבת עליהם עמים והמנים המה וגוים ולשונות: ^{טו}ועשר הקרנים אשר ראית והחיה המה ישנאו את הזונה ועשוה גלמודה וערמה ואכלו את בשרה ואתה ישרפו באש: ^{טז}כי האלהים נתן בלבם לעשות את עצתו ולעשות עצה אחת ולתת את ממשלתם לחיה עד כי ישלמו דברי האלהים: ^{יז}והאשה אשר ראית היא העיר הגדולה אשר היא נברת ממלכות הארץ:

יב אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמים אשר לו שלטן גדול והארץ האירה מכבודו: ^אויקרא בקול עז לאמר נפלה בבל הגדולה ותהי נוה שערים ומשמר לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא ונמאס: ^בכי מיין חמת זנותה שתו כל הגוים ומלכי ארץ זנו עמה וסחרי ארץ משפעת תענגיה העשירו: ^גואשמע קול אחר מן השמים האמר צאו ממנה עמי פן תתחברו אל חטאתיה ופן תקחו ממכותיה: ^דכי חטאתיה הגיעו עד לשמים ויזכר אלהים את עונותיה: ^הישלמו לה גמולה שגמלה לכם ועשו לה כפלים כפעלה בכוס אשר מסכה מסכו לה כפלים: ^וכאשר התרוממה והתענגה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה התרוממה והתענגה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה בלבבה אני ישבתי מלכה ולא אהיה אלמנה ואבל לא אראה: ^זעל כן רגע ביום אחד תבאנה מכותיה מות ואבל ורעב ותשרף במו אש כי חזק יהוה אלהים השפט אתה: ^חויבכו ויספדו עליה מלכי ארץ אשר זנו והתענגו עמה בראתם את עשן שרפתה: ^טומרחוק יעמדו מפני אימת ענויה ואמרו אוי לך בבל העיר הגדולה העיר החזקה כי בשעה אחת בא משפטך: ^יוסחרי הארץ בכים ומתאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש את משא אניותם: ^{יא}את משא זהב וכסף ואבן יקרה ופנינים ובוץ וארגמן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל כלי שנהבים וכל כלי עץ יקר וכלי נחשת וברזל ושישי: ^{יב}וקנמו וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות וגויות ונפש אדם: ^{יג}והמגדים מחמד נפשך אזלו ממך וכל שמן ומצהיר אבד ממך ולא תמצאם עוד: ^{יד}ורכליהם אשר העשירו ממנה יעמדו מרחוק מפני אימת ענויה ובכו והתאבלו: ^{טו}ואמרו אוי אוי העיר הגדולה המכסה בשש וארגמן ושני ומכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת החרב עשר גדול כזה: ^{טז}ויכל חבל וכל בעל מעברת והמלחים וכל עשי מלאכה בים עמדו מרחוק: ^{יז}ויצעקו בראתם עשן שרפתה לאמר מי בערים כעיר הגדולה: ^{יח}ויזרקו

עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אלהים הוא יאיר להם וימלכו עד עולמי עולמים: 'ויאמר אלי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם ויהוה אלהי הנביאים הקדשים שלח את מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה: 'הנני בא מהר אשרי השמר את דברי נבואת הספר הזה: 'ואני יוחנן הוא הראה אלה ושמעם ויהי כשמעי וכראותי ואפל לפני רגלי המלאך אשר הראני את אלה להשתחות לו: 'ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת כי עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחיך הנביאים ולשמרים את דברי הספר הזה לאלהים השתחוה: 'ויאמר אלי אל תחתם את דברי נבואת הספר הזה כי קרוב המועד: 'החומס יוסיף לחמס והטמא יוסיף להטמא והצדיק יוסיף להצדק והקדוש יוסיף להתקדש: 'והנני בא מהר ושכרי אתי לשלם לכל איש כמעשהו: 'אני האלף והתו הראש והסוף הראשון והאחרון: 'אשרי העשים את מצותיו למען תהיה ממשלתם בעץ החיים ובאו העירה דרך השערים: 'ומחוץ לה הכלבים והמכשפים והזונים והמרצחים ועבדי האלילים וכל אהב שקר ועשהו: 'אני ישוע שלחתי את מלאכי להעיד לכם את אלה בפני הקהלות אנכי שרש דוד ותולדתו כוכב נגה השחר: 'והרוח והכלה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבוא והחפץ יקח מים חיים חנם: 'מעיד אני בכל השמע דברי נבואת הספר הזה אם יוסיף איש עליהם יוסיף עליו האלהים את המכות הכתובות בספר הזה: 'ואם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע האלהים את לחקו מעץ החיים ומעיר הקדש הכתובים בספר הזה: 'המעיד את אלה אמר אמנם כן אני בא מהר אמן באה נא האדון ישוע: 'חסד אדנינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים אמן; BIBLE UNBOUND #THE Diodati Giovanni Italian: #name (www.unboundbible.org) #abbreviation #copyright Unmapped-BCV #filetype (1649) Bible orig_chapter orig_book_index #columns #note itn #language text orig_verse

מספרם כחול היס: 'וייעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מחנה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת האלהים מן השמים ותאכל אתם: 'והשקן אשר הדיחם השלך באגם אש וגפרית אשר שם גם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולמים: 'ואורא כסא לבן וגדול ואת הישב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמים ולא נמצא להם מקום: 'ואורא את המתים הקטנים עם הגדלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים ויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי הכתוב בספרים כמעשיהם: 'ויתן הים את מתיו והמות והשאלו נתנו את מתיהם וישפטו איש איש כמעשיהם: 'והמות והשאלו השלכו באגם האש והוא המות השני: 'וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באגם האש:

כא ואורא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשנים והארץ הראשונה עברו והים איננו עוד: 'ואורא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקשטת לבעלה: 'ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלהים יהיה אתם אלהיהם: 'ומחה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד וגם אבל וזעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשנות עברו: 'ויאמר הישב על הכסא הנני עשה הכל חדש ויאמר אלי כתב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם: 'ויאמר אלי היה נהיתה אני האלף והתו הראש והסוף אני אתן לצמא ממעין מים חיים חנם: 'הנמצא יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן: 'ואבל רכי הלב ואשר אינם מאמינים והמגאליים והמרצחים והזנים והמכשפים ועבדי האלילים וכל המכזבים חלקם יהיה באגם הבער באש וגפרית אשר הוא המות השני: 'ויבא אלי אחד משבעת המלאכים הנשאים שבע הקערות המלאות שבע המכות האחרונות וידבר אלי לאמר בא ואראך את הכלה אשת השה: 'ויוליכני ברוח על הר גדול וגבה ויראני העיר הגדולה ירושלים הקדושה ירדת מן השמים מאת האלהים: 'אויש לה כבוד אלהים ואור נגה כאבן יקרה מאד כאבן ישפה המבהקת כעין הקרח: 'וייש לה חומה גדולה וגבהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל: 'שערים שלשה ממזרח שערים שלשה מצפון שערים שלשה מנגב ושערים שלשה ממערב: 'ולחומת העיר שנים עשר מוסדות ועליהם שנים עשר שמות לשנים עשר שליחי השה: 'ויביד המדבר אלי היה קנה זהב למד בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה: 'ומושב העיר מרבע וארכה כרחבה וימד את העיר בקנה המדה שנים עשר אלף ריס ארכה ורחבה וקומתה שוים המה: 'וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבע אמות במדת איש אשר היא מדת המלאך: 'ובנין חומתה אבן ישפה והעיר זהב מופז דומה לזכוכית זכה: 'ומוסדות חומת העיר מרבעות בכל אבני חפץ המוסד הראשון ישפה השני ספיר השלישי שבו הרביעי ברקת: 'החמישי יהלם הששי אדם השביעי תרשיש השמיני שהם התשיעי פטדה העשירי נפך אחד העשר לשם שנים העשר אחלמה: 'ושנים עשר השערים הם שתיים עשרה מרגליות כל שער ושער מרגלית אחת ורחוב העיר זהב מופז כזכוכית בהירה: 'והיכל לא ראיתי בה כי יהוה אלהים צבאות היכלה הוא והשה: 'והעיר איננה צריכה לאור השמש ולנגה הירח כי כבוד אלהים האיר לה ונרה הוא השה: 'והגוים ילכו לאורה ומלכי ארץ מביאים כבודם ותפארתם אליה: 'ושעריה יומם לא יסגרו כי לילה לא יהיה שם: 'והביאו בה כבוד הגוים ותפארתם: 'ולא יבוא בה כל טמא ועשה תועבה ושקר כי אם הכתובים בספר החיים של השה:

כב ויראני נחל של מים חיים וך מבהיק כעין הקרח יצא מכסא האלהים והשה: 'ובתוך רחוב העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שנים עשר כי מדי חדש בחדשו יתן את פריו ועלה העץ לתרופת הגוים: 'וכל חרם לא יהיה עוד וכסא האלהים והשה יהיה בה ועבדיו ישרתהו: 'והמה יראו את פניו ושמנו על מצחותם: 'ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו